



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

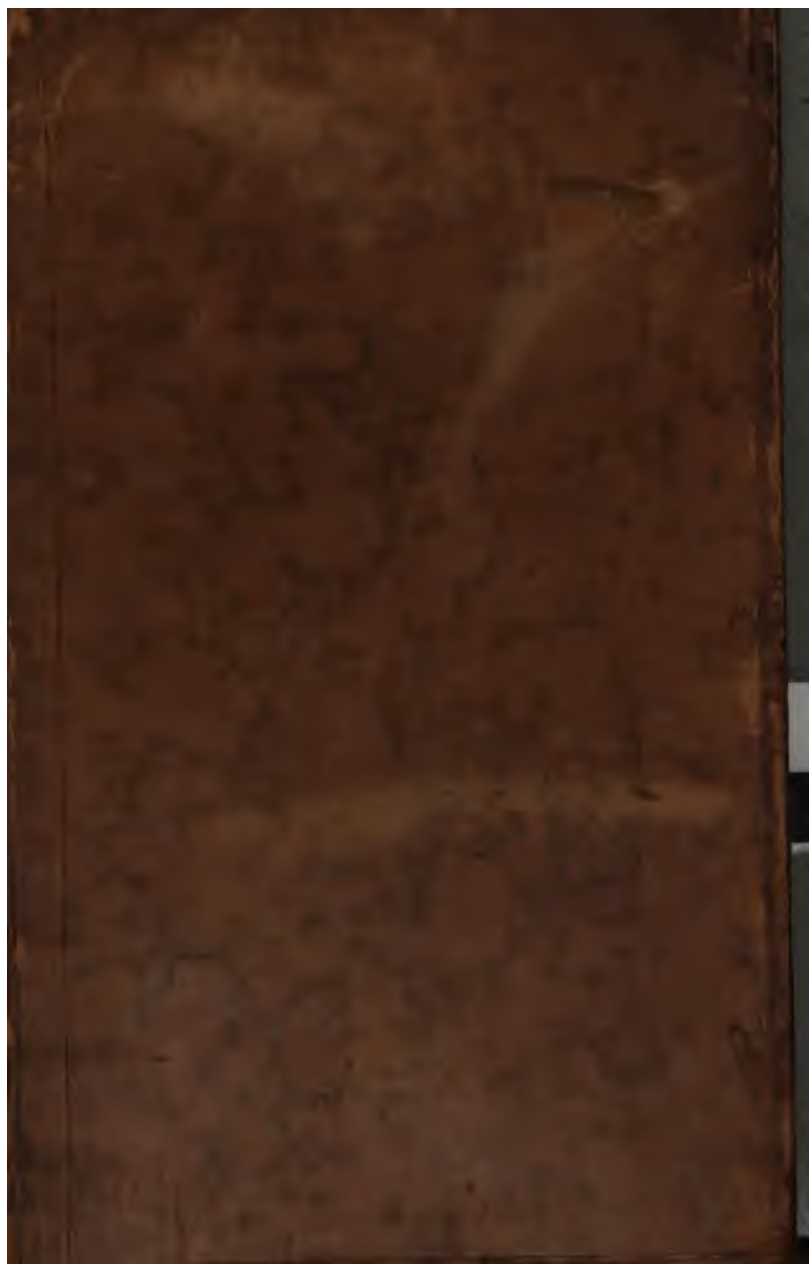
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

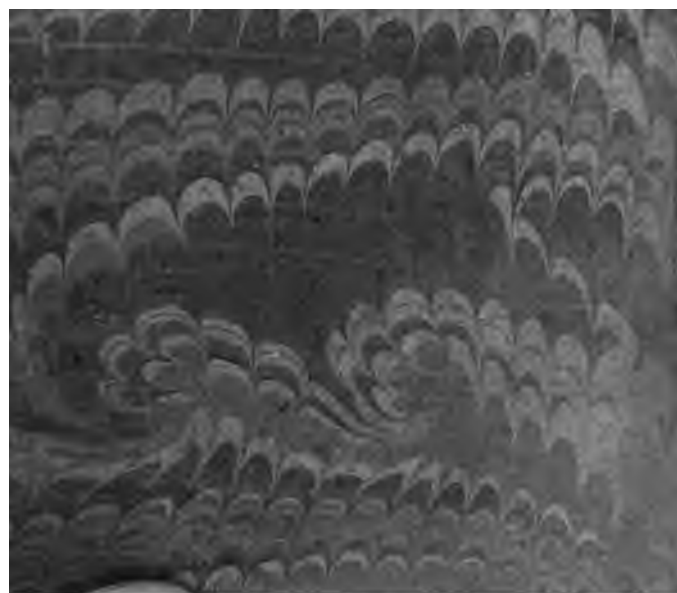
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

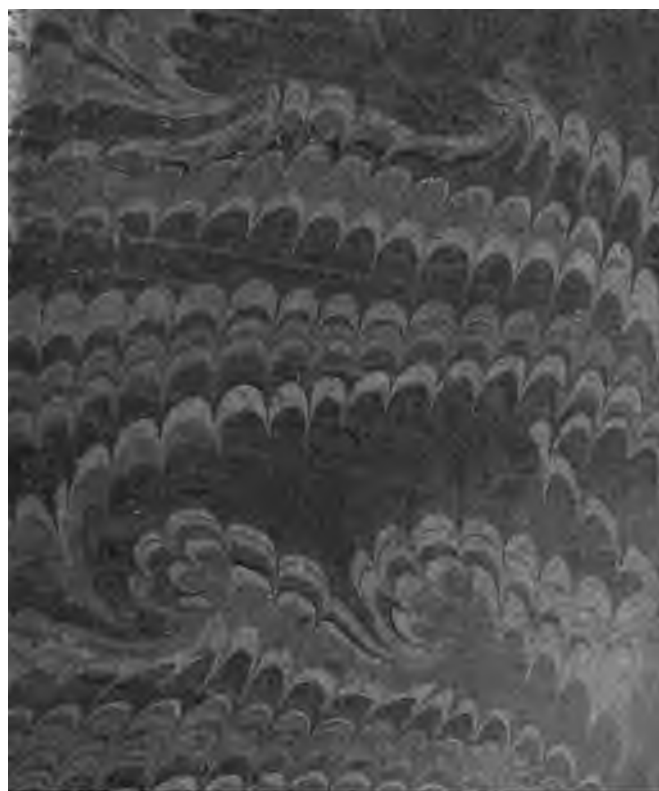
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>











Dono Editoris. 1764





EVERHARDI FEITHII
ANTIQUITATUM
HOMERICARUM
LIBRI IV.

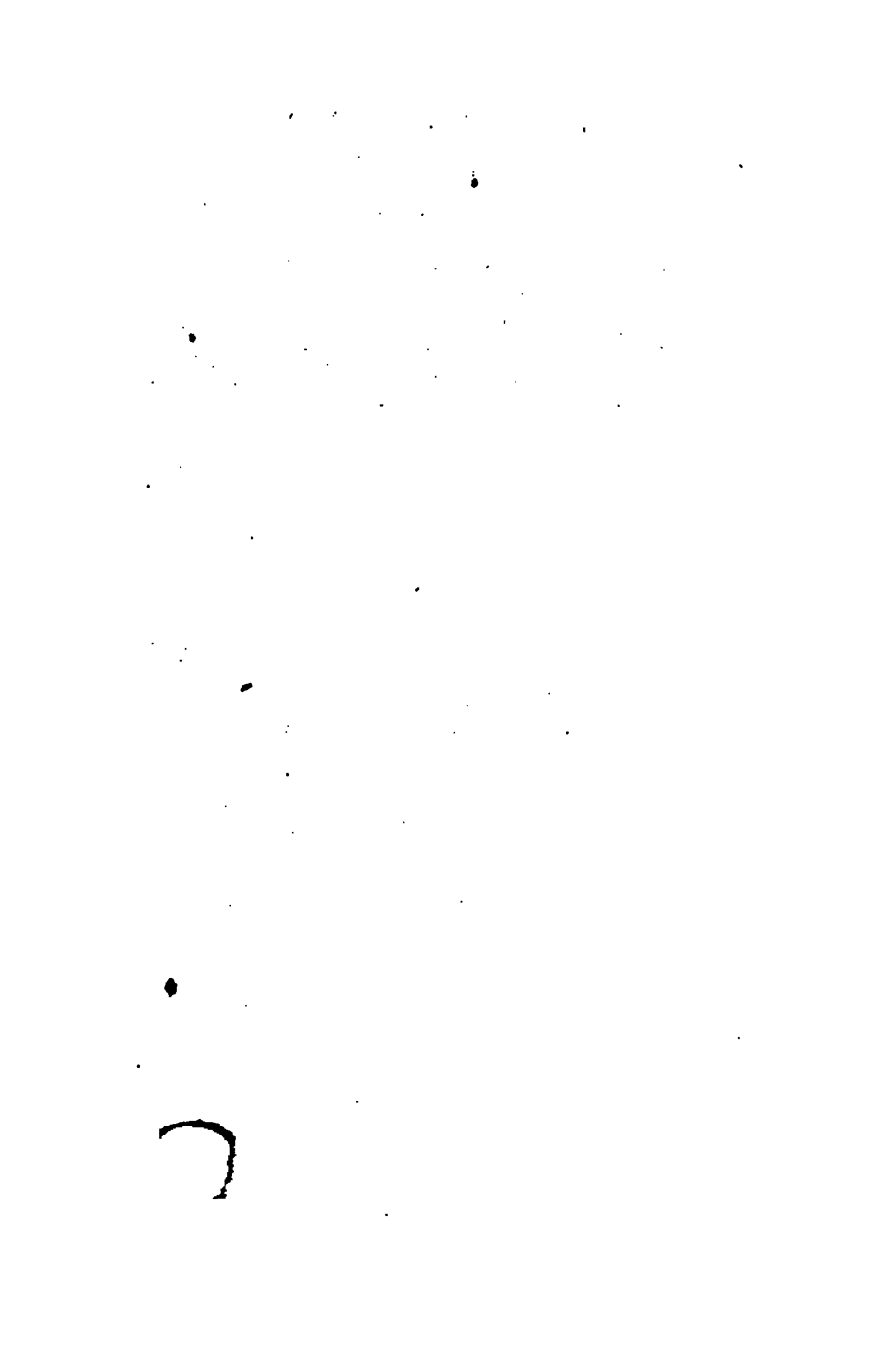
EDITIO NOVA
PRIORIBUS MULTUM EMENDATIO,
NOTIS ET INDICIBUS AUCTA

ATQUE
FIGURIS ILLUSTRATA.



ARGENTORATI,
Impensis HENRICI LEONARDI STEINII,
M DCC XLIII.

293. 2. 14.



CELEBERRIMO
VIRO
JO. DANIELI
SCHOEPPFLINO
CONSIL. AC HISTORIOGR.
REGIO,
IN ARGENTORAT. ACADEM.
HISTOR. ET ELOQ. P. P. O.
CAP. THOM. CANONICO.
REGIÆ IN GALLIIS ELEGANT. LITER. ACAD.
MAGNÆ BRITANNIÆ, HETRURIÆ ET
PETROPOLITANÆ SOCIETATI
ADSCRIPTO.

V I R
AMPLISSIME
A C
LONGE CELEBERRIME.



U i jam pridem nom
nis T U I celebrita
tem tacita quadam
veneratione suspex
meæ nunc pietati
atque profundi reve
rentiæ affectus pu
blicum sum editurus specimen; quo ne
vam hujus opusculi editionem nemin
potius quam TIBI, VIR CELEBERRIME
consecro. Tu digna quadam huma
nitate in TUAM illam librorum gazan
admittis quosquos bonarum literarum
cultores; T U antiquitatum Culto
eruditus, ævique prisci æmulus, tant
cun

cum gloria nominisque Tui fama illos
eruditionis TUÆ thesauros in omnes
Musarum alumnos tam liberaliter at-
que gratiose effundis. Quoties ego
ipse ejusdem liberalitatis testis fui? qui
nonnisi ampla quadam ornatus bene-
volentia unquam à TE discessi.

Sensit jam dudum Orbis Literatus
sublimiores has ingenii Tui dotes; qui
in TE admirando, in TE collaudando
certatim concurrit, fortunatam prædi-
cans Argentoratum, quod Tantum in
sinu suo VIRUM foveat. Verum &
exteris hinc inde nationibus TUÆ eru-
ditionis interiora recludis, vicinis atque
remotis. Gaudent nobiscum Francicæ
Musæ, tantamque felicitatem cum An-
glis, Italis & remotis Russis lætantur.
Mittunt ad fidera conjuncta sua vota:
ut Tu salvus & sospes inconcussa feli-
citate vivas & floreas. Eadem & mea
sunt, VIR CELEBERRIME! TIBI stabilem
sanitatem ex animo precor. TIBI di-
gnos & dulces laborum TUORUM fru-
ctus quos jam percepisti & percipis quo-
tidie gratulor, & majus eorum indies

opto incrementum. Ceterum leve
hoc munusculum serena fronte susci-
pe: me, si dignum porro TUA atten-
tione reputaveris, ei maxime ope-
ram me daturum polliceor, ut pro-
no Tuo in me affectui perfecte re-
spondeam

CELEBERRIMI NOMINI
TUI

Argentorati
Prid. Kal. Febr.,
M DCC XLIII.

Cultor perpetuus

M. ELIAS STOEBER.

CAND

CANDIDO LECTORI
EDITOR
M. ELIAS STOEBER
S. P. D.

OPtaverat sua jam ætate Jacobus Gronovius in suis ad Feithii lectorem monitionibus : *ut & Auctoris honori, & evolventis commodo inserviissent alacrius illi, quorum id munus fuit &c.* Celeberrimi Viri vota si non exasse adimplevimus, saltem ut adimplerentur studiose laboravimus. En Tibi, quæ nostri sit instituti & laboris ratio. Auctores, quos exquisito cum Antiquitatis studio sibi conciliaverat Feithius, quorumve testimoniis usus est, sedulo evolvimus; loca, ubi opus erat, emendavimus. Quæ ex Græcis Scriptoribus allegata sunt, ea latine reddita & characterum forma a reliquis diversa, in gratiam eorum, qui linguæ hujus non admodum gnari sunt, adjecimus. Nec injucundi hujus laboris nos unquam poenitebit, quod cunctis literarum Græcarum cupidis ad antiquissima earundem monumenta intelligenda jam faciliior est aditus. Locorum ultra duo millia, quis credat! investigavimus, eaque ut reperiantur commodius libris & capitibus, in quibus eorum sedes est, accurate notavimus; Tu modo vestigia a no-

bis in fine paginae indicata sequere. §
tamen nonnulla, quæ frustra a nobis c
fita Tuæ in indagando solertiæ commit
cogimur. Capita cujusvis Libri in
menta minora (paragraphos vocant) di
ximus, eorumque ordinem & argumen
in ipsa capitum fronte significata ex
mus. Accessit insuper Animadversior
in Antiquitates has Homericas specin
earum maxime, quibus hæc editio, ce
perfectior & emendatior, carere non p
rat. Paucae sunt; at compendii lin
egredi visum non est. Est tamen,
quædam antiquæ Græciæ monumenta
clarius indicata, vel descripta reperi
ximam harum partem & alia plura st
& operæ Celeberrimi in hac Univers
Philologi & Præceptoris nostri DN. JOA
ISAACI HEUPELII, antè aliquot annos pi
functi nos debere, pia grataque mente
fitemur; cui ut post fata quoque del
a nobis honos exhiberetur, Observ
nes illas Philologico - Criticas apposui
integras, easque peculiari designavi
nota. Denique quo magis etiam eor
quibus libri hujus frequentior usus
commodo consuleremus, indices sub
ximus locupletissimos; alterum locor
tum ab ipso Feithio, tum in Notis illu
torum & passim allegatorum; alterum
ma

maxime notabilium verborum & rerum.
Tu L. B. nostro hoc labore liberaliter utere;
quo tibi inferviisse nunquam non dulce nobis
erit, imo jucundum. Vale. Scribeb.
Argentorat. Prid. Calend. Februar. A. R. S.
M DCC XLIII.

Prefationes prioribus editionibus præmissas temporis habita ratione subjungimus.

LECTURO
Typographus S. D.

EXhibemus tibi, Candide Lector,
libellum omnium doctorum calculo
semper approbatum. Quare minime
necesse ducimus longiori & molesta
oratione te in ipso limine morari,
& hosce ANTIQUITATUM HOMERICARUM
libros commendare; in illis enim cum
utilitate jucunditas de palma certat. Vera
autem me dicere ipsa lectio docebit: nihil
enim est, quo omnium animi magis delectantur
& quod mortalium pectora magis delectat,
quam priscorum rituum & morum cognitio,
quæ simul adytum pandit ad vetustissimorum
Auctorum scripta intelligenda. Hisce
rationibus inducti consilium cepimus,
utilissimum & optimum huncce libellum,

bellum, quem dudum antiquitatis studio-
si frustra quæsiwere, typis mandandi. Ut
autem communi Reipublicæ Literariæ bono
confuleremus, operam impendimus, ut hi
ANTIQUITATUM HOMERICARUM libri for-
ma nitidiori & accuratiori in dias luminis
auras prodirent. Hunc in finem omnia te-
stimonia, quæ FEITHIUS ex Homero, sæpe
etiam quæ ex aliis scriptoribus, allegave-
rat, investigavimus, loca, quæ perversè
vel rudiori modo citaverat accurate addito
libri & versuum numero, indicavimus, in-
super quoque loca quædam addidimus; qua-
re vel citata, vel a nobis addita loca, diver-
sæ typorum forma excudi curavimus: multa
præterea vitia sustulimus, & demum re-
rum & verborum indicem adjunximus.
FEITHIUM ergo, quem nunc emittimus,
benigne excipe, nostroque fruiere labore.

JACOBI GRONOVII

De Feithii Antiquitatibus Homericis

PREFAMEN. (*)

MAjore gratia & favore excipien-
dus est labor sane quam po-
litus Everhardi Feithii, dum
Homeri cum justa utilitate vol-
vendi exemplum præbet incomparabile, &
in

(*) Legitur in Prefatione *Thesaur. Antiquit. Græc.* Vol.
VI. præmissa pag. 15. seq.

in ista temporis sui diligentia & amplo studioforum numero arripit materiam, unam profecto ab solerti tot eruditissimorum vi-
rorum gravitate non tactam, eo tamen ma-
gis necessariam, quanto Homerus & aliis
est præstantior & omnibus Doctrinæ rebus
partibusque præbuit exordia, & vetustam
Græciam alioqui prorsus obscuram & igno-
randam unus aperuit & enarravit posteris.
Itaque quum sparsim & varie nonnulla hinc
sint annotata, tum in unum corpus con-
gesta habere opinor studiorum interfuisse
vel maxime. Ipsa scribendi simplicitas mi-
rabiliter est διδακτικὴ & nescio qui Meursia-
na, perinde ut ipsa operis designatio & se-
ries, ut publicam privatamque vitam Græ-
corum transeat. Opinabor libenter eos,
qui primi ediderunt, expressisse auctoris
optimi chiographum fideliter. Sed ut
credam a Feithio scriptum esse quod exstat
column. 3723. (*) *Ac tale templum*
omnium Deorum Atheniensibus struxit Ae-
lianus Imperator, non patitur reverentia, qua
doctrinam Feithii, nominis mihi dilecti &
honorati, metior, & vel si per incuriam
ita scriptum exstitisset, non debuerant edi-
tores permisisse, ut id sic exiret, quum
perspicue intelligatur Aelius Hadrianus.
Nullus credo verba Aristotelis libro I. c. 5.
citata

(*) in nostra Editione hæc verba leguntur pag. 24.

phiæ, præsertim quam Peripateticam vocant, impendisset; relictis velut asperinamoenisque sylvis, ad elegantiores litteras animum applicuit, tanto studio & diligentia, ut brevi in intima non tantum Græcæ, sed & Hebrææ linguæ adyta penetrarit. Cujus Amplissimum ei perhibuerit testimonium Clarissimi Benearnensis Academiae Professores. Post longam peregrinationem in patriam redux, offendit foederatum Belgium terrificis Hispanorum, Spinola ductore, exercitibus perculsum: & nisi egregia, constansque etiam in adversis nostrorum virtus obstitisset, in infelicissima fueramus fata projecti. In hoc armorum strepitu Feithius patria excessit, & in Gallia larem fixit, Græcamque linguam esse professus, clarus amicitia doctissimi Casauboni, Puteani, Illustrisque Thuani. Rupellæ vero in Santonibus famulo comitante obambulans, in civis Rupellani ædes vocatur: ac magistratu diligenter licet inquirente, nusquam post a suis conspectus est, ingenti litterarum detrimento. Certe, si ad justam senectutem, quem fata tantum seculo ostendisse visa sunt, pervenisset, celeberrima ingenia adæquasset. Testantur hoc plurima ejus opera inchoata, quæ post ejus interitum, tanquam tabulæ e naufragio, in Belgium & manus hominum minus curiosorum pervenerunt, hæredumque
in

incuria perierunt. Ingens viri eruditio apparet etiam nunc ex fragmentis, in quibus Hesychium, Suidam, alios, & veterum Poëtarum Græcorum Scholiastas illustrat, integritatique restituit. Inchoaverat inter cætera, vel potius ultimam manum imposuisse videtur Antiquitatum Atheniensium libris octo: quorum primus Athenarum descriptionem continens, nitide auctoris manu descriptus ad nos pervenit; spesque etiam superest reliquos non omnino periisse. Damus interea, ut auctor eos inscripsit, Antiquitatum Homericarum libros quatuor. Elegans sane argumentum, & quod doctissimum quemque antiquorum exercuit: sed quod dolendum, monumenta ea posteritati invidit temporum injuria. Hermiæ, Stratocliisque, qui de Homericæ armorum regni que disciplina commentati fuere, solum extant nomina. Atque hæc potissimum causa fuit, quæ te, Cocci vir Clarissime, aliisque hortantibus (inter quos collega tuus, meusque, dum fata Deusque sinebant, Affinis J. Fred. Gronovius) hunc librum in lucem emisit. Accedebat, quod hominis mihi tam propinqui (avo meo materno frater fuit) labores perire sinere, de suis male merentis videretur. Tuum itaque est, hunc foetum patrocinio tueri, cujus cura prodit dias in luminis auras. Interea sedulam operam navabo, ut consequar

quar ea omnia à Feithio elucubrata, q
rem litterariam illustrare possint. Dab
Suollæ a. d. V. Kal. Aug. A. MDCLXXV

LECTORI S.

Quantum fuerit ingenium Everha
Feithii, & Eruditio quam elega
ex hoc ejus libello de Homericis
tiquitatibus intelligi potest: ubi c
sibi poëtarum principem ornandum sumpsi
complures etiam scriptores alios, omnesque p
pemodum eorum temporum ritus ac mores i
strat. Videre licet hic amœnam varietatem
silvam; in qua sacræ & profanæ res, publ
privataque, regum eisque parentium, p
bellique negotia, ratio victus & vestitus,
omnia, quorum in vita mortalibus usus
se se offerunt. In ea multarum rerum dive
tate diffundit quidem aliquantum se noster;
rum hoc etiam utitur judicio ac temperant
ne lasciviat ac luxuriet; utque non Latin
tantum & pulchram, sed puram quoque, i
sam, & castam dicendi rationem teneat.
sissime vero dolebunt literarum amantes, q
indoli tantæ perennare non licuerit. In
enim ætatis flore & adolescentia raptus est:
si fata dedissent majores in luce moras, vir
quos eruditione maximos unquam tulit Belgii
equiparasset. Nunc eum dolorem utcunque
lemur his antiquitatibus, exspectantes &
Feithii scripta, quæ præstantissimus Bruma
Rector Scholæ Zuollanæ, colligit.



Series Capitulorum

LIBRI PRIMI

CAP. I. De Diis veterum Græcorum.	pag. 1
II. De Deorum singulorum officio.	8
III. De locis Sacris.	16
IV. De Simulacris.	25
V. De Sacris Deorum ministris.	32
VI. De Lustrationibus.	37
VII. De Precibus ac Votis.	43
VIII. De Libamentis, suffutibus ac molis.	52
IX. De Vitiis.	59
X. De ritu Sacrificandi.	70
XI. De Donariis.	82
XII. De cultu Heroum mortuorum & omnium inferorum.	88
XIII. De religione funerandi.	96
XIV. De Cadaveris combustione.	107
XV. De Sepultura.	115
XVI. De Divinationibus.	126
XVII. De Magicis artibus.	135

)(

LIBRI

LIBRI SECUNDI

CAP. I. <i>De Statu Imperii.</i>	14
II. <i>De regia potestate ac officio.</i>	15
III. <i>De Dominio Regio.</i>	15
IV. <i>De Regum insignibus.</i>	16
V. <i>De Regis ministris.</i>	16
VI. <i>De Concionibus.</i>	17
VII. <i>De Judiciis.</i>	18
VIII. <i>De Homicidiis.</i>	18
IX. <i>De Furtis ac Rapinis.</i>	19
X. <i>De Emptionibus & Venditionibus.</i>	19
XI. <i>De Donationibus.</i>	20
XII. <i>De Hereditatibus.</i>	21
XIII. <i>De Nuptiis.</i>	21
XIV. <i>De ritu Nuptiarum.</i>	22
XV. <i>De secundis Nuptiis.</i>	23
XVI. <i>De Adulterio.</i>	23
XVII. <i>De Concubinis.</i>	24
XVIII. <i>De liberorum educatione.</i>	24
XIX. <i>De officio liberorum erga parentes.</i>	25
XX. <i>De Servitute.</i>	25

LIBRI TERTII

CAP. I. <i>De Cibo veterum Græcorum.</i>	26
II. <i>De Potu.</i>	27
III. <i>De tempore visitandi.</i>	28
	IV

IV. <i>De Conviviis.</i>	289
V. <i>De ritibus Conviviorum.</i>	296
VI. <i>De Vestibus.</i>	313
VII. <i>De Indumento capitis, pedum ; aliisque corporis ornamentis.</i>	322
VIII. <i>De Lectis.</i>	333
IX. <i>De Lavatione ac Unctione.</i>	341
X. <i>De comæ ornatu.</i>	349
XI. <i>De Domo.</i>	356
XII. <i>De Hospitii jure.</i>	368
XIII. <i>De ritu excipiendi hospites.</i>	374
XIV. <i>De Supplicatione.</i>	382
XV. <i>De ritu Lugendi.</i>	393

LIBRI QUARTI

AP. I. <i>De Agricultura.</i>	401
II. <i>De Venatu.</i>	410
III. <i>De Mulierum exercitiis.</i>	417
IV. <i>De Musica.</i>	425
V. <i>De Saltatione.</i>	437
VI. <i>De variis ludorum generibus.</i>	443
VII. <i>De Bello.</i>	452
VIII. <i>De Galea, Thorace, Ocreis, Scuto.</i>	458
IX. <i>De Hasta, gladio, arcu, aliisque armis.</i>	471
X. <i>De armorum Materia ac Forma.</i>	482

XI. De Equis.	4
XII. De Navibus.	4
XIII. De Obsidione.	5
XIV. De Pugna.	5
XV. De caſis in acie.	5
XVI. De Præda bellica.	5
XVII. De Pace & Fœderibus.	5

**Explicit Series Librorum
& Capitum.**

ANTIQUITATUM HOMERICARUM LIBER PRIMUS.

CAPUT PRIMUM. *De Diis Veterum Græcorum.*

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>Tradit ordinem tra-</i>	<i>Deorum</i>	<i>divisionem</i>
<i>stationis & rationem</i>	§ III.	
<i>cur a Sacris incipia-</i>	<i>Deos Magnos Græco-</i>	
<i>tur</i> § I.	<i>rum</i> § IV.	
<i>Historiam Deorum &</i>	<i>Et Romanorum</i> § V.	
<i>vocis & etymolo-</i>	<i>Deos ascititios seu He-</i>	
<i>giam</i> § II.	<i>roës</i> § VI.	

§ I.



Omnis hominum vita sacris,
aut profanis rebus occupa-
ta est. Ordinem ducunt Sa-
cra, naturâ cuique præ-
eunte ac dictante : prin-
cipem omnium esse De-
um, & supra alia curandum. Eundem
ios quoque sequi par est in priscis Græ-
corum

2 ANTIQ. HOMER.

corum moribus describendis: præsertim cum nihil prius, antiquiusve habuerit religiosa Numinis veneratione. Singularis profecto eorum hac in re fuit *περιέργια* curiositas; quâ factum, ut in varias, ac pene infinitas superstitiones fu distracti. Etenim, dum ἀδύοτηλος impietatis crimen quam longissime declinare conati sunt, in immensam πολυθεϊαν Deorum multitudinem inciderunt usque adeo ut qui inter eos fuerunt πεισιδαιμονέστερ nimium superstitiosi Athenienses, etiam Ἀγνόντων θεῶν ignotorum Deorum cultum publicis monumentis sint professi: uti videre est apud PAUSANIAM *Atticis* (α) et PHILOSTRATUM *de Vit. Apollon. lib. VI.* (β).

§ II. Antiquitus quidem Græci idem error habuit, qui plerasque alienationes, ut insigniores mundi parte loco numinis venerarentur. Testis PLATO in *Cratylō* (γ) ubi φαίνονται μοι, inquit, οἱ πρῶτοι τῶν ἀνθρώπων τῶν περὶ τὴν Ἑλλάδα τούτους μόνους θεοὺς ἡγῆσθαι, οὓσπερ γὰρ πολλοὶ τῶν βαρβάρων, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ γῆν καὶ ἅρρα, καὶ οὐρανόν. Videntur mihi Græcorum prisca Deos solos putasse eos, quos etiam barbarorum plurimi arbitrantur, *scilicet*

(α) s. lib. I. c. 1. p. 4. (β) c. 3. p. 232. (γ) *Tot. I. opp. p. 397.*

am, terram, stellas, cælum. In-
 primus primum nominasse illos exi-
 quod viderent *πάντα ἀεὶ ἰόντα ἀεὶ*
σίντα, omnia in perpetuo esse cursu.
 notationem laudat PLUTARCHUS de
 Philos. lib. I. c. VI. (α) ubi Græco-
 eos ab eodem fonte arcessit.
 tus postea hic divinitatis honos
 res virtute ac meritis homines,
 morte variis mundi partibus, ac
 umanæ usibus præfecere. Ac
 tus Euterpe (β) narrat „ se acce-
 Dodonæ sacerdotibus, Pelas- „
 quitus vota sacrificiaque Diis, „
 quam imposito nomine, aut „
 ne fecisse, quod necdum „
 ent usurpatum; Θεοῦς modo ap- „
 ste, ὅτι καὶ μὴ δέχτες τὰ πάντα πρὸς ἡμᾶς „
πάντες νομαὶς ἔχον, quod res omnes „
 que regiones ordine dispositas tenerent. „
 multo tempore prolapsa, ex „
 pro perlata Deorum nomina, „
 Dodonæi oraculi auctoritate re- „
 , postmodum Diis invocandis „
 uerint, aliisque Græcis commu- „
 int. Porro (γ) unde singuli Deo- „
 A 2 rum „

„ rum extiterint, an cuncti semper fue-
 „ rint, aut qua specie, id ipse hactenus
 „ refert ignoratum, *nisi heri & nūquā*
 „ *tertius*, *πρῶτον τι, καὶ χθές, ὡς εἶπαι λέγῃ,*
 „ *ut sic dicat.* Etenim quadringentis
 „ non amplius ante se annis Homerum
 „ ac Hesiodum primos fuisse censet, qui
 „ Deorum gentilitatem Græcis intro-
 „ duxerint, iisque cognomina dederint,
 „ honores ac artificia distribuerint, fi-
 „ guras etiam designarint. *οἷσι δὲ εἶπε*
 „ *inquit, οἱ ποιήσαντες διογενίην Ἕλλησι, καὶ*
 „ *τοῖσι θεοῖσι τὰς ἐπωνυμίας δόντες, καὶ πρῶτος*
 „ *τε, καὶ τέχνας διελόντες, καὶ εἶδα αὐτῶν σι-*
 „ *μνήσαντες.* Hi autem sunt, qui Græcis Deo-
 „ rum genituram introduxerunt, Diisque co-
 „ gnomina dederunt, & honores artificiaque di-
 „ stribuerunt, eorumque formas signaverunt. „
 Quod ut controversia non careat, pro-
 pter ea quæ de Orpheo, Musæo aliisque
 vetustioribus sunt prodita, illud certe
 extra omnem dubitationem positum,
 priscam Græcorum *θεολογίαν* doctrinam de
 Deo eorum præcipue monumentis fuisse
 consecratam. Princeps in poësi HOMER-
 US, idemque nobis dux & auctor in
 univërfa hac commentatione futurus.

§. III. Longum est Deos omnes,
 quos variis locis HOMERUS disperfit, in
 unum

num hic colligere, & suis quemque logiis sigillatim describere. Summa regere capita & generatim in ordinem edigere, sat erit. Eum POETA delineat *Iiad.* III. (a) Ubi Agamemnon, in sanciendo fœdere Deos adhibiturus testes, invocat post *Jovem Opt. Max. Solem, Fluvios, Terram & eos, qui eâ puniunt defunctos*. Ita nimirum pro variis mundi artibus, quibus Divinitatem affinxerunt, alii Deorum habitus *Celestes*, alii *lquatici, Terrestres* alii, denique *Subterranei*, seu *Inferi*.

§. IV. In his principes fuerunt *duodecim*, quos *Μεγάλοι Magnos* dixerunt, & primum ab Ægyptiis traductos coluerunt, uti censet HERODOTUS, (β) *Δωδέκα θεῶν ἱππωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους νομίσαι, καὶ Ἕλληνας παρὰ σφῶν ἀναλαβῶν, Duodecim vero Deorum cognomina primos dicunt Ægyptios frequentasse, & Græcos ab illis accepisse*. Eos complexus VETUS POETA his versibus.

δώδεκά εἰσι θεοὶ μεγάλοι, Ζεὺς, Ἥρα, Ποσειδῶν,
 Δημήτηρ, Ἑρμῆς, Ἑστία, Κυλλοπόδης,
 οἷος, Ἐνυαλίως τ' Ἀρης, Πάλλας τ' Ἀφροδίτη,
 Ἄρτεμις, εἰσι θεοὶ δώδεκα οἱ μεγάλοι.

A 3

ENNIVS

6 ANTIQ. HOMER.

ENNIUS vero apud APULEIUM (α) latine ita expressit, ut sex Dii a totidem Deabus distinguantur :

*Juno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars,
Mercurius, Jovis, Neptunus, Vulcanus, Apollo.*

§. V. Nimirum apud Romanos etiam duodenarius hic Deorum numerus religiose ex Græco ritu fuit observatus; uti luculenter docet DIONYSIUS HALICARNASSEUS *Antiq. Rom. lib. VII.* (β) in solennis pompæ descriptione. Illic hos, tanquam medios, collocat inter vetustiores ac recentiores Deos. „ Antiquissimi ab eo statuuntur Saturnus, Rhea, Themis, Latona, Parcæ, Mnemosyne; aliique. Ex his deinde orti Jupiter, Juno, Minerva, Neptunus, cæterique ex duodenario illo choro. Hos deinde sequuntur geniti, ex quo Jupiter accipit imperium, Proserpina, Lucina, Nymphæ, Musæ, Horæ, Gratiæ, Liber pater, aliique semidei, quorum animæ relictis corporibus mortalibus „ in

(α) de Deo Socrat. p. 42. (β) p. 478.

in cœlos ascendisse, Diisque pares, honores adeptæ esse perhibentur, uti, Hercules, Æsculapius, Castores, Helena, Pan, & alii infiniti, Inde ~~quædam~~ *decretum* illud LUCIANI (α) de Diis præter eos duodecim, prioresque illos Saturno cœvos, cœlo dimovendis.

§. VI. Cæterum, postremum hoc Deorum genus ἥρωες *Heroes* dixerunt: quoque titulos singuli pene Græciæ populi suos coluerunt auctores, potissimum reges, vindices etiam, ac propugnatores omninoque meritis præstantes viros, ac foeminas; quibus defunctis τιμὰς suas vocant ἡρωϊκὰς *heroicos honores* dicunt. Tales fuerunt Atheniensibus ecce illi ἥρωες ἐπώνυμοι *Heroes incluti*, AUSAN, Atticis (β) unde Tribus suas denominarunt. Inter quos Erechtheus orum princeps, ab HOMERO in *Bæotia* γ) celebratus. Cujus CICERO se Atheis vidisse delubrum & sacerdotem estatur, lib. III. de Nat. Deorum. (δ)

(α) in *Concil. Deor. Tom. II. p. 715.* (β) s. *libr. I. c. 5. p. 12. seq.* (γ) s. *Catal. Nat. G. 54.* (δ) s. *XIX. Vol. IX. p. 3078.*

CAPUT SECUNDUM.

De Deorum singulorum officio:

ΣΤΝΟΨΙΣ.

Officia Deorum singulorum recenset §. I. Deos tutelares hominum integri §. IV.

*Quomodo per regiones & civitates fuerint distributi §. II. Considerati quoad pe-
tissimas partes §. V. Potestas in vitam in-
teritumque homini*

*Urbium & adium quibusnam tributa §. VI.
Deos §. III.*

§. I.

IN hac Deorum turba aliis alia partes ac munera fuerunt distributa. Jupiter quidem cœlum fortitus est, & tempestatum moderamen. Unde tonitrua, imbres aliaque μετέωρα conspicua in aëre subinde HOMERUS ab eo derivat; cœli totius vitæ humanæ, atque adeo universitatis imperium illi etiam assignet. Apollini commissa fuit morborum cura; cujus specimen edit in sanando Hectore *Iliad XV. (a)* Eandem exercuit in Marte Pæon

(a) v. 99. seqq.

on, *Iliad* V. (α) Sed *Eidem* in *Hymno*
 adscribitur divinatio ac cantus, item-
 e sagittandi peritia; cujus nomine
 Iim *ἰσχυρότερος* longe jaculans audit.
recurring artibus omnibus ad rem ac-
 commodatis præfectus fuit, lucri Deus
 ditus, uti ex *Iliad*. XIV. (γ) observat
 PANSANIAS, (δ) ubi Phorbanti possessio-
 nis suppeditaſſe dicitur; etiam furti,
 quod docuisse Autolycum fertur *Odyſſ.*
 X. (ε) indeque ipſe appellatus in *Hy-*
 mno (ζ) *ἀρχὴς φηλυτίων princeps furum.* Idem
 docere homines creditus in via *Iliad.*
 XIV. (η) mortuorum quoque animas
 Orcum abigere, *Odyſſ.* XXIV. (θ) at-
 que adeo noctu ſomnos ac ſomnia
 mittere, unde *ἡγέτορας ὀνείρων ſomniorum*
forem cum POETA nuncupat. (ι) Marti
 gnatum fuit bellum, quod ideo *ἔρ-*
μηνος Martis opus paſſim vocatur.
νεμῆνους mare ſortitus eſt *Iliad.* XV. (κ)
 & certamina equeſtria in *Hymno*, (λ)
 quod etiam in *Achaicis* notavit PAUSANIAS,
 cum *εὐρετὴν ἱππικῆς inventorem artis equi-*

A 5

tandi

α) G. 900. (β) G. 131. ſeqq. (γ) G. 490. ſeqq.
 (δ) *Corinth.* s. lib. II. c. 3. p. 117. (ε) G. 396. ſeqq.
 (ζ) G. 292. (η) G. 334. ſeqq. (θ) G. 9. ſeqq.
 (ι) *Hymn.* in *Mercur.* G. 14. (κ) G. 161. (λ)
 G. 5. (μ) s. lib. VII. c. 21. p. 577.

tandi existumans. At *Vulcano* HOMER
 artes fabriles tribuit, descripta ejus
 ficina *Iliad.* XVIII. (α) Artes omn
 rias habuit *Minerva*, sapientiæ Dea *O*
XIII. (β) quanquam & cum *Marte*
 tita belli curam *Iliad.* V. (γ) *Ipsa*
 etiam sociam habens 'Εὐρώ *Bellona*
 quod confirmat in *Messenicis* PAUSAN
 (δ) *Diana* arcum habuit commun
 cum fratre *Apolline*; *Eademque* ven
 addicta, in *Hymno.* (ε) *Cereris* munus
 ges terræ, quæ ideo Δημήτριος ἀκτὴ *C*
ris munus Poëtæ dictæ *Iliad.* XIII. (ζ)
Liberi Patris, vinum. *Venus* am
 Dea, nuptialium operum curam ex
 cuit, *Iliad.* V. (η) *Proserpina* inferor
 umbris præfecta, eodem cum *Plu*
 munere *Odyf.* XI. (θ) *Lucinæ* vitæ or
 fuit assignatus *Iliad.* XI. (ι) *Parcis* in
 ritus. *Odyf.* V. (κ) *Musis* canendi fac
 tas tributa cum *Apolline*, *Iliad.* I.
Æsculapio medendi, in *Hymno.* (μ) *Ca*
ribus etiam navigatio communis c
Neptuno. (ν) Denique *Themidi* judi

(α) § 369. seqq. (β) §. 289. (γ) §. 430. (δ)
lib. IV. c. 30. p. 354. (ε) *postter.* §. 5. ubi
troque. (ζ) §. 322. (η) §. 429. (θ) §.
 (ι) §. 270. (κ) §. 113. seq. (λ) §. 603.
 (μ) §. 1. (ν) *Hymn.* in *Ιούλιον* puer. *postter*
 7. seqq.

consecrationes fuerunt assignatae *Iliad.* XX.
Et reliquis, si qui sunt, Diis vel
abus varia officia, in varios ritus,
demandata.

§. II. Sed enim regiones quoque insu-
lae ac civitates certis Diis apud Græcos
iunctas fuerunt tributa, quibus vel
numina tutelaria præsidebant, ac
gulari religione colebantur. Inde
est, dicitur Chrysam ac Cyllam tueri,
Tenedo imperare, *Iliad.* I. (a) *Venus*
ἡ ἱερὰ πόλις καὶ ἡ πόλις Κύπρου bene habitata
terra, in *Hymno.* (γ) *Juno* præ cæte-
ris tres sibi caras civitates Argos,
artam, & Mycenam, *Iliad.* IV. (δ) *Ac*
givi quidem eam sibi *παιῶχον* duce-
re, teste PALÆPHATO, (ε) velut urbis
custodem. Quo nomine Athenienses
oque indigebant *Minervam*, cui non
his modo sacra erat, sed & ager At-
tus universus, teste PAUSANIA. (ς) Hinc
ICIANUS de Sacrificiis, (η) *Μετὰ δὲ θεομάμε-*
ναι τὰ ἔθνη, σέβουσι, καὶ πόλεις αὐτῶν ἀπο-
ρυσσιν. Ὁ μὲν Διελφεὶ τὴν Ἀπόλλω, καὶ ὁ Δι-
ὸς δὲ Ἀθηναῖος τὴν Ἀθηνᾶν. Μαρτυρεῖ-
ται

(a) G. 4. seqq. add. *Odys.* II. G. 69. (β) G. 38.
seq. (γ) G. 293. (δ) G. 51. seq. (ε) cap. LI.
de *Iunon.* (ς) *Asiæ* 1. lib. I. cap. 26. p. 63.
(η) *Thm.* I. opp. p. 367.

ται γὺν τὴν δικαιοσύνην ὀνόματι. Καὶ τὸν Ἡῆρα
ὁ Ἀργεῖος, καὶ ὁ Μυγδόνιος τὴν Ἑῖρα, καὶ τὸν
Ἀποδῖτην ὁ Πάριος. *Postea per gentes distri-*
butos colunt, ac veluti suos cives faciunt;
nempe Apollinem Delpbi, Delinque: Miner-
vam Athenienses, quæ vel ipso Athenes nomine
se ei reipublicæ familiarem esse testatur; Ar-
givi Junonem, Mygdonii Rheam, Parbi
Venerem. In quam sententiam MINU-
TIUS FELIX (a) differit *per universa imperia,*
provincias, oppida, singulos sacrorum ritus
gentiles habere, & Deos colere municipales.

§. III. Quinimo omnium urbium
curam generatim ad Minervam pertinere
censebant; unde ἐρυσίπολις *custos urbium*
HOMERO dicta passim, & *Iliad. VI. (β)*
à Trojanis obsessis hoc nomine invo-
cata; ubi EUSTATHIUS (γ) φύλαξ πόλεως
servatricem urbium interpretatur. Idem
munus tributum Jovi, qui πολὺς *urbium*
tutor inde dictus apud ARISTOTELEM *de*
Mundo, (δ) & ara Διὸς πολίεως *Jovis ur-*
bium præsidis, celebrata a PAUSANIA At-
ticis. (ε) Sed & in singulis ædibus, præ-
sertim magnatum, ara posita Διὸς Ἑρκείου
Jovis Hercæi velut earum custodis ac de-
fensoris.

(a) pag. 43. seqq. (β) §. 305. (γ) p. 643. lin. 46.

(δ) c. VII. Tom. I. opp. p. 366. (ε) s. lib. I. c.

28. pag. 70.

ficis, *Odyss. XXII. (a)* Quo officio
non apud Romanos Dii Penates, au-
ctore DIONYS. HALICARNAS. *Antiq. Rom.*
l. I. (b)

§. IV. *Homines etiam singulares Deos*
patres crediti habere. Id utique nota-
t: HOMERUS, cum Ulyssi, Diomedii,
Achilli, Agamemnoni aliisque heroi-
is, certos Deos comites subinde (c)
tugit. Posteriores *Δαιμόνες* *Dæmones*
dicunt: quos credebant statim in lu-
m editis sociari, & vitæ cursum re-
te, ut loquitur AMMIANUS MARCELLI-
us l. XXI. (d) auctorem laudans ME-
NESTRUS, qui ejusmodi numen *μυστήριον*
intra arcanum dūctorem, appellat.
hoc id in tabulis CEBETIS (e) mox januæ
sue fingitur. Romani ea de causa
illi dixerunt; quod, cum unusquisque
suis facit, ei statim observatores deputan-
t, inquit SERVIUS in VI. *Æneid.* (f) Ad-
dunt autem homines, cum nascuntur, fortius
illi, unum qui hortatur ad bona, alterum,
adversat: ad mala: cujus opinionis
recipem EMPEDOCLEM laudat PLUTAR-
CHUS in *Ætopia*; de animi tranquillitate. (g)

§. V.

a. *Odys.* (a) pag. 34. (c) *Æneid. nec.* (d) cap.
XXI pag. 222. (e) p. 15; seq. (f) ad v. 79.
(g) *Tom. II. opp. p. 474*

14 ANTIQ. HOMER.

§. V. Creditum quoque *Deos singulares sui partes homini contribuisse*, quæ sibi vindicarent, & suæ tutelæ propriæ agnoscerent, ut refert **TIBERIANUS** in *Promethæo*. (α) Atque eo spectasse **HOMERUM** censent in *Agamemnonis descriptione* (β) ubi ait,

Ὀμμάλα καὶ κεφαλὴν ἱκαλὸς Διὶ περικρατύνῃ
Ἀρεῖ δὲ ζώνῃ, σῆρρον δὲ Ποσειδάωνι.

Oculis & capite referens Jovem fulminatorem

Et Martem balteo, pectore vero Neptunum

Ubi caput Jovi assignatum, Neptunus pectus, cinctus Marti. Sic utique **SERVIO** (γ) *Frons dicitur sacra Genio, digiti Minervæ*; & **SEXTO POMPEIO FESTO** (δ) *supercilia in Junonis tutela collocantur*. **DEMOCRITUS** (ε) etiam pedes asserit *Mercurii* puta viali Deo; **ARTEMIDORUS** dorfus *Plutoni*, lib. I. Ὀνειρεσκ. (ζ)

§. VI. Postremo censabant *Apollin ac Dianæ potestatem quandam singularem*

(α) apud **FULGENT.** *Mythol. lib. III. c. 7.* (β) *ib. ad II. 9. 478. seq.* (γ) *ad Virg. Eclog. VI. 9.* (δ) apud **PEROTT.** *in Cornucop. col. 1207. l. 1* (ε) apud **FULGENT.** *Mythol. libr. III. c. 7.* (ζ) *c. 52. p. 43.*

rem esse *in vitam hominum*, ut, qui subita morte opprimerentur, eorum telis confecti putarentur. Ac *Apollinem* quidem viros interimere censebant, uti dicitur *Iliad.* XXIV. (α) Et confirmatur exemplo Phrontis gubernatoris Agamemnonis *Odys.* III. (β) & Rhexenoris, qui similiter confossus ab *Apolline* in regia *Odys.* VII. (γ) *Dianam* vero leonem mulieribus a Jove constitutam, ut conficiat, quas velit, ait HOMERUS *Iliad.* XXI. (δ) atque ejus sagittis domitam matrem suam dicit Andromache, *Iliad.* VI. (ε) Eumæus mulierem, qua cum a Phœnicibus erat abductus, *Odys.* XV. (ζ) Ita quoque apud Pindarum *Pyth.* III. (η) Coronis, Phlegyæ filia, cum subjecisset se hospiti, *δαμῖνα χρυσόις πέλοις ὑπ' Ἀρτέμιδος aureis domita telis ab Artemide.* Meminit STRABO (θ) hujus *δαμνιορίας superstitionis*, aitque: *veteres ita censuisse occidere, qui vel dicto, factove Apollinem, aut Dianam offendissent.*

CAPUT

(α) G. 605. (β) G. 279. *seqq.* (γ) G. 64. (δ) G. 483. *seqq.* (ε) G. 428. (ζ) G. 477. (η) G. 16. *pag.* 100. (θ) consule notas nostras.

CAPUT TERTIUM.

De Locis Sacris.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

Diis sacra fuerunt: Templā, quae deservi-
Certae agrorum por- *bantur ratione des-*
tionēs §. I. *minationis §. V.*

Arbores & sylvæ, qua- *Ratione situs, ejusque*
rum forma præcipue *vel intra urbem §. VI.*
orbicularis §. II. *Vel extra urbem §. VII.*

Hujus causa §. III. *Ratione altitudinis &*
constructionis §. VIII.

Arbores singulares §. *Consecrationis & orna-*
IV. *tus §. IX.*

§. I.

Dilis hunc in modum constitutis;
 suisque muneribus distinctis, pri-
 mum certæ agrorum portiones fue-
 runt a Græcis consecratæ; quæ *τίμια*,
 quasi *τῶν μὲν* dissecta ac amputata, Ho-
 MERO dicuntur. Tale *τίμιας Διὸς*
Cereri ager sacratu*s* refertur *Iliad.* II. (α)
Jovis etiam in Ida *τίμιας βοῶν* π*ρὸς* *Διὸς*
 ager sacratu*s* & ara odorata, *Iliad.* VIII. (β)
 uti

(α) G. 696. vel Boett. G. 203. (β) G. 48.

Sperchii ad fontes, *Iliad.* XXIII. (a) denique *Veneris Paphia*, *Odys.* VIII. (β) usmodi multos agros sacros commemorat PAUSANIAS in Græciæ descriptione. (γ) CICERO etiam laudat apud Theonos, *lib.* III. de *Nat. Deorum*, (δ) qui æge Censoria à vestigalibus excepti uctus inde colligi, & in sacros usus poni solitos a quæstoribus notat PLATO *lib.* VI. de *Leg.* (ε) quanquam ager de sacer, qui erat inter Megaram & Atticam, Eleusiniis Deabus dedicatus non colebatur, ut videre est apud THUCYDIDEM *lib.* I. (ζ) Quod & in aliis sævus factum.

§. II. *Arbores etiam plantatæ, ac sylvæ in Deorum honorem.* Ἄλσιν vocat OMERUS, quos Latini *lucos* PLUTARCHO, *Κομυλο* (a) interprete. Ejusmodi ἄλσος ἔστι καλεῖσθαι αἰγείρων, *lucus Minervæ populis constans prope viam apud Phæacis*, *Odys.* VI. (β). Similiter ante Ithacensium urbem ἄλσος πάντοτε κυκαστρῆς, *lucus undique rotundus* *Odys.* XVII. (γ) ubi &c

B

forma

(a) G. 148. (β) G. 363. (γ) loca notæ dabunt. (δ) consule notas nostras de hoc CICERON. Idco. (ε) *Tom.* II. p. 759. (ζ) p. 93. coll. *Schol.* ad b. I. (η) *Tom.* I. opp. p. 30. B. (θ) G. 291. (ι) G. 209.

forma indicatur, nempe *orbicularis*, quæ omnium perfectissima ac pulcherrima huic rei fuit delecta. Ac septo mure erat circumdare, quod *περίκολον* *septum* vocat POLLUX. (α)

§. III. *Causa*, ne aditu promiscuo violarentur: quod in luo *Ἀρτέμιδος Σελήνης* *Dianæ Servatricis* singulari religione factum notat PAUSANIAS *Achaicis*; (β) quippe qui muro circumdatus, non nisi sacerdotibus patebat. Quos ad custodiam inibi quoque habitasse argumento est Maron ille, de quo *Odyss.* IX. (γ) Antiquissima superstitio, quam in Hebræis gentium obsequentibus mori, subinde graviter notat Deus. Germanis etiam priscis familiaris, quos scribit TACITUS (δ) *non parietibus ac tectis, sed apertis lucis censuisse immensum Numen sibi colendum.* Et difficulter cessit fidei Christianæ, ut constat ex *Concilio Hanne- tensi & Braggarensi*, quæ refert BURCHARDUS *lib. X. Decretorum*: (ε) hodieque apud Pilappios & Livonos ejus extant reliquiæ.

§. IV.

(α) *libr. I. c. 1. §. 10. p. 9.* (β) *s. libr. VII. c. 27. p. 594.* (γ) *§. 200.* (δ) *de Morib. German. c. 9. Tom. II. pag. 604.* (ε) *c. X. pag. 133. & c. XXI. pag. 135.*

§. IV. Sed & singulares arbores honorem ac cultum apud Græcos habuerunt. Qualis apud Dodonam illa *quercus*, cuius meminit HOMERUS. (a) Et palma ad aram Apollinis in Delo. *Odyss.* VI. (β) Quam antiquitate venerabilem suo etiam tempore commemorat PAULIANUS *Arcadicis*, (γ) subjungens eadem ratione *oleam illam in arce Atheniensi sacram, itemque viticem apud Samios ad aram Junoni*. Non absimili modo illa apud VIRGILIUM antiqua cupressus :

Religione patrum multos servata per annos. Æneid. II. (δ)

§. V. His accesserunt templa, quorum parietibus veluti conclusos Deos propius colerent. Unde & Νῆες vocantur, *ναεὶ τὸ νᾶειν*, quod in iis crederent habitare. Itaque HOMERO (ε) etiam *θεῶν μακάρων ἱερὰ δόμοι*, *Deorum beatorum sacra domus* dicuntur, uti THEOCRITO (ζ) *θεῶν τελευδίας οἶκος* *Deorum gloriosa domus*; quo nomine in designandis templis HERODOTUS (η) passim usus. Explicat hoc

B 2

false

(a) *Odyss.* XIV. v. 327. seq. (β) v. 162. seq. (γ) s. lib. VIII. cap. 23. p. 643. (δ) v. 715. (ε) *Hymn. in Mercur.* v. 251. (ζ) *Idyll.* XVII. v. 108. (η) vid. not.

falsæ ut cætera, LUCIANUS de Sacrif. (1)
*Nαὺς ἡμίεροντες, ἵν' αὐτοῖς μὴ αἰκοί, μὴ δὲ δ
 εἰσι δῆθεν ὄσιν.* *Templa exstruentes iis, q
 scilicet neque sine domo habitarent, neque
 de carerent.* Eaque princeps causa, c
 Xerxes templa Græciæ inflammari
 quod scilicet parietibus includerent Deos, q
 bus omnia deberent esse patentia ac libe
 quorumque hic mundus omnis templum e
 ac domus; ut exponit CICERO libr. II.
Leg. (β) Non placet illi hæc Persarū
 opinio, magisque probantur Græci
 Romani; qui ut augerent, inquit, 1
 pietatem in Deos, easdem Illos urbes, q
 nos, incolere voluerunt.

§. VI. Ergo templa præcipue in
 bibus exstructa, & quidem celebri
 loco, potissimum foro. Ita situ
 Neptuni templum apud Phæaces O
 VI. (δ)

Ἐνθα δὲ τε σφ' ἀγορὴ καλὴν Πησιδύϊον ἀμφί

*Ibi quoque ipsis forum est, pulchrum i
 ptuni circa templum.*

Apud PAUSANIAM passim (ε) in G
 ciæ urbibus eodem loco Deori
 templa videmus collocata. At
 Id

(α) *Tom. I. opp. p. 367.* (β) *c. X. Vol. IX. opp. p. :*

(γ) *l. c. p. 3353.* (δ) *9. 266.* (ε) *vid. not.*

ban laudat in *Bæoticis* (α) *Tanagræos*,
angulari præ aliis Græcis religione,
quod seorsim a profanis adibus Deorum tem-
pla haberent posita in pura area & ab hami-
num negotiatione remota, *Χωεῖς μὲν τὸ οἰκίας*
ροῖον, Χωεῖς δὲ τὰ ἱερὰ ὑπὲρ αὐτῆς, ἐν ἁγίᾳ
ἰσῆ, καὶ ἐκτὸς ἀνθρώπων.

§. VII. Sed nec pauca quoque *templa*
bris erant edificata, in agris præsertim sacris,
ic lucis; uti quam plurimis apud *HOM-*
ERUM scriptorem constat exemplis. Quo
actum, ut *τίμνος* sæpe accipias pro de-
ubro; Unde *POLLUX* (β) *τιμὴν καὶ σπηλεὺς*
etubra & templa, ait esse loca, *ἔνθα ἁ-*
νθρωποὶ οἱ θεοί, ubi *Dii collocantur*. Nec
 difficile concedam quibusdam *Inter-*
pretibus *τίμνος templum* illud *Jovis in*
da & Veneris Paphi ita usurpare *HOM-*
ERUM, (γ) quando utrobique *fanum*
extitisse certum est.

§. VIII. Ommينو vero *templa erant*
eo editiore potissimum constructa, ut ex *iis*,
quæ commemorat HOMERUS, patet.
Iis hoc convenire censebatur, quos
uperiorem locum incolere putabant;
Jovi præcipue, veluti *Deorum summo*,

B 3

teste

(α) *s. libr. IX. c. 22. p. 753.* (β) *L. I. c. I. §. 6. pag.*
5. (γ) *Odyss. VIII. v. 363. Hymn. in Vener. v. 58.*

teste MELANTHE de *Sacrificiis*; (α) qui refert priscos illius nomine omnes montes appellasse, eosque sacrificatum confcendisse : Πᾶν δὲ ὄρεσ τοῦ Διὸς ὄρεσ ἱεμαζέται· ἐπεὶ ἔθος ἦν τοῖς παλαιαῖς, ὑψίστῳ ὄντι τῷ Διὶ ἐν ὑψέι θυσιάσ ποιῆσθαι, *omnis autem mons Jovis mons vocatur, quoniam mos erat apud antiquos, summo Deo in summitate sacrificia faceri.* Exemplo luculento mons Ida apud HOMERUM, quo Jupiter ait Hectori sibi multos obtulisse boves, *Iliad.* XXII. (β)

Ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μῦρῳ ἔκταν
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ. - - -

*Qui mihi multa boum femora adolevit,
 Ida in verticibus cæcuminosa, nonnunquam
 etiam*

In urbe summa. - - -

In hanc rem templa quoque erant *erectiore fastigio*, quod αἰτὶν aquilam, Græci vocant; cujus passim mentio apud PAUSANIAM. (γ) Inde ARISTOPHANES *Avibus* (δ) in commendationem suæ reipublicæ ait: *omnes domos templorum instar fore fastigiatas* :

Εἴτε

(α) de quo consule not. nostr. (β) ὧ. 170. *segg.*

(γ) quædam in notis collegimus. (δ) ὧ. 1109. *coll. Schol.*

πρὸς τοὺς αἰῶνες ἐν τοῖς αἵεσι,
καὶ ἵπτον αἶλας ἐπὶ τοῖς αἰῶσι.

ut tanquam in templis habitabi-

mus.

lla etiam erant tecto aperto, quae
loca sub dio dixerunt; quale Au-
audat VITRUVIUS. (a) In univer-
ro ita erant disposita, ut orien-
m statim exciperent, quemadmo-
ocet PLUTARCHUS Numa Pompei-
) & ita libera forent, ut pate-
oribus undequaque illustraren-
rout testatur PROMACHIDAS HERA-

, atque DIONYSIUS THRAX lib. III.
τέσεων. - Οἱ γὰρ γὰρ τῶν παλαιῶν καὶ
ὑπερκύψαντα εὐθὺς ὑποδέχισθαι οἶον-
τὴν τῶ φωτὸς αἰθρῆς ἐμπιπλάσθαι τῶν
ἀπὸ πλάμενων, ὅπου καὶ τὰ ἱερὰ ἔρε-
Antiquorum enim templa exorientem
atim excipere solebant, & statim or-
ne foribus patefactis repleti, ubi etiam
siebant.

libr. III. c. I. p. 41. (β) Tom. I. p. 69. (γ)
apud NATAL. COMIT. Mythol. libr. I. c. X.
22. vid. insuper notas de his Authoribus.

§. IX. Cæterum *templa hæc vel singularibus Diis erant dedicata, vel pluribus, etiam universis*; sic enim PAUSANIAS LACONICIS, (α) apud Marium refert fuisse *ἱερὸν ἀρχαῖον κοινὸν θεῶν ἀπάντων, templum antiquum omnium Deorum*, & Corinthiacis (β) apud Orneatas *ναὸν θεῶν πᾶσιν ἐν κοινῷ ἀνιεμένῳ, templum universis Diis in commune consecratum*. Ac tale Atheniensibus struxit Ælianus Imperator; cujusmodi fuit & Pantheon Romæ, hodieque integrum. At HOMERUS singularium Deorum *templa commemorat*; uti *Minervæ Athenis*. *Iliad.* II. (γ) & *Trojæ*, *Iliad.* VI. (δ) *Nep- tuni* apud Phæaces, *Odyf.* VI. (ε) *Apol- linis* in Pytho, *Iliad.* IX. (ζ) & *Odyf.* VIII. (η) ac alia. *Inscribere autem moris erat Deorum nomina, & quidem ex patris casti, ut ex antiquis constat monumentis, & luculenter confirmat CICERO lib. III. de Natur. Deor. (θ) Jam mensas argenteas de omnibus delubris jussit auferri, in quibus quod more veteris Græciæ inscriptum esset: BONORUM DEORUM, uti se eorum bonitate velle dicebat.*

CAPUT

(α) s. libr. III. c. 22. pag. 267. (β) s. lib. II. c. 25. pag. 168. (γ) G. 549. s. Boet. 9. 36. (δ) G. 88. (ε) G. 266. (ζ) G. 404. seq. (η) G. 79. seq. (θ) c. 34. Vol. IX opp. p. 3101.

CAPUT QUARTUM.

De Simulacris.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

ostendit Simulacrorum Formam variam, ratione conceptuum de
originem §. I. Diis §. III.

Eorum primam causam & partium §. IV.
que simplicissimam speciem §. II. Materiam Simulacrorum §. V.

§. I.

PARUM fuit hominibus superstitiosis Deos habere certis locis definitos, nisi etiam conspicerent oculis obiectos. Itaque eorum simulacra sibi effinxerunt, ac in sacris locis veneranda collocarunt. *Initio tamen religionis, quæ ab Ægyptiis transiit ad Græcos, illis vacua, erant templa, ut affirmat LUCIANUS de Dea Syria. (a)* Τὰ παλαιὰ καὶ παρὰ Λιγυπτίοις ἀξίωμα νοὶ ἦσαν. *Antiquitus etiam apud Ægyptios templa sine simulacris erant. Idem apud priscos Romanos obtinuisse testis VARRO; qui referente AUGU-*

B 5

STINO

(a) *Tom. II. opp. pag. 657.*

STINO *lib. IV. de Civit. Dei, cap. XXXI (a)* prodidit, eos plusquam annos centum & septuaginta sine simulacro Deos coluisse: Numæ utique Pompilii instituto, quod in *ejus Vita* laudat PLUTARCHUS. (β) Confirmat hanc sententiam TERTULLIANUS *lib. de Idololatria. (γ)* *Idolum*; inquit, aliquandiu retro non erat. Priusquam hujus monstri artifices ebullissent, sola templa & vacuæ ædes erant; sicut in hodiernum quibusdam locis vetustatis vestigia permanent. Verum enim vero antiquissimus hujus superstitionis usus; quippe quam jam inde a Mosis temporibus repetit EUSEBIUS *Chron. lib. II. (δ)* Huic enim æqualem statuit Cecropem Atheniensium regem, qui primus simulacrum apud Græcos fabricavit.

§. II. Antea quidem lapides Græci plerique rudes pro simulacris colebant, ut asserit PAUSANIAS *Achaïcis: (ε)* τὰ δὲ παλαιότερα καὶ τοῖς πᾶσι "Ἕλλησι πρῶτος θεῶν ἀντὶ ἀγαλμάτων εἶχον ἀργεὶ λίθοι. Antiquitus vero etiam apud omnes Græcos cultum divinum pro simulacris lapides habebant nudi. Cujus moris

(a) *Tom. VII. opp. p. 87.* (β) *Tom. I. p. 65.* (γ) *c. III. Tom. I. opp. p. 156.* (δ) *ad ann. 460. p. 74. & p. 108. seq.* (ε) *s. libr. VII. c. 22. pag. 579.*

moris extabat vestigium apud Pharen-
tes, qui triginta lapides quadrangula-
res totidem Deorum nominibus vene-
rabantur. Ab hoc sensu CLEMENS ALE-
XANDRINUS *Stromate primo* (α) Περὶ γ' ἔν ἀκει-
ρωθῆναι τὰς τῶν ἀγαλμάτων σχήσεις, κίονας ἰσάν-
τες οἱ παλαιοὶ ἔσχεον τούτους ὡς ἀφιδρύματα τοῦ
θεοῦ; *Præquam igitur accurate fabricarent
simulacrorum habitus, erectas columnas an-
tiqui coluerunt tanquam Dei simulacra.* Iti-
demque EUSEBIUS *lib. I. de Præpar. Evang.*
(β) observat, initio columnas pro simu-
lacrīs erectas ac cultas fuisse.

§. III. Accesserunt postea forma, &
quidem *potissimum humanæ*; illis enim
præditos Græci censebant Deos, uti do-
cet HERODOTUS *Clio*, (γ) ubi narrat: *Per-
sas simulacrorum, templorum ac altarium
usum improbasse, ὅτι οὐκ ἀνθρωποφυίας ἐνόμισαν
πρὸς θεοὺς, καθάπερ οἱ Ἕλληνες, εἶναι. Quod
non censebant, Deos humana forma præditos
esse, quemadmodum Græci.*

*Varia autem variis Diis fuerunt afficta,
prout mente, atque intelligentia concipiebant.
Qua in re ducem plerique secuti HO-
MERUM, ut, qua ille Deos specie ef-
fingit, eadem illi simulacra efforma-
rent.*

(α) pag. 348. (β) vid. not. (γ) s. lib. I. cap.
31. p. 16.

rent. Testantur quam plurima apud PAUSANIAM exempla; & non obscure indicat LUCIANUS *de Sacrific.* (α) Ἀναπλάπouσι γενεήτων μὲν τὸν Δία, παῖδα δ' ἐς αἰὲ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ τὸν Ἑρμῆν ὑψηλήτην, καὶ Ποσειδῶνα κυανοχαίτην, καὶ Γλαυκῶπιν τὸν Ἀθηναῖν. *Jovem quidem barbatus fingunt, Apollinem vero semper puerum, & Mercurium pubescentem, & Neptunum caeruleis crinibus, & Minorum casiam.* Quibus omnino epithetis HOMERUS eos insignit.

§. IV. *Vetustissima autem simulacra erant indistincta pedibus, τοῖς ποσὶ συμπεσχηκότα.* Primus Dædalus ἀνιπέτασι, καὶ τοὺς πόδας διέσωσεν, explicavit, & pedes distinxit, ut tradit HARPOCRATION. (β) *Situs autem erat varius: nam stantis specie alia erant collocata, alia sedentis.* Sic enim & PORPHYRIUS (γ) scripsit, gentes solitas Deos ἀποτυποῦν σχήμασι διαφόροις, καὶ ἡλικίαις, καθέδραις τε, καὶ πόσιν, καὶ ἀμφιάσιν, conformare cultibus discrepantibus, & ætatibus, & sedilibus, & statu, & vestibus. prout ex eo refert EUSEBIUS. (γ) ARNOBIUS lib. VI: (δ) Ergo si hoc ita est, & in sedentibus signis Deum sedere dicendum est, & in stantibus stare, in procurentibus currere, jacularier in jacentibus

(α) Tom. I. opp. p. 367. (β) de quo vid. in not.

(γ) *Gramm. Evang.* L. III. c. VII. p. 28. (δ) pag. 204.

tela. Sedentis *Minervæ* simulacrum fse in arce Trojana, ad quod suppli-
unt Trojanæ mulieres *Iliad.* VI (α)
ro simile est; quando in genibus
s dicuntur posuisse peplum. (β) Ea-
m mens STRABONIS *lib. XIII Geogra-*
a, (γ) additque: *multa antiquorum Mi-*
nvæ simulacrorum sedentia conspici, ut Pho-
, Massilia, in Chio, Romæ, aliisque lo-
compluribus: etsi, quod suo tempore
altera Troja exstabat, stantis specie
fse tradat.

§. V. Quod ad *materiam*, simula-
antiquitus fere erant *lignea*, quæ
a simulacra e ligno efficta dixerunt, ut
plicat CLEMENS ALEXANDRINUS in *Pro-*
netico. (δ) Tale ξέλαρον pervetustum, à
nao dedicatum in templo apud A-
vos, de quo PAUSANIAS *Corinthiacis* (ε)
α γὰρ δὴ τότε, inquit, εἶναι πείθομαι πάντα,
καί τις τὰ Αἰγυπτία. *Simulacra tunc vero*
ia fuisse opinor lignea maxime quidem Æ-
gia. Quod IDEM clarius ac uberius
onit in *Arcadicis*, (ζ) connumeratis
m arborum generibus. Τοῖς δὲ ἄρ-
ως ἐπὶ ἀρχαῖον, ἐπὶ οὖν καὶ ἡμεῖς χαλαραθεὶν
ἔδωκεν-

U. 88. *scqq.* (β) l. c. U. 92. (γ) p. 601. (δ)
p. 30. A. (ε) s. *libr.* II. c. 19. pag. 152. (ζ)
s. *libr.* VIII. c. 17. p. 633.

ἱδυνήθημεν, ποσάδε ἦν αἶψ' ὅν τὰ ξύλα ἐποιεῖν-
το ἕβανος, κυπρίσσης, αἱ κίδροι, τὰ δρύϊνα,
ἡμίλαξ, ὁ λωτός. *Antiquitus vero homini-*
buss, quæcunque nos potuimus addiscere, hæc
erat materia ex qua lignea simulacra faciebant,
ebenus, cypressus, cedri, quercea, taxus &
lotus.

Idem in Italia primum obtinuisse auctor PLINIUS lib. XXXIV. Nat. Histor. cap. VII: Mirumque mihi videtur, inquit, cum statuarum origo tam vetus in Italia sit, Deorum simulacra lignea potius, ac fictilia in delubris dicata, usque ad devictam Asiam, unde luxuria irrepsit. Sed ea non minor fuit apud posteriores Græcos, quorum religionem hoc nomine amplificat PAUSANIAS Eliacis, (α) quod ex India & Æthiopia ebur etiam conquissiverunt ad facienda simulacra. Unde promanavit illa PLATONIS, (β) quam in suas leges CICERO (γ) retulit, sanctio: ne aurum, argentum, ebur, æs, aut ferrum inveheretur fanis, sed lignea, aut lapidea, dedicarentur. Invaluerat jam hæc magnificentia temporibus heroicis: videmus enim aurum, argentum, æs aliaque majoris

(α) s. libr. V. c. 12. p. 405. (β) libr. XII. de Legib. Tom. II. opp. p. 950. seqq. (γ) de Leg. lib. II. c. XVIII. pag. 3369.

ajoris pretii, in sacris ab HOMERO
udari. PLUTARCHUS (α) quoque memo-
re prodidit, *Theseum*, institutis *Ariadne*

Cypro sacris duas parvas statuas crexisse,
am argenteam, aneam alteram. Et PAU-

NIAS *Arcadicis* (β) tradit: *Pheneatas* ha-
uisse simulacrum aneum Ποσειδῶνος ἱερῶν
ἡμεστis *Neptuni*, quod ab *Ulysse* dedicatum
rehiberent. Id tamen ipse vererer cre-

re, quod tum temporis non solerent
bricari ex solido ære statuæ, sed ita,

è plurimis pannis pertextitur vestis:

γὰρ πῶς ἴτε τῶν χαλκοῦ τὰ ἀγάλματα διὰ
τῆς ἡπίστου ἐργάσασθαι καθάπερ ἰσθῆτα ἐξυφαί-
λες. Non enim simulacra tunc in totum

verant ex ære facere, quemadmodum vestem

entes. Cæterum apud HOMERUM nul-

s simulacri materia distincte indica-

re, nec adeo nomen, nisi generale

ἁπλῶς *simulacri*. Quod cum Ille ad

amenta ac donaria extenderit, pō-

riores Græci ad simulacra potissimum

lptilia restrinxerunt.



CAPUT

1) *Tom. I. opp. pag. 9.* (β) *s. libr. VIII. c. 14.*
pag. 628.

CAPUT QUINTUM.

De Sacris Deorum Ministi

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Sacerdotes quinam vocati §. I.</i>	<i>Statum §. III.</i>
<i>Describuntur a jexu §. II.</i>	<i>Modo succedendi: Sede & fortuna.</i>

§. I.

AD res divinas rite obeundas gnabantur *Sacerdotes*, quos *POETA* vocat. Hi pecuniarum ipsorum sacrorum, lucorum, rerum, ac ceremoniarum gerebantur. Cujus variae partes in ceteris locis variis quoque demandantur personis; in aliis etiam uni docet *Aristoteles lib. VI. Polit. cap. (α)* Συμβαίνει δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην τοῦ μὴ εἶναι μίαν· οἷον ἐν ταῖς μικραῖς ἰνισαχοῦ δὲ πολλὰς καὶ ἀρχαιότητας τῆς ἱερᾶς οἶον ἱεροποιούς, καὶ ναυοκλάδας, καὶ ταμίας τῶν χρημάτων. *Contingit autem ut mitchi* *us sit hac cura, utpote in oppidiis:*

(α) *Tom. III. opp. pag. 65.*

vero plures & distincta a sacerdotio, ut sacrifici, & templorum custodes, & pecunia sacra quaestores.

§. II. Admittebantur autem apud Græcos ad hoc munus promiscue tam femina, quam viri. Ex quo ritu PLATO libr. VI. de Leg. (α) sancit: τοῖς ἱερεῖς νεώκοις τε καὶ ἱστῖαις, καὶ ἱστῖαις δὲν γίνεσθαι. Templis & adituos & sacerdotes tam fœminas, quam viros licere praeſſe. HERODOTUS vero Euterpe (β) Græcis hac in re, ut multis aliis, dissimiles pronuntiat Ægyptios, quod apud illos ἱεῖται γυνὴ μὲν οὐδαμῇ, οὔτε ἑσθιωσι θεοῦ, οὔτε θυλάουσ' ἄνδρες δὲ πάντων τε, καὶ πασάν. *Mulier neque Dei, neque Dea ulla sacerdos est: sed viri Deorum omnium & Dearum.*

Quod quidem divinis Hebræorum institutis consentaneum, quibus sequior ille sexus a rerum divinarum administratione prorsus arcetur.

§. III. Fungebantur sacro officio etiam matrimonio juncti, uti Maron ille, Apollinis sacerdos, quem cum uxore, ac liberis propugnavit Ulyſſes, Odyſ. IX. (γ) Sic Chryſes filiam habuit Chryſeïdem Iliad. I. (δ) Dares, Vulcani apud
C Troja-

(α) Tom. II. opp. pag. 759. (β) s. libr. II. c. 35. p. 103. (γ) v. 199. (δ) v. 111.

Trojanos antistes, duos filios, *Iliad.*

(α) Eodem libro (β) commemorat Hypsenor, filius *Dolopionis*, sacerdos Scamandri, uti *libr. XVI* (γ) Laogonus, *Onetoris*, qui præerat Jovis far in Ida. Consimiliter in tœminini

Theano Antenoris uxor, Minervæ templo apud Trojanos præfecta *Iliad. V*

(δ) Postea tamen, EUSTATHIO (ε) test frequentius delectæ virgines, vel perpetua indicta castitatis lege, uti apud Thespios in Herculis delubro *παρθένος ἱεῖται, ἕς τ' αὖ ἱπλάσῃ τὸ χρέων αὐτῆς. Viri sacerdos puella est, donec eam mors abripia* referente PAUSANIA *Bœoticis*: (ζ) vel uque ad nuptiarum tempus, qualis ill apud EUNDEM in *Corinthiacis*, (η) Neptur templo apud Trœzenios sacrata, *ἕς τ' ἕς ὥραν πεύλῃ γάμου; Donec venerit a nuptiarum tempus.*

§. IV. Porro adibant sacra ministerium primum ac potissimum, *successione* nempe in parentum locum; quod apud Ægyptios perpetuum fuisse asseri HERODOTUS *Euterpe*. (θ) PLATO quoque
lil

(α) G. 10. (β) G. 76. *jeqq.* (γ) G. 604. (δ) G. 300. (ε) *ad Iliad. VI. G. 300. p. 643. l. 23.* (ζ) *s. libr. IX. c. 27. pag. 763.* (η) *s. lib. II. c. 33. pag. 189.* (θ) *s. lib. II. c. 37. pag. 104.*

Π. de Leg. (α) statuit: *ισρῶν ισρίας, οἷς
 ἡ πατέρα ἱερῶσύναι καὶ αἷς, μὴ κινῶν.
 dotia, quæ a parentibus tradita sunt viris
 mulieribus, non movenda. Alias ex
 ei adsciti seu electione, seu sorte,
 IDEM Legislator pronuntiat; (β) πύτων
 πτωχῶν τὰ μὲν αἰρετὰ χρὴ, τὰ δὲ κληρωτὰ ἐν ταῖς
 αἰεσί γίνεσθαι, quæ omnia partim electione,
 im sorte pro cujusvis ordine facienda. ~~Ἰσρῶν~~
 testis locuples DIONYSIUS HALICARNAS-
 Antiquit. lib. II. (γ) solitos veteres
 διαρῆν πύς ἱερῆς, Sacerdotes sorte eli-*

Sed & subjungit: *ἀξιοῦντας ἀργαίου
 ἡμῶν ἀποκρῦψεν, licitatoribus sacerdotii
 rem proponere. Scribit autem EUSTA-
 S: (δ) Veteres censuisse Theano sacer-
 te Minervæ fuisse a Trojana multitudine
 itutam οὔτε κληρωτὴν, οὔτ' ἐκ γένους, οὔτε
 φύσιν, ἀλλ' ἦν, ὥς οἱ παλαιοὶ φασί, τὸ πλῆ-
 οῖστο, nec sortis; nec generis habita-
 ratione, nec alicujus decreto, sed quam,
 veteres ajunt, multitudo elegerat; etc.
 de ea ait HOMERUS, (ε) quod
 ἐθεσαν, Trojani constituerint.*

§. V. Plerumque sedes illis ac do-
 ilium erat prope templa ac loca sacra;
 constat de sacerdotibus Apollinis

C 2

Del-

) Tom. II opp. p. 759. (β) *ibid.* (γ) p. 92. (δ)
 p. 643. l. 26. (ε) *Iliad.* VI. v. 300.

Delphici, in *Hymno*. (α) De illis Dodonæi Jovis *Iliad.* XVI. (β) Maron etiam sacerdos Apollinis degebat in luco. (γ) Illic res ad victum necessariae his suppetebant ex iis, quæ Diis solita offerri; quod Delphiis peculiariter promittit Apollo in *Hymno*. (δ) *Divitus* alioqui etiam polluisse, exemplo Dares,

ἄφνειος, ἀμύμων,

Ἰπεύς Ἡφάίστιο. - - -

- - - locuples, probus,

Sacerdos Vulcani. - - -

Iliad. V. (ε) Opes etiam laudantur (ζ) Eurydamantis, quas filiis occisis χερῶσαι δαίμονιο, heredes partiti sunt. Et Chryses offert Græcis pro filiae redemptione ἀπείροισι ἀποινα, infinitum liberationis pretium. (η) Atque adeo certum est, complures ex his familia fuisse illustri, qualis Theano Priami regis nurus, (θ) Helenus etiam filius. (ι) Imo ipsi reges heroicis temporibus sacrum obiere ministerium, auctore ARISTOTELE *lib. III. Polit. cap. XIV.* (κ)

CAPUT

- (α) in *Apoll.* I. §. 538. (β) §. 235. (γ) *Odys.* IX. §. 200. (δ) in *Apoll.* I. §. 535. seq. (ε) §. 9. (ζ) *Iliad.* V. §. 158. (η) *Iliad.* I. §. 13. (θ) nullibi quidem, sed fratris Antenoris uxor dicitur *Iliad.* VII. §. 298. (ι) augur dicitur *Iliad.* VI. §. 76. (κ) *Tom. III opp. p. 476. fin.*

CAPUT SEXTUM.

De Lustrationibus.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

- Lustratio variat respe-* *Causarum, tum prin-*
ctu Subjecti & Obje- *cialium §. III.*
cti §. I. *Tum minus principa-*
Materia §. II. *lium §. IV.*

§. I.

AD ipsum Deorum cultum deinceps propius accedamus. Cujus initio observanda venit singularis *purity*, qua tractandas sibi res sacras duxerunt. Etenim *lavare manus* religiose soliti, quoties erant vota Diis libanda, aut sacra facienda. Sic Nestor *Iliad.* IX (a) pro felici legationis exitu Jovem precaturus, inquit:

Φέρτε χερσὶν ὕδωρ, εὐφροῦνσάι τε κίλεσσι,

Ferte manibus aquam, & linguis favere jubete.

Achilles oraturus pro salute Patrocli,

Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας. - - -

Lavit autem ipse manus, - - -

C 3

Iliad.

(a) §. 171.

Iliad. XVI. (α) Hector quoque veretur

Χερσὶν ἀνίπτοισι Διὶ λείβειν αἶδοπα ὄϊον.

Illotis manibus Jovi libare generosum vinum ;

quod totidem (β) verbis cavet HESIODUS

Ἑρροῖς. (γ) Achivi quoque sacra facturi

χερσὶ-ψαλο, manus lavabant *Iliad.* I. (δ) Ex

co ritu PLAUTUS *Amphitruone* : (ε)

Invocat Deos manibus puris.

Et *Aulularia* : (ζ)

Ego nisi quid me vis, eo lavatum, ut sacrificem.

Sed enim vestes quoque munda ad sacras res fuere adhibitæ ; uti Penelope

- ὑδρηναμένη, καὶ δαεῖ χερσὶ εἰμαθ' ἱλοῦσα
Εὐχέτο.

- lota, puraque corpus circumdata veste
Precabatur.

Odyf. IV. (η) Sic POETA LATINUS : (θ)

Casti placent superis, pura cum veste venite.

- - - puraque in veste sacerdos.

Inde POLLUCI (ι) ii, qui ad Deos accedunt

πειρραίνεσθαι ὑπὸ νεοσυγῶ σολῆ, ὑπὸ νεοπλυνῆ ἱδῆπ, mundati, sub nova stola, in
nuper

(α) G. 230. (β) *Iliad.* VI. G. 266. (γ) G. 722. seq. (δ) G. 449. (ε) *Att.* V. sc. I. G. 41. seq. (ζ) *Att.* III. sc. VI. G. 43. (η) G. 750. (θ) TIBULLUS *lib.* II. *Eleg.* I. G. 13. & VIRGIL. *Æn.* XII. G. 169. (ι) *lib.* I. c. I. §. 25.

per lota veste. Adhæc ipsa vasa sacro
ui destinata moris erat purgare, quod
Achille libaturo factum in cratere
id. XVI. (α)

§. II. *Utebantur* in purgationibus
ua potissimum *falsa*, ob igneam, ut
PROCLUS, (β) portionem, quam ma-
me *καθαρίκην purgantem* existimabant.
inc aqua marina prælata. Telema-
chus:

Χῆρας νεφέμενος πολίης ἀλὸς εὐχεται Ἀθήνη,
Manibus lotis e cano mari precabatur Pal-
ladem,

ys. II. (γ) Alias sal aquæ dulci
jectum. MENANDER: (δ) *ῥαδί πειρρά-*
ειβαλὼν ἄλας, φάκους. Aqua adspargere,
etis sale, & lentibus. THEOCRITUS *Par-*
Hercule: (ε)

- - *Ἀλεσσι μεμιγμένον (ὡς νερόμισα)*
Θαλλῶ ἐπὶ ῥαίνειν ἐστμμένον ἀβλαβὲς ὕδωρ.

- *Sale mixta (ut consuetum est)*

Ramoque virenti coronata, adspergite pura
aqua.

mittit ibidem sulphur; quod & Ho-

C 4

MERUS

α) G. 228. seq. (β) *vid. not.* (γ) G. 261. (δ) *in*
fragm. ex Famulo Matr. Id. p. 120. G. 11. seq.
locum integrum notæ dabunt. (ε) *s. Idyll.*
XXIV. G. 95. seq.

proinde illud expiationis genus a
 APOLLONIUM *lib. IV. Argon.* (α) Ubi
 celli mactati sanguine manus homic
 cruentæ abluuntur a sacerdote.

§. IV. Sed aliis quoque de causis
 strationes a priscis usurpatæ. Cu
 modi illa Agamemnonis jussu soler
 ter facta in exercitu Græcorum, c
 Apollo ob injuriose habitum sacer
 tem esset placandus, *Iliad. I.* (β)

Λαὸς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄωχον
 Οἱ δ' ἀπολυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματ' ἔβαλ

*Populos autem Atrides lustrari jussit,
 Illi autem lustrabantur & in mare for
 jaciebant.*

PAUSANIAS vero *Arcadicis*, (γ) ob peste
 id vult susceptum, quæ λύμη Græcis
 cta. Agit ibi de flumine Lymace
 appellato, quod Nymphæ, cum Rhea
 post sedatos ejus partus, quo Jove
 enixa est, dolores, aquis lustralib
 purgassent, λύματα sordes illas ac piامي
 in eum fluvium abjecissent. Unde co
 stat de more abjiciendi in aquam sordi
 quem hic observarunt Græci. In ter
 ramen solita defodi καδάρματα sordes inc

(α) §. 704. seq. (β) §. 313. seq. (γ) s. lib. V.
 c. 41. p. 683.

eat idem PAUSANIAS *Corinthiacis*, (α) in expiatione Orestis *μνησκότου* *matricida* apud Troezenios peracta.

CAPUT SEPTIMUM. *De Precibus & Votis.*

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>Ostenditur precum</i>	<i>Vel munerum oblato-</i>
<i>Necessitas & varietas</i>	<i>rum commemoratio</i>
§. I.	§. V.
<i>Opportunum tempus</i> §.	<i>Quomodo preces pera-</i>
II.	<i>ctæ?</i> §. VI.
<i>Argumentum, quod vel</i>	<i>Ubi?</i> §. VII.
<i>votorum nuncupatio</i>	<i>Specialia quædam de</i>
§. III.	<i>mulierum precibus</i> §.
<i>Et Religiosa persolutio</i>	VIII.
§. IV.	

§. I.

ITa rite lustrati ad pietatis officia se conferebant. Quam omnem PLATO *Euthyphrone* (β) positam esse differit *ἐν τῷ εὐχέσθαι, καὶ τῷ δύνειν.* Hoc quidem *δωρεῖν*

(α) *s. lib. II. c. 131. p. 125.* (β) *Tom. I opp. p. 14.*

ὑπεῖσθαι τοῖς θεοῖς, munera Diis offerre
illud αἰτεῖν τοῖς θεοῖς, a Diis petere.

dando ac petendo universa confici religio. De petitione priori loco amus, ita disponente humanæ necessitatis lege; quam ad omnes extendit HOMERUS *Odys.* III. (α)

Πάντες δὲ θεῶν χάρις ἀνθρώπων.

Omnes homines diis indigent.

Ut autem varii sunt communis usus, ita quoque *varia* fuerunt *prei* variisque factæ Diis, prout singulorum officia distinguebant. Trojani *Iliad.*

(β) de civitate sua periclitantes Minervam *ἑρυσίππολιν urbis custodem* invocant Proci Penelopes in arcus certamine pollinem, *Odys.* XXI. (γ)

Navigant Neptunum ac Castorem, in *Hymno.*

Alii alios, quos peculiari religio venerabantur, ut Minervam Ulysses.

Omnes communiter & persæpe Jovem cuius gemino dolio bona malaque omnia censebant depromi. *Ili.* XXIV. (ζ)

§ II. Omnino vero in re alicuius momenti suscipienda, primum omnium *I*
suppl

(α) ὅ. 48. (β) ὅ. 305. (γ) ὅ. 364. (δ) in N.
 ὅ. 7. add. *Hymn.* in *10ῶ. Puer.* II. ὅ. 9. (ε)
ad. X. ὅ. 277. (ζ) ὅ. 527.

supplicabant, sine quorum ope nihil feliciter peragi cogitabant. Id observat Nestor legationem obiturus ad Achillem, *Iliad.* IX. (α) Priamus ab eodem conquisiturus filii cadaver, *Iliad.* XXIV. (β) Ulysses exploraturus castra Trojanorum, *Iliad.* X. (γ) Denique Telemachus navigationem Pylum versus susceperat. (δ) Legem inde generalem fert PYTHAGORAS: (ε) Ἐρχεαι ἐν ἑσπερίῳ θεῶν ἢν ἐνθάδε, ad opus accede, quum Deos precatus fueris. Quam religiose Græcos observasse constat ex eorum monimentis. Operi quippe se accingentes, θεῶν, θεῶν, *Deus! Deus!* soliti pronunciare. Unde felicem exitum *gratiarum* solennis *actio* subsequabatur; cujus exempla apud ipsum etiam HOMERUM videre est. (ζ)

§. II. Porro quo Deos facilius exorarent, *mimera* se daturus pollicebantur. Sic Theano, cum aliis matronis Trojanis Minervam precata, offert peplum & simul promittit duodecim boves salute parta immolandos, *Iliad.* VI. (η) Eidem Nestor pro incolumi ad Græcos

(α) G. 172. (β) G. 308. (γ) G. 277. *seqq.* (δ) *Odys.* II. G. 262. (ε) *Anr. Carm.* G. 48. (ζ) *vid. not.* (η) G. 90. *seqq. coll.* G. 304. *seqq.*

Græcos reditu novem tauros vovet
 Simili ratione Æneas supplicans Ve
 ri, *Æneid.* I: (β)

*Multa tibi ante aras nostrâ cadet h
 dextrâ.*

Et *Æneid.* V: (γ)

*Vobis latus ego hoc candentem in lit
 taurum*

Constituam ante aras, voti reus.

Hæc nimirum Latinis proprie *Vota*
 cta, quæ cum precibus ut plurim
 conjuncta, à Græcis una eademque
 χῆς voce exprimuntur. His usi Gr
 ut & Romani aliique populi a
 quosvis auctores leguntur; præserti
 cum in graviore aliquo discrimine
 farentur. Unde SCHOLIASTES HOMERI
 Δυσυχίας ἐμπύσις καὶ σωτηρίας ἀπόγνωσις
 δειῶν. Calamitatis expositione & despe
 causa cognitione, vota ad Deos absolu
 tur. Et PLINIUS *Hist. Nat.* lib. VIII.
 XVI, (ε) Tum præcipuus votorum locus
 cum spei nullus est.

§. IV. In hisce votis persolver
 summa utebantur religione: gravissi
 quippe Deos rati succensere, si p

π

(α) *Vid.* *Odyss.* III. & 382. & *conf. not. nostr.*
 & 338. (γ) & 236. (δ) *Vid. not.* (ε)
 l. p. 507.

missis deessent. Unde duriores casus protinus ad hanc culpam referebant. Achilles *Iliad.* I. (α) utique hinc derivat pestem ab Apolline Græcis immissam:

Εἴτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμύθεται, εἴδ' ἐκ-
τύμβης.

Sive hic ob vota incusat, sive ob hecatomben.

Æneas etiam Trojanorum cladem *Iliad.* V: (β)

Εἰ μὴ πε θεός ἐστι, κοτεσσάμενος Τρώεσσι,
ἱρῶν μνήσας. - - -

Nisi quis Deus est, iratus Trojanis,

Ob sacrificia succensens. - - -

Atque ita apud THEOCRITUM *Idyl.* XXV

(γ) Hercules ait: nulli Achivorum patere unde leo ille cuncta vastans extiterit; se tamen conjectari, Deorum quempiam

- ἱρῶν μνήσαντα φοβηθήσιν ἐφείναι.

- ob sacrificia succensentem Phoronensibus immisisse.

§. V. Quin etiam sacrificia aut dona alias oblata Diis supplicantes commemorabant. Chryses ita Apollinem obtestatur *Iliad.* I: (δ)

- εἴ

(α) §. 65. (β) §. 177. (γ) §. 200. (δ) §. 39. seqq.

- εἴ ποτέ τοι χαείντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 ἢ εἰ δ' ἄν ποτέ τοι κατὰ πύονα μῆρι' ἔκηα
 Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνον ἐέλ.

- si quando tuo venusto templo te
 imposui,

*Vel si quando tibi pingues coxas crema
 Taurorum, & caprarum, hoc mihi
 fice votum ;*

Similiter eundem compellasse na
 HERODOTUS Clio (α) Cræsum, cum in
 locatus jam jam esset comburendus, ἐπὶ ο
 χεισμένον ἐξ αὐτῶ ἐδωρήθη, παρστῆναι, si
 ipsi gratum donum ab eo oblatum fuerit,
 sit. Irridet hoc nomine Græcis Lu
 nus, (β) ac si Deos nihil censeant g
 concedere, sed bona omnia hominibus di
 dere ; peculiariter insultat Chryῆæ,
 non impetrata ab Agamemnone f
 ὥσων καὶ περδανίσας τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν
 χαίρολοῖται, καὶ ἀπαιτῇ τὴν ἀμοιβήν. Tanc
 qui prior Apollini gratiam esset fæner
 expostulat, & vicem repetit.

§. VI. Quod ad supplicandi r
 attinet, oculos manusque in cœ
 attollebant : ut infinitis apud Hom
 locis apparet. (γ) Omnibus hoc h

π

(α) s. lib. I. c. 87. p. 37. (β) de Sacrif. Tom.
 p. 362, seq. (γ) vid. not.

as veluti ingenitum testatur ARISTOTELIS de Mundo : (α) Πάντες οἱ ἄνθρωποι εἰσόμεν τὰς χεῖρας ἐς τὸν ἑαυτὸν εὐχὰς παύειν. Omnes nos homines manus cælum ius attollimus, cum precamur. Nimirum quia omnibus persuasum, diviniorem sublimiorem mundi regione resistere. Unde cælum θεῶν ἑστὶς deorum s. HOMERO (β) aliisque POETIS dictum : ARISTOTELES (γ) vocat θεοῦ δικηπτεῖον κλισίην τὸ ἀνώτατον ; Dei habitaculum summam mundi partem. Qua de re præter TERTULLIANUS Apologetico cap. XVII disceptat.

§. VII. Alioqui in templa Deorum connumerati oraturi se recipiebant ; quod magis præsentem se habere creditur. Unde HESYCHIO (ε) Ναός, οἶκος ἑστὶς θεοσκευεῖται. Templum, domus est, Deus adoratur. Et qui illuc conlebant, προσερχομαι θεοῖς adire Deos, dicebatur.

Quod CICERONI intellectum, cum in legib. (ζ) Ad divos adeunto caste. TIBULLUS : (η)

Num feror incestus sedes adiiisse Deorum?
D Propter

α) c. VI. Tom. I. opp. p. 864. (β) vid. not. (γ) l. c. cap. II. Tom. c. opp. p. 846. (δ) pag. 47. (ε) in Voc. Naïs. (ζ) lib. II. c. VIII. Vol. IX opp. p. 3345. (η) lib. I. Eleg. V. v. 39.

Propter simulacra utique ad quæ tanquam oculis subjectos Deos moris erat supplicare. Unde his sublati templâ simul deserta; quod PAUSANIAS *Boeoticis* (α) accidisse refert Minervæ Alalcomeniæ ædi, extracto Deæ signo. Ita quoque apud LIVIUM lib. XXXVIII (β) queruntur Ambracienses, *simulacra Deum, Deos imo ipsos, convulsos ex suis sedibus, ablatis esse: parietes postesque nudatos. Quos adorent, ad quos precentur & supplicent, Ambraciensibus non superesse.*

Exemplum hujus supplicationis *Iliad.* VI, (γ) ubi Trojanæ mulieres solenni pompa, præeunte Theano, ad Minervæ fanum contendunt cum ululatu manus ei pro afflictis Trojæ rebus tendentes, deposito etiam ad genua ejus peplo; quod expressit VIRGIL. *Æn.* I. (δ)

*Interea ad templum non aquæ Palladis ibant
Crinibus Iliades sparsis, peplumque ferebant.*

§. VIII. Mos utique tritus, ut mulieres in magnis casibus per templâ irent supplices. POLYBIUS lib. IX: (ε) Αἱ δὲ γυναικες

(α) *s. lib. IX. c. 33. p. 777.* (β) *c. 43. Tom. III. p. 534.* (γ) *¶, 301. seqq.* (δ) *¶, 483. seq.* (ε)

c. 6, p. 758.

μαῖκας περιπορεύμεναι τὰς ναὺς ἱκάντων τὰς διὰς
 πλύνουσαι τῆς κόμης τὰ τῶν ἱερῶν ἐδάφη, *Mu-*
lieres vero delubra circumeuntes Diis sup-
plicabant, pavimenta templorum capillis suis
verrentes. Ululatus vero in supplicatio-
nibus mulieribus Græcis admodum fami-
liares esse, colligitur ex multis HOMERI
locis. (α) Quem a Libyssis traductum
testatur HERODOTUS Melpomene. (β) Δο-
κίει δὲ ἕμοιγε καὶ ὁλοθυρὴ ἐν ἱερῇ ἐνταῦθα
πρῶτον γινέσθαι. Videtur autem mihi ulu-
latum in templis ibi primum factum esse.
Pepla quoque ferre solitas testis ÆSCHY-
lus: (β) /

Πέπλων καὶ σεφείων

Ποτ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιβάν' ἔχομεν.

Peplos & velamina

Aliquando, nisi adhucdum, (saltem) in
supplicatione habebimus.

Ubi SCHOLIASTES : περιπέθεσαν γὰρ
 καὶ πέπλους, καὶ ἐνέδωκεν καὶ πέπλους τὰ ἀγάλμα-
 τα. Etenim qui peplos obtulerunt, iis quo-
 que simulacra ampiciverunt. Hoc vero
 etiam observatum, ut genibus applica-

D 2

rent,

(α) aliqua vide in notis allegata. (β) s. lib.
 IV. c. 189. p. 285. (γ) *Trag. II. 9. 97.*

rent, quæ supplicationi sacra omnium gentium religione. Inde ARNOBIUS VI: (a) *Signa quorum plantas contingit contrectatis orantes.*

CAPUT OCTAVUM. *De Libamentis, Suffitibus Molis.*

ΣΤΝΟΨΙΣ.

Argumenti connexio Suffituum §. III.

§. I.

Molarum §. IV.

Materia, vasa, ritus,

usus &c: Libationum §. II.

Historia hujus §. V.

§. I.

Quæ Diis homines *vicissim* dabant in universum erant aut *sacrii* aut *donaria*. Utrumque conjungit Hector *Iliad.* VI, (β) cum ju Troadas offerre Minervæ *peplum*, & *si* *duodecim boves*. Similiter Ægysthus *coniugii felicitate multas* *adole*

603

(a) p. 202. (β) §. 269: *scqq.*

coxas, multaue donaria appendit Odys. III.
 (α) PLATO *Alcib. II* (β) loquens de officio Diis præstando, copulat in hanc rem *δωκίας* & *ἀναθήματα* sacrificia & donaria, uti sub finem libri *de Votis*, (γ) *δωκίας* & *ἀναθήματα* dona & sacrificia. Restrings utique *δωκίας* ad ea, quæ ornatus gratia in templis donabantur. Quo sensu & a Latinis eadem munera ac donaria appellata, prout scite distinguit LACTANTIUS *lib. VI de vero Dei cultu, cap. ult.* (δ) *Apud istos qui nullo modo rationem divinitatis intelligunt, donum est, quicquid auro argentove fabricatur, item quicquid purpura & serico textitur; sacrificium est victima & quæcunque in ara cremantur.*

In sacrificiis primo loco considerata veniunt Libamenta, Suffitus ac Molæ; quæ sola initio obtinebant, posteaque disposita fuere in omni divini officii parte.

§. II. *Libationes potissimum apud Græcos fiebant vino. Sic enim passim* (ε) *HOMERO dicti* *λείβειν αἶθρα εἶνεν*, libare nigrum vinum. *Erat autem purum ac merum; unde* *σπονδαὶ ἀκριτοὶ* *mera libamenta*

D 3

appel-

(α) *Gr. 273. seq.* (β) *Tom. II. opp. p. 148.* (γ) *ibid. p. seq.* (δ) *p. 479.* (ε) *vid. not.*

appellatæ *Iliad.* II. (α) Quod ita religiose a Romanis etiam observatum, ut *vinis Græcis prolibare Diis nefastum* putarent, teste *PLINIO Natural. hist. lib. XIV. cap. XIX.* (β)

In hunc usum comparata pocula, quæ apud beatiores constabant ex auro. Tale Pelei χρύσειον ἄλυσον aureum poculum *Iliad.* XI. (γ) Itemque Menelai χρύσειον ἄπας, aurea patera *Odyss.* XV. (δ) His vino repletis leviter aliquid de summis labris effundebant in Deorum honorem, reliquum ipsi ebibentes, uti constat ex multis HOMERI locis. (ε) Singulare vero illud poculum Achillis erat, ex quo nulli alii viro propinabat; nec ulli Deorum, nisi Jovi libabat *Iliad.* XVI. (ζ)

Erant autem hæ libationes fere cum precibus conjunctæ; quales hic Achilles nuncupat pro Patrocli salute. Idem observatum a Nestore, iter Achillem versus suscepturo *Iliad.* IX, (η) & a Priamo *Iliad.* XXIV. (θ)

§. III. Suffitibus etiam magnam in Diis placandis vim Græci tribuebant. Unde

(α) G. 341. (β) *Tom. II. pag. 156.* (γ) G. 773.
 (δ) G. 149. (ε) *vid. not.* (ζ) G. 225. *seqq.*
 (η) G. 177. *coll. G. 183.* (θ) G. 306. *seqq.*

nde cum libationibus ac precibus eos
OMERUS conjungit *Iliad.* IX. (α)

Καὶ μὲν τὲς δυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγαῆσι,
Λαιβῇ τε, κρίσει τε παρὰ τρωῶν ἄνδρωτοι.

*Tamen hos suffimentis & votis placidis
Libamineque, nidoreque avertunt homines.*
ESIODUS quoque Ἑρρις (β) jubet agri-
plas oriente ac occidente die illos

Σπονδῆσι δυέεσσι τε ἱλάσκεισθαι.

Libamentis & suffimentis placare.

hanc sententiam Hec̃tor matri suæ
ictor est, ut in templum Minervæ
oncedat ad vota suscipienda cum suf-
nientis *Iliad.* VI: (γ)

- - πρὸς νηὸν Ἀθηναίης Ἀγλαίης

Ἑρχεο σὺν δυέεσσι.

- - ad Templum Minervæ Ageleje

Vade cum suffimentis.

quo ritu templa ac altaria HOMERO
ῥα καὶ θυήεντα odorata dicta: uti pecu-
riter illud Veneris in Cypro *Hymn. in
ner.* (δ) de quo VIRGIL. *Æn.* I. (ε)

- ubi templum illi centumque Sabao
Thura calent aræ, fertisque recentibus halant.
uanquam hic thus per ὧν ἀντικ-
tionem videatur dictum. Siquidem,

D 4

ut

(α) G. 495. (β) G. 336. (γ) G. 269. seq. (δ)
G. 59. (ε) G. 420. seq.

ut asserit **PLINIUS** *Hist. Nat. lib. XII.*
 I. (α) *Iliacis temporibus Thure non sus-*
cabatur : Cedri tantum & citri suorū
ticum in sacris fumo convolutum nidorem
rius , quam odorem , noverant. In e-
dem rem ARNOBIUS lib. VII adve-
Gentes (β) thuris novitatem discept-
Nam neque temporibus , quemadmodum
ditur & perhibetur , heroicis , quidnam
thus scitum est , scriptoribus ut comprob-
a priscis , quorum in libris nulla ejus me
reperitur.

§. IV. Supersunt *Mola* , quas **I-**
MERUS vocat οὐλὰς vel ἐλοχύται , e fr-
 bus saxo aut mola fractis constantes.
 hanc rem antiquissimo ritu a Gra-
 adhibebatur *hordeum* , uti apud Ro-
 nos far , teste **DIONYSIO HALICARNAS-**
lib. II. (γ) Καὶ ὥσπερ Ἕλληνες τὸν κρί-
κρον ἀρχαῖότατον ὑπολαμβάνοντες ἐπὶ τῶν
σιῶν κριδαῖς καταρχόμεθα , ἑλὰς αὐτὰς καλεῖ
ἔτι Ῥωμαῖοι πρῶτότατόν τε κρονὲν καὶ ἀρχαι-
ον εἶναι νομίζοντες τὰς ζεῆας , διὰ τούτων ἀπ-
ὸ μπύργου θυοῖας καταρχομεν. Et quemad-
dum Græci antiquissimam hordeaceam fru-
rati , hordeo victimas initiant , ἑλὰς il-
hoc est molem salsum , nominantes ;

Rom

nani quamvis hostiam igne adolendam
ergunt farre, quippe qui hoc frugum ge-
nerum antiquissimum existimant et honora-
mentum. Additum fuisse sale docet

MERI SCHOLIASTES: (α) Οὐλαὶ, κρι-
μετὰ ἄλῶν μεμιγμέναι, ἃς ἐπὶ χεὶρ τοῖς ἱε-
ρυμέροις ζώοις πρὸς τῷ θυσιάζειν. Mola,
leum sale mixtum, quod infundebant vi-
vis caesis, ante sacrificandum. Inde VIR-
GIUS etiam fruges sales dicit. (β) Et
IUTUS Amphitruone: (γ)

sed mulier postquam experrecta es, prodi-
giali Jovi
aut mola salsa hodie, aut thure compre-
catum oportuit.

vero & Penelope, impositis cani-
stolis salis, Palladi supplicat Odyss.
(δ)

Εν δ' ἔθετ' ἐλοχύτας κανέω, ἠέτο δ' Ἀθήνη.
Imposuit molas canistro, supplicavit autem
Palladi.

minimoque maximus fuit earum usus in
his adeo ut PLINIUS Histor. Natur. lib.
XI. c. VII. (ε) asserat, nulla sine mola
a confici, asserit. Illis frons victimæ,

D 5

ac

(α) ad Iliad. I. 9. 449. (β) Æneid. II. 6. 133.
(γ) AÆ. II. 6. 107. seq. (δ) 6. 761.
(ε) Tom. III. p. 369.

ac partes adolendæ conspergebantur; ipsa etiam altaria ac cultri.

§. V. *Obtinuit hic ritus ex veteri more sacrificiorum*, quæ initio ex ejusmodi frugibus duntaxat constabant, ut notat HOMERI SCHOLIASTES. (α) Inde OVIDIUS *lib. I. Fastorum*: (β)

*Ante Deos homini quod conciliare valeret
Far erat & puri lucida mica salis.*

Atque hoc fuisse ex Numæ instituto antiquitas apud Romanos testatur. PLUTARCHUS: (δ) Ἀνάμακτοι γὰρ ἦσαν, αἵ τε πολλὰ δὲ ἀλφίτε καὶ σπονδῆς καὶ τῶν εὐτελεστάτων ποιούμεναι. *Incruenta enim erant, & plerumque farina libatione, rebusque vilissimis constabant.* Et PAUSANIAS *Arcadicis* (δ) affirmat, Cecropem vetustissimum Atheniensium Regem nihil sacrificasse animatum, sed liba tantum patria, quæ πελάγες vocarunt, obtulisse. *Serius utique apud nationes invaluit mactatio hostiarum*: quippe quæ religioni ducebant sanguinis effusionem. Unde πέζειν καὶ ἔρδειν dicti, qui primi victimas

(α) *ad Iliad. I. v. 449.* (β) *v. 337.* (γ) *in Numæ Tom. I. opp. p. 65, C.* (δ) *s. lib. VIII. c. 2, pag. 600.*

*Diis mactarunt, quasi magnum aliquid
essent. Ταχθόμενοι ὡς τιμωρόντες, ἱε-
ράτων καὶ βίβων, ὡς πὺ μὲν δρῶντες τὸ δύνειν
χον, αἰτ PLUTARCHUS. (α)*

CAPUT NONUM.

De Victimis.

ΣΤΥΝΟΨΙΣ.

<i>Victimas obser-</i>	<i>Ritus immolationis,</i>
<i>ur: Earum dele-</i>	<i>præcipue bovis §. V.</i>
<i>§. I.</i>	<i>Numerus victimarum</i>
<i>§. II.</i>	<i>§. VI.</i>
<i>erentia generalis</i>	<i>Loca immolationis pu-</i>
<i>III.</i>	<i>blica §. VII.</i>
<i>ialis §. IV.</i>	<i>Privata §. VIII.</i>

§. I.

Princeps de oblatione animalium agen-
dum, quæ posterioribus seculis
sola pene sacrificii nomen serva-
In iis summus habitus delectus,
ut

*1) lib. VIII, Sympos. Quæst. VIII. Tom. II opp. pag.
729.*

ut essent quam optima ac perfecta. *Odyf. XI: (α)*

- - στεῖρα βὺν ἥπε ἀρίστη,
ῥέξεν ἐν μεγάροισι,

- - - *sterilem bovem quæ optima,
Sacrificaturum (esse) in ædibus;*

Iliad. I: (β)

- - ἀρνῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείω

- - *ovium nidorem & caprarum
tegrarum.*

SCHOLIASTES: (γ) Ἦτοι τὴν ἡλικίαν κλήρων· λελωσμένον γὰρ εἰ δύνετω, ἀλλ' οὐκ ὧν τελευμένων· θυσία. *Videlicet quæ altissimi sunt vigoris, mutila enim quæ non maculantur, sed sana & integra sit facta victima.* Inde POLLUCI (δ)

ἄρπα, ἄτομα, ὀλόκληρα, ὑγῆ, ἄπρα, μελῆ, ἀρπημελῆ, μὴ κολαβά. *Victimæ igitur, non incisæ, integræ, sanæ, illæsæ, bus omnia membra constant & integræ, mutilatæ.* Quare Athenienses creati Lacedæmoniorum in re di

incuriam, eo quod etiam ἀνάπρα ἐχέσσετε, subinde haud illæsas victimas facient, ut est apud PLATONEM *Alci II. (ε)* Cui similis illa TERTULLI

(α) G. 30. (β) G. 66. (γ) ad b. l. (δ)
c. l. g. 26, p. 21. (ε) *Tom. II. opp. p. 149*

in *Apologetico* (α) expostulatio adversus Gentes sui seculi: *Volo & ritus vestros recensere, non dico quales sitis in sacrificando, cum enetia & tabidosa quaque mactatis; cum de optimis & in integris supervacua quæque truncatis capitula & ungulas, quæ domi quoque pueris vel canibus destinassetis.*

§. II. *Animalia* priscis Græcis ad sacrificandum potissimum adhibita sex, ovis, sus, bos, caper, gallus, anser, ut notat SUIDAS in voce Θύσον. HOMERUS (β) tamen non nisi priora quatuor in sacris, ut & victu communi ab heroibus usurpata commemorat. Princeps locus assignatus bovi, quem maximo olim in pretio fuisse subinde POETA significat; & PLINIUS *Histor. Nat. lib. VIII. cap. XLV. (γ)* Hinc optimæ victimæ & lautissima Deorum placatio. Unde vox βουδύειν bove placare, qua boum mactatio proprie notatur, ad alia quævis animalia traducta. ARISTOPH. *Pluto: (δ)*

Βουδύει ὅν κ' ἡ γάρον καὶ κριὸν ἐσθλαρωμένους.

Coronatus, suem hircum & arietem immolat.

At

(α) c. 14. pag. 44. (β) *vid. not.* (γ) *Tom. I. p. 557.* (δ) *q. 820.*

At lege Solonis non erat maſtandus
bos, teſte PLUTARCHO. (a) Quod
ÆLIANUS *Var. Hiſt. lib. V. cap. XIV.* de
bove aratore interpretatur, ὅτι καὶ οὕτως
εἴη ἂν γεωργὸς καὶ τῶν ἐν ἀνδράποισι καμμάτων κοινός.
Quoniam ille etiam agricola eſt, & ha-
mano generi laborum ſocius. Certe alii
quoque Græci ejus maſtationem ha-
buerunt religioni.

§. III. Nec vero promiſcue quæ-
libet *animalia* cuilibet Deo maſtare erat
faſ; ſed quæ *ſingulis* de more erant di-
cata. Sic enim ARISTOTELES *lib. IX.*
Ethic. cap. II (β) contendit, non omni-
bus eadem, nec patri omnia præſtanda, uti
nec Jovi omnia ſacrificantur. Quod ex-
plicans *lib. V. cap. X. (γ)* νομικόν, ait, ἀρεὰ
Διὶ δύνει, ἀλλὰ μὴ περὶ βεῖα, capram non oves
Jovi maſtari lege receptum. Contra capram
non immolatam Minervæ apud Athe-
nienſes, teſtatur ATHENÆUS *lib. XIII.*
Deipnoſoph. (δ) Et in univerſum PLI-
NIUS ait obſervatum, nec claudicante, nec
alienâ hoſtiâ Deos placari *Hiſt. Nat. lib.*
VIII. cap. XLV. (ε)

§. IV.

(a) in *Vit. Solon. Tom. I opp. p. 90. C.* (β) *Tom. III*
opp. p. 154. (γ) *Tom. III opp. p. 87.* (δ) *p. 587.*
A. (ε) Tom. I. p. 557.

§. IV. Porro Jovi mactari solitus bos, ætate major; *πυζαέτηρον* *quinnem* dixit POËTA *Iliad.* II. (α) Popyphemus ei facit ariete, sed non litat *dys.* IX. (β) Eidem quoque cum Sole immolatus verres *Iliad.* XIX. (γ) Apolini tauri & capræ oblatae *Iliad.* I. (δ) temque agni primogeniti *Iliad.* XXIII. (ε) Neptuno sæpius tauri *παμμέλανες* *igrantes* *Odys.* III: (ζ) nempe ad maris erociam ac obscuritatem significans; etsi apud PINDARUM (η) ἀργαῖντες αἰῶροι *feri tauri* ei immolati, quod ad Ioviam maris forte referendum. Quin tiam fluviis Alpheo & Xantho factum iuris, *Iliad.* XI, (θ) & XXI. (ι) At perchio ovibus. (κ) Minervæ sæpius mactabant juvencam *Iliad.* XI. (λ) & eundem

- - - ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἦν οὕτω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγον ἀνέρες.

- - - anniculam, lata fronte,
Indomitam, quam nullus sub jugum misit vir.

Odys.

(α) G. 403. (β) G. 461. (γ) G. 197. (δ) G. 41.
(ε) G. 864. (ζ) G. 6. (η) *Olymp. Epod.* γ.
G. 11. (θ) G. 727. (ι) G. 131. coll. *Iliad.* XX.
G. 74. (κ) *Iliad.* XXIII. G. 147.

Odys. III. (α) *quam injugem dixit Festus;*
 (β) *casta cervice Silius.* (γ) *Ovis quo-*
que ei oblata Odys. IV. (δ) *Sed non*
tenella apud Athenienses, auctore
ATHENÆO, lib. IX. (ε) *Mercurio sa-*
cificati agni & hædi Odys. XIX: (ζ) *uti*
& Nymphis Odys. XVII. (η) *Inferis de-*
nique sterilis vacca Odys. X. (θ) *Ita pro*
variis Diis variæ quoque victimæ distin-
guebantur specie, ætate, colore, sexu;
quemadmodum eleganter disputat A-
NOBIUS lib. VII. (ι)

§. V. *Boves autem ornatus gratia*
solebant auro obducere. Iliad. X. (κ)

Τὴν μοι ἐγὼ πῆξω χρυσὸν κέρασιν περιχύσας

Hanc ego tibi sacrificabo, aurum cornibus
circumfundens.

Quod imitatus VIRGILIUS Æn. IX. (λ)

Et statuam ante aras aurata fronte ju-
vencum.

Modus inaurandi describitur Odys. III.

(μ) *ubi Laërceus χρυσοχόος aurifex acce-*
ptum a Nestore aurum instrumentis
fabrilibus ἀσκήους aptans bovis cornibus
offudit,

- 17

(α) G. 383. (β) apud PEROTT. col. 1159. l. 4. 7.

(γ) *Id. nor.* (δ) G. 764. (ε) p. 375. C. (ζ)

G. 398. (η) G. 242. (θ) G. 522. (ι) p. 224.

seq. (κ) G. 294. (λ) G. 627. (μ) G. 438.

- ἴν' ἄγαλμα δια' κηάρετο ἰδύσα.
- ut ornatum videns dea gauderet.

ATO id solenne fuisse Atheniensibus
ut Alcibiade II, (α) ubi inter alia ma-
nificentiæ eorum testimonia ponitur
ε. χρυσόκερος bos cornibus inauratus. Ro-
mans quoque solennem hunc ritum
scribit sæpius in eorum historia T.
IVIVS. (β) Et quidem a Græcis tra-
um nominatim scribit MACROBIUS lib.
Saturnal. (γ)

§. VI. Macstabantur Diis vel sin-
lares victimæ, vel plures; sive unius
teris, sive diversi. Huc pertinent illæ
tarum tam crebra mentio, ἑκατόμβαι,
centum proprie bobus constantes, ut
dicat vocis ἐπιμολογία, & testatur Eu-
ATHIUS: (δ) ἐξ ἑκατὸν δηλονότι κριῶν βρώων.
imirum ex centum præstantibus bobus.
uanquam abusive sæpius ex centum
lis animalibus, ἐξ ἑκατὸν ζώων, ἢ, κυριώ-
ρον ἐπιπῶν, βοσκημάτων. Ex centum ani-
libus, vel, ut melius, pecudibus. Sic
im HOMERUS nominat ἑκατόμβας ταύρων,
aἰγῶν centum victimas taurorum, sive
rarum, Iliad. I. (ε) & ἀρνῶν πρωτογένων,
E agnorum

(α) Tom. II opp. p. 149. C. (β) Ibid. not. (γ) c.
XVII. p. 193. (δ) ad Iliad. I. p. 49. seqq. (ε)
c. 315. seq.

agnorum primogenitorum, Iliad. XXIII. (α)
 Sed & de centenario numero olim
 controversum addit EUSTATHIUS, (β)
 dicens fuisse, qui censuere ἐκατόμην con-
 stituisse ex viginti quinque quadrupedi-
 bus, quæ efficiunt ἐκατὸν βάσις ἢ πόδας,
centum gradus vel pedes; alios accepisse
 ἀόριστος ἀντὶ πολλῶν ζώων, *indefinite pro multis*
animalibus. At enim illius aliquam ha-
 bitam rationem, notat ἐκατόμην illa Ne-
 storis *Odyf. III, (γ)* ubi quater mille quin-
 genti boves Neptuno immolantur a Pylis.
 Testatur & ipsa ἐκατόμης origo, quam
 a Laconibus repetit STRABO, (δ) qui
 cum olim centum urbes habitarent,
 centenos quotannis boves immolabant;
 atque ita narrat, *Lusitanos victimarum*
centurias quotannis ritu Græco instituisse, lib.
III. (ε)

§. VII. Cæterum sacrificari victi-
 mæ solebant *editioribus locis*, quos βω-
 μούς, *aras* HOMERUS vocat: Latini al-
 taria, quasi *altas areas* inde dixerunt.
 Eorum *situs* præcipue fuit *in templis*,
 ubi religiosius ad Deorum simulacra
 apposita faciebant. *In littore etiam*
maris

(α) §. 364. (β) l. c. p. 49. lin. 12. (γ) §. 5.
 pag. 799. (δ) lib. VIII. pag. 362. D. (ε) pag.
 155. A.

maris structum altare, *Hymno in Apollin.* (α) *Apud naves quoque erant Graecorum altaria in obsidione Trojana, iad. XI.* (β) Sic Argonautæ apud POLLONIUM (γ) βωμὸν ἀναστήσαντες ἐπὶ ὄνῃ, *erigentes aram in littore.* Quod de ore faciebant, qui navigaturi Neuno supplicabant. Sæpe etiam in *eruptis montibus* posita altaria; quod Nchises pollicetur Veneri in *Hymno.* (δ) equeuter quoque in *lucis, agris sacris, que apud fontes.* Tale ad fontem sinum urbi Ithacensium, ubi *viato-Nymphis sacrificabant, Odys. XVII.* (ε) inque ad Sperchii scaturiginem πῆμα-βωμός τε Διὸς *templum & ara sacrificia colens, ubi Peleus voverat se oblaturum Atomben, Iliad. XXIII.* (ζ) Ea fecerunt Ithacenses

Ἄλσος ὑπὸ σκιερὸν ἱερὸν Ἀπόλλωνος.
Nemore sub umbroso Apollinis longe jaculantis.

ys. XX. (η) Et Achivi *Iliad. II* (θ)

- πρὸ κρήνης ἱερὸς κατὰ βωμούς.
- *circa fontem ad aras sacras.*

sacra adeo Historia testatur fuisse

E 2

morem

(α) G. 490. (β) G. 367. (γ) *Argon. lib. II.* G. 691. (δ) G. 100. seq. (ε) G. 211. (ζ) G. 148. (η) G. 278. (θ) G. 305.

morem gentium, *adolere incensum su-
lucis ac ligno nemoroso*, lib. II Regum, c.
XVII. (α)

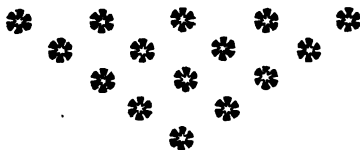
§. VIII. Sed & in privatis adu-
extructa erant *altaria*, quibus victim-
maclabant. Quo in genere potil-
mum celebrata ara Διὸς Ἡρακλῆος, *Jo-*
Hercei; de qua *Odyf.* XXII. (β) EUST-
THIUS (γ) ait extitisse extra αὐλήν, i
dio. POLLUX (δ) in medio domus, c
concinit VIRGILIUS *Aeneid.* II: (ε)

*Sedibus in mediis, nudoque sub aetheris a-
Ingens ara fuit,* - - -

Ad quam Hecuba cum natis confug-
rat; & ipse Priamus tandem occisu
Quod EURIPIDES *Troadibus* (ζ) ait factui
ad aram Jovis Hercei. ATHENÆI
etiam lib. V (η) dicit, αὐλήν vocari HE-
MERO locum subdivalem, ubi ara Jovis He-
cei. Eoque refert, quod ille can-
Iliad. XI, (θ) Peleum deprehensum si-
crificantem αὐλῆς ἐν χόρτῳ, *intra septim-*
aulæ. Eumæus vero etiam suem in-
molavit ἐπ' ἐσχάτῃ *super altari*, *Ody-*
XIV. (ι) Ad quam in regia Phæacur
quoqu

(α) §. 9. seqq. (β) §. 334. (γ) *ad l. c. p.* 1930. l. 21
(δ) *vid. not. post.* (ε) §. 512. (ζ) §. 17
(η) p. 189. F. (θ) §. 773. (ι) §. 420.

quoque supplex confedit Ulysses *Odyf. VII*; (α) ut multi censeant, ibidem aram de more in foco sitam. Atque adeo passim videre est victimas mactatas a privatis hominibus intra parietes privatos. Quod cum PLATONI minus placeret, *lib. X. de Leg.* (β) inde sustulit *ἡ ἐξ ἑωῶν sacra Deorum*, publice quemque jubens sacrificare, hostia tradita sacerdoti; ut cum eo simul vota precisque concipiantur. Id vero apud Persas fuisse perpetuum, testis est HERODOTUS *Clio*, (γ) ut sine Magis non facerent rem sacram, Ἄνευ γὰρ δὲ Μάγῃς οὐ σφίς νόμος ἐστὶ θυσίας ποιέεσθαι. Absque Mago non illis fas est sacra facere. Sic DIODORUS SICULUS *lib. V*, (δ) de Gallis: ἔθος δ' αὐτοῖς ἐστὶ μυστήρια θυσιῶν ποιῆν ἄνευ φιλοσόφου. Mos autem est illis sacra non facere absque Philosopho.



E3

CAPUT

(α) *G. 153.* (β) *Tom. II opp. p. 910.* (γ) *s. lib. I. c. 132, p. 57.* (δ) *c. XXXL p. 308.*

CAPUT DECIMUM.

De Ritu Sacrificandi.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>Indicata hujus Argu-</i>	<i>Ingulatio §. IV.</i>
<i>menti sede, recens-</i>	<i>Excoriatio §. V.</i>
<i>tur ritus adhibiti</i>	<i>Coxarum preparati</i>
<i>Ante immolationem,</i>	<i>oblatio §. VI.</i>
<i>scil: Manuum lavatio</i>	<i>Post immolationem</i>
<i>§. I.</i>	<i>Carnium assatio</i>
<i>Molarum effusio §. II.</i>	<i>camissatio §. VII.</i>
<i>Circa ipsam macta-</i>	<i>etiam referuntur</i>
<i>tionem :</i>	<i>Festa Deorum solen-</i>
<i>Victimæ percussio §. III.</i>	<i>§. VIII.</i>

Sacrificandi ritus plene ab Hom
describitur, *Iliad.* I (α) & II.
itemque *Odyf.* III (γ) & XIV.
Quem suo etiam tempore observatu
usū cum Romanis communi, scr
DIONYSIUS HALICARNASSEUS, & simul
citatis HOMERI locis demonstrat *An*
Rom. lib. VII. (ε) Nos ejus vestigiis
sistentes, singulas sacrificii partes
dine referemus.

§. I. P₁(α) G. 448. *seq.* (β) G. 420. *seqq.* (γ) G. 436.(δ) G. 419. *seqq.* (ε) p. 478. *seq.*

§. I. Principio *lavabant manus*, ut omni officio sacro; quod *χειρ/λα/θαι* *manus* appellat. (α) Sic & *Λυσίας* (β) *νί/σαντο* *ἐκ τῆς ἱερᾶς χειρὶνος*, *lavabant* *us ex lebetē sacro*. In eum usum habant aquam lebetē paratam *Odyf.* (γ)

ἱερὴ καὶ δὲ σφ' Ἀρσίου ἐν ἀνδριμύρῳ λείπον
ἐκ τοῦ ἐκ θαλάμοιο φέρων.

hanc vero ipsi Aretus in florido lebetē
hinc ex thalamo ferens.

ο & *χειρ/κα* *lebetem* positum in templo-
vestibulo *ἐν ἀνδριμύρῳ*, ait *Synasius*.
Ac in limine collocatus sacerdos, qui
o felicis *olivæ* introeuntes adaspergeret, ut
apud *Sozomenum* (ε) *καλλὲς πρὸς δια-*
υς πρὸς τὸν νόμον ἑλληνικῷ περὶ τῶν
νικῶν. Ramos quosdam uvidos continens,
adum Græcorum legem adaspergebat introē-
is. Parabatur autem aqua hæc lu-
lis, intincto titione ardente ab ara
umpto. ATHENÆUS lib. IX: (ζ) Ἔστι
χειρ/κ) ὅπως οἱ δ' ἀπὸ τῆς θαλάμης ἐκ τοῦ
ἐκ λαμβάνοντες, ἐφ' οὗ τὴν θυρίαν ἐπιτίλυν
καὶ περὶ τῶν τὰς παρόντας ἡγνίζον. Est

E 4

autem

α) loca *vid. sup. ad cap. VI. p. 38. seq.* (β) *Or. V. pag. 79.* (γ) *G. 440. seq.* (δ) *vid. nos.* (ε) *Hist. Eccles. lib. VI. c. V. pag. 644. D.* (ζ) *p. 409. B.*

autem etiam χέρνις aqua, in quam titionem ex ara sumptum tingeabant, & quam ad perficiendum sacrum adhibebant; aqua illa conspersos purificabant eos, qui aderant. Exemplum apud EURIPIDEM *Hercule Furiente*: (α)

Μέλαων δὲ δαλὸν χερὶ δεξιᾷ φέρων
Εἰς χέρνιβ' βάλλειν ὡς Ἀλκμήνης γόνος.

*Cumque jam torrem laturus esset dextra,
Ut in aquam lustralem intingeret Alcmena
filius.*

§. II. Deinde mola falsæ e canistro in victimæ caput ac tergum effundebantur, quod proprie Latinis immolare; HOMERUS: (β)

Χερνίσαντο τ' ἔπειτα καὶ ἐλοχύτας ἀνέλοντο.

Deinde lavarunt manus, & molas sumserunt.

Addebant pilos e victimæ fronte exsectos, conjiciebant in ignem prima, ut ait HOMERUS, libamina *Odyf.* III: (γ)

Χέρνισά τ' ἐλοχύτας τε κατέχευτο· πολλὰ δ'
Ἀθήνη

Εὐχαι' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς πείχας ἐν πυρὶ
βάλλων.

Aquam-

namque molasque præcepit : multaque
 Minervæ
 rebat incipiens , capitis pilos in ignem
 injiciens.

iter *Odys.* XIV. (α)

ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ
 εἰ βάλλειν,
 εὐδόντος υἱός, καὶ ἐπύχαιο πᾶσι θεοῖσι.

is primitias carpens , capitis pilos in
 ignem jecit

identis suis, & precatus est omnes deos.

s hic factæ, sine quibus non con-
 : sacrificium , teste *PLINIO lib.*

II. cap. I. (β) Petebant vero ea pro
 is sacrificium potissimum offerre-
 , uti Chryses pro pestis amolitio-
 iad. I. (γ) Eumæus pro reditu U-
Odys. XIV. (δ)

i. III. Exin ad mactationem se-
 rebant. Ac primo quidem vi-
 z securi percutiebant *Odys.* III. (ε)

- Πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
 Αὔχηνίης, λῦσεν ἔξ βοός μένος. -

- Securis vero abscidit nervos
 Cervicales, solvitque bovis robur. -

E 5

At

ῥ. 422. (β) *Tom.* III p. 161. (γ) ῥ. 456. (δ)
 ῥ. 456. (ε) ῥ. 424.

At Eumæus usus in hanc rem stipite
querno, (α)

Κόψε δ' ἀναχόμενος χίζη δρυὸς, ἢν λίπε
καίων.

*Percussit autem in altum tollens segmine
quercus quod liquerat secans.*

Morem hunc Cappadociæ patrium scri-
bit STRABO lib. XV; (β) ut non cultro,
sed stipite maētentur, tanquam malleo
verberantes. Idem adhibitus apud SUE-
TONIUM *Caligula cap. XXXII.*

§. IV. Percussæ deinde victimæ ju-
gulum cultro supposito *insecabant*, *Iliad. I.*
(γ) αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν. *In altum*
levarunt primo & maētavunt. Odyss. III: (δ)

Οἱ μὲν ἔπειτα ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς θυρυσ-
δαίης,

Ἔχον· ἀτὰρ σφάζειν Πεισίστρατος ὄρχαμος ἀν-
δρῶν.

*Hi quidem postea tollentes ab lata terra
Tenebant: sed maētavit Pisistratus prin-
ceps virorum.*

Fiebat hoc μαχαίρα ense, *Hymno in Apol-
linem: (ε)*

Δεξιτερῇ μάλ' ἔχαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν
Σφάζειν αἰεὶ μῆλα· - - -

Dextra

(α) *Odys. XIV. v. 425.* (β) *p. 733. A.* (γ) *v. 499.*

(δ) *v. 453. seq.* (ε) *v. 535. seq.*

Dextra præsertim quisque teneat in manu macharam

Ad mactandas semper oves. - -

USANIAS Messenicis: (α) Μαχαίραις τε αἷς
 γυνῆες τὰ ἱερὰ ἔθουον. Et macharais, qui-
 mulieres sacra mactabant. Eaque

iul cum ἰλοχύταις molis, aliisque re-
 s sacro usui destinatis, ferebantur
 nistro, ut docet ARISTOPHANES Pace.

) Sed enim in jugulatione peculia-
 ter notandum, quod monet SCHOLI-
 TES HOMERI, (γ) folitos αὖ ἱρύσαι re-
 rsus inflectere cervicem victimæ, εἰς τὴν
 ἀνακλάσαι τὸν τράχηλον τῷ θυομένῳ δερύν,
 προσέχεν εἰς ἕρανὸν τοῖς θεοῖς, οἷς καὶ ἔθουοντο,
 καὶ αὐτῶν ὄντων ἐν τῷ ἕρανῳ ut cælum in-
 dentes deos assequerentur, quibus etiam
 rificabantur, quandoquidem & illi in cælo
 morantur; at contra heroïbus, ut defun-
 ctum ἔντομα ἔθουον ἀποβλέποντα καὶ τῷ εἰς γῆν
 od connotat APOLLONII INTERPRES in
 r. I. Argon. (δ) Cæterum sanguis in
 quoddam recipiebatur, quod ἄμνιον
 cat HOMERUS Odyf. III. (ε)

- - Περσεύς δ' ἄμνιον εἶχε.

- - Persens vero habebat recepta-
 culum sanguinis.

SCHO-

(α) s. lib. IV. c. 17. pag. 320. (β) G. 256. (γ) ad
 Iliad. I. G. 459. (δ) ad G. 587. (ε) G. 444.

76. ANTIQ. HOMER.

SCHOLIASTES: (α) ἀγγεῖον ὅπερ τὰ αἷμα τοῦ ἱερῆς δέχονται. *Vas, quo sanguinem victimæ excipiunt.* Artici σφάγιον vocant.

§. V. Jugulatas victimas excoriabant; tum in partes discindebant; coxas exemptas omento cooperiebant, iisque crudas particulas ex omnibus membris decisas imponebant, quod ἀμοιβῆϊν cruda imponere vocat HOMERUS *Iliad. I: (β)*

- - - ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν
Μυρῆς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐβάλ-
ψαν,

Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ἀμοι-
βισαν.

- - - mactarunt, & pellem detraxerunt,
Femoraque exsecuerunt, & adipe coope-
ruerunt

Duplicata, iisque frustra cruda imposue-
runt.

Et *Odyf. XIV: (γ)*

Αἶψα δέ μιν διέχευαν ὃ δ' ἀμοιβεπτίτο συζώτης,
Πάντοθεν ἀρχόμενος ψάλλεον, ἐς πτόνα δημόν.
Subito autem eum diviserunt: sed cruda
posuit subulcus

Undique incipiens membratim, ad pinguem
adipem.

§. VI.

(α) *ad l. m. cit.* (β) *ῥ. 459. seqq.* (γ) *ῥ. 427. seq.*

§. VI. Coxæ hunc in modum adipe & variis particulis, tanquam primitiis ex universo animali, contactis, igne imponebantur adolendæ, despersa farina. *Odys. XIV: (α)*

Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλει, καλύψας ἀλοῖτε
ἀκτῆ.

*Et ista quidem jecit in ignem obtegens
farina.*

*Superfundebantur coxis libamenta e vino
Iliad. I. (β)*

Καί τ' ἐπὶ χίζης ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
λέεε.

*Cremabat vero in lignis multifidis senex,
super autem nigrum vinum*

Libabat,

Et Iliad. XI, (γ) de Peleo sacrificante:

ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
Σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοισι ἱερῇσι.

tenebatque aureum poculum,

Libans nigrum vinum super ardentia sacrificia.

Ita coxæ præcipue ex omni victima Diis offerebantur. Unde frequentissime illud ab HOMERO ad notandum sacrificium

(α) G. 429. coll. not. nostr. (β) G. 462. (γ) G. 773. seq.

cium usurpatum, ποτα μνεία καίεν pingues coxas cremare. Sic apud THEOCRITUM *Idyl.* XVII: (α)

Πολλὰ δὲ πανθέντα βοῶν ἐπὶ μνεία καίεν.

Multa vero boum incendit pinguia exta.

Et BACCHYLIDES: (β)

Δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν Διοῖσιν αἶθαι βούν
φλογὶ μνεία.

*Et in altarihus artificiosis comburit boum
Coxas flamma.*

Certe hunc morem Græcis fuisse peculiarem liquido testatur PAUSANIAS *Atticis*: (γ) Τὸς μὲν κατὰ νόμον ἐκτεμὼν τῶν Ἑλλήνων, ἐς αὐτὸς καίόμενος ὄρα. *Succisa græco ritu femora dum torrentur, intuetur.*

§. VII. Porro cæteræ partes viscerum ab iis discissæ affabantur verubus ac in convivio manducabantur. *Iliad.* I: (δ)

Αὐτὰρ ἐπὶ κατὰ μῆρ' ἔχον, καὶ σπλάγχν' ἐπίσαντο,

Μίστολλον τ' ἄρα πάντα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔκτερον,

Ἵππῆσι δὲ τε πειθεσδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτὰρ ἐπὶ πύσαντο πῆρ, τεύκοντό τε δαίτα

Δαίνυντ' ἔδ' ἐπὶ θυμὸς ἐδύετο δαίτῃς ἔϊσις.

Sed postquam femora exusta fuerunt & viscera gustarant,

Minu-

(α) G. 126. (β) in Paan. *vid. Lyric. fragment. p.*
200. G. 8. (γ) s. *libr. I. c. 24. p. 56.* (δ) G.
464. *seqq.*

*Minutatim secuerunt cætera, & veribus
transfixerunt,*

Assaruntque scite, detraxeruntque omnia.

*Ceterum ubi cessarunt ab opere appararunt-
que convivium,*

*Epulabantur: neque quicquam animus in-
dignit cibo æquali.*

ta etiam factum *Odys.* XIV. (α) nisi quod
ingulari ritu septem dispositæ portio-
nes, quarum una Nymphis oblata, al-
tera Mercurio; reliquæ singulis tribu-
æ. Ita Deos, conviviorum in sacri-
ficiis participes credebant. Quod mul-
tis locis testatum facit HOMERUS, nomi-
natim *Iliad.* I. (β) ubi *Jupiter* dicitur
visse convivatum ad sacrificia *Æthiopum*,
imitatus ceteris Diis. Ex quo ritu &
censæ antiquitus in Græciæ templis ad
mulacra dispositæ, quibus varia fer-
ula Diis suis apponebant. Maximam
imen victimæ partem sibi asservabant,
cenialiter cibo potuque indulgentes.
Inde ATHENÆUS (γ) refert: μέθην τεμ-
νίαν ARISTOTELI dictam, quasi sit
τὴν τὸ δῶν, post peractum sacrificium.
Quod consentaneum dicto EPICCHARMI:
†) Ἐκ μὲν θυσιᾶς δῶν, ἐκ δῶντος πόνος ἐχί-

υῆτο,

(α) G. 75. seqq. (β) G. 423. seqq. (γ) lib. II. pag.
40. D. (δ) vid. not.

ναιτο, ἢ δὲ πῶσιος κῶμος. *Sacrificium e:
pere solebat convivium, convivium compo:
tio, computationem luxuria.*

§. VIII. Id præcipue fiebat in
lemnibus Deorum *Festis*, quæ institi
a priscis ait *ATHENÆUS lib. VIII, (α)*.
recreationem aliquam homines hal
rent; sed simul luxuriam refrenare
Deos veriti convivas. *PLATO* quoq
lib. II. de *Leg. (β)* censet, *Deos laborio:
mortalium vitam miseratos, in laborum
missionem solemnia sacra festa que institui:
quin etiam Musas & Apollinem Bacchum
dedisse ξυνορτᾶς, ἵν' ἐπανορθῶνται τὰς γ
μῆνας προφὰς ἐν ταῖς ἑορταῖς μετὰ Θεῶν, qui
festivitatum præsides, ut hominum animi
stivis illis dapibus recreentur. Cæteru
usque adeo a rebus laboriosis abstir
bant in Festis, ut Antinöus *Odys. X
(γ)* pronunciet, ne arcum quidem tendi
dum, quia Apollini festus sit dies:*

Τίς δ'ε κα πῆξα πταίνοιτ', ἀλλὰ ἔκηλοι
κάτθιτ' - - -

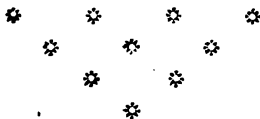
'Ὡς τῆς ἑορτῆς ἀργίαν ἐθειλόντες, scilicet festivi
otium expetentis, inquit *EUSTATHIUS*. (*γ*)
Inde illud παροιμιῶδες dictum proverbii
THEOCRITI in Bucolicis: (ε) Ἀεργῆς αἰὲν ἑορ
In

(α) p. 363. D. (β) *Tom. III opp. p. 633.* (γ) *ῥ. 2*

(δ) p. 1908. *lin. 30.* (ε) *s. Idyll. XV. ῥ. 26.*

bus semper festum. Cum autem di-
temporibus festivitates hæ cele-
antur, tum maxime post messem:
videre est *Iliad.* IX, (α) ubi *Miner-*
rata dicitur, quod ei non sacrificarat
ὁ θάκυσα γυνὴ ἀλαῆς, *sacra post fruges*
ortatas in secundo loco agri, reliquis
epulantibus hecatombas. SCHOLIA-
: (β) Τὰς ὑπὲρ εὐθαλείας καὶ εὐφορίας τῶν
ἰσοδιδόμενας θυσίας, μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν
ἰσ, πῶς τε ἄλλοις, καὶ τῇ Δήμητρι. *Post*
factam pro frugali & lato terræ mu-
sacrificia oblata, tum aliis diis, tum
Cereri. Cereri potissimum velut
frugum hoc factum, ut constat
[HEOCRITO. (γ)]

Atque hæc de universo sacrificio-
ritu dicta sufficiant. Quæ enim
ingularia Deorum sacra pertinent
ita sunt, nec ab HOMERO attin-
tur, quem in hac commentatione
insequimur.



F

CAPUT

9. 530. (β) ad l. cit. (γ) *Idyll.* VII. 9. 3.
call. 9. 32. & Schol. ad Voc. θαλύσινα.

CAPUT UNDECIMUM.

De Donariis.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

*Donariorum species: Spolia bellica §. IV.**Coronæ §. I.**Confecratio §. V.**Vestēs §. II.**Vasa §. III.**Opulentia §. VI.*

§. I.

Superfunt in Deorum cultu *donaria* variaque munera, quæ iis dedicabant. *In his* primo loco apud POLLUCEM (α) censentur *στέφανοι* *coronæ*; quarum antiquitus nulla nisi Deo dabatur, ait PLINIUS *Histor. Natur. lib. XVI. cap. IV.* (β) His ornasse se templum *Apollinis* dicit *Chryses Iliad. I:* (γ)

- εἴ ποτέ τοι χαείεντ' ἐπὶ νῦν ἔρετα,

- si quando tuo venusto templo testum
imposui.

SCHOLIASTES: (δ) *ἑτεράνοια* *coronavi*: eodemque modo interpretatur LUCIANUS *de Sacrif.* (ε) Ἐγὼ μὲν στέφανον τῶν τίως ἀστέφανων

(α) *lib. I. c. I. §. 28. p. 20.* (β) *Tom. II. p. 225.* (γ) *9. 39.* (δ) *ad l. m. cit.* (ε) *Tom. I. opp. p. 363.*

αἰῶνι ὄντα πολλάκις ἐκφάνωσα. Ego tuum
 templum cum id temporis non esset corona-
 tum, sæpe coronavi; quamobrem idem
 dictus: (α)

Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκνέουσι Ἀπόλλωνος.
Insulam manibus tenens longe jaculantis
Apollinis.

quam quidem SCHOLIASTA (β) censet con-
 tuisse e lauro, arbore ei sacra. Sic Baccho
 olivæ fieri coronæ ex hedera, quem
 ἰδε κισσοκόμην hedera coronatum HOMERUS
 appellat in Hymno. (γ) Jovi e quer-
 u; (δ) Minervæ ex olea. (ε) Ac de his
 arte accipiendum, quod ipsa dicit in
 Itrachomyomachia: (ζ) μῦρες στέμματα, μυ-
 ra coronata sua corrodendo lasisse.

§. II. Succedunt vestes, quas ma-
 me pretiosas Diis appendebant. Fa-
 um ab Ægytho Odyf. III: (η)

Πολλὰ δ' ἀργύματ' ἀνῆψεν, ἰφάσματα πε-
 χρυσόντι,

Multaque donaria suspendit, & textilia,
& aurum.

ic Trojanæ mulieres Iliad. VI (θ) pe-
 lum Minervæ obtulerunt. Eidem pe-
 um ab Atheniensibus quarto quoque anno

F 2

in

(α) Iliad. I. §. 14. (β) ad b. l. (γ) in Bacch. II.
 §. 1. (δ) loca Egid. in not. (ε) ibidem qua-
 ram. (ζ) §. 179. (η) §. 274. (θ) §. 301. sq.

in Panathenæorum festo apparabatur, in
 pictus Enceladus gigas, a Dea interfectus.
 & nomina eorum qui strenue in bellis
 gessissent, ut liquet ex SUIDA. (α)
 mille in foro Eleorum e sedecim mulierum
 contextum in honorem Junonis tradit Pa-
 SANIAS. (β) Atque huc pertinet illa Pi-
 TONIS (γ) sanctio: in delubris communi
 tectio ne operosius, quam mulieris opus mu-
 struum, ut refert ex eo CICERO lib. II.
 Leg. (δ) In simulacrorum præcipi-
 usum hæc constat dedicata, quæ v-
 stire antiqui moris. Findebant autem
 ejusmodi vestes, ne rapacibus manibus effi-
 obnoxia, ut observat HESYCHIUS: (ε)
 ἀναπθέντες ἱμάτια κατέχιζον αὐτὰ, ἵνα μὴ ο-
 θῶσι παρὰ πινῶν.

§. III. Maximam partem ἀγαλμα-
 των donariorum constituebant vasa aurea
 ænea, argentea, ferrea & id gen-
 alia. In quibus celebrati potissimu
 tripodes: & quidem in Apollinis m-
 xime honorem, ut constat ex Delphi
 co templo, de quo HOMERUS in Hym-
 Mercurii: (ζ)

Ἐν

(α) in Voc. πτόλος. (β) Eliac. prior. s. lib. V.
 16. p. 417. (γ) lib. XII de Leg. Tom. II opp.
 956. A. (δ) cap. XVIII. Vol. IX opp. p. 337
 (ε) Vid. not. (ζ) G. 179. seq.

Ἐνθεν ἄλλας τρίποδας πειχάλλεας ἢ δὲ λίβητας
Πορθήσω, καὶ χρυσὸν, ἅλεις τ' αἰθωνα σίδηρον,
καὶ πολλὰν ἑσθλῆτα.

*Hinc affatim tripodes perpulcros & lebetes
Populabor, & aurum, affatimque splen-
didum ferrum,*

Et multas vestes.

Consecrabantur præcipue ab iis, qui
victores obtinuerant præmia in ludis;
ut in certamine Triopii Apollinis docet He-
RODOTUS Clio. (α) Quos inde χορηγικὰς τρί-
ποδας, tripodes scenicos vocarunt.

§. IV. Sed enim victores quoque
soliti detracta hostibus spolia Diis similem
in modum appendere. Ita Ulysses
oblata Doloni arma Minervæ Ἀντιόχῳ
zum solenni precatatione dicavit lib. X
Iliados. (β) Hector etiam vovet, se su-
periozem in certamine, hostis arma
in templo Apollinis appensurum: (γ)

καὶ κρεμῶω πρὸς τὴν Ἀπόλλωνος ἑκάστοιο,

*Et juspendam ad templum Apollinis longe
jaculantis.*

in eundem modum Timoleon arma
Carthaginensibus exuta in templis Co-
inthiorum consecravit, auctore in
ius Vita PLUTARCHO. (δ) Phocænses

F 3

dimi-

(α) s. lib. 1. c. 144. p. 91. (β) v. 460. seq. (γ) Iliad. VII. v. 83. (δ) Tat. 1 opp. p. 250. E.

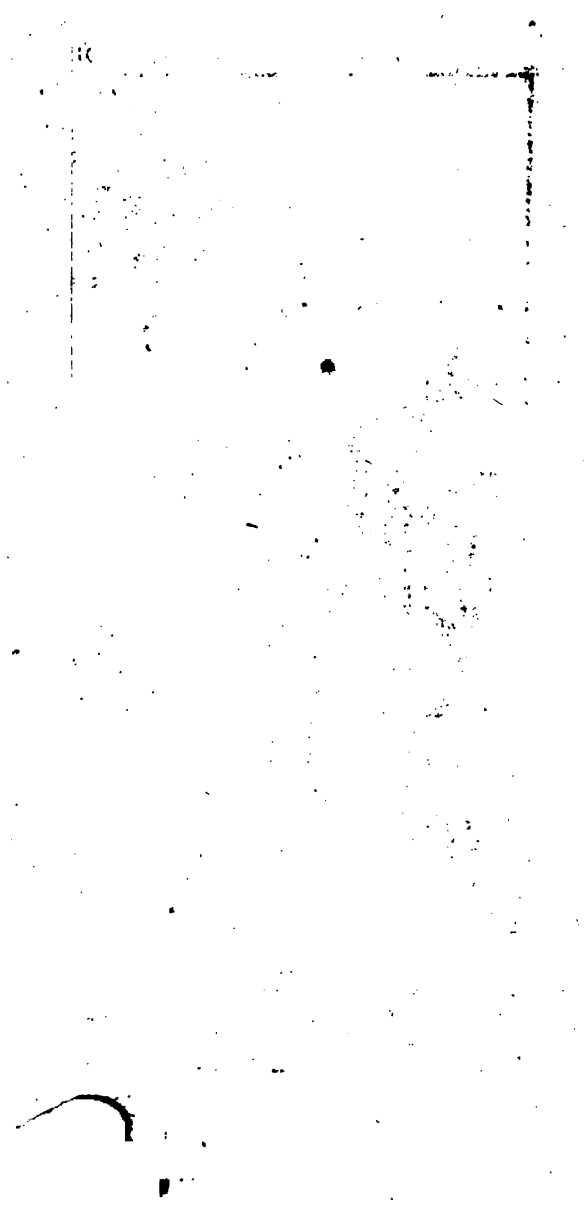
dimidium hostilium scutorum : Abas, alterum apud Delphos decurrunt, ut narrat HERODOTUS *Urania*. Nec dissimili ritu ille Goliathi Isthini a Davide interfecti gladius in cro tabernaculo fuit repositus *lib. muel. cap. XXI. (β)* Alioqui frequenter decimam partem argenti, ex huiusmodi spoliis confecti, Diis sacra. Cujus moris infinita exempla in scriptura, atque adeo Romana extant historia.

§. V. Solebant autem *elogia herere donariis* qui dedicabant, ut quissima docent monumenta, collegit ex universa Græcia PAUSANIAS quoque *lib. de Tyranniciliæ, (γ)* PUGIONEM narrat dicatum in templo Pythii, cui inscriptum *tetrasticho*, quod olim Antenoridem Ilio obsessum, addit tripodem extitisse, cui Diomedes inscripsisse dicasse premium ab Achille acceptum ludis funebribus Patrocli.

§. VI. Hinc ingentes illarum quorum templorum *divitiarum*, quas summi laudant Scriptores. Apoc

(α) s. *lib. VIII. c. 28. p. 472.* (β) *9. 9.* (γ) *not.* (δ) *consule not. nostr.*





ræfertim apud Delphos, cujus fanum
 omnium pene gentium muneribus fuit
 decoratum. In quibus primas obti-
 nuit Gyges Lydiæ rex, & qui ei suc-
 cessit Croesus, uti narrat PHANIAS ERE-
 TUS (α) & THEOPOMPUS lib. XLVIII. *Philippi-
 orum.* (β) Et illum quidem affirmant
 fuisse primum, qui donaria aurea ac
 argentea Delphis dedicavit, cum an-
 tea tantum essent ex ære; nec quidem
 statuae, sed lebetes ac tripodes. Sed
 enim HOMERI seculo etiam magna erat
 Delphici templi opulentia, adeo ut
 hoc Achilles inter pretiosissima quæque
 ab Agamemnone oblata ac a se repu-
 liata ponat :

- ὅσα λάϊνος ἰδὸς ἀφήτορος ἐνὶ δὲ ἱέρει
 φοίβῃ Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνὶ πετρήεσση.

- quantas lapideum limen jaculatoris
 intus continet

Phæbi Apollinis in Pytho saxosa.

Iad. IX. (γ)



F 4

CAPUT

(α) *Vid. not.* (β) *ibid.* (γ) *ibid.* 9.404.

CAPUT DUODECIMUM.

*De Culu Herouum mortuorum,
atque adeo omnium In-
ferorum.*

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>Differentia inter cul- tum Deorum & He- rouum §. I.</i>	<i>Victimarum jugulatio & combustio §. IV.</i>
<i>Hujus cultus Subje- ctum §. II.</i>	<i>Munerum in pyram collatio §. V.</i>
<i>Ritus varii, scil: Libatio §. III.</i>	<i>Tumulorum & altari- um constructio §. VI.</i>

§. I.

HEROËS, ut inferiores divinitate sunt habiti, ita quoque inferiores honores sortiti, qui ἡρωικοὶ dicti. Ac majoribus quidem Diis dicebatur δύνειν, heroibus ἐναγίζειν. HERODOTUS *Enterpe*: (α) Δοκέει δέ μοι ἔτσι ὀρθό-
ταλα Ἑλλήνων ποιεῖν, οἱ δὲ ξὰ Ἡράκλεια ἰδρυ-
σάμενοι ἔκπνυται καὶ τῷ μὲν ὡς ἀθανάτῃ,
Ὀλυμπίῃ δὲ ἑπινυμῖν, δύνει τῷ δ' ἐτέρῃ ὡς
ἡρώϊ,

(α) s. lib. II. cap. 44. pag. 107.

ἢ, ἐναγίζουσιν. Eoque mihi videntur rectissime facere Græci, qui bifaria Herculi npla edificanda colendaque censuerunt: uni idem ut immortalī, cognomine Olympio imolantes, alteri vero ut heroi parentantes. ui non absimile, quod a Phæsto recte factum PAUSANIAS Corinthiacis: (α) sic cum animadverteret Sicyonios Herculi εἰς ἥρωϊ ἐναγίζοντας tanquam heroi parentantes, nihil simile faciendum censuit, sed εἰς θεῷ δύνειν tanquam deo sacrificare. Unde hic mos postea apud eos inolevit, ut agnosculantes, eorumque femora super altari dolentes, τὰ μὲν ἐδίωσιν, ὡς ἀπὸ ἱερῆς, τὰ δὲ ὡς ἥρωϊ τῶν κρείων ἐναγίζουσιν. Illas partes trinis edunt, tanquam a sacrificio, has vero inquam heroi offerunt. Ubi diversus et sacrificando ritus aperte connotatur. Alium quoque non procul ab hoc loco (β) IDEM Auctor indicat: τῷ δὲ Ἀλεξάνδρῳ καὶ Εὐαμερίωνι, τῷ μὲν, ὡς ἥρωϊ ἐπὶ τὰ ἥλιον δύναται ἐναγίζουσιν. Εὐαμερίωνι δὲ εἰς θεῷ δύνουσιν. Alexatori vero & Evamerioni, illi post solis occasum parentant; Evamerioni vero, ceu Deo sacrificant. At HOMERUS Iliad. II (γ) ait, Athenienses solitos

F 5

litos

(α) s. lib. II. c. 10. p. 133. (β) lib. cit. cap. XI. pag. 137. (γ) v. 550. seq.

*litos Erechtheum tauris, & agnis in Minervæ
templo singulis annis placare,*

Ἐνθάδ' εἰ μιν ταύροισι καὶ ἀρνυσσὶς ἱλάονται
Κῆρυι Ἀθηναίων, περὶ τελλομένων ἐνὶ αὐτῶν.

Cujusmodi anniversaria sacra Æneas
apud VIRGILIUM lib. V (α) exhibet
Anchisæ parenti, cæsis victimis, liba-
mentis fufis, adeoque ludis solenni
pompa celebratis.

§. II. Sed enim hic honos mortuis
quibusque hominibus delatus a superstiti-
bus, pro affectu quo sibi colendos il-
los ducebant. Amphipolitani Brasidæ
defuncto, tanquam heroi *πρὸς δὲ δώδεκα,*
ἀγῶνας καὶ ἐποίους δύοσας, καὶ πὴν ἀποικίαν ὡς
οἰκιστὴν προσέθεσαν. Honores tribuerunt, certa-
mina & anniversaria sacrificia, coloniam
quoque, velut deductori, adscripserunt;
apud THUCYD. lib. V. (β) Phigalenses
Oresthasiis ὡς ἦρωσιν ἐναγίζουσιν ἀνὰ πᾶν ἔτος
tanquam heroibus quotannis sacra faciunt,
ait PAUSANIAS Arcadicis. (γ) PLATO quo-
que lib. IV. de Leg. (δ) in universum
jubet, τὰς κατ' ἐνιαυτὸν τῶν ἡδὴ τέλος ἔχοντων
ἐπιμελείας τὰς κόσμον φερούσας ἀποδιδόναι *procre-*
ratio-

(α) G. 73. seqq. (β) pag. 351. A. (γ) s. lib. VIII.
c. 41. p. 683. (δ) Tom. II opp. p. 717.

ritiones annuas, quæ decent & consentanea
nt defunctis reddere. Et diserte IDEM
HILOSOPHUS lib. V. de Repub. (α) ex
LESIODI auctoritate contendit, eos
eri Δαίμονες *Dæmones*, eodemque cum
is ritu colendos, καὶ τὸν λοιπὸν δὴ χρέ-
ον, ὡς δαίμονων, ἔτιω διαξαπούτομεν καὶ προσ-
υνήσομεν αὐτῶν τὰς θήκας. *Reliquum au-*
tem tempus eorum sepulchra veluti dæmonum
olemus & divinis honoribus prosequemur.
Inde Δαίμονος voce expresserunt *Deos*
ianes, quos vocabant Romani; de
quibus CICERO (β) ex antiquissimis eo-
um legibus: *Dedimus manium jura sancta*
into. Hos letho datos divos habento. Ita
livinitatem aliquam animis a corpore
olutis adscribebant: quam secuta ve-
leratio, aliis majore delata affectu ac
itu, prouti meritis habebantur in-
ignes.

§. III. In mortuorum sacris libationes
principem locum obtinebant: unde &
καὶ effusiones appellabantur. Illis usus
Ulysses *Odys. XI. (γ)* facta prius scrobe,
circa quam mulsum, vinum, aquam,
admixta farina diffundit. Solennem
ejusmodi ἱναγισμοῦ expiationis ritum no-
tat

(α) Tom. II opp. p. 469. (β) lib. II de Leg. c. IX.
Vol. IX opp. p. 3350. (γ) §. 26.

tat CLIDAMUS libro Ἐξυγηλικῶν; (α) ubi scrobs facta vespertino tempore circa sepulcrum, & defusa aqua cum hac loquutione: ῥμιν ἀπόνημι' οἷς χρὴ καὶ οἷς δῖμιν, *Vota hac sacra sunt, quibus talia (offerre) opus est, & decet; indeque affusum unguentum.* At vero apud VIRGILIUM Æneas; (β)

*Duo rite mero libans Carchesia Baccho
Fundit humi, duo lacte novo, duo sanguine sacro.*

Sanguinis magna habita ratio, ad quem bibendum avide convolare animos exfanguis putabant, uti videre est in tota HOMERI νεώτα funerum descriptione. Hinc parentationes vocabant Ἀμακονείας: uti PINDARUS *Olymp. ode l.*

(γ) Et sic ille apud EURIPIDEM *Hecuba*: (δ)

Ἐλθὲ δ' ὡς πίης μέλαν

Κόρης ἀπραιφνὲς αἵμ', ὃ σοι δωρέμεθα.

Veni, ut bibas nigrum

Puella illibatum sanguinem, quem tibi damus.

§. IV. *Eo fine cæse victimæ, qualis aries ac ovis nigra mactata Ulyssi evocanti*

(α) *Sid. mor.* (β) *lib. V Æneid. v. 77.* (γ) *φ. δ. v. 5.* (δ) *v. 536.*

canti mortuorum umbras; item-

sterilis vacca, quam se iis sacriturum vovet. (α) Hinc in funere ul jugulare animalia erat mos, ut stat ex Patrocli, Achillis ac Heris apud HOMERUM exsequiis. (β) a de re PLATO Minoë: (γ) ὥστε καὶ αἱτὺς οἰδᾶ που καὶ αὐτοὺς ἀκούων, οἷσι ἴμεθα νόμοις προτὶ περὶ τὺς ἀποθανόντας, ἃ περὶ παροφθαλμοῦ περὶ τῆς ἐκφορᾶς τῆ νεκρῆς ἐγχευεῖσθαι μεταπιμπόμενοι. Quemadmodum etiam existimo te audisse, quibus uteremur superioribus seculis in mortuorum parentationibus: in quorum gratiam offerretur cadaver, victimas mactabant oves nostri & præficas mulieres accersere. Moris autem erat ejusmodi victimas jugulatas comburere, ut ex locis citatis liquet.

§. V. In pyram vero collata varia materia, quæ notat Ulysses, cum simul rtuis pollicetur (δ)

- πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἰοδαῶν.
- pyram se impleturum esse rebus bonis.

Ita

1) Odyss. XI. v. 30. seqq. (β) Videbis Iliad. XXIII. v. 166. Odyss. XXIV. v. 66. Iliad. XXIV. v. 782.
(γ) Tom. II opp. p. 315. (δ) Odyss. X. v. 523.

Ita in parentatione Anchisis, Æneæ
focii (α)

*Dona ferunt, onerantque aris, maſtant-
que juvencos.*

Et ab eo mos ſimilis venit ad Roma-
nos in anniverſariis parentationibus,
quæ mēſe Februario peragebantur,
uti docet OVIDIUS lib. II. *Faſtorum*: (β)

*Eſt honor & tumulis, animas placare
paternas,*

*Parvaque in extructas munera ferre
pyras.*

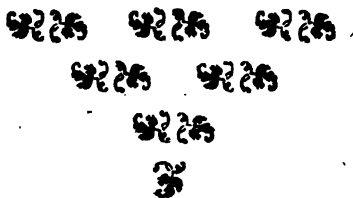
Ea vero explicans, ſatis ait eſſe, ſi of-
ferantur coronæ, molæ ſalſæ,

Inque mero mollita Ceres violæque ſoluta.
Græci ſæpius τῶν ὀρεῶν ἀπαρχὰς *fructuum
primitias*, inſignioribus viris offerebant;
uti factum a Plataenſibus in eos La-
cedæmonios, qui bello Medico occu-
buerant, apud THUCYD. lib. III: (γ) &
a Trojanis Achilli apud PHILOSTRATUM
lib. IV. *de Vit. Apollon.* (δ)

§. VI. Fiebant autem hæc *ἱερά-
σματα exequiæ* in tumulis ſeu plenis, ſeu
inanibus ac honorariis. Ibi heroibus
plerumque *aræ ſtructæ*: ut ſepulcro
Achillis

(α) *Æneid.* V. 6. 101. (β) 6. 533. ſeq. & 539. (γ)
pag. 213. A. (δ) c. 16. p. 153.

illis apud PHILOSTRATUM, (α) &
 opis apud PINDARUM *Olymp. I.* (β) In
 s fovea sufficiebat. LUCIANUS Cha-
 re: (γ) καὶ βόθρον πρὸ ὀρύξαντες, καὶ κοί-
 τῃσι τὰ πλουτεῖαν δεῖπνα, καὶ εἰς τὰ ὀρύ-
 τῃσι εἶναι καὶ μελίπρην, ὡς γὰρ εἰσάσαι, ἰγ-
 ν. Et fovea effossa, sumptuosas illas
 ruit cenas, & vinum pulsum, quan-
 saltem conjectura assequi possum, in
 s foveas infundunt. Nec absimilis
 is in Inferorum Deorum sacris.
 LOSTRATUS lib. VI: (δ) Θεοὶ μὲν γάρ
 τοι βόθρος ἀσπίζονται καὶ τὰ ἐν τῇ κοίτῃ
 δρῶμενα. Siquidem dii terrestres fo-
 s amant, & quæ in terræ concavitate
 t.



CAPUT

) l. c. (β) πρ. δ. G. 2. seqq. (γ) *Tom. I opp.*
 p. 358. (δ) *cap. II, p. 249.*

CAPUT DECIMUM TERTIUM.

De Religione funerandi.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

*Mortuorum**Oculi clausi §. I.**Cadaver lotum ac
unctum §. II.**Compositum &
collocatum §.
III.**Luctus sollemnis, cujus
Signa, scil:**Fletus & lamenta-
tio §. IV.**Coma dempta §. V.
&**Cadaveri inje-
cta §. VI.**Tempus & duratio
luctus §. VII.*

NON alienum erit hoc loco sub-
jungere ritum, quem in func-
randis mortuis Græci observa-
runt, quando in eo non exiguam re-
ligionis partem posuerunt.

§. I. Ac primum quidem obnixè
curabant, ut ejus, qui animum age-
bat *oculi clauderentur*, & os reliqua-
que corporis decore componerentur.
Queritur id sibi per summum scelus
ab uxore denegatum Agamemnon *Odys.*
XI: (a)

- οὐδὲ

ἔσθ' μιν ἔταρ ἰόντι πρὸς αἶψα
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλόντι, σὺν τε σείμ' ἑρῶσαι,

- - neque mihi voluit eunti in Diris
 domum

*Manibus oculos comprimere, atque os
 componere.*

Nec etiam non factum Ulyssi ab
 ore Laërtes, cum existimans pere-
 re obivisse Odyss. XXIV: (α)

- - φίλον πῶτον, ὡς ἱππικῶν,
 ὀφθαλμοὺς κατελῶσα· σὲ γὰρ γέρας ἐστὶ θά-
 νάτης.

(Non ploravit in lectis) dilectum mari-
 tum, sicut decebat,

*Oculos claudens: hic enim est honos mor-
 tuorum.*

ias pater & mater hoc officio fun-
 Iliad. XI: (β)

- - Οὐ μὲν σοὶ γὰρ πῶτ' ἢ καὶ πρότ' ἡ μήτηρ
 ὅσσοι καταρρήσουσι θανάτῳ.

- - non quidem tibi pater & véné-
 randa mater

Oculos compriment mortuo.

mater Euryali Aeneid. IX: (γ)

- - Nec te, tua funera, mater
 Produxi, pressive oculos;

G

Hinc

Hinc ille apud LUCANUM lib. III. *Pharsal.* (α)

- - Tacito tantum petit oscula vultu
Invitatque patris claudenda ad lumen
dextram.

Cui consentanea illa apud EURIPIDEM: (β)

Αἶ εἴ κατ' ὄσσαν κιχάνει μ' ἦδη σκότος.
Λαβοῦ, πάτερ, μου, καὶ κατέρθωσιν δέμας.
Heu, heu! oculos jam tenebrae invadunt
Accipe me pater, & compone corpus.

§. II. Exhalata anima cadaver lotum ac unctum. In eum usum jubet Achilles λειπρόχουον τρίποδα aptum ad lavacra tripodem ad ignem statui, ut fervente aqua corpus Patrocli ablueretur & inungeretur: (γ)

Καὶ τότε δὴ λῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπον
ἐλαΐφ.

Tum statim lavaruntque, & unxerunt
pingui oleo.

Idem jussit ancillas Hectori præstare

Δμῶας δ' ἐκκαλέσας λουῖσαι κάλει' ἀμφὶ τὸ
ἀλείψαι.

Ancillas autem evocatas lavare jussit, circumque ungere.

Iliad.

(α) G. 739. (β) Hippol. G. 1444. (γ) *Iliad.* XVII. G. 345. seqq.

XXIV. (a) Ipsique adeo Achilli
virtuo Græci

καθήσαντες χεῖρα καλὴν
τὸ αὐτὸ καὶ λαοῦ, καὶ δαύρα.
purgantes corpus pulchrum

Aqua calida, et ungento. (β)

statu VIRGILIUS in funere Miseni,
Aid. VI. (γ)

corpusque lavant frigentis et ungunt.

in SERVIVS EX ENNIO: (δ)

Tarquini corpus bona, famina lavit et
unxit.

§. III. Tam Hæcib involutum in
fo ferali deponebant. *Iliad.* XVIII: (ε)

Ἐν λεχίσσῃ δὲ θύρῃ, ἰσθμῷ λίτῃ καλυψάμενος
Ἐν σέδῳ ἐκ κεφαλῆς καθύπερθε δὲ ποσσὶν
λευκῶν.

Inque lectis positum, peplo subtili texerunt
Ad pedes a capite: desuper autem, palla
candida.

in alba vestis; qua etiam amictum
in corpus ex Ægeio in urbem in-
ferunt Sicyonii, teste PLUTARCHO.
Solebant autem in hunc usum
arriter texere, uti agit Penelope
G 2 sua

(a) *Odys.* XXIV. v. 44. seq. (γ) v. 219. (δ) *ad l. c.* (ε) v. 353. (ζ) *in Virg. Aeneid.* l. opp. p. 1051. E.

Hinc ille apud LUCANUM lib. III. Pharsal. (α)

- - Tacito tantum petit oscula vultu
Invitatque patris claudenda ad lumen
dextram.

Cui consentanea illa apud EURIPIDEM: (β)

Αἶ αἶ κατ' ὄσσεων κίχάνει μ' ἔδη σκότος.
Λαβοῦ, πάτερ, μου, καὶ κατέρθωσιν δάμα.
Heu, heu! oculos jam tenebrae invadunt
Accipe me pater, & compone corpus.

§. II. Exhalata anima cadaver lotum ac unctum. In cum usum jubet Achilles λοιπόχοον τρίποδα aptum ad lavacra tripodem ad ignem statui, ut fervente aqua corpus Patrocli ablucetur & inungeretur: (γ)

Καὶ τότε δὴ λῦσάν τε καὶ ἥλειψαν λίφ' ἑλαίῳ.

Tum statim lavaruntque, & unxerunt
pingui oleo.

Idem jussit ancillas HecTORI præstare

Δμῶσθε δ' ἐκκαλίσας λούσαι κάλειτ' ἀμφὶ τὸ
ἀλείψαι.

Ancillas autem evocatas lavare jussit, circumque ungere.

Iliad.

(α) G. 739. (β) Hippol. G. 1444. (γ) Iliad. XVII.
G. 345. seqq.

Iad. XXIV. (α) Ipsique adeo Achilli
ortuo Græci

- - καθήραντες χεῖρα καλὴν

"Ταυτὴν τι λιαρῶν, καὶ ἀλκιφάν. -

- - purgantes corpus pulchrum

Aqua calida, & ungento. (β)

Statutus VIRGILIUS in funere Miseni,
Æid. VI: (γ)

- corpusque lavant frigentis & ungunt.

ibi SERVIVS EX ENNIO: (δ)

Tarquinii corpus bona sœmina lavit &
unxit.

§. III. Tum linteo involutum in
fo ferali deponebant. *Iliad.* XVIII: (ε)

'Εν λεχίσσοι δὲ δίπτυς, ἰσθῶ λιτὶ κάλυψαν

'Ες πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ φάσσι
λευκῶ.

Inque lectis positum, peplo subtili texerunt
Ad pedes a capite: desuper autem, palla
candida.

ibi alba vestis; qua etiam amictum
ibi corpus ex Ægeο in urbem in-
unt Sicyonii, teste PLUTARCHO.
Solebant autem in hunc usum
ibiriter texere, uti agit Penelope
G 2 sua

(α) Ὁδ. (β) *Odys.* XXIV. ὁ. 44. seq. (γ) Ὁ.
219. (δ) *ad l. c.* (ε) Ὁ. 353. (ζ) *in Virg.*
Aeneid. I opp. p. 1051. E.

sua illa tantopere laudata tela *Odyss.*

II: (α)

- - - εἰσόκα φᾶρος

Ἐκτελίσω Λαέρτη ἥρωϊ ταφῆϊον,

- - - donec textum

Perfecero Laërti heroi sepulchrale.

Sic mater illa Euryali *Æneid.* IX: (β)

Veste tegens: tibi quam noctes festina di-
esque

Urgebam, & telâ curas solabar anileis.

Collocabant in atrio domus, ita ut pedes
essent in portam versi. Sic Patro-
clus in tentorio Achillis (γ)

Κῆρυ, ἀνὰ πρόθυρον περπαμμένος - -

Jacet, in vestibulum (pedibus) conversis.

Quo significabatur vitæ exitus, ut ait

EUSTATHIUS: (δ) οἷα ἔθους ὄντος οὕτω
περὶθεσθαι τοὺς νεκροὺς, ὥς ἐπὶ ἐξόδῳ τοῦ
βίου γενότας, quare mortuos ita collocare
mos erat, utpote qui vitæ exitum asse-

cuti sunt. HESYCHIUS: (ε) Τοὺς νε-
κροὺς οὕτω, φασὶν, ἐδράζεσθαι, ἔξω τοὺς πόδας
ἔχοντας. πρὸς τὰς αὐλῆους θύρας. Mortuos,
ajunt, hunc in modum fuisse propositos, ut
ad exteriores aulæ portas pedes haberent
protenso.

Dicebant hæc Græci περὶ-

θεσθαι

(α) *Od.* 97. seqq. (β) *Æ.* 488. seqq. (γ) *Iliad.* XIX.

Od. 212. (δ) *ad l. m. cit. pag.* 1180. *l.* 22. seqq.

(ε) *vid. not.*

LIBER PRIMUS. IOI

ῥῥαι collocare, proponere. Uti LUCIANUS

Λυκτῦ: (α) Μετὰ ταῦτα δὲ, λούσαντες
ποὺς - - - καὶ μύρω τῷ καλλίστῳ χρίσαντες
σῶμα - - - καὶ στεφανώσαντες τοῖς ὀρεαίοις
θίοις ἀρετῇθενται λαμπρῶς ἀμοίεσαντες. Post

et lotos eos, - - - optimisque unguen-
uncto corpore, - - - tum coronatos
isberrimis floribus, proponunt splendide
fitos. PLATO lib. XII. de Leg. (β)

ἰθιουσιν vocat, multusque est in ca-
rituenda. Romanis idem fuisse in
ore luculenter testatur PERSIUS: (γ)

- - - tandemque beatulus alto
Compositus lecto, crassisque lutatus amo-
nis,

In portam rigidos calces extendit.

§. IV. Ita composito ac collo-
to cadavere circumfusi ordiebantur so-
nem luctum. Iliad. XXI: (δ)

- - - εὐδὲ σὺ μήτηρ
Εὐθεμένῃ λυγέεσσι γόησται, - - -

- - - neque te mater
Impositum lectis deflebit, - - -

vs. XXIV: (ε)

G 3

Κώκυς

α) Tom. II opp. p. 301. fin. (β) Tom. II opp. pag.
959. fin. (γ) Sat. III. v. 103. (δ) v. 123.
seq. (ε) v. 294.

Κάκωσ' ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν, - -

Ploravit in lectis dilectum maritum.

Sic & OVIDIUS: (α).

Depositum nec me qui fleat, ullus eri

PHILO JUD. de Josepho: (β) Τελε

τάαν ἀσπασμάτων ἐκωνάνησα, πύς ὀφθαλμο
συγκλησα, ἐπιδάκρυσα καί μιν τῷ νεκρῷ. *S*
prema dedi oscula, clausi oculos, jacente
mortuum deploravi. **Adhibiti in har**

rem cantores, qui lugubri voce ali
prærent. Iliad. XXIV: (γ)

Τὸν μὲν ἔπιτα
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι δέσσω, παρὰ δ' ἔ
ἀοιδῶς

Θρήνων ἐξάρχους, οἵτε σονέσσω ἀοιδὴν,

Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ σενάχορτε
ναίκες.

eum quidem deinde
Tornatos in lectos posuerunt, juxtaque c
locarunt nenia cantores,

Qui lugubria carmina auspicarentur,
quidem gemitibus mistum cantum

Lugubre canebant, adgembantque n
lires.

Quod non multum abludit a Præfi
Romanorum, quæ neniā cantabant
tibi

(α) *Trist. libr. III. Eleg. III. v. 40.* (β) *pag.:*

(γ) v. 719.

tibi, ut ait VARRO. (α) Magnus utique tibiæ in funere usus, non apud Græcos & Romanos solum, sed & apud Hebræos; uti constat ex *Matthai cap. IX.* (β)

§. V. Ad fletum ac lamentationem accedebant alia complura doloris signa, Græcis usitata. In quibus præcipuum, quod demebant sibi *comam*, *Odys. IV:* (γ)

Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον οἰζυροῖσι βροπῖσι
Κείροσθαί τε κόμην, βαλεῖν τ' ἀπὸ δάκρυ
παρειῶν.

Hic nimirum bonos est solus miseris mortalibus,

Tondereque comam, profundereque lachrymas a genis.

Observarunt hoc Achivi in Achillis *ορεθίσαι* collocatione; (δ)

Πολλὰ δὲ σ' ἄμφω
Δάκρυα θερμὰ χέον Danaοὶ κύροντό τε
χαίτας.

multas autem te circum
Lacrymas calidas fundebant Danaï, tondabantque crines.

G 4

Sic

(α) de *Vit. Pop. Rom. lib. III. in fragm. pag. 65. seq. cit.* a NON. MARCELL. *Cap. I. §. 340. apud DIONYS. GOTHOFRED. pag. 521. & p. 566. §. 594.*
(β) §. 23. (γ) §. 197. (δ) *Odys. XXIV. §. 45. seq.*

Sic apud BRONEM in *Adonide* mortuo:

(α) *Amores* κειράμενοι χαίται, tondentes capillos. ANTIPATER in *Epigramm.*

(β) ait Græciam universam lugere Alcæum,

Ἀλκαῖον χαίταν ἐν χοῦ κειράμενα,

Crinibus vagis ad cutem rasis.

Hinc XENOPHON lib. I. *Hellen.* (γ)

ait, post occisum Theramenem subornatos homines pullatos, καὶ ἐν χρῶ κειράμενους, ἵνα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἦκοιεν ὡς ξυγγενεῖς ὄντες τῶν δὴ ἀπολωλῶτων, ὅ, ad cutem usque raso, ut ii tanquam eorum, qui periissent propingui, hoc habitu ad populi cætum accederent. Atque adeo HERODOTUS (δ) refert, solenne esse aliis omni-

bis, ἀμὰ κηδεῖ κειράσθαι τὰς κεφαλὰς τοὺς μάλιστα ἐκνέτω, statim in funere proximi capita deglabrare; contra quam facitabant Ægyptii, capillum in funeribus promittentes, raso duntaxat mento.

§. VI. Porro crines abscissos cadaveri solebant injicere. *Iliad.* XXIII: (ε)

Θειξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνουσιν, ὡς ἐν βαλλόν

Κειράμενοι. - - -

Capillis

(α) s. *Idyll.* I. v. 81. (β) lib. III. p. 408. *epigramm.* ult. v. 2. coll. not. nostr. (γ) p. 350. lin. 9. seqq. (δ) *Enserp.* s. lib. II. c. 36. pag. 103. (ε) v. 135.

Capillis vero totum mortuum tegebant, quos injiciebant

Tondentes.

Ipsæque Achilles comam suam, licet Sperchio devotam, in Patrocli manus deponit, (a) Quem imitatus Alexander Magnus in funere Hephæstionis, apud PLUTARCHUM; (β) & Antoninus Imperator in fratris exsequiis apud HERODIANUM lib. IV. (γ) Quin etiam postea consueverant in tumultis offerre; sicuti EURIPIDIS (δ) Orestes noctu ad Agamemnonis patris sepulcrum κόμης ἀνίψατο comæ primitias offerebat; & (ε) Helena ad sororis tumulum:

*Κόμης ἀναχὰς ἔχ' ἡοὰς φέρουσα,
Coma primitias & libamina ferens.*

§. VII. *Luctus illius domestici tempus erat varium ac indefinitum.* In Achille lugendo septem dies Achivi consumpserunt, decima octava combusserunt. *Odyss.* XXIV. (ζ) At Hectoris universa funeratio duodecim diebus a Trojanis peracta. (η) Apud

G 5

APOL-

(a) *Iliad.* XXIII. v. 152. (β) *in Vit. Alex. Tom. I opp. pag.* 704. (γ) *cap.* 8. v. 13. p. 196. (δ) *Electr.* v. 91. (ε) *Orest.* v. 96. (ζ) v. 63. seq. (η) *Iliad.* XXIV. v. 781.

Quamquam nec ipsa omni tempore, nec ab omnibus observata. *Antiquissimum humandi ritum* refert CICERO, & jam inde a Cecropis apud Athenienses temporibus usitatum *lib. II. de Leg.*

(*α*) Ita funeratus apud THUCYDIDEM *lib. V* (*β*) Brasidas: apud HERODOTUM *Terpsichore*, (*γ*) Periandri uxor, alique quos recensere longum. Ita quoque

sero apud Romanos receptam cremandi consuetudinem tradit PLINIUS *Histor. Natur. lib. VII. cap. LIV.* (*δ*) nec adeo in multis familiis obtinuisse. Apud HOMERUM

tamen omnia Græcorum ac Trojanorum cadavera videmus comburi; uti *Iliados VII.* (*ε*) omnium vero amplissime *lib. XXIII* (*ζ*) & *XXIV*, (*η*) itenique *Odyss. XXIV.* (*θ*) ubi funera Patrocli, Hectoris, & Achillis fusius describuntur.

§. II. Postquam cadaver fatiſ defleuerant, cum lecto suo in locum, ubi erat comburendum, efferebant, & in edita lignorum strue collocabant; πυρην pyram HOMERUS vocat, quam
PINDA-

(*α*) c. XXII. *Vol. IX opp. p. 3377. coll. c. XXV. p. 3385.*

(*β*) p. 350. *fin.* (*γ*) c. 92. p. 324. *fin.* (*δ*) *Tom.*

I. p. 472. *ſeq.* (*ε*) G. 431. *ſeq.* (*ζ*) G. 165. (*η*)

G. 787. (*θ*) G. 67.

PINDARUS *Pyth. Od.* III, (α) τῆχος ξύλινον
struem ligneam dixit, loquens de func-
 tione Coronidis. *Iliad.* XXIII: (β)

Ποίισαν δὲ πυρὴν ἐκατόμποδον ἔνθα κ' ἐνθα,
 Ἐν δὲ πυρῇ ὑπ' αὐτῇ νεκρὸν δέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
Struxerunt vero pyram centum pedum qua-
qua versus,

Et in pyra summa cadaver posuerunt do-
lentes corde.

Similiter *Iliad.* XXIV: (γ)

- ἐξέφερον δρασὺν Ἑκτορα δακρυχέοντες·

Ἐν δὲ πυρῇ ὑπ' αὐτῇ νεκρὸν δέσαν. - -

- *extulerunt audacem Hectora lacrymas*
fundentes:

In pyra autem summa cadaver posuerunt;

§. III. Ad pyram *massata* com-
 plures *victimæ* ab Achille, ac *combustæ*;
 quod & in ejus exsequiis præstiterunt
 Achivi: (δ)

- - - πολλὰ δ' ἐσ' ἀμφὶς

Μῆλα κτεκτάνομεν μάλα πύονα κ' ἔλικας βύς.

- - - *multasque circa te*

Oves occidimus valde pingues & nigras
boves.

Sed hoc singulare, quod Achilles a-
 dipe ex cæsis animalibus sumpto, ca-
 daver

(α) *Epid.* β. 6. 1. (β) 6. 164. (γ) 6. 786. (δ)
Odys. XXIV. 6. 65. *seq.*

112 ANTIQ. HOMER.

ossa quæ supererant legebantur. *Iliad*
XXIII. (α)

Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαιτ' αἶθε περ οἱ
Πᾶσαν, ὅποσον ἐπὶ χεῖ πυρὸς μένος· αὐτὴ
ἔπειτα

Ὅσ' αὖ Πατρόκλοιο Μενoitιάδῃς λέγωμεν.

*Primum quidem pyram extinguite nigro
vino*

*Totam, quantum occupavit ignis vis:
deinde*

Ossa Patrocli Menoetiadae legamus,

Idem in Hectore factum dicitur tot-
dem pene verbis. (β) At Achilli
ossa lecta

Οἶνον ἢ ἀκρήτω καὶ ἀλείφατι, - -

In vino puro & unguento. (γ) - -

*Præstabant hoc officium maxime necessarii
sicut apud PINDARUM Pyth. Ode VIII*

(δ) Adrastus.

- - δανόντος ὅσ' αὖ λείξας

Τιοῦ, - -

- - interfecti ossa colligens

Filii. - -

TIBULLUS: (ε)

- - Non hic mihi mater

Quæ legat in mæstos ossa perusta sinus.

Cæterum

(α) G. 237. seqq. (β) *Iliad*. XXIV. G. 791. seqq. (γ)
Odysseus. XXIV. G. 73. (δ) *antistr.* γ. G. 5. (ε)
lib. I. Eleg. III. G. 5. seq.

Cæterum non erat difficile distinguere ossa ac cineres cadaveris, a reliquis pyræ aggestis; quandoquidem hoc situ cremabatur, ut esset ab aliis omnibus separatum, sicuti Achilles docet de Patroclo: (α)

Εὖ διαγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
 Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 Ἐξαπὼ καίοντ' ἐπιμύξῃ· πῶσι τε καὶ ἀνδρῶσι)

Bene discernentes: (cognitu facilia enim sunt:

In media namque jacebat pyra, alii vero seorsum

In extrema ora cremabantur promiscue equique & viri)

Quod æque clare notat in funere Achillis QUINTUS SMYRNÆUS lib. III. (β) *non permista videlicet illius ossa cum aliis, qui*

Βαδὼν ἀπὸθε καίοντο περὶ νέκυν, ὅς δ' ἐνὶ
 μέσσοις

Ἦσαν ὑφ' Ἡφαίστιο δεδμημένος, ὅς ἔκειτο.

Haud longe jacebant circa cadaver, quod in medio,

Vulcani aestu consumptum, jacebat separatim.

§. VIII. *Ossa lecta in urnam reponiebantur, uti de Hectorē: (γ)*

H

Kai

(α) *Iliad.* XXIII. v. 240. *seqq.* (β) *Troj. Exp.* l. c. v. 725. (γ) *Iliad.* XXIV. v. 795.

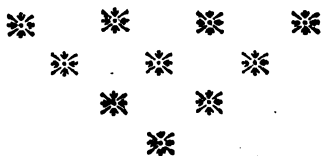
Καὶ τάγε χρυσίην ἐς λάρνακα θῆκαν ἰλὸν
Πορφυρέοις πύλλοισι χαλύφαντες μαλακοῖς

*Et hæc collecta in auream urnam posu
Mollibusque purpureis repleis obtexerunt*

At Achilles Patrocli ossa in au
phialam duplici adipe recondidit,
tuli linteo contecta; & quidem in
torio jussit reponi, donec sui m
ossibus conjuncta, eodem tumulo
rentur. (α) Quod re ipsa effectu
Achillis funeratione dicitur *Odys.*
(β) ubi ejus ossa lecta

Ἐς χρύσειον ἀμφοφορῆα -
Μίγδα δὲ, Πατρόκλοιο Μενονιάδεο θυγ

In auream urnam, -
*Commixtis ossibus Patrocli Meno
demortui.*



C

(α) *Iliad.* XXIII. v. 243. *seqq.* (β) v. 74. C

CAPUT DECIMUM QUINTUM.

De Sepultura.

ΣΤΗΝΟΨΙΣ.

<i>Sepulture ratio §. I.</i>	<i>imaginarium §. IV.</i>
<i>Sepulcrorum</i>	<i>tum realis §. V.</i>
<i>Forma §. II.</i>	<i>Sepulturam secuta</i>
<i>Locus §. III.</i>	<i>Convivia §. VI.</i>
<i>Hænos, tum</i>	<i>Ludi §. VII.</i>

§. I.

HUnc in modum lecta ac deposita
ossa inferebantur in fossam, quam
 HOMERUS καπτον vocat, loquens
 de Hectore: (α)

Αἶψα δ' ἄρ' εἰς κοίλῃν καπτον δέου.

Statim vero in cavam fossam intulerunt.

SCHOLIASTES: τάφρον. ὄρυγμα. *sepulcrum,*
fossa. Tum complures lapides super-
 strati: (β)

- - - αὐτὰρ ὕπερθε

Πικνοῖσιν λάισσι κατεύρεσαν μέγ' αἰοισι.

- - - & superne

Densis lapidibus straverunt magnis.

H 2

At

(α) *Iliad.* XXIV. v. 797. (β) *loc. cit.* v. eod. seq.

At Patrocli sepulcrum torno designatum, jactis circa pyram fundamentis: (α)

Τορνῶσαντο δὲ σῆμα, δεμείλιά τε περιβάλλοντες
Ἀμφὶ πυρὴν

Circulo autem designarunt tumulum, fundamentaque, jecerunt

Circa pyram.

Postremum terra superfusa, (β)

- - εἴθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευας,

- - & statim fusilem terram agger-
ferunt.

Qua in re præcipua apud Græcos posita ratio sepultura; quippe qui non censebant eam rite peragi, nisi injecta erat terra. Nestor inde insepultum notans,

- - οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευας,

- - neque ei mortuo fusilem terram in-
fuderunt,

Odyss. III. (γ) Contra Tydeus tumultatus
Iliad. XIV, (δ)

- - ὃν Θήβησι χυτὴν κατὰ γαῖαν κάλυψε,

- - quem Thebis aggesta terra coo-
peruit.

Sic VIRGILIUS *Aeneid. VI: (ε)*

- ant

(α) *Iliad. XXIII. v. 255. seq.* (β) *l. m. cit. v. 258.*

(γ) *v. 258.* (δ) *v. 114.* (ε) *v. 365.*

- - - aut tu mihi terram
Injice. - - -

ORATIUS *Carm: lib. I. Ode XXVIII. (α)*

Injecto ter pulvere curras.

etque hoc pacto infusam terram τύμ-
& σῆμα HOMERUS vocat; (β) La-
ti tumulum a tumente terra.

§. II. *Imposita huic de more στήλη
umna, ut Iliad. XVII: (γ)*

Ἄλλ' ὥστε στήλη μένει ἐμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀέρος εἰσὶ καὶ πεθνηόντος, ἢ γυναικός.

*Sed veluti cippus manet firmiter, qui su-
per tumulo*

Viri stat mortui, aut mulieris.

Ilis Iliad. XI: (δ)

Στήλη κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
Ἰλίου Δαρδανίδαο,

*Columna prætensa viri defuncti in sepulcro
Ili Dardanidae.*

vero moris fuit Græcis inscribere elo-
m defuncti. Alias statua posita, quæ

ortuum referret; ut illa Midæ in
sculis HOMERI; (ε) & Palamedis

Id PHILOSTRATUM lib. IV. de Vit. Apol-

(ζ) Accedebant præterea & arma
H; aliaque

1) *Gerf. ult. (β) ll. m. cist. (γ) G. 434. (δ)
G. 371. (ε) Epigr. III. G. 1. (ζ) cap. 13, p.
150.*

aliaque viventis insignia; ut patet de Eupenore socio Ulyssis *Odys.* XII: (α)

Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ σήλην ἐρύσαντες,
Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρης ἐρετμόν.

*Tumulo congesto, et insuper columna
erecta,*

*Fiximus in summo sepulcro fabrefactum
remum.*

Similiter Æneas tumultu Miseni, (β)

*Imponit suaque arma viro, remumque
tubamque.*

Ita quoque apud PHILOSTRATUM *de Vit. Apollon. lib. I.* (γ) pervetusta memorantur Eretriorum sepulcra, in quibus ait scripta Græcis literis mortuorum nomina, & naves insculptas; ὡς ἔχουσιν ἐν Εὐβοίᾳ ἔξῃ πορθμεύων, ἢ πορφυρέων, ἢ θαλάσσιον, καὶ ἀλευρὸν πράττων, ut quisque in Euboea vel nauticam, vel purpurarum mercaturam faciens vitam egerat. Hæc HOMERO designatur sepulcrorum antiquorum forma. Laudat vero illud Ægypti regis tanquam celeberrimum in Boeotia, (δ) quod ipse vidisset, ait PAUSANIAS; (ε) qui illud studiose contemplatus ἔστ' μὲν οὐδ'

(α) *G.* 14. (β) *Æneid.* VI. *G.* 233. (γ) *c.* 24. *p.* 31.
coll. nos. nostr. (δ) *s. Catal. Naſ.* *G.* 110, *seq.*
(ε) *s. lib. VIII. c.* 16, *p.* 632.

ἡ, inquit, γῆς χῶμα οὐ μέγα, λίθου
πῖδι ἐν κύκλῳ περικείμενον. *Est vero terra
per non utique magnus, lapidea crepidine
orbem circumseptus.*

§. III. *Struebantur* autem sepulcra
e extra urbes, ubi etiam cadavera
mburebantur. Quod videmus a
rojanis factum in publica illa func-
tione *Iliad. VII. (α)* atque adeo in
ctore; quem DARES PHRYGIUS (β)
rrat ante portam more solito tu-
latum. Sic erat situm antiquissi-
um illud Ili monumentum; cujus
am meminit THEOCRITUS *Idyl.*
I: (γ)

Εν πῖδι Σιμοεντος ὅθι Φρυγὸς ἱεῖον Ἴλου.
*In campo Simoentis, ubi sepulcrum est
Phrygii Ili.*

em simili ratione dicit in campo
titisse columnam Lyncei patris se-
lcro impositam, *Idyl. XXII. (δ)* ubi &

Ἀγαλμ' Ἀΐδαο, ξέσδ' ἐν πέτρῳ
*Statuam Plutonis, ex saxo polito (confe-
ctam)*

llocat PINDARUS *Nem. Od. X. (ε)*

H 4

VIRGI-

(α) G. 435. seq. (β) *Vid. not.* (γ) G. 75. (δ)
G. 207. seq. (ε) *Epid. d. G. 2.*

VIRGILIUS quoque commemorat tumulum regis Latinorum extra urbem
Aeneid. XI. (α) Eoque pertinet, quod
in maris littore subinde apud HOMERUM
 statuuntur sepulcra, uti Elpenoris, (β)
 Patrocli, (γ) Achillis, (δ) aliorum
 que. Ita vero apud posteriores Græcos
in agris quoque sepulta constat
 davera. Quod similiter obtinuit
 apud Romanos indicat *lex XII Tabularum*,
 quam laudat CICERO, (ε) *Æminem mortuum in urbe ne sepelito, ne
 urito.*

§. IV. Porro inanes quoque
 multi & cadaveribus vacui apud Græcos
 sæpe struebantur, quæ *κνωτάφια* dice-
 runt. Talis communiter structus Græcis
 bello cæsis, *Iliad.* VIII. (ζ) si-
 dem ossa separatim locata, quo quo-
 que domum reversus transportaretur.
 Et vacuus fuit ille Patrocli tumulus
Iliad. XXIII, (η) quando ejus ossa fu-
 runt reposita in Achillis tentorio. Sed
 & absentibus prorsus mos erat cele-
 brare exsequias tumulis erectis.

face

(α) §. 184. seq. (β) *Odyss.* XII. §. 11. (γ) *Iliad.*
 XXIII §. 125. seq. (δ) *Odyss.* XXIV. §. 82.
lib. II de Leg. c. XXIII. Vol. IX. opp. p. 3379.
 (ε) §. 494 (η) §. 254.

re jubet Telemachum Pallas, si
rem audiat mortuum, *Odyss. I: (α)*

ἦμα τέ οἱ χαῦσαι, καὶ ἐπεὶ κτέρεια κτερεῖξαι.
Monumentum illi erige, & inferias infer.
iliter Menelaus in Ægypto (*audita*)
memnonis fratris morte: (*β*)

εἴ μ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, εἴ μ' ἄσβεστον κλέ-
ος εἴη.

Aggeſſi Agamemnoni tumulum, ut inex-
tincta gloria eſſet.

od ipsum præstitit Deiphobo Æneas
eid. VI: (γ)

tumulum Rheῶ in littore inanem
onſtitui, & magna manes ter voce
vocavi,

Vomen & arma locum ſervant, te amice
nequivi

onſpicere, & patria decedens ponere
terra.

minoque moris erat, uni eidem-
: homini defuncto varios tumulos,
iis ſtatuerē in locis; præſertim ab
, qui genere eſſent propinquioreſ,
inſignioribus meritis obnoxii; uti
ulenter docet DIONYSIUS HALI-
RNASSEUS *Antiq. Rom. lib. I. (δ)*

H 5

G. V.

α) G. 291. (*β*) *Odyss. IV. G. 584.* (*γ*) G. 505.
ſeq. (*δ*) *pag. 43. lin. 37. ſeq.*

§. V. *Maximum porro boni Græci ponebant in sepultura.* Unde ; *Σαυτόρων πρᾶμιον defunctorum* subinde MERUS vocat. (α) Quare Agamemnon videtur sibi gravius Trojanis precari, quam ut pereant *ἀνδρῶν ἀφαιστοί, infepulti & inglorii, Iliad. VI.* Similiter Dido Æneæ apud VIRGILIUM: (γ)

Sed cadat ante diem, mediaque inbitus arena!

Et in summam contumeliam palam relictæ hostium cadavera feris acibus devoranda. (δ) Quanquam et accessit superstitio; censentibus plerique infepulorum animas orco prohibitas, incertis sedibus divagari; queritur umbra Patrocli, Achilli parens, *Iliad. XXIII. (ε)* Inde Ulianes evocanti primus occurrit Ector, funerationem contendens, *Odyss. XI. (ζ)* uti apud VIRGILIUM Palivrus *Æneid. VI, (η)* apud SILIUM Appius. TERTULLIANUS de *An.* (ι) illud ab HOMERO censet co-

Quæ

(α) *Sid. nor.* (β) *G. 60.* (γ) *Æneid. VI. G.*
 (δ) *Iliad. I. G. 4. seq.* (ε) *G. 71. seqq.*
 (ζ) *G. 72.* (η) *G. 365.* (θ) *lib. XIII. G. 465.*
præcedd. (ι) *cap. LVI. p. 503.*

stum, ut instantia funeris & honor corporum servetur, & mæror affectuum temperetur. Ut ut sit, constat Græcos religiosissime mortuorum sepulturam curasse; veluti injunctam a Diis, quorum indignationem gravem verebantur; si officio suo hac in parte decissent: ut liquet ex Elpenoris oratione; (α)

Μὴ μὲ ἀλλανσον ἄθελτον ἰὼν ὄπθην καταλείπειν

Νοσφισθεῖς, μὴ τοι τε θεῶν μῆνιμα γένομαι.

Ne me indefletum insepultum post te relinquas

Digressus, ne qua tibi deorum ira fiam.

§. VI. Post funerationem mortui, qui proxime attingebant, convivium solemniter parabant: ut a Priamo factum tumultu Hectore, extrema Iliade. (β) At Achilles ante Patrocli funerationem etiam epulum ferele instruit, quod τῆν vocat HOMERUS initio Iliad. XXIII. (γ) VETUS SCHOLIASTES: (δ) τὸ πείθειπνον interpretatur, τὸ ἰσὶ τοῖς τετελευτηκόσι παρσκαυαζόμενον. Epulum funebre, quod propter defunctos apparabatur. Sed contra EUSTA-

(α) Odys. XI. 6. 72. seq. (β) s. Iliad. XXIV. 6. 802.

(γ) 6. 19. (δ) ad b. l.

EUSTATHIUS, (α) Τάφος οὐ κατὰ πῦρ ἐ
μετὰ τὸ παρῆναι πῦρ περὶ δειπνος, ἀλλ' ἀπὸς
ὁ ἐπὶ νεκρῷ. Τάφος non est, ut quidam
opinantur, epulum post funerationem de-
functorum celebratum, sed simpliciter circa
funus. Sane & τάφον ait HOMERUS
celebratum ab Oreste, post interfe-
ctum Ægisthum ac Clytæmnestram,
Odyss. III: (β)

Ἦτοι δ' τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
Μητρός τε συγερῆς καὶ ἀνάγκιδος Ἀιγίσθου.

At illo occiso dedit cœnam sepulcratam
Argivis

Matrisque invisæ & imbellis Ægisthi.

Proinde non modo ante inhumationem,
sed & post epulæ factæ. Quanquam
hoc frequentius obtinuit; nec apud
Græcos modo, sed & apud Romanos,
aliasque gentes, ut quam plurimis
constat exemplis.

§. VII. Accedebant postremo in
funere insigniorum virorum solennes lu-
di, ac certamina omnis generis. Quod
toto libro XXIII Iliados (γ) amplissime
narratur præstitum Patroclo. Ibi (δ)
& obtinuisse dicitur in funere Oedipi
Regis

(α) ad l. c. pag. 1285. l. 40. (β) v. 309. seq. (γ)
v. 274. seqq. (δ) v. 680.

gis Thebani, quo primas tulit in
 rtamine Euryalus. Achilli etiam
 ulto varios ludos exhibuerunt A-
 ivi *Odyss.* XXIV: (α) & quidem ma-
 ri pompa, quam ulla Heroum aut
 incipuum virorum. Idem fecisse
 erculem mortuo Pelope scribit Dio-
 sius HALICARNASSEUS *lib.* V. (β) Con-
 cutus etiam huñc honorem Brasidas
 ud THUCYDIDEM, (γ) Miltiades
 ud HERODOTUM, (δ) Timoleon
 ud PLUTARCHUM, (ε) aliique in-
 titi. Primum vero omnium insti-
 tos ludos funebres Azani defuncto
 adit PAUSANIAS *Arcadicis*: (ζ) Ἐπὶ
 Ἀζάνῃ τῇ Ἀρκάδος πλευστήσαντι ἄθλα ἐτίθει
 ὧτον· εἰ μὲν καὶ ἄλλα, οὐκ οἶδα· ὑποδραμίας
 ἐτίθει. Azani vero in Arcadia vita de-
 ncto, ludi funebres primum facti, haud
 o an & alii ludi, de equiriis certe af-
 mare possum. Ritus hic, ut alii
 ult, a Græcis ad Romanos transiit,
 jus plurima exempla extant, præser-
 n in historia Imperatorum.

CAPUT

(α) *G.* 85. *seqq.* (β) *p.* 291. *l.* 17. (γ) *lib.* V. *p.* 351.
d. (δ) *Erato s. lib.* VI. *c.* 33. *p.* 346. (ε) *Tom.* I
app. *p.* 235. *B.* (ζ) *s. lib.* VIII. *c.* 4. *p.* 605.

CAPUT DECIMUM SEXTUM.

De Divinationibus.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Divinationum alia</i>	<i>Aves</i> §. III.
<i>Immediatæ</i> §. I. <i>alia</i>	<i>Somnia</i> §. IV.
<i>Mediatæ, cujus generis</i>	<i>Exta</i> §. V.
<i>Auctores</i> §. II.	<i>Sternutatio.</i> §. VI.
<i>Objectum, scil:</i>	<i>Auctoritas</i> §. VII.

EXplicatis Diis, eorumque solenni cultu, superest, ut aliquid dicamus de *Divinationibus*; quarum frequentissima apud HOMERUM mentio. Passim (α) enim μάντις, οἰωνοπόλοι, ὀνειροπόλοι, *vates*, *auspices*, *somniorum interpretes*, celebrantur; etiam apud Cyclopas *Odyss.* IX. (β)

§. I. Præstantissima quidem *divinatio*, quæ fiebat arcano Numinis instinctu, plerumque cum furore, unde μάντις *vates* nomen habuerunt, teste PLATONE in *Phædro*, (γ) & CICERONE lib. I. de *Divinatione*. (δ) Quo in genere certa erant loca quibus

(α) loca in seqq. observata. (β) G. 510. (γ) *Tom.* III. *opp.* p. 244. C. (δ) c. VI. *Vol.* IX *opp.* p. 3115.

ibus reddebantur oracula consulentibus. rum omnium in Græcia antiquissim Jovis Dodonæi scribit HERODOTUS *terpe*. (a) Quo etiam ivisse consultatum Ulysssem ait HOMERUS *Odyss.* V (β) & XIX. (γ) Amphinomus ioque vult accedere procos Penelops, antequam eadem Telemachi parent, *Odyss.* XVI. (δ) Alterum celeberrimum Apollinis Pythii oraculum, iud consuluisse Agamemnonem dicit OMERUS *Odyss.* VIII. (ε)

§. II. Sed enim magis apud ROMUM (ζ) celebratur ea divinatio, quæ stabat arte; ac e signis præcedentis fiebat. Quam & PAUSANIAS *At-* θ (η) potissimum in usu fuisse prius vatibus contendit: *Χωεὶς δὲ πλὴν* *υς ἐξ Ἀπολλωνος μανῆναι λέγουσι τὸ ἀρχαῖ-* *μάντιν γ' οὐδεὶς χρησμολόγος ἦν ἀγαθοὶ* *οἰεῖσθαι ἐξηγήσασθαι καὶ διαγνῶναι πῆσεις* *θων, καὶ σπλάγχνα ἱερῶν.* Præter enim, quos Apollinis afflatu futura prædixisse iquitas testata est, nemo omnium fatidifuit: nam reliqui aut somniorum interpretes

1) *s. lib. II. c. 52. pag. 110.* (β) *Θ. 327. seq.* (γ) *Θ. 296. seq.* (δ) *Θ. 402. coll. not. vult.* (ε) *Θ. 79. seqq.* (ζ) *loca in seqq. cit.* (η) *s. lib. I. c. 34. pag. 84.*

terpretes fuere, aut avium volatus inspicendi peritiam profitebantur.
quoque Amphiaräum divinitate tum vatem somniorum conjec maxime usum affirmat. (α) C (β) vero Eum & Tiresiam, pere HOMERO laudatum, avi signis admonitos futura dixisse Et PLINIUS (γ) Tiresiam auspici auctorem celebrat.

§. III. Principem in hoc tionis genere locum obtinuerunt *cia ac auguria*; unde' οἰωνιστικὴ α tota hæc pars PLATONI (δ) ap. Ea sumebantur

Φωνῇ καὶ πτερυγισσὶ πτελόντων οἰωνῶν

(ex) *Voce ac alis perfectarum al*
ait HOMERUS in *Hymno in Mer*
quod VIRGILIUS *Aeneid.* III, (ζ)

Et volucrum linguas & præpetis pennæ.

Qua in re dextræ partes *faustæ a*
habitæ; unde toties HOMERO λ
δεξιὸς ὄρνις *dextra avis*, quem ac
tem feliciter interpretantur

(α) *l. c.* (β) *lib. I de Divin. c. XL. p. 3160.* (γ) *Hist. Nat. lib. VII. c. I. p. 480.* (δ) *Tom. III. opp. p. 244.* (ζ) *v. 361.*

Uad. XIII. (α) Telemacho Helena Odyss. XV. (β) Contra Hecitori male ominatur Polydamas, quod advenisset

*Αἰτὸς ὑψιπύτος ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἑρῶν,
Aquila altivolans ad sinistram copias re-
vocans:*

Uiad. XII. (γ) Est autem dextra pars quæ ortum spectat habita, sinistra quæ occasum; ut ibidem (δ) exponit Hecitor,

*Εἴτ' ἐπὶ δέξι' ἴωσι πρὸς ἥν τ' ἡέλιος π,
Εἴτ' ἐπ' αἰσπερὰ πύλα πρὶν ζόφον ἠερέωτα.
Sive ad dextram vadant ad auroram so-
lemque,*

*Sive ad sinistram isti ad occasum obscu-
rum,*

Atque ita ab HOMERO intelligi has partes, confirmat doctissimus PINDARE INTERPRES in *Prolegom.* (ε) Δέξια καλεῖται ὁ Ὅμηρος τὰ ἀνατολικά, αἰσπερὰ δὲ τὰ δυσπλά. Et vero Philosophorum præstantissimi PYTHAGORAS, PLATO, ARISTOTELIS dextram mundi plagam orientalem esse dixerunt, occidentalem lævam, ut videre est apud PLUTARCHUM de
I. Plac.

(α) G. 821. seqq. (β) G. 171. seqq. coll. G. 160.

(γ) G. 201. (δ) G. 239. seq. (ε) sub tit. περι μέλων τῶν τροφῶν κ. τ. λ. fere ab init.

Placit. Philos. lib. II. (a) Idem observatum in tonitru Iliad. IX. (β) Ajax querens de Trojanorum ferocitate ait:

Ζεὺς δὲ σφιν Κρονίδης ἐιδέξια σήματα φαίον
Ἀσπάπτει.

Prospere Jupiter his dextris fulgoribus edet,

uti vertit CICERO lib. II. de Divinat. (γ)

At contra ENNIUS: (δ)

Quom tonuit lævum bene tempestate ferena;

nimirum ex Romanorum consuetudine, quos hoc nomine a Græcis dissidere TULLIUS disceptat: (ε) *Ita nobis, inquit, sinistra videntur; Græcis & barbaris, dextra meliora. Quam rem fusius persequitur PLUTARCHUS Problem. Rom. LXXVIII. (ζ)*

§. IV. Proxima est divinatio ex somniis, quam qui profitebantur *ὄνειροι* somniorum interpretes dicti. Talem advocari vult Achilles, qui iræ Apollinis causam edisserat,

- - - καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν,

- - - etenim somnium quoque a Jove est,

inquit,

(a) c. X. *Tom. II opp. p. 838. A.* (β) c. 436. (γ) c. XXXIX. *Vol. IX opp. p. 3224.* (δ) *Fragm. p. 26.* (ε) *l. m. c.* (ζ) *Tom. II opp. p. 85.*

uit, (α) ut ei constet sua auctori-

Exemplum *Odyss.* XIX, (β) ubi
 elope petit sibi dijudicari ab Ulysse
 onium de anseribus domesticis, ab
 ula discerptis; quod ille de futura
 corum cæde interpretatus est.

§. V. Pervetusta quoque apud
 xcos divinatio ex *inspektione victimæ*
 , quam *extispicium* Romani dixe-
 t. Ejus tamen nullum apud Ho-
 RUM extat exemplum. Notare

tum videtur nomine *ιερῆος sacerdotis*,
 m cum *μάρτη vate* conjungit *Iliad.*

(γ)

λλ' ἄγε δὴ πῶτα μάρτην ἱερίομεν ἢ ἱερῆα,
hæc age, vatem aliquem consulamus,
aut sacerdotem.

que ita interpretatur EUSTATHIUS ad
 d. XXIV, (δ) ubi POËTA:

οἱ μάρπες εἰσ, θυσκόοι, ἢ ἱερῆες,
hi vates sunt, aruspices, vel sacerdotes.
 enim ex veterum sententia duo genera
 πων vatum constitui, θυσκόους aruspices,
 ex *suffitu* divinarentur, τοὺς διὰ τῶν
 μιωμένων μαντευομένους, id est: ἐμπνευ-
 ρους seu *λιθανομάντεις*, ut alio nomine

I 2

vocan-

1). *Iliad.* I. 6. 63. (β) 6. 535. *seqq.* (γ) 6. 62.
 (δ) 6. 221. p. 1346. *lin.* 3. *seqq.*

etsi magna extitit vulgo *auctoritas*; non
tamen apud omnes fuit indubitata.
Maxime utique celebrata fuit ea, quæ
fiebat ex avibus aut somniis. At
illam prorsus elevat Hector *Iliad.* XII,
(α) & Eurymachus *Odyss.* II. (β) Hanc
vero controvertit Penelope *Odyss.* XIX.
(γ) Denique in universum EURIPIDES
(δ) vatem definit virum,

Ὅς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ λέγει
Τυχῶν· ὅταν δὲ μὴ πύχῃ, διοίχεται.

*Qui pauca vera, multa vero falsa dicit,
Si forte sic acciderit: sin minus, arte
elabitur.*



CAPUT

-
- (α) G. 237. seq. (β) G. 181. seq. (γ) G. 569. seq.
(δ) *Ipbig. in Anl.* G. 956. seqq.

CAPUT DECIMUM SEPTIMUM.

De Magicis artibus.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Magia</i>	<i>Effectus , in trans-</i>
<i>Periti §. I.</i>	<i>mutandis</i>
<i>Locus , vel</i>	<i>Animis §. IV.</i>
<i>Tumuli §. II. vel</i>	<i>Corporibus §. V.</i>
<i>Oracula mortuorum</i>	<i>Remedium §. VI.</i>
<i>§. III.</i>	<i>Usus §. VII.</i>

§. I.

Divinationi cognata est *Magia* ; quippe cujus magna pars in rerum abditarum inquisitione posita est , cum reliqua in rerum mirabilium effectione versetur. Crebermus hujus usus in HOMERI *Odysea*, deo ut totum opus non aliunde conare dicatur PLINIO *Histor. Natur. lib. XX. cap. I. (a)* *Siquidem , inquit , Proa & Sirenium cantus apud eum non aliter telligi volunt ; Circe utique & inferorum vocatione hoc solum agi.* Atque in hac postrema

postrema occupatur totus liber undecimus *Odyssæ*, quem inde Νεκύων, evocationem mortuorum prisce appellarunt. Ibi (α) *Ulysses*, nigris pecudibus in scrobem jugulatis, post libamina quadam circumfusa, invitat ad sanguinem ebibendum animas defunctorum; peculiariter vero *Tiresiæ* vatis, & variis de rebus interrogat. Idem fecitasse hunc *Tiresiam* dum in vivis esset, tradit *STATIUS*; (β) *Æsonem* *VALERIUS FLACCUS*, (γ) *PLINIUS* (δ) *Neronem*; nec atri coloris pecudibus solum, sed & immolatis hominibus. Quomodo & *GREGORIUS NAZIANZENS* in *Julianum* (ε) meminit τῶν ἀναπνομένων παίδων τε καὶ παρθένων, ἐπὶ ψυχῶν καὶ μαρτύρων, puerorum & virginum, qui mactabantur in evocatione animarum. At vero *Apollonius Thyaneus* apud *PHILOSTRATUM* lib. IV (ζ) ait, se evocasse animam *Achillis*, non cæsa in fossam victima; sed puris precibus: Ἄλλ' οὐχὶ βέθρον, ἔμπν, Ὀδυσσεὺς ἐρυξάμενος, οὐδ' ἀγρὸν αἵματι ψυχῶν γήσας ἐς δάλαζιν τοῦ Ἀχιλλεύος ἦλθον, ἀλλ' εὐξάμενος ὅποσα τοῖς ἔρωσι Ἰνδι

cen

(α) G. 24. seqq. (β) *Theb. lib. IV. G. 409. seqq.* (γ) *Argon. lib. I. G. 62.* (δ) *Hist. Nat. lib. XXX. c. II. Tom. III. p. 298. seq.* (ε) *Orat. III. p. 91. G.* (ζ) c. 16, p. 152.

ἄν' ὑχέσθαι. At ego, inquit, non
 Ulysses scrobem effodiens, neque agno-
 s sanguine manes evocans ad Achillis col-
 uium admissus sum: sed precibus adhibi-
 , quibus invocandos heroës esse Indi præ-
 iant.

§. II. Factum hoc ad tumultum il-
 s, ex consueto ritu. Ibi enim
 imas corporum suorum studio li-
 ntius credebant versari. Inde VIR-
 LIUS *Eclog.* VIII (α) ait:

Matrin, saepe animas imis excire sepulcra.

Erichtho saga apud LUCANUM lib.
 , (β) magicam suam evocationem
 sepulcrum provocat. Quæ causa
 ἡ πτωβάδης, *bustumaria* ejusmodi mu-
 res dicantur. At Homericus Ulyf-
 (γ) apud inferos id agit,

- - - εἰθ' ἄ τι νεκροῖ
 Ἀργείης γαίους, βροτῶν εἰδωλὰ κλύοντων.

- - - ubi mortui
Sensuum expertes habitant, umbrae ho-
minum mortuorum.

§. III. Alioqui erant a primis
 de temporibus in Græcia etiam certa
 a, ubi de more animæ evocaban-
 . Cujusmodi Νεκυμαρτήιον oraculum

mortuorum illud apud Thesprotos ,
 quod misit nuntios Periander Corinthior.
 Tyrannus sciscitatum de hospitibus deposito ,
 paruitque uxor Melissa , quæ negavit se
 sponsuram , quod nuda algeret , ut est
 HERODOTO proditum Terpsichore. (
 Apud eosdem Νευμάντων laudat PA
 SANIAS Bæoticis , (β) quo Orpheus e
 casse fertur Eurydicen , inde ad inferos
 Etus descendisse. Tale ψυχοπομπῆον ora
 lum mortuorum celebrat PLUTARCH
 (γ) apud Heracleam , ubi Pa
 sanias ἱλασμοῖς καὶ χοαῖς ποι expiationi
 quibusdam & libamentis animam Byza
 tinæ puellæ a se interfectæ evocav
 quæ ei finem vitæ prædixit. (
 CERO idem refert factitatum ap
 lacum Avernum : Inde inquit , Hom
 tota Νεκρία ; inde ea , quam meus ami
 Appius νεκρομαντία faciebat ; inde in vi
 nia nostra Averni lacus , unde animæ
 citantur obscura umbra , aperto ostio
 Acherontis ; salso sanguine imagines mort
 rum. lib. I. Tuscul. (δ) Denique tritil
 ma fuit veteribus hæc Νευμμαντεία ad
 ut Appion etiam Homeri animam evocari
 sci

(α) s. lib. V. c. 92. pag. 324. (β) s. lib. IX. c.
 pag. 769. (γ) Cimon. Tom. I. opp. p. 482.
 (δ) c. XL Vol. VIII. opp. p. 2584.

*scilicet qua patria, quibusve parentibus
est genitus, teste PLINIO. (a)*

§. IV. Porro varii quoque & admirandi extant *magiæ effectus*, non in homines solum ac bestias, sed & in ipsamet mundi elementa, quæ carminibus magicis ope dæmonum nefarii homines varie afficiunt. *Ἐπεὶ δὲ* Græci dixerunt; Latini *Incantationem*, quæ ab HOMERO pellaci Sirenum cantu expressa est. Hac mentem hominum alienari, ac veluti de sede sua ejici, creditum est; uti liquet ex THEOCRITI *Idyl. II. (β)* & VIRGIL. *Eclog. VIII. (γ)*

§. V. Sed maxime admiranda potestas Magorum in *transformationibus*, cum *sui*, tum *aliorum*, quam in Proteo & Circe exhibuit HOMERUS. Familiare hoc Arcadibus fuisse narrat PLINIUS *Histor. Natur. lib. VIII. (δ)* ut transmutato stagno in lupos, & vicissim in homines permutarentur, quos *αὐγεσπέριους* Græci dixere. Quod hodie de more obtinere apud Livonos Borea-

(a) *Hist. Nat. lib. XXX. cap. II. Tom. III. pag. 299.*

(β) *G. 3. coll. seqq. per tot. fere Idyll. (γ) G. 66. seqq. (δ) c. XXII. Tom. I. p. 517. seqq.*

Boreales populos, tradit ex testibus
ἀξιοπύκτου fide dignis PEUCERUS. (α) Sicut
 VIRGILIUS (β) refert,

Marin illum saepe lupum fieri & se con-
dere sylvis.

Et notum ex LUCIANI *Asino*, (γ)
 quantum hæc μεταμόρφωσης transformatio
 usitata fuerit apud Thessalos, omnium
 Græcorum μαγικώτατους, artis magica stu-
 diosissimos.

§. VI. Verum enim vero, ad
 versus noxiam hanc Magorum vim
ἀντίδοτα remedia quoque nonnulla vete-
 res habuerunt; qualis herba μᾶλον
 Mercurio Ulyssi adversus Circes incan-
 tationes data. (δ) Quam & PLINIUS
Hist. Nat. lib. XXV. cap. X. (ε) ait valere
 contra incantationes. Et APULBIUS cap.
 VII. (ζ) libri de virtute herbarum, agens
 de verbasco: Hanc herbam, inquit, δι-
 σκίμω Mercurium invenisse, & Ulyssi de-
 disse, cum devenisset ad Circen, ut nulla
 maleficia ejus timeret. Herbe verbasci
 virgultum qui secum portaverit nullo metu
 terrebitur; neque bestia, neque occursus
 mali molestabunt hunc.

§. VII.

(α) *De Divinat. p. 279. seq.* (β) *Eclog. VIII. & 97.*
 (γ) totus hic citand. *Dial.* (δ) *Odys. I. &*
305. (ε) *Tom. III. p. 46.* (ζ) *Vid. nos.*

§. VII. Cæterum *adhibita* quoque
salutem incantationes, depellendis
 morbis; ut ab Autolyçi filiis in Ulyf-
 sis vulnere factum refert HOMERUS
Ulyß. XIX: (a)

Δῖον ἱππάρκην ἱπποδῶ δ' αἶμα χλαυῶν
 ἔχον

Ligaverunt scite: incantatione vero san-
guinem nigrum

Cohibuerunt.

Quod & PLINIUS commemorat *Hist.*
Nat. lib. XXVIII. cap. II. (β) etsi lapsus
 memoria, dum ait: *profluvium sanguinis*
vulnerato femine Ulyssem inhibuisse carmine.
Sic Theophrastus Ischidiacos sanari: Cato pro-
didit luxatis membris carmen auxiliari,
Marcus Varro podagris, ut idem subjungit.
 CAELIUS quoque AURELIANUS (γ)
 ait: *Philistionis fratrem scribere, quendam*
flulatorem loca dolentia decantasse. Sed
 hoc, ut & superiora pleraque, referri
 potest ad arcanam musici concentus
 vim, quam magnam in componendis
 animi corporisque affectibus a THEO-
 PHRASTO libro *πεὶ ἰσθουσιασμῶν* cele-
 bratam prodidit APOLLONIUS in *Hi-*
storiis

(a) G. 457. (β) *Tom. III. pag. 165.* (γ) *Vi-
 der.*

floribus mirabilibus. (a) In aliis Magica fuit adhibita incantatio, quam antiquissimis Græciæ medicis familiarem fuisse liquet ex Chirone de quo PINDARUS *Pyth. Ode III:* (β)

- - λύσεις ἄλλον ἄλλοίων ἀχέων
ἔξαγαν· τοὺς μὲν μαλακαῖς ἑπαιδαῖς ἀμφέπων,
τοὺς δὲ προσανία πίοντας, ἢ γυίοις πρέπτον πάντοθεν
φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς, ἔσασιν ὀφθούς.

- - liberans alium (ex) aliis doloribus
eduxit: alios quidem mollibus incantationibus curans,
alios vero convenientia bibentes, aut membris circum applicans medicamina, alios vero sectionibus, restituit sanos.



ANTI-

ANTIQUITATUM HOMERICARUM LIBER SECUNDUS.

CAPUT PRIMUM.

De Statu Imperii.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

Imperii

Auctor & Origo §. I.

Constitutio §. II.

Collatio &

Successio, quæ vel

Ordinaria §. III.

Minus ordinaria §.

IV.



Ost sacra , considerata veniunt *profana*. Ac primum quidem ea quæ publici sunt juris & ad communem hominum societatem pertinent.

§. I. Primis utique seculis sparsim habitabant singuli, & suis familiis imperabant. Quod Cyclopum descri-

scriptione expressisse HOMERUM notæ
 ARISTOTELES lib. I. Polit. cap. II. (α)
 ὅπου, διμεινύει δὲ ἕκαστος παίδων ἰδ' ἀλόχῳ
Quisque suis filiis & uxoribus jus dicit
Primus Phoroneus Inachi filius in unius ci-
uitatis jus homines compulit, σποράδας πῶς
καὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἕκαστος οἰκούντας, dispersos aut
homines & seorsim habitantes, ait PAU-
 SANIAS Corinthiacis. (β) Qui ea d
 causa primus regnandi potestatem
 apud Græcos habuisse dicitur ΗΥΓΙ-
 ΝΟ. (γ)

§. II. Inde antiquitus in singuli
 Græciæ civitatibus constituti Reges
 qui postea habuerunt gentes, uti con-
 firmat ARISTOTELES: (δ) Διὸ καὶ τὸ πρῶτον
 ἰβασλευόντο αἱ πόλεις, καὶ νῦν ἐπὶ τὰ ἔθνη ἰ-
 βασιλευμένων γὰρ συνῆλθον. Itaque & prin-
 cipio civitates sub regum potestate erant
 & nunc etiam gentes, quia ex illis quæ
 sub regno vivebant, convenerunt. Sub-
 scribit DIONYSIUS HALICARNASSEU
 Antiq. Rom. lib. V: (ε) Κατ' ἀρχὰς μὴ
 γὰρ ἅπαντα πόλεις Ἑλλὰς ἰβασλεύοντο. Etenim
 primis temporibus omnes Græciæ urbes sub
 regum potestate fuerunt. Quod Platæen
 sunt

(α) Τὸν. III opp. p. 396. (β) s. lib. II. c. 15. pag. 149
 fin. (γ) Fab. CXLIII. coll. CXXIV. (δ) Πολιτ.
 lib. I. c. II. Τὸν. III opp. p. 395. fin. (ε) p. 336.

n exemplo contestatur PAUSANIAS
 ticiis: (α) Ὅτι μὲν δὴ καὶ οὗτοι πῖ ἀρ-
 ν ἐβασλεύοντο, δὴλὰ ἐστὶ βασιλεῖαι γὰρ
 παρ' οὗ τῆς Ἑλλάδος, καὶ οὐ δημοκρατίαι πᾶ-
 ρεθεσήμεσαν. Hos quoque priusci tempo-

s in regum potestate fuisse, satis omni-
 constat. Tota enim Græcia olim regibus
 ut, quæ nondum respublicæ constituta
 ènt: HOMERUS vero clarissime
 nium hoc probat, dum passim
 ecarum civitatum βασιλῆς καὶ ἀνακτα-
 s & principes collaudat. (β) Nec
 ltorum imperium censet bonum,
 co tantum admissio dominatu, præ-
 a illa, & omnium sermonibus ce-
 rata sententia, Iliad. II: (γ)

ὣκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῳ ἢς κοίρανος ἔστω,
 ἢς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυ-
 λομήτεω
 κήπτρόν τ' ἠδὲ δέμισσας, ἵνα σφίσι βα-
 σλεύῃ.

Nihil bonum multorum principatus: unus
 princeps esto,
 unus rex, cui dedit filius Saturni ver-
 suti
 ceptumque & jura, ut ipsis dominetur.

K

§. III.

1) J. lib. IX. c. I. p. 712. (β) Vid. not. (γ) &
 204. seqq.

§. III. *Conferebat autem populi sponte hoc munus in eos, qui eximio meritis essent illustres; & in posteris successione transmittabant.* Sic enim regna heroicis temporibus constituta docet ARISTOTELES lib. III. Polit. XIV: (α) Τέταρτον δ' ἔστις μοναρχίας βασιλείας, αἱ κατὰ τοὺς ἡρώϊκους χρόνους ἐκούσας, καὶ πάσαι γιγνόμεναι κατὰ νόμον· διὰ γὰρ ταῦς πρῶτους γενέσθαι τοῦ πλεόνους ἐνεργῶς κατὰ τέχνης ἢ πόλεμον, ἢ διὰ τὸ σπαραγμῶς ποιεῖσαι χώραν, ἐγίνοντο βασιλεῖς ἰκόντων, τοῖς παραλαμβάνουσι πάτριον. *Quartum autem genus monarchiæ regaliæ complectitur illud quæ temporibus heroicis floruerunt, qui populi sua sponte parebant, quæque ex avitæ, & patriæ, & legitime: quia enim primi de populo bene meriti fuissent, tradendis artibus vel bellis gerendis, quia dispersos congregassent, aut quia solagrumque præbuisent, reges a voluntate creabantur, regnumque quod obtinuerant liberis ac posteris tradebant.* THUCYDID quoque initio suæ Historiæ, (β) loquitur de antiquo Græciæ statu, πέπεισεν, ἵquit, ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρας πατρίαν βασιλείαν

(α) Tot. III opp. pag. 476. E. (β) s. lib. I. p. 10. A.

. Prius regna hereditaria erant, et honoribus definita. Id est, ut ait POLIASTES, (α) ἀπὸ τῶν πατέρων παραβαίνεσθαι κατὰ διαδοχὴν γένους, quae a patribus tradita, successionem generis filii videbant. Exemplum huius rei passim via sunt in praecipuis historiis; in ipso HOMERO. Uti cum Telemachus dicitur ab Antinoo iure hereditario habere regnum Ithacensium β. I: (β)

- ὃ τοι γενεῇ πατρῴῃσιν ἐστίν,

- quod tibi genere paternum est.

magnam habitam regii generis rationem liquet ex oratione Amphino-Odyss. XVI: (γ)

. - Σεινὸν δὲ γένος βασιλῆύς ἐστί τινόν,

. - arduum est regium genus
Decidere.

§. IV. Accidit tamen nonnunquam, filii ad successionem paterni regni non mitterentur; utique ob aliquod oraculum.

2. Quod observavit EUSTATHIUS Odyss. III, (δ) ubi Nestor miratus

K 2

Tele-

(α) ad h. l. (β) §. 387. (γ) §. 401. (δ) §. 215.
pag. 1464. lin. 25.

CAPUT SECUNDUM.

De regia potestate ac officio.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Regiæ potestatis Graecorum</i>	<i>Bello §. II.</i>
	<i>Pace §. III.</i>
<i>Qualitas §. I.</i>	<i>Sacris §. IV.</i>
<i>Objectum & exercitium, in</i>	<i>Convenientia cum illa Romanorum §. V.</i>

§. I.

NON erat libera ac absoluta priscorum Græciæ regum potestas sed certis *legum terminis circumscripta*. Ita namque DIONYSIUS HALICARNASSEUS *Antiquit. Rom. lib. V. (a)* cum dixisset singulis Græciæ civitatibus olim præfuisse : Πλὴν οὐκ, inquit, δισποικῶς, ἀλλὰ κατὰ νόμους τε καὶ ἰθισμοὺς πατρίους. *Non barbarica licentia dominabatur, sed juxta leges ac mores patrios regnum exercebant.* Eratque optimus rex, qui esset justissimus & legum servantissimus, nusquam ab institutis patriis discedens. Quod notat HOMERUS, (β) cum

(a) pag. 337. lin. 1. (β) Vid. not.

LIBER SECUNDUS. 151

im reges vocat *δικαστάους & δεμιστό-
νς, juris tractatores.* Denique regna-
m est ἐπὶ ῥητοῖς γέγονε certis honoribus,
conditionibus, uti apud Lacedæmo-
os.

§. II. Atque hunc in modum
plicat ARISTOTELES lib. III. *Polit.*
I. XIV (α) regum statum, qualis
at temporibus heroicis: Αὐτὰ δ' ἦν
ἡ τῶν μὲν, ἐπὶ ποτὶ δ' ὤλεσμένοις· στρατάρχης
ἦν καὶ δικαστὴς ὁ βασιλεὺς, καὶ τῶν πρὸς τοὺς
ἄλλους κύριος. Id est: *Dux belli erat rex,*
lex controversiarum, & dominus ceremo-
niarum erga Deos. Demonstrat vero
hic e Republica Lacedæmoniorum,
ad quos ait, (β) εἶναι βασιλείαν μάλιστα
κατὰ νόμον, esse regnum ex illorum nu-
mero, quæ maxime sunt legitima. Illic
non habebat potestatem omnium;
sed cum gereret bellum, sacrorum
æterea princeps. Idemque apud
tiquiores obtinuisse colligit ex Ho-
mero; qui Agamemnonem quidem
vult in concionibus asperioribus
verbis imperitum, at in prælio mor-
tem fugacibus interminantem,

K 4

- πέρ

(α) *Tom. III. pp. pag. 477. B.* (β) *l. pag.*
471. D.

- - - πᾶς γὰρ ἐμὸι θάνατος,
 - - - penes me enim mortis ar-
 bitrium.

Inquit.

§. III. Ergo prima ac maxima fuit regum *potestas in bello*: altera strictior quidem, sed nobilior *in pace*, iustitia administranda; unde *δαιμονόλαοι* *juris tractatores* dicti. Nimirum hæc iis originem dedit; uti luculento exemplo patet apud HERODOTUM. Clio, (α) ubi narrat Deïocem juris dicundi ergo, ad regnum a Media esse evectum. Quod & apud Romanos antiquitus factum censet CICERO: *Mibi quidem non apud Medos solum, ut ait Herodotus, sed etiam apud majores nostros, servandæ justitiæ causa videntur olim bene morati reges constituti.* Offic. lib. II. (β)

§. IV. Postremo & rebus sacris præerant: *κρείων δυνάων, ὅσαι μὴ ἱερατικῆς* *potestatem habentes sacrificiorum, modo non eorum, quæ ad Sacerdotes pertinebant, ait* ARISTOTELES. (γ) Quod adeo convenire censuerunt regiæ dignitati, ut ca

(α) s. lib. I. c. 96. pag. 42. (β) cap. XII. Vol. X
opp. p. 3380. (γ) loc. sup. cit. p. 476. fin.

in remota in multis Græciæ civitatibus βασιλεῖς ἱερῶν *Reges sacrorum* perman-
serint; uti apud Athenienses peculia-
riter factum docet DEMOSTHENES in
Nearam, (α) & PLATO in *Politico*: (β)
Γῶ γάρ λαχόντι βασιλεῖ φασὶ τῇδε τὰ συμβέ-
παι καὶ μάλιστα πατρια τῶν ἀρχαίων Δυσὼν
ἐποθεῖσθαι. *Nam & apud vos, ajunt,*
reati regis fidei augustissima sacra & ma-
xime patrios antiquissimarum religionum ri-
us tribui, atque demandari.

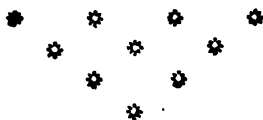
§. V. Idem instituerunt Romani,
ut est apud DIONYSIUM HALICAR-
NASSEUM lib. V, (γ) cum exactis re-
gibus, ut eorum aliquod extaret si-
mulacrum, designarunt aliquem ex
senioribus quam maxime idoneum, ὃς
ἠδυνόεσσι ἡμῶν ἔξεν ἱτέρου, πλὴν τῶν περὶ τὰ
θεῖα συμβαμάτων τὴν περὶ τὰς ἀπάσας λειτουρ-
γίας πολεμικῆς ἀφοιμένος, ἱερῶν καλούμενος βα-
σιλεύς. *Qui præter cultus divini curam*
nulli alii præfesset muneri; is ab omnibus
militaribus & civilibus muneribus immunis,
vocabatur rex sacrorum. Omnino ex
Græco ritu; qui etiam a Romulo in
constituendis regibus antea erat obser-

K 5

vatus

(α) pag. 873. C. (β) *Tom. II opp. pag. 299. fin.*
(γ) p. 272. lin. 9. seqq.

vatus. Triplex enim regis munus esse voluit. „ Primum, ut sacrorum & reliquorum sacrorum penes eum esset principatus, eumque gereretur, quicquid ad sacros candos pertinet Deos. Deinde, legum ac consuetudinum patriarum haberet custodiam, omnisque ius quod vel natura dicitur, vel pacta tabulae sanciant, curam ageret; que de gravissimis delictis ipse cerneret, leviora permetteret sacroribus, providendo interim, quid in judiciis peccaretur, ut senatum cogeret, populum in concionem convocaret; primus sententiam diceret; quod pluribus placuisset, ipse ratum haberet. Deinde, que summum ei tribuit in bello imperium. „ *Antiq. lib. II. (a)* Conciones quidem officia antiquis Græciæ regi erant demandata.



CA

CAPUT TERTIUM.

De Dominio regio.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

ri portio §. I. ejus- Tributa §. III. unde
 que orta
 Cultura §. II. Aeraria §. IV.

§. I.

Egiæ dignitatis veluti auctoramentum fuit τέμενος, certa agri portio, quam populus honoris ergo primi dicabat ac donabat. ARISTIDES at. in Minervam: (α) Τοῖς βασιλεῦσι καὶ ἡγεμόσι τέμενη καὶ χάρους ἱεραροῦσι. Regibus & principibus loca certa definitaque exi solent. Unde & ἡγεγς præmium honorificum vocat ΠΟΕΤΑ *Odys.* XI. (β) Sic rpedon Glaucum incitans ad pugnam, ter alia quibus primi apud Lycios ges insigniebantur,

καὶ τέμενος, inquit, τιμώμεσθα μέγα ἔα-
 βοιο παρ' ὅχθας,
 καλὸν, φυγαλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.

Et

(α) *Hom. I. περ. 82. 4.* (β) *9. 274.*

Et agri portionem colimus magnam Xanthi ad ripas,

Amoenam, vitifero solo & frugifero.

Iliad. XII. (α) Sed & Proetus cum Bellerophonem post multa insigniter gesta didicisset divino semine progenitum, & ei dedit

- - - *πρὸς βασιλίδος ἡμισὶ πάντες,*
- - - *dimidium regii honoris;*

& Lycii

- - - *τέμενος τάμον ἔσχον ἄλλων,*
- - - *portionem agri dederunt separatam, praestantem ceteris.*

Iliad. VI. (β) Nec absimili modo Ascanius praemium bellicae virtutis pollicetur Niso,

- - - *campi quod rex habet ipse Latinus.*

Aeneid. IX. (γ) Ubi SERVIVS: Mos fuerat, ut viris fortibus sive regibus pro honore daretur aliqua publici agri particula, ut habuit Tarquinius Superbus in campo Martio, quod spatium ab Homero τέμενος dicitur. Hoc ergo quod Latinus pro honore de Republica habuit ab Ascanio, intelligamus esse promissum. „ Et vero initio apud Romanos ager magnus & „ uber

er erat peculiaris regum, ex cuius „
litibus & sacra diis faciebant, & „
mi victitabant splendide; quem „
omulus armis paratum Numæ tra- „
dit possidendum; Tullus postea „
opibus viritim distribuit „ uti est
UD DIONYSIUM HALICARNASSEUM
. III. (α)

§. II. Atque hujus agri cultura
ges ipsi studiose erant intenti. Sic
im *Iliad.* XVIII. (β) Τέμενος βαθυλήϊον,
er profunda segetis quod famulis meten-
tus, Rex ipse intererat &

Σκῆπτρον ἔχων ἐσέκει ἐπ' ὄγκου γηθόπνοος
κῆρ ,

*Sceptrum tenens stabat super manipulorum
serie letus corde.*

: hoc etiam accipiendum quod *Odyss.*
IV. (γ) Λαërtem Regem ΠΟΕΤΑ di-

λίσπύοντα φυτόν, purgantem plantam. Et
od toties Telemachus ruri esse dici-
: apud oves ac boves aliaque, quæ
possidebat; quippe qui τέμνει νέμε-
, lucos colit; *Odyss.* XI. (δ) Eodem
reditur Augias Rex apud THEOCRIS-
M : (ε)

Κτήσιον

(α) p. 137. lin 5. seqq. (β) v. 557. coll. 550. (γ)
v. 226. (δ) v. 184. (ε) *Idyll.* XXV. v. 57.

Ἡ πῶσιν ἰποφόρους, ἢ οἱ ὑπὸ ἱθμοῖς ἐπ' ἀχμῇ
Inspecturus opes, quæ illi innumerab-
ruri sunt.

Erat hoc regum veluti patrimonium
non procul ab urbe situm, ut liquet
illo Alcinoi Odyss. VII. (α)

§. III. Sed & tributa fuerunt Regibus persoluta, ut constat ex *Iliad.* I. (β) ubi Agamemnon Achilli pollicetur, se cum filia daturum septem opida, viris divitibus ac opulentis habitata, qui cum multis muneribus profecturi sint,

Καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὲς πλέουσιν δάματα

Et ejus sub sceptro opulenta solvent tributa
 SCHOLIASTES: (γ) Ὅσα δὲ βασιλεῖα λαμβάνειν παρὰ τῶν ὑπικίων, εὐκόλως δίδουσιν τῷ ἑστὶ καὶ ὑποταγέντι αὐτῷ κατὰ τὸ δίκαιον, λαμβροὺς πλέουσιν φέρουσιν. *Reditura, quoscunque regi debent subditi, haud ægre dabunt; si quæ hoc ipso juxta ratione ipsi subditos exproficientes, opulenta tributa solvent.*

Ita jampridem apud antiquissimos etiam Reges certa onera fuerunt subditis destinanda. Quæ belli urgentis temporis ingravata fuisse colligitur ex *Iliad.* XVI. (δ) ubi Hector ait, se donis ac con-

meat

(α) G. 112. seqq. (β) G. 156. (γ) ad b. l. (δ) G. 225.

LIBER SECUNDUS. 159

exbaurire Trojanos ad alendos milites
ares:

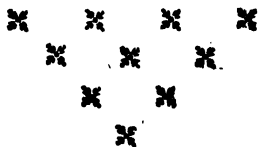
ἡρώων δώροις καταπύχων καὶ ἐδάδῃ
ἴς, - - -

IV. Cæterum primus Rex Or-
eni Minyas, collecto ampliore
ro, ararium construxit, teste in

PAUSANIA: (α) Πρόσθε δὲ ἐγί-
Μινύῃ τινικαῦθα μέγθος, ἃς ὑπεβα-
τοὺς πρὸ αὐτῆς πλούτῃ, θησαυρὸν τε ἀν-
τὴν ἴσμεν, Μινύαι πρώτος ἐς ὑποδοχὴν
ἐκοδομήσατο. Tributa tam ampla

nyas, ut omnes, qui ante ipsum fue-
rent, silentia facile superaret; idemque ho-
quantum nobis scire datum est, pri-
, qui ad reponendas opes ararium

Unde SCHOLIASTES HO-
n Odyss. XI, (β) ἀσπασίας sanctitatis
Orchomenon celebrat, ubi
οἱ κοῖνοι ἐτίθειτο τῶν πύλων θησαυροί,
poris publici urbium thesauri repo-



CAPUT

CAPUT QUARTUM.

De Regum insignibus.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>Sceptum</i> , <i>cujus</i>	<i>Muneris pul</i>
<i>Etymologia</i> §. I.	<i>functione</i> §
<i>Materia</i> §. II.	<i>Jure dicendi</i>
<i>Ornatus</i> §. III.	VI.
<i>Homonymia</i> §. IV.	<i>Diadema</i> , quo p
<i>Usus</i> , in	nent
	<i>Corona</i> §. VII.
	<i>Purpura</i> &c. §.

§. I.

Insigne regni antiquitus potissimum fuit *sceptum*, quod βασιλικὴν ῥάβδον regiam virgam seu baculum interpretatur ETYMOLOGUS παρὰ τὸ σκῆπτρον ἐκκυμβίζω· ἀπὸ τοῦ σκῆπτρου καὶ ἐπεὶ οὗτοι αὐτῷ seu σκῆπτρου, quod eo fulcire ac inniterentur; ut aperte notat *Horus Odyss. XVII. (α)* quemadmodum Agamemnon constitit

τῷ ὅγ' ἐρείσάμενος,

(*Sceptum tenens*) quo ille innitebatur

(α) in *Gen. xlii. 28.*

Iliad. II. (α) sicuti apud OVIDIUM *Metamorph. lib. I.* (β) *Jupiter*

- - *sceptroque innixus eburno.*

§. II. AC HOMERUS (γ) quidem Agamemnonis sceptrum maxime celebrat, a Vulcano fabrefactum, & jam inde a majoribus sibi in manus traditum. Ait vero *ex arbore* demptis foliis secisum; (δ) quem in modum VIRGILIUS *Aeneid.* XII, (ε) illud regum Latinorum sceptrum composuit,

*Olim arbos, nunc artificis manus ære decoro
Inclisit, patribusque dedit gestare Latinis.*

Sic HESIODUS *Πορονία* (ζ) ait, Musas sibi dedisse sceptrum

- - - *δάφνης λειδηλέος ὄζον*

- - - *virgultum viride lauri.*

PINDARUS *Olymp.* VII. (η) commemorat *σκᾶπτον κλυρῶς ἐλαίας*, sceptrum *duræ* fœcæ, quo occisus Licymnius.

§. III. Accedebat huic ligno ornamentum aurei clavi; unde

Χρυσείῳς ἥλοις πεπαρμένον

Aureis clavis distinctum,

L

HOMERO

(α) *ῥ. 109.* (β) *ῥ. 178.* (γ) *Iliad.* II. *ῥ. 102. seqq.*

(δ) *Iliad.* I. *ῥ. 235.* (ε) *ῥ. 210.* (ζ) *ῥ. 30.*

(η) *ἄντιστ. β. ῥ. 4. seq.*

162 ANTIQ. HOMER.

HOMERO dicitur. (α) Aureo etiam
sceptro insignitus Minos dicitur:

Χρύσειον σκήπτρον ἔχοντα, διμίστυόντα νεκ-
εσσιν,

*Aureum sceptrum habens, ius dicere mor-
tuis,*

Odyss. XI. (β) Similiter Tiresias apud
inferos

Χρύσειον σκήπτρον ἔχων - - -

Aureum sceptrum habens, - - -

(γ) & Chryses

Χρυσίῳ ἀνὰ σκήπτρῳ - - -

Aureo cum sceptro, - - -

Iliad. I. (δ)

§. IV. Porro JUSTINUS *Hist. lib.*

XLIII (ε) dicitur, sceptra Regum anti-
quissimorum fuisse hastas: Per ea adhuc
tempora Reges hastas pro diademate habe-
bant, quas Græci σκήπτρα dixere. Nam
et ab origine rerum, pro diis immortalibus
veteres hastas coluere. Hoc utique no-
mine Agamemnonis illud avitum sce-
ptum colebant Chæronenses, ut est

apud PAUSANIAM *Bæoticis*. (ζ) Τοῦτο τὸ
σκήπτρον σέβουσι δόρυ ὀνομάζοντες. Hoc ipsum

sceptrum colunt, δόρυ illud, id est hastam
vocantes.

(α) Iliad. I. v. 246. (β) v. 568. (γ) L. c. v. 91.

(δ) Iliad. I. v. 15. (ε) cap. III. comm. 3. scpt.

(ζ) s. lib. IX. c. 40. p. 795.

LIBER SECUNDUS. 163

vantes. Et eo trahit TURNEBUS, (α)
 quod ille apud EURIPIDEM *Hecuba* (β)
 citatur,

- λαὸν ἐνδύσαν δοεῖ,
- hasta populum regens.

Ad enim quo minus id ἀπλῶς simpliciter
 accipiat, facit manifesta distinctio,
 nam in utroque passim HOMERUS
 utat; peculiariter *Odyss.* II (γ) ini-
 cio, ubi Telemachus in concionem
 exit, hasta in manus sumpta; ac dein
 secutus accipit a præcone sceptrum.
 Ad minoris hastæ seu ἀκοντίου telli for-
 mam, sceptrum forte accessit, ut inde
 nomen sit.

§. V. Porro sceptrum hoc in
 manus sumebant reges, quoties publico
 iquo munere erant functuri. Sic Nestor
Odyss. III. (δ) mane egressus domo
 consedit præ foribus σκηπτρον ἔχων sce-
 ptrum gerens, circumstantibus undequa-
 ue natis, uxore aliisque, cum so-
 nne Palladi sacrificium esset oblatu-
 ris. Agamemnon vero etiam popu-
 lum ad concionem vocaturus,

L 2

Εἰλετο

(α) *Advers. lib.* XXII. c. XII. *Tom.* III *opp.* p. 719.
 (β) *Verf.* 9. (γ) *s.* 6. 10. *cell.* 37. (δ) 6.
 413.

regis potentia magis, et ceteris
dentibus ostendit, atque eos Ag
mnonis nomine permanere in
hortatus est, *Iliad.* II. (α)

§. VI. *Potissimum* vero hoc u
ges, cum *jus* dicerent, tanquam ju
ac veritatis insigni; ut ejus erect
cramenti obtinuerit vim. ARI
TELES *lib.* III. *cap.* XIV: (β) Κα
τούτοις, τὰς δίκας ἐκρίνον· τοῦτο δ' ἐ
οὐ μὲν οὐκ ὁμνύοντες, οἱ δ' ὁμνύοντες· ὁ
κος ἦν τοῦ σκῆπτρου ἐπανάστασις. *Adhæc*
stiones decidebant: hoc autem fecerunt
jurati, tum non jurati. Jusjurandum
ro fuit sceptri elevatio. Cujus rei e
plum luculentissimum Iliad. X: (γ)
'Αλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάγχε
ῶμοσσεν,

LIBER SECUNDUS. 165

Aureum gerentem sceptrum, manibus jus dicere.

Hinc apud PHILOSTRATUM lib. I. de Vit. Apoll. (α) Τὰ λεγόμενα ἤχῳ εἶχεν, ὥστε ἀπὸ σκήπτρου διμυστούμενα. Quæ ab eo proferebantur sonitum, velut regia edita babebant. Quare PINDARUS διμυστῶν vocat Olymp. I, (β) loquens de Hierone Siciliæ Rege,

διμυστῶν ὃς ἀμφέπει
σκήπτῳ,
Justum qui administrat
Sceptrum.

Ita vero etiam VIRGILIUS Æneid. VII: (γ)

Hoc Priami gestamen erat, cum jura vocatis

*More daret populis, sceptrumque, sacer-
que tiaras.*

§. VII. Diadema etiam connotari vult SERVIUS, (δ) fasciolam, qua Regum capita antiquitus redimita constat. In eo corona maxime fuit conspicua, quam cum sceptro conjunxit in Æete Colchorum Rege ORPHEUS: (ε)

L 3

Ἄμφω

(α) c. 17. pag. 22. (β) ἀντίφ. α. 9. 1. (γ) 9. 246.
(δ) ad b. l. coll. nos. nostr. (ε) Argon. Vers.
311. seq.

Ἄμφ' δέ αἱ πρῶτην κεφαλὴν ἔχε θυ-
εσσιν

Ἀκτῖσιν φλογέαις σκῆπτρον δ' ἐν
ἐνῶμα.

*Caput vero redimitus erat corona
briata*

*Radiis ardentibus, sceptrum vero in
manibus movebat.*

HOMERUS tamen coronam Re-
non ascribit, ad Deos ac cœlestia
gis referens, auctore PLINIO. (α)

§. VIII. *Vestis* porro *regia*,
multum ab aliis distincta; uti v-
est initio *Iliad.* II. (β) ubi Ag-
amnon surgens induit tunicam, |
humeris circumposito, subligatis
dibus calceamentis, gladioque a-
ctus, ac sceptro munitus egres-
sus Idem Græcos ad prælium incitat
manu habuit

Πορφύρεον μέγα φᾶρος, -

Purpuream magnam pallam; -

(γ) ἔναις τοῦ εὐχερῶς ἑαυτὸν σημαῖναι
ἔμελλεν, ait SCHOLIASTES, (δ)

notum purpuram antiquorum regum
fuisse insigne; atque adeo pugnae si-
gnum, non apud Græcos modo, sed
& Romanos.

CAPUT QUINTUM.

De regis Ministris.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Ministri privati</i> §. I.	<i>rendis</i> §. III.
<i>Publici, s. Præ-</i>	<i>Comitatibus</i> §.
<i>cones,</i>	IV.
<i>quorum munus in</i>	<i>Sacris</i> §. V.
<i>Concione</i> §. II.	<i>Ministerium proprium</i>
<i>Nuntiis perfe-</i>	§. VI.

§. I.

UT omnia priscorum illorum Re-
gum tenuia fuerunt, & exigui
apparatus; ita quoque non ma-
gnifico stipati erant satellitio ac co-
mitatu. Certe Telemachus, ad quem
pertinebat Ithacæ regnum, duobus
L 4 tantum

tantum sequentibus canibus egreditur
ad concionem *Odyss.* II: (α)

Οὐκ ὅσος, ἀμὰ τῷ γὰρ δὺς κύνες ἀργοὶ ἔποντο,
Non solus, una illum duo canes albi se-
quebantur.

Apud THEOCRITUM (β) etiam Au-
gias agrum petit, Hercule ac filio
comitatus:

Σὺν δ' ἦός τε, βῖν τε πολύφρονος Ἡρακλῆος,
Cumque ipso filius erat, ipseque prudens
Hercules.

Similiter apud VIRGILIUM *Æneid.* VIII.
(γ) Euandro cum Ænea exeunte,

• • Gemini custodes limine ab alto
Procedunt, gressumque canes comitantur
herilem.

Filius huic Pallas, olli comes ibat A-
chates.

In bello quidem adjuncti passim διὰ
ποταμῶν ministri, tota *Iliade*: qualis Patro-
clus Achillis, (δ) Meriones Idomenei,
(ε) Lycophron Ajacis, (ζ) aliique
permulti, quos veluti ὀπλοφόρους ἀρμι-
geros fuisse HESYCHIUS (η) censet.
Hujus-

(α) *G.* II. (β) *Idyll.* XXV. *G.* 110. (γ) *G.* 461. 599.
(δ) *Iliad.* XVI. *G.* 279. (ε) *Iliad.* XXIII. *G.* 113.
124. 528. *G.* (ζ) *Iliad.* XV. *G.* 430. (η) *vid.*
not.

Hujusmodi apud VIRGILIUM (α)
Acetes, qui

- - Parrhasio Evandro
Armiger ante fuit. - -

§. II. Sed enim in publico ministerio præcipue celebrati κήρυκες Præcones, qui operam præstabant Regibus in omni officii parte. Unde HESYCHIO (β) dicti οἱ διάκονοι, οἱ τὰς ὑπηρεσίας ἐπιτελοῦντες πράξεις, ministri, servilia officia subeuntes. Hi populum Regis homine in concionem convocabant; *Iliad.* II. (γ)

Λότ' ἀρ' ὃ κηρύκασσι λιγυφθόγγοισι χέλευε
κηρύσσειν ἀγρήνδε κερηκομόοντας Ἀχαιούς.

Sed is præcones canoros jussit

Convocare ad concilium comantes Achivos.
Quod & repetitur *Odyss.* II. (δ) Silentium quoque indicebant, ut audientiam dicturis facerent, quibus sceptrum tradebant; *Iliad.* II: (ε)

Κήρυκας βοῶντες ἐρήπουν, εἴ ποτ' αὐτῆς
Σχοιάτ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.

Præcones vociferantes cohibebant, ut aliquando a clamore

Desisterent, & Jovis alumnos reges audirent.

L 5

Et

(α) *Æneid.* XI. 6. 31. (β) *h. Voc.* (γ) *Verf.* 50.
(δ) 6. 6. (ε) 6. 97.

Et *Iliad.* XXIII: (α)

- - - - - ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
 Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσε,
 - - - - - tunc autem praco
 In manus sceptro posito, silere jussit.

Sic PLAUTUS *Pænulo*: (β)*Exurge praco, fac populo audientiam.*

Et APULEIUS III. *Milesia*: (γ) *Jamque
 sublimi suggestu magistratibus confidentibus,
 jam pracone publico silentium clamante. So-
 liti autem in Græcia dicere, Σιγῇ τῆς
 ἑσῶ λεώς! Ἀκούετε λεώς! Εὐφημεῖτε, Silcat
 omnis populus! audiat populus! favete lin-
 guis! & similia, quæ passim obvia.*

§. III. *Mittebantur & κήρυκες pra-
 cones ad perferenda nuntia, vel ad ali-
 quem accersendum. Sic Agamemnon
 mittit Talthybium & Eurybatem ad
 Briseidem ab Achille traducendam,
 Iliad. I. (δ) Odyss. etiam VIII, (ε) praco
 abit ad accersendum Demodocum,*

- - κῆρυξ δὲ μετόχῃσι θεῶν δαιδάν,
 - - praco vero cucurrit ad divinum
 musicum.

Porro socii Telemachi adventantis præ-
 miserunt κήρυκα praconem.

ἄλλα

(α) G. 568. (β) *Prolog.* G. 11. (γ) p. 130. l. 6. (δ)
 G. 320. (ε) G. 47.

ἡγελὶν ἔρποντα πρίφρονι Πηνελοπείῃ,
Vnncium dicturum perprudenti Penelopæ.

§. XVI. (α) Sic PLUTARCHUS The-
 : (β) Κήρυκα δ' ἐπέστειλε τῆς σωτηρίας
 λον εἰς ἄστυ, *Caduceatorem autem salutis*
cium in urbem misit. In bello hæc
 cii pars maxime fuit usitata, ubi
 κας *pracones caduceatorum functi*
nere.

§. IV. Quin & comites erant vi-
 principibus, aut iis quos ad obeun-
 n aliquod munus ipsi mittebant. *Odyss.*

ζ (γ) Ulysssem

- κῆρυξ ὀλίγον πρεσβύτερος αὐτοῦ
 ἔπειτα. - - -

- *præco paulo major natu quam*
ipse
æquebatur. - - -

amus etiam ad Achillem profectus
 ctur unum tantum assumere κήρυκα
 conem. (δ) At Agamemnon, lega-
 ad Achillem missis, addit Hodium
 Eurybatem *Iliad. IX. (ε)* Et Ulysses
 ttens duos ex lociis ad Læstrygo-
 ι, κήρυκα *praconam* addit,

"Ανδρε

υ) G. 329. (β) *Tom. I. opp. p. 9. E.* (γ) G. 244.
 (δ) *Iliad. XXIV. G. 149.* (ε) G. 170.

Ἄνδρε δὴ αὖ κείνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ
σαι,

*Viros duos eligens, tertium praconem
comitem dans.*

Odyss. X. (α)

§. V. Cæterum erant qui
κήρυκων praconum partes in sacris. §
enim per urbem circumducere victi
solemniter immolandas, *Odyss. XX.*

Κήρυκας δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἐκατόμβ
ἦγον, - - - -

*Pracones autem per urbem deorum sc
hecatomben*

Duxerunt.

Idem factum *Iliad. III. (γ)* in fancie
foedere, ubi κήρυκας pracones vinum
runt & miscent, affunduntque R
bus post manus ablutas; *Odyss. VII:*

- - - σὺ δὲ κήρυκεὺς κέλευ
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ περὶ κεραυνί
Στείπμεν, - - -

- - - tu vero praconibus in
*Vinum infundere, ut Jovi fulminat
Libemus.* - - -

Atque hoc primum fuisse κήρυκων
conum munus dicat *HERODOTUS,*

(α) G. 102. (β) G. 276. (γ) G. 245. (δ)
163. (ε) *vid. not.*

nimirum sacris libationibusque præ-
sent. Unde promanavit illa κηρύκων
conum familia nobilis apud Atheni-
ses: Cujus quidem λειτουργία, muneris
tionem potissimum in mactandis vi-
mis fuisse scribit CLEIDEMUS lib. I.
otogonia: (α) Οἱ δὲ γὰρ μαγείρων καὶ
τύπων ἐπὶ τὸν τάξιν. Enimvero hi co-
num & lanionum vices subiere. Qua-
fuerit popæ ac victimarii apud
omanos. Omnino apud HOMERUM
epulis heroicis operam præstant
ad. XVIII: (β)

Κύρυκας δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πίνοντο
Βοῦν δ' ἱερύσαντες μέλαν, ἄμφεπον.

*Præcones autem seorsim sub quercu convi-
vium apparantes,
Bovem mactatum magnum hinc inde cura-
bant.*

niliter Telemacho accumbenti κῆρυξ
co præbet μοῖραν carnis portionem, &
um infundit Odyss. XVII. (γ)

§. VI. Quanquam & ipsorum re-
m hac in parte αὐτοδιακονίαν, mini-
sterium

(α) apud ATHENÆUM Deipnos. lib. XIV. p. 660.
Δ. (β) §. 558. (γ) §. 334. seq.

Sterium proprium est videre. Sic enim Agamemnon :

- - ἀπὸ σομάχου ἀγνῶν τόμῳ νήλει χαλκῷ,
- - *fauces agnorum abscidit duro ferro.*

Iliad. III. (α) Thrasymedes quoque Nestoris filius sumpta secespita bovem ferit. *Odys.* III: (β) nempe quia pater senio præpediebatur, ait *ATHENÆUS lib. XIV.* (γ) Ita quoque in supplicationibus publicis Patroclus & Achilles omnia, ut rite fiant, procurant *Iliad.* IX. (δ) Nuptias celebrante Menelao, Megapenthes spondis a poculis est. *Odys.* XV. (ε) Atque adeo ἐπιθευον τὴν αὐτοδιακονίαν, καὶ ἐκκλωπίζον τῇ ἐν τούτοις εὐστροφίᾳ, *Sibi id ministerium obibant, & sua in ea re ipsis admodum placebat dexteritas*, ait *CHRYSIPPUS*: (ζ) Quod Thessalibus antiquitus maxime fuisse solenne, scribit *Auctori ἑρῶνυμος* recti nominis, cujus extant *Dorici quidam sermones de Moribus*: (η) Θεσσαλοῖσι χαλὸν πὼς ἵππῳς ἐκ τῆς ἀγέλης λαβόντι αὐτὸς δαμάσαι, καὶ πὼς ὀρέας βῶς τι λαβόντι, αὐτὸς σφάζει καὶ ἐκδοῖναι καὶ κατακτείναν ἀπὸ.

(α) *Verf.* 292. (β) *Verf.* 443. *seq.* (γ) *pag.* 660. *B.*
 (δ) *Verf.* 199. *seqq.* (ε) *Verf.* 103. (ζ) *apud*
ATHENÆUM lib. I. p. 18. B. (η) *vid. not.*

id Theſſalos moris erat, ut qui equos
et alia e grege montana acceperat, eos
etiam domaret; ita boves quoque ma-
ret, excoriaret & diffecaret.

CAPUT SEXTUM.

De Concionibus.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

Concionum

Locus §. III.

tembra §. I.

itus §. II.

Objectum §. IV.

§. I.

¶ Rant quoque priscis regibus ad-
juncti viri ætate ac judicio præ-
stantes, quorum consilio, domi-
litiaque rem publicam administra-
nt. Docet hoc luculenter ex HO-
RO DIONYSIUS HALICARNASSEUS
II: (α) Τοῖς γοῦν βασιλεῦσιν, ὅθι τε
ῥαῖς ἀρχαῖς παραλάβοιεν, καὶ ὅσους ἢ πλη-
αὐτὴν καταστήσασατο ἡγεμόνας, βουλευτήσιον
ἐκ τῶν κρατίστων, ὡς Ὅμηρός τε καὶ οἱ
παλαιοί

α) pag. 86. lin. 13. seqq.

παλαιότατοι τῶν ποιητῶν μαρτυροῦσι καὶ οὐχ.
 ὥσπερ ἐν τῷς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, αὐθάδεις καὶ
 μονογνώμονες ἦσαν αἱ τῶν ἀρχαίων βασιλείων συ-
 νεσίαι. *Reges qui hereditarium imperium*
sumerent, quosve populus sibi ipse praeſe-
ret, concilium habebant ex optimatibus, ut
Homerus & antiquissimi quique Poëtarum
testantur: neque, ut sit nostro seculo, ve-
teres illi reges ex sui tantum animi ſen-
tentia potestatem exercebant. Atque ex
hoc ritu tradit Romulum constituisse
ſenatum ex Patribus, qui dicti con-
scripti. HOMERUS vocat βουλὴν γέροντων,
concilium ſenum, quo primum delibera-
batur, quæ populo erant pro concione
dicenda: ut videre est Iliad. II: (α)

Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων Ἰζε γέροντων,
Concilium autem primum jussit ſedere ma-
gnanimorum principum.

Ubi „ſomnium principibus Græcorum
 „Agamemnon enunciat,
 „conſilium de tentandis fuga propo-
 „ſita Græcorum animis, ut cum
 „optimatum aſſenſu in populum
 „evulgentur, quod fit ſtatim coacta
 „concione. „Quod obſervavit etiam
 ARISTOTELES *Ethic. lib. III. cap. V: (β)*

Διῆλον

ον δὲ τῶν τε καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων πολιτῶν,
 Ὅμηρος ἠμῶντο οἱ γὰρ βασιλεῖς ἀ σέβ-
 ον ἀνέγγαλλον τῷ δήμῳ. Perspici hoc etiam
 est ex veteribus reipublice administranda-
 tis, quas Homerus imitabatur. Nam
 his de rebus reges consilium ceperant,
 et populo renuntiabant.

§. II. In concionibus porro ca-
 stris dispositis considebant universi,
 nec eo, qui verba facturus erat, &
 idem in medio Iliad. II: (α)

Ἐπειδὴ δ' ἔζετο λαός, ἐρήθυν δὲ κείδους,
 Πάροισι καλῶν ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγα-
 μέμνων

ἔσθ', οὐκ ἤπτοτο ἔχων.

Vix tandem resedit populus, tenebantque
 sedes

Cessantes a clamore: at rex Agamemnon
 Surrexit, sceptrum tenens.

: Iliad. XIX. (β) in concione primi
 consederunt Diomedes & Ulysses, po-
 aque Agamemnon, etsi ille con-
 matus sit

- - ἔξ ἔδρας, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναΐας,

- - e sede, neque inter medios prod-
 iens

ita de causa præpeditus. Similiter

M

congre-

παλαιότατοι τῶν ποιητῶν μαρτυροῦσι καὶ οὕ-
 ῶσπερ ἐν τῷ κεινῷ ἡμᾶς χρόνῳ, αὐθαδέες
 μοιρογνώμονες ἦσαν αἱ τῶν ἀρχαίων βασιλείαι.
Reges qui hereditarium imperi-
sumerent, quosve populus sibi ipse præf-
ret, concilium habebant ex optimatibus,
Homerus & antiquissimi quique Poëtar
testantur: neque, ut fit nostro seculo,
terres illi reges ex sui tantum animi s-
tentia potestatem exercebant. Atque
hoc ritu tradit Romulum constitui
senatum ex Patribus, qui dicti a
scripti. HOMERUS vocat βουλὴν γερῶν
concilium senum, quo primum delibe-
batur, quæ populo erant pro concilio
dicenda: ut videre est Iliad. II: (a)

Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων Ἰζε γερῶνται
Concilium autem primum jussit sedere i-
gnanimorum principum.

Ubi „ somnium principibus Græ-
 „ rum Agamemnon enunciat ,
 „ consilium de tentandis fuga pro-
 „ sita Græcorum animis , ut ci-
 „ optimatum assensu in populi
 „ evulgentur , quod fit statim coa-
 „ concione. „ Quod observavit etiam
 ARISTOTELES *Ethic. lib. III. cap. V: (*

Δι

ον δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων πολιτιῶν,
 Ὅμηρος ἠμιμήτο· οἱ γὰρ βασιλεῖς αὖ περὶ
 το ἀνέγγαλλον τῷ δήμῳ. *Perspicitur hoc etiam*
est ex veteribus reipublice administrande
nis, quas Homerus imitabatur. Nam
his de rebus reges consilium ceperant,
populo renunciabant.

§. II. In concionibus porro ca-
 tris dispositis considebant universi,
 et eo, qui verba facturus erat, &
 dem in medio *Iliad. II: (α)*

ἵππου δ' ἔζετο λαός, ἐρήθυτεν δὲ καθέδραι,
 λαυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγα-
 μέμνων

ἔστη, σκῆπτρον ἔχων. - - -

At tandem resedit populus, tenebantque
sedes

effantes a clamore: at rex Agamemnon
surrexerat, sceptrum tenens. - -

Iliad. XIX. (β) in concione primi
 sederunt Diomedes & Ulysses, po-
 que Agamemnon, etsi ille con-
 matus sit

- ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστής,

- e sede, neque inter medios prod-
 iens

ita de causa præpeditus. Similiter
 M congru-

178 ANTIQ. HOMER.

congregatis Ithacensibus Odyss. II
Telemachus consedit in patris sede,

Ἔζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῃ. -

Et postea (β) concionaturus

Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ, -

Stetit in media concione, -

sceptro tradito, ut & fit a Me

Iliad. XXIII. (γ) Postquam essent

in sedem se recipiebant, alio consur-

quemadmodum Iliad. VII. (δ) in

cione Trojanorum Antenor

- - ὅγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο

δ' ἀνέστη

Δῖος Ἀλέξανδρος Ἑλένης πόσις καὶ ἑυκόμενος

- - ita locutus resedit: inter b

tem surrexit

Nobilis Alexander Helenæ maritus p

comas.

§. III. Fiebat hoc in arce
forum Trojanorum diserte collo

Odyss. VIII. (ε) In aliis etiam ur-

celebriore erat loco, ut videre e

veteris Græciæ monumentis. For-

vero luculenter describit PHILOSTR

lib. VI. de Vit. Apollon. (ζ) Τὸ δὲ

ἐν ᾧ ἱδρυται, φασὶ μὲν ἀραιοποιεῖν ἀγορὰς

(α) G. 14. (β) G. 37. (γ) G. 566. seq.

354. (δ) G. 16. (ζ) c. IV. p. 233.

οἶαι τῶν ἀγορῶν ἐν πόλει ποτὶ οἰκηθῆ-
 λείπονται ἐλλῶν παρὲχόμεναι τρυφή, καὶ τι-
 ῖχην, καὶ δάκρυα καὶ φιλίαν. Ἑρμῶν τε
 ματα, τὰ μὲν ὑπὸ χειρῶν διαφερότα τὰ
 ὑπὸ χρίνου. *Locus vero ubi positus est,*
quos fors ducunt similem esse. Extant
modi fors quaedam in vetustissimis civi-
bus, ubi et columnarum videntur rudera,
parietum vestigia. Præterea sedes et
Herma simulacra partim manu,
im vetustate consumpta illic etiam con-
sunt.

§. IV. *Habebantur autem conciones*
 1 *solum de iis rebus quæ ad reipu-*
æ statum pertinebant, sed etiam quæ
tabant ad privatos. Ita namque
 1 *concione Telemachus queritur de*
 1 *corum violentiâ ac injuria Odyss. II.*

& ipsi metuunt, ne de cæde sibi
 1 *entata, referat ad concionem. Odyss.*
 1. (β)



M 2

CAPUT

CAPUT SEPTIMUM.

De Judiciis.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

*Judiciorum**Præsides §. III.**Locus §. I.**Judicandi modus**Ritus §. II.**IV.*

§. I.

OMnino vero quævis controversæ
disceptabantur solenni ritu in foro
judicibus in hanc rem consideran-
bus, qui suum cuique jus reddere
Sic *Odyss.* XII: (α)

- - ἦμος δ' ἐπὶ δῆρον ἀνὴρ ἀγρῆθεν ἀν
Κείνων νεῖκεα πολλὰ διαζομένων αἰζήσῃν.

- - quando autem ad coenam vir
foro surgit,

*Judicans lites multas litigantium ju-
num;*

Et *Iliad.* XVI (β) *Judices*

- - ἐν ἀγρῇ σκολιὰς κρίνοσι θέμισσας

- - in foro perversa edunt judicium

Eaque de causa eodem apud na-
loco dicuntur Achivis fuisse ἀγρῇ
θέμισ π forum & jnaicium, *Iliad.* XI.

Lo

Locus vero τῷ δικαστηρίου *judicii* peculiariter indicatur *circulo* fuisse *comprehensus* *Iliad.* XVIII, (α) ubi ἱερός κύκλος *sacer circulus* dicitur, nempe διὰ τὸ πολυχώρον τῷ τριούτου χώματος, propter *spatiosam* *huius formae capacitatem*, ait EUSTATHIUS (β) Unde & SOPHOCLES (γ)

Κυκλόντα θρόνον ἀγροῖς,

Orbicularem judicii confessum,

dicit. Ibi in *sedibus lapideis* θρόνοις λιθί-
ως collocantur *judices*, quos γέροντας

ΠΟΡΤΑ (δ) vocat *Senes*, (ε) ἢ τῶν
πρεσβύτων, οἱ οὐτοὶ καὶ πολυπείρα τραγμάτων
ἐμπέχουσιν, ἢ καὶ ἀπλῶς ἄλλως ἔντηται, καὶ
μὴ τῇ ηλικίᾳ γέροντες εἶναι vel *temporis* *ra-*
tione, qui *rerum intelligentia* & *experientia*
excellunt, vel *simpliciter viri insignes*,
etiamsi *etate senes* *haud sint*. Insi-

gniti quoque *scepтрis*, sicuti *Reges*:
ἐπεὶ γὰρ τὸ σκῆπτρον οὐ μόνον βασιλείας, ἀλλὰ
καὶ θέμιδος σύμβολον. *Scepтрum* enim non
regum modo, sed & *judicum* *insigne* est.
Quare *Iliad.* L (ζ)

M 3

- οὐθ

(α) *Verf.* 504. (β) *ad loc. cit.* p. 1158. *lin.* 2. (γ)
apud. EUSTATHIUM *loc. cod.* (δ) *Verba sunt*
EUSTATHII *ad l. m. c. pag.* 1157. *lin.* 63. (ε)
IDEM *apud* p. 1158. *lin.* 1. (ζ) *Verf.* 337.

- - - νῦν αὖτ' ἐμιν υἷες Ἀχαιοί
 ἔν' παλάμῃς φορέουσι δικαστάοι, οἵτι δὴ
 Πρὸς Διὸς εἰρύαται.

- - - Et nunc id Achivi
 In manibus portant iudices, quique
 A Jove tuentur.

§. II. Obtinuit vero hic mos perpetuo apud Athenienses, ut iudices starent baculos, quorum descriptionem videre est apud ARISTOPHANIS INTERPRETES, (α) aliosque veteres GRAMMATICOS. (β) Hodieque etiam apud plerasque gentes observari eadem consuetudinem constat. Datur autem hæc σκῆπτρα illis a praetore in manus; eaque inter dicendum subito commovebantur, ὡς τὰ σκῆπτρα τοῖς ἀνδράσιν ἀντιθέμενοι. (γ) quasi sceptrum simul et sermone agitent. Unde Ulysses imbecillitatis ac demetitiae arguebatur a Telemacho, quod immoto sceptro dicere

Φαίης κεν ζήκοτον πινυ ἄμμεναι, ἄφρονά
 αὐτῶς.

Dixisses iracundum aliquem esse, et
 dem dementem.

Iliad. III. (δ) Singulare vero est, quod

(α) Vid. in Plut. G. 277. Et in Vesp. G. 1105.

Vid. not. (γ) EUSTATHIUS ad Iliad.

c. pag. 1158. lin. 5. (δ) G. 220.

10 auri talenta proposita in præ-
ium ac mercedem illis persolven-
m, qui quam rectissime sententiam
cerent. *Causam* vero ipsi, inter quos
at controversia, agebant; *testibus* utrin-
: sui juris collaudatis.

§. III. Atque hac in parte illustre
it quoque *Regum munus*. Forum nam-
ic & ipsi frequentabant, & jura singu-
dicebant. In foro utique Rex Læ-
ygonum fuisse dicitur *Odys.* X. (α)
ic etiam Cræsi filius apud Hæro-
tum *Clio*: (β) Τισὶν με χερὶ ὄμμασι
π' ἀρορῆν, καὶ ἐξ ἀρορῆς φοιτῶντα φαίνα-
; *Quibus me oculis cum ingressus judici-*
is, tum & egressus conspici oportet? Thro-
s variis ornamentis insignis hunc in fi-
m regibus erat stratus. Ejusmodi
udatur a PINDARO *Od.* IV. *Pyth.* (γ)

- - ὦ ποτε Κρηθεΐδης

Ἐγχεδίζων, ἰππῶταις

Εὐθύνε λαοῖσι δίκας.

- - cui olim Cretheides

Insidens, equestribus

Dirigebat populis jura.

HERODOTUS *Clio* (δ) quoque narrat,

M 4

Midam

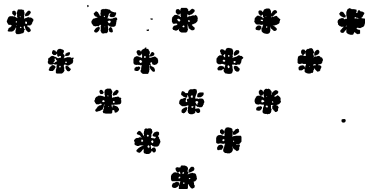
(α) G. 114. (β) s. lib. I. c. 37. pag. 15. (γ) ἀ-
ριστ. ζ. G. II. (δ) s. lib. I. c. 14. p. 6.

Midam dedicasse Delphis τὴν βασιλῆος
 θρόνον is τὴν περὶ τῶν ἰδίων, *thronum*
regium, cui olim infidens jus dicere so-
 litus erat. Idem A T H E N Œ U S scribit
 de rege Persarum, Alexandro Magno,
 Gelone Syracusarum rege, aliisque
 lib. XII. (α) Usque adeo vero regia
 antiquitus habita fuit juris tractatio,
 ut ipsæ etiam reginae litibus dirimendis va-
 caverint; quod de ea Phæacum ait HO-
 M E R U S *Odyss.* VIII: (β)

- - ἀνδράσιν γυναῖκα λύει,

- - *viris lites solvit.*

§. IV. Cæterum ex æquitate rationis
 ac consuetudine potissimum *dijudicabantur*
controversiæ; quando raræ aut nullæ
 priscis erant leges. Unde & HO-
 M E R O nuspiam celebres νόμους *leges* ob-
 servarunt Critici; sed ὁμοίως *jurā.*



CAPUT

CAPUT OCTAVUM.

De Homicidiis.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Homicidii pœna</i>	<i>Irrogatum §. II. cuius</i>
<i>Exilium, quod vel</i>	<i>Duratio §. III.</i>
<i>Fuga susceptum §.</i>	<i>Redemptio §. IV.</i>
<i>I. vel</i>	

§. I.

Frequentissimum est apud HOMERUM crimen homicidii; cuius pœna exilium. Solum enim passim vertunt, qui ei se obstrinxerunt. Medon utique Ajacis frater habitavit in Phylace,

- - γαῖνς ἀπὸ πατρίδος, ἄνδρα κατακτείνων,
- - procul a patria terra, virum cum occidisset.

Iliad. XV. (α) Apud eundem degebat Lycophron, (β)

- - ἐπὶ ἄνδρα κατακτείνων Κυθήρων θεῶν,
- - quoniam virum interfecerat Cytheris divinis.

M 5

Omni-

186 ANTIQ. HOMER.

Omninoque soliti patrata cæde i
 potentis alicujus viri domum suppli
 recipere, ut dicit ΡΟΒΤΑ *Iliad.* XXI

- - - ὅς' ἐνὶ πάτρῃ
 Φῶτα κατακτείναι, ἄλλον ἐξέκατο δῆμον
 Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, - -

- - - qui in patria
 Homine interfecto, ad aliam pe
 civitatem

Viri ad divitis domum. -

Sic Epigeus, occiso consobri
 citur venisse supplex ad Achille
 ad. XVI. (β) Theoclimenus in
 se dat Telemachi, fugiens ob ca
 contribulis, a cujus consanguinei
 metuit vindictam *Odyss.* XV. (γ)
 vero & Ulysses anxie dubitat,
 facturus sit, tot interfectis pro
 cum is etiam qui unum inter
 hominem cui pauci auxiliares,
 giat

- - πηούς τε περιπλῶν καὶ π
 γαίαν,

- - affinesque relinquens &
 am terram.

Odyss. XXIII. (δ)

(α) *Verf.* 480. (β) *Verf.* 574. (γ) *Verf.* 25
 (δ) *Verf.* 120.

§. II. AC HOMERUS quidem ait, (α) concione hac de re habita interfectorum cognatos armis Ulyßem fuisse insectos; quibus postea Minervæ studio depositis pacate regnavit. At alii pervetusti Historici narrant, eum hac de causa exactum fuisse Cephallenia, Ithaca & Zacyntho, uti memoriæ prodidit PLUTARCHUS *Probl. Hellen.* XIV. (β) Et sane Adraftus Phrygiæ regis filius, interempto per imprudentiam fratre, ab ipsomet patre ejectus fuit in exilium & omnibus rebus privatus, apud HERODOTUM *Musa* I. (γ) Unde ad Croesum confugit, qui eum prisco ritu expiatum in ædes recepit. Id vero maxime obtinuisse in cadibus involuntariis scribit HOMERI SCHOLIASTES in *Iliad.* XXIV: (δ) Ἔθος ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸν ἀκούσιον θόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ παρεγίγνεσθαι οἷς πνὺς νίκταν ἀνδρὸς πλουσίου, καὶ χαδίζειν ἐπὶ τῆς οἰκίας συγκαταλυμμένον καθαρόσιον δειόμενον. *Apud veteres mos erat, ut qui cadem involuntariam patrauerat, e patria terra fugiens in divitis*

(α) *Odyß.* XXIV. v. 420. seqq. 495. seqq. 515. seqq.
 (β) *Tom.* II opp. pag. 294. C. (γ) *s. Clío*, c. 35. p. 14. (δ) *vers.* 480.

divitis cujusdam viri domum se reciperet, & oblectus in ejus domo se contineret expiationem expetens. Notat hunc morem PAUSANIAS Eliacis prioribus (α) in Ætolo Rege, quem ait ἐκ Πελοποννήσου φυγεῖν, ὅπ' αὐτὸν οἱ Ἄπιδος παῖδες ἐφ' αἵματι ἀκούσιν δίκη εἶλ. γ, ex Peloponneso aufugisse, quoniam Apidis filii ipsum ob eadem involuntariam in jus vocaverant. Et paulo post (β) in Oxylo viro etiam principe cui accidit φυγαδεῖ ἐξ Ἀιτωλίας εἶναι δισκαλέοντα γάρ φασιν ἀμαρτήν αὐτὸν καὶ ἐξερῆσθαι φόνον ἀκούων, ut in exilio degeret extra Ætoliā: ajunt enim, ipsum cum disco luderet a meta aberrasse & eadem involuntariam patrasse. Ita vero etiam in ludo talorum occidit Patroclus Amphidamantis filium νόμος οὐκ ἐθέλων, imprudens invitus, eoque exulare apud Achillem coactus Iliad. XXIII. (γ) Quod in hanc rem notavit Jurisconsult. CLAUDIUS SATURNINUS Digest. de pœnis: (δ) Apud Græcos, inquit, exilio voluntario fortuiti casus luebantur, ut apud præcipuum Poëtarum scriptum est Iliad. †.

§. III.

(α) s. lib. V. c. 1. p. 376. (β) l. c. cap. III. p. 381.
(γ) §. 88. (δ) s. lib. XLVIII. tit. IX. §. 16.

rapto decem annis vixissent, teste PLUTARCHO *Problem.* (α) At enim major furti laus habita, si ita caute fieret, ut non deprehenderetur auctor. Unde SUIDAS; (β) Τὸ παλαιὸν οὐ διεβέβλητο ἡ κλοπὴ, εἰ μὴ φωραθεῖς ὁ κλέπτων ὑπῆρχεν. *Furtum olim non erat infame, nisi fur in ipso furto deprehensus fuisset.* Atque hac re potissimum laudatus Autolycus, (γ) Sisyphus, (δ) aliique vetustiores; ut in Lycurgi institutis, apud Lacedæmonios etiam hic mos postea celebratus.

§. III. Cæterum, etsi furta ac rapinæ in morè erant illius temporis, atque adeo in laude; de iis tamen actiones fuerunt intentæ repetundis. Cum enim Messenii Ithacensibus trecentas boves abstulissent, Ulysses communi Senum consilio ac auctoritate, pro legatione cas ivit repetitum, μετὰ χάρι-
ος; ac si rerum ablatarum dominium non esset ad eos translatum voluntate possidentium, sed veluti a repetituris ad tempus commodatum: *Odys.* XXI. (ε) Alioquin
etiam

(α) *Græc. Tom. II opp. pag. 303. D.* (β) *Græc. Κλί-
πτης.* (γ) *Odys.* XIX. v. 395. *seq.* (δ) *Iliad.*
VI. v. 153. (ε) v. 17.

etiam pari rapina sibi satisfaciebant : uti Nestor Iliad. XI (a) ait, Pylios, ab Epei, injuria affectos, magnam ex illorum agro egisse pradam, quam expeditionis principes diviserunt ;

- πάλιν γὰρ Ἐπιτοὶ χρεῖος, ὄφειλοι,
- πάλιν ἐπὶ Ερεὶ debitum de-
- bebant.

et quidem lege, ut quibus plus erat
 ab hostibus ablatum, maiorem forti-
 rentur partem; quemadmodum Nелеus
 rex, pro abreptis sibi quatuor equis
 et ceteris cursu præcellentibus, habuit armen-
 tum bonum, gregem ovium cum pastoribus.
 (8) Inde Antinoi pater insequutus
 prædones Taphios, rapinis infames,
 Odyss. XVI: (7) etiam idem iram Itha-
 censium subiit, quod socios Thespro-
 tos læsisset, parumque abfuit, quin
 facultatibus suis omnibus mulctaretur.
 Primus vero prædones mari persecutus dici-
 tur Minas Cretensium rex apud THUCY-
 DIDEM lib. I, (8)

N 2

CAPUT

(u) S. 612. (d) *Ibid.* XI, S. 695, fgg. (v) S. 426, fgg. (f) *s. lib.* I. pag. 6, D.

CAPUT DECIMUM.

*De Emptionibus ac Ven-
ditionibus.*

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>Commerciorum</i>	<i>Permutatione, §. II.</i>
<i>Antiquitas & Origo</i>	<i>Nummis, quorum</i>
§. I.	<i>Species §. III.</i>
<i>Pretium, quod con- stabat</i>	<i>Antiquitas §. IV.</i>

§. I.

Primis temporibus nulla erat inter Graecos negotiatio, singulis ex agro sibi in diem parantibus, quæ ad cotidianum victum pertinebant, ut testatur initio suæ *Historiæ* THUCYDIDES (α) Post, instituto commercio a mari aperto, navigationes lucri causæ susceptæ. Unde nautæ *πρηνεῖς* negotiatores dicti *Odyss.* VIII: (β) & navigantes ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα ad negotia, a pecuniarum gratia, in *Hymn. Apollin.* (γ) Πραῖνε

(α) s. lib. I. pag. 2. A. (β) Vers. 162. (γ) Vers. 197.

Præiverunt iis Phœnices, qui ut canis
DIONYSIUS lib. de situ orbis, (α)

- - πρῶτοι νήεσσιν ἐπιρήσωτο θαλάσσης,
Πρῶτοι δ' ἐμπνεύας ἀλιδινέος ἐμνήσωτο.
- - primi navibus periculum fecerunt
maris,

Primi item mercaturam marivagam ex-
cogitarunt.

Idem CICERO lib. III. de Republica (β)
t: Eos primos mercatores mercibus suis
avaritiam, magnificentiam & inexplebiles
aviditates primum in Græciam intulisse.
quare iidem Odyss. XV. (γ) dicti

- - - ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
Τρῶα κτυ, μνεῖ ἄρντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
- - - navibus iuclyti viri

Vasfr, infinita agentes ludicra nave nigra.
tque ideo piratica maxime olim ce-
brati, teste PHILOSTRATO lib. III. de
e. Apollon. (δ)

§. II. Constabant autem commercia
e permutatione, sicut apparet Iliad.
I: (ι) ubi e Lemno in Græcorum
N 3 castra

α) Vers. 907. seq. (β) Vid. Fragm. CICER. Vol. X.
opp. p. 3956. (γ) §. 414. seq. (δ) locum ab
Austore intentum nec auguror, nec assequor.
Vid. interim PHILOSTR. Heroic. Proleg. p. 660
seq. & plur. in not. nostr. (ι) §. 472a

castra appellant naves onustæ vino,
quod illi ære, ferro, pellibus, bobus
ac servis coëmunt:

Ἔρθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρκομέωντις Ἀχαιοί,
Ἄλλοι μὲν χαλκῶ, ἄλλοι δ' αἰθωνι σιδήρῃ,
Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσιν βόεσσιν,
Ἄλλοι δ' ἀνδραπέδουσιν.

*Inde vinum emebant comantes Achivi,
Alii ære, alii splendido ferro,
Alii pellibus, alii ipsis bobus,
Alii mancipiis:*

Quem locum in hanc sententiam lau-
dat Jurisconsultus Digest. de contrahend.
empt. & vend. (α) PLINIUS etiam Hist.
Natur. lib. XXXIII. cap. I. (β) *Quantum*,
inquit, feliciore ævo, cum res ipsa per-
mutabantur inter se, sicut & Trojanis tem-
poribus factitatum Homero credi convenit.
Ita enim, ut opinor, commercia vitæ
gratia inventa. Alios coriis boum, alios
ferro captivisque rebus emptitasse tradit.
Ejusmodi permutatione usus αἰπῶλος ca-
prarius THEOCRITI, cum nautæ pro
poculo dedit ἄλλοι pretii loco capram ἰσχυ-
I. (γ) Lacones etiam Polydori regiam
post ejus mortem ab uxore bobus
coëme-

(α) lib. XVIII. Tit. I. leg. 1. (β) Tom. III. pag.
417. (γ) 9. 57. seq.

merunt: unde *Βοωνητα Booneta* dicta,
 e *PAUSANIA Laconicis*. (α) Addit
 em ideo factum, quod necdum
 ineret numisma aureum, vel argen-
 tum: Ἀργύρου γὰρ οὐκ ἦν παρὰ τῆς, οὐδὲ
 τοῦ νόμισμα. κατὰ γένος δὲ ἐπὶ τὸν ἀρχαῖ-
 ὤντιδος οὐ βούς, καὶ ἀνδραπόδα, καὶ ἀρ-
 τὸν ἄργυρον καὶ χρυσόν. Nondum enim
 erat nummus argento aurove signatus:
 priscus fuit mos, ut sibi quæ quisque
 sit, per commutationem, bubus, servi-
 , rudi argento & auro ultro citroque
 & acceptis, compararet. Atque
 Indorum exemplo confirmat, qui
 ætate, pro rebus a Græcis com-
 tatis, merces suas reponebant,
 numum ignorantes, etsi aurum ac
 affatim haberent. Ita vero &
 vius *lib. XXIX*. (β) narrat, Massy-
 Africæ populos pecudibus non
 omis contraxisse. Sed & *Lycurgus*
 inter leges, quas Spartanis tulit,
 inere voluit: *Emi singula non pe-*
a, sed compensatione mercium iussit,
lore JUSTINO. (γ)

N 4

§. III.

(α) s. *lib. III. c. 12. pag. 235.* (β) *cap. 31. Tom. II*
app. pag. 878. Verba nota habent. (γ) *lib.*
III. cap. 2. cymus. 11.

§. III. Quanquam & *πυμνοτα* in commerciis *usum* fuisse, ex ipso met HOMERO videatur colligi; cui meminit *ἑκατομβοίων* *centum boves valentium*, uti in permutatione armorum Glauci ac Diomedis,

ἑκατὰ χαλκίων, ἑκατόμβοι ἑνναβοίων.

Antea aneis, centum boves valentia novem boves valentibus.

Iliad. VI; (α) & alibi. SCHOLIAST (β) enim ait *nomismata* fuisse, quæ veteri ritu ab una parte haberent *bois* imaginem, ab altera *regis*. POLLUX vero *lib. IX. cap. VI.* (γ) etiam scribit *Atheniensibus* fuisse antiquitus *nomisma*, quod *Βοῦς* Bos vocaretur, ὅτι βούν ὄχιον ἔπενον μένον, eo quod bovem insculptum habere idque ab HOMERO intellectum loco citato plerisque censerunt. Additque in *Dracolis* legibus esse repertum *δεκάβοιον* decaboeum; ὅτι τῇ παρὰ Δελφῶν διαθείῃ in *Deli* profectio *praconem* inclamare solitum, cum dona aliquod conferebatur, ὅτι δοθέντων αὐτῷ πούτοι βόες καὶ δίδοσθαι καὶ ἑκατὸν βούν. *δεσχεύας Ἀττικὰς*, tot illi traduntur *Atticas* *dracmas*; ut proinde *Βοῦς* Bos valu-

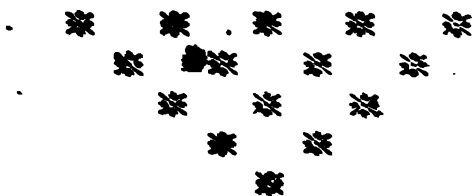
(α) V. 236. (β) ad h. l. (γ) S. 60. p. 1029

didrachmum. Sed enim PLU-
 ARCHUS quoque in *Theseo* (α) ait,
 ut cudiſſe primum nummum bovis figura,
 ob *Marathonium taurum*, vel. ob me-
 riam ducis *Minois*, vel quod ad agricul-
 tam cives vellet vocare. A quo
 immo & nomen *ἐκατόμβοιον* pretium
 centum boum, & *δέκαβοιον* decem boum
 pretium EIDEM deductum. Auri quo-
 que talenta ſæpius HOMERUS (β) col-
 ligit, quæ ſignata apud Græcos fu-
 erunt, ſatis notum. Quanquam pon-
 re potius quam figura, apud illum
 ſentitur cenſa; eoque non ita ma-
 gno: uti liquet ex ludis habitis in
 ære Patrocli; (γ) ubi ultimi præmii
 ponuntur δύο χεουσίῳ τέλαντα duo auri
 talenta. Quod poſt SCHOLIASTEM
 HOMERI (δ) etiam notavit SERVIVS
Æneid. lib. V. (ε)

§. IV. Ut ut ſit, certum eſt, priſcis
 temporibus non magnam fuiſſe nummorum
 ſcæciæ, unde illorum ἀχρηματία pecu-
 niæ inopiam queritur THUCYDIDES. (ζ)
 N 5 Etiam

(α) *Tom. I opp. p. 11. D.* (β) *vid. præter loc. mox
 alleg. etiam Iliad. IX. Verſ. 122. & 264. Iliad.
 XVIII. & 307. &c.* (γ) *Iliad. XXIII. & 269.*
 (δ) *ad l. c.* (ε) *& 112.* (ζ) *lib. I. p. 3. D.*
 & in ſeqq. paſſim.

Etiā apud principes viros, ut t
tur HERODOTUS *Urania*: (α)
 γὰρ τὸ πάλαι καὶ αἱ Τυραννίδες τῶν ἀ
 πυν ἀσθενέας χρῆμασι, οὐ μόνον ὁ
 μος. *Veteres enim hominum prin*
tes pecunia copia band multum valeb
similiter & populus. Omnes vero
vitia in pecuniis etiam posita, in
me bobus; qua ratione χρῆματα
dicti in Hymno Mercurii. (β) C
 rei infinita apud HOMERUM exi
 testimonia; quæ collaudans PAU
 NIAS *Messeniacus*, (γ) Ἐσπονδίαται
 inquit, ἀπὸ αἱ πῖπε παύτως πνα αλλήλα
 ταῖς τε πνα καὶ βίον ἀγάλα. *Fuit*
præcipuum illis temporibus divitiarum fl
um, luculenta habere eorum & b
pecunaria.



CAI

(α) *Uran.* (β) *U. 400.* (γ) *U. lib. IV.*
 pag. 372.

CAPUT UNDECIMUM.

De Donationibus.

ΣΤΗΟΡΙΣ.

<i>Donationum alia</i>	<i>natarii §. II.</i>
<i>Inter vivos, scil:</i>	<i>Species §. III.</i>
<i>munera</i>	<i>Elocatio sine spon-</i>
<i>Hospitalia §. I.</i>	<i>salibus §. IV.</i>
<i>Sponsalia, ubi</i>	<i>alia</i>
<i>Donatores & Do-</i>	<i>Mortis causa §. V.</i>

§. I.

DOnationes apud Jurisconsultos alia sunt inter vivos, alia mortis causa. Utriusque apud HOMERUM non pauca vel obscura extant exempla. (α) Ad eam, quæ inter vivos fit potissimum, pertinent munera illa hospitalia, quæ ξενία passim vocat. Ea varia sunt, sæpius vasa ac vestes; ut Telemacho abeunti dat cratera aureum, Helena vestem nuptialem *Odyss.* XXIV. (β) Ulyssi discedenti a Phæacibus dati tripodes, lebetes, aurum, vestes *texta. Odyss.* XIII. (γ) Arma etiam

(α) in *segg. officia*. (β) G. 272. (γ) G. 217. *seq.*

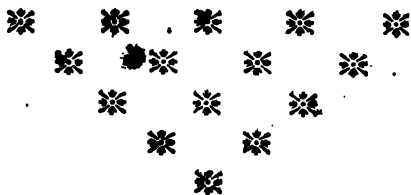
24 **ANTIQ. HOMER.**
 nam solum donare; ut Amphidas
 Molo galeam *Iliad. X. (a)* Cin-
 Agamemnoni thoracem *Iliad. XI.*
 Iphitus arcum patris dedit Ulyssi;
 vicissim ei donavit eadem ac ha-
Odys. XXI. (b) Simili quoque
 peritione Odisso danti baltheum
(c) Moris huius quam plurim
 tant: apud alios scriptores indic-
 lum cum OLYMPIUS ARGENTUS. (

Ceterum de *Iliad.*
 Nihil melius scribitur
 Priam patris, hospitale ducem
 Cyzicum Regem Argonautis
 Iamque et *Iliad. XXIV.*
 Hec, et *Iliad. XXIV.*
 Sic Priamus apud THEOCRA-
 XXIV. (d) manentibus invita
 Regem in ades ius:
 Eades, ut *Iliad. XXIV.*
 ius.

Priamus, et scriptis hospit-
 nam repetat.

(a) *Odys. IX.*
 (b) *Odys. XII.*
 (c) *Odys. XII.*
 (d) *Odys. XII.*

Etiam apud principes viros, ut i-
tur HERODOTUS *Urania*: (α)
 γὰρ τὸ πάλαι καὶ αἱ Τυραννίδες τῶν
 πῶν ἀσθενέες χρημασιν, οὐ μόνον ὁ
 μος. *Veteres enim hominum prin-*
tus pecunia copia haud multum valet
similiter & populus. Omnes vero
 vitia in pecudibus etiam posita, in
 me bobus; qua ratione χρηματα
 dicti in *Hymno Mercurii*. (β) C
 rei infinita apud HOMERUM exi
 testimonia; quæ collaudans PAU
 NIAS *Messeniacis*, (γ) Ἐσθυσάκωσιν
 inquit, ἀεὶ οἱ τότε πλοῦτόν περ ἀλλέγα
 τοῦτον ἱππῶν καὶ βοῶν ἀγέλαι. *Fuit*
præcipuum illis temporibus divitiarum st-
um, luculenta habere equorum & b
pecuaria.



CAt

(α) *Gid. not.* (β) *G. 400.* (γ) *s. lib. IV. c*
pag. 372.

CAPUT UNDECIMUM.

De Donationibus.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>inationum aliæ</i>	<i>natarii §. II.</i>
<i>inter vivos, scil:</i>	<i>Species §. III.</i>
<i>munera</i>	<i>Elocatio sine spon-</i>
<i>Hospitalia §. I.</i>	<i>salibus §. IV.</i>
<i>Sponsalia, ubi</i>	<i>aliæ</i>
<i>Donatores & Do-</i>	<i>Mortis causa §. V.</i>

§. I.

Donationes apud Jurisconsultos
aliæ sunt inter vivos, aliæ
mortis causa. Utriusque apud
[OMERUM non pauca vel obscura
stant exempla. (α) Ad eam, quæ
inter vivos fit potissimum, pertinent
munera illa hospitalia, quæ ξενία passim
ocat. Ea varia sunt, sæpius vasa
vestes; ut Telemacho abeunti dat
atera aureum, Helena vestem nu-
tiale *Odyss.* XXIV. (β) Ulyssi disce-
nti a Phæacibus dati tripodes, lebetes,
armæ, vestes textæ. *Odyss.* XIII. (γ) Arma
etiam

(α) in seqq. obvia. (β) G. 272. (γ) G. 217. seq.

etiam soliti donare; ut Amphidamas
Molo galeam *Iliad.* X. (α) Cinyres
Agamemnoni thoracem *Iliad.* XI. (β)
Iphitus arcum patris dedit Ulyssi; qui
vicissim ei donavit ensē ac hastam
Odyss. XXI. (γ) Simili quoque com-
pensatione Oeneo danti balthēum Bel-
lerophon reddidit craterem, *Iliad.* VI.
(δ) Moris hujus quam plurima ex-
tant apud alios scriptores indicia, ve-
luti cum ORPHEUS *Argonaut.* (ε) ait,
Chironem sibi dedisse

Νεβρὴν παρδάλειν ξενηΐον. - -

Pellem pardi, hospitale donum. - -

Cyzicum Regem Argonautis (ζ)

Χλαίνας τ' ἠδὲ τάπητας, εὐνήτους π ἅ-
πῃνας,

Vestēsque & tapetes, pictasque tunicas.

Sic Pollux apud THEOCRITUM *Idyl.*
XXII. (η) muneribus invitat Amycum
Regem in ædes suas:

Ἐλθοις, καὶ ξενίων γε πυλῶν, πάλιν οἶκός
ἱκανοῖς.

*Venias, & acceptis hospitalibus donis do-
mum repetas.*

Jason

(α) *vers.* 269. (β) *vers.* 19. *seq.* (γ) *vers.* 136
seqq. (δ) *vers.* 218. *seqq.* (ε) *vers.* 447.
(ζ) *vers.* 507. (η) *vers.* 60.

on quoque apud PINDARUM *Ode*
Pyth. (α) fratribus ac cognatis
 ἐόνι ἀμύζοντα πύχων,

Decentia hospitii munera preparans.

UTARCHUS (β) vero etiam scribit
 razonas Theseo adventanti ξένια mun-
 1 hospitalia misisse. Ita XENOPHON
 Lacedæmoniiis *Hellan.* VII: (γ) ἄλ-

τι ἐπὶ μὲν αὐτοὺς, καὶ βούν ξένια ἐπι-
 . *Quam aliis eos honoribus ornarent,*
 1 *bovem etiam ipsis hospitalis doni loco*
erunt.

§. II. Ad donationem inter vi-
 1 referenda etiam ea, quæ fiebat pro-
 nuptias, ἔδνα HOMERUS vocat,
 2, τὰ ὑπὸ τῶν μνηστέρων ταῖς μνηστευομέναις
 1 *munera dotem, quam sponsi virginibus de-*
 1 *satis dederunt, ait HESYCHIUS. (δ)*

Ulysses beatum fore ait, qui Nau-
 am

- ἔδναισι βέλους οἰκόνδ' ἀγάγῃται.

- dote gravis domum duxerit.

β. VI. (ε) Polymelam duxit Eche-
 1S,

- - ἐπὶ πόρε μνεῖα ἔδνα,

- - postquam dederat infinita spon-
 1 *salia.*

Iliad.

1 ἀντ. ε. *Serf.* 10. (β) *Tom.* 1 *opp.* p. 12. B. (γ)
 p. 489. *lin.* 1. (δ) *Soc.* ἔδνα. (ε) *Serf.* 159.

Similiter apud ΤΗΡΟCΡΙΤUΜ
XXVII. (α) puella a Daphni peti
nuptias postulat:

Καὶ ἢ μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον,
ἱπνεύσω;

*Sed quam mihi dotem affers nuptiis
gnam, si annuero?*

Is vero respondet:

Πᾶσαι τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσισι καὶ
ἐξῆς.

*Univerſum gregem, omnia nemora
pascua habebis.*

§. IV. Cæterum & ἀνάεδροι
fuerunt. elocatae certo privilegio.
donatione ejusmodi, propter nup
Sicuti Agamemnon pollicetur, se
turum Achilli filiarum unam ἀνάε
sine ſponſalibus, *Iliad.* IX. (β)
Othryon stipulatur a Priamo Cas
dram ἀνάεδνον, ſervandæ Trojæ coi
tione *Iliad.* XIII. (γ) Ita verò me
fuit, ut certaminibus præclare ſul
ptis ac peractis, filia in matrimoni
darentur, quemadmodum Pelops
ruli ad Elinem victoria Hippodami
a Piſate obtinuit, poſt tredecim a
perdi

(α) *Verſ.* 32. ſeq. (β) *Verſ.* 282. (γ)

itos amantes, ut est apud PINDARUM *Olymp. I. (α)* In eundem modum Icarius Penelopen filiam, vocatam ad cursum procis, despondit vineti, qui fuit Ulysses. Quod imitacione Danaï factum refert PAUSANIAS *Laconicis; (β)* qui cum nancisci posset, qui ejus filias duceret, iudicio pollutas, promisit se ἰδμεν *sine dote* daturum cui forma placet. Multis vero convenientibus, ita multis cursus certamen instituit, quo qui superiores essent, ordine res elocavit.

§. V. Superest donatio mortuæ, ea facta conditione, ut si obeator, res donata possessione perpetua a donatario retineatur; sin sultes sit, restituatur: ut videre est Themachi & Piræi exemplo *Odyssæas II: (γ)*.

ἦραι, οὐ γάρ τ' ἰδμεν ὅπως ἔσαι τὰδε
ἔργα,

καὶ ἐμὲ μνηστῆρες ἀγένορες ἐν μεγάροισιν
ἔθρη κτήναντες, πατρία πάντα δάσονται,

O

Αὐτὸν

(α) ἀντιφ. γ. 101. (β) c. lib. III. c. 12. p. 235
(γ) Vers. 78. seqq.

- - - πλοῦτος ὁ λα- .

χὼν ποιμένα ἱππατὸν ἀλλότριον,
διδάσκοντι συγερώτατος·

- - - *divitiæ sorti-*

turæ dispensatorem adscititium alienum,
morienti odiosissima sunt.

Itaque Ulysses inter alia quæ Phæacum
proceribus optat, addit

- - - καὶ παῖσιν ἱππεύουσιν ἔχουσιν

κτῆματ' ἐνὶ μεγάροισι·

ut quisque liberis suas possessiones relinquant
domi, Odyss. VII. (α)

§. II. Fiebat autem bonorum
patriorum *distributio* æqualiter, jacta
forte inter liberos, uti videmus fa-
ctum *Odyss. XIV. (β)* a Castoris Hyla-
cidæ filiis,

- - - τὰ δὲ ζῶνι δίδασκον

Παῖδες ὑπέρθυμοι καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλλον

- - - *victum autem diviserunt*

Filii magnanimi, & sortes jecerunt.

Ulyssi tamen, qui se etiam in eorum
numero ponit, pauca data; quod esset
natus e pellice. *Sortes autem facta po-*
tissimum apud antiquos ligno; unde
HERODIANUS GRAMMATICUS (γ)
κλήρον sortem deducit παρὰ τὸ χέλον, α νοεῖ
χέλον

(α) §. 149. (β) §. 208. (γ) *vid. not.*

ov i. o. lignum. In eo symbolum suum
l tesseram inscribebant: ut liquet ex
ade VII, (α) ubi optimates Græ-
rum sortituri pugnam cum Hectore
eundam,

- κλῆρον ἐσημῖναντο ἕκαστος,
- sortem signavit unusquisque.

iecerunt autem in galeam, & post-
am nonnihil concussissent, extraher-
e: quod etiam factum a sociis
yffis in adtunda Circe *Odys.* X. (β)
sic VIRGILIUS:

- dejectamque aenea sortem

Accepit galea.

tas κέλεται, seu urna fuit in hanc rem
tributa.

§. III. Quod si carerent liberis,
remotiores devolvebatur successio;
ut apparet ex *Iliad.* V, (γ) ubi Phœ-
ps, occisis duobus filiis, nullum
ierasse dicitur.

- ἐπὶ κτεάτεσσιν ἀπὸσθαι,
- χηρῶσαι δὲ διὰ κτῆσιν διατίοντο
- quem heredem relinqueret;
- sed orbi illius heredes bona par-
titi sunt.

O 3

EUSTA-

5) *Verf.* 175. (β) *Verf.* 206. (γ) *Æneid.* V.
Verf. 490.

EUSTATHIUS (α) apud Græcos, refert, exitisse quoddam ταγμα ἐν ταῖς πόλεσιν οἱ χερσαὶ διαίκαῦν τοὺς ἀκληρονομήτους, ἔχουν τοὺς χερσεύοντας διαδόχων, corpus χερσεῶν, quod administrabat bona eorum, qui heredibus carebant, aut eorum quorum uxores manebant viduæ & indigebant tutoribus. Sed non videtur convenire, ut ad magistratus quosdam ejusmodi bona, suis heredibus carentia, reciderent, non ad cognatos: quando præsertim hic mentio fit divisionis. Itaque, rectius, opinor HESYCHIUS, (β) cui χερσαὶ sunt οἱ μακρόθεν συγγενῆς, οἱ μακρόθεν κατὰ γένος προσήκοντες, cognati remotiores, qui longinqua propinquitate generi conjuncti sunt. Et POLLUX: (γ) οἱ τῷ ἐγγύμῳ γένει προσήκοντες. Qui generi alicui & familie suis heredibus viduata sanguine sunt juncti. Ita vero etiam HESIODUS in Theogonia (δ) loquens de vita cælibe, in qua quis a re familiari satis paratus, tamen adventante senectâ, carèt eo, qui opem ac fomentum adhibeat:

Ὅς καὶ γάμον φεύγων καὶ μέμμετα ἔργα γυναικῶν,

Μὲ

(α) ad *Iliad.* V. *vers.* 158. *pag.* 533. *lin.* 30. *seq.* (β) *Var. Σημεῖα.* (γ) *lib.* III. c. IV. §. 47. p. 290. (δ) *vers.* 603. *seqq.*

LIBER SECUNDUS. 215.

Μὴ γῆμαι ἐθέλει, ὁλοὺν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 Χήτει γηροκόμοιο, ὃ δ' οὐ βιότου ἐπιδευὴς
 Ζῶει, ἀποφθιμίνου δὲ διὰ κτῆσαν δαττόνται
 Χηρωσαί.

*Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera
 mulierum,*

*Non uxorem ducere velit, gravem vero
 attigerit senectam,*

*Carens senectutis suae fomento, si non sine
 opibus*

*Vivat, mortui possessionem inter se dividunt
 Remoti cognati.*

Ἡαῦτα enarrans SCHOLIASTES, (α)
 ἤρωσαί, inquit ἀλλότριαι, ἢ οἱ πέρρωθεν συχ-
 νῶντες· διότι χηρεύοντες τοῦ οἴκου καὶ ἐρήμων
 τος τέκνων, αὐτὴν κληρονομοῦσι. Χηρωσαί
 nt heredes adscititii & cognati remotiores,
 ique propter domus orbata & filiis desti-
 ta hereditatem sibi vindicant. Quan-
 uam fieri potest, ut magistratus certi
 nstituti fuerint, qui ejusmodi bona
 roximis genere distribuerunt. Alio-
 ui non est novum ac inusitatum,
 : bona ἀδίσποτα ac ἀκληρονόμητα possessore
 ὀρpio & heredibus carentia fisco prin-
 pis addicantur.

CAPUT DECIMUM TERTIUM.

De Nuptiis.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

Gradus consanguinitatis §. I. *Dos, cuius*

Pubertas §. II.

Erogatio §. IV.

Consensus parentum §. III.

Reperitio §. V.

§. I.

Nuptiæ apud veteres Græcos inter quasvis personas contrahantur, præterquam parentes ac liberos. Hanc enim conjunctionem nefariam habitam, vel unius Oedipi & Epicastæ tragica historia ostendit, quam POETA attingit *Odyss.* XI. (α). In aliis exigua aut nulla habita ratio consanguinitatis. Sic enim initio *Odyss.* X. (β) Æoli sex filii cum totidem filiabus matrimonio sociati dicuntur. Tyro quoque fratri Crethæo nupsit, *Odyssæas* XI. (γ). Iphidamas duxit amitam, Cisci

(α) *Vers.* 270. *seqq.* (β) *Vers.* 7. *seq.* (γ) *Vers.* 236.

materni avi filiam, uti & Diome-
; *Iliad.* XI. (a) Alcinous Aretam ne-
em ex fratre *Odyss.* VII. (β) Similiter
iphobus habuit uxorem fratris de-
ortui Helenam: (γ) Helenus Andro-
achen, Hectori nuptam. (δ)

§. II. In nuptiis rite obeundis ab
OMERO laudatur *pubertas*. Ita nam-
ic (ε) Æoli filii dicuntur ἡβώντες,
bescentes. Iphidamanti etiam Cisses
edit filiam,

- - Ἐπεὶ δ' ἡβης ἑλικυδῶος ἔκατο μέτρον,
- - postquam ad gloriosæ pubertatis
mensuram pervenerat. (ζ)

USTATHIUS: (η) Καίτοι γάμον, tempe-
ivas nuptias significari docet, ὅτι δηλα-
ὲ φίλωντος ἀνὲρ τῇ νύμφῃ ὁ γαμήσις, καὶ
ὅς ἐν τοῖς γάμοις οὕτως κατὰ τὸν Ὅμηρον
αἰετοῦται ἢ ἡβῃ καὶ ἡδονῇ. Videlicet quoni-
us tunc sponsus charissimus est sponsæ, & in
tō suavissimus. Unde suavissimam Home-
us dicit *pubertatem*, maximeque jucundam.
Hinc SAPPHO (θ) puellam vocabat

O 5

ἄχαιο

(a) *Verf.* 226. coll. *antec.* (β) *Verf.* 66. (γ) *Ibid.*
Schol. ad *Iliad.* XXIV. *Verf.* 251. (δ) *Ibid.* *not.*
(ε) *Odyss.* X. *Verf.* 6. (ζ) *Iliad.* XI. *Verf.* 225.
(η) ad h. l. pag. 840. lin. 37. seq. (θ) apud
FULV. URSINUM in *Carmin.* *Novem Illust.*
Femin. pag. 13. *Verf.* 10.

· - invitis charis patre & i
viventibus

Viris misceretur.

Odyss. VI. (α) Antimachus den
juber Telemachum matrem dimit
ut nubat,

Τῷ ὅτε πater κίλεται, καὶ αὐτῇ.

*Illi emicunque pater jufferit, & pl
rit ipsi.*

Odyss. II. (β) Ita vero apud Mus.
Hero: (γ)

Ἀμφαδὸν εὐ δυνάμιδα γέμοις ὁσίῃσι
λάσσαι,

Οὐ γὰρ ἔμοις τοκέσσιν ἱκεύαδεν.

*Manifeste non possumus jstis potiri
ptiis,*

Quandoquidem parentibus meis non p

Idem apud XENOPHONTĒM Cyrus

VIII. Pæd. (δ) Τά, πater γένος ἱπαινώ κα
παῖδα, καὶ δῶρα βούλομαι δὲ σὺν τῇ
πατρὶς γνώμῃ καὶ τῇ τῆς μητρὸς παῦτά σοι
αινέσαι. Tum genus laudo, tum pue
tum munera. Sed in his annuere til
pairis ac matris sententia volo. TER
LIANUS lib. II. ad Uxorem: (ε) N

(α) *Gerf.* 287. (β) *Gerf.* 114. (γ) *Gerf.* 17.
(δ) p. 179, *fin.* (ε) α. X. p. 232, R.

terris filii sine consensu patrum rite & jure nubent. Quamobrem Imperator JUSTINIANUS *Instit. de Nuptiis* (α) pronunciavit: Rationem civilem & naturalem hoc suadere in tantum; ut parentis jussus precedere debeat.

§. IV. Porro ut sponsus ἑδνα munera sponsalia dabat sponsæ, ita vicissim illa huic afferebat a parentibus ἑρσῖνα dotem. Ejus nomine Andromacha dicta πολύδωρος bene dotata, quod magnam attulerit HecTORI dotem *Iliad.* VI. (β) Hecuba quoque ait, patrem multa dedisse, *Iliad.* XXII: (γ)

Πολλὰ γὰρ ὅπασσι παίδι γέρων ὀνομακλυτὸς Ἄλκις.

Multa enim dedit filiae senex fama inclutus Altes,

Sic Alcinoüs optat Ulysssem sibi generum, & spondet se daturum domum ac possessiones.

- - Οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,

Odyss. VII. (δ) Agamemnon vero etiam Achilli pollicetur filiam amplissime dotatam,

- Ἐγὼ

(α) *lib. I. Tit. X.* (β) *vers. 394.* (γ) *vers. 51.*
(δ) *vers. 314.*

- - - Εγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐπω περ εἴη ἐπέδωκε
γαυρί.

- - - Ego vero dotalia do
dabo

*Permulta, quot adhuc nemo sua dea
filiae :*

nempe septem pulcras ac bene cultas habes. (α) SCHOLIASTES (β) πρὶ dotem intelligit, & τὰ μείλια expon ὅς μείλισσοντας τοὺς ἀνδρας, quibus spon bonum affectum alliciant. At HES CHIUS (γ) interpretatur τὸ ἐπίπροπ dotem adventitiam, dotisque accessionem prater dotem profectitiam, ut loquit ULPIANUS. (δ) Et videtur hoc p stulare τὸ Ἐπὶ quod in compositior habet vim amplificandi. Proinde h urbes erunt τῆς προικὸς ἐπίβλημα, προσθήκη, dotis accessio & supplementum Græci παρὰφερνα vocant, quæ vox Jus Romanum translata leg. 9. §. 1 Digesti. de jure dotium. (ε) Cujus illustre exemplum apud LIVIUM lib. XXVI, (ζ) ubi Scipio, capta Carth gin

(α) *Iliad.* IX. Vers. 147. seq. (β) *ad h. l.* (γ) *Voc.* Ἐπίπροπ. (δ) *leg. 5. ff. de Jur. Dot. l. XXIII. Tit. III.* (ε) *s. lib. XXIII. Tit. III. l. 9. Ceterum.* (ζ) *c. 50. Tom. II opp. p. 600.*

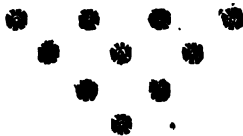
ne, virginem nobilem Allucio prin-
pi desponsatam, ita reddit, ut *ma-
ritima pretium solutionis* a parentibus ac-
cepta doti adjiciat. Super dotem, in-
quit, quam accepturus a socero es, hæc
tibi a me dotalia dona accedent, aurumque
illere ac sibi habere jussit.

§. V. Atque hanc dotem soluto matrimonio referre solitæ uxores, uti patet ex *Odyss.* II; (α) ubi Telemachus inter alia incommoda, quæ a matris dimissione metuit, hoc etiam coniit, quod cogatur Icario ejus patri restituere,

Κακὸν δὲ με πόλλ' ἀποτίνην
Ἰουδαίῳ, αἷψ' αὐτὸς ἔχων ἀπὸ μητέρᾳ πέμψω.

- - Enimvero durum me multa luere
Icario, si ipse ego matrem dimisero.

god Imperatorum functionibus cau-
um apud Romanos lib. V. Codicis tit.
lato matrimonio, quemadmodum des pe-
ter. (β)



CAPUT

(m) Versf. 132. (p) Vel potius Digest. lib. XXIV.
Tit. III.

CAPUT DECIMUM QUARTUM.

De Ritu Nuptiarum.

ΣΤΥΝΟΨΙΣ.

<i>Sponsa ad Sponsum de-</i>	<i>Hymeneus §. IV.</i>
<i>ducta §. I.</i>	<i>Saltatio §. V.</i>
<i>Domus extructa nova</i>	<i>Convivium §. VI.</i>
<i>§. II.</i>	<i>Vestis nuptialis §. VII.</i>
<i>Lampades ac faces</i>	<i>Zona soluta §. VIII.</i>
<i>§. III.</i>	

§. I.

Sponsam in ades suas solenni ritu docebat sponsus. Sic Ægythus Clytæmnestram,

- - ἑθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν εἰς
δομόνδ'.

- - Volens volentem duxit domum
suam,

Odyß. III. (α) Et quod Odyß. VI. (β)
de Nausicaa,

Ὅς κ' εἰ ἐδνοισι βείσας οἶκόνδ' ἀγάγῃται.

Quicunque te dote gravis domum duxerit

Inde HESIODUS in Scuto Herculis, (γ)

(α) *vers. 272.* (β) *vers. 159.* (γ) *vers. 273. seq.*

— — — τοὶ μὲν γὰρ εὐσεβήσουσι τῷ ἀπύχνης
ἡγόντι ἀνδρὶ γυναῖκα.

— — — alii siquidem fabrefactio in curru
Ducebant viro uxorem.

In curru nimirum vehi potissimum solebant, uti etiam observavit POLLUX lib. III. cap. III. (α)

§. II. Domus plerunque nova in hanc rem a marito extruebatur. Odyss. XV: (β)

Εὐθαδὲς ἔγχευε γυναῖκα καὶ ὑψηλοῦς δέτο
δῶμα,

Ibi autem duxit uxorem & altam posuit domum.

Sic Iliad. II: (γ) καὶ δῶμος ἡμιτελής, & domus imperfecta, de Protefilao, recens conjugato. SCHOLIASTES: (δ) ἴθως γὰρ ἦν τοῖς γήμασι θάλαμον οἰκοδομεῖσθαι. Mos enim erat, ut nuptis thalamus exstrueretur.

Ita etiam apud THEOCRITUM nova nupta:

Τεύχεϊς μοι θάλαμον, τεύχεϊς καὶ δῶμα
καὶ αὐλὰς;

Extrues mihi thalamum, extrues & domum & stabula?

Idyl. XXVII. (ε)

P

§. III.

(α) §. 40. p. 286. (β) Vers. 241. (γ) Vers. 7014
(δ) ad l. m. c. (ε) Vers. 36.

226 ANTIQ. HOMER.

§. III. *Præferebantur de more lampades ac faces, cum duceretur Iponfa; Iliad. XVIII: (α)*

Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπалаμ-
πομενάων,

Ἡγίεον ἀνὰ ἄστυ·

*Sponsas autem ex thalamis, tadis adu-
centibus,*

Ducebant per urbem:

Sic HESIODUS: (β)

Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σίλας εἰλύ-
φαζε

Χερσὶν ἐνὶ δμῶων.

*Et procul ab ardentibus facibus fulgor
resplendebat*

In manibus famulorum.

Apud EURIPIDEM (γ) quoque mater queritur, se filio non accendisse facem nuptialem,

Ἐγὼ δ' οὐτέ σοι πυρὸς ἀνῆψα φῶς,

Νόμιμον ἐν γάμοις, ὡς πρέπει ματρὶ με-
γαλείᾳ.

Ego ne ignis quidem accendi faces

*In nuptiis solennes, ut matrem beatam
deceat.*

Similiter Agave apud NONNUM Dia-
nys. lib. XLVI: (δ)

Οὐπὼ

(α) Vers. 492. (β) Scut. Herc. G. 257. seq. (γ)
Phaniss. Vers. 376. seq. (δ) Vers. 304.

τω σῷς θαλάμοισιν ἱκούφισα νυμφοκόμον
πῶς.

*ndum tuis thalamis elevavi ignem
sponsos ornantem.*

§. IV. *Cantus* etiam accedebat
s *hymeneus* dictus; sicuti *locis* cita-
t) HOMERO & HESIO DO sub-
tur,

- πολὺς δ' ὑμέναιος ὄρωρ,

- *multusque hymeneus excitabatur.*

Agave, (α)

ζυγίων ἤκουσα πῶν ὑμέναιον ἱρώτων.

*i audiui jugalium tuorum hymenaeum
amorum.*

υχ: (β) Τὸ δὲ ᾠσμα τὸ γαμήλιον
καὶ ὑμέναιος. *Carmen vero nuptiale*

*r hymen & hymeneus. Quæ vox
ipsa te ad Romanos transiit, ut
pue alia solennia nuptiarum. TE-
ius, Adelphis: (γ)*

*nenaum, turbas, lampadas, tibicinas.
e vero sociæ potissimum canti-
t, ut notat, PINDARUS Ode III.
(δ)*

P 2

Οὐκ

*apud NONNUM Dionys. lib. cit. §. 305. (β)
ib. III. c. III. §. 37. pag. 384. (γ) Act. V. Scen.
VII. Vers. 9. (δ) ἐπιδ. α. §. 2. seqq.*

ὅν κ' ἔμειν' ἐλθεῖν τέττιζαν θυμῶν,
 οὐδὲ παμφώνων ἰαχάν
 ὑμεναίων, ἄλικας
 οἷα παρθένοι φιλέουσιν ἱταῖραι
 ἱσπείαις ὑποκου-
 εῖξεν δ' αἰοδαῖται.

*Non expectavit dum veniret mensa sponsa
 salis,*

*neque omnisonorum clamor
 hymenaeorum, coetaneae
 uti virgines solent socia
 vespertinis juveniliter lu-
 dere cantibus.*

Cujus rei luculentum exemplum in
Helena epithalamio apud THEOCRITUM. (α)

§. V. Saltatio quoque Musicis
 consonantibus organis in nuptiis usi-
 tata. *Iliad.* XVIII: (β)

Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἰδίαν, ἐν δ' αἶψα
 τοῖσιν

Αὔλοι φόρμιγγες τε βόην ἔχον·

*Adolescentes autem saltatores in orbem
 agebant se, interque eos*

Tibiae citharaeque sonum edebant.

Sic in nuptiis Megapenthis *Odyssea*
 IV: (γ)

- δὲ

(α) s. *Idyl.* XVIII. v. 7. seq. (β) *Verf.* 494. seq.

(γ) *Verf.* 18. seq.

- - δαίω δὲ κυβιστητῆς κατ' αὐτοὺς

Μολαῖς ἑξάρχοντες ἰδίνευον κατὰ μέσον·

- - duoque saltatores inter eos

Cantum auspicientes saltabant in medio.

Ulysses etiam cum simulare in ædibus
nuptias vellet, cantorem accersi iussit,
qui desiderium curret

Μολαῖς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,

Cantus dulcis et inculpatæ saltationis;

Odys. XXIII. (α) Atque ita etiam apud
HESIODUM (β) in nuptiarum descri-
ptione

Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν σπείργων ἴσσαν αὐδὴν,

Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγων ἀναγον χερὸν ἱμερόεντα.

*Atque hi quidem canoris tibiis emittebant
cantum,*

*Illæ autem ad modulationem ducebant
chorum amabilem.*

§. VI. Fiebant hæc convivio ma-
gnifice parato, quod γάμος etiam Ho-
MERUS vocat, sicuti Latini nuptias.
DOLLUX: (γ) Ὅμηρος μέντοι, οὐ τὸ ἔρ-
ον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐστίασιν, γάμον καλεῖ.
Iomerus sane non modo rem ipsam, sed
et convivium, nuptias vocat. Odys. I: (δ)

P 3

Εἰλα-

(α) Vers. 145. (β) Scut. Herc. Vers. 278. Et 280.
(γ) lib. III. c. III. §. 44, pag. 288. (δ) Vers.
226.

Εἰλαπίν', ἢ γάμος; ἵπτι οὐκ ἔρανος τίς
γ' ἐστίν·

*Convivium, an nuptiæ? quoniam non sym-
bolum i. e. cæna collatitia hæc sunt.*

Ita Telemachus Spartam appellens, in-
venit Menelaum

- - δαυύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
τίτος ἡδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ὃ ἐνὶ οἴκῳ·

- - *celebrantem nuptias multis civibus,*

Filii atque filia inculpatæ sua in domo.

Odyss. IV. (α) Briseïs quoque deflens
Patroclum mortuum, ait cum sibi
pollicitum Achillis nuptias,

- - δαίσειν δὲ γάμον κατὰ Μυρμιδ-
νεσι·

- - *instruendum epulas nuptiales in-
ter Myrmidonas.*

Iliados XIX. (β)

§. VII. *Vestis* etiam ad nuptias
celebrandas *mutata*, adhibita lavatione.
Jubet hoc Ulysses *Odyss. XXIII: (γ)*

Πρῶτα μὲν αἶψ' λούσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε
χιτῶνας,

Δμωάς τ' ἐν μεγάρουσιν ἀνάγετε εἴμαδ'
ἐλέσθαι.

*Primum quidem lavamini & induimini
vestes,*

Fama.

Famulasque in domibus jubete vestimenta capere.

nc Minerva ad Nausicaam *Odyssæ*
: (α)

ἔοι δὲ γάμος χερδόν ἐστίν, ἵνα χρεὶ καλᾷ
μὲν αὐτὴν

ἔνυσθαι, τὰ δὲ τῷ περὶ παρὰ οἱ καὶ σ'
ἄγονται.

*Tibi que nuptiæ instant, ubi oportet pul-
chras te ipsam*

*induere, talesque illis præbere qui te
ducent.*

orem hunc orientis populis patrium

te, docet clare *Historia Evangelica*,

ubi e convivio ejicitur, qui ve-

nuptiali haud erat accinctus. Cæ-

am soliti sponsæ dari a sponso vestes

tiales, ut liquet ex ea quàm dat

lena Telemacho in hunc usum,

- πολυημέτου ἐς γάμου ὄρεν

ἢ ἀλόχῳ φορέειν - -

- optatarum in nuptiarum tempus

ua uxori gestandum: - -

β. XV. (γ)

§. VIII. Postremum lecto geniali

halamo parato, solvebat sponsus sponsæ

P 4

zonam.

1) *vers. 27. seq. (β) Matth. cap. XXII. cōm. 12.*
seq. (γ) vers. 126.

Anchises,

Λῦσε δὲ γι ζώνην, ἰδὲ εἴματα στή
*Solvit autem illi cincturam, &
suspendas.*

Sic apud THEOCRITUM phell
pressa a Daphni *Idyl. XXVII:* (:

Φεῦ, φεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπέχρισται
δ' ἔλυσται;

*Hei, hei, & mitram amovisti
vero solvisti?*

Moschus de Europa abve
II: (δ)

Οὐδ' ἀεὶ παρθενίην μίτραν ἀχράτη
*Nec virginalem zonam impollui
servatura.*

Sic vero & illa apud QVINT.
Epist. (1)

Cui mea virginitas avibus libata

CAPUT DECIMUM QUINTUM,

De secundis Nuptiis.

ΕΤΝΟΨΙΣ.

*Nuptiæ secunda sæpius Iure non prohibita §. II.**Ad certum tempus re-**Religiose omisse §. I. stricta §. III.*

§. I.

ITa sancte conjugalis thori castitas
 a priscis observabatur, ut *alii viro,*
secundo voto, se addicere mulieres ha-
berent religioni. Exemplum luculen-
 tum in Penelope, quæ ad secundas
 nuptias a multis sollicitata procis,
 strenue restitit,

*Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσεος, δῖμοις τε φῆμι.**Letumque reverens mariti, populi que fa-*
mam.

ut ipsa ait *Odyss. XIX. (a)* Ex voto
 hoc est maritorum, qui a morte
 etiam crediti veteribus integras sibi
 cupere uxores. Quemadmodum Ju-
 stinianus pronunciavit: *animam ma-*
riti defuncti secundis nuptiis contristari. §.

P 5

Qua

Quæ vero. Authent. de Nupt. (a) I
illa apud VIRGILIUM Æneid. IV: (
Ille meos primus qui me sibi jun.
amores

Abstulit; ille habeat secum, serve
sepulcro.

Maxime vero hoc obtinuit cum re-
 quebantur liberi, quibus censeb-
 non perinde favere mulieres, iter
 conjugatas, ut est *Odyss. XV: (γ)*

Κείνου βούλεται οἶκον ἐφέλλειν ὅς κεν ὅπ
Παίδων δὲ προτέρων καὶ κουειδίῳ φίλοι
Οὐκίπ μίμνηται τεθνηότες, οὐδὲ μεταλλά
Illius vult domum augere quicumque
xerit,

Filiorum autem priorum & mariti pi
Non amplius recordatur mortui, ni
inquirat.

Intemperantiæ quoque ac lasciv-
 opinionem præbebant, quæ ad sec-
 da vota convolarent. Unde VA-
 RIUS MAXIMUS (δ) dicit: *multos*
matrimoniorum experientiam quasi illegiti-
cujusdam intemperantiæ signum esse. Qu
 TILIANUS VERO, nubendi quandam
 impudicitiam, *Declamat. CCCVI. (ε).*

§

(a) *Sid. No. XXII. cap. XLIII.* (β) *Verf. 28.*
 (γ) *Verf. 21. seq.* (δ) *lib. II. c. 1. n. 3. p.*
 (ε) *pag. 545.*

§. II. *Jure tamen non fuisse prohibitas secundas nuptias liquet ex eo, quod parentes ac amici Penelopes, rati Ulysssem demortuum, denuo nubere jubent, Odyss. XIX. (α) Atque hac re cæteris apud Græcos præiisse fertur Achis Perseï neptis, quæ Periere Æoli filio, quicum virgo nupta fuerat, mortuo, alteri viro Oebalo nupsit; πρὸτερον δὲ καὶ ἑσέχειται ταῖς γυναῖξιν ἐπὶ ἀνδρὶ ἀποθανόντι χερσεύειν, cum antea sanctum ac solenne fæminis esset, priore viro mortuo, secundis nuptiis abstinere: ut est apud PAUSANIAM Corinthiacis. (β)*

§. III. Cæterum illud singulare, quod HOMERUS (γ) ait, Ulysssem ad expeditionem Trojanam discedentem uxori Penelope dixisse, incertum sibi esse, an rediturus sit, an captivus ad Trojam permansurus; itaque servaret domum ad filii usque pubertatem, tum nuberet, cui vellet,

Γήμασθ' ὃν κ' ἐθέλῃσθα, πρὶν κατὰ δῶμα
λιποῦσα.

*Nubito cui voles, tuam domum relin-
quens.*

JULIA-

(α) Vers. 158. seq. (β) s. lib. II. cap. 21. pag. 159.
coll. not. (γ) Odyss. XVIII. v. 264. seqq.

JULIANUS quidem respondet, donec certum est, maritum vivere in captivitate constitutum, nullam habere licentiam uxores eorum migrare ad aliud matrimonium, nisi malleut ipsæ mulieres causam repudiæ præstare. Sin autem in incerto est, an vivus apud hostes teneatur, vel morte præventus; tunc, si quinquennium a tempore captivitatis excesserit, licentiam habet mulier ad alias migrare nuptias. l. 6. Digest. de Divort. ac Repud. (a) At vero JUSTINIANUS Novell. CXVII. cap. XI. (β) decrevit, ob quantumvis longam mariti absentiam, uxorem alteri nubere non posse, nisi audierit eum certo mortuum. Eo pertinet illud PETRONII: (γ) Si absente per aliquot annos marito potiri non licebat, amare certe licebat. Atque hæc de causa Penelope noluit, licet jussa, alteri in matrimonium se tradere, variis artibus procorum vota ad prioris mariti reditum suspendens; eoque nomine ab omnibus scriptoribus celebrata:

*Penelope poterat bis denos salva per annos,
Vivere, tam multis sæmina digna prociis,
ait*

(a) s. lib. XXIV. Tit. II. (β) coll. Nov. XLII.
c. VII. (γ) *vid. not.*

It PROPERTIUS *lib. II. Elegia VII. (α)*
 Ceterum non videtur omittendum,
 quod PAUSANIAS *Arcadicis (β)* apud
 Mantineos vulgo jaetatum refert: Πη-
 λωπην ὑπὸ Ὀδυσσεὺς καταγνώσθῃσαν, ὡς
 πιστοῦσιν εἰσαγάγοιτο εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπο-
 πρῆθῃσαν ὑπ' αὐτοῦ, Penelopem damnatam
 et repudiatam fuisse ab Ulyse, quod proces-
 uitro allexisset & invitasset in ades suas.

CAPUT DECIMUM SEXTUM.

De Adulterio.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Criminis hujus</i>	<i>Irrogatio §. II.</i>
<i>Qualitas §. I.</i>	
<i>Pœna, cujus</i>	<i>Redemptio §. III.</i>

§. I.

GRave comprimis & Animadversione
 dignum crimen patrare existimati,
 qui alienum thorum violassent.
 exemplo Ægysthus, qui Agamemno-
 nis absentis uxorem Clytæmnestram
 nefario

nefario conjugio sibi junxit, cumque advenientem trucidavit. Sed & idem cum ipsa filii Orestis vindicem manum expertus est, quem ideo rei bene gestæ laudavit in Deorum concilio Jupiter & Pallas *Odyss.* I. (α) Sic ejusdem pater Thyestes, cum Atrei fratris uxorem Europam stuprasset, ita vehementer eum irritavit, ut ultionis vice & proprios liberos in convivio apposuerit edendos. (β)

§. II. Imo cum Phoenix matris impulsu pellicem patris iniisset, Furias, quas ille imprecabatur habuit ultrices *Iliad.* IX. (γ) Sed omnium clarissimum exemplum Paridis, qui cum Helenam Menelai uxorem e Sparta abduxisset, universam Græciam adversus se ac Trojanos concitavit, a quibus ipse cum suis internecone deletus. Et quidem Hector cum lapidea tunica induendum censuit, tam immanis sceleris nomine

Δάϊον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἐνὶ ὅσῃ ἔοργα.
Iliad.

(α) *Verf.* 32. 399. (β) *Vid.* SENECA *Thyest.* c. 680. *scqq.* HORATII *Lib.* I. *Od.* I. c. 17. SERVII *ad Virgilii Aeneid.* I. *Verf.* 572. (γ) *Verf.* 434.

ad. III. (α) Quæ adulterii poena
 ud orientales populos perantiqua;
 constat ex lege Dei *Deuteronomii*
 . XXII. (β) & *Johann. cap. VIII. (γ)*
 c omnium pene gentium moribus
 na capitalis imposita adulteris; quam
 prehensens maritus ipse poterat in-
 rre, ut liquet ex DEMOSTHENE in
 ristocr. (δ) & *Digest. ad legem Ju-*
ni de Adulter. (ε)

§. III. Alioquin & pecunia quan-
 que apud Græcos redempta adulterii
 na: quo pertinent μοιχάγρια *multæ*
ulterii, quas HOMERUS celebrat
hys. VIII. (ζ) Quas SCHOLIASTES
) interpretatur μοιχόλησται τὰ ὑπὲρ τῆς
 γυναικὸς καὶ συλλήψεως τῶν μοιχῶν ἐκπινύ-
 νει, *multas, quæ pro captiva comprehen-*
ne mæchorum persolvuntur. Loquitur
 i de furtivo Martis ac Veneris con-
 bitu; Illum cum uxore deprehen-
 m Vulcanus cupit detinere in vin-
 ilis, donec sibi persolvat χρεὸς *debi-*
m. Pro quo Neptunus, cum se
 btulisset fidejussorem, solvit. Postu-
 lat

(α) *Vers. 57.* (β) *6. 22. seqq.* (γ) *Vers. 5. seqq.*
 (δ) *pag. 733.* (ε) *s. lib. XLVIII. tit. V. §. de*
juro occidendi. (ζ) *6. 332.* (η) *ad B. l.*

lat autem omnia sibi reddi ἵνα δὸς
sponsalia, quæ patri dederat ob puel-
 lam. Apud Romanos utique etiam
 maritos solitos lucrari dotes adultera-
 rum uxorum, & contra uxores do-
 nationes propter nuptias adulterorum
 constat ex sanctione Theodosii & Va-
 lentiniani leg. 9. Cod. de Repudiis; (α)
 §. *Quæ simul facta*. Imò nec licuit ma-
 rito retinere in adulterio deprehen-
 sam uxorem, leg. 2. Cod. ad leg. Jul. de
Adulter. (β) Cui consentanea illa lex
 Attica apud DEMOSTHENEM in
Near. (γ) Ἐπειδὴν δὲ εἴη τὸν μοιχὸν, μὴ
 ἐξέσω τῷ ἐλόντι συνοικεῖν τῇ γυναίκι, ἐὰν δὲ
 συνοικῇ, ἄπιμος ἔστω. *Postquam autem adul-*
terum deprehenderit, ei qui deprehendit;
porro in matrimonio habere mulierem eam
ne liceat. Quam si retinuerit, ignomis-
niosus esto.



CAPUT

(α) lib. V. Tit. XVII. (β) *Sid. Cod. lib. IX. Tit.*
IX. §. Crimen lenocinii. coll. ff. leg. 2. Lenocinii
crimen. lib. XLVIII. Tit. V. (γ) pag. 375. B.

De Concubinis.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

*Concubinarum**Barbaros* §. III.*Exempla* §. I.*ubi de**Polygamia* §. IV.*Admissio*, *apud**Notorum* *conditio**Græcos* §. II.

§. V.

§. I.

PRæter legitimas uxores fuerunt antiquioribus Græcis etiam in usu aliæ foeminæ quibuscum cubabant. Talis Achilli Briseis, quam lecti sui gratia se servaturum pronunciat *Iliad.* I. (α)

Ἰσὼν ἱπορχομένην καὶ ἱμὸν λέχος ἀνέβωσαν,
Telam percurrentem & meum lectum in-
sternentem.

Ἄλοχος uxor inde dicta *Iliad.* IX. (β) ibi quoque absente Briseide cubat eum Diomeda Lesbia muliere, uti Patroclus cum Iphi. (γ) Ita etiam Nestorī ac Phoenici suæ sunt foeminæ, lecti

Q

fociæ.

(α) *Vers.* 31. (β) *Vers.* 356. (γ) *Vers.* 660. seqq.

sociæ. Erant illæ plerumque servæ in bello captæ, aut pretio coemptæ: cujusmodi illæ mulieres Lesbiæ, quæ dicuntur fuisse in tentoriis Agamemnonis, *Iliad.* IX. (α) Serva idem ex qua Menelaus suscepit Megapenthem, cum non amplius esset pariendo Helena, *Odyss.* IV. (β) Similiter ea qua se natum fingit Ulysses *Odyss.* XIV: (γ)

- - Εἰμὲ δ' ὄντην τέκε μήτηρ.

Παλλαίς. - - -

- - Me autem empta peperit mater,

Pellex. - - -

Postremum hoc genus παλλαίδες pellices, Hebræa voce dixerunt, quæ legitimis uxoribus superinducebantur.

§. II. Quanquam apud Græcos ægre admittebantur ejusmodi sociæ: uti videmus factum a matre Phœnicis, quæ pellicem exosam stuprare filio suavit. *Iliad.* IX. (δ) Indeque Ulysses noluit cum serva Euryclea rem habere, metu uxoris,

Εὐνὴ δ' οὐποτ' ἔμικτο, χόλον δ' αἰεὶ οὐ γυναικός.

Sed lecto nunquam mixtus ei est, iram scilicet vitabat uxoris.

Odyss.

(α) *vers.* 129. *seq.* (β) *vers.* 11. *seq.* (γ) *vers.* 202. *seq.* (δ) *vers.* 447. *seqq.*

LIBER SECUNDUS. 243

Myf. I. (α) Hac de causa quoque irritata Clytæmnestra, Agamemnoni ac Cassandræ manus cruentas intulit, quod hanc ille lecti sociam fecisset. Medea Jasoni parem struxit interitum, liberis interfectis, quod Cæüsam sibi superinduxisset; uti notatum ab ΑΤΗΝΑΙΟ *lib. XIII. (β)*

§. III. At apud Barbaros facilius ab uxoribus pellices illæ tolerabantur, sicuti videre est in Priamo, cui præter Hecubam aliæ mulieres quam plurimæ; quod ipse dictat *Iliad. XXIV. (γ)* filios nempe sibi fuisse quinquaginta, ex quibus novendecim uno ventre editi sint, cæteri ex aliis mulieribus. Eorum alii γνήσιοι *legitimi* HOMERO dicti, alii νόθοι *spurii*; uti distinguuntur *Iliad. XI: (δ)*

Τῆς δὲ Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
Εἰν ἐνὶ δόρῳ ἰόντας

Filios duos Priami, nothum & legitimum, ambos

In uno curru existentes:

Et quidem Νόθους interpretatur SCHOLIASTES

Q₂

(α) *Verf. 433.* (β) *pag. 556. C. coll. ibid. not.* (γ) *Verf. 495. seqq.* (δ) *Verf. 102. seqq.*

mo junctas. Etenim magnorum
cipum filiæ illi sociatæ, & c
allata dote; qualis Laothoë,
Lelegum Regis filia, ex qua
Lycaon *Iliad.* XXI. (β) Ita vero
ab antiquissimis Græcis factum,
plo est Ægeus Thesei pater, c
testatur ATHENÆUS, (γ) p
Opletis filiam duxit: post una
natis Chalcodontis, quas cum
dedisset, multas alias sine nupti
vit; dein Pithei filiam Æthram
nubio junxit, ac postremo M
Ipse quoque Theseus, complur
buit uxores, partim rapto,
amore, partim legitimis nupti
sociatas, ut scribit ISTER *lib*
Rer. Attic. (δ) Idem constat

LIBER SECUNDUS. 245

§. V. Cæterum, *etsi non eodem line censerentur nothi apud priscos, ac-
rate tamen cum aliis filiis legitimis a
rentibus educabantur.* Quemadmo-

im comprobatur exemplo Pedæi,
ii nothus erat Antenoris, *Iliad.* V. (α)

Teucris, qui Telamonis *Iliad.* VIII. (β)

uinimo & in partem aliquam vene-
nt paternæ hereditatis; uti Ulysses

ii ait obtigisse *Odyss.* XIV. (γ) Mega-

nthes vero, ut & Nicostratus a re-

gio Spartæ, quod pater possederat

enelaus, ab Oreste fuerunt exclusi,

ia *ἐκ δούλης ex serva* essent suscepti,

ait PAUSANIAS *Corinthiacis.* (δ)

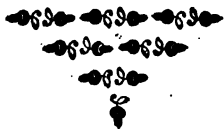
Neoptolemus, quem ex Deïdamia

rim sustulerat Achilles, patrium

num suscepit. Sed matris condi-

ne hoc forte factum, quæ rege Ly-

mede erat prognata. (ε)



Q 3

CAPUT

α) *Vers.* 68. *seq.* (β) *Vers.* 284. (γ) *Vers.* 210.
(δ) *s. lib.* II. c. 18. *pag.* 151. (ε) *Vid. Schol.*
ad Iliad. XIX. 19. 332.

CAPUT DECIMUM OCTAVUM.

De Liberorum educatione.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

*Educationis curam ges-
serunt**Parentes §. I. præ-
cipue**Matres §. II. sæpe
etiam**Præceptores adhibi-
ti §. III.*

§. I.

Singularis cura veterum Græcorum
passim apud HOMERUM elucet
in liberis domi educandis. *Iliad.*
XVI: (α)

Τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔπαιφεν ἠδ' ἀπ-
παλλεν,

Ἀμραγαπαζόμενος ὥσπερ δ' ἐὼν υἱὸν ἐόντα.

*Hunc autem senex Phylas magna cura
nutrivit & educavit,*

*Vehementi amore prosequens tanquam ipsius
filius esset.*

Odyss. XIV: (β)

Τίτες ἐν μεγάροις ἡμὲν παῖδας, ἠδὲ γέροντα.

Filiis in ædibus & educati & nati sunt.

Odyss. XI: (γ)

- 91

- καὶ πατὴρ, ὃς ἔτρεφε πνθὸν ἰόντα,
- & patrem, qui nutrit parvulum.

tris præcipue commendata diligenter
Odyss. II: (α)

- μὲν ἔτεχ', ἣ μὲν ἔθρεψεν,
 - me peperit, quæ me nutrit.
- β. XI: (β)

- σὺ δὲ τοὺς κομέων, ἀπαλλέμεναι πε,
- tu vero hos cura enutrique,

Neptunus ad Tyro gravidam. Sic
d HESIODUM ἔργοις (γ) puer,

- παρὰ μητρὶς καδνῆ
- τρέφεται ἀτάλλαν,
- apud matrem sedulam

tutriebatur crescens.

iliter Hercules apud Matrem nutritus

- νέον φυτὸν ὡς ἐν ἀλωῇ,
- sicut tenera planta in viridario,

ut THEOCRITUS Idyl. XXIV. (δ)
ue ab hoc officio eidem γυνὴ mulier
tut πικίων προφός liberorum nutritrix Idyl.
VII. (ε)

§. II. Et quidem hac parte ita
angebantur matres, ut suo potissimum

Q 4

laſte

) Verf. 131. (β) Verf. 249. (γ) Verf. 129. seq.
(δ) Verf. 101. (ε) Verf. 651

*lacte liberos alerent ; cujus rei exempla
in illustribus foeminis etiam apparent ;
ut in Hecuba , mammam ostentante
Hectori ,*

- - εἰ ποτὶ τοι λαθικυδέα μασὸν ἐπὶ
σχόν,

- - si unquam tibi vagitus sedantem
mammam praeui ,

*Iliad. XXII. (α) Penelope etiam dicta
Telemachum lactasse, (β)*

- - πάρις δὲ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶν
Νήπιος·

- - filius autem illi erat ad ma-
millam

Parvulus.

*Sic Alcumena Herculem & Iphiclum
liberos ipsamet lavisse ac lactasse dicitur,*

Ἀμποτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλα-
κτος·

*apud THEOCRITUM Idyl. XXIV. (γ)
Aristodemi quoque Regis Spartani
uxor geminos λούει καὶ σπίζει, lavat ci-
batque ut est apud HERODOTUM Eru-
to. (δ) PLUTARCHUS (ε) etiam nar-
rat Catonis Majoris uxorem idem prae-
stitisse, αὐτὴ γὰρ ἔγχετον ἰδίῳ γάλακτι. Ipse
enim*

(α) Vers. 83. (β) Odyss. XI. Vers. 447. seq. (γ)
Vers. 3. (δ) s. lib. VI. c. 52. p. 359. (ε) Tim. I
opp. pag. 348. d.

LIBER SECUNDUS. 249

a *nutrit suomet lacte nutriti infantem.* Mul-
 ; tus ille est in hujus rei commenda-
 c tione tractatu *αὐτὸν αἰσάντων ἀγογῆς, de*
 puerorum educatione. (α) Uti Phavo-
 - rianus apud GELLIIUM lib. XII. cap.
 1 (β) Cæteroquin haud inficior, nu-
 1 trices etiam adscitas ab antiquioribus:
 veluti Euryclea illa Ulyssis, cui ipse
Odys. XIX (γ)

- - οὐ δὲ μὲν ἔταρας αὐτῇ

Τῇ σὺ δὲ μελὶ μαλ' ἔτα

- - tu autem me nutriti ipsa

Ipso tuo in ubere.

Sic etiam Nutrix Nausicaæ, *Odysseus*
 VII, (δ) & Astyanactis Hectoris filii
 commemoratur *Iliad.* VI. (ε) Sed la-
 ctis materni inopia hoc fieri potuit,
 ut sæpe contingit. Ut ut sit, con-
 stat singularem a parentibus adhibitam
 curam in liberorum educatione; quam
 & leges Atheniensium, uti & Roma-
 norum sanxerunt. Hinc in deliciis
 conjugii positum, quod puelli in ge-
 nibus parentum comedebant, ut patet
Iliad. XXII, (ζ) ubi Andromache oc-
 ciso Hectore, queritur de Astyanacte:

Q 5

- O's

(α) *Tom. II. opp. pag. 3. B.* (β) *pag. 271.* (γ) *vers. 482.* (δ) *vers. 12.* (ε) *vers. 399. seqq.*
 (ζ) *vers. 500. seq.*

- - - Οὐκ ἔστιν μὲν τοῦ ἐπὶ γούνασι
πατρὸς

Μυελὸν οἷον ἔδεσκει, καὶ οἷον πόνον δὴμῳ

- - - *Qui ante quidem sui super ge-
nua patris*

*Medullam tantum comedebat, & ovium
pinguem adipem.*

* Sic in genibus Autolyçi avi Ulysses
positus *Odyss. XIX: (α)*

Τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε.
Πανομένῳ δόρυποιο.

*Hunc ei Euryclea dilectis in genibus
posuit*

Finienti cœnam.

Itaque Amyntor filio diras impreca-
tus addit, ne genibus suis imponat
filium,

Μὴ ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσειται φίλον υἱόν
Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα

*Ne unquam genibus suis imponeretur di-
lectus filius*

Ex me genitus.

Iliad. IX. (β) Illic soliti ludere pueri
nes παππάζοντες *Iliad. V: (γ)*

Οὐδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παπ-
ζουσιν.

Neque eum liberi ad gœna pappæ vocant.

Πάππη

παις nempe subinde *diffitantes*, quae Nauficaë patrem alloquitur *Odysseus* VI. (α)

§. III. In illustrioribus familiis bibiti præterea viri, qui filios educarent bonis artibus imbuerent. Quam peram præstitit Pelco in educatione chillis Phoenix *Iliad.* IX. (β) Ubi refert, se ei infanti genibus suis imposita cibum præcidisse, & vinum indidisse, quo evomito sæpe vestem nam conspurcavit; deinde concionandi ac bellandi disciplina cum inormasse,

Μέδων τε ρηκτῆρ' ἔμεναι, ρηκτῆρ' τε ἔργων
 eum efficeret oratorem verborum, attorque rerum, sicuti vertit CICERO ib. III. de Oratore. (γ) Idem Chironi Centauro traditus quoque in disciplinam, apud ORPHEUM in *Argonaut.* (δ) & PINDARUM *Ode* III. *Nem.* (ε) ubi item canendi, medendi, venandi, liasque edidicit. Et PAUSANIAS *Bæotias* (ζ) narrat *Hesiodum* conscripsisse præcepta Chironis ad Achillem instruendum, ubi inter

(α) G. 57. (β) G. 443 G. 448. *seqq.* (γ) c. XV. Vol. II *opp.* p. 473. (δ) *Verf.* 385. coll. G. 443. *seqq.* (ε) *ἀντίκρ.* γ. *Verf.* 12. *seqq.* (ζ) s. lib. IX. c. 34. pag. 772.

inter alia ejus opera ponitur Περσινίδης
 π Χείρωνος, ἐπὶ διδασκαλίᾳ δὲ τῇ Ἀχιλλεύου.
 PLUTARCHUS quoque in *Theſeo* (α)
 ait, illi a patre datos præceptores,
 qui liberalibus artibus ac heroicis di-
 ſciplinis eum informarent. Herculem
 quoque ab Atlante rerum naturalium
 ſcientiam edoctrum ſcribit SERVIVS. (β)
 At apud THEOCRITUM *Idyl.* XXIV, (γ)
 Linus fertur eundem docuiſſe literas;
 artem ſagittandi Eurytus; cantandi
 cythara Philammonides Eumolpus;
 pugillatus ac luſtæ artem Harpalycus
 Phanopeus; certamina curulia Amphi-
 tryo; bellica Caſtor. Ita Alexandro
 Magno varii fuerunt magiſtri & præ-
 ceptores; quibus omnibus impoſitus
 Leonidas Olympiadis propinquus, qui
 nutritius ejus ac Rector dictus. At
 Cato Romanus ipſe filium ſuum omni-
 bus artibus voluit erudire, οὐ μόνον
 ἀκοντίζειν, οὐδ' ὀπλομαχεῖν, οὐδ' ἱππεύειν δι-
 δάσκων τὸν υἱόν, ἀλλὰ καὶ τῇ χειρὶ πύξ παῖτα,
 καὶ κούμα καὶ ψύχος ἀνέχεσθαι, καὶ τὰ διδάσκει
 καὶ τραχύνοντα τοῦ ποταμοῦ νηχόμενον ἀποβιά-
 ζεσθαι, Non jaculari modo & armis de-
 pugnaſſe

(α) *Tom.* I opp. p. 2. ſeq. (β) *ad VIRGIL. Æneid.*
 l. 9. 745. coll. not. (γ) *Verſ.* 103. ſeqq.

mare atque equitare docuit filium, sed
latum etiam, æstum & algorem tole-
, vortices & fluctus fluminis nando su-
re: ut refert PLUTARCHUS. (a)

CAPUT DECIMUM NONUM.

De Officio liberorum erga Parentes.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

erentia §. I.	pensatio §. II.
as, ubi	Injuriam parentibus
Intricationis re-	illata ultio §. III.

§. I.

IAximum parentibus honorem a liberis
exhibitum, apud HOMERUM
in infinitis locis patet. Vereban-
religiose eos offendere, quod Εὐ-
Furias crederent vindices sibi in-
e, quæ SCHÖLTAÆ (β) di-
tur κατὰχθόνιοι δαίμονες, πτωρητικοὶ τῶν
κῶν ἀσθενμάτων, demones terrestres,
impie-

) Tom. I opp. pag. 348. B. (β) ad. Iliad. IX,
Vers. 454.

254 ANTIQ. HOMER.

impietatis erga parentes ultores. Sensit hoc Phoenix *Iliad.* IX, (α) cui violanti pellicem suam pater

- - συγχεῖς ἐπεκέλευτ' Ἐεινῦς.
- - *horrendas imprecatus est furias.*

Eodem modo cavet sibi Telemachus ab expellenda matre,

- - ἄλλα δὲ δαίμων
Δάσει· ἐπεὶ μήτηρ συγχεῖς ἀρήσιντ' Ἐεινῦς.

- - *Alia autem deus*

Dabit: postquam mater odiosas imprecationes fuerit furias.

Odyss. II, (β) Timoleon quoque apud PLUTARCHUM (γ) inedia se conficere paravit, cum videret matrem φωνὰς τε δεινὰς καὶ κατὰρας ἐπ' αὐτὸν ἀγασσάαι φεικώδεις, devovere caput suum, dirasque imprecari sibi. Nec fortiore ratione commovendum filium Marcium Veturia sibi putavit, quam injecto imprecationis maternæ metu, apud DIONYSIUM HALICARNASSEUM lib. VIII: (δ) Βαρῆαν ἀγὼν, καὶ δεινὰς ἑιννίαις ἀντ' ἑμαυτῆς καταλιποῦσά σοι πτωρούς, dirasque & furias tibi pro me relinquant sævas vindices. Multus in hac re de-
cla-

(α) *vers.* 454. (β) *vers.* 134. *seq.* (γ) *Tom.* I
opp. pag. 238. B. (δ) *pag.* 523. *lin.* 16.

mandanda est PLATO *lib. XI. de Leg. (a)*
 ubi Oedipodis, Amyntoris, Thesei
 ac aliorum exemplis ostendit, *ἱερὰ ἰσχυρὰ
 πατρὶος γονεῶν ἐνδομήματα θεῶν*, Deos paren-
 tum adversus filios injurios exaudire preces;
 contraque exaudire, si quid precentur
 boni: atque inde honorem illis &
 quidem a Diis proximum censet tri-
 buendum; quod præcepit ΠΡΟΚΥΛ-
 ΠΕΔΟΣ: (β)

Πρῶτον δὲ θεὸν πῶμα, μετὰ τὸντα δὲ οἷον γονεῶν.
Primum deum cole, deinde tuos parentes.

§. II. In primis vero antiquis
 Græcis curæ fuit *δρεπτήμια*, quæ HO-
 MERUS vocat *nutritionis pramia*, pa-
 rentibus rependere; uti cum de Simoisio
 & Hippothoo immatura morte præ-
 ceptis, ait: (γ)

*Οὐδ' ἔτι πατρὶος
 Θρίπτα φίλοις ἀπέδωκε, μινυθάδιος δὲ
 οἱ αἰών.*

*neque parentibus
 Nutritionis pramium suis reddidit, bre-
 vis enim ei ætas.*

HECIDIUS quoque in Εἴργους, (δ) de-
 scribens seculi postremi scelera, ait
 nullum

(a) Tom. II opp. pag. 931. B. (β) Vers. 6. (γ)
Ilíad. IV. Vers. 477. seq. (δ) Vers. 184. seq.

*Senibus parentibus educationis
reddent.*

Tales etiam igne extremo crei
prædicat SIBYLLA, (α)

- - - Οἷσι δὲ γονεῖς ἐνὶ
κάλλιστον, οὐτὶ τίσιαις ὅλος, οὐ
γονεῦσιν

· Ἀντιπαροσχόντες. - - -

- - - *Quive parentes in
Relinquunt, neque præmia digni
dunt*

Pro nutritu. - - -

Commendat hanc rem serio

STOTELBS lib. IX. *Ethic. cap.*

Δόξαι δ' ἂν, προφῆς μὲν γονεῦσι δέ
ἐπαρκῆν, ὡς ἐφείλοντας, καὶ τοῖς π
κάλλιον ἢ ἑαυτοῖς ἐς ταῦτ' ἐπαρκῆν.

LIBER SECUNDUS. 257

quos sumus, quam nobis ipsis in his rebus optulari. Leges ipsæ apud Athenienses sanxerunt, ut refert *ÆSCHINES* in *Timarchum*: (α) quibus simile responsum *ULPIANI* l. si quis a liberis *Digest.* de agnosc. lib. (β) At diversum institutum *Ægyptiorum*, quod refert *HERODOTUS* *Euterpe*: (γ) Τρέφειν τοὺς παῖδας τῶσι μὲν παῖσι οὐδεμίαν ἀνάγκην, μὴ βουλομένοισι τῇσι δὲ θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη, καὶ μὴ βουλομένησι. Alendi parentes filiis nulla, nolentibus: filiabus, etiamsi nolint, summa necessitas est.

§. III. In laude quoque positum, injuriam parenti illatam ulcisci; *Odyssæ* III. (δ) *Telemachus* loquens de *Orestæ*, qui ultus erat necem patri ab *Ægystho* illatam,

Καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
Οἴσουσι κλέος εἶναι, καὶ ἰσσομένοισιν αἰοιδῆναι.

Et ei Achivi

Ferent gloriam amplam, & posteris præconium.

Eadem quoque de causa matrem occiderat; cujus nomine absolutus fuit in *Arcopago*, *Palladis* judicio, ut est

R apud

(α) apud *DEMOSTH.* pag. 264. E. (β) lib. XXV. Tit. V. leg. 5. (γ) s. lib. II. cap. 35. pag. 193. (δ) vers. 293. seq.

258 ANTIQ. HOMER.

apud DEMOSTHENEM in *Aristocr.* (α)
Sed & contra injuria parentum in filiis
vindicata est; quod Agamemnon fecit
in Antimachi natis, qui Menelao &
Ulyssi eadem proditorie erant moliti:

Νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς δεινὰ τίοντι λάβωρ
Nunc patris certe luctis indignam inju-
riam,

Iliad. XI. (β) Ejusmodi exempla quam
plurima in historiis reperiuntur, præ-
sertim crimine in principes commisso.
Iniquitas tamen aliqua huic vindictæ
videtur subesse. Etenim, ut recte
CICERO: (γ) *Acerbum est parentum*
scelera filiorum pænis, lui, ut ad liberos,
qui nil meruerunt, pæna perveniat. Εἰ μὲν
γὰρ συνεξήμαρτον, καὶ συκολαζήσονται. Quodsi
enim simul peccarunt, simul etiam punian-
tur, ait PHILLO. (δ) Nimirum, quia
unusquisque ex suo admissio sorti subjicitur,
nec alieni criminis successor constituitur;
uti retulit CALLISTRATUS leg. crimen.
Digest. de pænis. (ε)

CAPUT

(α) pag. 737. B. coll. pag. 735. E. (β) *Verf.* 142.
(γ) *ad Brut. Epist. partim XII. partim XV.*
Vol. VII. opp. pag. 2160. & 2167. (δ) de Legi-
b. Special. pag. 549. (ε) s. lib. XLVIII. Tit.
XIX. §. 26.

LIBER SECUNDUS. 239
CAPUT VIGESIMUM.
De Servitute.

ΣΤΝΟΨΙΣ.

<i>ervi acquisiti</i>	<i>Dominorum in servos</i>
<i>Bello justo §. I.</i>	<i>poteſtas, qua</i>
<i>Emptione ac vendi-</i>	<i>Caſtigati §. V.</i>
<i>tione §. II.</i>	<i>Liberati §. VI. ad</i>
<i>Bello injuſto §. III.</i>	<i>quos referuntur</i>
<i>Citra bellum §. IV.</i>	<i>Operarii mercede con-</i>
	<i>ducti §. VII.</i>

§. I.

Servi Græcis erant plerunque capiti
bello, quos victores ab occidione
ſervabant; unde δμῶν dicti παρὰ
μᾶσθαι a domando; quia videlicet, ὃν
ἤντηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται, a quo
is ſuperatus eſt, huic etiam in ſervitu-
n eſt redactus; ut ait PETRUS 2 Epi-
l. cap. II. (a) Tales δμῶν ſervi Ulyſſ-
is, de quibus Telemachus Odyſſ. I: (β)
καὶ δμῶν οὗς μοι λήϊσται δῖος Ὀδυσσεύς.
*Et ſervorum quos mihi mancipavit nobi-
lis Ulyſſes.*

R 2

Sic

(a) comm. 19. (β) Verſ. 398.

Sic Lesbix illæ mulieres, quas in tentoriis servabat Agamemnon, armis erant servituti addictæ; (α) uti & Briseis Achillis. (β) Idem sui uxori metuit Hector, ne quis se mortuo eam abducatur,

- - ελεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας,
- - liberam diem abripiens;

ut cogatur alienam telam texere & aquam e fonte afferre. (γ) Et vero δίδουλαμένην in servitutem redactam se dicit apud VIRGILIUM *Aeneid.* III: (δ)

Stirpis Achilleæ fastus, juvenemque superbum

Servitio enixæ tulimus. - -

Sic HERODOTUS *Thalia* (ε) narrat Atossam, cum maritum Darium ad bellum Græciæ concitaret, se velle sibi Λακωνίας γενέσθαι δεξαμένης, καὶ Ἀργίας καὶ Ἀττικὰς καὶ Κορινθίας, *Lacenas & Argivas & Atticas itemque Corinthias ancillas fieri.* Et in *Erato* (ζ) *Pythia* minata vastitatem Milesiis;

Σαὶ δ' ἄλλοχοι πολλοῖσι πόδας νίψουσι καμήταις
Crinitisque pedes tua pluribus abluet uxor.
§. II.

(α) *Iliad.* IX. 6. 128. *seqq.* (β) *Iliad.* II. 6. 639. *seqq.* s. *Catal. Na6.* *vers.* 196. *seqq.* (γ) *Iliad.* XX. *vers.* 193. (δ) *vers.* 326. *seqq.* (ε) s. *lib.* III. c. 134. p. 214. (ζ) s. *lib.* VI. c. 19. p. 340.

LIBER SECUNDUS. 261

§. II. Captos sapius moris erat
servitutem divendere, quod in multis
 fecisse dicat Achilles,

- Πολλοὺς ζῶους ἔλον ἡδ' ἐπείρασαν.

- *Multos vivos cepi & vendidi,*

l. XXI. (α) Priamus de suis natis
 nunciat, exemplo Lycaonis, quem
 horto patris abreptum divendit
 milles: & de aliis queritur Hecuba

ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἑμούς πεδάς ἀκούς

Ἀχιλλεύς

ἔρυσσ' ὄρνι' ἔλεσκα.

Ulios etenim filios meos pedibus velox
Achilles

vendebat, quemcunque caperet.

l. XXIV. (β) Ita vero integræ quo-
 civitates *servituti mancipata*, quod
 καταδίδειν dixerunt Græci; uti Ar-
 i fecere potiti Mycenis, apud Dio-

rum SICULUM lib. XI. (γ) Alexan-

Thebis apud ARRIANUM lib. I. (δ)

mmius Corinthi, apud PLUTAR-

IM (ε) & alios.

§. III. Sed enim non iusto tantum
 servi vendebantur ab hostibus

R 3

capti,

) Vers. 102. (Α) Vers. 751. seq. (γ) pag. 50. A.
 (δ) pag. 11. A. (ε) Sympos. lib. IX. Quæst. I.
 Tom. II opp. pag. 757.

capti, *verum etiam a latrunculis, ac prædonibus*, aliisque, qui quomodocunque poterant esse superiores. Ita vendita mulier illa, quam cum Eumæo abduxerant Taphii latrones *Odyss. XV*; (α) ipseque a Phœnicibus pretio traditus Laërti. (β) Ulysses quoque *Odyssæa XIV*. (γ) idem sibi parasse dicit veteratorem Phœnicem, quocum in Libyam navigabat, & Thesprotos, cum esset mittendus regi Acasto,

Αὐτίκα δούλιον ἥμαρ ἱμοὶ μηχανήσονται

Statim servilem diem mihi machinabantur.

Minatur denique etiam Laomedon, se Apollinem ac Neptunum ligatos deportaturum in longinquas ac insulas, ibidemque venditurum *Iliad. XXI*. (δ) Moderatius Romani, apud quos ab hostibus iusto bello, non a latrunculis aut prædonibus capti, servi efficiebantur, ut respondet ULPIANUS *leg. XXIV. Digest. de captiv. & postlim.* (ε)

§. IV. Quod attinet ad eos servos, qui *citra bellum* aut latrocinium vendebantur, iis antiquitus non usam Græciam tradit TIMÆUS TAU-

ROME-

(α) *Gerf. 427.* (β) *ibid. Gerf. 482.* (γ) *Gerf. 340.*
 (δ) *Gerf. 453. seq.* (ε) *s. lib. XLIX. Tit. XV. s. Hoffes sunt.*

LIBER SECUNDUS. 263

OMENITES apud ATHENÆUM: (α)
 ἡ ἦν φασὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ὑπὸ ἀργυρο-
 πων τὸ παλαιὸν διακονῆσθαι. Non moris
 esse ait Græcis, ut a servis mercede con-
 dictis servitia acciperent. Primi e Græ-
 s commemorantur Chij barbaros ser-
 os numerata pecunia mercati. Quos
 leo Deorum iram contraxisse IDEM (β)
 enset, siquidem oppressi sunt ab iis
 edio dominicæ potestatis. In iis
 accipui fuerunt Cares; unde pro fer-
 libus hominibus Græco proverbio
 iurpati. Quo referunt Interpretes
 lud HOMERI *Iliad.* IX. (γ) ἐν καρδὸς αἴσῃ,
 accipui loco. Frequenter etiam jam
 de priscis temporibus in hanc rem
 hibebantur Pontici, Lydi, Phryges,
 similes, qui suos soliti nullo nego-
 o divendere exteris, uti narrat PHI-
 STRATUS *lib. VIII. de Vit. Apollon.* (δ)

§. V. Magna fuit Dominorum in
 vos potestas; unde illorum ἀνακτες
 ges dicti, uti Telemachus,

- - οἶκος ἀναξ ἔσμι' ἡμετέρῳι,
 καὶ δμῶων, - -
 - - ego domus rex ero nostræ,
 Et servorum: - -

R 4

Odyss.

α) *lib. VI p. 264. C.* (β) *l. c. pag. 265. B.* (γ)
vers. 378. (δ) *c. 7. §. XII. pag. 346.*

264 ANTIQ. HOMER.

Odyss. I. (α) & Andromache metuens filio, ne sit

Ἀΐδαίου πρὸς ἄνακτος ἀμειλίχου·

Laborans pro domino immiti,

Iliad. XXIV. (β) *In vitam* utique ac necem eam patuisse, apparet ex eo, quod Ulysses, impetitus conviciis a Melantho, minatur, se renunciaturum hero Telemacho,

- - ἵνα σ' αὖθις διαμελῆσσι πάμπαν,

- - *ut eum in frustra concidat,*

Odyss. XVIII. (γ) Quod postea factum narratur *Odyss.* XXII. (δ) ubi nares & aures ei præcisæ, extracta genitalia ac canibus projecta; manus denique ac pedes amputatæ. Servis quidem peculiarem fuisse hanc mutilationis pœnam liquet ex eo, quod Laomedon minatus Diis servitutem, ait: (ε)

- - Ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν ὄντα χαλκῷ,

- - *se utriusque aures ære abscissurum.*

Eo pertinet, quod famulæ etiam pervicaces ac sceleratæ funibus ex trabe suspenduntur, quem οὐ καθαρὸν θάνατον vocat Telemachus, πῶς πῦρ καὶ θάνατος.

(ζ) EUSTATHIUS (η) καθαρὸς θάνατος, ὁ
δικαίος

(α) *Verf.* 397. (β) *Verf.* 734. (γ) *Verf.* 338. (δ)

Verf. 475. *seq.* (ε) *Iliad.* XXI. *Verf.* 455. (ζ)

Odyss. XXII. v. 462. (η) *ad h. l. p.* 1934. *lin.* 3.

Ξίφους· μίαν δὲ δ' ἀγχοιμαῖος. *Pura
rs dicitur quæ ferro, impura quæ suffoca-
re adsciscitur. Informe lethum dixit
IRGILIUS (α)*

§. VI. *Liberabantur quoque non-
inquam dominorum potestate. Quod
illicetur bubulco ac subulco Ulyss-
s, interfectis eorum ope procis.
yß. XXI. (β) Et PLUTARCHUS Hel-
i. Problem. XIV. (γ) narrat Telemach-
ium Eumæum ac socios libertate do-
mos civibus inseruisse; unde Colia-
rum ac Bucoliorum genus in Ithace
lebratum permanfit.*

§. VII. *Cæterum præter servos
iam fuerunt Græcis homines liberi, qui
mercede operam suam aliis elocabant; ὅντις
ἔτι HOMERO; sicuti Telemachum
redientem sequebantur,*

Θῆτες τε δμῶτες τε - - -
*Mercenarii mancipiaque. (δ) - - -
Odyßea XVIII: (ε) Eurymachus ab-
yße hospite petit, an ad rustica offi-
i mercede velit locari:*

ἔστιν, ἢ ἂν κ' ἐθέλεις θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην
Ἀρχὴ ἐπ' ἐξαπῆς; (μισθὸς δὲ τοι ἄρκιος ἔσται.)

R 5

Hospes,

[α] *Æneid. XII. v. 603. (β) v. 214. sqq. (γ) Tom.
II. opp. pag. 294. C. (δ) Odyß. IV. v. 644. (ε)
Vers. 356. seq.*

Hospes, numquid vis servire, si te suscipiam,

Agri in extremitate? (merces autem tibi sufficiens erit)

Et Achilles mavult

- - ἑπάρουρος ἰὼν θύταυόμεν ἄλλῃ

Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, (α)

- - *rusticus mercede servire alii*

Viro inopi,

quam omnibus mortuorum umbris imperare. Præstiterunt hoc Laomedonti Apollo & Neptunus, ille in pascendis bobus, hic in muro ædificando. (β)

Unde & θητιάς θεῶν παρ' ἀνθρώποις *servitutes deorum apud homines* in Græcorum theologia recensentur a DIONYSIO HALICARNASSEO *Antiq. lib. II.* (γ)

Ita vero etiam HERODOTUS *Urania* (δ) narrat, tres fratres a Timeno oriundos Gavanum, Æropum & Perdiccam ex Argo in Illyricos, & inde in superiorem Macedoniam ad urbem Lebream transfugisse, ubi ἰθίππου καὶ μισθῷ *mercenariam ad operam se locaverunt regi; ac primum equos pavisse, secundum boves, tertium minores pecudes.*

ANTI-

(α) *Odys. XI. v. 488.* (β) *Iliad. XXI. v. 434. seq.*

(γ) *p. 90. lin. 45.* (δ) *s. lib. VIII. c. 437. p. 508.*

ANTIQUITATUM IOMERICARUM LIBER TERTIUS.

CAPÛT PRIMUM.

De Cibo veterum Græcorum.

ΣΤΝΟΨΙC.

<i>Index</i> §. I.	<i>Describuntur</i> §. IV.
<i>Species :</i>	<i>Ferarum & piscium</i>
<i>Panis</i> §. II.	§. V.
<i>Carnes</i>	<i>Lac</i> §. VI.
<i>Animalium, quæ</i>	<i>Fruētus & olera</i> §.
<i>Recensentur</i> §. III.	VII.
	<i>Sal</i> §. VIII.

§. I.



Superiori libro ea quæ magis publica sunt tractavimus, privata deinceps persequamur : & in iis primo vitum ac amictum. *Vide* ab ARISTOTELIS *Problematum* Sect.

Secl. X. (a) in humidum & siccum distinguitur, nempe cibum & potum; quomodo & HOMERUS sæpe describit, (β)

Αὐτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἰδυπίας ἔξ ἔρον ἔντο
Ceterum postquam potus & cibi desiderium
exemerunt.

§. II. In cibo primum locum tenet panis ὄπς HOMERO; (γ) usque adeo ut pro quovis edulio usurpetur, quemadmodum apud Hebræos חֶלֶב Constat e tritico vel hordeo; hæc enim duo frumenti genera apud HOMERUM usitata (δ) Ita quoque HERODOTUS Euterpe: (ε) Ἀπὸ πυρίων καὶ κριθῶν ὧ' ἄλλοι ζῶουσιν· Αἰγυπτίων δὲ τῶν πικνύμενων ἀπὸ τούτων τὴν ζῆν ὄνειδος μέγιστον ἐστὶν ἀλλὰ ἀπὸ ὀλυσίων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζῆα μετ' ἑτέροις καλέουσιν. Alii frumento atque hordeo victitant: Ægyptiis victitare iis quæ ex his facta sunt, maximo probro est: sed cibus e farre confectis, quod quidam siliginem appellant. Solebant autem panes ferre

(a) Quæst. 55 & 58. Tom. IV opp. p. 112. seq. (β) Iliad. I. Vers. 469. Iliad. II. Vers. 432. &c. (γ) Iliad. V. Vers. 341. Iliad. VIII. Vers. 507. Odyssey Vers. 139. &c. (δ) Vid. not. (ε) c. lib. II. c. 36. p. 103.

LIBER TERTIUS. 269

in canistris, quos *καρίους* HOMERUS appellat. *Odys.* I: (α)

ἵτον δὲ δμῶς παρηνέον ἐν καρίοισιν,
anem autem ancilla coacervabant in canistris.

apud THEOCRITUM parvo *Her.*: (β)

- ἐν καρίῳ μέγας ἄρτος
μεγας.
-
- grandis in canistro panis
Doricus.

aliter VIRGILIUS *Aeneid.* I: (γ)

- Cereremque canistris
expediunt;
NATUS: (δ) Mos enim fertur apud
res fuisse, ut panis non argenteis, sed
ineis vasculis inferretur.

§. III. Accedebant carnes; & quina boum præcipue, ovium, caprarum,
2. Hoc enim HOMERICIS hebus duntaxat in usu; & quidem
i, assa. ATHENÆUS lib. I: (ε)
τίθεντο δὲ οἱ μὲν ἄρτοι σὺν τοῖς καρίοις,
δὲ δῖπνα κρέα μόνον ἦν ὁππότε, ζῶμὸν δὲ
οὐκ

1) *Gerf.* 147. (β) s. *Idyl.* XXIV. *Gerf.* 135. seq.
(γ) *Gerf.* 705. seq. (δ) *ad h. l.* (ε) *pag.*
12. B.

270 ANTIQ. HOMER.

οὐκ ἰσοίει Ὀμηρος, δύο γὰρ βοῦς οὐδ' ἦν κρία,
 οὐδ' ἐγκέφαλον, ὅσα δὲ καὶ τὰς κοιλίας,
 οὕτω σφόδρα ἢν ἀρχαῖς, Ἀντιφάνης φησί.
Panis canistris ministrabatur : in cœnam
vero assam tantam carnem adhibebant :
Etenim HOMERUS nec juncula parat
boves immolans, nec carnes elixat, aut
cerebrum ; sed intestina ventresque assat,
adeo prisci moris tenax fuit : inquit AN-
TIPHANES. Hinc SERVIUS ad l.

Æneid. (a) Heroicis temporibus non ve-
scebantur carne elixa: Unde & VARRO-
NEM ait scripsisse, Romanis primum in
usu fuisse assa, secundo elixa, tertio junc-
ta. At enim elixæ quoque carnis
antiquioribus temporibus aliquem u-
sus fuisse, ex HOMERO notat ipse
 ΑΤΗΝÆΟΣ: (β) Ὅπ δὲ καὶ ἰφθῖς
 ἐχρῆτο κρίασιν, ἐμπαίζει ἐν οἷς λίγας

ὧς δὲ λίβας ζῆ,

Κρίσσει μιλόμενος ἀπαλοποιῖας σάλοισι.

In cibos carnes elixas ipsos subinde admisisse
monstrat his verbis :

Ut vero lebes fervet

Adipem liquefaciens saginati porci ;

que refert quod pes bubulus in
yllem conjectus sit ;

οὐδὰ γὰρ βόειον
 οὐδὲν

(a) *Georg. 710.* (β) *lib. I. p. 25. D.*

ἡδεῖς ὀππῇ, quandoquidem pedem bubulum nemo assaverit.

§. IV. Erant vero animalia illa ad victum apta *provetioris ætatis*. Huc pertinere dicit idem ATHENÆUS, (α) quod apud HOMERUM (β) Priamus objiciat criminis loco filiis, quod sint.

Ἀφ' οὗ καὶ τῶν ἐείπων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες,
Fladorum ac agnorum tenerorum publici raptores.

Sobolis conservandæ gratia hoc factum, quo nomine etiam apud Athenienses vetitum fuisse scribit PHILOCHORUS, (γ) ἀπέχου ἀφ' οὗ μὴδεὶα γεύεσθαι, ἐπιλασιπύσης ποτὲ τῆς πῶν ζώων τοῦτων γνέσεως: *ne quis intonsum agnum comesset, cum aliquando pecoris hujus soboles defecisset.* Cui affinis ea lex, quam Imperator Valens per orientem dederat, *nequis vitulorum carnibus vesceretur*, utilitati agriculturæ providens, ut ait HIERONYMUS lib. II. *advers. Jovian.* (δ)

§. V. Cæterum *feras* quoque nonnunquam ab heroibus manducatas constat ex frequenti venatione, ut
Odyss.

(α) lib. I. pag. 9. C. (β) Iliad. XXIV. Vers. 262.
 (γ) apud ATHENÆUM lib. I. pag. 9. D. (δ)
 Tom. II opp. pag. 75. A.

Odyss. IX. (α) caprae sylvestres captæ in cibum. *Odyss.* X (β) cervus; & id genus alia animalia. Sic vero aves quoque eos consuevisse captare, liquet ex *Iliad.* XXIII. (γ) quo loco columbam e malo navis suspensam sagittis petunt. Idem de piscibus factum constat, ex eo quod socii Ulyssis dicuntur piscati *Odyss.* XII. (δ) Quod arte diu consueta factitasse illos censet ATHENÆUS. (ε) At PLUTARCHUS in *Symposiacis* (ζ) extrema fame coactos censet ad piscandum se contulisse; cum illis temporibus mortales piscibus abstinere, quod ad gulæ voluptatem faciant. Heroibus utique nullibi pisces videmus appositos; et si ad Hellespontum, quem ἰχθυόεντα piscosum HOMERUS vocat, (η) castra haberent. Quod etiam observavit PLATO *lib.* III. de *Republic.* (θ) Ἐπὶ παραῖς ἐν ταῖς τῶν Ἡρώων ἐσιτάσιον, οὐτε ἰχθύσιον αὐτοῖς ἐστὶ, καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῃ ὄντας, οὐτε ἐφθοῖς κρίασιον, ἀλλὰ μόρον ὀπτοῖς.

In

(α) *vers.* 155. (β) *vers.* 180. *seqq.* (γ) *vers.* 352. *seqq.* (δ) *vers.* 330. *seq.* (ε) *lib.* I. p. 13. A. C. pag. 25. B. (ζ) *lib.* VIII. Q. VIII. Tom. II opp. p. 730. C. (η) *Iliad.* IX. *vers.* 360. (θ) Tom. II opp. p. 404. B.

in exercitu in conviviis Heroum neque pisces
 sis edendos præbet, ne apud mare quidem
 im essent ad Hellespontum, neque carnes
 ixas, sed solummodo assas.

§. VI. Lactis usum HOMERUS
 eculiarem fuisse ait Hippomolgis,
 nos ideo γλακτοφάγους lacte viſitantes
 ocat *Iliad.* XIII. (α) Polyphemo quo-
 ue attribuit *Odyſſ.* IX; (β) simul cum
 asco, quod similiter scribit de eodem
 [HEOCRITUS *Idyl.* XI. (γ) Circe
 quoque caseum cum farina & melle
 xhibuit Ulyſſi, sed vino mixtum
Odyſſ. X; (δ) qua ratione quoque com-
 solutum Nestoris κυκλῶν cocetum, de quo
Iliados lib. XI. (ε)

§. VII. Fructuum quoque & ole-
 um heroibus aliquem fuisse usum,
 iquet ex eo, quod Nestor jubet af-
 ferri in canistro

- - κρόμμυον πτόφῳ ὄψον,

Ἡ δὲ μέλι χλωρόν,

- - cepæ obsonium potioni aptum;

Et mel recens

Iliad. XI. (ζ) Ulyſſes quoque ait data
 S sibi

(α) *vers.* 6. (β) *vers.* 232. & 246. (γ) *vers.* 35.
seq. (δ) *vers.* 234. *seq.* (ε) *vers.* 623. & 640.
 (ζ) *vers.* 629. *seq.*

sibi puero a Laërte patre poma *Odyß.* XXIV. (a) Hinc & in horto Alcinoi laudantur pira, mala, uvæ, porrum, & id genus alia. *Odyßæ* VII. (β) Et Tantalos apud inferos arbores multæ fructus ostentant, pyri, mali puniceæ aliæque; ficus, oleæ: *Odyß.* XI. (γ) Quo argumento *ATHENÆUS lib. I.* (δ) etiam ante Trojana tempora fructuum usum obtinuisse concludit. Usus pomorum maximus fuit in mensis, quas dicunt secundas. Unde *SERVIVS*: (ε) *Duos habebant mensas, unam carnis, alteram poculorum.* Eas tamen heroibus non apponit *HOMERUS*; etsi ab antiquissimis jam inde temporibus in usu fuisse contendat *ATHENÆUS lib. XIV.* (ζ)

§. VIII. Postremo *salis* quoque in omni cibatu permagnus fuit usus, quem ideo laudans *HOMERUS* *θεῖον* *divinum* vocat; (η) *PLATO* vero in *Timæo* (θ) *θεοφιλέσ, diis acceptum.* Notavit hoc *PLUTARCHUS Problem Symp. lib. V. cap. IX.* (ι) Ubi multus in illius com-
menda-

(a) *Verf.* 339. (β) *Verf.* 120. *seq.* (γ) *Verf.* 587. *seqq.* (δ) *pag.* 25. *A.* (ε) *ad VIRGIL. Æn.* I. *Verf.* 727. (ζ) *pag.* 639. *B.* (η) *Iliad.* IX. *Verf.* 214. (θ) *Tom. III opp. pag.* 60. *E.* (ι) *Tom. II opp. pag.*

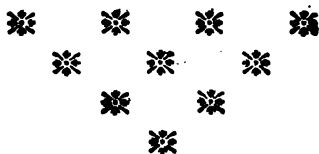
adatione; aitque condimentum esse
imentorum, nec cedere luci, aqua, terra
tate. Itaque apud vetustissimos
ecos cum mensa semper sal con-
ctum; ut liquet proverbio, (α)

καὶ πρᾶτίζαν μὴ παρβάνειν σάλην ὅ-
σαν πε πρᾶτερας. Et tenuiores ho-
ies dicti ἀλα λείχων σάλην lingere, (β)
ut loquitur PERSIUS: (γ)

- Dígito terebrare salinum.
singulare est, quod HOMERUS (δ)
adnam refert Græciæ populos, qui

- οὐδέ δ' ἄλλοισι μεμιγμένον εἶδ' ἄρ'
εἶδουσιν,

- neque sale mistam escam edant.
PAUSANIAS (ε) vult fuisse Epi-
as, qui rudiores ea ætate, mare
inde ac sal ignorabant.



S 2

CAPUT

*) *Std.* ERASMI *Adag. Chiliad.* I. *Cent.* VI. *Adag.*
X. (β) *apud* ERASMUM *Chil.* III. *Cent.* VI.
Adag. XXXIII. (γ) *Sat.* V. *Vers.* 138. (δ)
Odyss. XI. *Vers.* 122, (ε) *Atticis s. lib.* I. c. 12.
pag. 30.

CAPUT SECUNDUM.

De Potu.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

Aqua §. I.*Effusum* in*Vinum* §. II. quod quo-
modo*Pocula*, quæ ve-
Communia §.*Conservatum* §. III.*Heroibus* prop-*Temperatum* §. IV.

§. VI.

§. I.

POTUS omnium primus *aqua*, quæ
omnibus animantibus communis
sufficit natura. Itaque *Iliad.*

(α) Trojani dicuntur

- - πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰθήρωιο,

- - bibentes aquam profundam *Æl-*

PINDARUS quoque de urbe pal-
Thebarum.

- - τῆς ἱερᾶταινδον ὕδωρ

πίομαι.

- - cuius amabilem aquam

bibo,

Olymp. VI. (β.) Idemque ὕδωρ ἀ
omn

(α) *Verf. 325. s. Catal. παρ. Verf. 332.*

(β)

α. *Verf. 2.*

vinum optimam aquam pronunciat *Olymp.*
c I. (α)

§. II. Accessit hominum industria
num cujus in potione usus maximus
jud *HOMERUM*; cui passim (β) ὅπως
οἶνος panis & vinum conjunguntur:

- - τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλήη,

- - hoc enim est robur & vis,

quit *Ulysses*, utriusque necessitatem
vita collaudans *Iliad.* XIX. (γ) Nec
ri modo, sed & foeminæ etiam ju-
nculæ usæ vino, ut apparet ex *Nau-*
raa, ac fociis puellis *Odys.* VI. (δ)
æter morem utique *Romanorum*,
aliorum populorum, apud quos
fas mulierem vinum gustare, quem-
modum testatur *ATHENÆUS lib.*
, (ε) qui & Græcas mulieres tem-
perantiæ accusat. Quinimo puerulis

ioque vinum propinari solitum; uti
chilli a Phœnice *Iliad.* IX. (ζ) Quod
on placet *PLATONI lib. II. de Leg.* (η)
αἰδᾶς μέχει ἐπὶ τῶν ἐκτωκιδέων ποταράων οἴνου
ἢ γεύσεσθαι - - μετὰ δὲ τοῦτο, δίνου

S 3

μὲν

(α) G. 1. (β) Vid. præter locum mox alleg. etiam
Iliad. IX. Vers. 702. (γ) Vers. 161. (δ) Vers.
77. (ε) pag. 441. A. (ζ) Vers. 487. (η)
Tom. II. opp. p. 666. A.

μὴν δὲ γένεσθαι τοῦ μετρίου, μέχρι πρῶτον
 ἔσθαι· μέδους δὲ καὶ πολυονίας τῆς ἐξουσίας τὸ
 γένος ἀπέχεσθαι. *Ne pueri ad decimum*
octavum usque annum quicquam viri ge-
stent: - - deinde vino moderate utantur
ad annum usque etatis trigesium: ab ebrie-
tate vero & vini ingurgitatione juvenes
omnino abstineant.

§. III. *In utre caprino moris ple-*
runque fuit Græcis vinum habere, αὐτῷ
ἐν αἰγείῳ. Iliad. III. (α) Odysseas VI (β)
& IX. (γ) Quod hodieque in Hi-
spania aliisque finitimis regionibus usu-
tatum. Alioquin & πῖθι dolia vini
veteris in Ulyssis thalamo erant;

Εἷν δὲ πῖθι οἶνῳ παλαιῷ ἡδυπότῳ
 ἔσαν,

Intus etiam dolia vini veteris dulcis bibenti
Stabant,

Odys. II. (δ) Tale vinum Nestoreum
undecim annorum,

Οἶνον ἡδυπότῳ, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ

ᾧ ἔστι παμῖν,

Vini dulcis, quod undecimo anno

Aperuit pruma,

Odys. III. (ε) In magno utique fuit
pretio

(α) *vers. 247.* (β) *vers. 78.* (γ) *vers. 196.*

(δ) *vers. 340.* (ε) *vers. 391.*

etio apud Græcos vini vetustas; uti
onstat etiam ex PINDARO, (α) qui
udat

- - παλαιόν
μὲν οἶνον, ἄνθεια δ' ὕμνων
νιωπέρων. - -

- - vetus
quidem vinum, flores vero hymnorum
recentiorum. - -

t ATHENÆUS lib. I. (β) ait, vinum
tus non ad voluptatem modo, sed ad sa-
tatem quoque conferre. Potissimum
pro niger color in vino celebratur
o HOMERO qui passim (γ) αἶθοπα
on laudat. Δυναμικώτατος γάρ ἐστι καὶ μί-
ν ἐν ταῖς ἔξισι τῶν πινόντων πλεόντων χρόνον
lendi enim corporis maximam vim habet,
utissimeque in eorum habitu permanet, qui
berunt, ait ATHENÆUS. (δ) Ejus
generis est vinum Maroneum, quod
pra alia effert HOMERUS, &

Ἥδον, ἀκηράστον, θεῖον ποτὶν, - -
Suave, incorruptum, divinum potum -

icit, cujus unum poculum aqua viginti
S 4 tempe-

(α) Olymp. Od. IX. ἀντιφ. β. Vers. 15. seqq. (β)
pag. 26 A. (γ) Vid. Iliad. I. Vers. 462. Iliad.
IV. Vers. 259. Odys. II. Vers. 57. Odys. III. Vers.
459. Sc. (δ) l. m. c. pag. 26. B.

Erant autem varia, tum materia forma; de qua accurate tractat ANÆUS lib. XI. (α) Ait autem *mortales boum cornibus bibisse, unde Bacchus μετροφύης cornua innata habens Etus, ὃ κρατὶς censetur multis dictus, μεγτήρ.* Exempla apud vetustissimi scriptores extant hujus moris quæ plurima. Postea autem & argentum in hunc usum fuit apparatus; apud HOMERUM passim (β) apparet in conviviiis heroum. Serius tamen in Græcia obtinuisse auctor est AXIMENES LAMPSACENUS in primis *storiis*, (γ) ubi Eriphylis aureum poculum tradit ideo fuisse celebre, quod tum auri magna foret apud Græcos penuria. Quin & argenteum poculum illa ætate non sine admiratio velut novum & insolens, visum fuisse; at postquam Bæoti Delphos cuparunt, illa omnia tum abunde & antea vero qui credebantur divitiis, poculis æneis bibisse, quorum locum χαλκοθήκας vocabant. Solebant autem pocula sua variis emblematis distinguere

(α) pag. 476. A. (β) *Ibid.* XXIII. Vers. 741. (γ) apud ATHENÆUM lib. VI. 231. C.

re ac exornare, cujus exemplum Nestoris illo cissybio *Iliados* XI. (α)

HERODORUS HERACLEOTES (β) eo, scribit, fuisse *phialam auream*, in eo medio aurea agni *imaguncula*. Non quoque illud Daphnidis caprarii ybium, multis imaginibus insignitum THEOCRITUM *Idyl.* I: (γ) & ad ANACREON (δ) describit *πρό-δρυρῶν*, *argenteum poculum*.

§. VI. Cæterum erant heroum pocula ampliora, ut illud Nestoris, sed vix ac ne vix quidem juvenis tenebat; (ε) illud item, quo ter sausto obrutus immanis Cyclops cet. (ζ) Quoties vero genio indulgiant, majora pocula eaque meracius ista, flagitabant. Factum ab Achille, non exciperet legatos *Iliad.* IX: (η)

λείζονα δὲ χρυτῆρα Μενoitίου υἱὸν καθίστα,
λαμπρότερον δὲ κίερατο δέπας δ' ἐν πυρὶν ἐχέειν.

Majorem jam craterem Menoetii filii appone,

Meraciusque misce, poculumque para unicuique.

Poste-

α) *Verf.* 631. *seqq.* (β) apud ATHENÆUM I. m. c. (γ) *Verf.* 25. *seqq.* (δ) ab *init.* *Carminum*. (ε) *Iliad.* XI. *Verf.* 635. (ζ) *Odyss.* IX. *Verf.* 391. *seqq.* (η) v. 202. *seqq.*

Posteriores Græci hoc vocarunt τὴν μίζονα αἰτεῖν, *majus poscere*. ALEXIS: (α)

- - - Κυάθους προπίνων εἰκοσιν

Ἰσον ἴσῳ, πάλιν τὴν μίζον' ἤτουν.

- - - *Pocula cum præbisset viginti*

Par pari, rursus majus petebant.

Quo pertinet illud CICERO in *Verrem*: (β) *Fit sermo inter eos & invitatio, ut Græco more biberetur; poscunt majoribus poculis. Quin imo & mero utebantur, nulla admista aqua.* SOPHILUS apud ATHENÆUM lib. X: (γ)

Συνεχῆς ἄκρατος ἐδίδετο ἴσον ἴσῳ, πάλιν

τὴν μίζον' ἤτουν.

Affidue merum porrigebatur par pari, rursus

Majoribus poscebant.

Et non desunt, qui ζερότερον *meracius* sc. *mixtum* illud Achilleum ἄκρατον *purum*, non *permixtum* interpretati sint, ut IDEM SCRIPTOR docet. (δ) Profecto vino impensius indulgisse etiam priscos illos heroas, non uno HOMERI loco patet; (ε) etsi ebrietatis crimen iidem habuere probrosum.

CAPUT

(α) in *Abscisso*. apud ATHENÆUM lib. X. p. 431. C

(β) *Actium*. II. lib. I. c. XXVI. Vol. III. opp. p.

1137. (γ) pag. 431. A. (δ) l. m. c. (ε)

vid. not.

CAPUT TERTIUM.

De Tempore visitandi.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

Visitandi

Modus, de

Die §. II.

Tempus §. I.

Noctē §. III.

§. I.

Varia fuit ac multiplex τροφῆς cibatus ratio apud priscos HOMERI heroas. Etenim sæpius de die pliti visitare. HOMERUS quidem commemorat ἄριστον, δείπνον, δόρπον, quibus totidem significantur cibationes, ante, meridiē, vesperi facta. Ἀριστον μὲν ἴσπερ, τὸ ὑπὸ τὴν ἑω λαμβανόμενον δείπνον δὲ συμβεινόν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον δόρπον δὲ τὸ ἱσπερὶν. Ἀριστον, i. e. jentaculum, sumitur ante exortu: δείπνον prandium, quod nos ἱσπερὶ dicimus, ad meridiem: δόρπον cæna, vesperi, ait ATHENÆUS lib. I. (α) Atque ita digessisse videtur ÆSCHYLUS, (β) cum ait:

- οἷον

(α) pag. 11. E. (β) apud ATHENÆUM l. m. c.
D. apud ÆSCHYLUM mihi non reperta.

- - ὅτον δ' εἰδέναι διαίεσσαι

Ἄεισα, δειπνα, δόρυαδ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

- - quando cibum capiant prastitui:

*Jentaculum, cœnam, prandium sumant ut
tertium.*

Non defuerunt, qui quartum etiam
adjicerent, pomeridiano tempore sum-
ptum, quod ἐσπέισμα dixit PHILE-
MON, (α) merendam Latini. Et qui-
dem nixi loco illo HOMERI *Odys.*
XVII: (β)

- - σὺ δ' ἔρχεο δειλιήπας

- - tu autem vade ad vespertam
huc commoratus.

Sed rectius ATHENÆO lib. V. (γ)
illi censentur errare, οὐ νοοῦντες, inquit
ὅτι λέγει τὸν δειλινὸν διατρέψας χεῖρον qui
non animadvertunt, eo vocabulo significari
quum per pomeridianum tempus pertransierit:
ut sensus sit, non ubi merendaveris, sed
ubi ad solis occasum commoratus fueris.

§. II. Cæterum observat IDEM
AUCTOR, (δ) nullum ostendi apud
HOMERUM, qui simul eodem die ter
cibum sumpserit: Ὅμως δὲ οὐδὲς δειξεν πο-
τὲ τῷ ποιητῇ τις τινα λαμβάνοντα τροφῆς
Diversis tantum temporibus a viris
diversis

(α) *iridem apud ATHENÆUM l. m. c. D.* (β)
vers. 599. (γ) *pag. 193. B.* (δ) *l. m. c.*

versis factum apparet. Ac in bello
de tantum fuit δαῖπνον ac δόρυον ;
te pugnam mane , & post noctu,
ut tota die dimicarent. Sic *Iliad.*
(α) Agamemnon Græcos ad præ-
m excitans.

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δαῖπνον, ἵνα ξυνάγο-
μεν ἄρνα,

ὣς καὶ πανημέριον συγεῶν κρινόμεθ' ἄρνη.

Nunc vero ite coenatum, ut cieamus
pugnam :

Utque totum diem horrendo cernamus
marte.

icte vero adventante prælium dire-
um. Simili modo Hector suos ve-
ri a pugna jubet cibum sumere:

- νῦν μὲν πιθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
λέγετε τ' ἐφοπλισσόμεσθα.

- nunc quidem parcamus nocti
nigra,

coenasque instruamus.

d. VIII. (β)

§. III. Verum enim vero *parcus*
exiguus erat apud Græcos antiquitus
die victus: plerisque contentis pane
ro intincto, ut est apud PLUTAR-
CHUM *Sympos.* VIII: (γ) φασὶ γὰρ ἐκείνους
ἐργα-

β) *Gersf.* 381. C 385. (β) *Gersf.* 502. seq. (γ)
Quæst. VI. Tom. II. opp. p. 726. C.

ἐργατικούς ἄμα καὶ σώφρονες ὄντας, ἱκανοὺς
 ἐσθίειν ἄρτον ἐν ἀκράτῃ καὶ μηθὲν ἄλλο· διὰ
 τοῦτο μὲν, ἀκράπσμα καλῶν, διὰ τὸν ἄκατον.
*Dicunt enim illos cum & laboribus dediti
 & temperantes essent, mane panem edere
 mero intinctum, aliud nihil. Itaque hoc
 dictum fuit acratisma cum acraton sit me-
 rum.* Alii olivis, melle, atque id
 genus aliis rebus usi in prandium, te-
 ste GALENO lib. VI. *de tuenda vale-
 tud.* (α) Ut inde promanarit prover-
 bium Græcis usitatum, δειπνον ἀραιόν,
 αἶψον ἄπυρον, sit cæna frugalis, prandium fri-
 gidum. Sic & Romanos vicissim docet
 PLINIUS *epist. lib. III*: (β) *Post
 cibum quem interdum levem & facilem ve-
 terem more sumebat.* Et CICERO lib. V.
Tuscul. (γ) *Non placet bis in die satu-
 rum fieri.* PLUTARCHUS vero affirmat
 lib. VIII. *Sympos.* (δ) *parce veteres Ro-
 manos καὶ ἑαυτοὺς seorsim pransos, cænas
 vero large convivis adhibitis iniivisse: καὶ
 ἑαυτοὺς γὰρ ἡείπων ἐπεικῶς οἱ πάλαι Ρωμαῖοι,
 συνδειπνοῦντες τοῖς φίλοις, unde & cæna
 quasi κοινὴ dicta, διὰ τὴν κοινωσίαν, ob*
 com-

(α) c. 7. opp. *Lat. Class.* II. fol. 97^b. G. opp. *Græc. Pat.*
 IV. p. 281. lin. 29. seq. (β) *Epist.* V. p. 166.
 (γ) c. XXXV. Vol. VIII. p. 2862. (δ) *Quæst.*
 VI. Tom. II opp. pag. 726. E.

ommunionem vescantium, ut interpretatur *Isidorus Origin. lib. XX. ep. II. (α)* Atque hunc in modum rīscos Grācos convivia agitasse possimum vesperi, ex ipso etiam *HOMERO* liquet: (β) unde δῶπια postea convivia dicta, quasi διαπνευμένα, *liberosa*.

CAPUT QUARTUM.

De Conviviis.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

Conviviorum

Cause

Impellentes §. II.

Species §. I.

Efficientes §. III.

[N convivii prisci Græci non minimam beatitudinis partem posuerunt: quod infinitis locis demonstrat *HOMERUS*; peculiariter *initio Ilyss. IX. (γ)* ubi Ulysses apud Phæaces epulatus, nihil ait sibi pulcrius videri

T deri

(α) pag. 483. lin. 21. seqq. (β) *Vid. not.* (γ) *vers. 11.*

deri aut gratius, quam ad mensam
vino ac dapibus onustam convivari,

Τοῦτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι
*Hoc mihi pulcherrimum in mente vide-
tur esse.*

§. I. Trium generum convivium
ab HOMERO proponuntur veteribus
usitata. *Odyss.* I, (α) ubi Minerva veni-
ens in ædes Ulyssis, quas proci epu-
lantes occupabant, quærit,

Τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὅδ' ἐπλετο, τίτην
δαί σε χρεώ;

Εἰλαπίν' ἢ γάμος, ἔπει οὐκ ἔχρτος τίς
γ' ἐστίν.

*Quodnam epulum, quæve hæc turba? aut
quid istis tibi opus est?*

*Convivium an nuptiæ? quoniam hand sym-
bolum hæc sunt.*

Quod ipsum repetitur *Odyss.* XI, (β)
ubi Agamemnon narrat, socios suos
mactatos fuisse, perinde ac fues solent
in viri ditis,

Ἢ γάμος, ἢ ἔχρτος, ἢ εἰλαπίνην τεθαλυίη.
*Aut nuptiis, aut symbolis, aut convivio
læto.*

Ac ἔχρτος quidem SCHOLIASTÆ (γ)
dicitur τὸ ἀπὸ συμβολῆς δειπνον, cæna qui
fiat

(α) *vers.* 225, seq. (β) *vers.* 414. (γ) *ad Odys.*
I. *vers.* 226.

symbolarum collatoribus, ut loqui-
 LAUTUS; (α) quum convivæ
 aliquid in eam parandam ex-
 unt. ATHENÆUS *lib. VIII*; (β)
 εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων εἰς
 ἀπὸ τοῦ συνεῖν καὶ συμφέειν ἔχουσιν.
 vero sunt hominum ad epulas con-
 collata pecunia facti, inde appellati,
 usquisque pecuniam conferat ac pendat.
 item tenuē ac parvum hoc
 genus, ut vel ex eo constat,
 Pallas, visa lautitia ac apparatus
 um, colligit non esse ἔχον. Et
 OTELES *Ethic. lib. IV. cap. VI*. (γ)
 is nimium magnifici exemplum
 οἷον ἑταίρως γαμικῶς ἐστὼν qui ex
 is convivas nuptiali ritu trahet. Et-
 quia duo erant πολυπλῆ magis-
 aptuosa, unius hominis facta ex-
 & vel fiebant ob nuptias, vel
 quis de re. Illud γάμον HOMER-
 hoc εἰλαπίνην vocat. (δ) Eoque
 idus τέφος, epulam funebre de quo
 (ε)

. II. Præcipua conviviorum
 antiquitus fuit Religio, ut do-

T 2

cet

urcul. Att. IV. Sc. 1. §. 13. (β) *pag. 362. E.*
 (γ) *Tom. III app. p. 61. C.* (δ) *locus vid. Supr.*
229. seq. (ε) *pag. 123. seq.*

- - Sed ut

A Vesta auspiciatus aliquem obteram.

Causam hujus ritus exponit ARISTOCRITUS lib. II; (α) quod Jupiter victis Titanibus, ac regno pacate suscepto, optionem hanc Vestæ dederit petendi, quod quod vellet: Illam vero postulasse virginitatem, & primitias omnium quæ sacrificarentur; καὶ μετὰ ταῦτα, inquit, οὕτω νεόμισται ἐν τοῖς ἱεροῖς, τὰς ἀρχαῖς ἀπάντων τῶν θυομένων πρῶτη δοῦναι εἶσι. Posteaque in sacris hoc religiose observatum fuit, ut primitiæ omnium sacrificiorum Vesta darentur.

§. III. Porro convivium præcipue exhibere solebant viri Principes. Nestor id ab Agamemnone ex more & æquo fieri postulat *Iliad.* IX. (β)

Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχῃ σὺ γὰρ βασιλεύτας
εἶσι.

Δαῖνυ δαῖτα γέρουσιν· εἰσὶ καὶ τοῖς, οὗτοι ἀεικίς.

*Atride, tu quidem iis imperium da: nam
tu rex maximus es.*

Præbe convivium senibus: decet te, nequaquam indecorum.

Sic Alcinous Phæacum rex optimatibus

(α) *Ibid.* not. (β) *vers.* 69. seq.

bus convivium parat *Odys.* VII. (α) &
seq. (β) Telemachus etiam,

Δαίτης ἵστας
Δαίρυται, αἱ ἐπὶ οὐκ ἀνδρῶν ἀλγύμεν.

- - *Epulis justis.*

*Epulatur, quia decet iura tractantem vi-
rum curare.*

Odys. XI. (γ) Honori autem maximo
ducebant hanc invitationem; ut liquet
ex eo, quod præmii loco exploratori
promittitur *Iliad.* X: (δ)

Ἄλλ' ἢ ἐν δαίτησι καὶ εἰλασίῃσιν ἄριστον.

Semperque in convivii & epulis aderit.
Numerus fuit indefinitus. EUSTATHIUS
tamen antiquitus convivium non ex plu-
ribus quam decem convivis constituisse
tradit *Iliad.* II. (ε) ubi Agamemnon in
decurias vult disponi Achivos, & sin-
gulis assignari pocillatorem,

Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθῶμεν Ἀχαιοί,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα ἀποχρῆσθαι.

*Nos autem in decurias disponamur Achivi,
Trojanorum autem viros singulos accipia-
mus, qui vinum fundant.*

Idem observatum a Pythagoreis narrat
JAMBlichus. (ζ)

T 4

CAPUT

(α) G. 13. (β) G. 39. (γ) G. 184. /q. (δ) G. 217.

(ε) G. 126. /q. p. 190. l. 25. /q. (ζ) de Vita Pythag.

lib. I. c. XXI. p. 99. l. 1. c. ab EUSTATHIO l. c.

CAPUT QUINTUM.

De ritibus Conviviorum.

ΣΤΝΟΨΙC.

<i>Ante cibum sumendum</i>	<i>Propinatum §. VII.</i>
<i>Conviviarum confessus</i>	<i>Inter convivandum</i>
§. I. <i>ubi</i>	<i>Confabulatio §. VIII.</i>
<i>Situs differentia §. II.</i>	<i>Post convivium</i>
<i>Manus lavata §. III.</i>	<i>Discessio, cuius</i>
<i>Mensa apposita §. IV.</i>	<i>Petitio §. IX.</i>
<i>Carnes distributæ §. V.</i>	<i>Tempus §. X.</i>
<i>Vinum</i>	<i>Mensarum remotio,</i>
<i>Affusum §. VI.</i>	§. XI.

§. I.

SEdentes apud HOMERUM convivan-
tur: εὐσχοῦνται δὲ παρ' Ομήρῳ καθήμεναι
ait ATHENÆUS lib. I. (α) Sic
Iliados X, (β) Ulysses ac Diomedes
δείπνῳ ἱπίζαντο, jentaculo adsidebant; &
Iliad. XXIV, (γ) Achilles adveniente
Priamo adsidebat mensæ, atque ἐκ θρό-
νου ὄρτο e sede surrexit. Nempe in cam-
rem erant paratæ sedes, quas θρόνους &
κλισμούς POETA vocat Odyss. I. (δ)

Εἰς τὴν

(α) p. II. F. (β) G. 372. (γ) G. 315. (δ) G. 145.

Ἐξείνς ἕζαντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.

Ordine sedebant per sedilia thronosque.

Est autem θρόνος ΑΘΗΝÆΟ lib. V (α)
μόνον ἐλευθέριος καθέδρα σὺν ὑποποδίῳ, *sella*
ingeniuorum liberorumque hominum cum pe-
dum fulcro, quod Ἐρῆνυν HOMERUS
vocat, ut videre est *Iliad.* XIV, (β)
ubi Juno pollicetur somno

Δῶρα δὲ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἶσα,
Χρυσέον·

ὑπὸ δὲ Ἐρῆνυν ποσὶν ἦσαι,

Τῷ καὶ ἐπιχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.

Dona autem tibi dabo, pulchrum solium,
incorruptum in perpetuum,

Aureum:

sub pedibusque scabellum mit-
tet, (Vulcanus)

Cui imponas nitidos pedes dum convivaris.

Et Odyss. IX. (γ) Circe Ulysssem col-
locavit

Ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου,

Καλοῦ, δαυδαλείου· ὑπὸ δὲ Ἐρῆνυς ποσὶν ἦεν.

In sedili argenteo clavis,

Pulchro, fabrefacto: & scabellum sub pe-
dibus erat.

Sic & Telemachus Odyss. I. (δ) Miner-
vam aduentantem

T 5

- 45

(α) pag. 192. E. (β) Vers. 238. seqq. (γ) Vers.
314. seq. (δ) Vers. 130. seq.

- - ἐς θρόνον εἶσιν, ὑπὸ αἵματι πύσσας.

Καλὸν, δαιδάλειον, ὑπὸ δὲ θρόνου πρὸν ἦν.

- - in thronum collocavit ducens,
stragulum substernens

Pulchrum, ingeniosè factum, sub pedibus
autem scabellum erat.

Ubi & stragulum sedi injectum. Ipse vero sibi posuit κλισμὸν *fellam* minorem, qui περιπτοτέρως κλίσσεται ἀνακλίσσας, ad corporis inclinationem curiosius ornatur, in quem recumbimus, ait ATHENÆUS. (α) At vero Ulyssi vilissimum sedile διερῆς positum cum exigua mensa; scamnum utique aliquod iners alibi in *Odyss.* (β) Sed enim Alexander Magnus aliquando quadringentos duces convivio excipiens, ἐκθίσιν ἐπὶ δέσρων ἀργυρῶν καὶ κλιντήρων αἰουργοῖς περισώσας ἱματίοις ἐν *fellas* argenteas veste purpurea stratas considerare fecit; ut memoriæ prodidit DURIUS. (γ) Primus utique, & maxime antiquus sedendi hic ritus, vel testimonio PHILOONIS lib. de Joseph. (δ) Εἰς δὲ πρεσβύτατος κατὰ τὰς ἡλικίας καθίζεσθαι, μέγιστον

(α) lib. V. pag. 192. E. (β) scil. lib. XVII. vers. 330. seq. (γ) apud ATHENÆUM lib. I. p. 17. F. (δ) pag. 377.

τῶν ἀνθρώπων ἐν ταῖς συμποτικαῖς συνουσίαις
 κατακλίσει χρωμένων. *Postea vero hic ordo
 observatus est, ut secundum ætatis ordinem
 sederent, nondum recepto more discumbendi
 in conviviiis. Priscos quoque Romanos
 sedisse, non accubuisse inter epulan-
 dum, testis SERVIVS in I. Æneid. (α)
 & ISTIDORUS Orig. lib. XX. cap. XI. (β)*

§. II. *Situs autem differentia non
 potest certo apud HOMERUM indi-
 cari. Nisi quod Iliad. IX. (γ) Achille
 cum legatis epulante, ex adverso ei
 confedit Ulysses: & cum Priamus cum
 accederet in tentorio, socii loco non-
 nihil remoto confidebant. Iliad. XXIV.
 (δ) Alioqui certum est, honorem
 aliquem in sessione apud heroas posi-
 tum, quam ἱδρην POETA vocat, (ε)*

Ἐδρην τε κρείσσιν τε ἰδὲ πλείοις δαπάνεσι.

*Sedilique carnibusque, & crebrioribus
 poculis.*

*Προεδίαν primam sedem interpretatur Eu-
 STATHIUS. (ζ) Et PLUTARCHUS
 lib. I. Sympos. cap. III. (η) apud Græcos
 ait honestissimum locum esse primum;
 cum*

(α) *Verf.* 83. *U* 218. (β) *pag.* 493. *lin.* 26. *seqq.*

(γ) *Verf.* 218. (δ) *Verf.* 473. (ε) *Iliad.* VIII.

Verf. 162. (ζ) *ad h. l. pag.* 764. *lin.* 53. (η)

Tom. II opp. p. 619. B.

cum Persis sit medius. At apud In-
nihil tale observari scribit PHIL-
STRATUS, (α) unoquoque accu-
bente, prout advenit.

§. III. Seditibus convivis,
cilla aquam ex gutto affundebat sup-
lebetē, ad lavandas manus; uti facti
Minervæ Odyss. I. (β)

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχέει ἐπέχου-
ρουσα

Καλῇ, χρυσεῖν ὑπὲρ ἀργυρέοιο κέβητος
Νίψασθαι

Aquam vero ancilla ex gutto infundet
ferens

Pulchro, aureo, super argenteo lebetes,
ad lavandum.

Quod Odyseas IV. (γ) etiam obtulit
Telemacho. Sic apud VIRGILIUM
- - Dant famuli manibus lymphæ
Æneid. I. (δ) PLAUTUS Persa: (ε)

Date aquam manibus; apponite mensæ
CICERO lib. II. de Orat. (ζ) Illud eg-
gium Sextii: manus lava & cæna.

§.

(α) de Vit. Apollon. lib. II. cap. 28. pag. 80. (β) Vers. 136. seqq. (γ) Vers. 52. seqq. (δ) 6705. (ε) Act. V. Scen. I. Vers. 17. (ζ) c. Vol. II. opp. p. 422.

§. IV. *Mensa* deinde *apponebatur* cuique *convivæ*; uti *locis* supradictis (α) *subjungitur*,

- - Παρὰ δὲ ξιστὴν ἐπάνυσσε τραπέζαν.

- - *Juxta* autem *politam* *explicuit mensam*.

Oblongam fuisse inde patet; ita quoque censente EUSTATHIO: (β) Ἐμφαίνει μήπω κυκλοτερεῖς εἶναι τότε τὰς τραπέζας, ἀλλὰ πεπλυσμένας εἰς μήκος. Apparet exinde *mensas* nondum *orbicularem*, sed *oblongam* habuisse figuram. Initio tamen rotunda forma constructas fuisse *mensas*, *mundanæ figuræ* exemplo, contendit MYRLEANUS apud ATHENÆUM lib. XI: (γ) Διὸ τὴν τραπέζαν κυκλεῖσθαι κατισκαυάσαντο, πεθίμηναι τὸν κόσμον εἶναι σφαιροειδῆ. Propterea *mensam orbiculatam* fabricarunt, arbitantes *mundum* esse *globosum*. Ex ligno constabant, ut ferri possent; & quidem *polito*, unde τραπέζα ξιστὴ, εὐξοος dicta, *lævigata*. Non artificis modo dolabra, sed spongiæ assidua perfrictione hoc fiebat. Odyss. I. (δ)

οἱ

(α) Odyss. VII. Vers. 174. X. Vers. 370. XV. Vers. 137. XVII. Vers. 93. (β) ad Odyss. I. Vers. 138. pag. 1401. lin. 45. cf. IDEM ad Odyss. X. Vers. 370. pag. 1661. lin. 59. C ad Odyss. XVII. Vers. 93. p. 1816. lin. 29. (γ) p. 489. C. (δ) Vers. III. seq.

Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
 Νίζον, καὶ προτιθέντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δι-
 πύοντο.

*Alii rursum spongis multiforis mensas
 Abstergebant, & proponebant, atque car-
 nes multas dividebant.*

Jubet id ipsum ancillas facere Eury-
 clea, instructura domum adventui
 procorum,

- - - Ἐν δὲ θρόνῳ εὐποιήτοισι τέππας
 βάλλετε πορευέουσ, αἱ δὲ σπόγγας τραπέ-
 zas πλάσας ἀμφομάσσασθε.

- - - *Inque sedilibus fabrefactis tapetes
 Facite purpureos: partim autem spongiis
 mensas*

Omnes abstergite.

Odyss. XX. (α) Sic ARRIANUS *Epist.*
lib. III. cap. XXVI. (β) Ἄρον τὰς τραπέζας,
 σπόγγισιν. *Tolle mensas, absterge.* MAR-
 TIALIS: (γ)

*Hæc tibi sorte datur tergendis spongia
 mensis.*

Hæc lintei præstabat vicem, quale
 nullum priscis Græcis ad sternendas
 mensas.

§. V. *Convivarum cuique sua carnis
 portio aqua distribuebatur; Καὶ τῶν κρεῶν δὲ
 μοῖραι*

(α) Vers. 150. seq. (β) pag. 349. (γ) lib. XIV.
Epigram. 144. Vers. 1.

μοῖραι ἐνέμεντο ait ATHENÆUS. (α)
 Unde Δαῖτας vocat HOMERUS (β) ἰ-
 σως, ἀπὸ τῆς ἰσότητος ab æqualitate, ut
 IDEM censet, καὶ ἀπὸ τοῦ δατῆσθαι a di-
 videndo lib. I. (γ) Faciebat hoc δαΐτας
 seu δαΐμων HOMERO (δ) dictus ὁ δια-
 μων τὰ κρέα carniū distributor ait PLU-
 TARCHUS in Sympos. (ε) Odyss. XV. (ζ)

Πὰρ δὲ Βοηδοίδης κρέα δαΐτο καὶ νέμα
 μοίρας,

*Junctaque Boëthædes carnes incidebat, et
 distribuebat partes.*

Et Odyseas XX. (η)

Μοίρας δασσάμενοι δάδοντ' ἑλικυδία δαΐτα.

Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσεὺς μοίρας δίσκει οἱ πορί-
 οντο,

Ἰάν ὡς αὐτοὶ περ ἐλάγχανον. -

Partibus divisīs epulabantur celebri epulo.

*Apud Ulyssēm autem posuerunt partem,
 qui ministrabant,*

Æqualem, ut ipsi sortiti fuerant. -

Et Achilles ipse carnes dividebat Iliados
 XXIV. (θ)

- Ἀτὰρ

(α) lib. I. p. 12. C. (β) Iliad. I. vers. 468. Odyss.
 XI. vers. 184. C. (γ) pag. m. c. (δ) Odyss.
 I. vers. 141. IV. vers. 57. 621. C. (ε) lib. III.
 cap. X. pag. 644. A. (ζ) vers. 140. (η) vers.
 280. seqq. (θ) vers. 626. Vid. etiam Iliad. IX.
 vers. 217.

- - Ἀτὰρ κῆρα νῆμιν Ἀχιλλεύς.
Et Eumæus Odyss. XIV: (α).

Καὶ τὰ μὲν ἑπταχά πάντα διειμοεῖτο δαΐζων.

Atque illa septisariam omnia partitus est dividens.

Unam quidem portionem Nymphis, alteram Musis dedicavit, reliquas singulis convivis distribuit. At Ulyssii tergum suis dedit, (β)

Νότισον δ' Ὀδυσῆα διννεύισσιν γέγειρεν.

Dorsis autem integris Ulysssem honorabat. Ita honoris causa etiam factum Ajaci reduci a pugna, Iliad. VII: (γ)

Νότισον δ' Αἴαντα διννεύισσιν γέγειρεν.

Tergo vero Ajacem integro honoravit.

Sic apud VIRGILIUM Æneid. VIII, (δ)

Vescitur Æneas simul & Trojana juvenis

Perpetui tergo bovis.

Simile quid a Gallis observatum scribit DIODORUS SICULUS lib. V. (ε)

Largiebatur quoque de sua portione quisque cui libitum esset: ἐδωροῦντο δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ

αὐτῶν μοίρας, οἷς ἠβούλοντο, ait ATHENÆUS lib. I. (ζ) Ita Ulysses dat Demodoco

(α) Vers. 434. (β) lib. eod. Vers. 437. (γ) Vers.

321. (δ) Vers. 182. (ε) cap. XVIIIL pag. 306.

(ζ) pag. 14. A.

modoco cantori de tergo, quod sibi
appositum fuerat, rescillam partem
Odyss. VIII. (α)

§. VI. *Vinum singulis convivis affun-*
debant pueri adstantes, Κούροι δὲ νέμονται ἐπ-
αξάμενοι δειπάσειν. Erant ii ingenui
ac liberi, ut notat ΑΤΗΝΕΥΣ lib.
V: (β) Δούλος οὐδὲς ἦν ὁ διακονήσων, ἀλλ'
οἱ νέοι τῶν ἐλευθέρων ἀνοχέου. Ad ministe-
rium hoc servus nullus adhibebatur, sed in-
genui liberique adolescentes vinum fundebant.
Qualis Menelai filius, licet sponsus,
ipso nuptiarum die Odyss. XV. (γ) Di-
stribuebant etiam pocula ex aequo; ita ta-
men ut honoris ergo, viris principi-
bus majora ac pleniora darentur :
quemadmodum IDEM AUCTOR obser-
vavit: (δ) Εἰς ὧν οἱ κούροι διακονούμενοι
τοῖς μὲν ἐντιμοτάτοις αἰὲς πλήρεις παρήχον τὸ
πότηλον· τοῖς δ' ἄλλοις ἐξ ἴσου δίδεμον. Ex
his, qui ministrabant pueri, honoratissimis
convivis poculum plenum semper exhibebant,
ceteris autem ex aequo vinum distribuebant.
Hoc argumento Agamemnon incitat
Idomeneam ad pugnam; quippe cum
alii Achivi mensuram bibant, αἰτρεὶν πίνω-

V

σιν,

(α) *Serf. 475. seqq.* (β) *pag. 192. B.* (γ) *Serf.*
141. (δ) *lib. c. pag. 192. fin.*

ον, illi πλεον δέπας αἰεὶ ἔσθια, *plenum poculum semper adstat. Iliad. IV. (α)* Similiter *Iliad. VIII. (β)* Diomedes stimulat^r ad praelium,

Ἐδρη τε κρέαςιν τε ἰδὲ πλείους δέπασσα.

Sedilique carnibusque, & crebrioribus poculis.

quod de Glaucō & Sarpedone similiratione repetitur *Iliad. lib. XII. (γ)*

§. VII. Porro *invitabant* quoque sese ad bibendum poculo dextra tradito, quod διδσκασθαι dicit HOMERUS. Sic Dii

- - - χρυσίοις δέπασσα

Διδύχαστ' ἀλλήλους, - -

- - - aureis poculis

Excipiebant se mutuo: - -

Iliad. IV. (δ) Hoc est, ἰδεξιοῦντο ἀμπύνοτες ἑαυτοῖς ταῖς δεξιᾶς, ait ΑΤΗΝΑΕΥΣ *lib. I. (ε)* Similiter *Iliad. IX. (ζ)* Ulysses

Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, διδύκτ' Ἀχιλλῆα.

Impletoque vino poculo propinavit Achilli.

Id est, ἰδεξιοῦτο, ὃ ἐστιν προέπινεν αὐτῷ, τῇ δεξιᾷ διδόνς τὸ ποτήριον, *propinans poculum*

(α) *vers. 262. seq.* (β) *vers. 162.* (γ) *vers. 311.*

(δ) *vers. 3. seq.* (ε) *pag. 13. fin.* (ζ) *vers. 224.*

hinc dextra oblatit. (a) Sed lib. X. (b) elatius rem exponit *ATHENÆUS*, παρ-
 ούντες γὰρ πρόπτον ἀλλήλοις μετὰ πρᾶγμα-
 τίστας: plenis poculis sibi invicem propi-
 nabant cum salutatione; idque exemplo
 Alexandri docet, qui αἰτῶντες ποτὶ ποτή-
 εον δίσκον καὶ πᾶν προὔμα τῷ Πρωτίᾳ, cum
 aliquando poculum quod duos congios capie-
 bat poposcisset, Protea id præbuit. Ut
 proinde propinantes prægustatum le-
 viter poculum sibi mutuo porrige-
 rent; quo pertinet illud *PLAUTI*
Curculione: (γ)

Propino magnam poculum. Ille
 obibit.

Et *JUVENALIS Sat. V*: (δ)

Quando propinat

Virro tibi, sumique tuis contacta labellis
 Pecula?

Ceterum propinatio hæc sæpius fiebat
 initio facto a dextra, quod ἑκδεξιᾶν δι-
 xerunt. *POLLUX lib. II*: (ε) Πὰρ ἑ-
 κδεξιᾶν ἀπὸ τοῦ ἑκδεξιᾶν (ἐκδεξιᾶν ἐκδεξιᾶν) ὁμο-
 ὡς τὴν ἐκδεξιᾶν. Apud *Enpulin* vox ἐκ-
 δεξιᾶν propinationis modum denotat, ut

V 2

Quando

(a) Verbo sunt *ATHENÆI* lib. I. p. 14. A. (b) p.
 434. A. (γ) *Att. II. Eccl. III. Vers. 20.* (δ)
Vers. 127. seqq. (ε) c. V. §. 139. p. 238.

Quando bibunt ἐνδοξία. Exemplum aut vestigium potius, Iliad. I, (α) ubi Diis convivantibus Vulcanus

- - ἐνδοξία πᾶσιν

Ἄνοχθες.

- - a dextra exorsus omnibus

Vinum fundebat.

Sic CRITIAS epigrammate in *Anacreontem*: (β)

Παῖς διαπομαίνον περιπαῖς ἐς δεξιὰ ἑ-
μην.

Puer propinationes circumferat in dextrum humerum.

§. VIII. Inter convivandum varia ferebantur variis de rebus colloquia; etiam de rebus seriis, veluti *Iliad. IX, (γ)* ubi consilium habitum de re bellica. Quem morem Persis fuisse peculiarem scribit HERODOTUS, referente ATHENÆO lib. IV. (δ) Et AMMIANUS MARCELLINUS lib. XVIII: (ε) *Inter epulas de apparatu bel-
lorum & seriis rebus apud Persas, Grajo-
rum more veterum consultari tradit. Ac-
cedebant & alia ludicra, tesserae, can-
tus,*

(α) Vers. 597. (β) Vid. ATHENÆUM lib. XI.
pag. 463. F. (γ) Vers. 225. seqq. (δ) pag.
143. seq. (ε) c. V. pag. 153.

, saltatio aliaque id genus oblecta-
nta, de quibus suo loco.

§. IX. Ubi jam faris epulati
nt convivæ, discessionem petebant.

HENÆUS lib. V: (α) Διδάσκει δ'
ὁ Ὅμηρος, ὅτι δὲ καὶ τοὺς κακλήμενους
ἰστῶσι παρῆλθαι ἀπαίταςθαι τοὺς κακλή-
ντας. Homerus etiam nec conducet, debere

qui invitati sunt, convivatorem admo-
nere & rogare, sibi ut exurgere & abire
ut. Ita compellat Telemachus Me-
neum Odyss. IV: (β)

ἄγεγε, εἰς οὖν ἡμεῖς ἡμᾶς
ed age, ad cubile ducite nos;

serva Nestorem (γ)

- κοίτιο μεθόμεθα τοῖς γὰρ ἄρ'.

- lectum curemus: ejus enim

hora adest.

et autem ante discessum linguas de
re incidi ac Diis libari. Linguas

enim scire ac Diis adolere, consuetos

potissimum eos, qui eloquentia stude-

, sumpto ab Atticis ritu, tradit Scho-

ATES. (δ) Ideoque convenienter

factum a Nestore disertissimo Græ-

cum. At libationes fiebant per-

V 3

petuo

) pag. 191. D. (β) Versf. 294. (γ) Odyss. III.
Versf. 334. (δ) ad h. l.

petuo a surgentibus convivis: Præsertim vero Mercurio, uti Phæaces *Odys.* VII: (α)

Ὀἱ πρῶτῳ σπίνδοσαν ὅτε μνηστῆατο κούρου.

Cum ultimo libant quando cogitabant de lecto.

Meminit *ATHENÆUS lib. I: (β)* Ἐσπίνδοσαν δὲ ἀπὸ τῶν δείπνων ἀναλύοντες, καὶ τὰς σπονδὰς ἐποιεῦντο Ἑρμῇ, καὶ οὐχ ὥς ὕστερον διὰ πλείων δόξαι γὰρ Ἑρμῆς ὕπνου προσάτης εἶναι. *Post cenam, cum jam dissolverentur convivæ, Mercurio libant antiqui, non, ut posteritas, Jovi Teleo, quoniam Mercurius somno præst.*

§. X. Solebant autem convivæ ante noctem fere discedere. *ATHENÆUS lib. V: (γ)* οἱ δευτέρως ἀπλύοντο φετός ὄρας. Quod die festo præcipue obtinuisse docet Minerva *Odys.* III: (δ)

Ἥδη γὰρ φάος οἶχετ' ὑπὸ ζόφῳ οὐδὲ ἔτι
ἀντὶ θεῶν ἐν δαυτὶ δαασίμην, ἀλλὰ τί
ἔσται.

Jam quum lumen ivit sub tenebras: neque decet

Din deorum in epulis sedere, sed abire.
Lege etiam cautum in quibusdam sacris

(α) *vers.* 138. (β) *pag.* 16. B. (γ) *pag.* 192. C.
(δ) *vers.* 335.

cris ATHENÆUS confirmat: (α) καὶ οὐ δὲ νόμος ἐκ θυσιῶν πρὸ ἡλίου δύοντες ἐπίνειν, a quibusdam etiam sacris ante solis occasum ut discedant, lege cautum est. Idem de Domitiano scribit Suetonius: (β) Convivabatur frequenter ac large, sed pene raptim; certe non ultra solis occasum. Aliquando tamen etiam in magnam noctis partem productæ commessationes, ut apud Phæaces Odyss. VII: (γ) ubi aurci juvenes in suggestis stantes lucem convivis præferunt. Lucretius: (δ)

*Si non aurea sunt juvenum simulacra per
adeis,*

*Lampadas igniferas manibus retinentia
dextris,*

Lumina nocturnis epulis ut suppeditentur.
Similiter Odyss. XVIII. (ε) Prociis epulantibus prælucent tres lampades, quas alternatim famulæ ferebant. Et apud Virgilium Æneid. I. (ζ) in Didonis convivio:

*- - dependent lychni laquearibus aureis
Incensi, & noctem flammis funalia vincunt.*

V 4

S. XI.

(α) lib. V. pag. 191. E. (β) in ejus Vita cap. 21. p. 745. (γ) Vers. 100. (δ) lib. II. v. 24. seqq. (ε) Vers. 306. seqq. (ζ) Vers. 730. seqq.

§. XI. Cæterum convivis discedentibus removebantur mensæ, ATHENÆUS lib. I: (α) Μετὰ δὲ τὴν ἀνάχρησιν αἱ δμῳαὶ ἀπὸ μὲν αὐτοῦ πάλιν ἦγον καὶ τραπέζαν, καὶ δέπας. Postquam discesserunt convivæ, famulæ cibum, mensam pateramque removeunt. Unde de Achille adhuc manducante dicitur Iliad. XXIV: (β)

- - ἐπὶ καὶ παρίκειτο τραπέζα,
- - adhuc apposita erat mensa.

PLAUTUS Truculento: (γ)

- - Cedò soleas mihi:
- Properate: auferte mensam.

Et VIRGILIUS Æneid. I: (δ)

Postquam epulis exempta fames, mensæque remotæ.

Si quid supererat cibi, ab ancilla penuria recondebatur, ut si qui novus hospes advenires, huic in promptu esset, apud daret: uti quoque notat ATHENÆUS. (ε)

Quod ita religiose observatum a Romanis scribit PLUTARCHUS Problemata. LXIII. (ζ) ut nunquam mensam tollerent vacuam, ἀντιπράξαντες τὸ δεῖν αὐτῶν τοῦ παρόντος ἐς τὸ μέλλον ὑπολιπεῖν, καὶ τὰς

ἐν τῇ σήμερον μνημονεύειν. Quo obscure significabant aliquid ex rebus presentibus in futurum esse reservandum, & de crastina die jam hodierna luce prospiciendum.

CAPUT SEXTUM.

De Vestibus.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

Tunica §. I.

Pepli §. IV.

Lena §. II.

Zona

Mulierum §. V.

Pallium §. III.

Virorum §. VI.

A Victu transeamus ad amictum. Is aut *promissior* est ac *amplior*, ad totum corpus tegendum, aut *brevior* ac *minor*, cooperiendis partibus quibusdam aptus. In priori genere principem obtinent locum χιτῶν ac χλαῖνα.

§. I. χιτῶν, vestis ea erat, quæ proxime corpori circumponebatur, τὸ προσχῶς καλυμένον τῇ σαρκὶ ἱμάτιον; unde & ΑΘΗΝÆUS ἐχέσασκεν, adstrictam carni vestem

314 ANTIQ. HOMER.

vestem dixit lib. XIII: (α) ubi de Phryne loquens, ἔχισαυρον γὰρ, ait, χιτῶνιον ἀμπεύχασα. *Adstrieta* enim *carni veste induta erat.* Et clare liquet ita se habere ex eo, quod Ulysses *Odyss.* XIX. (β) ait, se χιτῶνα *tunicam* sensisse circa corpus, *velut membranam cerea,*

Τὸν δὲ χιτῶν' ἐνόησα περὶ γούτ' σφαλόντα,
Οἷόν τι προμύοιο λωπὴν κατὰ ἰσχαλίοιο.
Tunicam interiorem dixit VALERIUS MAXIMUS. (γ) OVIDIUS *Tunicam simpliciter* lib. I. *Amor.* (δ)

Pugnabat tunica se tamen illa tegi,
Et lib. III. (ε)
Illic nec tunicam tibi sit posuisse pudori.
(*al. rubori*)

Nimirum, quia hæc corporis verenda tegit; quemadmodum etiam indicatur *Iliados* II: (ζ) ubi Ulysses minatur Thersiti se detracturum,

Χλαῖναν' τ' ἢ δὲ χιτῶνα, πᾶ τ' αἰδῶ ἀμφι-
καλύπτει,

Lenamque & tunicam, quæque pudenda contegunt.

Eoque pertinet, quod ait HERODOTUS

(α) pag. 590. F. (β) *vers.* 232. *seq.* (γ) lib. VII. cap. IV. n. 5. p. 628. (δ) *Eleg.* V. *vers.* 14. (ε) *Eleg.* XIV. *vers.* 21. (ζ) *vers.* 262.

RUS Clio: (α) Ἄμα δὲ κιθῶνι ἐκδυομένη
 ἀνελκόμεσθαι καὶ τὴν αἰδῶ γυνή, cum tunica
 simul pudorem exiit mulier.

§. II. Post κιθῶνα veniebat χλαῖνα,
 lana Latinis, si credimus Juba apud
 PLUTARCHUM: (β) Καὶ γὰρ αἱ ἐφόρου
 οἱ βασιλεῖς λαῖναι, ὃ ἰόβας χλαῖνας φησὶν εἶναι.
 Quas enim ferebant lanas reges, Juba vult
 χλαῖνας esse. Quod etiam censet SER-
 VIUS in IV. *Aeneid.* (γ) Vestis erat cras-
 sor, proprie ad arcendum frigus comparata,
 κιθῶνος πεχύτερον πείβλημα, ait EUSTA-
 THIIUS: (δ) unde HOMERUS (ε) χλαῖνας
 ἀνέμοσκηπτιαι & ἀλαξάντους ventum
 arcentes vocat. Res manifesta est ex
Odysseas XIV: (ζ) ubi Ulysses subulco
 queritur, se unicum habere κιθῶνα tu-
 nicam, ac frigore hiberno premi, χλαῖ-
 νης lana penuria.

- - Ἀλλὰ με χῶμα

Δάμναται· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν παρὰ μὲν
 ἡπιας δαίμων,

Οἰοχίτων ἔμειναι.

- Sed

(α) c. lib. I. cap. VIII. pag. 4. (β) Numa Tom. I
 opp. pag. 64. C. (γ) *Verf.* 262. (δ) ad *Iliad.*
 XVI. *Verf.* 223. pag. 1056. lin. 55. *scq.* (ε) *Ili-*
ad. XVI. *Verf.* 224. & *Odys.* XIV. *Verf.* 529. (ζ)
Verf. 487. *scq.*

- - Sed me hyems

Domat: non enim habeo lenam, decepit
me deus,

Una ut essem cum tunica.

Unde Διπλῆν duplicem sæpius ΡΟΒΤΑ
vocat, ut Iliad. X: (α)

Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περιέσσω φυνικόεσσαν,
Διπλῆν, ἑκταδῆν.

Circumquo lenam fibula connexuit puniceam,
Duplicem, amplam.

Et Odyssea XIX: (β)

Χλαῖναν πορφύρεην οὖλην ἔχε διὸς Ὀδυσσεὺς
Διπλῆν αὐτὰρ περιόνη χρυσοῖο πέπλον.

Lenam purpuream hirsutam habebat divi-
nus Ulysses,

Duplicatam, quæ aurea fibula adstringe-
batur.

Quamquam & ἀπλοῖδας χλαῖνας simplicia
e licio constantes, dicit Iliad. XXIV. (γ)

Unde POLUX lib. VII. cap. XIII. (δ)

Εἰσὶ δὲ χλαῖναι, αἱ μὲν ἀπλοῖδες, αἱ δὲ δι-
πλά. Sunt verò chlanarum alia simplices,
alia duplices. Unde & sæpius depo-
sita, remanente tunica interiore: sicuti
Ulysses arcum intenturus,

Ἀπ' ὁμοίων χλαῖναν διπλὴν φυνικόεσσαν,

Ab humeris tunicam purpuream deposuit:
Olyss.

(α) Vers. 133. (β) Vers. 225. seq. (γ) Vers. 220.

(δ) §. 47. pag. 718.

Odyss. XXI. (α) & proci Penelopes intrantes domum *Odyss.* lib. XVII. (β)

§. III. Pro læna etiam fuit φᾶρος, quod ἱμάτιον interpretatur *SCHOLIASTES*; (γ) *pallium* Latini interpretes. Sic Agamemnon, mane e lecto surgens, cum molliorem tunicam induisset,

- - - - - πει δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος.
- - - - - *circum jecit autem. magnum*

pallium :

Iliados II. (δ) Similiter Telemachus

Odyss. XV: (ε)

- - - - - χιτῶνα πει χροὶ σγαλέοντα
- - - - - Δῦνεν, καὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ σιβαροῖς βάλετ' ἄμους.

- - - - - *Tunicam circa corpus stupendam*
- - - - - *Induit, & magnum pallium in fortes jecit humeros.*

Calypso quoque *Odyss.* V: (ζ)

- - - - - ἀργύρεον φᾶρος μέγα ἔντυον
- - - - - *candidam stolam ingentem induit; -*

uti Circe *Odyss.* lib. X. (η)

§. IV. Sed mulieribus in hanc rem frequentius erant πέπλοι, ἱμάτιον ἢ ἱνδύμα γυναικίον, πεπλή, muliebre vestimentum

(α) *vers.* 118. (β) *vers.* 179. (γ) *ad Iliad.* II. *vers.* 43. (δ) *vers.* 43. (ε) *vers.* 60. *seq.* (ζ) *vers.* 230. (η) *vers.* 543.

την ait HESYCHIUS, (α) quod e subtili stamine confectum, ceteris vestibus superinduebant; unde Achivæ mulieres ἐπὶ πᾶσι bonis peplis instructæ dictæ Iliad. V. (β) & Τρώες passim (γ) ἱλαρόπῃλοι, longa peplorum firmata trahentes; quia promissi erant peploi. Sic Iliados VI. (δ) in Helenæ thalamo erant

- Πέπλοι παμπόνητοι, ἔργα γυναικῶν

Σιδονίων,

- Pepla omnigeno artificio variis opera mulierum

Sidoniarum,

E quibus unum Minervæ dedicat Theano. Minerva quoque Iliad. V, (ε)

Πέπλον κατέχευεν ἱερὸν πατρὸς ἐπ' οὐδὴ.

Peplum quidem defluere fœvis pulchrum patris super pavimento.

Venus suum obtendit Æneæ adversus tela. Eoque induta dicitur in Hymno, (ζ)

Πέπλον μὲν γὰρ ἔσο φαινότατον πυρὸς αὐγῆς,

Pepli

(α) Voc. Πέπλον. (β) Vers. 424. (γ) Voc. Iliad. VI. Vers. 442. VII. Vers. 297. XXII. Vers. 105. (δ) Vers. 289. (ε) Vers. 734. (ζ) in Vener. Vers. 86.

peplo etenim induta erat splendidior
ignis radio.

et etiam *ἱανὸν* lucidum simpliciter di-
ctum, ut *Iliados* XIV (α) de Junone,

μετὰ δ' αἶψ' ἀμβρόσιον ἱανὸν ἵσαντο

circumque ambrosium peplos induit.

anquam nonnulli apud *POLLU-
M* (β) distinguantur variegatione,
et saepius in peplos.

§. V. Coniunguntur & *ζῶνα* cin-
cum peplos *Odyssæas* VI, (γ) ubi
usitata ita lavatum

ζῶνὰ πικρὰ καὶ πικρὰ καὶ ῥήγναι σιγαλίσματα.

cingulaque & peplos & pallia admira-
bilia.

hæc nempe ad cingendum compa-
ris; fortean *χιτῶνες* & similes pro-
prie amictus, qui ζώνη cingulo solebant
stringi. Ita Calypso post sumptum
pallium,

- μετὰ δὲ ζώνην βάλετ' ἱζύϊ

καλὴν χρυσαίνην.

- zonamque circumposuit lumbis.

pulchram, auream.

ssæas V. (δ) Juno quoque se ve-
nit,

Ζῶσατε

α) *Gers.* 173. (β) *lib.* VII. cap. 13. §. 51. pag. 722.

- (γ) *Gers.* 38. (δ) *Gers.* 231.

CAPUT SEPTIMUM.

De Indumento capitis, pedum: aliisque corporis Ornamentis.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Indumenta</i>	<i>Ornamenta, speciatim</i>
<i>Capitis</i>	<i>Crinium</i> §. III.
<i>Virorum</i> §. I.	<i>Aurium</i> §. IV.
	<i>Manuum</i> §. V.
<i>Mulieram</i> §. II.	<i>Pedum</i> §. VI.

§. I.

Capitis virilis integumentum, quod *pileum* vocamus nullibi extat apud HOMERUM. *Galea* tantum amicit, in cujus medio *πίλος*. *Iliad.* X: (a)

- - *Μέσση δ' ἐντὶ πῖλος ἀνέροι,*
- - *In mediaque lana spisse compacta aptata erat.*

Ubi intelliguntur coacta & impilia, quæ peltra vulgo dicimus, quibus interior galeæ pars obire solet, ne
capiti

(a) *Verf.* 255.

nti sit gravior. HESIODUS vero
ois (α) vult agricolam pileo caput
niri, ne madefiat hyberna pluvia:

- - κεφαλῇ δ' ὑπερθεῖν
Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν, ἵν' οὐατα μὴ καταδύη.

- - supra caput vero
Pileum habeto elaboratum, ne aures ma-
defiant.

ia ratione & Ulyssis pater ruri ha-
bat αἰγείην κυνέην, caprinam veluti ga-
m Odyss. XXIV: (β) quæ Thessalis
tata; unde SOPHOCLES Oedipode Co-
eo, (γ) ἡλιοσερῇ κυνῇ θεισσαλίδα, tegmen
effalicum solem arcens celebrat. Et

IILOSTRATUS (δ) narrat, Indis esse
ἦν ὁπότε ὕει, cum pluit. Sed enim in
ore fuit veteribus, pingere Ulyssem
in pileo; teste PLINIO Histor. Nat.
. XXXV. cap. X. (ε) ejusque rei mo-
umentum extat apud URSINUM (ζ)
antiquo denario. Et Cato apud

LUTARCHUM (η) ait, Polybium, ve-
ri Ulyssē, voluisse denuo in Cyclopiis an-
tem ingredi τὸ πῖλον ἔχει καὶ τὴν ζώνην

X 2

ἔπειτα

(α) Vers. 543. seq. (β) Vers. 230. (γ) Vers. 318.
seq. cit. C ab EUSTATHIO ad Iliad. X. Vers.
257. pag. 803. lin. 1. (δ) Vid. not. (ε) Tom.
III. pag. 591. (ζ) Vid. not. (η) Vit. Caton.
Maj. Tom. I opp. pag. 341. B.

ἐπιλασμένον, quod pileum illic & cinctum per oblivionem reliquisset. Cæteroquin prisca Græci magna ex parte capite erant nudo; quod Ægyptiis perpetuum fuisse scribit HERODOTUS *Thalia*: (α) & apud Romanos a multis factum, constat exemplo Cæsaris & aliorum.

§. II. At mulieres passim habebant capitis tegumentum. Καλύπτειν ROBA appellat, loquens de Calypso & Cyce, (β)

- - κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτειν,
- - capiti autem imposuit calan-
ticam.

Sic HESIODUS *Theogonia*: (γ)

- - κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτειν

Δαιδαλίην χεῖρσσι κατέχευε, -

- - a capite vero calyptram

Ingeniose factam manibus detinebat. -

Et apud PLUTARCHUM *Hellenic. Problem.* (δ) mulieres ἀπάγουσαι δάπτεται μέρος τοῦ προσώπου τῆς καλύπτρας, alteram veli partem a facie diducentes.

§. III.

(α) s. lib. III. c. 12. pag. 165. (β) *Odys.* V. vers. 232. (γ) *vers.* 574-579. (δ) *Quæst.* 49. pag. 301. fin.

§. III. Accedebant & alia capitis
namenta, quæ complectitur H o m e-
us his verbis *Iliad.* XXII, (α) ubi
: luctu Andromaches loquitur :

Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖ δέσματα σιγαλέοντα,
Ἄμπυχα, κεκρύφαλόν τ', ἥδ' ἐπλεκτήην ἀνα-
δέσμηνη,

Κεκρύφμενόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χερσὶν Ἀφροδίτῃ.
Procul vero a capite fudit redimicula ad-
miranda,

Vittas, reticulumque, atque textile crinale,
Velumque, quod ei dedit aurea *Venus*.

Primum ponitur ἄμπυξ, quem
: H O L I A S T E S V E T U S (β) interpreta-
τ κόσμον πινὰ πει τὴν κεφαλὴν ἀνέχοντα τὰς
χεῖ τῆς κεφαλῆς, *ornatum quendam mulie-*
ri capiti circumdatum ut capillos conti-
neat. Unde & P A U S A N I A S dici
nset apud E U S T A T H I U M (γ) διὰ τὸ
πέχεσθαι τὰς τρίχας, *quod crines retineat.*
se vero ait (δ) fuisse διάδημά τι πρὸς
ῥα τὰς τρίχων, ἃς πεισίσματα οἱ παλαιοὶ ὑπὸ
τοῦ περὶ γον, *fasciam nempe quandam sub*
i capilli erant colligati. Πικεκαφάλαιαν
: H O L I A S T E S T H E O C R I T I inter-
ctatur *Idyl.* I. (ε) ubi γυνὰ,

X;

Α'σκη.

α) *vers.* 468. *seqq.* (β) *ad h. l.* (γ) *ad eund.*
loc. pag. 1280. *lin.* 56. (δ) *ibid.* *lin.* 51. *seq.*
(ε) *vers.* 33.

Ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι,
Ornata peplo reticuloque.

Καρυφάλον VERO SCHOLIASTES (α) ait
 non κορυφάντων, qui alias dicitur reti-
 culum forte, quo plexa coma distinguitur,
 ne diffluat. Denique κρήδεμνον vitta,
 velamen capitis, quod ad humeros usque di-
 mittebatur ut tradit EUSTATHIUS ad
Odyss. I, (β) ubi Penelope

Ἄντα παρτάων χρομένη λιπαρὰ κρήδεμνα,
Genis pratendens tenuia capitis redimicula.

Sic Juno *Iliad. XIV: (γ)*

Κρηδεμνῷ δ' ἐρύπεθε καλύφατο δῖα Διάν,
*Calyptra dein desuper velavit se augustis-
 sima dearum.*

Tale quid etiam ὀθόνη *linteum* fuit, quo
 velata Helena, cum egrederetur ad vi-
 dendum prælium *Iliad. III: (δ)*

- - ἀργεῖσι καλυφάμενη ὀθόνειον,
 - - candidis operta velis.

Mos hic gentibus illius tractus, jam
 inde ab antiquissimis temporibus, ut
 non nisi velatæ egrederentur ac pro-
 dirent mulieres.

§. IV.

(α) HOMERI ad l. m. c. (β) *Verf. 334. pag. 141. lin. 10. seqq. citandus potius ad Iliad. XIV. v. 124. p. 976. lin. 41. seq.* (γ) *Verf. 124. (δ) Verf. 141.*

§. IV. Auribus imponi solita a
allicribus ἱρματα *inaures*. *Iliad.* XIV, (α)
Junone:

Εἰ δ' ἄρα ἱρματα ἦσαν εὐχρηταὶ λοβοῖσι,
Γεύλῃνα, μορόεντα. - - -

*Inauresque immisit in scite perforatas au-
riculas,*

*Tribus gemmarum oculis insignes, elabo-
ratas.* - - -

STATHIUS, (β) τὰ τοῖς ὠτίσις ἐνερό-
ε κόσµα. *Ornatus auriculis inserti.* Sic
β. XVIII. (γ) inter alia procorum
να,

ἱρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύο διεξέποντες ἱρι-
κα.

*Inaures autem Eurydamanti duo famuli
ferebant.*

similes ἑλικας volυδα, EUSTATHIO
ἡλίκια, ἔστιν ὅτι καὶ ἐνώπα. *Monilia,*
uando etiam inaures. Venus in Hy-

(ι)

ἔχει δ' ἐστρυγαμπὰς ἑλικας, κάλυκας τε
φανέας.

*Tabebat autem flexos inaures & calyces
lucidas.*

X 4

Sic

1) *Verf.* 182. *seq.* (β) *ad h. l. pag.* 976. *lin.* 30.

(γ) *Verf.* 296. (δ) *ad Odys.* I. *Verf.* 92. *pag.*

1394. *lin.* 41. *cf.* IDEM *ad Iliad.* XVIII. *Verf.* 401.

pag. 1150. *lin.* 20. *seq.* (ι) *Verf.* 87.

Sic in ornatu mulierum *Iliad.* XVIII, (α)
ponit HOMERUS

Πορπύρεαι πε, γραμπύρεαι δ' ἑλίκαι, κάλυκες πε,
καὶ ὄρμους.

*Fibulasque, flexibilesque inauræ, annulosque
& monilia.*

Κάλυκες ait EUSTATHIUS (β) nonnullis
esse aureos tubulos, quibus cincinni redi-
miebantur. Ita quoque HESYCHIO (γ)
κάλυξ, χρυσῷ σείωνξ, ἢ πύρις πλοκάμιος ἀν-
χουσα. At ὄρμος monile est, collo inje-
ctum, πειθαρχίος κόσμος. (δ) Ut in Vo-
neris ornatu, *Hymno*, (ε)

Ὀρμοὶ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ δειρῇ πειθαρχίᾳ ἴσται,
κακοὶ, χρύσειοι, παμπόκιλοι.

*Torques autem circa molle collum perpul-
chræ erant,*

Pulchræ, aureæ, omnivariæ.

Similiter inter Penelopes dona, (ζ)

Ὀρμον δ' Εὐρυμάχῃ πολυδαίδαλον αὐτίκ' ἔπεικα

Χρύσειον, ἡλέκτριον ἱερμένιον, ἡέλιον ᾄς.

Monile

(α) *versf.* 401. (β) *ad Iliad.* XVIII. *versf.* 401. *pag.* 1150. *lin.* 21. *seq.* (γ) *voc.* Κάλυξ. (δ) *ut supra* sunt EUSTATHII *ad Iliad.* XVIII. *versf.* 401. *p.* 1150. *lin.* 22. *seq.* (ε) *versf.* 88. *seq.* (ζ) *Odys.* XVIII. *versf.* 924. *seq.*

Monile autem Eurymachos multa arte laboratum ferebat

Aureum, electris fulgens, solis ad instar.
 leminit PAUSANIAS *Bæoticis extremis*, (α) & distinguit ὄρμους variegatos
 o iis, qui erant simpliciter facti ex
 oro, qualis ὄρμος Eriphyles, quem
 ὀσὸν *aurum* HOMERUS *Odyss.* XI. (β)
 a quoque ὄρμον Helenæ Menelaus de-
 icavit Delphis, quem πάγχρυσον κόσμον
 natum totum - *aureum* vocat Pythia,
 pud ATHENÆUM *lib.* VI. (γ) Coro-
 as quoque gestasse mulieres, liquet
 x *Iliad.* XVIII: (δ)

καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον,

Et hæc quidem pulchras coronas gestabant.

§. V. Cæterum annulorum usum
 iuisse nullum contendit PLINIUS *Hist.*
Nat. lib. XXXIII. *cap.* I. (ε) *Nec Iliacis*
emporibus, ait, ullos fuisse anulos video;
usquam certe Homerus dicit, cum & co-
licillos missitatos epistolarum gratia indicet
& conditas artis vestes, ac vasa aurea ar-
enteaque & ea colligata nodi, non anuli,
ota. Sortiri quoque contra provocationem

X 5

duces

(α) *z. lib.* IX. *c.* 41. *pag.* 796. (β) *Verf.* 326. (γ)
pag. 232. E. (δ) *Verf.* 597. (ε) *Tom.* III.
pag. 439. *seq.*

duces, non annulis tradit. Fabrica
Deum fibulas, & alia muliebris
sicut inanes, in primordio factita,
mentionem anulorum. Manibus indu-
nica quæ χεῖδαι a Laërte d
Odyss. XXIV, (a) sed ne a r
colendo viridario læderentur,

χεῖδαι τ' ἐπὶ χερσὶ, βάρων ἔνεα
Digitaliaque in manibus (habeba-
rum causa.

EUSTATHIUS (β) dicit esse τὰ
ἐν ἀλύματα ἐκ δερμάτων, manu-
rio integumenta; additque non so-
versus spinas adhibita, sed etiam ἐν
ἐν χερσὶ, ad facilitanda negotia;
sagittarios iis usos esse, itemque π
ντας δὲ καὶ τοὺς ζυμοῦντας, qui l
& fermentatione occupantur. Ci-
chirothecarum, quibus hodie i
nullus fuit apud antiquiores
usus; ut constat ex XENOPHON
qui inter cætera luxuriæ apud
exempla ponit, quod non conte-
tis ac pedum tegumentis, etiam m
gitabulis adversus frigus munirent,

(a) Vers. 219. (β) ad loc. cit. pag. 19
& pag. seq. lin. 2. seq. (γ) G
VIII. lin. 11. seq.

ἄλλαις ταῖς χερσὶ χειρὶδας δασύας, καὶ
υλῆθρας ἔχουσιν, sed etiam ad extremas
us tegumenta quædam manualia & di-
lia villosa habent.

§. VI. Tibias etiam Laërtes com-
itas habebat ocreis bovinis, (α)

- πρὶ δὲ κνήμησι βοσείας
ἐνημίδας ῥαπτὰς δέδωτο, χαπτῶς ἀλείνων.

- Circumque tibiae bubulas
Ocreas confutas ligaverat, lacerationes
evitans.

ias contenti subligaculis, quæ πίδαλα
omerus vocat, ut *Iliad.* II. (β) de
jamemnone surgente:

Ποσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἰδῆσαντο καλὰ πί-
δαλα,

Et pedibus nitidis alligavit pulchra cal-
ceamenta.

od & de Junone dicitur *Iliad.* XIV,
) & alibi de aliis, cum aliquo
rederentur; velut, cum subulcús
it stabulo, *Odyss.* XIV. (γ) Nimirum
teres illi non erant semper calceati,
i hodie fit; sed cum essent exituri,
tissimum suscepto longiori itinere.

Ita

(α) *Odyss.* XXIV. Vers. 227. seq. (β) Vers. 44.
(γ) Vers. 186. (δ) Vers. 23.

Ita vero & Mercurius in *Hymno*, (α)
cum abigere pararet Apollinis boves,

- - ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦρα,

Οἷά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ἰδόν.

- - *Sub pedibus ligavit sandalia levia,*

Ut pote deproperans longam viam.

Cæterum σάνδαλα proprie *mulierum* erant
calciamenta, ut ait HESYCHIUS. (β)

Inde Omphale dicitur sandalio per-
cussisse Herculem, apud LUCIA-

NUM. (γ) Venus etiam BIONI in

Adonide mortuo, (δ) ἀσάνδαλος nudis pe-

diibus fertur ivisse per sylvas αἰμάσσου

πόδας, *cruentans pedes*. Omninoque

ÆLIANUS lib. I. cap. XVIII. Var. hist. (ε)

loquens de priscarum mulierum luxu

inter alia dicit, *eas sandaliis pedes indu-*

isse: Ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς κεφαλῆς στεφάνην ἵπ-

θεντο ὑψηλὴν, τοὺς δὲ πόδας σανδαλοῖς ὑπ-

δαῦντο· ἐκ δὲ τῶν ὤτων αὐταῖς ἐνώπια μαλὶς

ἀπακρέμαντο· τῶν δὲ χιτῶνσιν τὰ περὶ τοὺς ὀ-

μούς ἄχει τῶν χειρῶν οὐ συνέρρακτον, ἀλλὰ

περόλαις χρυσῶς, καὶ ἀργυρέαις συνεχίαις πε-

λάμβανον. Corollam enim sublimem capiti

imponabant, pedes vero sandaliis inducebant,

ex auribus longas innaures dependentes habe-

bant

(α) Vers. 83. Ὁ 86. (β) Voc. Σανδάλια. (γ) Di-

al. Ιούλι, Æscular. Ὁ Hercul. Tom. I. pag. 208.

(δ) s. Idyll. I. Vers. 21. (ε) pag. 27.

⁂ *Tunicarum vero eam partem, quæ ab humeris usque ad manus, non conant, sed continuis fibulis, aureis & ar-
eis constrinxere.*

CAPUT OCTAVUM.

De Lectis.

SYNOVIC.

lexio §. I.	Pluma &c. §. III.
torum	Vestimenta §. IV.
ateria §. II.	Tapetes §. V.
	Pelles §. VI.
ortes s. lectisterni- um, ubi	Linum §. VII.
	Humicubatio §. VIII.

§. I.

⁂ *Estes exuebant, quoties somni gratia ad lectum se recipiebant; & in cubiculo ex trabe suspensant, donec experrecti resumerent; videre est Odyss. I, (α) ubi Telemachus mollem exuit tunicam, quam aniculæ*

aniculæ reliquit ἐν πασσάλῳ, παχίλλῳ *supensam* & dormivit κακαλυμμένος ἰὶδ' ἔδτῃ, *tectus ovīs florida lana.*

§. II. Porro *lecti constabant* potissimum *e ligno*; quod testatur ille Ulyssis *Odyss. XXIII. (α)* quem ex olea a se fabricatum extendit, auroque & argento ac ebore exornavit; funiculis ex loro bubulo hinc inde confertis; nempe *e fulcris* quæ ἐρμῖναι vocat. Quaratione λέχεια πεητὰ λέκτος perforatos subinde (β) appellat, scilicet τετραπημένα πρὸς τὴν τῶν χοινίων δέσιν, *ob foramina in spondiis facta*, per quæ τῆνοι *funes* trajiciebantur, qui sustinerent *ipsum lectisternium*; (γ)

§. III. Id vero sæpius HOMERUS hoc versu complectitur: (δ)

Δέμνια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεια σγαλόεντα.

Stramenta & lana & lodices pulchra.

Δέμνια quidem fuerunt *culcita*, ut arbitror, *plumis*, *tomentove*, aut *alia re facta*, unde sæpius pro toto strato apud POETAM collocantur.

§. IV. His imponebantur ῥήγεια καὶ χλαῖναι, *lodices & lana* ut luculentè

336 ANTIQ. HOMER.

λαῖον, seu ἱμάτιον ὑνάϊον καὶ παρυναῖον μ-
γα καὶ δασύ, *vestimentum cubatorium &*
instratum: magnum scilicet & hirsutum;
forte lodices crassiores ex lana vel to-
mento: unde & οὐλαὶ *hirsutae* POETA
vocat; sicut etiam THEOCRITUS Idyl.
XXIV: (α) ubi dracone Herculem in
cunis dormientem, invadente, Iphi-
clum dicit a pedibus dejecisse

- οὐλὰν δὲ ποῖν διέλκυσσι χλαῖναν,
Φεγγόμεν ὀρμαίνων,
- mollem pedibus calcitrando dis-
jecit lenam,

Fugere cupiens:

& post (β) Amphitruo

- ὑπ' ἀμνίαν θέτο χλαῖναν
Παῖδα.

- sub agninam reposuit lenam
Puerum.

§. V. Tapetes quoque villosi
magnum habuere in lectis usum.
ANACREON: (γ)

Διὰ νυκτὸς ἐχθαρεύδων

Ἀλιπορφύροις τάπησι,

Tyrio in tapete nocte

Facili fruens sopore.

Sic

(α) Vers. 25. seq. (β) Vers. 61. (γ) Epigram.
VIII. Vers. 1. seq.

Sic ARISTOPHANES *Pluto*: (α)

Οὐχ ἔξεις οὐτ' ἐν κλίνῃ καταδραβῶν, -

Οὐτ' ἐν τάπητι - - -

Neque in clinio recumbere poteris, -

Neque in tapetibus. -

Similiter VIRGILIUS de Rhamneta
Aeneid. IX: (β)

- - - *tapetibus altis*

Extriusus, tato proslabat pectore somnum:

utique imitatione HOMERI *Iliad.* X: (γ)

Αὐτὰρ ὑπὸ κροτάφοι πάπυι πτόνυτο φανός,

At sub capite tapes extensus erat splen-
didus;

ubi *cervical* intelligi videtur; unde &
περσικαλάων vertit HESYCHIUS. (δ)

§. VI. *Pellium* quoque magnus
ad dormiendum *usus*. Ita Achilles
Iliad. IX (ε) Phœnici jubet sterni

Καίά τε, ῥῆγός τε, λίνον τε λεπτὸν ἄωντον,

Pellesque ovillas, stragulamque tinctam,
linique subtilem florem.

Ulysses etiam apud Eumæum dormi-
vit inter caprarum ac ovium pelles,
læna superinjecta. *Odyss.* XIV; (ζ) &
Y super

(α) *Verf.* 527. *seq.* (β) *Verf.* 325. *seq.* (γ) *Verf.*
156. (δ) *Voc.* Τάπις. (ε) *Verf.* 657. (ζ)
Verf. 519. *seq.*

super ἀδελφῶν βοῖν pellem bovinam non
subactam, *Odyss. lib. XX. (α)* Sic An-
chisæ λέχος lectus in *Hymno (β)*

Χλαίησιν μαλακῆς ἐστρωμένον. αὐτὰρ ὑπὲρ
Ἀρκτων δέρματ' ἔκειτο.

*Lenis mollibus stratum. At superne
Ursorum pelles jacebant,
(Quos ipse occiderat.)*

quemadmodum apud *VIRGILIUM*
Æneid. VII: (γ)

- stratisque locavit
Effulsam foliis, & pelle Libystides ursa.

Sic Daphnis apud *THEOCRITUM Idyl.*
IX (δ) ait: sibi thorum stratum pel-
libus vaccarum,

- in δὲ νέννασιν
Λευκῶν ἐκ θαμνῶν καλὰ δέρματα.

- In eo stratae sunt
Albarum vaccarum pelles.

§. VII. Sed enim & *lini* in hanc
rem fuit *usus*: ut præter illum locum
Iliad. IX, (ε) constat etiam ex *Odyss.*
XII, (ζ) ubi Phæaces Ulyssi

- ὀρέσσω φῶός τε λίνον τε.

- *stra-*

(α) *vers. 2.* (β) *in Vener. vers. 159. seqq.* (γ)
vers. 387. seq. (δ) *vers. 9. seq.* (ε) *vers.*
657. (ζ) *vers. 73.*

*straverunt pectusque vestem
linterumque.*

DYMNUS (α) exponit λεπτόν ἱμάτιον,
et stragulum. EUSTATHIUS (β)
σινδών τι σινδοονείδης, velamen sindonis
tem referens. Celebrat id ipsum
venerabile Apollonius apud PHILOSTRA-
tum lib. VIII. (γ) ubi ait, καθαρόν τὸ
εἶναι ὑπὸ λίνου. Noctem sub lino tran-
sire pulchrum.

§. VIII. Ceterum huius etiam
vixerunt, qui anteriorem vitam insti-
tuerunt. Tales ad Dodonam Selli
ἱεροφάντας interpretes, quos χαμνίαι
i cubantes HOMERUS vocat. *Iliados*
(δ) ὧς γὰρ περὶ γῆν αὐτοὺς χαμνί-
αι, καὶ μὴ ἐπὶ σιβάδων ἢ θυμίων ὑπνοῦν.

Tanquam qui inferne prope terram
vixerunt, neque in stratis stipatis aut pelli-
somnum capiebant. (ε) PHILOSTRA-
tus quoque lib. III. de Vit. Apoll. (ζ)
Indorum Brachmanas χαμνία χεῖναι
i dormire, substermentes sibi, quas inve-
nerint

Y 2

nerint

γ) in Schol. ad h. l. (β) ad *Iliad.* IX. Vers. 657.
Pag. 782. lin. 21. (γ) c. VII. sect. V. pag. 334.
(δ) Vers. 235. (ε) Verba sunt EUSTATHII
ad h. l. pag. 2058. lin. 2. seq. (ζ) cap. XV.
pag. 196.

342 ANTIQ. HOMER.

ac ungantur; indeque ad epulas lautiores concedant. Exemplo Diomedis ac Ulyssis, qui ab exploratione redeuntes

- - λουσαμένω καὶ ἀλειφάμενω λίτ'
 ἐλαίῳ,
 Διὶ πρὶν ἐφιζῆσθ' ἄντην· - - -

- - cum laverant & unxerant se
 pingui oleo,
 Jentaculo adsidebant, - -

Iliad. X. (α) Similiter Telemachus ac Pisistratus in ædes Menelai adventantes ab ancilla loti & uncti, ad epulandum invitantur; *Odyss.* IV. (β) Unde ΑΤΗΝΕΥΣ lib. IV. (γ) ex ΗΟΜΕΡΟ censet, Διὶν δεξαμένησθαι τὸ συμπόσιον καὶ λουσαμένον ἵκαναι πρὸς τὸ δεῖπνον, curato lotoque corpore ad cœnam eundem esse. Idem factum, quotiescunque remota tristitia jucunditati se cupiebant dare; uti Penelope *Odyss.* XVIII, (δ) quam missis lacrumis se lavare ac faciem inungere jubet Eurynome. Atque hoc etiam fuisse in moribus Romanorum, infinitis constat testimoniis; qui

(α) *Verf.* 577. seq. (β) *Verf.* 49. (γ) *pag.* 172. E.
 (δ) *Verf.* 171. seq.

ui nonnisi probe loti ac uncti genio
dulgebant.

§. II. Porro solebant heroës
ua marina se abluere; uti Diomē-
s ac Ulysses (α)

- - ἰδρῶ πολλὸν ἀπὸ λῆζοντο θαλάσσην
Ἐσβάντες, - - -

- - *sudorem multum abluabant mari
Ingressi.* - - -

mirum quia admodum καθαρκτικὴ πρ-
cans hæc aqua, & nervis utilissima;

asserit ATHENÆUS lib. I: (β) κῆπον
θαλάττης λύοις, ἢ μάλιστα τοῖς νούροις
πρὸς πόρον. *Maris aqua nervis quanto*

lissima defatigatis membris auxiliatur.

ia de causa Romani quoque balnea
irina impense expetebant. MINU-

us FELIX: (γ) Placuit Ostiam petere
missimam civitatem, quod esset corpori

et siccandis humoribus de marinis lavacris
nda & apposita curatio. Nausicaë vero

am cum sociis puellis ideo it lo-
n ad fluvii ostia Odyss. VI. (δ) Non

simili ratione atque Europa apud
ὁ σ χ η μ, (ε)

Y 4

H^a δ^η

α) *Iliad.* X. Vers. 572. seq. (β) pag. 24. C. (γ) *Odyss.* pag. 10. (δ) Vers. 33. coll. Vers. 91. 94. seq. (ε) *Ilyl.* II. Vers. 31.

ἢ ὅτε παιδρύνοντο χροῖα προχρῶσιν Ἀναΐρῃ.
Vel corpus cum ablueret ad ostia Anaïri.
 Alioqui & fluvii soliti veteres heroes
 se abluere; quemadmodum Agenor
Iliados XXI: (α)

- - - λουσάμενος ποταμοῖο
 Ἰδρῶ ἀποψυχθεῖς - - -
 - - - cum me lavero in fluvio
A sudore refrigeratus.

Quod solenne fuisse Lacedæmoniiis in
 Eurota, jam inde ab heroicis tempo-
 ribus, indicat ΤΗΡΟΚΡΙΤΟΣ *Helena*
Epithalamio; (β) ubi puellæ Spartanz
 canunt, se ungi virorum more ad
 Eurotæ fluenta:

Χειρομίνους ἀνδρῶν παρ' Εὐρώτας λούσονται.
Qua ungimur more virorum ad Eurota
fluenta.

§. III. Sæpius tamen domi soliti
 in calidis lavacris versari. Unde &
 Diomedes ac Ulysses postquam mari
 se abluissent

Ἐς ῥ' ἀσπερίθους βάστες ὑψέστες λούσονται.
In solia balneatoria ingressi bene polita
lavabant,
Iliad. X. (γ) Sic Nestor vult ab He-
camedæ

(α) *Verf. 560. seq.* (β) *s. idyl. XVIII. Verf. 28.*
 (γ) *Verf. 576.*

meda calefieri θερμά λουτρά, *calida la-*
cra; *Iliados* XIV. (α) Andromache
 iam Hectori, a pugna reduci,
 uam lebetes calefieri procurat *Iliad.*
 XII. (β) Et Phæacibus unice pla-
 ce dicuntur (γ)

Εἴματα τ' ἱξημοιβὰ, λουτρά πὶ θερμά τῶ
 εὐνά.

Vestēsque mutatoriae, lavacraque calida,
et cubilia.

PINDARUS *Olymp. Od.* XII (δ) laudat

θερμά Νυμφῶν λουτρά,

Calida Nympharum lavacra.

Nem. Od. IV. (ε) calidis lavacris ait
 membra refocillari:

οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τίσσει

γὰρ μαλθακὰ πύχει

γυῖα.

Neque calida aqua tantum

mollia facit

membra.

ita quoque Ἡράκλεια λουτρά *balnea Hercu-*
 admodum ferventia, quæ Vulcanus
 reuli submisit, ut est apud ARISTO-
 ANIS SCHOLIASTEM, *Nebulis*: (ζ)

Υ 5

Ποῦ

α) *vers.* 6. (β) *vers.* 444. (γ) *Odys.* VIII.

vers. 249. (δ) *in od. a. vers.* 9. (ε) *apod. a.*

vers. 6. (ζ) *vers.* 1047.

calidorum fontium mentionem non cum alioquin lavari calida frequentaret, videlicet quia medicina tunc erat hac, quæ nunc aquarum perfusatur. Etenim *Iliad.* XXII, (β) tunc Scamandri fonte aquam calidam fluere dicit:

Ἡ μὲν γὰρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει.
Nec dubium quin a natura accedat quod arte conquisiverunt.

§. IV. Cæterum post laetitiamungebant, ut hoc pacto obstruerentur spiramenta. Sic enim *Eustathius* *Odys.* III. (γ) Ἐλαίῳ δ' ἐχέζοντο σάμειοι ἐμπλάπτοντες τοὺς σωματικοὺς πόροι ἀνὰ μετὰ λούτρων εἰσέγοντες τὴν ὑγρότητα.
erant autem unguenta Iliacis

unt in usu. Oleum duntaxat ad-
bant, admisto e fruticibus odore
sertim rosa; unde *rosaceum oleum*
ΕΤΑ laudat *Iliad.* XXIII. (α) quo
ius Hectorem inuixit

- ῥοδόντι δὲ χεῖν ἑλαίῳ.

is *πυθαμείνον* odoribus conditum vocat;
de Junone agit *lib.* XIV. *Iliad.*: (β)

- ἀλείφατο δὲ λίπ' ἑλαίῳ,
μυροῖσιν, ἰδαῖα, τὸ γὰρ οἱ πυθαμείνον ἦεν.

- Unxitque se pingui oleo,
vivino, suavi, quod quidem ei odorife-
rum erat.

ninit *ATHENÆUS lib.* XV, (γ) ubi
tus est in re unguentaria expo-
da; contenditque *HOMERUM* no-
c *χεῖν τῶν μύρων*, unguentorum usum;
ἑλαία olea vocet cum epitheto. Ut
sit, *HOMERUS* non introducit
s *ἀλειφομένους τοὺς ἥρωας*, unguentatos
at; vel ipsius sententia *ATHENÆI*
L. (δ) Paris tantum

ἄλλοι εἰλβαν,

multitudine splendens. (ε)

§. V.

1. *Genf.* 186. (β) *Genf.* 172. *sq.* (γ) *pag.* 682.
(δ) *pag.* 18. E. (ε) *Iliad.* III. *Genf.* 392.

§. V. *Vestēs* etiam sæpius *lana solita* a mulieribus; uti *Nausicaa* *Od.* VI; (α) & *Phœnix* illa, quacum raptus *Eumæus* *Od.* XV. (β) Sic *MONIDES* (γ) de muliere turpi,

Αὐτὴ δ' ἄλνυτο ἀπυρὸς τε εἴματα.

Quæ illotas habet & sordidas vestes.

Erant in hanc rem labra prope urbem structa; uti de *Troja* testatur *HOMERUS* *Iliad.* XXII: (δ)

- - πανοὶ εὐρεῖς ἱγυὺς ἔασιν

Καλοὶ, λαῖνοι, ὅθι εἴματα σιγαλέοντα

Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαὶ τε θυγαῖρες

- - Labra ad lavandum ante
prope sunt

Pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas

*Lavabant Trojanorum uxores, pulchras
filias.*

Fiebat hoc potissimum cum lætitiæ daturi erant; quemadmodum de filio *Alcinoi* dicitur *Od.* VI: (ε)

Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυντα εἴματ' ἔχειν
Εἰς χορὸν ἔρχεσθαι.

*Hi semper volunt recens lotis vestibus
induti*

Ad saltationem ire.

CAP

(α) *vers.* 91. (β) *vers.* 419. *seq.* (γ) *vid.*

(δ) *vers.* 153. *seqq.* (ε) *vers.* 64. *seqq.*

CAPUT DECIMUM.

De Comæ ornatu.

SYNOPTIC.

<i>ma</i>	<i>Crispa</i> §. III. &
<i>Studium</i> §. I.	<i>Cincinnata</i> §. IV.
<i>Ornatus, ubi cele-</i>	<i>Forma</i> §. V.
<i>bratur</i>	<i>Oblatio</i> §. VI.
<i>Flava</i> §. II.	<i>Fortuna</i> §. VII.

§. I.

AD corporis cultum etiam pertinet *coma*, in qua alenda non parum decoris Græci posuerunt. uare HOMERUS passim (α) celebrat περικεμένους Ἀχαιοὺς, *comatos Achivos* & est, κομόωντας τὰ κάρηνα καὶ πολύτριχας, *vita comantes & capillosos.* (β) EUSTATHIUS ait: (γ) Ἔθος ἦν αὐτοῖς, κόμην ἔχειν, οὐ μόνον εἰς κάλλος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ θεῖον. Οὕτω γὰρ καὶ λέων χαυθίης φοβερόν· τοῦ μὴ χαίτην ἔχοντος. *Eos hoc fascasse, non venustatis tantum gratia, sed etiam*

(α) *Iliad.* II. vers. 11. 28. 51. 65. 443. &c. (β) *cen loquitur* EUSTATHIUS *ad Iliad* II. vers. 11. pag. 165. lin. 1. (γ) *ibid.* *lin. seqq.*

etiam formidinis: *Quemadmodum & leo setosus formidolosior est eo qui iubas non habet.* Ita quoque de Leonida Spartanorum Rege scribit PHILOSTRATUS de Vit. Apollon. lib. VIII: (α). Κομῶν ὑπὲρ ἀνδρείαι, καὶ τοῦ σιμνὸς μὲν φίλοις, φοβερὸς δὲ ἐχθροῖς φαίνεσθαι. *Comam fortitudinis causa aiebat, utque amicis venerabilis, hostibus vero terribilis magis videretur.*

§. II. *Coma autem præcipue flava fuit celebrata: quam in Achille, (β) Meleagro (γ) & Menelao (δ) laudat HOMERUS. Talem describit Circeus ORPHEUS: (ε)*

- - ἀπὸ κρατὸς γὰρ ἔθειραι
Πυρσῶϊς ἀκτίνεσσιν ἀλὶγκίω ἠώρηται.

- - *A capite enim coma
Igneis radiis similes ipsi dependebant.*

Sic VIRGILIUS prædicat (ζ)

Et crines flavos, & membra decora juvenia,

Et CATULLUS (η) celebrat auream Berenices comam. Adeoque in univ-
versum

(α) c. VII. fab. VI. pag. 335. (β) *Iliad.* I. Vers. 197. add. & Schol. ad h. l. Voc. Κίμυς (γ) *Iliad.* II. Vers. 642. (δ) *Il.*, I. III. Vers. 214. IV. Vers. 183. & 210. &c. (ε) *Argon.* Vers. 1217. seq. (ζ) *Æneid.* IV. Vers. 559. (η) *Eleg.* 67. Vers. 8. seq.

versum EURIPIDES (α) ait *Amorem*
api flava coma,

Φιλῶ κίτωνα καὶ κόμης ξανθίσματα.

§. III. *Crispi etiam capilli fuerunt*
undati. Inde est quod Minerva, cum
 Ilyssi gratiam vellet conciliare,

Οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῃ ἄνθει ὁμοίας.

Crispas demisit comas, hyacinthino flori
similes,

Odys. VI; (β) quare idem οὐλοχάρμους
 ipse *crispos* HOMERO dictus. (γ) Ita
 quoque MOSCHUS *Bucoliastes* (δ) Cu-
 idinis caput inumbat crispis capillis.
 Arte etiam hoc consecrati, crinibus
 et nodum tortis lamina candente, acu,
 et id genus aliis instrumentis.

§. IV. *Cincinnos* passim prædicat
 HOMERUS, quos πλοῦςμους seu πλοχμούς
 vocat. Sic de Junone *Iliad.* XIV: (ε)

- καί τις

Πεξαμένη, χαρσὶ πλοῦςμους ἔπειθε φαεινούς.

- capillos

Cum pexuisset, manibus cincinnos compo-
suit nitentes.

Euphorbo

(α) *Sid. not.* (β) *Verf.* 231. (γ) *Odys.* XIX.
Verf. 246. (δ) *Idyl.* I. *Verf.* 12. (ε) *Verf.*
 175. seq.

Euphorbo etiam tribuntur *Iliad.* XVII
(a) comæ Gratiis similes:

Πλοχμοί θ' αἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐκρί-
κοντο,

*Cincinnique ei auro argentove conficti
erant.*

quo respexit PLINIUS *Histor. Natur.*
lib. XXXIII. *cap.* I; (β) cum apud Ho-
merum virorum crinibus aurum implexum
dicit. Atheniensibus hoc antiquitus
fuit patrium, qui cicadas aureas ca-
pillitio inferebant, ut est apud THU-
CYDIDEM *lib.* I. (γ) Ita & PLUTAR-
CHUS (δ) scribit: *Colopbonios aureis re-*
dimiculis digestos crines decore ornasse. Cæ-
teroquin cincinnos hosce instar cornu
solebant effigiare; qua ratione Paris di-
ctus κίεξ ἀγλαός, cornu clarus *Iliad.* XI. (ε)
uti interpretatur HERODORUS &
APION GRAMMATICUS. (ζ) Ita
quoque SOPHRO (η) *Mimorum Scri-*
ptor κορώνας ἀναδουμένους eos dicit, quibus
cincinnati in modum cornuum arcus fastigia-
rentur.

§. V.

(a) *Verf.* 52. (β) *Tom.* III. *fp.* 440. (γ) *pag.* 4. D.
(δ) *Vid. not.* (ε) *Verf.* 385. (ζ) apud EU-
STATHIUM *ad loc. cit.* *pag.* 851. *lin.* 48. (η)
Vid. not.

§. V. *In certam etiam formam concipiebant.* Abantes Eubœæ populi HOMERO (α) dicuntur ὀπίσσω κομῆς ποτὶς ποτὶς κομῆς, quia anteriora villorum refecabant. Unde STANUS, (β) *Abantiadas in terga comantes edicat.* Eorum more tonsuræ Delius Theseum narrat PLUTARCHUS. (γ) hic vero observasse censet, ὅπως μὴ χεῖρ ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν ἀντίληψιν πῶς ποτὶς, quo minus pugnantes hostibus darent vim capiendi. Quod etiam fecitasse Curescribit ARCHEMACHUS EUBOICUS. (δ) Takem etiam fuisse ἐκπίρην, quæ tonsuram Herculeam vult ISAACIUS BEZES (ε) quam laudat EUSTATIUS Iliados XXII, (ζ) ex LYCORONE. At HOMERUS Iliad. IV. (η) iracas vocat ἀροκόμους, quod in summo vertice essent comati.

§. VI. Porro mos fuit priscis, ut vetiores ætate comas patriis fluminibus cinderent, quippe quæ ex humore natae

Z

natæ

α) Iliad. II. Vers. 542. (β) Thebaid. lib. VII. Vers. 369. seq. (γ) Vir. Thesei pag. 2. seq. (δ) cit. in hanc rem STRABONE lib. X. pag. 465. C. (ε) in LYCOPHRONIS Cassandr. Vers. 1133. (ζ) Vers. 402. pag. 1276. lin. 28. (η) Vers. 533.

natae. Ita HOMERUS narrat Achillem in Patrocli funere dempsisse comam, quam pater post ejus reditum voverat Sperchio: *Iliad.* XXIII. (α) Meminit hujus loci PAUSANIAS *Atticis*, (β) & omnibus Græcis hunc fuisse ritum colligit. Exemplum etiam adfert filii Mnesimaches, cujus extabat simulacrum ad Cephissum amnem, crine eidem detonso. PHILOSTRATUS (γ) similiter tradit Memnonem Nilo comam suam præcidisse.

§. VII. Cæterum, etsi in viris æque ac mulieribus apud præcos Græcos fuerit comæ studium; non tamen *semper laudatum*; ut ex eo liquet, quod Paridi veluti effœminato coma obijci-
tur ab Hectore & Diomede *Iliad.* III (δ) & XI. (ε) Inde PHILOSTRATUS *Heroicis*: (ζ) Διεβέβλητο δὲ πρὸς τὸν Πάριον, ὡς δειλὸν καὶ ἡπύον τοῦ κοσμεῖσθαι. Paridem autem ut timidum, & cultui effœminato deditum arguebat. Ita & Theseus ignotus cum veniret Athenas pexa coma, dictærio exceptus fuit a fabris ligna-
riis:

(α) *vers.* 141. *seq.* (β) *s. lib.* I. *cap.* 37. *pag.* 90.
(γ) *icon. lib.* I. *icon.* VII. *pag.* 773. (δ) *vers.* 38. *seq.* (ε) *vers.* 384. *seq.* (ζ) *c.* XII. *p.* 722.

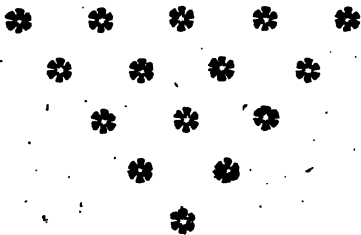
his: Παρθένος ἐν ὥρᾳ γάμου πλανᾶται μόνη·
Virgo nuptiarum tempore sola seducitur. Et
conspicues in hanc rem sunt Pnocylis
versus: (a)

Μὲ μὲν ἐπ' ἄρσενι παῖδι γέφην χείτην
 προσημῖδος,
 Μὲ κορυφὴν πλέξαι, μήθ' ἄμματα λοξὰ κερυμβῶν,
 Ἄρσενι οὐκ ἐπίκειται κόμη· χλιδαὶ δὲ γυναιξί:

Ne in masculo puero alas comam obtor-
tam,

Neque comam crispato, neque (neſſe) nexu
obliquoſ funiculorum

Viris enim non congruit coma: neque lu-
xus mulieribus.



CAPUT UNDECIMUM.

De Domo.

SYNOPTIC.

<i>Connexio &</i>	<i>Canaculum §. VII</i>
<i>Domorum</i>	<i>ubi</i>
<i>Denominatio §. I.</i>	<i>Thalami</i>
<i>Partes</i>	<i>Mulierum</i>
<i>Extrinsæ, scil.</i>	<i>VIII.</i>
<i>Murus §. II.</i>	<i>Virorum, qu</i>
<i>Sedilia §. III.</i>	<i>rum</i>
<i>Atrium §. IV.</i>	<i>Numerus</i>
<i>Intrinsæ s. ipsa</i>	<i>IX.</i>
<i>domus, ubi</i>	<i>Usus vari</i>
<i>Frontispicium §. V.</i>	<i>§. X.</i>
<i>Pavimentum &</i>	<i>Fores §. XI.</i>
<i>Columnæ §. VI.</i>	<i>Tectum §. XII.</i>

§. I.

Post victum & amictum consid-
randa venit habitatio. HOMER-
quidem potissimum describit ma-
gnatam domus, quas δαίματα καὶ μίτρα
vocat, (a) ut etiam observavit ATH-
NÆ

¹ (a) *Odys.* IV. vers. 46. VII. vers. 85. seqq. *XIX.* v.
37. &c.

us lib. V. (α) Itaque de his etiam
incipue hæc commentatio institu-
la.

§. II. Domum extrinsecus ambie-
murus ἔρκος, EUSTATHIO (β) τὴν
αὐλὴν περὶ τὸν μὲθ' ὃ πύλαι, parvus
aulam murus, post quem porta. Ibi
ies de more soliti excubare ad cu-
diendam domum, quos ideo πύλαι
janitores vocat Priamus Iliad. XXII;

ANTIPHANES Poëta (δ) φρουραῖοι
, domus custodes. EUSTATHIUS: (ε)
ἐν ταῖς αὐλείοις θυγατρὶ τῆς οἰκίας ὑπὸ κυ-

Moris erat ut atrii porta a canibus
odirentur. Talis erat Argus ille Ulyf-
canis, qui jacebat

ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυγατρὸς.

n multo stercore, quod ei ante fores,

β. XVII. (ζ) Quin & factitii canes
fores collocati; quales illi quos ex
o & argento fabricarat Vulcanus (η)

ἵμα φυλασσόμεναι μεγαλύτερος Ἀλκινόοιο.
domum ut custodirent magnanimi Alcinoi.
od Romanis etiam in more fuisse

Z 3

docet

) pag. 193. C. (β) ad Odys. XXII. Vers. 376. pag.
1930. lin. 27. coll. Eod. ad Iliad. IX. Vers. 469. p.
764. lin. 48. (γ) Vers. 69. (δ) Epigramm.
lib. I. c. 22. epigr. 7. p. 49. (ε) Vid. nos. (ζ)
Vers. 297. (η) Odys. VII. Vers. 93.

docet PETRONIUS ARBITER:
*Non longe, inquit, ab ostiarii cella
 ingens cathœna vinctus in pariete erat
 Etas, superque quadrata litera script.
 CAVE, CAVE CANEM.*

§. III. Erant præ foribus et
 scilicet lapideæ, quibus soliti confide-
 ut in regia Nestoris, Odyss. III. (β)

— Κατ' αὖτ' ἱζερ' ἐπὶ ξυστοῖσι λίθοι
 οἱ οἱ ἔσαν προπύργιοι θυεσίων ὑψηλῶν,
 λαυρεῖ, ἀποσίλβοντες ἀλοιφῶντες. —

— Sedit super politos lapides,
 Qui illi erant ante fores excelsas,
 Atque, resplendentes unguento.

Sic Proci Penelopes:

Ἐκ δ' ἦλθον μέγιστοι παρὰ μέγα πύ-
 λῳκε,
 αὐτοῦ δὲ προπύργιοι θυεσίων ἰδρυμένων
 Exhibantque domo extra magnam ma-
 gnetrii,

Hic autem ante januas sederunt:

Odyss. XVI. (γ)

§. IV. Sequebatur Ἀλλὰ Ατρί-
 τῆς ὑπαίθρας, locus subdivialis, ait Ατ-
 τῆς lib. V. (δ) apertus & vacui
 ubi erat ara Jovis Hercei, in qua
 sacrificabat Peleus,

A

(α) cap. 29. pag. 104. (β) Vers. 406. seqq.
 Vers. 343. seq. (δ) pag. 189. B.

Αὐλὴς ἐν χόρτῳ

Aula in septo,

Iliados XI. (α) Ei juncta αἶθουσα, quæ

SCHOLIASTÆ in IX. Iliad. (β) dicitur

πεῖσιλον, τοῦτ' ἐστὶ πρὸς ἥλιον πετραμμένη σῶα,

ad solem conversa porticus, παρὰ τὸ αἶθε-

ρσαι. Odyss. XVIII: (γ)

- - ὅφρ' ἵκετ' αἶλῃν

Αἰθούσης πὲρ δύεσσι.

- - *Donec venit ad atrium*

Porticusque januas.

Constabat ex politis lapidibus, unde αἶ-

θούσης ἑστὰς HOMERUS passim (δ) ap-

pellat. Atque heic erat πρόδμος vesti-

bulum, ubi hospitibus soliti sterni le-

ξι: ut videre peculiariter Iliad. XXIV:

(ε) quo loco Achilles jubet

Δάμοι ὑπὸ αἰθούσῃ θέμεναι.

Leitos sub porticu ponere;

Posteaque

- - ἐν πρόδμῳ δάμου αὐτῷ κοιμήσαντο

Κῆρυξ καὶ Πείλαμος.

- - *in vestibulo domus illic dormierunt*

Præo & Priamus.

Z 4

§. V.

(α) Vers. 773. (β) Vers. 463. coll. ad Iliad. VI. Vers.

243. & EUSTATH. ad Iliad. IX. Vers. 468. p. 764.

lin. 44. Verba in notis leguntur. (γ) Vers. 100.

seq. (δ) Vers. 644. (ε) Vers. 673. lib. cit.

§. V. Venit deinde ipsa prince domus, *cujus frontispicium* variis ornamtis erat insigne, unde ἐνώπια παμφανόωι *parietes collucentes* dixit HOMERUS *Od.* IV. (α) & alibi. (β) HESYCHIUS: (τὰ κατ' ἀντικρὺ τοῦ πυλῶνος φαινόμενα μίρι ἃ καὶ διακόσμου ἐνεκα τῶν περιόντων. *Antiores & faciei obversa atrii partes* (*frontispicium*) *quas prætereuntium gratia var exornarunt.* Ipsa intus splendidissima quoque instructa; ut in regio Menelai *Od.* IV. (δ) æris, auri, argenti electri eborisque splendorem POET celebrat. Meminit PLINIUS *Hist. Nat. lib. XXXIII. cap. IV:* (ε) *Et electi auctoritas, Homero teste, qui Menelai regiam auro, electro, argento, ebore fulget tradit.* Ita quoque magnifice ornata ædes Alcinoi regis Phæacum *Od.* VI (ζ) In hac suppellectile præcipue celebrata sedes, circa parietes undequaque dispositæ, quibus ipsi insidebant convivantes, aliosque advenientes accipiebant. (η)

F

(α) *Verf. 42.* (β) *Veluti Iliad. VIII. Verf. 435. l. ad. XIII. Verf. 261. & Od.* XXII. *Verf. 1*
 (γ) *Voc. Ενώπια.* (δ) *Verf. 72. seq.* (ε) *Ti*
III. pag. 462. (ζ) *Verf. 85. seq.* (η) *Od.*
VII. Verf. 95. seq.

ἢ δὲ θρόνον περὶ τοῖχον ἐρηρῆδατ' ἔνθα καὶ
ἔνθα,

εὐμυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές. -
ntus sedilia circa murum hinc inde fir-
mata erant,

Id infimum secessum a limine penitus. -
nt illæ varie exornatæ; *Odyss.* VIII. (α)
ον ἀργυρέηλον dicit, argenteis clavis di-
tym. Penelopes vero sedem auro-
ebore insignit *Odyss.* XIX. (β) Ele-
tibus quoque stragulis compone-
t; ut factum *Odyss.* X: (γ)

- ἔβαλλε θρόνους ἐνὶ ῥῆγεια καλὰ,
πορφύρεα καθύπερθε, ὑπένεπθε δὲ λίθ' ὑπέ-
βαλλεν.

- Injecit sedilibus tincta stragula
pulchra,
purpurea superne, inferne lintea candida
subjecit.

yclea etiam jubet suas ancillas *Odyss.*
XX: (δ)

- ἐν δὲ θρόνοισ' εὐποιήτοις τέσπτας
ἔλλατ' πορφύρεους.

- Inque sedilia fabrefacta tapetes
facite purpureos.

&c pelles ipsa insternit *Odyss.*
I: (ε)

Z 5

Κώτα

Odyss. 65. seq. (β) *Odyss.* 56. (γ) *Odyss.* 352. seq.
(δ) *Odyss.* 350. seq. (ε) *Odyss.* 32.

362. ANTIQ. HOMER.

Κάλα κασπορνῶσα θρόνους ἐν δαδάλισσι.
Pelles sternens in sedibus affabrq. factis.

§. VI. *Domus pavimentum δάπτει,*
 πὶ τοῦ μεγάρου ἱδανος, (α) *lapidibus stratum*, ut constat ex eo, quod μεταπῶπιδον
 ἰδαι *solidum pavimentum* HOMERUS vocat, iterum λαῖνον οὐδὲν, *limen lapideum*
Odys. XXIII. (β) & alibi. (γ) Columnae
quoque per domum interiorem dispositae, quibus sustinebatur superior contignatio. *Odys. XIX: (δ)*

- - Τοῖχοι μεγάρων, καλαὶ τε μισοῖμαι,
 Εἰλάπναι τε δουαί, καὶ κίονες ὑψέστε' ἔχοντι.

- - *Parietes domorum, pulchraque*
intertignia,

Abiegnaque traves, & columna sursum
tendentes.

Earum una, ad quam hastas suspendere erat moris. Odys. I: (ε)

Ἐγχοσ μὲν ῥ' ἔστησι φέρων τρεῖς κίονα μακρὰν
 Δουροδόκης ἔτισσεν ἐν ἔσθῳ, ἐνθα περ ἄλλα

Ἐγχε' Ὀδυσσεὺς παλασίφρονος ἔσπετο πάλλει.

Hastam quidem statuit ferens ad columniam longam,

late

(α) Verba EUSTATHII ad *Odys. XI. Vers. 419. pag. 1691. lin. 59.* (β) *Vers. 46.* (γ) *Sidel. Odys. VIII. Vers. 80. XVI. Vers. 41. XVII. Vers. 30. &c.* (δ) *Vers. 37. seq. (ε) Vers. 127. seqq.*

utra armarium bene politum, ubi & alia
læta Ulyssis fortis stabant multa.

§. VII. Superior vero domus pars
ἔσθ' ἐσθ' cenaculam dicitur HOMERO. (α)
ΙΤΑΤΗΙΣ; (β) Τὰ μετῴρα τῶν οἰκί-
ων ἥα καλοῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔθεν ὑπε-
ρὰ οἶον εἰπεῖν, ὑπερύψηλον. Editiora
ita loca (tabulata) Lacedæmonii ἥα vo-
cunt; unde ὑπεῤῥον idem est ac si diceret,
ὑψηλόν i. e. alte fastigiatum. Unde
BARCHUS apud ATHENÆUM
II. (γ) ait: Helenam ἐν τοιούτοις οἰκί-
αις ἔξ' αὐτῶν εἶν γεννημένην quoniam in
modi cenaculis educata fuisset, multos
viro genitam existimavisse. HOMERUS
huc passim ibi collocat mulieres:
Penelopeν Odyss. XV. (δ)

- ἀπὸ τῶν ὑπερώτων ἰσὺν ὑφαίνει.

- (qua) in superiore ædium parte
telam texuit.

ibi. (ε) Illic etiam cum Marte
cubuit Astyoche

Παρθένος

γ) *Iliad.* XVI. *Vers.* 184. *Odyss.* I. *Vers.* 362. *Ec.*
(β) *ad loc.* *Iliad.* XVI. *pag.* 1054. *lin.* 3. (γ)
pag. 57. E. (δ) *Vers.* 316. (ε) *ut in locis sta-*
tis sequ.

Παρθένος αἰδοῖν ὑπερώϊον εἰσναβῆν

*Virgo pudica cum superiorem
tem ascendens intrasset,*

Iliad. II: (α) & Mars cum I

- - - εἰς ὑπερῶ' ἀναβὰς ,
λάβειν.

- - - In superiora domus
clam accubuit:

Iliad. XVI. (β)

§. VIII. *Thalamus* heic e
apud priscos Græcos mulieres
tim virgines degere solebat
namque *Odys.* IV, (γ) Penelo
ἀναβᾶσα superiora ædium conscendi
λάμψ cubiculo collocatur.

Helena *Iliad. III; (δ)*

- - - εἰς ὑψόροφον θαλάμ
γυναικῶν.

- - - In altum thalamum
nobilissima mulierum.

Hinc THEOCRITUS (ε) δι
ἐκ θαλάμοιο, ex thalamo puell-
conclusæ puellæ ante
bet PHOCYLIDES:

ταβανικὴν δὲ φύλασσι πολυκλήσους θαλά-
μοισ.

*Virgine[m] vero custodi bene clausis tha-
lami[s].*

*αὐτῆς conclave mulierum erat distin-
ctum ab eo, quo viri agebant loco, qui
ῥῶν conclave virorum dictus.*

§. IX. Erant vero & viris θάλα-
ubi cubabant; quemadmodum The-
nacho *Odyss. I: (a).*

- ὅθι οἱ θάλαμος περιελλίος αἰλῆς
ῥ' ἡλὸς δέδμητο, περιεπέπῳ ἐνὶ χώρῳ
ἔσθ' ἔβη εἰς εὐνήν.

- *Ubi ipsi thalamus perpalchus aula
sublimis edificatus erat; propositus in loco,
Iluc ivit in lectum.*

: in ædibus Priami quinquaginta
unt thalami ex lapide polito iun-
cti structi, ubi filii ejus cum uxore
us cubabant & alii ex adverso,
i cum generi; *Iliad. VI. (a)*

§. *Ubi ipse thalamus perpalchus aula
sublimis edificatus erat; propositus in loco,
Iluc ivit in lectum.*

ma ibi collocata, quæ Melanthius deprompsit: (α) uti & in Alexandri thalamo *Iliad.* VI. (β) Sed enim *Odyß.* II, (γ) in thalamo etiam Ulyssis ponitur aurum, argentum, vestis, vinum, oleum. Præerat veluti custos ancilla, uti Euryclea apud Ulysssem. (δ)

§. XI. Fores claudebantur sera adhibito loro, ut *Odyß.* I, (ε) ancilla attrahit januam thalami Telemachi

- - - κοράνη
Ἀργυρή· ἐπὶ δὲ κλειῖδ' ἐπέουσιν ἱμάτια.

- - - annulo

Argenteo: pessulumque obtendit loro.
Minerva quoque introit thalamum Penelopes.

- - - πρὸς κλειῖδος ἱμάτια

- - - apud sera lorum.

Odyß. IV. (ζ) Idem fit *Odyß.* XXII. (η)

§. XII. Cæterum forma tectorum erat plana, non fastigiata; adeo ut super iis sæpius cubarent: quemadmodum constat de Elpenore, qui

- - - καταπυκὸν τέγος πῶν,

- - - tecto delapsus ab alto.

Odyß.

(α) *Odyß.* XXII. *vers.* 142. *seq.* (β) *vers.* 321. (γ) *vers.* 337. *seqq.* (δ) *l. c.* *vers.* 346. *seqq.* (ε) *vers.* 441. *seq.* (ζ) *vers.* 802. (η) *vers.* 126.

β. X. (α) EUSTATHIUS: (β) Πίπτει
 κατακρυπτός πέγχιος ὁ Ἑλπίων ἐν ὑπαίθρῳ ἀνω
 κείμενος, διὰ τὸ τὰ δώματα μὴ κεκρωτά,
 ὅποια καὶ νῦν ὡς εἰκὸς μυριαρχῶν ὦν ταῖς
 ἰς γῆν ἱππαῖται ὡς ἐντεῦθεν, τὴν σίγην καὶ
 εἶναι καὶ πρὸς τὸ ἐγκοιμᾶσθαι. *Cadit*
ab. alto tecto Elpenor, utpote in
riore domus parte superne recumbens:
factum, quod tum temporis domus non
igiate erant, sed quales nunc etiam
tis in locis consiruntur, ubi trabes
ecta in eos terra teguntur. Quo

ut tectum sit ad recumbendum maxime
inmodatum. Morem hunc quo-

obtinuisse patet apud Hebræos,

ἐπὶ δωματίων super tectis agere soliti;

ut ut Dei lege lorica circumdu-

o jussi sint, ad evitandum disci-

o Deuteron. XXII. (γ) Idem hodie

plerisque orientalibus ac meridio-

ibus regionibus videre est; etiam

ad Romanos, quos olim planis te-

usos constat ex VITRUVIO lib.

(δ) aliisque auctoribus, qui eos

indē in tectis spectasse ac lampadas

tulisse docent.

CAPUT

) Vers. 559. (A) ad h. l. pag. 1669. lin. 15. seqq.

(γ) comm. 8. (δ) cap. 1. pag. 19. seqq.

CAPUT DUODECIMUM.

De Hospitii jure.

ΣΤΝΟΨΙC.

*Hospitii**Religio §. I.**Necessitas &**Usus inter**Privatos homines**§. II.**Civitates, gentes**&c. §. III.*

§. I.

DOmum ac larem familiarem habere, maximopere commendatum fuit apud Græcos; imo in viri boni laude positum. Unde *Iliad.* IX, (a) Ἀφρήτως, ἀβήμιστος, ἀνέστος tribu, lege, lare destitutus esse dicitur, qui bellum expetit civile. Et *ATHENÆO* (β) Cynici vituperantur, quod sint χαλολόγῳ καὶ βοροῖ, πρὸς δὲ πύτοις ἀνρικοὶ καὶ ἀνέστη. Maledici, gulosi, extorres, sine domicilio, sine foco & lare vitam traduccentes. Veruntamen magna fuit eorum humanitas in illos, qui fati malignitate domus

(a) *Verf.* 63. *seq.* (β) *lib.* XIII. *pag.* 611. C. *indeque* *verbis* EUSTATHIO *ad* *Odys.* XVII. *Verf.* 219. *pag.* 1817. *lin.* 23. *seq.*

mus ac rei inopes oberrarent; adeoque erga quoslibet, qui ad eos se recipiebant. Deos horum curam gerere credebant, & offensorum injurias vindicare. (a)

Sic enim cum Ulysses mendicus ab Antinoo esset percussus, mendicorum furias adversus eum implorat, reliquis procis factum detestantibus; *Odyss.* XVII.

(β) Hercules quoque vituperatur, quod Iphitum hospitem occidisset, nec Deorum vocem veritus, nec mensam quam ei apposuerant: *Odyss.* XXI. (γ) At Eumæus nefas ducit Hospitem contemnere, (δ)

- - Οὐ μοι θέμις ἐστ', οὐδ' εἰ κακίων
σίβην ἔλθαι,

ἔμμεν ἀπμῆσαι πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἀπάντης
ἔμμοι τε πλωτοί τε. - -

- - Haud mihi mos est, neque si
pejor te veniat,

Hospitem contemnere: ab Jove enim sunt
omnes

Hospitesque, pauperesque. - -

Jovem præcipue hoc curare censebant,
A a qui

(a) Verba sunt PLATONIS lib. VII. de Leg. Tom.
II opp. pag. 729. (β) Vers. 475. coll. Vers. 462.
(γ) Vers. 27. seqq. (δ) *Odyss.* XIV. Vers. 56.
seqq.

qui ideo Ζεῦσιος *Hospitalis* Græcis dictus
Odys. IX: (α)

Ζεὺς δ' ἐμπλήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε
 Ζεῦσιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδομένοισιν ἐσθλῷ.

Jupiter autem ultor est supplicumque ho-
spitumque

Hospitalis, qui hospites simul venerando
comitatur.

Ita VIRGILIUS *Æneid.* I: (β)

Jupiter (hospitibus nam te dare jura lo-
quantur.)

Explicat hoc SERVILIUS (γ) exemplum
 Lycaonis, qui cum hospites suos ne-
 caret, a suscepto Jove, postquam e-
 cepulas humanas apposuit, versus in
 lupum ostendit, jura hospitii non esse
 violanda. Hinc Ægypti rex Pariclem a
 Menelao ad pœnam repetitum reddere
 noluit, veritus iram Διὸς Ξεῖνιου *Hospita-*
lis Jovis Odys. XIV. (δ) Quomodo nec
 Admetus rex Molossorum Themisto-
 clem restituere voluit Lacedæmonis,
 utcunque obsoles offerrent, teste PLE-
 TARCHO. (ε)

Contra

(α) *Vers.* 270. *seq.* (β) *Vers.* 735. (γ) *ad h. l.*
 (δ) *Vers.* 283. *seq.* (ε) *Vit. Themistocl.* Tom. I
opp. pag. 123. *seq.*

Contra quoque, qui in eos, a quibus erant hospitio excepti, delinquebant, Jovis iram experiri credebantur; *quomodo Menelaus Iliad. III, (α)* cum precatur ut Paridem occidat, ut alius quispiam metuat

Ξενόδικον καὶ ἰκέαι δύν φιλοῦντα μέγιστον.
Hospitem injuria afficere qui amicitia officia exhibuerit.

§. II. Porro carebant antiquiores *Græci*, ut & Romani publicis, qualia nodie apud nos exstant, *diversoriis*. Quod si foras proficiscebantur, in amicorum ædes se recipiebant; quibuscum illis intercedebat hospitii jus; ut infinitis pene Scriptorum testimoniis comprobatur. Et quidem *hæc necessitudo* jam inde a majoribus *apud omnes societate junctos observabatur*: sicut videre est in Glaucō & Diomede, qui audito alter alterius nomine ob hospitii inter majores jus a pugna destiterunt: *Iliad. VI. (β)*

Ἦ ἦ καὶ γὰρ μοι ξείνος πατρὺς ἴσσι παλαῖς·
Τῷ γὰρ καὶ μὲν ἐξ' αὐτοῦ ξείνος φίλος Ἀργεῖ μέσση
Εἶμ' ἐγώ, οὐδ' ἐν Δυκίῃ.

Certe mihi hospes paternus es vetus:

A a 2

Quare

(α) *Vers. 354.* (β) *Vers. 215. 224. seq.*

*Hospites autem paternos nos in-
profitemur.*

**Nestoris quoque filius & Tel-
dicti hospites**

Ἐκ πατέρων φιλότιτος

Ex patrum amicitia :

Odyssea XV. (β) Ea de cau-
moris fuit, *tesseram* utrinque
dimidiatam, quam qui ad
attulisset, continuo posset
excipi hospitio contracte

nis. Σύμβολον Græci vocant
elegantem **PLATO** in *Symposio*

PLAUTUS *Pænulo*: (β)

Ego sum ipsius, quem

A. *Antidame gnatum*
est, tesseram

res viderunt,

sem Odyss.

μελιχίσι.

suavibusque

de Vit. Apol-

m ab Indis

πὺν Ἀπολλώνιον

ἀσπαζόμενοι ποῖς

Apollonium ceteri

, manibus eum

ILLIUM etiam

ramque amplexus

empe dextra po-

erviebat: ut ipse-

Iliad. X: (8)

τε μελιχίσι.

erbis: dis.

us. erat

aisam

cutu asse-

Aa rens

c. XV

(1) α.

vers. 124.

412.

Clio. (a) Et LIVIUS scribit, Æneam cum Latino huiusmodi inisse pactum. *Ibi*, inquit, *Latinum apud penates Deos domesticum publico adjunxisse fœdus, filia Ænea in matrimonium data: lib. I. (β)*

CAPUT DECIMUM TERTIUM. *De Ritu excipiendi Hospites.*

SYNOPTIC.

<i>Hospites</i>	<i>Lavati ac uncti §.</i>
<i>Adventantes</i>	<i>IV.</i>
<i>Manu prehensi §. I.</i>	<i>Discedentes</i>
<i>Osculo excepti §. II.</i>	<i>Libare soliti, dona-</i>
<i>Considerare iussi §. III.</i>	<i>tique dimissi §. V.</i>

§. I.

Hospites primum adventantes manibus prehensabant. Ita Pylæi exceperunt Telemachum ac Minervam *Odyss. III. (γ)*

- ὡς οὖν ξένους ἴδων, ἀσπὶν ἔλθων
ἀπαύτως,

ἤρπον τ' ἠσπάζοντο. - - -

Quam-

(a) *J. lib. I. cap. 22. pag. 9. (β) cap. I. Tom. I. pp. pag. 10. (γ) vers. 34. seq.*

*Quamprimum hospites viderunt,
certatim venerunt omnes,*

Manibusque amplectebantur.

Similiter Autolyci filii Ulysssem Odyss.

XIX. (a)

Χερσὶν τ' ἡσπάζοντο, ἑπὶ σὶ τε μελιχίοισι.

*Manibusque complectebantur, suavisque
verbis.*

Sic PHILOSTRATUS lib. III. de Vit. Apol-

lon. (β) scribit, exceptum ab Indis

Apollonium : Προσιόντα δὲ τὸν Ἀπολλώνιον

οἱ μὲν ἄλλοι σοφοὶ προσέγοντο, ἀσπαζόμενοι ταῖς

χερσίν. Accedentem ad se Apollonium ceteri

quidem sapientes exceperunt, manibus eum

implexi. Apud VIRGILIUM etiam

Pallas Æneam

Accepitque manu, dextramque amplexus

inhæsit :

Æneid. lib. VIII. (γ) Nempe dextra po-

issimum huic usui inserviebat: ut ipse-

net HOMERUS notat Iliad. X: (δ)

Δεξιῇ ἡσπάζοντο ἑπὶ σὶ τε μελιχίοισι.

Dextris salutabant, verbisque blandis.

Majorum, ait SERVIVS, (ε) hac erat

salutatio; cujus rei τὸ αἶνον, id est causam

Varro, Callimachum secutus, exposuit; asse-

A a 4

rens

(a) Versf. 415. (β) c. XVI. p. 107. (γ) Versf. 124.

(δ) Versf. 542. (ε) ad Æneid. l. Versf. 442.

376 ANTIQ. HOMER.

rens omnem eorum honorem dexterarum constituisse virtute, ob quam rem hac se venerabantur corporis parte. Omnino vero quotiescunque se invicem alloquebantur, dexteram prehendere erat moris; uti Menelaum affaturus Agamemnon *Iliados* VII: (α)

Δεξιτερῆς ἔλα χεῖρας, ἔπος τ' ἔφατ' αὐτὸν
δνόμεζεν.

Dextram prehendit manum, verbaque fecit & compellavit.

Eoque pertinet ille toties repetitus versus, (β)

Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔ
τ' δνόμεζε.

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit & compellavit.

Quem EUSTATHIUS ait esse φιλικόν, amicitia convenientem ac notare τὸ δ-
ξιώσασθαι, dextram porrigere: *Iliad.* II. (γ)
Simili ritu XENOPHON IV. *Hellam.* (δ)
de Agesilao, Ἀκούσας πάντων ὁ Ἀγχιόλαος
ἔλαβε τῆς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ εἶπε. *Hæc cum
audivisset*

(α) *vers.* 108. (β) *Iliad.* VI. *vers.* 233. & 406.
XIV. & 232. *Odys.* II. *vers.* 302. & VIII. *vers.* 291.
(γ) *vers.* 341. *pag.* 234. *lin.* 41. *seq.* & *ad Odys.*
XXIV. *vers.* 409. *pag.* 1965. *lin.* 63. *coll. nos. vers.*
(δ) *pag.* 400. *lin.* 4. *seq.*

divisset Agesilaus, manu prehendit illum & rit. Porro in salutatione vox sonnis fuit χαῖρε *salve*: sicuti Odyss. VIII, 1) Ulysses excipiens Alcinous: ait,

Χαῖρε πάτερ ὦ ξῖνε, - - -
Sis felix pater o hospes; - - -

2) respondens Ulysses,

Καὶ σὺ φίλος μάλα χαῖρε - - -

Et tu amice quam maxime salve. -

Simili ratione Croesus alloquitur Cytum, χαῖρε ὦ δέσποτα. *Salve mi domine.*

Cui ille: καὶ σὺ γὰρ ὦ Κροῖσι, & tu saluus es mi Cræse; apud XENOPHONTEM *Ætædia lib. VII. (β)*

§. II. Accedebant sæpe oscula. Chiron advenientibus Argonautis apud ORPHEUM (γ)

Ἀσπασίως ἀνόρουσι, κύων δ' ἄρα φῶτα ἔλασον.

Modeste assurrexit, osculatusque est singulos.

Sic APULEIUS *Milesia I: (δ)* Amplexusque ac comiter deosculatus: Mi Luci, ait, sat pol diu est, quod intervissimus te. Erat autem moris varias corporis partes deosculari, præcipue caput, oculos, humeros, manus; uti factum ab

A a 5 Eumæo,

(α) *Verf. 408 & 413.* (β) *pag. 143. lin. 42. seqq.*

(γ) *Argon. Verf. 398.* (δ) *s. lib. I. Metamorph. pag. 113. lin. 18. seqq.*

Eumæo, adventante Telemacho *Odyß.*
XVI: (α)

Κύσσε δὲ μιν κεφαλὴν τε καὶ ἄμφο ῥαίε
κελὰ,

Χεῖρας τ' ἀμφοτέρους.

*Osculatusque est ipsius caput & ambo lu-
mina pulchra.*

Hoc modo & famuli Ulysssem com-
plexi *Odyß.* XXI: (β)

Καὶ κύνειον ἀγαπαζόμενοι κεφαλὴν τε καὶ
ἄμους,

*Et osculari sunt amplectentes caputque &
humeros.*

ipseque vicissim

- - κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἑκαστον (γ)

- - Capita & manus deosculatus est.

§. III. Manu prehenso hos pites
domi confidere protinus jubebant. *Iliados*
XI, (δ) Achilles Diomedem ac Ulyß-
sem in patris ædes adventantes

Εἶς δ' ἄγε χερσὶ ἐλὼν, κατὰ δ' ἐδείκασθαι
ἄνωγε.

*Introduxitque manu prehenso & confidere
jussit.*

Idemque legatos ab Agamemnone
missos, (ε)

Εἰπε

(α) *Verf.* 15. seq. (β) *Verf.* 224. (γ) *I. c.* *Verf.*
225. (δ) *Verf.* 645. (ε) *Iliad.* IX. *Verf.* 200.

ἔσθη δ' ἐν κλισμοῖσι, τέπιοί τε περφυρέουσιν.
Sedere autem fecit in sellis recubitoriis,
tapetibusque purpureis.

esset vero etiam pocula iis misceri, (α)
 ἰὸδ & alibi (β) factum ingredientii-
 is. Qua de re ΑΤΗΝΕΥΣ initio
 V: (γ) Δοχαὶ γὰρ ἔχεν πρὸς φίλιαν π
 οῖνος ἐλκυστικὸν, παρθερμαίνων τὴν ψυχὴν καὶ
 ἐχέων, διότι οὐδὲ πρότερον ἠρώτων οἶπνες εἶ-
 , ἀλλ' ὕστερον ὡς τὴν ξενίαν αὐτὴν πμῶντες,
 λ' οὐ τοὺς ἐν μέρει καὶ καὶ ἔχον ἡμῶν.
 idetur autem vinum ad conciliandam alli-
 endamque amicitiam vim quandam habere,
 quod animum diffundat & calefaciat.
 γαμβρόβρεμ non antea qui essent rogabant,
 iam bibissent: sed gustato jam vino, ho-
 itii-jus & fidem honorantes potius, quam
 ivatim hospitum singulos.

§. VI. Porro ingressos hospites
 sequenter soliti lavare ac ungere. Ita
 Telemachum ac Pisistratum apud Me-
 cleaum

- - Δμωὰν λεῦσαι, καὶ χρίσαι ἐλαίῳ.

- - Ancilla lavarunt & unxerunt oleo:

Myth IV. (δ) Telemachus quoque a
 Menelaus in aedes introductus, lotus fuit

ac

(α) Genf. 202. seq. (β) Vid. nos. (γ) pag. 185. C.

(δ) Genf. 49.

ac unctus ab ancillis; tunicis etiam injectis. *Odyss.* XVII. (α) Ita disponebantur ad convivium, ut *supra* (β) diximus. Sed & noctu cubituris repetita lavatio, præsertim pedum, quod Ulyssi ab Euryclea jubet præstari Penelope *Odyss.* XIX. (γ) Eadem quoque summo mane jubet ancillas lavare ac ungere Ulysssem. (δ) Denique idem factum hospitibus discedentibus; *Odyss.* I, (ε) Telemachus ad Palladem hospitem:

ὄφρα λουσσάμενός τι, πταρπόμενός τι φή-
λον κῆρ,

Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίη.

Ut & lotus & oblectatus tuum cor,
Donum habens navem eas.

Sic *Odyss.* V, (ζ) Calypso Ulysssem discedentem lavat. Qua in re notandum, mulierum, & præsertim virginum, fuisse adhibitum ministerium, magno temperantiæ veterum argumento; quod observavit *ATHENÆUS lib. I.* (η) morem hunc pervetustum dicens; quem illustrat exemplo Cocali gnata-

(α) *vers.* 28. *seq.* (β) *Vid. lib. III. c. V. §. III. pag.* 300. & *l. c. cap. IX. §. I. p. 341. seq.* (γ) *vers.* 357. *seq.* (δ) *Odyss. XIX. vers.* 320. (ε) *vers.* 310. *seq.* (ζ) *vers.* 264. (η) *pag.* 10. D.

tarum, quæ Minoëm in Siciliam
venientem lavarunt, sed injecta, ca-
re loco, pice; unde interemptus,
c ZENOBIO. (a)

§. V. Discedentes hospites etiam
illis libare solebant, vicissim multa
antes bona: quod factum ab Ulyssæ a
racibus discedente *Odyss.* XIII. (β) &
lemacho ex Menelai regia abeunte:
Ulyssæ XV. (γ) Cumulabantur cibo,
tu, aliisque rebus itineri necessariis:
esertim vero hospitalibus munceri-
bus donabantur, de quibus *libro supe-*
ri (δ) diximus. Ita factum sæpe,
multas divitias hinc inde corroga-
t; quod gloriatur Ulysses *Odyss.* XIX.
Unde ÆLIANUS *lib.* IV. *cap.* XX. (ζ)
, eundem ac Menelaum instar Phœnicum
mercatorum ad colligendas opes per varias
iones oberrasse.



CAPUT

- m) *Proverb. Centur.* IV. n. 92. pag. 110. cf. & CA-
SAUBONUS ad *ATHENÆUM Animadvers.* lib.
I. *cap.* VIII. pag. 17. seq. (β) *vers.* 39. (γ)
vers. 149. (δ) *cap.* XI. §. I. pag. 203. seq. (ε)
vers. 280. seqq. (ζ) pag. 293.

CAPUT DECIMUM QUART

De Supplicatione.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Connexio &</i>	<i>Ad genu</i>
<i>Supplicationis</i>	<i>nere §.</i>
<i>Religio §. I.</i>	<i>Mentum</i>
<i>Fundamentum §. II.</i>	<i>re §. VI</i>
<i>Ritus, nempe</i>	<i>Osculari gen</i>
<i>Manus</i>	<i>nus &c.</i>
<i>Supinas protende-</i>	<i>Ad focum se</i>
<i>re §. III.</i>	<i>VIII.</i>
<i>Habere velatas</i>	<i>Ad aras se</i>
<i>§. IV.</i>	<i>§. IX.</i>

§. I.

Hospitibus vicini sunt supplices, e
nomine quoque insigniti, i
tet ex Ulyssæ Odyss. IX: (a)
hospitem se dicit & supplicem
phemo. Et pari religione utrique
liquidem Jupiter

- - Εἰρημῶς ἱκετῶν τε, ξείνῳ
- - Ulterior supplicumque hospitu

(a) Vers. 269. seq.

litus. Quod etiam scripsit HESIO.

Ἐργασί: (α)

τοῦ δ' ὅς δ' ἰκέτην ὅς τε ξείνον καὶ ἔρξῃ.

ar est delictum, si quis supplici vel ho-
spiti male fecerit.

Ulysses se offensum ratus a
cibus, qui hospitem deduxerant,
ove illis ultionem imprecatur,

ὡς σφίσι ποσειδῶν ἰκασίμος.

Jupiter ipsos ulciscatur supplicum vindex:

§. XIII. (β). Necessarium vero du-
ant, supplicum preces exaudire;
fusa disceptat Phoenix in oratione
Achillem *Iliad.* IX: (γ) ubi Λιταί
es Jovis filiae dicuntur, quae cum
tant ad noxam recusantibus immit-
tam. Quare eas in supplicationi-

nominare erat moris, uti apud
PHEUM *Argonaut.* (δ)

- Οὐ γὰρ ἀπύμοι

καίου Ζηνὸς κοῦραι Λιταί.

- Non enim contemnenda
reces, Jovis filiae supplicum praesidis.

§. II. Per Jovem ipsum saepius
licabant; *Odyss.* II: (ε)

Λίσ-

) *Verf.* 325. (β) *Verf.* 213. (γ) *Verf.* 498. (δ)
Verf. 105. seq. (ε) *Verf.* 68.

384 ANTIQ. HOMER.

Αἰσσομαι ἡμὲν Ζηνὸς Οὐλυμπίου, ἠδὲ Θήμιδος,
*Oro sive per Jovem Olympium, sive per
 Themidem.*

Hymno Veneris: (α)

Ἀλλὰ σὺ πρὸς Ζηνὸς γοναίζομαι. - -
Sed te per Jovem supplex oro. - -

At APOLLONIUS lib. II. Argonaut. (β)

Ἰκισίου πρὸς Ζηνός· - -
Per Jovem supplicum numen. - -

*LUCIANUS (γ) simpliciter: Ἀλλὰ πρὸς
 Ἰκισίου φήσας δέ μου. Sed per Supplicum Pra-
 fidem oro: parcatis mihi. Aliquando adji-
 ciebant res carissimas, parentes, uxo-
 res, liberos, possessiones, quæ simul
 complectitur Nestor' Iliad. XV. (δ)*

Τῶν ὕπερ ἰθάδ' ἐγὼ γοναίζομαι οὐ πρὸς
 ὄντων.

Per hos hic ego supplico non presentes.

Ita VIRGILIUS Æneid. X: (ε)

*Per patrios manes, per spem surgentis Jūli,
 Te precor, - - -*

Et post: (ς)

*Per te, per qui te talem genuere parentes.
 Sic SALLUSTIUS Bell. Jugurth. (η) Oro
 vos per liberos atque parentes vestros. Per
 caput,*

(α) *Verf.* 131. *C* 188. (β) *Verf.* 215. (γ) *Piscat. l.*
Revisific, T. I. p. 390. (δ) *Verf.* 665. (ε) *Verf.*
524. seq. (ς) *Verf.* 597. (η) *cap.* 14. *pag.* 220.

ut, genua, animam etiam obsecra-
t, *Odyss.* XV: (α)

ἵσσομ' ὑπὲρ θυῶν καὶ δαίμονος, αὐτὰρ
ἔπειτα

ἥς τ' αὐτοῦ καραλῆς, καὶ ἐπαίρων οἱ τοι
ἔπονται.

oro per sacrificia & deum, ac deinde per
nuntium ipsius caput & socios qui te se-
quuntur.

l. XXII: (β)

ἵσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, ὧν πε-
τοκῆων.

supplex oro per animam & genua, tuos-
que parentes.

etiam singulare est, quod Hecuba
Iori supplicat per exhibitam mam-
mam,

- Εἰ ποτὶ τοι λαθικυδέα μαζῶν ἐπέ-
σχευ'.

- Si unquam tibi vagitus sedantem
mammatam exhibui;

l. XXII. (γ)

§. III. Porro moris fuit, ut sup-
plices manus supinas protenderent. A-
lles

- Μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ἐρεγνύς.

- Matri dilecta supplicavit manus
porrigens.

B b

Iliad.

386 ANTIQ. HOMER.

Iliados I. (α) *Ilioneus Peneleo*

- - Εἴς τε χεῖρας παύσας·

- - *Desedit manibus porrectis:*

Iliados XIV. (β) *Sic Europa apud Me-*
SCHUM (γ)

- - Φίλως παλίσσας ἱταίρας

Chægas ἱταγνυμένα·

- - *Caras vocabat sodales,*

Manus porrigens.

PLUTARCHUS Camillo: (δ) ἀσπλύνοντες
καὶ προύσχυμένον χεῖρας. Quam supplices ma-
nus protenderent.

VIRGILIUS Æneid. XII: (ε)

Ille humilis, supplexque, oculos demittens
que precantem

Protendens.

Denique Latinis precari dictum a por-
ricienda manu censetur GRAMMA-
TICIS. (ζ)

§. IV. *Manus etiam habebant oc-*
latas. Ita Chryses Iliad. I: (η)

Στίμμα τ' ἔχον ἐν χερσὶν ἐκβεβόλου Διὸς
λαοῖος.

Infra

(α) *vers. 351.* (β) *vers. 495. de supplicatione*
Lycaonis Achilli facta *vid. omnino Iliad. XII*
vers. 71. seq. (γ) *Idyl. II. vers. III. seq.* (δ)
Tom. I opp. pag. 133. C. (ε) *vers. 230. seq.*
(ζ) *vid. not.* (η) *vers. 147*

*Insulam habens in manibus longe - jacu-
lantis Apollinis.*

κατηνείαν Græci dixerunt id, quo manus
labant. HARPOCRATIONI (α) κλά-
ειλαιαι σίμματα ἐσιμμένους, ramus oleæ lana
volutus, quem supplices prætendebant;
huiusmodi ille apud PLUTARCHUM in
heseo. (β) Ita VIRGILIUS *Æneid.*
l: (γ)

Velati ramis oleæ, veniamque rogantes.

IUVIUS quoque lib. XXIV. (δ) de
illo Punico: Ramos oleæ ac velamenta
ia supplicum porrigentes orare, ut se reci-
rent. Indeque illud PLAUTI *Amphi-
trone*: (ε)

- - Ad nos veniunt flentes principes:
*Velatis manibus orant, ignoscamus pecca-
tum suum.*

§. V. Ad genua fere soliti proten-
re ac deponere. EURIPIDES: (ζ)

Ἰκατηνείαν δὲ γόνασιν ἐξέπτω σίδην.

Tuis genibus supplex advolvor.

Andromache: (η)

- - Στεμμάτων δ' οὐχ ἡσσονας

ῥοῖς προσέθηναι γόνασιν ἀλένας ἑμέας.

Bb 2

(α) Voc. Ἰκατηνεία. (β) p. 7. F. (γ) 9. 101. (δ)
c. XXX. fm. T. II. p. 367. (ε) Act. I. Scen. I. Vers.
100. seq. (ζ) Iph. in Aut. Vers. 1216. (η)
Vers. 894. seq.

386 ANTIQ. HOMER.

Iliados I. (α) Ilioneus Peneleo

- - Εἴτε χεῖρε πίσιος·
- - *Desedit manibus porrectis:*

Iliados XIV. (β) Sic Europa apud Mo-
SCHUM (γ)

- - φίλῃσιν ἰταίῃσιν
- χεῖρας δρεγνυμένη·
- - *Caras vocabat sodales,*
Manus porrigens.

PLUTARCHUS Camillo: (δ) Διομέναν δὲ
καὶ προῖσχομέναν χεῖρας. *Quum supplices ma-*
nus protenderent.

VIRGILIUS *Aeneid.* XII: (ε)

- Ille humilis, supplexque, oculos dextramque*
precantem
- Protendens.*

Denique Latinis *precari* dictum a por-
ficienda manu censetur GRAMMA-
TICIS. (ζ)

§. IV. *Manus etiam habebant ve-*
latas. Ita Chryses *Iliad.* I: (η)

- Στίμμα τ' ἔχον ἐν χερσὶν ἐκνέβλου Ἀπεί-
λωνος.

Infu-

(α) *Verf.* 351. (β) *Verf.* 495. de supplicatione Euro-
Lycæonis Achilli facta *Vid.* omnino *Iliad.* XXI.
Verf. 71. seq. (γ) *Idyl.* II. *Verf.* III. seq. (δ)
Tom. I opp. pag. 133. C. (ε) *Verf.* 930. seq.
(ζ) *Vid.* not. (η) *Verf.* 147

lit; nec attingere genua passus est. Sic
 VIRGILIUS *Aeneid.* X: (α)

Et genua amplectens effatur talia supplex.
 eminit hujus ritus PLINIUS *Histor.*
nat. lib. XI. cap. XLV: (β) *Hominis ge-*
bus, inquit, quædam & religio inest,
servatione gentium. Hæc supplices attin-
nt; ad hæc manus tendunt: hæc, ut aras,
orant; fortasse quia inest iis vitalitas.

§. VI. Addit ibidem morem fu-
 è etiam antiquis Græcis in suppli-
 ndo mentum attingere. Cujus exem-
 p non pauca apud HOMERUM ex-
 nt; ut *Iliad.* I, (γ) de Thetide:

Καί ῥα πᾶρθ' αὐτοῖο καθέζιτο καὶ λάβε γούνατ'
 Τητιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθεράωνος ἰλουσα,
 Δισσομένη προσέειπε·

Et ante ipsum sedit, & prehendit genua
 Sinistra: dextraque mento prehensio
 Supplicans allocuta est:

Iliad. X, (δ) de Dolone:

- Εἴμελλε γενναίου χεῖρ' παρὶν
 ἈΨάμενος λίσσασθαι.

- Et is quidem erat mento manu
 robusta

Prehensio supplex precaturus.

B b 3

At

*Et, quæ ramis supplicum band
viliores sunt,*

Meas ulnas tuis genibus appono.

Ita vero in universum supplices genua
tangebant accidentes; *Iliad. XXIV: (α)*

Γούνον ἀψάμεναι λιταεύσμεν, αἰὲν ἑλπίσιν.

*Genibus ejus prebensis supplices oremus, β
quando misereri velit.*

Odyss. X: (β)

Αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἑλίσσεται γούνα.

*At ille ambabus manibus genua preben-
dens precabatur;*

& infinitis aliis locis. Ita quoque

Orestes supplex Menelaum fratrem al-
loquitur apud EURIPIDEM: (γ)

Τῶν σὼν γούνατων πρῶτά μιν δευράτω.

Attingo primum genua tua.

Similiter apud PINDARUM *Nem. VII (δ)*

Γένυς Αἰακοῦ σμυγὼν γούνατων

- ἀπτομαι. -

Supplex Ajacis veneranda genua

- attingo. -

Apud PLUTARCHUM (ε) quoque Per-

seus dicitur Æmilii γούνατων δεξιέμενος,

genua appetens: de quo L I V I U S libro

XLV: (ζ) submittentemque se ad pedes su-

stantis:

(α) G. 357. (β) G. 264. (γ) G. 382. (δ) *supra*

G. 4. G. (ε) *Vit. L. Paul. Æmil. Tom. I cap. 44*

269. G. (ζ) *cap. VII. fin. Tom. III. pag. 340.*

lit; nec attingere genua passus est. Sic
 VIRGILIUS *Aeneid.* X: (α)

Et genua amplectens effatur talia supplex.
 eminit hujus ritus PLINIUS *Histor.*
nat. lib. XI. cap. XLV: (β) *Hominis ge-*
us, inquit, quædam & religio inest,
ervatione gentium. Hæc supplices attin-
it; ad hæc manus tendunt: hæc, ut aras,
rant; fortasse quia inest iis vitalitas.

§. VI. Addit ibidem morem fu-
 : etiam antiquis Græcis in suppli-
 ido mentum attingere. Cujus exem-
 t non pauca apud HOMERUM ex-
 it; ut *Iliad.* I, (γ) de Thetide:

Καὶ ῥα πᾶρθ' αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνατ'
 ἑκείνη· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθεράωνος ἰλουῖσσι,
 λίσσμενι προσέειπε·

Et ante ipsum sedit, & prehendit genua
Sinistra: dextraque mento prehenso
Supplicans allocuta est:

Iliad. X, (δ) de Dolone:

Εἴμελλε γυναιίου χεῖρὶ παχεῖν
 ἈΨάμενος λίσσασθαι.

Et is quidem erat mento manu
robusta

Prehenso supplex precaturus.

B b 3

At

α) *Verf.* 523. (β) *Tom.* I. p. 824. (γ) *Verf.* 500.
 5699. (δ) *Verf.* 454. 569.

At Achilles mantum Priami ad os suum porrectam, modeste removet; *Iliad.* XXIV. (α) Polyxena quoque apud EURIPIDEM (β) Ulyssi, ut inexorabili, objicit, quod vultum avertisset

- - ὥς μὴ προσθίγῃ γενάδος,
- - ne malam ejus attingeret.

§. VII. Osculari quoque genua soliti supplicantes. Id se Ægyptiorum regi fecisse affirmat Ulysses *Odyss.* XIV. (γ)
καὶ κύμα γούναθ' ἱλῶν, ἃ δ' ἱρύσασιν, καὶ ἱλίσσιν.

*Et osculabar genua amplexus: qui servavi
& me miseratus est.*

Thetis quoque *Iliad.* VIII (δ) Jovi

- - Γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε καὶ γένιον.
- - Genua osculata est, & prehendi manu barbam.

Quin & manus osculabantur, ut Priamus

Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ πότι χεῖρας.

Manibus Achillis prehendit genua, & osculatus est manus:

Iliad. XXIV. (ε) Sic APULIUS M
lefi

(α) *vers.* 508. (β) *Hecab.* *vers.* 345. (γ) *vers.* 271.
(δ) *vers.* 371. (ε) *vers.* 476.

ſia II: (α) Cujus diu manus deoſculatus, & ipſa genua contingens, Miſerere, ait, uerſos.

§. VIII. *Ad focum etiam ſeu larem uere mos erat. Huc pertinet, quod Ulyſſes apud Alcinoũ ſupplex,*

- - *Kατ' αὖτ' ἔζετ' ἐπ' ἐσχάτῃ ἐν κοίτῃ.*

- - *Reſedit ad focum in cineribus:*

Ulyſſ. VII. (β) Similiter APOLLONIUS Argonaut. lib. IV: (γ)

Τὸ δ' αὖτε καὶ ἀναυδοὶ ἐπ' ἐστὶν ἀΐσαντες

Ἰζανον, (ἥτε δίκην αὐγυῖος ἐκέλευσεν τέτυκται.)

Ille ſine ſonitu & voce, in focum factò impetu

Sidebant, (quod a miſerabilibus fieri ſupplicibus juſt eſt.)

hemistocles quoque apud PLUTARCHUM (δ) dicitur ἐπὶ τὴν ἱσίαν καθίσαι, forum conſediſſe, cum ad Molofforum gem confugiſſet. Quod feciſſe IDEM) narrat Coriolanum Roma exaũ, apud Tullam Aufidium principiũ Volſcorum.

B b 4

§. IX.

[α) s. lib. II. *Metamorph. pag. 127. lin. 7. ſeq. (β) Verſ. 153. (γ) Verſ. 693. ſeq. (δ) Pto. Theophrast. Tom. I opp. pag. 124. d. (ε) Pto. Coriol. Tom. I opp. pag. 224. C.*

§. IX. Ad aras quoque supplices se recipiebant. Talis illa αἶθερος αἴου *Jovis Hercei*, ad quam confug parabat Phemius ut sibi parceret *U* ses: *Odyss. XXII. (α)* Priamus quo ad similem se recepit, quam descri *PAUSANIAS Corinthiacis*: (β) Τοῦτον αἰὶα Πριάμῳ εἰσὶν εἶναι τῇ Λαομέδοντος πρῶτον, ἐν ὑπαίθερ τῆς αὐλῆς ἰδρυμένον, ὅπου ἡλίσκατο ὑπὸ Ἑλλήνων Ἴλιον, ἐπὶ τούτῳ ἐβουζον ὁ Πριάμος τὸν βομόν. *Hunc Jov* ajunt, Priamo Laomedontis filio patrium qui eum in loco quodam aula subdivali fuerat. Quare quum expugnaretur *Ili* Gracis ad hujus aram Priamus confugit. hoc ritu *EURIPIDES Hecuba*: (γ)

Αἶμα' ἴθι παύεις, ἴθι πρὸς βομούςε,
 Ἰζ' Ἀγαμέμνονος ἱκίης γυνάττω.

Sed propere ad templa, ad aras te rec
Supplex que te Agamemnonis genibus ad
 Adeoque in supplicibus ait refug
 feris esse πύργον saxum, servis βομόν
 ῶν, aras deorum. Nempe quia
 potissimum hoc faciebant, ad ev
 dam dominorum sævitiam; unde *I*
MOLOGICO (δ) Ἐδρίτω, αἰ εἰχίτω.

(α) *vers. 334. seq.* (β) *s. lib. II. cap. 24. p.*
 (γ) *vers. 147.* (δ) *vers. Ἐδρίτω.*

ἡ καταφυγήν αἰς τὴν ἰσθίαν. Ἐδρίται sunt
mestici seu servi, ita dicti, quod ad fo-
rum domesticum confugere soleant. Mos
 ic omnibus antiquitus gentibus fuit
 plennis, ipsis etiam Hæbræis; ut ad
 loca sacra Diis, velut asyla, confuge-
 rent supplices: cujus hodieque non
 obscuræ existant apud plerasque nationes
 vestigia.

CAPUT DECIMUM QUINTUM.

De Ratione legendi.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Lacrymæ</i> §. I.	<i>Pectus contusum</i> §.
<i>Corpus</i>	VI.
<i>Percussum</i> §. II.	<i>Corpus</i>
<i>Coma violatum</i> §. III.	<i>Terra volutatum</i>
<i>Sordibus conspurca-</i>	§. VII. & sæpius
<i>tum</i> §. IV.	<i>Interemptum</i> §.
<i>Gena disceptæ</i> §. V.	VIII.

Postremo loco subjiçendus hic
 modus, quem servabant Græci
 in *Luctu*.

§. I. Principio a natura omni-
 nis commune est *lacrimas* *emittere*,
 B b 5 quas

quas a dolore gigni, ut fructus ab arboribus scribit PLUTARCHUS. (1) In maximis utique ac fortissimis apud Græcos viris hunc affectum ponit HOMERUS: velut Achille, (2) Agamemnone, (3) aliisque. (4) Ita Agelaus, conspecto hostis cadavere, fuisse dicitur a XENOPHONTE *Hell. lib. V.* (5) Cyrus Abradata mortuo *lib. VII. Padiæ.* (6) Quin & Alexander Magnus in Nearchi & Archiæ obitu teste ARRIANO in *Indicis*: (7) Ipse morte audita Porus apud PHILOSTRATUM *lib. II.* (8) Cæsar conspecto anulo Pompeii, auctore PLUTARCHO (9) alique innumeri. Et in univsum pronunciat Menelaus apud EURIPIDEM *Helena*, (10) id esse vi generosi.

§. II. Caput quoque lugentes soliti percutere. Priamus metuens Hectoris in pugna interitum.

- I

(1) non hac ipsa quidem, sed simile quid legitur *Nat. Quæst. 20. Tom. II opp. pag. 927. A.* (2) *Iliad. XXIV. Vers. 4. G 511. Gc.* (3) *ibid. m* (4) *Antilocho Iliad. XVIII. Vers. 32. Priamo Iliad. XXIV. Vers. 510. Iliad. VII. Vers. 427. G* (5) *pag. 441. lin. 11.* (6) *p. 146. lin. 29.* (7) *pag. 192. fin.* (8) *cap. XX. pag. 72.* (9) *Pomp. Tom. I opp. pag. 662. A.* (10) *Vers.*

- Κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσὶν,
 ἤϊός' ἀνασχόμενος. - - -

- *Caputque pulsabat manibus*
in altum sublatis: - - -

d. XXII. (α) Sic PLUTARCHUS (β)
 onem narrat, audita filii morte,
 in τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰλλα ποιεῖν καὶ λί-
 , ἃ συμβαίνει τοῖς περὶ παθοῦσι. *Capisse*
ut cadere, aliaque & facere & dicere
à maiore oppressis fieri assolent. Si-
 liter HERODOTUS *Thalia* (γ) scri-
 , Psammenitum captivum Ægypti
 em, cum vidisset senem mendici-
 ito, quem opulentum inter amicos
 in habuerat, *caput percussisse*, ἐκείξατο
 κεφαλὴν.

§. III. *Comam quoque violabant*
illis pilis. Fecit id ipsum Agame-
ion Iliad. X: (δ)

Ἰολλὰς ἐκ κεφαλῆς προβιλούμενος εἴλκετο
 χαίτας.

Multos ex capite radicatus vellebat capillos.
hilles quoque Iliados XVIII: (ε)

- *Χερσὶ κόμην ῥέχοντι δαίζων.*

- *Manibus comam deturpabat scindens.*
Troici Ulyssis ituri ad inferos (ζ)

- Γόων

ο) *Verf. 33. seq.* (β) *Vit. Solon. Tom. I opp. pag.*
21. D. (γ) *s. lib. III. cap. 14. pag. 166.* (δ)
Verf. 15. (ε) *Verf. 27.* (ζ) *Odys. X. v. 567.*

Et lib. XII: (β)

- - Crines scindit Futurn
Unguibus ora soror scedans. -

ARISTOPHANES Pace: (γ)

Εἰκαινοὶ γὰρ πὲν λοφοποιὸν οὐχ ὄρε
Τίλλονθ' ἑαυτὸν; - -

Viden' illum cristarum artificem
Sibimetipsi vellentem. -

LUCIANUS: (δ) Παῦσαι πλ

κόμαν· Desine vellicare comam.

MARTIALIS lib. V: (ε)

Pectusque pulsans pariter & coma

§. IV. Sordibus etiam capu
sabant: ut Achilles Iliad. lib. XVI

Ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἰλὸν κόμην
Χεύατο κῆκκαφαλῆς. - -

Ambabus autem manibus sublat
Fudit super caput. - -

rum *Æneid.* X. (α) pater Lausi occisi,
Canitiem immundo deformat pulvere; -
 t *Latinus interempta uxore lib. XII:* (β)
Canitiem immundo perfusam pulvere turpans.
lectra quoque apud EURIPIDEM (γ)
ραγὲν κόμας, horridam comam ostendit
 b patris mortem. Similiter apud
 PULEIUM *Milesia IX:* (δ) *Et discerptæ*
genæ semicana, sordentes inspersæ cineris,
crunque ejus ante ventula contegebant fa-
ciem. Mos hic Hebræis aliisque orien-
 talibus populis patrius; ut liquet ex
Ætæis Historiis. (ε)

§. V. *Discerptæ quoque genæ, ut*
Iliados XI, (ζ) de vidua:

Τοῦ δὲ, γυναῖκός μὲν τ' ἀμφίδρυφοί σιν
 παρειαί.

Illius autem, uxoris quidem ambæ laceratae
sunt genæ.

quod & de Protefilai occisi uxore di-
 citur *Iliados II:* (η) ἀμφίδρυφός ἄλοχος,
ambas lacerata genas uxor. Sic mulie-
 res apud HESIODUM *Scuto Herculis, (θ)*

- - Κατὰ δ' ἐδρύποντο παρειαί,

- - lacerabanturque genas.

Apud

(α) G. 844. (β) G. 611. (γ) *Electr.* G. 184. (δ)
s. lib. IX. Metamorph. pag. 231. lin. 4. seq. (ε)
Gid. not. (ζ) *vers.* 393. (η) *vers.* 700. *s. Ca-*
tal. Nat. vers. 207. (θ) *vers.* 243.

Apud VIRGILIUM quoque *Aeneid.* XII. (α)

- - - *Lavinia crines*

Et roseas laniata genas.

Briseïs etiam audita Patrocli morte,
faciem, collum ac pectus lacerat; (β)

- - - *Χερσὶ δ' ἄμυσσι*

Στήθεά τ' ἡδ' ἀπαλὴν δεξιὴν, ἰδὲ καὶ
πρῶτα.

- - - *Manibusque laniabat*

Pectoraque & teneras cervices, atque pul-
chra ora.

Similiter uxor Cyzici interfecti apud
ORPHEUM *Argonaut.* (γ)

Στήθεα δρυπτομένη λίγ' ἰκώκειν.

Pectora lacerans valde flevit.

PHILOSTRATUS (δ) de matre filii
dæmone agitati : *Καὶ γὰρ μὲν ἐπὶ πόντοις*

κλάω τε καὶ ἐμαυτὴν δρύπτω. Equidem hoc
defleo, & memetipsam plango. Quod a

Cleopatra captiva factum refert PLU-
TARCHUS in *Antonio.* (ε)

§. VI. Alias creberrimum fuit
tundere pectora; uti ancillæ Achillis fa-
ctitant, *Iliad.* XVIII: (ζ)

- - - *Χερσὶ δὲ πᾶσαι*

Στήθεα παλὴγοντα.

- - *Me*

(α) *Ῥ. 605. f. 9.* (β) *Iliad.* XIX. *Ῥ. 284. f. 9.* (γ) *Ῥ. 594.*

(δ) *de Vir. Apoll. lib. III. cap. XXXVIII. pag. 122.*

(ε) *Tom. I opp. p. 952. D.* (ζ) *vers. 30. f. 9.*

- - - Manibus vero omnes
Pectora plangebant.

ΕΥΦΡΙΔΟΡΟΣ in excidio Ilii (α) de
Hassandra :

- - - Πικρὰ δὲ χεῖρας
Κοιτῶν καὶ σίπρον ἀνίαχε μαινάδι φωνῇ.
- - - cum vero crebro cutem
Pectusque percussisset, stupendum edidit
clamorem.

et apud VIRGILIUM Aeneid. XI: (β)
Ingentem gemitum tunsis ad sidera tollunt
Pectoribus.

Quin & femora cadere soliti; ut Asius
- - - ὅμοξιν τε καὶ ὦ πηλὴ γαστὴρ μυσῶ·
- - - Tum vero ingemitque & sua
percussit femora;

Iiad. XII: (γ) quod etiam dicitur de
atroclo Iliad. XX. (δ) & Achille lib.
VI. (ε) Sic apud PLUTARCHUM (ζ)
abius, cum videret suos obseptos fu-
re μῆρον τε πηξάμενος καὶ στενάξει μέγα,
rcusso femore ingens edidit suspirium. Ex
uo ritu illud CICERONIS de Claris
rat. (η) Frons non percussa, non femur.

§. VII. Volutabant se quoque terra
lverulenta. Iliad. XVIII (θ) Achilles

- E'

(α) Vid. nos. (β) G. 37. sq. (γ) G. 162. (δ) G. 397.
(ε) de quo tamen nil tale ibi repertum, de Vlγssu
porius hac legas Odyss XIII. G. 198. (ζ) Vir. Fab.
Tom. I opp. p. 181. A. (η) Vid. nos. (θ) G. 26. sq.

- - Εἰς κοίτην μέγας μεγάλῳ περικλυτῷ
Κεῖται.

- - in pulveribus ingens ingenti spatio
porrectus

Facebat.

Priamus quoque

Αὐλῆς ἐν χόρτοις κυλινδόμενος κατὰ πύργου,
Aula in septis volutatus per cineres:

Iliad. XXIV. (α) & Menelaus se etiam
volutasse, audita morte fratris, dicit
Odyss. IV. (β)

§. VIII. Denique pro dolore etiam
se interimebant, quod veretur de Achille
Antilochus

- - μὴ λαμὸν ἀποτμήξῃν στήθεσσι

- - ne jugulum discinderet ferro.

Iliad. XVIII. (γ) Factum ab Epicastro
Odyss. XI. (δ) eodem modo atque A-
mata apud VIRGILIUM *Aeneid.* XII. (ε)
Idem commisit Ajax apud SOPHOCLEM
(ζ) aliosque tragicos Scriptores, quo-
rum monumenta plena sunt ejusmodi
αὐτοκτενείας, propriae internecionis ad quam
veteres illos impense constat fuisse
proclives.



ANTI

(α) *Verf.* 640. (β) *Verf.* 541. (γ) *Verf.* 34. (δ)
5.270. *seq.* (ε) 5.62. *sq.* (ζ) *Ajac.* 5.264. *sq.*

ANTIQUITATUM IOMERICARUM LIBER QUARTUS.

CAPUT PRIMUM.

De Agricultura.

ΣΤΝΟΨΙC.

<i>i Rustica</i>	<i>Boves & muli</i>
<i>Obiecta</i>	§. II.
<i>Agri, quorum</i>	<i>Vinea, vireta,</i>
<i>Termini & Cu-</i>	<i>Armenta bo-</i>
<i>stodes §. I.</i>	<i>um &c. §. III.</i>
<i>Cultura, cui ad-</i>	<i>Æstimatio §. IV.</i>
<i>hibiti</i>	<i>Studium §. V.</i>

§. I.



Elíquum est, ut de variis exercitiis quibus occupabantur antiquitus Græci nonnihil dicamus. In iis primum locum tenet *Agritura*. *Agri* cuique colendi *suis terminis*

minis distinguebantur, nimirum lapid
Sic Iliad. XXI. (α) Minerva Ma
prosternit lapide,

Τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι Δίῳι ἔμμεναι
 ἀρούρης.

Quem homines prisca posuerant, ut
terminus arvi.

Simili ratione atque apud VIR-
 LIUM Turnus *Aeneid. XII. (β) tor*
in Aeneam

Saxum antiquum, ingens campo qui
jacebat

Limes agro positus, litem ut discer
arvis.

Eos religiose observabant, summo
 scelus ducentes exarare, aut dimo-
 Quare vetustiores Romani Terminum
 vinitatem ascripsere; nec nisi cum
 cris ceremoniis statuerunt, ut est :

DIONYSIUM HALICARNASSEUM

II. (γ) Hinc & *Servi antiquitus cu*
tuti, qui agrorum fines custodirent, qui

παρῶντος EUSTATHIO intelligitur :

HOMERUM *Odys. XI. (δ) Ὀρεοῦν,*

alias Græci dixere, qui *Saltuarii Lat*
 apud ULPIANUM *leg. XII. Diges*

Insti

(α) *Verf. 405. (β) Verf. 897. seq. (γ) παρῶντος*
lin. 2. seqq. (δ) Verf. 438. pag. 1695. lin. 1

*astrum. vel Instruct. legat. (α) Tales in
iugis regis campis apud THEOCRIS-
UM Idyl. XXV. (β)*

Οὐρούς μὲν ἴσαι φυτοσάφει, - -

Limites norunt plantarum fossiores. - -

*Quod si controversia movebatur de
finibus agrorum statuendis, mensuris
irimebant; sicuti Iliados XII; (γ)*

Ἀλλ' ὡς ἀμφ' οὐροισι δὴ ἀνέρι δεινιάσθον,

Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπξύνω ἐν ἀρούρῃ,

Ὡτ' ὀλίγω ἐνὶ χώρῳ εἰζήτηον πειρὶ ἴσος.

Sed sicut de finibus duo viri contendunt,

*Mensuras manibus tenentes communi in
arvo,*

Quique exiguo in loco litigant de suo jure.

§. II. *Arabant potissimum bobus;*

qui inde ἀροτῆρες aratores dicti HESIO-

Ο. (δ) Mulis quoque usi, qui cele-

iores in arando prædicantur Odyseas

III:-(ε)

Ὅσσοντ' ἐν νεῖῳ οὖρον πέλει ἡμιονοῖιν.

*Quantumque in novali spatium est mu-
larum.*

inde apud HESIODUM Ἐργois: (ζ)

Ἔργα βοῶν δ' ἀπέλειπε καὶ ἡμιόνων τελευ-
εργῶν.

Opera vero boum cessarent malorumque laboriosorum.

Eosdemque in curru jungebant ad vehendum *Iliad.* XVII (α) & XXIII, (β) & *Odyss.* VI. (γ) Sed peculiaris boum usus erat in terendis frugibus; *Iliad.* XX: (δ)

ὥς δ' ὅτε περ ζεύξῃ βόας ἄρσιναι εὐρυμετώπῃ
Τειβέμεναι κῆρ λευκὸν ὑπερχάλαρ ἐν ἀλωῇ.

Ut cum quis junxerit boves mares latissimis frontibus

Ut triturent hordeum album aequabili in area.

Mos idem Hebræis, ut constat ex lege Dei, qua vetabatur os obturare bovi trituranti, quam refert PAULUS I. TIM. V. (ε) Βοῦν ἀλωῶντα οὐ φεμάσεις. *Bovi trituranti ne os obtures.* At ÆLIANUS *Hist. Animal.* lib. IV. (ζ) refert, solitos veteres stercore bovino ora inungere, quo minus fruges gustarent, ὅταν ἀλακτὶς ἵκηται σπείρονται περὶ δῖνον οἱ βόες.

§. III. *Erant praterca vineæ, vireæ arboribus ac plantis obsita, quæ studiose colebant; prata etiam omni peco-*
runt

(α) *Verf.* 742. (β) *Verf.* 654. (γ) *Verf.* 37 & 74
(δ) *Verf.* 495. *seq.* (ε) *compt.* 12. (ζ) *cap.* XXV. pag. 210.

rum genere referta; uti elegantissime describitur Iliad. XVIII. (α) in clypeo Achillis. In his vero primum obtinebant locum boves, quos præcipuo quodam studio veteres Græcos deamasse passim (β) constat apud HOMERUM; & ex eo confirmat PAUSANIAS Messeniæ: (γ) Ταῦτα μὲν τὸν λόγον μοι βιβαιοῖ, βοῦσὶ πούς τίςτι μάλιττα χαίρειν ἀνθρώπους. Hæc satis perspicuo argumento sunt, bobus inprimis præfatos illos homines fuisse delectatos. In hanc rem stabula habebant extructa, quibus pastores ex servis domesticis præfecti, canumque præsidio adversus feras stipati; uti videre est in gregibus Ulyssis Odyss. XIV; (δ) & Augiæ regis Eliadis apud THEOCRITUM Idyl. XXV. (ε)

§. IV. Atque ex hac re pecuaria omnes pene veterum Græcorum divitiæ censebantur; quam acquisitionis speciem omnium justissimam prædicat ARISTOTELES, velut a natura subministratam (ζ) Sic Diomedes commendans opes patris sui,

C c 3

- Λ' λ' ς

(α) Vers. 541. seqq. (β) Vid. nos. (γ) s. lib. IV. cap. 36. pag. 372. (δ) Vers. 100. seqq. (ε) Vers. 47. 68. 77. &c. (ζ) Verba citata sunt ex Oecum. lib. I. cap. II. Tom. cod. pag. 670. C.

410 ANTIQ. HOMER.
CAPUT SECUNDUM.
De Venatu.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Venatus</i>	<i>Subsidia s. Canes</i> §. III.
<i>Ferarum, ejusque</i> <i>Origo & usus §. I.</i>	<i>Venatus volucrum</i> <i>piscium &c. §. IV.</i>
<i>Venantium</i> <i>Arma §. II.</i>	<i>Venandi modus &</i> <i>finales causa §. V.</i>

§. I.

AD rem rusticam pertinet *Venatus*, quem oppido frequenter veteres exercebant, qui potissimum in agris degebant ad pascendos greges, uti *Iliad.* XI, (α) aliisque locis apparet; & exemplo Anchisæ quoque confirmatur, qui in *Hymno* (β) dicitur cubuisse pellibus urforum & leonum, quos interemerat venando. Frugum etiam gratia hoc suscipiebant, quas belluæ tum temporis majores sæpius vastabant, qualis aper ille Calydonius *Iliad.* IX. (γ) ad quem tollendum se
contu-

(α) *Verf.* 547. *seqq.* (β) *in Vener. Verf.* 160. *seq.*
(γ) *Verf.* 545.

contulerunt Curetes ac Ætoli; & leo ille Nemeus, quem Hercules confecit apud THEOCRITUM *Idyl.* XXV. (α) Similiter taurus ille apud Cretenſes, quem occidit Theſeus, auctore ΠΑΥΣΑΝΙΑ *Atticis*: (β) Πάλαι δὲ ἄρα τὰ θύματα φοβερύτατα ἦν τοῖς ἀνθρώποις, ὡς δ' ὅτι ἐν Νημείᾳ λέων, καὶ ὁ Παρνάσος, καὶ δεινότατος τῆς Ἑλλάδος πολλαχού, καὶ ὅς περὶ τὴν Καλυδῶνα καὶ Ἐρύμανθον, καὶ τῆς Κορινθίας Κρομμύωνι. *Priscis enim temporibus belluæ formidolosiores hominibus fuerunt: cui rei testimonio sunt Nemeus & Parnassius leo; dracones in pluribus Græciæ locis: apri etiam Calydonius & Erymanthius, & in Corinthiorum finibus Crommyonius.*

§. II. Erant autem vario armorum genere instructi cum ibant venatum. Securis ad feriendum bovem agrestem *Iliados* XVII, (γ) adhibetur a juvenibus. Arcum etiam & hastas sumpsērunt Ulysses cum fociis, ad configendum capreas *Odys.* IX. (δ) Idem venatum exiens cum filiis Autolyçi hastam in aprum torſit, a quo vulneratus; *Odys.* XIX. (ε) Quomodo & apud

(α) *Verſ.* 211. usque ad fin. (β) *s. lib.* I. c. 27. p. 66.
 (γ) *Verſ.* 520. seq. (δ) *Verſ.* 155. seq. (ε)
Verſ. 438.

412 ANTIQ. HOMER.

apud HERODOTUM *Clio*, (α) lætulo filius Croesi. Hercules leonem sagittis petiit, & oleagina exanimavit; *Idyl.* XXV. (β) Scjacula dicuntur a pastoribus emisso leonem *Iliad.* XI (γ) & XVII, (δ) dito igne, quo illud animal mactaretur, ut HOMERI etiam testimonio confirmat ARISTOTELES *lib. Histor. Animal. cap. XLIV.* (ε) & AENIUS de *Animal. lib. VI. cap. XXII.* qui causam inde petit, quod leopense calidi sit temperamenti. dum hunc etiam aperit OPPIDANUS *lib. IV,* (κ) a quo cætera quæ animalium pertinent fuisse ac eleganter tractantur.

§. III. Canum quoque operum venatu fuit permagna, unde κυνηγία Græcis dicta. Hac re præstitit Argus ille Ulyssis *Odyss.* XVII. (λ)

Οὐ μὲν γάρ π' εὐγέσκε βαθείης βένθεσσιν
Κράδαλον ὅ, πῆ ἴδιον καὶ ἵχνεσσι γὰρ πᾶσι
Non enim effugiebat profunda in profunditatibus sylvæ

(α) *s. lib. I. cap. 43. p. 17.* (β) *vers. 299. 255. vers. 347. seqq.* (δ) *vers. 661. seqq.* (ε) *2 opp. p. 450. A. (ζ) p. 346. C. lib. VII. c. VI.*
(κ) *Κυνήγιον. vers. 131. seqq.* (δ) *vers. 316.*

*Fera quamcunque viderat: etenim vesti-
gia novit.*

*Odyss. lib. XIX (α) in venatu Ulyss-
es, canes præcedebant ἔχον ἐρευνῶντες,
figia scrutantes: ipse*

*ἔειπεν ἄγχι κυνῶν, κραδίῳ δολιχόσκιον ἔγχεσ-
σεν. Ibat prope canes, vibrans longam hastam.
ant alioqui veteribus principibus
ἀντὶ κύνων τροφῆς, canes mensales, quos
itiarum ergo nutriebant:*

*· - Ἀγλαΐης δ' ἔνεκον κρέουσιν ἄνακτες·
Odyss. XVII. (β) Tales novem Patroclo
erant, ex quibus duos in rogam con-
stitit Achilles; Iliad. XXIII. (γ)*

§. IV. Porro *auscipio* quoque usus
terres heroas contendit ΑΘΗΝÆUS
I, (δ) dicens columbis & turdis
s retia & laqueos tetendisse; & se
percussisse ad ὀρνέοθηρευτικήν *auscipium*, co-
mmissa e malo navis suspensa funiculo,
am sagitta procul ex arcu emissā
irent, ut ex ludis funebribus appa-
ret, Iliad. XXIII. (ε) *Piscatui* etiam fu-
it addictos, idem arguit ex lociis
Odyss. XII, (ζ) qui venati

ἰχθυε

α) Odyss. 436. C 438. (β) Odyss. 310. (γ) Odyss.
173. seq. (δ) pag. 25. C. (ε) Odyss. 853. seqq.
(ζ) Odyss. 331. seq.

ἔταμ' ἡν ποσειδάωνι ποικίλῃ
 Etam retis capturæ similem di
 Μήπως ὥς ἀφῖσι λίγυ αἰλόντι παν
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ' ἔσθ' ἰ
 νησθε.

*Ne forte veluti nexibus lini cap
 trahentis,*

Hostibus captura & præda sitis.
 Alii ad aves hoc referunt, ἰ
 ad feras. Sed enim & of
 capturam HOMERUS aperte
Iliad. XVI: (β) ubi Cebriionis
 e curru confert cum urinato
 liente e navi

Πολλοὺς ἂν κορίσειν ἀνδρ' ἔδει τήθε
 Νηὶς ἀποθρώσκων. - -

*Multos satiare posset vir hic ostrea
 Nave defiliens. - - -*

ne dignum laudat PLATO *lib. VII. de*
 . (α) Μόνη δὲ πᾶσι λοιπὴ καὶ αἰεὶς ἢ τῶν
 παύδων ἵπποις καὶ κυσὶ καὶ τοῖς ἑαυτῶν θήρ-
 ιασιν· ὧν ἀπάντων κρατοῦσι δρόμοις καὶ πλη-
 ς καὶ βολαῖς, αὐτόχειρες θηρεύοντες ὅσοις ἀν-
 ῖαι τῆς θείης ἐπιμαλίας. *Sola igitur &*
dem optima venatio est quadrupedum,
& equis & canibus & corporis viribus
agitur: quibus enim divina fortitudo
est, ii quadrupedes omnes cursu, vul-
ibus, telisque propria manu venando su-
are debent. Itaque ad hanc præ-
 ue exercebantur heroës illi jam
 le a pueris; ut constat exemplo
 γῆσι *Odyssæas* XIX; (β) & Achillis
 id PINDARUM *Nem. III.* (γ) ubi
 : puer sexennis leonibus ac apris
 dem jaculis moliebatur, corpora ad
 ironem magistrum deportans; ipsos
 am cervos sine canibus aut septis
 erficiebat,

- - ποσὶ γὰρ κράτεσκιν.
- - pedibus enim subegerat.

apud VIRGILIUM, *priscorum La-*
orum

Venatu

■) *Tom. II opp. pag. 824.* (β) *vers. 429. seq.* (γ)
φ. 2. vers. 5. seqq.

Venatu invigilant pueri, sylvasque f-
gant:

Æneid. IX. (α) Quod Persarum juven-
 tuti patrium fuisse scribit XENOPH
 (β) ut hoc pacto ad bellum exer-
 rentur. Hanc quoque HOMERIO
 heroibus præcipuam venatus causa
 dicit fuisse ΑΘΗΝÆUS lib. I. (γ)

ἐπὶ κυνηγείᾳ δὲ ἐξιδόντες οἱ νέοι πρὸς μελέ-
 τῶν πολεμικῶν κινδύνων. Atque ad venat-
 nem ferarum omnigenarum, tanquam
 meditationem periculorum quæ in bellis a-
 untur, juvenes procedunt. Nimirum quæ
 venatus rei bellicæ quadam pars est
 imago, ut ait ARISTIDES *Oration.*
Minervam: (δ) Πολιμικῆς μόδιον ἔχει
 ἐστὶ μᾶλλον δὲ εἰκόν. Proindeque PL-
 ΤΟ (ε) eleganter bella vocat ἀν-
 θρώπων, *hominum venationes.*



CAPU

-
- (α) *Verf.* 605. (β) *Æd.* VIII. pag. 162. *lin.* 19. *sq.*
 (γ) pag. 24. C. (δ) *s. Orat.* II. T. I. pag. 25.
 (ε) lib. VII de Leg. Tom. II *opp.* pag. 323. B.

CAPUT TERTIUM.

De Mulierum exercitiis.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Mulierum exercitia recensita</i>	<i>Telam texere §. III.</i>
<i>Generatim §. I.</i>	<i>Vestes texere & consuere §. IV.</i>
<i>Speciatim, scil.</i>	<i>Panem parare §. V.</i>
<i>Colum tractare §. II.</i>	<i>Aquam afferre §. VI.</i>

§. I.

His rebus potissimum occupabantur viri; at mulieres rem domesticam curabant, suo quæque operi sedulo intentæ. *Commune unium studium in ducenda lana, telaque texenda versabatur.* Ita namque Hector Andromachen, conantem sesevertere a pugna, domum concedere iubet, suaque opera curare, *ισὺν ἢ κύνην π.*, *telam ac colum;* (a) quemadmodum Telemachus matrem Penelopei *Odyss. I. (β)*

§. II. Et quidem, quod ad colum pertinet, cam Helena habet auro ac argento

D d

gento

(a) *Iliad. VI. Vers. 491.* (β) *Vers. 357.*

*Venatu invigilant pueri, sylvasque fati-
gant:*

Æneid. IX. (α) Quod Persarum juven-
tuti patrium fuisse scribit XENOPHON
(β) ut hoc pacto ad bellum exerce-
rentur. Hanc quoque HOMERICIS
heroibus præcipuam venatus causam
dicit fuisse ΑΘΗΝÆUS *lib.* I. (γ) καὶ
ἐπὶ κυνηγίᾳ δὲ ἐξίστησι οἱ νέοι πρὸς μελέτην
τῶν πολεμικῶν κινδύνων. *Atque ad venatio-
nem ferarum omnigenarum, tanquam ad
meditationem periculorum quæ in bellis ade-
untur, juvenes procedunt.* Nimirum quia
venatus rei bellicæ quadam pars est aut
imago, ut ait ARISTIDES *Oration. in
Minervam*: (δ) Πολεμικῆς μάχης πῆχυν
ἔστι μᾶλλον δὲ εἰκὼν. Proindeque PLA-
TO (ε) eleganter bella vocat αἶψα
ἀνθρώπων, *hominum venationes.*



CAPUT

(α) *Gen.* 606. (β) *Pæd.* VII. pag. 162. *lin.* 19. *seqq.*

(γ) *pag.* 24. C. (δ) *s. Orat.* II. T. I. *pag.* 24. B.

(ε) *lib.* VII de *Leg.* *Tom.* II *opp.* *pag.* 323. B.

CAPUT TERTIUM.

De Mulierum exercitiis.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Mulierum exercitia recensita</i>	<i>Telam texere §. III.</i>
<i>Generatim §. I.</i>	<i>Vestes texere & consuere §. IV.</i>
<i>Speciatim, scil.</i>	<i>Panem parare §. V.</i>
<i>Colum tractare §. II.</i>	<i>Aquam afferre §. VI.</i>

§. I.

His rebus potissimum occupabantur viri; at mulieres rem domesticam curabant, suo quæque operi sedulo intentæ. *Commune omnium studium in ducenda lana, telaque texenda versabatur.* Ita namque Hector Andromachen, conantem sesevertere a pugna, domum concedere iubet, suaque opera curare, *ισὺν ἡ-
γάρην π, telam ac colum;* (a) quemadmodum Telemachus matrem Penelopem *Odyss. I. (β)*

§. II. Et quidem, quod ad colum
tinet, eam Helena habet auro ac ar-
D d gento

(a) *Iliad. VI. Vers. 491.* (β) *Vers. 397.*

gento insignem, a qua violaceam lanam trahebat *Odys.* IV. (α) In ejus utique laudibus ponit THEOCRITUS *Idyl.* XVIII, (β) quod nulla puellarum æqualium perinde nere sciebat. Sic Nauficaa ad focum cum ancillis sedens

Ἡ λάνια πρῶτ' ἀκίρφουρα.

Pensum versavit purpureum:

Odys. VI. (γ) & Penelope confedit ad valvas portæ

- - λήπτ' ἡ λάνια πρῶτα.

- - *tenuia pensa versans:*

Odys. XVII. (δ) Adeoque Ulysses *Odys.* libro XVIII, (ε) jubet ancillas circum versari ac lanas pectere. Ita vero MOSCHUS quoque *Idyl.* II. (ζ) Europæ regiæ puellæ colum, multis emblematis exornatum, describit. Apud XENOPHONTEM etiam uxor Leontiadis principis apud Thebanos viri ἐλευργρῶσα πειραιέθητο, *lanificium exercens adsedit.* *Hell.* V. (η)

§. III. Telam vero Helena quoque texuit *Iliad.* III, (θ)

- ἰσὶν

(α) *Vers.* 131. (β) *Vers.* 32. *seqq.* (γ) *Vers.* 39
de *Aresia* *vid.* *Odys.* VII. 6. 109. (δ) *Vers.* 97.
(ε) *Vers.* 314. (ζ) *calathum* *verius* *describit*
l. c. 6. 37. *seqq.* de *colo nil tale reperitur.* (η)
pag. 443. l. 26. (θ) *Vers.* 225. *seqq.*

- - ἰσὺν ὕφαινε,
ἰσθλὰ μᾶμας ἐν -

- - telam texebat
Duplicem splendidam: -

res a Græcis ac Trojanis gestas in-
 t. Ita Andromache *Iliad.* XXII: (a)

- ἐν δὲ Σπῶνα ποικίλ' ἑπασσι,
 - opera picta varia sparsim inte-
 rebat.

que vestes sua manu elaboratas do-
 Æncæ apud VIRGILIUM *Æneid.*
 (β) Idem Circe & Calypso Nym-
 phæ sacitant *Odys.* V, (γ) & X. (δ)
 inque nota tela Penelopes triennio
 & retexta; cui similis illa filia
 Tarchetii regis Albani apud PLU-
 TARCHUM in *Romulo.* (ε) Ad vestem
 ebrem illa Laërti parata; uti Eu-
 lope a matre *Æneid.* IX. (ζ)

§. IV. Ita vestes ipsæ a mulieribus
 ac consutæ; Quæliæ Hectori vesti-
 ta jacebant in ædibus, (η)

- Τεργμῆνα χερσὶ γυναικῶν,
 - facta manibus mulierum.

D d 2

Sic

γ. *Verf.* 441. (β) *Verf.* 483. (γ) *Verf.* 167. 265.
 408. *Verf.* 62. (δ) *Verf.* 451. 542. 698. *Verf.* 222.
 (ε) *Tom.* I *opp.* pag. 18. E. (ζ) *Verf.* 481. 509.
 (η) *Verf.* 511.

Ἡ δούλι' ἔργα καὶ δύνῃ περικτῆπι,
 Κοῦτ' ἂν μύλης ψεύσων, οὔτε κόσμον
 ἄρειεν.

*Hæc servilibus operibus anxie occupata
 Neque a mola unquam cessat, vel cribrum
 seponit.*

EO pertinet quod dicitur in *Evangelio*
 ΜΑΤΤΗΑΙ cap. XXIV: (α) Δύο ἀλθθουσαι
 ἐν τῇ μύλωνι μία παραλαμβάνεται, καὶ μία
 ἀφίσταται. *Due molentes in pistrino erant:*
quarum una accipietur, altera relinque-
tur. Hinc *POLLUX lib. III. cap. III.* (β)
 in solemnibus nuptiarum a Græcis
 observatum scribit, pistillum sponsæ
 ante thalamum offerri solitum, puella
 etiam cribrum ferente, σημεῖα ὡς εἰδὸς
 εὐπορυγίας, signa nimirum industrie ad opera.
 In exercitu vero etiam Xerxis dicun-
 tur fuisse γυναῖκας σιτοποιέουσας, mulieres
 pinescentes apud *HERODOTUM Polymnia*;
 (γ) uti in urbe Plataensium a *THU-*
CYDIDE lib. II: (δ) mulieres πτωμαί
 panifica decem & centum recensentur.
 Sed & *HERODOTUS Urania* (ε) narrat,
 ipsam Macedonum reginam pastoribus re-
 gis panem confecisse: ἢ δὲ γυναῖκα τοῦ βασιλέως,
 αὐτὴ

(α) *capit. 41.* (β) *§. 37. pag. 284.* (γ) *s. lib.*
VII. cap. 187. pag. 446. (δ) *pag. 152. C.* (ε)
s. lib. VIII. cap. 137. pag. 508.

ἰτὴ τὰ πάντα σοὶ ἔπεισι. Inde mulieri
iam data in universum penus cura, ut
in ædibus Ulyssis Eurycleæ,

Σίτον δ' αἰδοῖν ταμὴν παρέθνια φέρουσα,
Εἶδατε πόλ' ἐπὶθῆσα. - - -

*Panem vero verecunda proma apposuit
ferens,*

Fercula multa addens: - - -

dyß. prim. (α) Morem hunc etiam
uisse Atheniensibus tradit ARISTO-
PHANES *Concionantibus*: (β)

Ταῖς γὰρ γυναῖξιν φημὶ χεῖναι τὴν πόλιν
τῶμας παραδούνας, καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

*Dico enim oportere vos urbem nostram
Mulieribus tradere. Nam in adibus
nostris*

*Illis procuratricibus & dispensatricibus uti-
mur.*

§. VI. *Aquam etiam e fonte mulie-
res consueverant afferre. Id agere ancil-
la jubet Euryclea Odyß. XX: (γ)*

- - - Ταὶ δὲ μεδ' ὕδαρ
Ἐρχεσθε κρήνηνδε, καὶ οἷσιντε δάσσαν ἰοῦσαι.
- - - *Partim autem ad aquam
Ite ad fontem, & portate cito euntes.*

D d 4

Post,

(α) Verß. 139. seq. (β) Verß. 210. seqq. (γ) Verß.
153. seq.

Post, (α)

Αἱ μὲν ἱέκοντο βῆσαντες ἐπὶ κρήνην μελάνδρῃ.
*Viginti quidem iverunt ad fontem nigrae
 aquae.*

Hector quoque metuit uxori Andromachæ, ne se mortuo captiva Argis aquam ferre cogatur, ac telam alienam texere,

Καὶ γὰρ ὕδαρ φορέως Μεσσηίδος ἢ Τηπειρί
 Πόλλ' ἀναζομένην.

*Et aquam tuleris ex fonte Messide aut
 Hyperia,*

Valde invita:

Iliad. VI. (β) Ita vero Cambyfes Pfammeniti regis filiam veste servili amictam emilisse dicitur apud HERODOTUM *Thalia*, (γ) ἐπὶ ὕδαρ ἔχουσαν ὕδριν, cum hydria ad aquam; unde ipsa flevit. Atqui IDEM Erato (δ) hunc mortem fuisse docet ingenuis puellis apud Athenienses pervetustum. Et apud HOMERUM *Odyss.* X, (ε) regis Læstrygonum filia ὕδρευουσαν aquatam ad fontem concedit.

CAPUT

(α) *vers.* 158. (β) *vers.* 457-*seq.* (γ) α. *lib.* III. cap. 14. pag. 166. (δ) s. *lib.* VI. cap. 157. p. 280
 (ε) *vers.* 105. *seq.*

CAPUT QUARTUM.

De Musica.

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Musica</i>	<i>Modus tractan-</i>
<i>Instrumentalis, cujus</i>	<i>di §. III.</i>
<i>Instrumenta</i>	<i>Vocalis s. Cantus, &</i>
<i>Recensentur §. I.</i>	<i>ejus</i>
<i>Describuntur,</i>	<i>Objectum §. IV.</i>
<i>ubi eorum</i>	<i>Usus, apud</i>
<i>Materia & for-</i>	<i>Sacra §. V.</i>
<i>ma §. II.</i>	<i>Principes viros §. VI.</i>
	<i>Convivia §. VII.</i>

ATque hæc exercitia erant necessaria; accedebant etiam delectabilia, & voluptatis gratia comparata, in quibus primas tenent cantus & saltatio.

§. I. Cantus quidem constat voce, ut instrumentis, quæ Musica vulgo dicuntur. Ea partim sunt φυσικὰ, quæ nascuntur, ut αὐλὸς, σείριξ, tibia, fistula, liad. X: (α) alia ἰστανικὰ, quæ chordis extenduntur, ut κιθάρα seu κιθαρίς, φόρμιγγις, λύρα, cithara, lyra: quæ unum demque esse tradit POLLUX; (β) &

D d 5

ipse met

(α) Verf. 13. (β) lib. IV. cap. LX. §. 39. pag. 179. § 4.

ipsemet HOMERUS aperte docet. Et enim dicit φέρμεγγι κιθαρίζειν, *cithara personare Iliad. XVIII. (α)* ἔχ' ἄρ' αὖ κιθαρίζειν, *lyra ludere in Hymno Mercurii; (β)* ubi indifferenter omnes has voces usurpat. EUSTATHIUS (γ) vero etiam scribit χέλυν *lyram* vocatam fuisse πᾶσαι κιθάρα, *omnem citharam.*

§. II. *Intendebantur hæc septem chordis, quæ plerumque erant ex intestini ovium; unde HOMERUS Odyss. XXI, (δ) chordam vocat*

- - ἄσπετος ἔντατον οἶος,
- - *bene-tortum intestinum ovium.*

Ex lino etiam constitisse censet vetus SCHOLIASTES Iliad. XVIII, (ε) ubi dicitur

- - λίνον δ' ὑπὸ κελὶν ἄσπετον
- - *chorda autem eleganter succinebat.*

Porro septem extitisse chordas in testudine a Mercurio constructa, docet HOMERUS: (ζ)

Ἐπτα δὲ συμφώνους ὅταν ἐκτείνουσιν χερσίν.
Septem autem concinnas extendit ovium chordas.

Quod

(α) Vers. 569. seq. (β) Vers. 422. (γ) ad Odyss. XXI. Vers. 391. pag. 1913. lin. 37. (δ) Vers. 408.
(ε) Vers. 390. (ζ) Hymn. in Mercur. Vers. 31.

Quod in *Hymno Mercurii* expressit HORATIUS *lib. III. Carm. ode XI: (a)*

Tuque testudo resonare septem

Callida nervis.

Quare PINDARUS *Pyth. II. (β)* φέρμιγγα ἰπτιάων vocat, & *Nem. V. (γ)* ἰπτιά-
γλασσαν, septisonam citbaram.

§. III. *Plectro autem tangebantur chorda, Hymno Mercurii: (δ)*

Πλήπτεσσι ἰπτερήπζεσσι κατὰ μέλος· ἢ δ' ὑπὸ
χειρὸς

Σμερδαλίον κονάβησσι.

*Plectro tentabat cantum: hæc autem a
manu*

Sonuit borrendum.

Idem *sapius* repetitur apud Lyricum
vatem PINDARUM; (ε) itemque apud
ANACREONTEM: (ζ)

Ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ

Λιγυρὲν μέλος προαίνων.

Eburneo autem plectro

Argutum carmen strepens.

Quemadmodum apud VIRGILIUM: (η)

- jam pectine pulsat eburno.

Sic

(a) *vers. 3.* (β) *ἰπ. αὐτ. γ. vers. 11. seq.* (γ) *γραφ. β. vers. 10.* (δ) *vers. 419. seq.* (ε) *uti Not. V. op. 1. vers. 11. Ec.* (ζ) *in Apollin. vers. 5. seq. legitur inter Carmina incerta ANACREONTIS pag. 85.* (η) *Æneid. VI. vers. 647.*

SIC ARISTOTELES *Polit. I. (α)* Εἰ αὖ κεκίσθαι ἐκέρκισον αὐτῶν, καὶ τὰ πᾶντα ἐκὼς θάβειν. Cum radii textoris per se texerent, & plectra citbaram pulsarent. Quod usque adeo observatum fuit, ut Lacedæmonii φάλτην ἐπονημύσαντα ἐζημίωσαν, ἢ δακτύλου κίθαρι, Fidicinem peregrinum θύλαξαν, eo quod digitis fides feriret: teste PLUTARCHO. (β) Fuisse vero plectrum hoc non ita exile, constat ex eo, quod ÆLIANUS *lib. III. (γ)* scribit, Herculem occidisse illo Linum, a quo Musicam edocebatur: & quod STRATONICUS ait apud ΑΘΗΝÆΟΝ *lib. VIII. (δ)* aliud esse plectrum, aliud septrum, ἱππεύον, ὃ βασιλεὺς, σκῆπτρον, ἱππεύον δὲ πᾶντων ut proinde nonnulla intercesserit affinitas.

§. IV. Cum cithara sono iungebant vocem, uti Mercurius (ε)

- - Τάχῃ δὲ λιγύως κιθαρίζειν
Γερύετ' ἀμβολάδην· ἰσχυρὸν δὲ οἱ ἴσπετο φωνή.
- - Celeriter autem acute citbaram pulsans

Canebat exorsus: amabilis autem illum sequebatur vox. Simi-

(α) *cap. IV. Tom. III opp. p. 398.* (β) *Apophth. Lat. Tom. II opp. pag. 233. P.* (γ) *cap. XXXII. pag. 227.* (δ) *pag. 350. C.* (ε) *Hymn. in Mercur. Vers. 424. seq.*

Similiter *Iliad.* I, (α) Apolline citharam feriente, Musæ canebant

- - Ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
- - alternantes voce pulchra.

Sic *ORPHEUS* apud Argonautas (β)

- - Ἐλὼν φόρμιγγα λιγύαν,
- - Ἐκ στόματος μελίγερυν ἰοῖς ἀπτόμην αἰεθίν.
- - arrepta lyra stridula,

Ex ore mellifluum emittens resonuit cantum.

Canebant variis de rebus, tam divinis, quam humanis. Ita Mercurius cantu celebrat Deos immortales, terramque, & quomodo quæque nata ac disposita sunt in universo. (γ) Similiter *ORPHEUS* (δ) apud Chironem centaurum canit de rerum principiis, & quæ memoratu digna antiquitus ceciderunt. Apud *VIRGILIUM* *Æneidos* I: (ε)

- - Citharâ crinitus Iopas

Personat auratâ, docuit quæ maximus Atlas:

Hæc canit errantem Lunam, Solisque labores,

& quæ sequuntur. Helena quoque apud

(α) *vers.* 604. (β) *Argon.* *vers.* 417. *seq.* (γ) *Hymn.* m. *cis.* *vers.* 426. *seqq.* (δ) *Arg.* *vers.* 419. *seqq.* (ε) *vers.* 744. *seqq.*

apud THEOCRITUM *Idyl.* XVIII, (a)
Dianam ac lato - pectore Minervam canit
celebrat :

Ἀστειν ἀείδοντα καὶ αὐρὺς πτερον Ἀθήνας.

Demodocus in *Odysea* (β) canit de
 Martis ac Veneris furtivo congressu,
 de contentione Ulyssis & Achilles; de
 equo Trojano: Phemius de reditu
 Achivorum: (γ) Achilles, vero *Iliados*
 IX, (δ) canebat cithara καὶ εἰς ἀνδρῶν,
laudes clarorum virorum, ut ait CICERO
 in *lib.* IV. *Tusculan.* (ε) Chiron etiam
 centaurus de bello Lapitharum ac Cen-
 taurorum cantat. (ζ) Sic *Aeneid.* IX,
 (η) Cretheus

*Semper equos, atque arma virum, pugnas-
 que canebat.*

Omnino vero soliti veteres hunc in mo-
 dum cantilenas de rebus quibusque memora-
 bilibus componere, quarum antiquissima ali-
 vor; de quo EUSTATHIUS *Iliad.* XVIII, (θ)
 & PAUSANIAS *Bæoticis.* (ι) Idem factum
 iri de cæde Agamemnoni a Clytæmne-
 stra illata, dicit HOMERUS *Odyss.* XXIV, (κ)

- ου γὰρ

(a) *Verf.* 36. (β) VIII. *Verf.* 267. *Verf.* 75. & *Verf.*
 300. *seqq.* (γ) *Odyss.* I. & 326. (δ) *Verf.* 189.
 (ε) *cap.* II. *Volum.* VIII. *opp.* p. 275B. (ζ) apud
 ORPHEUM *Argon.* & 413 *seqq.* (η) *Verf.* 777.
 (θ) *Verf.* 570. *pag.* 1163. *lin.* 34. *seqq.* (ι) *i. lib.*
 IX. *cap.* 29. *pag.* 766. (κ) *Verf.* 199. *seqq.*

- - - συγερὰ δὲ αὐδῆ

ἔσσι' ἐπ' ἀνθρώπους,

- - - odiosa autem cantilena

Erit inter homines.

inque de Oreste, Clytemnæstram ac
gylthum perimente *Odyss.* III. (a)

Οἷονα αὐτὸς ἐστὶν, καὶ ἱστορικῶν αὐδῆν.

Ferent gloriam amplam, & posteris præ-
conium.

Lacedæmonius hoc omni tempore
sæ religiose observatum scribit, A-
IANÆUS lib. XIV: (β) Τησῶν γὰρ καὶ
τῆς ἀρχαίας φῶδὸς ἱμναῖος, πολυμαθεῖς τι εἰς
τὴν αὐτὴν καὶ ἀκριβοῦς. Priscas etiam mu-
tationes memoria tradunt, multasque ex il-
discent, quas exatēte sciant. Queritur-
e luxuria depravatam in Græcia ve-
um Musicam, & eorum more optat-
uo Deorum laudes heroumque acta
itu celebrari.

§. V. In solennioribus Deorum sacris
celebritatibus potissimum hic cantus obtine-
; quemadmodum videre est in Hy-
Apollinis: (γ) ubi Jaones cum libe-
ac uxoribus dicuntur congregari in
lum, & cantu Apollinem exhila-
e; Deliades præcipue puellæ, quæ,
cele-

a) *Verf.* 204. (β) *pag.* 632. *fin.* quæ sequuntur
Vid. ibid. pag. seq. (γ) *Verf.* 352. *seqq.*

celebrato Apolline, Latona ac Diana, factaque mentione virorum antiquorum ac mulierum,

Ὑμνον αἰδοῦσιν, δῖλρυσιν δὲ οὔλ' ἀνθρώπων
Hymnum canunt, demulcentque gentes hominum.

Ὑμνους, *hymnos* hoc genus cantus dixerunt, quos THEOCRITUS ἀθανάτων γίγες, *ornamentum immortalium* appellat *Idyl. XVII. (a)*. Erant autem variis Diis variis, uti suis nominibus distinguuntur apud POLLUCEM *lib. I. cap. I. (β)*. Παιὰν Ἀπόλλωνος, ὕππῃος Ἀρτίμιδος, Διονύσου Διθύραμβος, Διμήτῃος Ἴουλος, Πᾶαν Ἀπολλίνι dicatus est, *hyingus Veneri, Baccho ditthyrambus & Cereris julus, & similes*. Princeps ille Apollinis, a quo & cæteri παιᾶνες *peanes* dicti. Eo usi Achivi in solenni Apollinis sacrificio *Iliados I: (γ)*.

Καλὸν αἰδόντες παιήονα, - - -
Letum canentes peana. - - -

§. VI. Porro erat antiquis heroibus *Musices studium familiare*: ut constat exemplo Herculis, Achillis, Ectionis Thebanorum regis, Chironis & aliorum. (δ). Etiam posterioribus seculis apud viros principes in usu, quod docet Themistocles,

(a) *Verf. 8.* (β) *S. 38. pag. 26.* (γ) *Verf. 473.*
 (δ) *Vid. not.*

is, qui cum recusasset lyram, habitus
 indoctior. (α) Ipsi vero cantores,
 ἰὸς ἀοιδούς HOMERUS vocat, omnibus
 scientiæ partibus erant instructi: quod
 Phemio liquet, quem Penelope dicit
 esse omnia Deorum ac hominum acta,
 Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσ' ἀοιδοί.
Gesta hominumque deorumque, quæ cele-
brant poëta:

γβ. I. (β) Unde EUSTATHIUS (γ)
 ἐν θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἐπισύμω-
 , rerum divinarum humanarumque probe
 itum appellat. Philosophorum utique no-
 n Musici antiquitus obtinebant, ut testa-
 r SCHOLIASTES *Odyss.* III: (δ) τὸ ἀρ-
 ον οἱ αἰδοὶ φιλοσόφων τάξιν ἐπιῖχον. Æ-
 NYLUS (ε) quoque σοφιστὴς vocat:
 Εἴτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπταίων χεῖλον.
 Deinde probe testudinem pulsans sophista.
 C PINDARUS *Isthm.* V. (ζ)

- - Μελέται δὲ Σοφιστῶν

Δίδε ἔκπιν πρόσβαλον σβιζόμενοι.

- - Studium vero Sophistis,

E c

Jovis

(α) *Vid. CICERO Tusc. Quæst. lib. I. c. II. Vol. VIII. opp.*
pag. 2560. (β) Vers. 338. (γ) de cantoribus in
universum tale quid pronunciat EUSTATHIUS
ad Odyss. III. Vers. 267. p. 1466. lin. 61. de Phe-
mio vid. ad Odyss. I. Vers. 338. pag. 1421. lin. 31.
seqq. (δ) Vers. 267. (ε) apud ATHENÆUM
lib. XIV. p. 632. C. (ζ) ἀντιφ. β. Vers. 1. seq.

*Jovis voluntate præbuerunt in veneratione
habiti.*

SCHOLIASTES: (α) Σοφιστὰς καὶ σφούρες ἔλ-
γον τοὺς ποιητάς. *Sophistas & sapientes voca-
verunt poetas vel cantores. Temperantiæ
ac omnium virtutum magistros extitisse, auctor ATHENÆUS lib. I: (β) Σά-
φρον δὲ π ἦν τὸ τῶν αἰδῶν γένος, καὶ φιλο-
σόφων διάθεσιν ἔπλεον. Fuit autem eo seculo
modestum cantorum genus, & philosophica
prorsus morum integritate. Unde & Aga-
memnon discedens reliquit Clytæmne-
stræ αἰδῶν φύλακα καὶ παρρηγετῆρα πᾶς, moni-
torem & custodem, qui honestarum mu-
lierum laudibus decantatis, probitatis
studium in ea accenderet, & sua con-
suetudine illam a nefariis cogitationi-
bus diverteret: quare non ante ab Æ-
gystho corrupta fuit, quam hoc occiso;
Odyss. III. (γ) Atque adeo in universum
IDEM pronunciat lib. XIV: (δ) veterem
Græcorum sapientiam Musica potissimum con-
stituisse: τὸ δὲ ὅλον, ἵσταν ἢ παλαιὰ τῶν Εἰλλή-
νων σοφία τῇ μουσικῇ μάλιστα εἶναι δεδομένη.
Hinc ORPHEI, MUSÆI, LINI θεολογία
Musicis numeris composita; eorumque
exemplo constructa universa HOMERI
poësis*

(α) ad b. I. (β) p. 14. A. B. - (γ) 999. 270. 999.
(δ) pag. 632. C.

ἰς, ὅς διὰ τὸ μεμελοποικῆναι πῶς ἐαυτοῦ
ποίησιν ἀφρονεῖ τοὺς πολλοὺς ἀχαράλους ποιῆ
ς, καὶ λαχαροὺς, ἐπὶ δὲ μωούρους. *Qui*
terea quod universam poësin suam can-
certis numeris, atque modis, versus non
tavit multos facere subinanes, absque ca-
et ad extremum curtatos: ait ΑΤΗΕ-
us. (α)

§. VII. Cæterum tritus fuit vulgo
ica usus in conviviiis, ut ex iis, qui
ti supra (β) sunt locis apparet. Un-
HOMERUS citharam conviviorum
am appellat:

- - Φέρμιγξ,
- ἢν ἄρα δαῖτ' ἐοὶς πόινσιν ἐπαίρη·
- - Cithara,
- quam convivio dii fecerunt sociam:

β. XVII. (γ) Quod laudat DIOGENIA-
apud PLUTARCHUM *Sympos. lib. VII.*
VIII, (δ) Ita vero & PINDARUS
mp. ode I: (ε)

Οἷα παίζομεν φίλων
ἄνδρες ἀμφὶ δαμᾶ
τραπέζαν. - -

Cujusmodi ludimus amicam

E c 2

(nos)

*) *ibid. C. (β) lib. II. cap. XIV. §. V. VI. p. 228.*
seqq. (γ) Vers. 270. seq. cf. Odyss. VIII.
Vers. 99. (δ) Tom. II opp. pag. 712. D. (ε)
ἄντιφ. α. Vers. 7. seqq.

(nos) viri frequenter circa
mensam.

HORATIO (a) etiam testudo

- grata; nunc et

Divitum mensis & amica templis.

Sed & alibi cantus; obtinuit sicuti in
stris Trojanorum Iliad. X: (β)

Αὐλῶν αὐείγων τ' ἰνοπῆν,

Tibiarum fistularumque sonum.

In agris etiam, tempore vindemiae
XVIII: (γ)

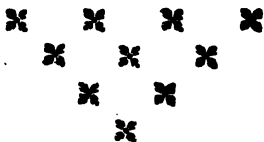
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοις πάϊς φέρμεγγε λιγὴ
ἱμερόεν κιθαίζει.

His vero in mediis puer cithara argut.

Suaviter personabat.

Ibidem (δ) etiam pastores περιπατοῦν
εὐξί, oblectantes se fistulis. Sic Anch

in stabulo βουκόλων κιθαίζει, boves pas-
pulsabat citharam. Quo pertinent B
lica THEOCRITI, MOSCHI, VIRGI
& aliorum.



CAP

(a) Carm. lib. III. oda XI. Vers. 4. seq. (β) Vers.
(γ) Vers. 569. seq. (δ) Vers. 526.

LIBER QUARTUS. 437
CAPUT QUINTUM.

De Saltatione.

ΣΤΝΟΨΙC.

<i>Itationis</i>	<i>Genera varia §. III.</i>
<i>Usus</i>	<i>Ritus §. IV.</i>
<i>Profanus §. I.</i>	<i>Æstimatio §. V.</i>
<i>Sacer §. II.</i>	

§. I.

Affinis cantici Saltatio, quo nomine
PLATO in *Theagene* (α) Musicam
definit, *qua canentes regimus in cho-*
ῳ τῶν ᾄδόντων ἐπιστάμεθα ἐν ταῖς χάροις ἄρχειν.
aque apud HOMERUM semper fere con-
tinguntur; præsertim in conviviiis, quo-
rum ornamenta vocat *Odyss. I. (β)*

Μολπή τ' ὄρχησός τε (τὰ γάρ τ' ἀναθήματα
δρατὶς)

*Cantus saltatioque: (hæc enim sunt orna-
menta convivii)*

uæ ἀποτάματα vocat Diogenianus apud
LUTARCHUM. (γ) Hinc ATHENÆUS
) loquens de Homericis heroibus:

E c 3

Ε'χρῶντο

(α) *Tom. I opp. p. 123. E.* (β) *Vers. 152.* (γ) *Sym-
pos. lib. VII. cap. VIII. Tom. II opp. pag. 711. E.*
(δ) *lib. I. pag. 14. A.*

ἔχοντο δ' ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ κιθαριδαῖς, καὶ ὀρχησαῖς. *Adhibebantur in convivii citharadi, ac saltatores.* Ex quo ritu DIO CHRYSOSTOMUS *Orat. ad Alexandrinos:* (α) Τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους ἡ μέθη πρὸς φθὴν πρὶν καὶ ὀρχησιν· παρ' ὑμῖν δὲ τοῦναντίον ἐστίν, ἡ γὰρ φθὴ μίθην ἐμποιοῖ καὶ παρὰνοιαν. *Alios homines ebrietas ad cantum & saltationem trahit: apud vos autem fit e diverso. Cantus enim ebrietatem efficit, & amentiam.*

§. II. *In Deorum quoque sacris saltationem cum cantu sociabant: uti videmus factum Apollini in Delo, in Hymno.* (β) Perpetuam illic saltationem fuisse tradit LUCIANUS πρὸς ὀρχήσοντας, de Saltatione. (γ) Cujus exemplum apud PLUTARCHUM in Theseo: (δ) Ἐχόμενα μὲτὰ τῶν ἡθίων χοροῖαν, ἣν ἔπ' οὖν ἱππεῶν Δηλίους κέρουσιν. *Tripudium saltavit cum im-
puberibus; quod hac etiam memoria servant Delios servare.* Ita Thyades Atticæ mulieres, quotannis ad Bacchi sacra Delphos proficiscentes, per viam solitæ saltare, maxime ad Panopeum, quam ideo καλὶ χορον saltationibus celebrē, alias ἀμᾶναν HOMERUS vocavit *Odyss. XI.* (ε) ut

(α) s. *Orat. XXXII. pag. 378. B.* (β) *Verf. 149.*
(γ) *Tom. I opp. p. 792.* (δ) *Tom. I opp. p. 9. D.*
(ε) *Verf. 580.*

notat PAUSANIAS *Phocicis*. (α) Atque
leo antiquiores Græcos in honorem
eorum choreas, maxime celebritati-
is publicis agitare solitos, ex infinitis
victoribus comprobatur.

§. III. *Duum generum saltationes*
ud HOMERUM observat ATHENÆUS:

1) Ορχήστια δ' εἰσὶ παρ' Ομήρου αἱ μὲν πρὸς
Κυβιστήρων, αἱ δὲ διὰ τῆς σφαίρας. *Saltationes apud Homerum sunt alia Cybisterum, & cum pila.* Κυβιστήρες eodem ac πε-
ριστᾶ modo, in caput provolveban-
tur, corpore in spiram contracto, pe-
sque ac manus huc illuc diducebant.

: *Odyssæas* IV: (γ)

- Δοῖα δὲ κυβιστήρες κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἰδίνουσιν κατὰ μέτρον.

- Duoque saltatores inter eos
Cantum auspicientes saltabant in medio.

: *Διὰ σφαίρας cum pila saltasse* legitur
Iusicaë *Odyss.* VI: (δ) una cum Iocis
cellis ludens. Eique Agallis Corcyræa
mentionem huius ritus adscribit, teste
ATHENÆO. (ε) Post apud Phæacas
Odyss. VIII, (ζ) etiam pilæ lusus exitit,
iuncta saltatione. Etsi hanc ab illo

E c 4 dif-

α) s. lib. X. cap. 4. pag. 805. (β) lib. I. pag. 14. D.
(γ) *vers.* 18. seq. (δ) *vers.* 100. (ε) lib. I.
pag. 14. D. (ζ) *vers.* 377. seq.

discernat ATHENÆUS, (α) asserens Phæacas seorsim alterne junctos saltasse, dum alii erecti starent ac digitis numeros sonarent.

§. IV. Sed enim apertissime sine pila saltant juvenes virginesque manu junctæ, in choro illo, qui Dædali illius apud Cnossum exemplo descriptus est in clypeo Achillis. (β) Observat vero hic EUSTATHIUS, (γ) vulgo censerī apud plerosque, antiquitus morem fuisse, ut viri ac mulieres seorsim choreas agerent; primum eos, qui cum Theseo fuerunt servati, septem adolescentes, totidemque puellas ἀναμίξ promiscue saltasse, duce ac præceptore Dædalo. DIONYSIUS VERO HALICARNASSEUS lib. VII. *Antiquit. Rom.* (δ) etiam notat, priscum Græcia ritum, ut juvenis saltaret cum armis, quam πύρριχον dixerunt. Nam in hac saltatione aureas gestabant enses, ex argenteis fasciis dependentes: οἱ δὲ μαχαίρας εἶχον χρυσίας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων. Hoc nimirum Cretensis erat patrium, ut testatur NICOLAUS apud STOBÆUM: (ε) οἱ δὲ Κρητῶν

(α) lib. I. p. 15. C. (β) *Iliad.* XVIII. v. 590. seqq.
 (γ) *ad h. l.* pag. 1166. lin. 16. seqq. (δ) p. 476.
 lin. 39. seqq. & pag. 477. lin. 17. seqq. (ε) *Serm.*
 CXLV. de Legib. & Consuet. p. 472. lin. 9. seqq.

αἰδέσθαι ἀγλαάζονται κοινῇ, - καὶ τὴν
 Πυρρίχην ἱκνουῦντες, ἥν πρῶτος εὖρε
 Κυδωνιάτης Κρής τὸ γένος. *Cretensum*
ilii una congregari solent, & pyrrichen
saltant: quam Pyrrichus Cydoniates
Cretensis primum invenisse dicitur. Ita
 c SCHOLIASTES HOMERI
 VI: (α) Εἰς Πυρρίχιζον γὰρ τοῖς ὅπλοις οἱ
 πρὸς ἀσκήσιν τῶν πολεμικῶν. *In armis*
etensum pueri pyrrichen saltabant, ut
am exercebantur.

V. In hunc modum saltatio
quædam bellica veteribus fuit,
 ἀσµα εὖσα τοῦ πολέμου αἶτ ΑΘΗΝÆΥΣ
 δαδæmoniis, apud quos ea post
 Ἰνραcos remansit, *lib. XIV. (β)*
 ἸΟCΡΑΤΕΣ (γ) eos, qui optime
 , bello optimos affirmat:

ἐ χοροῖς κάλλιπαι θεοὺς πρῶτον, αἰετοῖ
 πολέμῳ.

choris religiosissime deos venerantur,
fortissimi

;) *In bello.*

Æneas Merionis fortitudinem ex-
t, quod bonus esset saltator:

ἰνὴν τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστὴν περ ἰόντα

E c 5

Εἴ γαρ

teif. 617. (β) p. 631. A. (γ) apud ΑΘΗΝ-
 ΑΙΛΗΜ lib. XIV. pag. 628. F.

442 ANTIQ. HOMER.

Εὔχος ἔμδν κατίπαυσι διαμπρὲς, εἰ σ' ἔβα-
λόν περ·

*Merione mox certe te saltatorem quantum-
vis (egregium)*

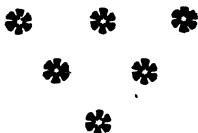
*Hasta mea compescuisset in perpetuum,
si quidem te ferire potuissem:*

Iliad. XVI. (α) At vero Priamus repre-
hendit suos filios quod essent

- - Οἱ ἄριστοι π, χορευτήσιν ἄριστοι,

- - *Saltatoresque, choreis præstantissimi;*

Iliad. XXIV. (β) Sed mollem & effœ-
minatam illis saltationem objicit; quo-
modo & Paridi citharam Hector: (γ)
nempe quia haud canebat heroûm for-
tium gesta, ut Achilles; sed lasciva
carmina, μέλη μορχινά, καὶ οἷα αἰρεῖν γυναι-
κας καὶ δέλγειν, adulteriis accommodata car-
mina, &, fœminis captandis demulcendisq̃ue
magis convenientia: ut ait ÆLIANUS lib.
IX. cap. XXXVIII. (δ)



CAPUT

(α) *Verf. 617. seq.* (β) *Verf. 261.* (γ) *Iliad. III.*
Verf. 54. (δ) *pag. 483.*

LIBER QUARTUS. 443
CAPUT SEXTUM.
variis Ludorum generibus.

SYNOPTIC.

	<i>Exercitii</i> § II.
<i>institutio</i> § I.	<i>Scimus</i> § IV.
<i>scilicet</i> :	<i>Lex et Poena</i>
<i>et</i>	<i>ius</i> § V.
	<i>Ritus</i> § VI.
<i>stris</i> § II.	<i>Ludicra alia</i> § VII.

§. I.

nt quoque apud Græcos in
viri luai, saltus, cursus, jactus, i-
e, pugilatus. li potissimum
r in Deorum honorem, solemnibus
conventibus ac celebrationibus,
vires Græci dixerunt. Qu-
um Hymno Apollini (a) can-
cuntur Iam



Idem obtinuit Olympiæ in honorem Jovis, cujus meminit HOMERUS *Iliad.* IX: (α) Ad Pytho quoque, Nemeam, & Isthmum, in honorem Apollinis, Neptuni seu, ut alii, Palæmonis, ac Archemori. Quibus quatuor locis totius Græciæ concursu varii generis certamina edebantur, præmiis victoribus propositis; quæ complectens LUCIANUS *de Gymnasiis*: (β) Ολυμπασί μιν, inquit, σίφαιος ἐκ κοῖνου, Ἰσθμοῖ δὲ, ἐκ πίπης, ἡ Νεμείᾳ δὲ σελίνων πικρυμένος, Πυθοῖ δὲ, μῆλα τῶν ἱερῶν τοῦ Διῶς. *In Olympiis corona elegina, in Isthmiis pinea, in Nemeis ex apio concinnata, in Pythiis poma Deo sacra.* Sed & in funere alicujus defuncti Principis viri ejusmodi ludos edere fuit moris; ut videre est toto libro *Iliad.* XXIII, (γ) factum Patroclo. *In gratiam quoque hospitii illustrioris varia certamina a viris Principibus instituta: ut Ulyssii evenit apud Phæacas Odyss.* VIII. (δ) Illic sorte electi novem præsides ludorum, qui in certamine singula administrabant,

Αἰσχυμῆται δὲ κριτοὶ ἐνθάδε πάντες ἀνέκων
Δῆμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ὑπερέσσεσκον ἱερά.
In ludis vero funebribus Patroclic Achil-

les

(α) *Vid. not.* (β) *Tom. II opp. pag. 272.* (γ) *δ*
vers. 257. ad fin. (δ) *τ. 100. seqq. & 258. seq.*

omnia disponit, & sorte jacta, singulos inter se committit victores, præis propositis donans.

§. II. *Salu apud Phæacas vincit iphialus; (a)*

Ἰφίμαχ δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστερος ἦεν.

Cursus erat alius pedestris, alius equestris. Pedibus apud Phæacas certant Laonæus, Halius & Clytoneus ἀπὸ νύσσης & ceribus ad terminum præfinitum concurrentes, quorum postremus attigit terminum. (β) Ita quoque Ajax Oilei & γῆσσι pari nisu concurrunt, Ulyssæ Ajaxem lapsum prævertente. (γ)

§. III. *Equis curru junctis certarunt implures; meta ligno querno, aut pinu, ulnæ altitudine erecto, cui lapides ævi utrinque appositi; circa quam qui imus currum flexisset, victoriam obiciebat. Erant quoque veteribus in usu et sine curru, quibus junctis inter currandum huc illuc alternatim transiliebant; ἰὸδ καλητίζειν dixerunt: uti est Iliad. II, (δ) ubi quatuor ejusmodi equi a Troia per viam aguntur:*

— — ὁ δ' ἔμπειρον ἀσφαλὲς αἰνέει

Θρώσκων,

(a) *Odys.* l. c. *Vers.* 128. (β) *ibid.* *Vers.* 119. *seqq.*

(γ) *Iliad.* XXIII. *Vers.* 754. *seqq. coll.* 774. *seqq.*

(δ) *Vers.* 683. *seq. coll.* *Vers.* 679.

Θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ
πίπτονται.

- - *Hic autem firmiter sine lapsu assidue
Saliens, alius in alium alternat, illi au-
tem volant.*

DEMETRIUS (α) memoriae prodidit,
se equitem ejusmodi vidisse. *Desultores*
Romani vocarunt; sed duobus tantum
usi equis, ut est apud SEXTUM POM-
PEIUM. (β) Cæterum EUSTATHIUS (γ)
censet, hoc κατὰ πρόληψιν ab HOMERO
scriptum; siquidem Troïcis temporibus
ignoti ejusmodi equites existimantur;
quod etiam scribit GELLIUS *libro X.*
cap. XVI. (δ)

§. IV. *Factus fiebat disco*, qui SCHOLIASTÆ HOMERI (ε) dicitur βαρὺς λί-
θος, ὃν ἐρρήπτουν οἱ γυμναζόμενοι, *lapis gravior*
quem jaciebant concertantes, quis nimirum
longius propelleret, quod notis solebat
designari. Ita Epeus, Ajax Telamonius,
& Polypoetes contenderunt, hoc reli-
quos vincente. (ζ) Ulysses quoque
Phæacas omnes disco superavit. (η)
Achillis etiam copiae ad litus

Δίσ-

(α) apud EUSTATHIUM *ad h. l. pag. 1037. lin. 57.*

(β) *Vid. not. (γ) l. m. c. lin. 59. seq. (δ) p. 235.*

(ε) *ad Iliad. II. Vers. 774. s. Catal. Næv. G. 281.*

(ζ) *Iliad. XXIII. G. 836. seq. (η) Vers. 186. seq.*

Δίσκοισιν ἑρποντο καὶ αἰχμάνησιν ἰόντες.

Delectabantur discis & hastilibus jaculantes:
Iliad. II. (α) quemadmodum & proci Pe-
 nelopes in pavimento a ulæ *Odyss.* IV. (β)
 Tragulæ ibi additæ, ut alias jacula; &
 sagittæ arcu emissæ: nempe in colum-
 bam malo navis appensa in *Iliad.* XXIII. (γ)
 in securis foramen *Odyss.* XXI. (δ)

§. V. *Lueta* inter Ajacem ac Ulysssem
 facta, qui manibus se invicem corripue-
 runt, & huc illuc percussērunt, conten-
 dentes, uter prior adver sariorum humi
 prosterneret. Similiter luctati Ulysses
 & Irus, qui ab illo dejectus ac pene
 exanimatus fuit: *Odyss.* X^o VIII. (ε)

Pugilatus fiebat, pugnis loro bovino
 minutis, quibus se percutiebant; ut vide-
 nus factum ab Euryalo & Epeo, *Iliados*
 XIII. (ζ) Sic THEOCRITUS *Idyl.* XXII. (η)
 ait Pollucem pugnis met uendum:

Χεῖρας ἐμζεύξαντα μέσσις β' οἰοῖσιν ἱμάσιν.

Cum manus cinxit mediis bubulis loris.
 Quod postea clarius liquet ex illius cum
 Amico certamine. Similiter apud VIR-
 GILIUM *Aeneid.* V: (θ)

In

(α) *Verf.* 774. s. *Catal. Nāv.* Ge *rf.* 281. (β) *Verf.*
 625. *seqq.* (γ) *Verf.* 855. & 62. 871. (δ) *Verf.*
 97. *seqq.* (ε) *Verf.* 38. *sc* 79. (ζ) *Verf.* 684.
seqq. (η) *Part.* I. *Verf.* 3. (θ) *Verf.* 401. *seqq.*

*In medium gentinos immani pondere castus
Projecit: quibus acer Eryx in praelia suetus
Ferre manum, duroque intendere brachia
tergo.*

Antiquitus autem habebant pugiles *lorulos e crudo bovis corio implicatos*, qui ad volam manus erant revincti, ita ut digiti essent nudi, unguibus se decerpere liceret: *μηλίχαι* prisca dixerunt. Postea castus fuerunt in usu, attenuato in acutum loro, quos ad utriusque manus *αρθρον* articulum religabant; uti tradit PAUSANIAS *Arcadicus*. (α) At POLUX *libro II. cap. XXX*. (β) dicit, glandibus plumbeis insutis riguisse: ideoque *σφαιρομαχῆιν*, castibus decertare pugiles dicit.

§. VI. Porro *tam in lucta, quam pugilatu veteres alempa veste, media corporis parte cingebantur*. Sic enim de Ulyssse & Aace luctaturis HOMERUS loquitur,

Τὼ δὲ, ζώσαντων βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα.

Hi autem cum se accinxissent prodierunt in medium circum:

Iliados XXIII. (γ) Ulysses quoque concertaturus cum Iro, (δ)

*Ζώσατο μὲν ῥά κεν περὶ μέδεια, φῶντο δὲ μηρὸν
Καλούς*

(α) s. lib VIII. cap. 40. pag. 682. (β) s. 150. p. 344

(γ) Vers. 685. (δ) Vers. 66. seqq.

ελοῦς τε μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέεις ὄμοι,
τίθεται τε σιβαροί τε βραχίονες. - -

*ingebatur quidem paninis circum genitalia,
ostendebat autem femora*

*ulcraque magnaue, apparuerunt autem
ei lati humeri,*

et thoraque, fortiaue brachia. - -

confirmat hunc veteris Græciæ morem

HOMERO DIONYSIUS HALICAR-
SEUS *Antiq. Roman. lib. VII. (α)* Τὰ δὲ

τύπων δι' αἰσχύνης εἶχον ἅπαντες Ἕλληνες,
γυμνὰ φαίνειν ἐν ταῖς ἀγωνίαις τὰ σώματα,

Ὅμηρος περὶ κλειοῖ μαρτύρων ἀξιολύσιμους τε
ἐρχαιότατος ὄν, ζωννυμένους τοὺς ἥρωας ποιεῖν.

ea vero turpe habebatur apud omnes Græ-
totum corpus in certaminibus nudare; sicut

gere licet ex Homero testium omnium gra-
mo & antiquissimo, dum succinctos indu-

heroas. Primus se totum nudavit in
impico stadio Acanthas Lacedæmo-

s Olympiade XV, ut IDEM AUCTOR
dit. (β) THUCYDIDES quoque *lib. I.*

narrat Lacedæmonios primum cor-
ta nudasse, cum antea athletæ publi-

cula haberent circum verenda: Εὐ-
βοσάν τε πρῶτοι, καὶ ἐς τὸ φανερόν ἀποδύντες,

καὶ μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείφοντο τὸ δὲ πάλαι

F f

λαι

*) pag. 476. lin. 1. seqq. (β) lib. VII. pag. 475. fin.
(γ) pag. 3. 4.

λαι καὶ ἐν τῷ Ὀλυμπεῖ ἀγωνί διαζώματα ἔχοι-
 τεσ περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἡγωνίζοντο. *Hi*
sunt, qui primi corpora certaturi nudaverunt,
propalam se exuentes, oleoque unxerunt: quum
olim etiam in olympiaco certamine athleta sub-
ligacula circum verenda habentes pugnarent.
 Additque barbaros permultos, peculia-
 riter Asianos, cinctos concertare. Quod
 apud Romanos etiam obtinuisse constat.

§. VII. Cæterum erant alia quoque
 ludicra exercitia veteribus Græcis in usu,
 ut ἀσφαλάου πηλοί, *talorum calculi.* Patro-
 clus *Iliados* XXII, (α) dicit se occidisse
 parvulum Amphidamantis filium, ludo
 ἀσφαλάων *talorum,*

- - ἀμφ' ἀσφαλάοισι χαλωθεῖς,

- - ὅβ talos iratus.

Puerilis nimirum ille ludus fuit, ut te-
 statur PAUSANIAS *Eliacis*, (β) ubi narrat
 Gratiarum mediam pictam cum talo:
 ἀσφαλάον τε μετράκιον τε καὶ παρθένων, οἷς ἄχαι
 οὐδέν πω πρόσσιν ἐκ γήρως, πύτων εἶναι τὸν ἀσφα-
 λαὸν πάτριον. *Talus quidem adolescentulorum*
et virginum lusionem significat; quæ a natæ
grandioribus aliena, teneræ ætatis non indecora
est. Hinc apud APOLLONIUM *Argon.* (γ)
 Cupido ac Ganymedes talis ludunt,

- Ἀμφ'

(α) *vers. 87. seq.* (β) *Poster. cap. 24. pag. 48.*

(γ) *lib. III. vers. 117. seq.*

LIBER QUARTUS. - 451

- Ἀμφ' ἀσπαράγοις δὲ πύγε
 ρυστίοις, ἅτε κοῦροι ὁμηθέες ἐφίοντα.

- *Hi vero talis (ludunt)*
lureis, utpote pueri familiares lusitabant.
tum quoque illud Dionysii apud
ITARCHUM de fortitud. Alex. (α) pue-
talis, viros juramenti esse fallendos: Τὸς
παῖδας ἀσπαράγοις, τοὺς δ' ἄνδρας ἄρκοις ἐξα-
ν. At vero proci Penelopes ludebant
εὐσσίσσι προπάροιθε θυράων - - -
ulculis ante januam: - - -
Seas I. (β) qua de re ATHENÆUS
I. (γ)

CAPUT SEPTIMUM. *De Bello.*

ΣΤΥΝΟΨΙΣ.

i studium &	Causæ scil.
iorum	Bonæ abactiones
requentia §. I.	§. II.
usus, præcipue	Mulierum raptus
Offensivus, unde	§. III.
um	Bellatores, s. milites
rigo &	§. IV.

Ff 2

§. I.

) Tom. II opp. pag. 330. E. cf. etiam Lacon. Apoph-
 thegm. Tom. eod. pag. 229. B. (β) 9πρ. 197.
 (γ) pag. 170. A.

Achilles *Iliad*. I. (α) cum causam sibi non esse dicit, cur cum Trojanis belligeretur, inquit:

Οὐ μὲν πάποτε' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδ' ἔμ' ἵππους.

Non enim unquam meas boves abegerunt, neque equos.

PLUTARCHUS quoque in *Theseo* (β) ait, hunc armis infecutum Pirithoum, qui ei abegerat boves. Sic apud HESIODUM in *Scuto*, (γ) Amphitruo dicitur occidisse Electryonem regem Thebarum, vi domitum

Χωσάμενος περὶ βοῦσι.

Ira commotus propter boves.

Ita boum abactio præcipuam belli causam priscis dedit.

§. III. *Mulierum quoque raptus*, non minus illo tempore infrequens, sæpe bellum peperit; quale hoc quod tota *Iliade* ab HOMERO est descriptum. Cum enim Alexander Priami filius Helenam Menelai uxorem ex Lacedæmone in Troadem abduxisset, lectissimi Græciæ principes sacramento a Tyndareo patre obstricti, duce Agamemnone illuc enavigarunt, & post varia certamina ultro

citro-

(α) *Vers.* 154. (β) *Tom.* I *opp.* pag. 14. B. (γ) *Vers.* 12.

quoque commissa, tandem exacto de-
 nio, urbem ceperunt, & funditus
 rterunt. Atque hanc esse omnium
 lorum originem, quæ inter Græcos
 Asiaticos fuerunt gesta, affirmant Per-
 apud HERODOTUM *Clio*. (α) Ipsi in-
 orum quidem virorum esse rati, fœ-
 ias rapere: amentium vero, raptas
 dicare: prudentium nihil eas curare,
 ppe quæ, nisi voluissent, raptæ non
 sent. Ita vero etiam DURIUS *lib. II.*
toriarum (β) narrat, bellum quod-
 um Græci appellarunt, extitisse ob
 lierem quandam Thebanam, nomi-
 Theano, raptam a quodam Phocensi.
 LISTHENES quoque *de bello sacro* (γ)
 bit, bellum Cirrhaicum inde exor-
 i, quod Cirrhæi Megisto Phocensis
 igitis filiam & Achivorum gnatas
 Pythico sacro redeuntes per vim
 uxissent. Denique HORATIUS *Sa-*
III. libro I: (δ)

- Fuit ante Helenam cunnius te-
 terrima belli
 iusa; sed ignotis perierunt mortibus illi,

F f 4

Quos

1) *s. lib. I. cap. 4. pag. 2.* (β) *apud ATHENÆUM*
lib. XIII. p. 560. B. (γ) *apud eundem ATHE-*
NÆUM l. c. C. (δ) *vers. 107. seqq.*

Quos Venerem incertam rapienteis more ferarum,

Viribus editior cadebat, ut in grege taurum.

§. IV. Porro THUCYDIDES lib. I. (α) tradit, Agamemnonem coëgisse classem, quod tunc viribus ac potentia inter Græcos, maxime Peloponnesenses præstaret, nec tantopere quod duceret Helenæ procos Tyndarei metu adactos; omnino que exercitum comparasse non pluribus gratis quam metu adductis: Τὴν στρατὸν οὐ χάριν τῷ πλείον ἢ φόβῳ ξυναμαζῶν ποιήσασθαι. Ægre utique multi ad Trojam profecti; ut constat de Ulysse, qui in fabulis dicitur insaniam simulasse, ne cum reliquis abiret. Ipse vero Odyss. XIV, (β) fingens se Castoris Cretensis filium, cum Idomeneo dicit profectum, quod non esset ratio abnuendi,

οὐδέ τι μῆχος
ἦν ἀνήνασθαι, χαλεπὸ δ' ἔχε δόμου φῆμι
- - - Neque ulla ratio

Erat denegandi, malus enim occupabat populi rumor.

At Iliad. XI. (γ) cum Nestore per universam Græciam idem milites Agamemnonis jussu fertur collegisse: & Achillem ex Peleï ædibus

(α) pag. 6. B. C. & pag. 7. A. (β) vers. 232. seq.
(γ) vers. 764. seqq.

bus abduxisse. Ille tamen in Lycodis gynæceo, mulieribus permistus, litur delituisse in Scyro, ut hoc pacto eret Græcorum duces. *Sorte quoque jacta ex familiis adscitos filios liquet ex Iliad. V. (a)* ubi Mercurius se filium Pothoris Myrmidonis dicit, cui septem non essent filii, jactaque esset fors, se ignatum ad sequendum Achillem:

Ἔγωγε, μετὰ πολλοῖς κληῖρ λαχόν ἐνθάδ' ἔπειτα.
Inter bos, facta sortitione, mihi fors ob-
git huc concedere.

ro copia quæque Priami magna ex te constitere ex auxiliariis, qui finitima incolabant, etiamsi e longinquo essent advocati, qui *τηλέκλητοι ἐπί-ω*, e longinquo vocati auxiliares dicti *Iliad. IX. (β)* Qualis fuit Memnon Æthiopia rex *Odyss. XI: (γ)* quem PAUSANIAS *Phocicis*, (δ) narrat e Sufis Persarum civitate ad Trojam cum numerosa venisse. Cæterum universus exercitus tam Græcorum quam Trojanorum non suis ducibus ac turmis exacte debitor *Iliados libro II. (ε)*

Ff 5

CAPUT

(a) *vers. 400.* (β) *vers. 233.* Ἐ *τηλέκλητοι* dicuntur iidem *Iliad. XII. vers. 108.* (γ) *vers. 521.* (δ) *s. lib. X. c. 31. pag. 875.* (ε) *Part. II. quæ Boetia & Catalogus Nāvium inde vocatur.*

CAPUT OCTAVUM.

*De Galea, Thorace, Ocreis,
Scuto.*

ΣΥΝΟΨΙΣ.

<i>Argumenti dispositio,</i>	<i>Cingulum §. III.</i>
<i>Galea §. I.</i>	<i>Ocreæ §. IV.</i>
<i>Thorax §. II. cui</i>	<i>Scutum §. V. cui</i>
<i>acced.</i>	<i>annex.</i>
	<i>Lorum §. VI.</i>

Armorum alia ad corpus adversus hostium impetum muniendum pertinent; alia ad adversarios lædendum. In primo generis sunt *galea*, *thorax*, *ocrea*, *scutum seu clypeus*.

§. I. *Galeam* capiti imponebant, quam κυνῆν sæpius HOMERUS vocat, quasi *caninam*; quia antiquitus *canis fluvialis* pellis ad tegendum caput sumebatur, ut ait EUSTATHIUS: (α) δορὰ κυνὲς ποταμίου σκίπτουσα τὰς κεφαλὰς τοῖς παλαιοῖς. Post nomen remansit, licet variata materia. *Iliad. X: (β)*

- - Α'μφὶ δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθεν
Ταυρίην. - - -

- Capi-

(α) ad *Iliad. III. Vers. 336. pag. 421. lin. 3. seq.* (β) *Vers. 257. seq.*

- - Capitique ejus galeam imposuit
Taurinam. - - -

eâdem: (α)

Κεῖτ' ἐπὶ κηδὲν κυνέην ἔλε δ' ὄζυν ἄκορτα,
Capitique imposuit mustelinam galeam; ce-
pitque acutum jaculum:

ἰκτιδὸς δέρματος πεποιημένην, ex viverræ
le confectam, dicit SCHOLIASTES. (β)
ant ei plerumque impositi λόφοι κρίστα,
i setæ equinæ in apice exurgentes. Ilia-
: III: (γ)

Κεῖτ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
ἔμπουεν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Capiti inde forti galeam affabre - factam
imposuit,

Setis equinis comantem, terribiliter vero
crista desuper nutabat.

id. XIX: (δ)

- - - Ἀ'πέλαμτον
ἔμπουαις περυφάλεια· πεισσιόοντο δ' ἔθειραι
κρύσσαι, ἃς ἠ'φαιστος ἱνὶ λόφον ἀμφὶ θαμναίε.

- - - resutgebat
Setis equinis comans galea: quassabantur
que comæ

Auræ, quas Vulcanus fuderat conum circa
densas.

: THEOCRITUS de Hierone Rege
L XVI: (ε) - Ἰ'ππιαί

α) Vers. 335. (β) ad loc. postter. (γ) Vers. 336.
(δ) Vers. 381. seqq. (ε) Vers. 81.

Loculamentum trium cristarum
Sic VIRGILIUS *Æneid.* III, (β)
jubarum celebrat:

Et conum insignis galeæ, cristasque
Arma Neoptolemi. - -

Et *Æneid.* VII. (γ) de Turno:
Cui triplici crinita juba galea alta
Sustinet. - -

Mos hic antiquitus plerisque
familiaris: ut Caribus apud I
CHUM *Artoxerxe*, (δ) quos id
ἀλεκτρούνας gallos vocarunt, διὰ
οἷς κρομμύσι τὰ κράνη, *cristarum ca.*
exornant galeas. Simili ratione a
TONIUM in *Cæsare* (ε) Gallica le
da dicta. Cæterum *galeam loro*
habebant adnexam, quod ὀχία H

*Præfocabat autem eum acu pectum lorum
tenero sub jugulo,*

*Quod ipsi sub mento retinaculum adstringe-
batur galea.*

§. II. Pectori circumponebatur
Θώραξ thorax; *Iliad.* III, (α) de Paride:

Δεύτερον αὖ θώρηκα πειρὶ στήθεσσι ἐδυνεν.

Deinde vero thoracem circa pectora induit.
Quæ verba de Hercule armato protulit
HESIODUS quoque in *Scuto.* (β) Ita &
XENOPHON: (γ) Θώραξ μὲν γὰρ πειρὶ τὰ
στήνα ἀμύδζων ἐκείσθ' ἔσται. *Singulis thorax pe-
ctori erat adaptatus.* HESYCHIUS (δ) λω-
είκον lorica[m] parvam vertit, Romana vo-
ce; ut a lorica Romanorum non mul-
tum distitisse censeatur. APOLLONIUS
pectori apponit θώρηκα σκληρόν *rigidum tho-
racem* *Argon.* III. (ε) cuiusmodi longum
ac erectum fuisse arbitrantur; cum re-
liqui θώρηκες essent ἀλυσιδωτοί, *conserti fibu-
lis*, (ζ) qualem VIRGILIUS celebrat (η)

Loricam consertam hamis, auroque trilicem.
Plerumque θώραξ constabat ex solidiore me-
tallo, velut ære, unde sæpius χάλκεος θώ-
ρηξ *areus thorax* apud HOMERUM. (θ)

Alias

(α) *Verf.* 332. (β) *Verf.* 124. (γ) *Cyrop. lib.* 2. p. 33.
fin. (δ) *Voc.* Θώραξ. (ε) *Verf.* 1225. (ζ) *Ibid.*
Scholia ad APOLLON. l. m. c. (η) *Æneid.* III.
v. 467. (θ) *Iliad.* XIII. v. 371. *seq.* C 397. *seq.*

Horridus in jaculis, & pelle Libystidis
Et libro VIII: (a)

- - - *Quem fulva leoni*
Pellis obit totum, præfulgens unguibus

§. III. *Accedebat cingulum, quos*
bos constringebant, ζώνην HOMER
cat seu μίτην. Sic Iliad. V, (β)
vulneratus ad imum ventrem

Νελατον ἐς κανεῶνα, ὅθι ζωννύσκατο μίτῃ

Imum in ile, ubi cingebatur cinctu

Et Iphidamas percussit Agamemnonem

- - - *κατὰ ζώνην, θώρηκος ἑνερῶ*

- - - *ad zonam, thoracem sub*

Iliad. XI. (γ) Menelaum quoque
μίτην ex ære confecta, ne sagitta

ri ventrem trajiceret; Iliad. IV. (δ)

LIASÆ (ε) *χαλκῇ λείπῃ, ἣν ζωννύσκει*

κανεῶνα χάειν πλείονος ἀσφαλείας. Lamin

qua se circa ventrem cingunt, majori

tatis gratia. At vero Iliad. XVI (ζ

προχίτωνες armis spoliati dicti, qui

cecidērunt, quos ἀζώτους cingulo

interpretatur ΑΤΗΝÆUS libro X

Cingebant, e, cum prælium esset in

Iliad. XI: (θ)

Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζωννύσκει ἀν

(a) *vers. 552. seq.* (β) *vers. 357.* (γ)

(δ) *vers. 137. & 187.* (ε) *ad vers. 11*

vers. 419. (η) *pag. 523. D.* (θ) *vers.*

*Atrides clamavit, & accingi i. e. armari
jussit.*

unde PAUSANIAS *Bæoticis*: (α) Τὸ δὲ
ῥῦναι τὰ ὅπλα, ἐκάλουν ἄρα οἱ παλαιοὶ ζώσα-
ται. Καὶ δὴ Ὅμηρον Ἄρει τὸν Ἀγαμέμνονα ποιή-
ντα ἰοικέναι τὴν ζώνην, τῶν ὀπλῶν τὴν σκιυὴν
οἰεῖν εἰκάζειν. *Ipsūm vero arma inducere,
terēs cingere dixerunt. Nam & Home-
m, quū Agamemnonem Marti similem zo-
fecisset, de armorū ornatu id intelligi
visse putant.* In eundem modum cia-

soliti Romani; ut cum ex aliis Scri-
oribus, tum PLUTARCHO constat, in
ta Coriolani: (β) ἦν δὲ τότε τοῖς Ῥωμαίοις
eis τάξιν καθισταμένοις, καὶ μέλλουσι τοὺς θυ-
νὲς ἀναλαμβάνειν, καὶ περὶ ζώνης τὴν τή-
νον κ.τ.λ. *Moris erat id temporis in acie
ntibus Romanis, quū jam sumpturi scuta
ent & togam praeincturi, &c. Prælio com-
isso zonam deponebant; unde Xerxes apud
ERODOTUM Urvia, (γ) cum fugeret
thenis, Abderis zonam soluisse dicitur;
luti loco ab hostibus tuto, ὡς ἐν ἀδείᾳ ἰών.*

§. IV. *Tibiarum quoque habebant
mimenta, quæ κνημῖδες, ocreas HOMERUS
ocat: ut cum Paridis ac Achillis arma-*

G g turam

(α) s. lib. IX. cap. 17. pag. 743. fin. (β) Tom. I
opp. pag. 217. G. (γ) s. lib. VIII. cap. 120.
pag. 503.

turam describit. *Iliad.* III. (α) & XIX

Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμην ἐθηκε
καλὰς, ἀργυρέοισιν ἰσισφυείοις ἀεγυρίας.

*Ocreas quidem primum circa tibiae pos-
Pulchras, argenteis fibulis adaptatas.*

Sic Hercules apud HESIODUM *Scuto*

- - Κνημίδας ὀρεχάλλοις φαινοῦ
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμην ἐθηκε

- - *Ocreas ex Orichalco splendi-
Vulcani incluta dona, tibiis induxit.*

ALCÆUS apud ATHENÆUM *lib.* XIV
de domo quadam, quam Ἀρεὶ κακοσμί
dicit, *Marte ornatam instructamque,*

Χάλκεια δὲ πασσάλοις κρυπτοῖσιν
Πεικνύμεναι λαμπρὰ κνημίδες.
*Undique vero clavis occultis
Ocreæ splendida affixæ sunt.*

§. V. Postremum *scuto seu i*
universum corpus protegebant;

Μηρούς τε, κνήμας τε καὶ γόνα καὶ
Ἀσπίδος εὐρείης γαστὴρ καλυψάμενος.

*Femora, tibiaeque inferne, & postiora
humeros*

Clypei lati umbone contegens:

ait TYRTÆUS. (ε) *Ex corio bu-*
plerumque constabat, unde ἀσπίδος

H

(α) *Vers.* 330. *seq.* (β) *Vers.* 369. (γ) *Gen*
seq. (δ) *pag.* 627. B. (ε) *Catw.* III.
23. *seq.*

tra qua extrema currebat circa scutum umbonem habens.

§. VI. Adnexum erat lorum, quod μῶνα HOMERUS appellat, quale argenteum in clypeo Achillis laudat,

- Περὶ δ' ἄντορ βάλλε φαινήν,
ρίπλαι, μαρμαρίνῃ, ἐκ δ' ἀργύρεον πελαμῶνα.

- Orbe etiam (clypeum) circumdedit fulgida

riplicem, candentem, & ab eo pexit argenteum lorum:

I. XVIII. (α) Hoc suspensum erat ex aeris scutum. Iliados XVI: (β)

- - - Αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
σπῆς σὺν πελαμῶνι χαμαὶ πῶς τε περμιόεσσα.

- - - Et ab humeris
lypeus cum loro in humum cecidit talaris.
sinistra vero parte propendebat, ut
tra hostem libere aggrederentur. Iliad.

(γ) de Ajace,

- Οἱ δ' αἰετῆρδ' ὤμων ἔκτανεν,
μπαδὸν αἰὲν ἔχων σάκας αἰόλον.

- Ille vero sinistro humera delassabatur,

irriter usque tenendo scutum varium.

c apud VIRGILIUM Aeneid. II: (δ)

- Clypeoque sinistram

G g 3

Inser-

) Vers. 479. seq. (β) Vers. 802. (γ) Vers. 106
(δ) Vers. 672. seq.

Insertabam aptans. - -

ÆLIANUS quoque narrat *lib. XI. cap. IX. (a)* Scipionem, ostentanti affabre factum scutum militi, dixisse: non in læva, sed in dextra homini Romano spem ponendam. PLINIUS *Histor. Natur. lib. XXXIII. cap. I. (β)* Quisquis annuli usum primus instituit, cunctanter id fecit, lævisque manibus ac latentibus induit, cum si honos securus fuisset, dextra fuerit ostentandus. Quod si impedimentum potuit in eo aliquod intelligi, etiam consertoris usu, argumentum est, majus in læva fuisse, qua scutum capitur. Insertorium utique vocat quod HOMERUS τελαμών; nisi malimus intelligere κανόνας manubria quæ in clypeo appellat: uti illo Idomenci *Iliad. XIII, (γ)*

Διωτὴν φορέεσκε, δ'ὕω κανόνισσ' ἀεγρεΐας.

Tornatum gerebat, duobus manubriis aptatum.
Et libro VIII: (δ)

Ἀσπίδα Νεστέρεν τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,

Πᾶσαν χροσίην ἔμειναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν.

Clypeum Nestoreum, cujus nunc fama ad cælum pervenit,

Totum aureum esse, manubriumque & ipsum.

SCHOLIASTES: (ε) ῥάβδους αἷς ἐκράτουν τὴν ἀσπίδα, virgas, quibus clypeos tenebant.

EUSTA-

(a) pag. 532. (β) Tom. II pag. 440. (γ) Vers. 407. (δ) Vers. 192. seq. (ε) ad loc. ult. cit.

Ora quæ extrema currebat circa scutum imbonem habens.

§. VI. Adnexum erat lorum, quod *πλαμῶνα* HOMERUS appellat, quale argenteum in clypeo Achillis laudat,

- - Περὶ δ' ἄντοχα θάλλε φαινήν,
Τρίπλακα, μαρμαρίν, ἐκ δ' ἀργύρεον πλαμῶνα.
- - Orbe etiam (clypeum) circumdedit fulgido

Triplieem, candentem, & ab eo nexit argenteum lorum:

Iliad. XVIII. (α) Hoc suspensum erat ex humeris scutum, *Iliados* XVI: (β)

- - - - Αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
ἄσπετος σὺν πλαμῶνι χαμαὶ πτόσε περιδείσσα.
- - - - Et ab humeris

Clypeus cum loro in humum cecidit talaris.
Ex sinistra vero parte propendebat, ut dextra hostem libere aggrederentur. *Iliad.* XVI. (γ) de Ajace,

- - Οὐδ' ἀεισερόν ὦμόν ἔκμμεν,
ἔμπροσθεν αἰὲν ἔχων σάκας αἰόλον.
- - Ille vero sinistro humera delassabatur,

Firmiter usque tenendo scutum varium. -
Hinc apud VIRGILIUM *Æneid.* II: (δ)

- - Clypeoque sinistram
G g 3 Infer-

(α) Vers. 479. seq. (β) Vers. 802. (γ) Vers. 106
(δ) Vers. 671. seq.

qua omnia sæpius veniunt notanda.
stabat ex ligno, plerumque fraxineo; ἢ
Μελίνην fraxinum sæpe appellat ΡΟΕΤΑ
culiariter illam Achillis,

Πηλιάδα μελίνην τὴν πατρὶ οἴῳ τᾶμε Χε
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώε

*Peliadem fraxinum, quam patri ejus
 derat Chiron*

*Pelii ex vertice, cædis auctorem fraxinæ
 heroibus:*

Iliad. XIX. (α) Unde PLINIUS *Hist.*
libro XVI. cap. XIII. (β) de fraxin-
quens: Procera hæc ac teres, pennata
folio, multumque Homeri præconio ἔ
hasta nobilitata. Cuspis αἰχμὴ erat
unde passim χάλκιον ἔγχος *ænea hasta.*
quoque ima parte æs acuminatum,
terram defixo, hastæ stabant erectæ:
τῇδε HOMERUS *vocat* *Iliad.* X. (γ)
 SYCHIUS (δ) τὸ ἔσχατον σιδήριον τοῦ
Ferramentum imum hastæ. Ita POLL.
I. cap. X. (ε) Et EUSTATHIUS (ζ)
veteribus dictum τὸ ἐν ἐπίσθῳ ἄκρῳ τοῦ
τοῦ ἔσχατον ἐπίσθιον σιδήριον, infima
hastæ ex adverso additum ferramentum

(α) *Verf.* 390. *scq.* (β) *Tom.* II *pag.* 244. (γ)
 253. (δ) *hæc* Voc. (ε) *S.* 136. *pag.* 93. (ζ)
X. cap. XXXI. S. 143. *pag.* 1325. (ζ) *ad*
Verf. 153. *pag.* 795. *lin.* 32.

1 (α) ipse: *ἦν* *ἰσθάνειν* *κοῖλον* *ἐξ* *ἄκρου*
ᾧ *ἐν* *πρόκεινον* *τὸ* *ἐπίσω* *ἄλφρον* *τοῦ* *δράκτος* *ὀρ-*
κῦτό *ἰσάνει* *ποιῶ*, *πηνύμενον* *κατὰ* *γῆς* *fer-*
entem *concauit* *micronatam*, *cui* *in* *feritur*
na *pars* *hastæ*, *quo* *terra* *infixa* *hastæ*, *confi-*
it *erecta*; *ut* *que* *κατὰ* *σκόλοπα* *ἔχουν* *σαυρόν*,
nodum *patibuli* *sem* *crucis*: *ut* *sit* *quasi*
οὗτος *Utcunque* *res* *habeat*, *certum*
solitos *veteres* *σαυρωτῆς* *hastas* *erige-*
cum *a* *bellico* *labore* *se* *reficerent*,
madmodum *videmus* *factum* *a* *Dio-*
de *ac* *sociis* *dormientibus*: (β)

- - ἔγχεα δὲ σφιν
 2 *ἔχ* *ἐπὶ* *σαυρωτῆρος* *ἐλήλατο*. - -
 - - *Et* *hastæ* *ipsis*
rectæ *in* *cuspide* *posteriore* *fixæ* *erant*. -
m *observatum* *ab* *Illyriis* *sua* *tempe-*
re *tradit* *ARISTOTELES* *lib. de* *Art. Poë-*
: (γ) *&* *simile* *quid* *apud* *Hebræos*
inuisse *constat* *ex* *I. Samuel. cap. XXVI.*

Alias *hastis* *stabant* *inclinati*, *quem-*
modum *Achilles* *defessus*,
ἰτῇ *δ'* *ἄρ'* *ἐπὶ* *μελίνε* *χαλκωγλώχινος* *ἐρηθείς*.
vetit *autem* *fraxino* *are* *præfixæ* *innixus*:
dos *XXII. (ε)*

G g 5

§. II.

1) *ibid. lin. 30. seq. (β) Iliad. X. Vers. 152. seq.*
 (γ) *cap. XXV. Tom. IV opp. pag. 30. C. (δ)*
com. 7. (ε) Vers. 225.

Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώ
Peliadem fraxinum, quam patri e-
derat Chiron

Pelii ex vertice, cædis auctorem
heroibus :

Iliad. XIX. (α) Unde *PLINIUS Hi.*
libro XVI. cap. XIII. (β) de fraxi-
quens: Procera hæc ac teres, pennata
folio, multumque Homeri præconio &
hæstâ nobilitata. Cuspidis αἰχμὴ erat
unde passim χάλκιον ἔγχος ænea hæstâ
quoque ima parte æs acuminatum,
terram defixo, hæstæ stabant erectæ :
τῆς HOMERUS vocat Iliad. X. (γ
SYCHIOS (δ) τὸ ἴσχατον σιδῆριον πῦ
Ferramentum imum hæstæ. Ita POLI
I. cap. X. (ε) Et EUSTATHIUS (
veteribus dictum τὸ ἐν ἑτέρῳ ἄκρῳ
τοῖς ἴσχατον ἐπίσθιον σιδῆριον, infima

& Lynceus hastas in se invicem con-
ferunt, quibus clypeorum umbone
tractis gladios evaginaverunt,

ὃ δ' ἄορ' ἐκ κολεῶν ἐρυσσαμένω, φόνον
αὐτῆς

εὐχον ἐπ' ἀλλήλοισι - - -
Ii vero enses e vaginis stringentes, rur-
sum eadem

ibi mutuo struebant. - - -

§. III. Gladium ferebant ab humeris
suspendsum. *Iliad.* II, (α) & XI. (β)
Agamemnonē,

ἄμφι δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρήηνον,
ex humeris vero suspendit gladium argen-
teis clavis distinctum.

Odysseas II. (γ) de Telemacho:

- Περὶ δὲ ξίφος ὅξ' ἔτ' ὅμφ.

- Gladiumque acutum suspendit ab
humeris.

Hesiodus Scuto Herculis, (δ)

ἄμοισιν δέ μιν ἄμφι μελάνδετον ἄορ' ἔκειτο

ἄλλω δὲ ἐκ τελαμῶνος, - - -

ex humeris autem circa eum vagina inclu-
sus niger gladius pendebat

Ereus ex loro.

latus vero desinebat; unde passim
dicti

§) *Geogr.* 45. (β) *Geogr.* 29. (γ) *Geogr.* 3. (δ)
Geogr. 221. seq.

§. II. Porro duplex erat hastarum genus; unum quo cominus, alterum, quo eminus pugnabant. STRABO lib. X: (α) ΔΙΤΗ ΓΑΡ ἢ ΤΩΝ ΔΟΞΑΤΩΝ ΧΕΨΗΣ, ἢ ΜΕΝ, ΕΚ ΧΕΙΡΟΣ, ἢ Δ' ὡς ΠΑΛΤΟΙΣ. Est enim duplex hasta usus, unus cominus, alter jaculando. HOMERUS Eubœenses maximi celebrat *Iliad.* II: (β) ubi dicuntur

Διχμηταὶ μεμαῶτες δρεκτῆσι μελίησι

Θάρεκας ῥήξεν.

Bellatores docti porrectis hastis fraxineis

Thoraces disrumpere.

Talisque fuit Achillis hasta, quam nemo præter eum poterat agitare. (γ) Ex altero genere fuit Hectoris illa hasta, quam in Achillem conjecit *Iliad.* XXII: (δ)

Στῆ δὲ κατηφύσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχει μέλινον ἔγχος

Stetit autem vultu dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam hastam:

Indeque gladio districto eum aggressus est. Ita Paris & Menelaus inter se fortiti, uter prior emitteret hastam; quod cum utrinque esset factum, gladio devugarunt; *Iliad.* III. (ε) Simili ratione apud THEOCRITUM *Idyl.* XXII, (ζ) Castor

(α) pag. 443. D. (β) Vers. 543. s. Cat.alog. Nævium Vers. 50. (γ) *Iliad.* XVI. Vers. 140. seq. (δ) Vers. 293. (ε) Vers. 340. seqq. (ζ) *Part.* II. Vers. 191. seq.

or & Lynceus hastas in se invicem con-
ferunt, quibus clypeorum umbone
fractis gladios evaginavunt,

Τὸ δ' ἄορ' ἐκ κολεοῖν ἐρυσσάμενοι, φόνον
αὖτις

Τεῦχον ἐπ' ἀλλάλοισιν - - -

*Illi vero enses e vaginis stringentes, rur-
sum cadem*

Sibi mutuo struebant. - -

§. III. *Gladium ferebant ab humeris
suspensum. Iliad. II, (α) & XI. (β)
Agamemnonē,*

Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρήλων,
*Ex humeris vero suspendit gladium argen-
teis clavis distinctum.*

Odyseas II. (γ) de Telemacho:

- - Περὶ δὲ ξίφος ὅξυ θέρ' ὤμφ.

- - *Gladiumque acutum suspendit ab
humeris.*

HESIODUS Scuto Herculis, (δ)

Ὡμοισιν δέ μιν ἀμφὶ μελάνδρτον ἄορ' ἔκαιτο

κάλχιον ἐκ τελαμῶνος, - - -

*Ex humeris autem circa eum vagina inclu-
sus niger gladius pendebat*

Æreus ex loro. - - -

*latus vero desinebat; unde passim
dicti*

(α) Vers. 45. (β) Vers. 29. (γ) Vers. 3. (δ)
Vers. 221. seq.

dicti milites extrahere *παρὰ μῆρος*
more, ut *Iliad. I. (α)*

- - *θάλασσαν δὲ ὑποσάμνοντες παρὰ*

- - *Gladium acutum stringens a*

Et alibi. Sic apud VIRGILIUM lib.
Aeneas:

Ocyus enses

Eripit a femore.

Et libro VIII: (γ) *Evander:*

- - *Lateri atque humeris*

subligat enses.

Gladiatorum vero vaginis appen-
pugiones μάχαια, uti patet ex A-
mnone *Iliad. III: (δ)*

Ἀτρεΐδης δὲ ὑποσάμνοντες χεῖρας μάχαια

ἢ οἱ παρὰ ξίφος μέγα κουλεὶν αἶψα ἄσπετον

Ἀργῶν ἐκ κεφαλῶν τέμνει τρήχας.

Atrides vero districto manibus cultro

Qui ejus ad ensis magnam vaginam

appensus erat,

Agnorum ex capitibus abscidit pilos.

Et vero simile est, hoc veluti c-
usos in mensa; quando apud G-
non alia vox huic rei significandæ
Morem hunc veteribus Gallis n

(α) *vers. 190. Vid. Ἔ Iliad. V. vers. 666. Ἔ*

Odys. IX. vers. 300. X. vers. 126: 294. 3

(β) *vers. 786. Ἔ 788. (γ) vers. 459,*

vers. 271. 199.

LIBER QUARTUS. 477

MONONIUS apud ATHENÆUM libro
: (α) quem hodieque apud pleros-
: milites obtinere videmus.

§. IV. Post gladium venit *Arcus*,
:m etiam humeris habebant aptatum
n pharetra sagittis instructa; ut vi-
e licet in Apolline *Iliad.* I: (β)

ὅξ' ὤμῳσιν ἔχον ἀμφηριφεία τε φάρεττον.
Arcum humeris gestans, & undique testam
pharetram.

Hercules apud HESIODUM: (γ)

- κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι φάρεττον
αββάλει' ἔξόπθιν. - - -
- *Cavam autem circa pectora pha-*
retram

Rejecit in tergum. - - -

Chloræo apud VIRGILIUM *Æneid.*
: (δ)

Aureus ex humero sonat arcus.
gittationis graphica descriptio est *Iliad.*
IV, (ε) ubi Pandarus Menelaum vul-
at. Cornua arcus ex capra sylvestri
a; aurea imposita κορώνη *curvatura*, ad
m ponebantur sagittæ, crena nervo bovino
altera parte immissa. *Jaculaturus autem*
vum mammae admovet; qui mos etiam fuit
azonum: at nunc in aurem dextram tra-
bitur,

ε) pag. 151. fin. & seq. (β) Vers. 54. (γ) Vers.
129. seq. (δ) Vers. 652. (ε) Vers. 105. seqq.

bitur, ait EUSTATHIUS; (α) quod facere etiam solitos Persas testatur PROCOPIUS lib. I. de Bell. Pers. (β) Ἐλαττω δὲ αὐτοῖς κατὰ τὸ μέτωπον ἡ βενη, παρ' αὐτὸ μάλιστα τῶν ἄτων τὸ δαξιόν. *Ceterum elato ad frontem arcu, nervum retorquebat, ad aurem pene usque dextram.* Porro αἶσθρον ferrum vocat HOMERUS telum, (γ) a cuspide fortassis ferro præmunita. Alias tela quoque veneno fuisse armata, liquet ex *Odys.* I: (δ) ubi Ulysses fertur profectus in Ephyram,

Φάρμακον ἀνδρὲς φόνον διζήμενος, ὅσους αἰ εἴς
 ἱοὺς χρίσθαι χαλκήρεας. - -

*Venenum mortiferum inquirens, ut posset
 Sagittas ungere aratas.* - -

Ita VIRGILIUS *Æneid.* IX. (ε) de Amyco,

- - - *Quo non felicior alter*

Ungere tela manu, ferrumque armare veneno.

Mos hic Parthis ac Scythis magis usitatus, quam Græcis. Cæterum non modo sagittis arcu emissis utebantur; sed vel maxime jaculis, quæ αἰσθρον HOMERUS vocat, (ζ) manu vibratis.

§ V.

(α) ad l. m. c. pag. 452. lin. 5. seq. (β) cap. I. *Græc. Script. Hist. Byzantin.* pag. 226. D. (γ) *Iliad.* IV. vers. 123. *Odys.* XXI. vers. 3. 81. *Æc.* (δ) vers. 261. seq. (ε) vers. 772. seq. (ζ) *Iliad.* XI. vers. 551. XVII. vers. 661. *Odys.* XIV. vers. 225. *Æc.*

§. V. Arcui vicina σφινδόνη funda:
uam POETA appellat εὐσφρόν οἶδ' αὐτοῦ,
urtam ovis lanam Iliad. XIII: (α) ubi ait
ocros non usos scutis vel hasta, sed ar-
ubus ac fundis. Hac lana quoque obli-
ata Agenori manus, hasta vulnerata: (β)

Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐσφρόν οἶδ' αὐτῷ,
Σφινδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχει ποιμένι λαῶν.
*Ipsam vero colligavit scite circumvoluta
ovis lana,*

*Funda, quam ei minister tenebat pastori po-
pulorum.*

ὡλικώτερον magis servile hoc armorum ge-
us censet Cyrus, apud XENOPHONTEM
II. *Pædiæ: (γ)* eoque vult inermem
multitudinem uti. Et Alexander apud
URTIIUM libro IV. (δ) hostiles copias
evans, *Intuerentur, inquit, barbarorum
conditum agmen: alium nihil præter jacu-
m habere; alium funda saxa librare, paucis
sta arma esse.*

Sed & ipsi heroës manu saxa contorque-
unt. Sic namque Agamemnon *Iliados*
I. (ε) pugnabat

Ἐγχέει τ', αἰσὶ τε, μεγάλοισί τε χειρμαδίουσιν.
Hastaque, enseque, magnisque saxis.

Et

(α) *versf. 716.* (β) *ibid. versf. 599. seq.* (γ) *pag.*
149. lin. 16. (δ) *cap. XIV. comm. 5.* (ε)
versf. 265.

Et Ajax Hectorem saxo ferit *Iliad.* VII. (α) & XIV. (β) Hector Epigeum, (γ) Patroclus Sthenclaum *Iliad.* XVI. (δ) Sic apud PINDARUM *Ode* IV. *Nem.* (ε) πέτρῃ saxo occisi duodecim heroës. Mardonium quoque lapide occidit in prælio Spartiata, λίθῳ τὴν κεφαλὴν πατάξας, capite ejus lapide ictō: ut est apud PLUTARCHUM *Aristide.* (ζ) Ex muris præcipue saxa dejicere soliti in invadentem hostem: quemadmodum Danaï

- - χερμαδίοισιν ἐὺδμήτων ἀπὸ πύργῳ
βάλλον ἀμυνόμενοι - - -

Iliados XII. (η) Sic apud VIRGILIUM *Æneid.* IX. (θ) Teucris,

Saxa quoque infesto voluebant pondere. -
Et HERODOTUS *Urania* (ι) narrat, Athenienses in barbaros portas subeuntes saxa molaria devoluisse. Atque hoc modo ad Argos interemptus Pyrrhus Epirota, qui, dum Antigenum in urbe clausum expugnare conatur, inter confertissimos violentissime dimicans, saxo de muris ictus: ut ait JUSTINUS libro XXV. (κ) s. VI.

(α) *Verf.* 268. *seqq.* (β) *Verf.* 409. *seqq.* (γ) *Iliad.* XVI. *Verf.* 577. *seq.* (δ) *Verf.* 586. *seq.* (ε) *προφ. β. Verf.* 7. *seqq.* calculum vero si ex *Verf.* 10 potueris, viginti quatuor emergunt. (ζ) *Tom. I opp. pag.* 330. C. (η) *Verf.* 154. *seq.* (θ) *Verf.* 512. *coll.* 510. (ι) *s. lib. VIII. cap.* 52. *pag.* 479. (κ) *cap. V. comm. 1.*

§. VI. *Bipennes* quoque, quas ἀξί-
HOMERUS vocat, usurparunt. Hoc
iorum genere Pisander excepit Aga-
mnonem, eum gladio invadentem
d. XIII. (α) In navali etiam pugna
hibuerunt, *Iliados* XV: (β)

Ὅξισι δὴ πλείεσσιν καὶ ἀξίνησι μάχοντο.
Acutis jam securibus & bipennibus pugnabant.
dem & *contis usi*, (γ)

μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
μαύμαχα, κολλήεντα, κατὰ σῶμα εἰμένα χαλκῷ.
Longis contis, qui eis in navibus jacebant
Ad navale praelium apti, compacti, os ob-
ducti ere.

§. VII. Postremum *clava* quoque
bello usi, ut *Areithous* cognomento
νιήτης *Claviger*, qui non arcu vel ha-
pugnabat,

Ἄλλα σιδηρεὴν κορυὴν ῥήγνυσκε φάλαγγας
Sed ferrea clava rumpebat phalangas:

id. VII. (δ) Talis quoque *Periphetes*
ε κορυνήτης *clavatus* dictus apud PLU-
RCHUM, (ε) unica clava armatus,
am abstulit victor Theseus: ut etiam
plit DIODORUS SICULUS lib. IV. (ζ)

(α) *Verf.* 612. (β) *Verf.* 711. (γ) *Verf.* 328. *seq.*
(δ) *Verf.* 141. (ε) *Vic. Thesei Tom. I opp. p. 4. B.*
(ζ) *cap. LXI. pag. 262.*

CAPUT DECIMUM.

*De armorum Materia ac
Forma.*

ΣΤΝΟΨΙC.

Materia armorum *argentum* §. III.*Æs* §. I.*Forma armorum**Ferrum* §. II.*Decora* §. IV.*Stannum, aurum &**Terribilis* §. V.

§. I.

ARma pleraque veterum heroum
ex ære componit HOMERUS: cum-
que secuti antiquiores Poëtæ Græ-
ci, ac Latini. Multus est in hac re
astruenda PAUSANIAS Laconicis, (a) &
ænea fuisse veterum arma confirmat ex
Pisandri bipenni seu securi, ac Merionæ
telo, quas æneas prodidit HOMERUS; (β)
itemque ex Achillis hasta Phacelide in
Minervæ templo posita, & Memnonis
ense apud Nicomedenses in Æsculapii
fano asservato, qui totus ex ære, cum
hastæ filius ima tantum & summa cu-
spis sit ærea. PLUTARCHUS quoque in

Vita(a) *s. lib. III. cap. 3. pag. 211.*
Græf. 612.(β) *Iliados XIII.*

Vita Thesei (α) narrat, cuspidem hastæ æneam, ensēque æneum repertum a Cimone Miltiadis, cum ex ejus sepulcro, quod extabat in insula Saro, Athenas ossa transportaret. Similiter HERODOTUS *Euterpe* (β) memoria prodidit, Jonas quosdam & Cares prædandi gratia in Ægyptum venientes, *ære fuisse armatos*, ὅπλισθέντας χαλκῷ. Huc pertinet quod scribit DIONYSIUS HALICARNASSÆUS libro IV. *Antiq. Rom.* (γ) Servium Tullum selectæ cuidam tribui imperasse arma ænea: ἀσπίδας Ἀργολικὰς, καὶ δόρυ, καὶ κράνη χαλκῆα, καὶ θώρακας καὶ κυνέας καὶ ξίφη, clypeum Argivum, lorica & galeam ex ære, & ocreas; hastam & gladium. Inde LIVIUS libro I: (δ) *Arma his imperata, galea, clypeus, ocreæ, lorica, omnia ex ære. Nimirum pr̄ior apud mortales fuit æris quam ferri usus*: ut testatur HESIODUS Ἔργois, (ε) ubi de variis mundi ætatibus agit:

Τοῖς δ' ἦν χαλκῆα μὲν πύχια, χαλκοὶ δὲ τοὶ οἴκοι,

Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

His erant ænea arma, æneaque domus,

H h 2

Ære

(α) *Tom. I opp. pag. 17. B.* (β) *s. lib. II. cap. 152. pag. 149.* (γ) *pag. 221. lin. 22. seq.* (δ) *cap. 43. Tom. I. pag. 85.* (ε) *vers. 149. seq.*

Qui & aurum gestans ad bellum ibat velut puella,

Stultus.

Ita quoque Persis aurum vitio versum apud PLUTARCHUM Aristide: (α) ἰσθῆ-
τος ποικίλματα, καὶ χρυσὸς ἐπὶ σώμασι μαλακῆς
καὶ ψυχῆς ἀνάνδρως. *Vestes picturata, & au-
rum in corporibus mollibus & animis effemi-
natis.* Eorum tamen more ornatos Ho-
mericos heroas dicit DIO CHRYSOSTOMUS
Orat. II. de Regno. (β) Οὐκ οὐν φαίνεται χρυ-
σοῦς ἐπὶ τῶν ὁ Ὅμηρος, καὶ ταῦτα εἰς πόλεμον,
ψαλλίων τε καὶ σπαρτῶν, ἐπὶ δὲ χρυσοῦν ἐκαλεῖται
καὶ χαλκῶν, ὅποια τοὺς Πέρσας φασὶν ἐπιτάλῃν.
*Non igitur videtur Homerus auri gestationem
approbare, & praesertim in bellum, armilla-
rum & torquium, insuper & aurearum pbe-
lerarum & frenorum, quibus summo opere Persas
studere ajunt.*

§. IV. *Armorum quoque splendor
valde ab heroibus affectatus; non tam
ad decus, quam ad metum hostibus incutien-
dum; uti Iliad. XIII: (γ)*

- - Ὅσσι δ' αἰμυδὲν

Αὐτὰ χαλκῆν.

- - oculos autem perstringebat

Splendor arcus.

In

(α) Tom. I opp. pag. 328. C. (β) pag. 29. B. (γ)
vers. 346. seq.

hunc modum *variis quoque picturis* *linguebant*. Qualis thorax ille Agammonis, cujus decem semitæ ex nigro Cyano metallo, duodecim ex auro, septem ex stanno; cærulei vero dracones tres juxta collum erant protensi *Il. XI. (a)* In clypeis potissimum hoc habebat, qualis supra alios ab HOMERO describitur ille Achillis, factus a Vulcani variarum rerum imaginibus insignis: *d. XVII. (β)* Cui similis is, quem clypeo poëmate complexus HESIODUS, *Scuto Herculis: (γ)* Quem item clypeo datum a Vulcano scribit VIRGILIUS *Æneid. VIII. (δ)* Turni quoque clypeus depictam habebat Jo, cum tunc Argo, & Inachum amnem vivificantem. *(ε)*

§. V. Ita vero moris fuit perpetuo *signe aliquod in scuto gestare*. SERVIUS *lib. II. Æneid. (ζ)* scribit, in Græcorum clypeis Neptunum fuisse pictum, nervam in illis Trojanorum. At Perses Delphinis insigne habuisse dicitur PLUTARCHO *(η)* *De Solertia Animalium.*

H h 4

a) *Verf. 32. seqq.* *(β)* *Verf. 481. seqq.* *(γ)* *a*
Verf. 139. ad 320. *(δ)* *Verf. 729.* *(ε)* *Æneid.*
VII. Verf. 789. seqq. *(ζ)* *Verf. 396.* *(η)* *Tom.*
II opp. pag. 985. B.

lium. Agamemnon vero Terrorem Ieonis capite expressum, apud PAUSANIAM *Eliacis.* (α) PLUTARCHUS quoque narrat, (β) Alcibiadem notatum ob ἀσπίδος διαχρύσου ποίησιν, οὐδὲν ἐπίσημον τῶν πατρῶν ἔχουσαν, ἀλλ' ἔρωτα κεκρυφοφόρον, clypeum deauratum, in quo non assueta a maioribus insignia habebat insculpta, sed Amorem fulmen tenentem. Priorēs hujus rei auctores dicti Cares apud HERODOTUM Clío:

(γ) Καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ χεῖρα λόφους ἐπιτίθεισθαι Κάρεις εἰσι οἱ κατὰδείξαντες καὶ ἐπὶ τὰς ἀσπίδας τὰ σημεῖα ποιεῖσθαι καὶ ἔχουσα ἀσπίσι οὗτοί εἰσι οἱ ποιησάμενοι πρῶτοι. Galeis cristas imponendas primi ostenderunt Cares, clypeis signa adjungere, postremo lora quoque scutorum excogitaverunt. Atque hæc de veterum Græciæ heroum armatura ex HOMERO dicta sunt; quibus corollarii loco subjiciendum, quod notavit PLUTARCHUS, eum fortissimos quosque ac pugnacissimos viros quam optime armatos in certamen educere, ut vita non temere sit exponenda: Ὅθεν Ὀμηρος μὲν αἰὲν τοὺς θαρράλεωτάτους καὶ μαχιμωτάτους ἄνδρας εὖ καὶ χαλῶς ἀπλισμένους ἐξάγει πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Unde
for

(α) *Prior, s. lib.V. cap.19. pag.425.* (β) *Vit. Alcibiadis Tom.1 opp. pag.198. fin.* (γ) *s. lib.I cap.171. pag.71.*

fortissimos quosque & bellicosissimos viros eduxit ubique ad certamen Homerus accurate armatos, in Pelopida. (α)

CAPUT UNDECIMUM. *De Equis.*

ΣΥΝΟΨΙΣ.

Equorum

Ornamenta §. I.

Cura §. II.

Usus, in

Pugna jugali, ubi

Currus §. III.

Equorum numerus §. IV.

Auriga §. V.

§. I.

EQuorum magnus quoque heroibus in bello usus, unde passim ἵπποδαμοι equorum domitores, (β) ἱπποποῦται equis pugnautes (γ) dicti. Illi variis ornamentis insigniebantur. χρυσήνιο subinde appellati (δ) ob aurea frena; qualis ille

H h § Masi-

(α) *Tom. I opp. pag. 278. B.* (β) *Iliad. IV. Versf. 509. VI. Versf. 299. IX. Versf. 51. &c.* (γ) *Iliad. II. Versf. 1. X. Versf. 431. XVI. Versf. 287.* (δ) *Diana χρυσήνιος aureas habenas tractans dicitur Iliad. VI. Versf. 205. item Mars Odysf. VIII. Versf. 285. de equis hoc epitheton nusquam legitur apud HOMERUM.*

Masistii etiam apud HERODOTUM Caliope; (α) ἵππον ἔχον Νισαῖον χρυσοχάλινον περὶ καὶ ἄλλως κακοσμημένον καλῶς. (Qui) equo Nisæo insedit, aureo freno & aliis insignibus eximie ornato. At Mydoni frena ebore candentia Iliad. V: (β)

Ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον. - -

Frena candida ebore humi ceciderunt. -

Maxillare quoque παρῆϊον ebore ornatum, & purpura rufatum Iliad. IV; (γ) qui mos regibus potissimum adscriptus

- - βασιλῆϊ δὲ καὶ τοῖς ἀρχαῖς.

- - Regi vero est repositum ornamento.

Erat & funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus sparsæ colligantur, Ἀμπυξ HOMERO (δ) dictus. EUSTATHIO, (ε) σιεὰ κατὰ χρυσὸν τὰς περὶ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων τριχὰς συνδέουσα. Hinc equi χρυσάμπυκες, aureis phaleris insignes denominati. Coma etiam ζεύγλι circulo circa jugum revincta, ut Iliad. XVII. (ζ) in equis Achillis,

- - Μιάνετο χαίτη,

Ζεύγλης ἐξείποιουσα παρὰ ζυγόν. - -

- - sedabantur autem juba

Circulo profusa juxta jugum. -

§. II.

(α) s. lib. IX. cap. 20. pag. 520. (β) Vers. 583. (γ) Vers. 142. & 144. (δ) ex mente EUSTATHII mox citandi; simplex vero hoc vocabulum in equorum ornatu non occurrit. (ε) ad Iliad. V. Vers. 358. p. 556. lin. 24. seq. (ζ) Vers. 439. seq.

§. II. *Aqua vero jubar equorum lavare soliti, oleo deinde affuso; quod sæpius equis suis a Patroclo dicit præstitum Achilles, Iliad. XXIII: (a)*

- - Πόλλας ὕχον ἔλαιον

καταίων κατὰ χεῖρας, λοίσσας ὕδατι λευκῷ.

- - Sæpe humidum oleum

Jubis superfundebat, lavans aqua limpida. Nempe ut hoc pacto vegetiores ac nidiore apparerent. In pastum vero habebant lotum & apium:

Λωτὸν ἐρεπόμενον, ἐλεόθεον τε σίαινον.

Lotum depascentes palustreque apium:

Iliad. II. (β) At equi Pandari mandentes hordecum ac avenam:

- - Κεῖ λευκὸν ἐρεπόμενοι καὶ δαλύρας

- - Hordeo albo vescentes, & arinca:

Iliad. V. (γ) Diomedis vero triticum, (δ)

- - Μελινδία πυρὸν ἔδοντες.

- - Dulce triticum edentes.

Idem traditur de Hectoris equis; addito in potum vino, quod ipsa Andromache suppeditabat; Iliados VIII. (ε) Hoc utique equis macilentis dari, auctor COLUMELLA. (ζ)

§. III.

(a) Vers. 281. seq. (β) Vers. 376. s. Catalog. Nost.

Vers. 283. (γ) Vers. 196. (δ) Iliad. X. v. 389.

(ε) Vers. 127. seqq. (ζ) de Re Rust. lib. VI.

cap. XXX. Vid. Servius. Rei Rust. pag. 397.

§. III. *Pugnabant equis, nonnisi curru junctis; quem variis etiam ornamentis habebant insignem. Iliad. X, (a) de curru Rhesi:*

Ἄρμα δὲ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥκοιτο.
Currus vero ei auroque & argento scite elaboratus est.

Sic *Iliados* XXIII, (β) *Diomedis*

Ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυγσμένα χρυσῷ τε καὶ
Currus autem auro ac stanno tecti.

Simili modo apud *CURTII* lib. X, (γ) *Orsinis Persæ currus auro & argento adornati. Velis quoque tecti currus; Iliad. V, (δ) de rhedis Lycaonis:*

- - - ἀμφὶ δὲ πτεῖλαι
 Πέπτανται - - -

- - - circumque vela

Expansa sunt:

& ἄρματα currus *Achillis* εὖ πεπυγσμένα. bene tecti, *Iliad. II. (ε)*

§. IV. *Equi ut plurimum bini jungebantur, uti Lycaoni Iliad. V: (ζ)*

- - Πᾶρξ δὲ σφιν ἐνέσφ δίζυγες ἵπποι
 Ἐΐσαν. - - -

- - *Apud eorum unumquemque biiuges equi*

Adstant. - - -

Sic

(a) *vers.* 438. (β) *vers.* 503. (γ) *cap. I. comm.* 24.

(δ) *vers.* 194. *seq.* (ε) *vers.* 777. & *Catal. N. 6.*

vers. 284. (ζ) *vers.* 195. *seq.*

Sic duo equi Achilli Xanthus & Balius,
Iliad. XIX. (α) Ita *Aeneid.* VII: (β)

Absenti Aeneæ currum, geminosque jugales.

Addebatur nonnunquam tertius, παρώνος
 ad temonem devinctus HOMERO dictus, (γ)
 ὁ παρὶςσυμμένος, ἤγευσ' ὁ ἐγγὺς αὐτῶν τῶν συγῆτων,
 ἢ τῶν συγῆτων qui equis jugalibus a latere est ad-
 strictus, ait EUSTATHIUS: (δ) additque
 eos non stricte & firmiter currui alligari soli-
 tos, sicut jugales, sed ἀφίππου παρὰ τὴν σάμηναν
 ἄλλοι παρὰ τὸν ἵππον, liberos appendi vel alli-
 gari. Lorum quo continebantur παρνο-
 εῖαν vocat HOMERUS *Iliad.* VIII; (ε) ubi
 recidit Nestor, equo lethali vulnere af-
 flicto, ne esset aliis impedimento: -

Ὄφρ' ὁ γέρον ἵππῳ παρνοεῖας ἀπέπεμπε
 Φασγάνῳ ἀίσων. - - -

Dum senex equi lora abscindebat

Gladio insurgens. - - -

Talis quoque extrajugalis equus Sarpe-
 doni, quem similiter vulneratum absci-
 dit Automedon:

Αἶψα ἀπὸ τοῦ παρῆγον. - - -

*Insurgens abscidit equum ad temonem de-
 vinctum.*

Iliad.

(α) *Verf.* 400. (β) *Verf.* 280. (γ) *Iliad.* XVI.
Verf. 471. (δ) ad *Iliad.* VIII. *Verf.* 87. p. 700.
 lin. 46. coll. EODEM ad *Iliad.* XXIII. *Verf.* 603.
 pag. 1319. lin. 7. seq. (ε) *Verf.* 87. seq.

Iliad. XVI. (α) Meminit hujus ritus Dionysius Halicarnasseus *Antiquit. Rom.* VII: (β) Ἀρχαῖον ἱππῆδευμα καὶ ἡρωϊκόν, ἢ ποιεῖ τοὺς Ἕλληνας Ὅμηρος ἐν ταῖς μάχαις χρονοῦς. Δυσὲ γὰρ ἵπποις ἐξευγμένους, ὃν πρόπον ζυγυγνῶσι συνάει, τρίτος παρήπτε σιγῆτος ἵππος ἱππῶσι συνεχόμενος· ὃν ἀπὸ τοῦ παρήπτεσθαι, ἢ συνεζυγῆσθαι παρήπτεον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. *Priscum & heroicum studium, quo Græcos in pugnantibus facit Homerus. Nam duobus equibus in morem junctis adjungebatur tertius funalis, loramenti adnexus; quem priores vocabant pristi, ἀπὸ τοῦ παρήπτεσθαι καὶ συνεζυγῆσθαι, id est, ex eo quod appensus atque adjunctus esset.* Addit autem sua ætate hanc consuetudinem defuisse; apud Romanos tamen adhuc observari. Cæterum *Iliad*, VIII, (γ) videntur quatuor equi in curru Hectoris juncti, sic namque eos alloquitur:

Ξάνθε πῆ, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λαμπε
πῆ δῖα.

*Xantheque, & tu Podarge, & Aethon,
Lampeque generose.*

Sed veteres Critici censent, duo priora nomina esse ἱππῶσι posteriorum, quos binos tantum agnoverunt equos; et
fold

(α) *vers.* 474. (β) *pag.* 479. *lin.* 36. *scr.* 77. (γ)

vers. 185.

ii ratione, quod duali numero He-
r utatur, (α)

Ἵν μοι τὴν κομὶδὴν ἀπτινέτον - - -

Vunc mihi alimentorum pramia rependite,
oqui constat etiam quadrigarum
in HOMERO non fuisse ignotum ex
β. XIII, (β) ubi dicit navem Phæa-
a currere,

Ὡς τ' ἐν πεδίῳ τετραῖοι ἀρσενες ἵπποι.

Sicut in campo quadrijuges masculi equi.

j. V. Equis his regendis sedebat ἐν δίῳ
αὐτῷ αὐρίγα, qui scutica impellebat. Ade-
μαξιβάτης rhedarius, qui ex curru pu-
bat, simulque illi dictabat quo frena
let torqueri, ut notat EUSTATHIUS
d. XI. (γ) Priori munere saepe fun-
magni viri, uti Pandarus Lycaonis
is; etsi Æneæ μαξιβάτην cesserit certa
causa, Iliad. V. (δ) Nestor etiam in
ru Diomedis Iliad. VIII. (ε) Similiter
filii Priami in curru, nothus & le-
mus, quorum ille aurigabatur, hic
nabat; Iliad. XI. (ζ) Imo & Hector
tica impellit equos, Iliad. XV. (η) Id
o Persarum principibus indecorum
habitum

1) Vers. 186. (β) Vers. 81. (γ) Vers. 519. pag. 860.
lin. 22. seqq. cf. EUNDEM ad Iliad. VIII. v. 127.
pag. 703. lin. 15. (δ) Vers. 237. seq. (ε) Vers.
115. seq. (ζ) Vers. 102. seq. (η) Vers. 352.

habitum, qui lege regia vetiti tangere
frena, ut liquet ex DIODORO lib. XVII
(a) ubi Darius extrema coactus necessi-
tate, equos habenis retrahit. Cæterum
ex curru subinde defiliebant pugnaturi,
uti Paris *Iliad.* III: (ß)

- Εξ ἰχίων σὺν πύχαισι ἄλπ' ἡ-
μαῖς.

- De curru cum armis defili-
humi.

Similiter Hector *Iliad.* XI. (γ) Idem fa-
ctum ab Hercule & Cygno pugnaturi,

- Εὐπαιχίων δίφρον δίφρον ἀλ' ἰσ-
χάται.

- A bene compactis bigis defili-
runt celeriter in terram:

HESIODUS *Scuto.* (δ) Et apud VIRGI-
LIUM *Aeneid.* X. (ε)

Defiluit Turnus bijugis: pedes apparat in.



CAPUT

(a) cap. XXXIV. pag. 513. fin. (ß) Vers. 29. (γ)
Vers. 211. (δ) Vers. 370. (ε) Vers. 433.

LIBER QUARTUS. 497
CAPUT DUODECIMUM.
De Navibus.

ΣΤΝΟΨΙC.

ivium

Pugna navales

§. II.

Usus

Species varia §. III.

Bellicus & pira-

Insignia

ticus §. I.

Picta §. IV.

unde

Effigiata §. V.

§. I.

Δ bellicum apparatus etiam per-
tinent *naves*. Iis enim Græci ad
Trojam expugnandam profecti,
nec MCLXXXVI; ut liquet ex cata-
ly, qui est *Iliad.* II: (α) et si Τηυκυ-
des (β) MCC enumeret. In illis
oque pugnarunt armis nauticis instructi:
Iliā ξυστὰ ναύμαχα conti navales, *Iliados*
(γ) Achilles utique *Iliad.* IX. (δ)
se navali classe duodecim civitates
pugnasse:

ἰώδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ ἀνθρώπων.

I i

Duo-

α) α *Verf.* 494. ad fin. c. *Parr.* II. γμα *Βασίλ*α *ημοσμε*
audir. (β) *lib.* I. *pag.* 8. Δ. (γ) *Verf.* 677.
(δ) *Verf.* 328.

Duodecim autem urbes hominum classe vastavi.

Et Ulysses prædicat se novies bello navali imperasse :

Εἰνάνις ἀνδράσιν ἦρξα καὶ ἠκυπόροισι νέεσσιν
Ἀνδρῶν ἐς ἀλλοδαπούς.

Novies viris imperator fui & velocibus navibus

Viros adversus externos:

Odyss. XIV. (α) Ita vero piratae veteres, passim navibus omni armaturæ genere instructis, huc illuc grassabantur; & mari terraque infesta bellis ac latrociniis omnia loca habebant, ut ex multis HOMERI locis (β) constat; & ex THUCYDIDE confirmatur initio libri primi. (γ) Et quidem tradit, eorum more constructas habuisse suas naves heroas Homericas, non utique *τετῆας σπυριδωμένας*, sed concavas magis, ut apparatus bellicus cum ipsis infra in navi jaceret: sicuti explicat SCHOLIASTES. (δ)

§. II. *Ab hoc utique hominum genere processerunt navales pugnae, quæ postea in Græcia fuerunt celebratae. Earum primam*

(α) Vers. 230. seq. (β) Vid. Odyss. III. Vers. 73. seq. IX. Vers. 254. seq. & cf. AUCTOR. Noster sup. libro II. cap. IX. pag. 192. seqq. (γ) pag. 4. d. (δ) ad lib. I. pag. 2. lit. α.

miam inierunt Jones cum Cyro; postea Polycrates, qui varias insulas sibi subjecit. Tum Phocenses prælio navali Carthaginenses superarunt; donec tandem Medico bello Darii ac Xerxis tempore, majoribus classibus dimicatum, ut narrat THUCYDIDES. (α)

§. III. Ac primæ quidem naves erant longæ, longoque remorum ordine agebantur; qui modo plures, modo pauciores fuere. *Odyss. IX., (β)* mentio fit *νὸς εἰκοσὶοιο navis viginti remis acta. At Iliad. II., (γ)* quinquaginta remiges, iidemque sagittarii in septem Philoctetæ navibus ab HOMERO collocantur,

- - ἐρέτω δ' ἐν ἑκάσῃ πεντήκοντα·

- - remiges autem in unaquaque quinquaginta

(Erant.)

Quales naves *πεντηκόντοροι quinquaginta remigum* communiter Græcis dictæ, quæ maximum omnium habuerunt usum. Primum apud Græcos his navigasse tradit Phocæenses HERODOTUS *Clio: (δ)* οἱ δὲ φωκαῖες οὗτοι ναυπλίησι μακρῇσι πρῶτοι Ἑλλήνων ἐχρήσαντο, καὶ τὸν τε Ἀδρίην, καὶ τὴν Τυρσηνίην,

I i 2

καὶ

(α) *lib. I. pag. 12. seq.* (β) *vers. 322.* (γ) *vers. 719. s. Catal. Ναυτίου vers. 226.* (δ) *s. lib. I. cap. 163. pag. 67.*

καὶ τὴν Ἰβυεῖαν, καὶ τὸν Τάρτησον οὗτοι εἰσι ἡ
 καταδίζαντες· ἐναυτίλοτο δὲ οὐ φογγύλασι ναυσί,
 ἀλλὰ πεντακοντέροισι. *Hi Phocæenses primi Gra-*
corum longis navibus usi feruntur: Adriamque
simul & Tyrrheniam, Iberiam atque Tartessum
occupaverunt. Navigiis autem utebantur non
rostratis, sed pentecontéris, h. e. lembis quin-
quagenam remorum. Ejusmodi fuit Argo
 πεντακόντορος, ut ex Argonautarum numero
 constat, qui fuerit ἀνιπέραι, ipsi remiges: (α)
 etsi THEOCRITUS in *Hyla* (β) *τριακοντά-*
ζυγον dicat, *tricenis utrinque remis impulsam.*
 Fuit utique hoc navis genus affine *Galea*,
 quæ hodie obtinet apud plerasque gen-
 tes. Cæterum *τρίηρης* *triremes*, quibus
 creberrime usi veteres, longo tempore
 post heroas inventæ; & quidem primum
 Corinthi, ut tradit THUCYDIDES. (γ)

§. IV. Solebant porro *naves pingi* ac
 illustrari variis coloribus: unde eas sub-
 inde HOMERUS (δ) vocat *μικτοπαρέους*,
ποικιλοπαρέους *miniatis ac punicatis veluti genis.*
 Ita VIRGILIUS quoque *Æneid.* VIII. (ε)
pietas carinas celebrat; ubi SERVIUS: (ζ)
Homerus meminit, quod naves pingebantur
rubri-

(α) *Cid. nor.* (β) *s. Idyl. XI. l. Vers. 74.* (γ) *lib. l.*
p. 10. B. (δ) *iliad. II. Vers. 637. s. Catal. Nav.*
Vers. 144. Odys. X. v. 123. & Odys. XXIII. Vers. 271.
 (ε) *Vers. 93.* (ζ) *Cid. ad Æneid. X. Vers. 157.*

LIBER QUARTUS. 501

Thracia. Morem hunc pervetustum tra-
 : HERODOTUS *Thalia*: (α) Τὰ δὲ πλαιῖν
 : *ισαὶ αἱ νῆες ἦσαν μιλλησφύες.* *Antiquitus*
 : *tem naves omnes erant rubrica delibutæ.*
 : *sterioribus quoque seculis passim na-*
 : *vis pictæ.* SENECA *Epist.* LXXVI: (β)
 : *vis bona dicitur, non quæ pretiosis colori-*
 : *picta est, nec cui argenteum aut aureum*
 : *trum est, nec cujus tutela ebone calata est.*
 : *ysueverant autem certas imagines in iis de-*
 : *gere, a quibus ipsæ naves habebant*
 : *men.* Ita apud VIRGILIUM *Aeneid.*

(γ) naves dictæ *Pistris*, *Centaurus*,
Thera. Tauri quoque nomine infi-
 is fuit illa, qua transvecta Europa, ut
 dictum est ab AGATHARCHIDE CNIDIO in
us Europis. (δ) Sic apud LUCIANUM (ε)
 ἡ *sive Votis*, navis prora utrinque ha-
 : τὴν ἐπ' αὐτοῦ τῆς νηὸς δεῦρ' ἴσται *Isin deam*
 : *cujus nomine navis appellabatur.*

§. V. Sed enim soliti quoque *deorum*
gines habere in navibus tutela ergo; qua-
 : *Phoenicibus Πάτακος Patæci apud HE-*

(α) s. lib. III. cap. 38. pag. 184. (β) Tom. II opp.
 p. 295. seq. (γ) apud VIRGILIUM fere ubi-
 que legitur *Pistris* ut lib. cit. Vers. 154. de Cen-
 sauro Vid. ibid. Vers. 122. Et 155. seqq. *Chimæra*
 cod. lib. Vers. 118. Et 223. (δ) apud NATA-
 LEM COMITEM *Mythol. lib. VIII. cap. XXIII.*
 pag. 912. (ε) Tom. II opp. pag. 494.

Πύργους τ' ἐπὶ οὐ μὲν ἀπέχοντες γ' ἰδίῃσιν
 Ναῖμιν,

*Qui primi Thebarum fundamenta jecerunt
 septem portas habentium,*

*Turribusque circumdederunt. Cum absque
 turribus non possent*

Habitare.

Nempe ob *Pblegyas* a quibus continuo infestabantur, ut ait SCHOLIASTES. (α) Ea de causa Laomedon quoque muris circundari urbem Trojanam coactus, cui operam navavit Neptunus; *Iliad.* XXI. (β) Et in universum HOMERUS civitates *ὑπὸ πύργῳ*, *ἐν πύργοις* vocat, (γ) ob turres moniaque quibus munita. Solitum autem aggerem e terra muris accumulari, exemplo Trojæ, cui *ἀμφόχυντο πύργες*, *muris aggere factus* tribuitur *Iliad.* XX. (δ)

§. II. *Hinc nata obsidiones, quibus urbes expugnarentur. Ejusmodi decennalis fuit ad Trojam: Cujus mora causam extitisse THUCYDIDES (ε) ait, non tam hominum, quam pecuniarum penuriam. Quippe minorem exercitum commentus defectu duxere pro numero, quem belligerando ibi alitum in credebant. Nec omnibus etiam copiis usi, sed*

(α) ad loc. cit. (β) *Verf.* 446. coll. *præcedd.* (γ) *Iliad.* VII. *Verf.* 271. *Iliad.* I. *Verf.* 129. *Œc.* (δ) *Verf.* 145. (ε) lib. I. pag. 2. C. D.

ad agriculturam Cherronesi se converterunt ad atrocinitum, quandoquidem non sufficiebat comveatus. Unde Trojani tam diuturno tempore Græcis restiterunt, certantes cum eximo hominum dispersorum numero, cui erant ares. (α) Finitimas urbes hinc inde vastarunt, ne auxilio essent Trojanis: ite PLUTARCHUS in *Homero*. (β) Achilles illis dux; qui hoc nomine prædicat, se classe depopulatum duodecim civitates: pedestri vero militia undecim circa Trojam. In quibus Lyrnessa fuit extra abstulit Briseidem *Iliad.* XIX. (γ)

§. III. Castra muris obsepire ac concludere moris fuit. Hoc namque Græcos fecisse, simul atque ad Trojam venerunt, auctor THUCYDIDES: (δ) Ἐπειδὴ δὲ ἀφαιόμενον μέγχι ἐπ' Ἀπύου, δῦλον δὲ τὸ γὰρ οὐκ αὖτε ἐπ' Ἀπύου οὐκ αὖτε ἐπ' Ἀπύου. Postquam autem appulerunt, praelio vicisse clarum est: non enim muris exercitum ac castra cingissent. SCHOLIASTES (ε) factum ait, ab barbarorum incursionibus, διὰ τὰς τῶν βαρβάρων ἐπ' Ἀπύου. In hunc modum ingens ille furor *Iliad.* VII. (ζ) sub finem obsidionis a Græcis dicitur HOMERO constructus,

li 5

quum

(α) hucusque THUCYDIDES pag. cir. 8 seq. (β) pag. 262. lin. 23. (γ) vers. 246. (δ) lib. I. p. 2. D. (ε) ad b. l. (ζ) vers. 436. seqq.

Iliad. VII. (α) & *Iliad.* lib. VIII, (β) Hector per præcones jubet senes juvenesque vigilare circa urbem; ac mulieres ignem habere in domibus luculentum. Ex hoc more XENOPHON *Pædia* lib. III. (γ) καὶ τίτι μὲν δεητοποινοῦσάμενοι καὶ φύλακας κατασκευάμενοι, καὶ πύργα πολλὰ τρὸς τῶν φυλάκων καύσασκε, ἐκοιμήθησαν. Itaque tunc cœnatî, constitutis excubiis, & ignibus ante has excitatis, quieti se dederunt.

§. VI. Exploratores quoque utrinque missi, qui, quæ ab hostibus agerentur, perviderent; ut fit *Iliad.* X: (δ) & apud VIRGILIUM *Æneid.* XI. (ε) Trojanis quoque noctu αὐλοὶ καὶ σείγγες tibiæ fistulaeque in usu: quos audisse dicitur Agamemnon *Iliad.* X. (ζ) Barbaris hoc familiare fuisse olim in Asia liquet ex HERODOTO *Clio*: (η) ubi Alyattes rex Lydorum ἐστρατεύετο ὑπὸ σείγγων τε καὶ πικρίδων, καὶ αὐλοῦ γυναικείου τε καὶ ἀνδρείου. Processit in expeditionem ad cantum fistularum fidiumque, tam muliebris quam virilis. Tubæ quoque usum in obsidione notat HOMERUS *Ilíados* XVIII. (θ)

- 571

(α) *Verf.* 371. *Vid.* & *Iliad.* XVIII. *Verf.* 299. (β) *Verf.* 517. *seqq.* (γ) *pag.* 65. *lin.* 35. *seq.* (δ) *Verf.* 395. *seqq.* (ε) *Verf.* 512. *Vid.* & *Æneid.* IX. *Verf.* 170. (ζ) *Verf.* 13. (η) *s. lib.* h. *cap.* 17. *pag.* 7. (θ) *Verf.* 219. *seqq.*

Οἱ τ' ἰαχε σάλπηξ
 πειλομένων δῆτων ὑπὸ θυμοερίων.

Quando clangit tuba
 propter hostes exitiales urbem cingentes.
 OLIASTES (a) tamen vult hoc κατὰ
 ψῆν per anticipationem ab HOMERO
 um; quia heroicis temporibus non
 inventa tuba, concha duntaxat
 cantur marina.

CAPUT DECIMUM QUARTUM.

De Pugna.

ΣΤΗΝΟΨΙC.

na	Milites adhortari
accipue Trojanæ)	Verbis §. V.
descriptio §. I.	Exemplo & factis
s	§. VI.
te initum pralium:	In pugna:
bum capere §. II.	Bellicum §. VII.
iem disponere §. III.	Mutua provocatio
tio pugna:	§. VIII.
leos precari &c.	Pugna finis §. IX.
§. IV.	§. I.

§. I.

PRæcipua belli pars consistit in pugna. Ea Græcos superasse statim post ap-
 pulsum Trojanos auctor est THUCYDI-
 DES: (a) & PLUTARCHUS (β) narrat
 hac occisum Protefilaum, cujus mors
 notatur *Iliad.* II. (γ) Exin' legati ad re-
 petendam Helenam missi Menelaus ac
 Ulysses, de quibus *Iliad.* III. (δ) Quod
 cum negassent, denuo pugna Græci eos
 laceessere, qua adhuc permanserunt su-
 periores. Inde divisio exercitu, alia
 commiserunt certamina complura, in
 quibus sæpe Trojani victores, præsertim
 cum Achilles a bello desisteret: Usque
 adeo ut urbe magna ex parte excesse-
 rint, castraque sua Græcorum castris
 junxerint, disrupto muro, naves adurere
 parantes: qua de re *Iliad.* VIII. & seq. (ε)
 Cujusmodi irruptiones ab obsessis fieri
 solitas docet HOMERUS *Iliad.* XVIII, (ζ)
 in clypeo Achillis: uti & HESIODUS
 in *Scuto Herculis.* (η)

§. II.

(a) *lib.* I. *pag.* 8. D. (β) *Vis. Homer. pag.* 266.
lin. 18. (γ) *vers.* 698. s. *Catal. Nav. vers.* 205.
seqq. (δ) *vers.* 205. *seq.* (ε) *vid. porim hac*
de re Iliad. XII. *vers.* 49. *seqq.* *vers.* 197. *seq.*
vers. 442. *seqq.* (ζ) *vers.* 282. *coll. vers.* 307.
seq. (η) *vers.* 239. *seqq.*

LIBER QUARTUS. 519

§. II. *Antequam praelium inirent in e habebant cibum capere, ut ad sustinendum belli laborem essent fortiores. Per hoc fieri a Græcis Ulysses Iliados K: (α)*

Ἰλλὰ πάσασθαι ἀναχθῆναι δοῖς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
εἵπου καὶ οἶνιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
*sed vesci jube velocibus in navibus Achivos
Libo & vino: quæ robur mortalium.*

Quod etiam PLATO confirmat libro I. de
(β) Unde & LIVIUS libro IX. (γ)
abit: *In Romanorum militaribus institutis
se positum, ut milites pasti educerentur
aciem.*

§. III. *Aciei dispositio priscis Græcis
tata describitur Iliad. IV; (δ) ubi Ne-
r primo loco collocat equites, pedites
tremo, ignavos in medio:*

Ἰππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσθαι
τεζοὺς δ' ἐξόπθην σῆσιν πολέας τε καὶ ἱσθκοὺς,
ἔρκος ἔμιν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσιν,
Ἵφες καὶ οὐκ ἐθέλων πε ἀναγκαίῃ πολέμῳ.
*Equites quidem primum cum equis & cur-
ribus:*

*Pedites autem a tergo constituit multosque
strenuosque,*

Vallum

n) G. 160. seq. (β) Tom. II. p. 625. D. E. Gid. & lib.
VIII. de Republ. Tom. II opp. p. 559. (γ) cap. 32.
Tom. I opp. pag. 802. (δ) Vers. 297. seqq.

*Vallum ut essent belli: ignavos autem in
medium cœgit,*

*Ut etiam nolens quis necessitate coactus
bellaret.*

Varie tamen hoc intellectum fuisse a veteribus scribit EUSTATHIUS. (a) Quidam enim τὸ Πρῶτον primum pro dextro cornu accipiebant. Τὸ Ὅμιον postremum pro sinistro, dicebantque φάλαγγα πρὸς τὴν μήκην ἐν τῇ μήκει in longitudinem, non ἐν τῇ πλατείᾳ in latitudinem ordinatam. At HERODORUS & APION (β) censabant hanc dispositionem, κατὰ τὸν ἀριθμὸν factam, id est, ad longos ordines ejusdem numeri; iterque quoddam intercessisse, ut per illud irent ac redirent qui vellent. PLUTARCHUS vero lib. de Homero (γ) statuit, præcessisse equites; secutos a tergo pedites: quod videtur convenientius vero. EUSTATHIUS (δ) porro censet, in medio duorum militum unum ignavum fuisse collocatum, ut a generosis traheretur ad officium. Hoc vero esse, quod ait ARRIANUS in Indicis: (ε) ἐν τῇ μέσῃ τῇ μέσῃ

(a) ad h. l. p. 474. lin. 36. seq. (β) apud EUSTATHIUM ad l. m. c. p. 474. lin. 38. (γ) vid. Herodori Historiam, pag. 310. lin. 45. (δ) ad loc. cit. pag. 474. lin. 33. (ε) pag. 185. D. C. apud EUSTATHIUM l. seq. cit. lin. 34. seq.

ῥάλαργα, triplici ordine aciem instruere.
 Sic utique exercitum in acie amplio-
 r. liquet ex eo, quod *Iliad.* XIII (α)
 riones dubitat, num ad dextram, an
 stram Trojanæ aciei partem irruat,
 vero in medium prorumpat:

ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὶς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσους,
 ἢ ἐπ' αἰσθηρόφιν.

In ad dextram totius exercitus, an per
 medios,

an ad sinistram?

an arcēssime autem junctos milites
 ait HOMERUS, (β) cum ait:

ῥέξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκει προβαλόμεν'·
 ὅσπερ ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνίσχοντες
 ἢ ἀνής.

Addensatis ordinibus) *hastā hastā quasi*
vallo facto conjuncta, scutum scuto,
alius super alio:

hypeus nempe clypeum fulciebas, galea ga-
leam, virum vir.

ad etiam repetitur *Iliados* XVI: (γ)
 Achillis copiae educuntur. Sic VIR-
 GIUS *Aeneid.* X: (δ)

incurrunt: haeret pede pes, densusque vi-
ro vir.

ro Nēstor quoque jubet equos con-
 tineri

K k

γ) *vers.* 303. *seq.* (β) *Iliad.* XIII. *vers.* 130. *seq.*
 (γ) *vers.* 211. *et* 215. (δ) *vers.* 364.

tineri suo ordine, ne versentur in pedum turba. Ita nempe equites aggressi equites, pedites pedites. *Iliad.* XI: (α)

Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὅλεον φεύγοντας ἀνάγκη,
Ἰππῆς δ' ἰππῆαι.

Pedites quidem pedites interficiebant fugientes necessitate,

Equites vero equites.

§. IV. *Initio pugna religiose Deus victoriæ consequendæ ergo precabantur; quod passim testantur certamina sive ab exercitu universo, sive a singularibus militibus commissa. Concipiebant & vota de armis præsertim hostium consecrandis; ut constat exemplo Hectoris Iliad. VII, (β) & Ulyssis Iliad. lib. X. (γ) Inde quoque sacerdotes ac vates in exercitu habebant; qui victimas Diis offerrent, & ex visceribus animalium, avium volatu, aliisque divinationibus Deorum voluntatem edocerent. Et moris fuit, ut vates lauro coronatus, facemque gestans in acie præcederet; a quo milites religiose abstinebant: quemadmodum tradit EUSTATHIUS Iliad. XII. (δ)*

§. V.

(α) Vers. 150. seq. (β) Vers. 81. seq. (γ) Vers. 570. seq. (δ) ad Vers. 73, pag. 293. lin. 11. seq. cf. & not. nostr.

§. V. Porro *Duces orationem soliti bere ad milites in acie collocatos, quæstabantur strenue ut pugnarent se vicem veriti; proposita victoriæ gloriæ ac utilitate. Minis etiam usi, ut effector Iliados XV: (α)*

Ὅν δ' αὖ ἐγὼν ἀνάνευθε νῆών ἐτίρωθε νοήσω,
 Αὐτῶ οἱ θάνατον μνίσσομαι.

Quem autem ego seorsim a navibus alibi animadvertero,

Illis ei mortem inferam.

eminit ARISTOTELES *Ethic. III. capite I. (β)* ubi etiam tradit, nonnullos operatores fossas a tergo copiarum, ut aliquid aliud struxisse, ut cogerentur præliari: quomodo fluvio exercitum suum coërcuisse Alexandrum refert IODORUS SICULUS *lib. XVII. (γ)*

§. VI. Nec verbis modo, sed suo quoque exemplo duces militibus præivere. Prii enim fere in acie apud HOMERUM parent: uti peculiariter videre est *Ili. XIII, (δ)* ubi Æneas, Deiphobus, ris ac reliqui Trojanorum duces duntur præcessisse copias suas, ut aricæ bibituræ oves sequuntur,

K. k 2

ωσθ

(α) *Verf. 348. seq. (β) Tom. III opp. pag. 48. A. B. (γ) cap. XXII. Part. II. pag. 504. (δ) Verf. 492. seq.*

- - ὅσι τε μετὰ κῆλον ἔσπιντο μῆλα
 θίβων' ἐκ βοτάνης. - -

- - Ut post arietem sequuntur pecudes
 Bibitura a pastu. - -

Et Principes fortissimi πρόμαχοι antesignani audire gestiunt variis apud HOMERUM locis. (α)

§. VII. Cum vero acies concurrabant, ingens excitabatur clamor: quem ΡΟΕΤΑ cum gruum clangore confert *Iliad.* III: (β) cum torrentibus e monte defluentibus *libro* IV: (γ) cum fluctibus maris agitati *libro* II. (δ) Ἀλαλήτω vocat *Iliados* IV. (ε) quæ vox etiam apud posteriores Græcos obtinuit; in quorum historiis subinde ἀλαλέωον dicti milites, acie congregientes. Forte a repetita voce ἀλάλ. SUIDAS (ζ) ἐλαλεῦ clamare solitos tradit: Οἱ προσώπτες εἰς πόλεμον τὸ ἐλαλεῦ ἐφώνουν μετὰ πρὸς ἑμμελοῦς κινύσιως. Qui praelium inibant, hoc ἐλαλεῦ alta voce exclamabant, cum quodam concinno motu. Mos hic apud omnes pene gentes antiquitus observatus. Sic enim TACITUS (η) Germanis

(α) *Iliad.* III. *Vers.* 31. IV. *Vers.* 354. 452. *Ec.* (β) *Vers.* 3. (γ) *Vers.* 452. (δ) *Vers.* 144. *scqq.* *Ec.* 394. *scqq.* (ε) *Vers.* 436. (ζ) *hac voce.* (η) *De Morib. German.* cap. III. Tom. II. pag. 384.

anis *Barditum* tribuit; LIVIUS (α) *Galululatum & cantum moris sui*: CURTIUS) *Persis trucem & inconditum clamorem*. *irbaricæ* vero gentes hoc nomine *ma-*
me fuerunt celebratæ; unde FESTUS) quoque *Barbaricum* clamorem exerci-
 s vocat. Inde PLUTARCHUS (δ) scri-
 t, ab HOMERO *Iliad.* IV (ε) Græcis
 entium tribui, cum Barbari Trojani
 imensum tollerent clamorem; quod
 factum *Iliad.* IV: (ζ) & quidem

Σειρὴ δειδότες συμάντορες.

Ductorum taciti formidine.

iod Lacedæmoniis etiam consuetum
 sic constat, ut μετὰ αἰγῆς καὶ κόσμου, *st-*
tes & ordinati in aciem prodirent; quo
 cum mandata facilius exaudirent;
 de & fracti clamore ab Atheniensibus
 citato τὰ ἐν αὐτοῖς παρρησιόμεινα οὐκ ἐπα-
 ντες, quia, quæ ipsis præciperentur exau-
 de non poterant, apud THUCYDIDEM lib.

(η) Utrinque tamen ab exercitu
 K k 3 exci-

α) lib.V. cap.39. Tom.I opp. pag.331. (β) lib.III.
 cap.X. comm.1. (γ) hac voce. in FEROSTI
 Cornu cop. col.1134. lin.36. seq. (δ) De Au-
 diend. Poët. Tom.II opp. pag.29. D. (ε) Vers.
 431. (ζ) eadem hac sunt verba qua PLUTAR-
 CHUS allegat loc. c. non alicundo magis desum-
 pta quam ex *Iliad.* IV. Vers.431. (η) pag.
 277. α.

518 ANTIQ. HOMER.

excitatum clamorem patet *Iliad.* XIII, (α) & XV; (β) nominatim vero, etiam a Myrmidonibus hostiles copias aggredientibus;

Ἐκ νηῶν ἔχεται· βοὴ δ' ἄσβεστος ὁρώμεν.

Ex navibus fundebantur: clamor autem immensus ortus est:

Iliad. XVI. (γ) Et passim a clamore heroës Homerici commendantur, βοὴν ἀγαθὴν voce clari dicti, id est παλεμιστῶν bellatores: ait SCHOLIASTES. (δ) Nempe, quia clamor multum facit ad hostem perterrendum: quomodo Hector clamans Danaos equites percellit *Iliad.* XV: (ε) Achilles Trojānos *Iliados* XVIII. (ζ) Ita vero & Cato (η) bonum militem terribilem volebat esse, εὐ χειρὶ καὶ πνεύρῃ μένον, ἀλλὰ καὶ τόνῳ φωνῆς, καὶ ἔπει προσώπου· non manu tantum & gladio, verum & vocis contentione & obtutu vultus. Omninoque praelium universum clamore ac strepitu passim ab HOMERO repletur; unde εὐλοπὶς dictum

(α) *Verf.* 169. & 340. *principio* *Verf.* 834. *seq.*
 (β) *Verf.* 148. *seq.* (γ) *Verf.* 267. (δ) *ad*
Iliad. II. *Verf.* 408. *vid.* & EUSTATH. *ad Iliad.*
 XIII. *Verf.* 123. *pag.* 923. *lin.* 20. *seq.* (ε) *Verf.*
 270. *coll.* *Verf.* 279. *seq.* (ζ) *Verf.* 227. *coll.*
Verf. 222. *seqq.* (η) *apud* PLUTARCHUM *Vit.*
Coriol. *Tam.* I *opp.* *pag.* 216. E.

LIBER QUARTUS. 519

Quam EUSTATHIO, (α) quasi φῶλον
, gentium clamor.

§. VIII. *Lacescebant sese mutuo in
aliis, præsertim duces, & variis op-
robriis insultabant. Peculiariter hoc
estitit Hector, poscens sibi aliquem e
principibus Græcis venire, quicum pu-
net: sorte autem jacta in galeam desi-
gnatus Ajax Iliad. VII. (β) Simile quid
observatum a Timoleonte apud PLUTAR-
CHUM, (γ) qui sumpto a decurioni-
us singulis annulo, miscensque chla-
yde primum exemit tropæi signo;
ade subsecuta ab eo pugna.*

§. IX. *Cæterum pugna fere semper
æquæ terminabatur. Iliad. XVIII: (δ)*

Ἡἷλιος μὲν ἔδρυ, παύσωντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
Φιλόπῳδς κρατερῆς. - - -

*Sol quidem occidit, finemque fecerunt nobi-
les Achivi*

Certaminis asperi. - - -

Iliad. II: (ε)

- - Νύξ ἐλθοῦσα διακρίνει μένος ἀνδρῶν.
- - Nox superveniens dirimit ardorem
virorum.

K k 4

Sic

(α) *ad Iliados I. Vers. 492. pag. 140. lin. 36. seq.*
(β) *Vers. 73. seq. coll. Vers. 175. seqq.* (γ) *in
ejus Vita Tom. I opp. pag. 251. E.* (δ) *Vers.*
241. seq. (ε) *Vers. 387.*

SIC SALLUSTIUS de Bello Jugurth. (a)
Utrique praelium nox diremit. PLUTAR-
 CHUS vero etiam Crasso (β) narrat, Par-
 this οὐ μᾶλλον non moris fuisse vultu maxime, et
 de nocte pugnarent.

CAPUT DECIMUM QUINTUM.

De Cæsis in acie.

ΣΤΝΟΨΙC.

*Vulneratorum curatio**Et §. II.*

§. I.

*Hostibus saepe erepti**Mortui**Contentione §. III.**Ignominiose proje-**Passi §. IV.*

§. I.

Qui vulnera in praelio acciperant, a me-
 dicis curabantur. Qualis Machaon
Iliad. IV, (γ) qui telo e vulnere
 Menelai extracto dicitur illius

Ἀπὸ τοῦ ἔλκους, ἐν ᾧ ἄρ' ἔμα γάρμαρον εἶδ' ἔσθ'.
Sanguinem expressisse, lenia medicamenta
sciens.

Sic POEON *Iliad. V. (δ)* in Marte vulnerato

- O'N.

(a) *cap. 60. pag. 304.*(β) *Tom. I. opp. pag. 562. B.*(γ) *vers. 218.*(δ) *vers. 401.*

- - Ο'δυνύφατε φάρμακα πάσων.
 - - Dolores pellentia medicamina ad-
 bibuit.

Eurypylus quoque læsus *Iliados* XI. (α) petit a Patroclo, ut sagitta excisa vulnus aqua tepida abluat, & medicamina inspergat, quæ edoctus erat ab Achille & Chironis schola; quod hic statim præstitit *μαχαίρῃ cultro*, & amaram radicem imposuit, quæ nonnullis Achillea dicitur, aliis Aristolochia; seu *ἰσχυαίμας* a *σίσ-
 tendo sanguine*; quia hac protinus desinit sanguinis fluxus. Porro apud VIRGI-
 LIUM *Æneid.* XII. (β) quoque

Fovit eâ vulnus lymphâ longævus Jâpi.
 Similiter Nestor vult Machaoni vuln-
 rato humeris aquam calidam affundi
Iliad. XIV: (γ) sed & vinum generosum
περσύνειον pramnium jubet propinari; nem-
 pe quia hoc τῶν φλεγμοναῖς ἐναντιώτατον, in-
 flammationibus maxime contrarium, ait ATHE-
 NÆUS *lib.* I. (δ) At tepidæ aquæ ablutio-
 nem cur adhibuerint, docet EUSTA-
 THIVS: (ε) Τὸ μὲν γὰρ θερμὸν, εἰ καὶ περσύνει
 τὰς ἀλγυθίας, ἀλλὰ αἵματός ἐστιν ἀγνόν. τὸ δ'
 αὖ ψυχρὸν φέρειν ἱκανοῖ, αἰετον οὖν καὶ ἐνταῦθα
 K k 5 τδ

(α) *vers.* 827. *seqq.* (β) *vers.* 420. (γ) *vers.* 5-
seqq. *coll. Iliad.* XI. *vers.* 638. (δ) *pag.* 10. Δ
 (ε) *ad Iliad.* XI. *vers.* 829. *p.* 827. *lin.* 30. *seq.*

τὸ μέν. Etenim. quamvis calida deliniendis doloribus sit apta, sanguinem tamen commovet. Rursus frigida algorem facit: quare medium & hic tenere, optimum. HecTOR vero ictu pene exanimatus aqua fluviatili aspersus est, & simul ea recreatus. Sic XENARCHUS Comicus apud ATHENÆUM lib. VI (α) ait: piscarios verberatos ac animo deficientes aqua injecta solitos refocillari. Simili ratione apud PLAUTUM Amphitryone (β) Bromia,

- - Væ misera mihi,

Animo male' est. aquam velim, corrupta sum
atque absumpta sum.

Docet hoc remedium HIPPOCRATES libro de Liquidor. usu: (γ) Κατὰ ἀνρίων ἐν λειποθυμίαις, τὸ ψυχρὸν καταχέμενον ὠφελεῖ. In animi defectionibus, frigida summis partibus affusa prodest. Atque hæc de re medica veteribus usitata apud HOMERUM exant; ex quibus apparet, summos heroas medendi artem exercuisse, etiam χειρουργικῇ manuali admista.

§. II. Mortui in acie ab hostibus projiciebantur, a feris ac avibus dilaniandi. Hoc enim summæ ignominiae loco sibi passim

(α) pag. 225. C. (β) Adu V. Scen. I. Vers. 5. seq.

(γ) Tom. I opp. Sect. IV. pag. 425. lin. 42. seq.

n minitantur, ac factitant. Sic initio
ados. (α) Achilles,

Πολλὰς δ' ἰσθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
Ἡρώων. αὐτοὺς δ' ἐλώεα πύχθε κύνεσσιν,
Οἰωνοῖσί τε πᾶσι.

*Multas autem fortes animas inferis misit
Hecorum: ipsos autem laniamenta fecit ca-
nibus,*

Avibusque omnibus.

em in Heclore voluit peragere *Iliad.*
XII. (β) & sequentibus, raptato bigis
is cadavere circum muros Trojanos.
d & hic vulneribus multis post mor-
m ab Achivis fuit dilaniatus. (γ) Quod
RVIUS ait in more fuisse, scilicet, ut
teremptos duces omnis vulneraret exercitus;
neid. XI, (δ) ubi VIRGILIUS ait:
ezenti

- bix sex thoraca petitem
Perfossamque locis.

d & in aliorum cadaveribus præter
ilnera lethifera, etiam nunc manus,
inc caput abscissum apud HOMERUM
demus: *Iliad.* XI, (ε) XIII, (ζ) XVII.
) Simili ratione *Æneid.* IX. (θ) Nisus
regis

(α) Vers. 3. seqq. (β) Vers. 335. seqq. & 347. coll.
Vers. 464. seqq. (γ) lib. cit. Vers. 395. seqq.
(δ) Vers. 9. seqq. (ε) Vers. 146. (ζ) Vers. 203.
(η) Vers. 39. & Vers. 63. seqq. (θ) Vers. 331.

regis Rhamnetis caput demit; quod ipsi vicissim obtigit cum Euryalo, quorum capita a Rutulis infixæ hastis. (a) Mos hic barbaris Asiaticis valde usitatus; ut constat ex Xerxe ac Mardonio apud HERODOTUM *Calliope*: (β) qui Leonidæ regis Spartani caput præciderunt, truncumque in crucem egerunt. Quod cum cæso Mardonio referre auctor esset Pausaniæ nepos Lampon; ille recusavit, quod tali facinore patriæ decus ac victoriæ laudem obtereret: Νεκρῶ, inquit, λυμάνεισθαι πρέπει μάλλον βαρβάρους ποιεῖν ἢ σφ' Ἑλλήνων, κφαίνουσι δὲ ἰσθονόμεν. *Barbaros magis quam Græcos in hostis sævire decet, quodque in illis exprobramus. Præclare in hominem ARCHILOCHUS*: (γ)

Τῶντας κολάζειν, οὐ θανάτους εὐσεβείας.

Οὐ γὰρ ἔσθλ' ἀποθανοῦσιν καρτερεῖν ἐπ' ἀνδρείῃ.

Vivos castigare decet, non mortuos.

Malum est enim, viris defunctis conviciari.

Et ipse HOMERUS: (δ)

Οὐχ ὅστις κατέκτανεν ἐπ' ἀνδρείῃσιν εὐχετάσθαι.

Haud justum est de viris interfectis gloriari.

Quare

(a) *ibid.* Vers. 465. seqq. (β) s. lib. IX. cap. 77. & 78. pag. 542. cf. *cf. Polyæn.* s. lib. VII. cap. 23. pag. 462. (γ) apud STOBÆUM *Serm.* CCLXXXIX. in *Defunct.* non exoro. esse continet. pag. 900. (δ) *Odys.* XXII. Vers. 412.

nare rectius Achilles, cum cæsum The-
rum regem Eetionem sepulcri honore
coravit; *Iliad.* VI. (α) Quem imitatus
inibal in funerando Marcello apud
UTARCHUM, (β) aliique.

§. III. Hinc maxima contentio inter
ites fuit, ut cadavera sociorum hostibus
riperent: ut liquet ex Sarpedone *Iliad.*
VI. (γ) & Patroclo *Iliad.* XVII. (δ)
os hinc Trojani, illinc Græci auferre
nati non sine magna cæde. Quod
am a Persis & Græcis factum cæso
sistio apud HERODOTUM. (ε) Ali-
ando etiam cadavera redempta, ut illud
etoris a Priamo *Iliad.* XXIV; (ζ) &
cio eodem illud Achillis postmodum
iræcis, teste LYCOPHRONE *Alexandra*: (η)

Ἰδὲ τὸν ἀντίποινον ἐχέας ἴσον

Ἰακτώλιον παθμοῖσι τελευτῇ μύδρον.

Rursumque pro redemptione aequilibrem

Pactoliam effundens claram laminam.

Nisus apud VIRGILIUM: (θ)

it, qui me raptum pugna preciove redemptum
Mandet humo, - - -

§. IV.

1) *Verf.* 416. *seqq.* (β) *Vit. Marcell.* Tom. I opp.
pag. 315. *fin.* & *seq.* (γ) *Verf.* 565. *seqq.* (δ)
Verf. 120. & 256. *seqq.* (ε) *Calliop. s. lib.* IX.
cap. 25. pag. 521. (ζ) & 228. *seqq.* coll. *inter*
hos *Verf.* 236. *seq.* (η) *Verf.* 271. *seq.* (θ)
Æneid. IX. *Verf.* 213. *seq.*

§. IV. *Pañum etiam initum de cada-*
veribus ad sepulturam reddendis, commissa
pugna: quod Hector satagit Iliad. VII. (a)
 Mos hic passim in Græcorum historiis
 apparet; ut ex *sædere* qui *visiti* essent ca-
 davera *casorum* post pugnam repeterent
 misso caduceatore; quos ὑποσπίνδους νεκρῶν,
 THUCYDIDES (β) ac XENOPHON (γ)
 vocant. In hunc modum quoque in-
 duciæ inter Trojanos ac Græcos factæ,
 ad sepeliendos mortuos *Iliados* VII. (δ)
 Qua in re Gallos dissimiles Græcis no-
 tat PAUSANIAS *Phocicis*: (ε) Οἱ μὲν Ἕλλη-
 νες μετὰ τὴν μάχην τοὺς τε αὐτῶν ἔθαπτον, καὶ
 ἐσκέλευον τοὺς βαρβάρους. Οἱ Γαλάται δὲ οὐκ
 ὑπὲρ ἀναιρέσιως τῶν νεκρῶν ἐπεκυρκαύοντο, ἐπι-
 οὔντό τε ἐπίσους γῆς σοᾶς πυχῆν, ἢ θνεία τε αὐ-
 τῶν ἐμφορηθῆναι καὶ δοῖν πθνητῶσι πολέμιον ἔστι
 ὀφνίθων. Post cladem Græci suorum cadavera
 sepulture mandarunt, & hostibus spolia detra-
 xerunt. At Barbari nullas omnino per cadu-
 ceatorem, quantisper suos ad sepulturam tolle-
 rent, inducias poposcerunt; ac plane ostende-
 runt se nihil interesse putare, humone tegeren-
 tur, an vero a feris & volucris iis, quæ
 solent infesta ad cadavera advolare; dilania-
 rentur.

CAPUT

(a) *Geog.* 290. *seqq.* (β) *lib.* V. *pag.* 394. B. (γ)
Hist. Græc. *lib.* I. *pag.* 338. *lin.* 23. (δ) *Geog.*
 385. *seqq.* (ε) *c.* *lib.* X. *cap.* 21. *pag.* 849. *seqq.*

LIBER QUARTUS. 527
CAPUT DECIMUM SEXTUM.
De Præda bellica.

ΣΤΝΟΨΙC.

<i>Præda:</i>	<i>Distribuendi ratio</i>
<i>Arma hostibus de-</i>	§. IV. &
<i>tracta §. I.</i>	<i>Distributor §. V.</i>
<i>Aurum, æs, fer-</i>	<i>Uſus in</i>
<i>rum &c. §. II.</i>	<i>Remunerando §.</i>
<i>Ejus</i>	VI.
<i>Redemptio §. III.</i>	<i>Adhortando §. VII.</i>

§. I.

Bellicæ prædæ primam ac maximam partem habent arma hostibus detracta; cujus totidem exempla in *Iliade*, (a) quot pugnae aut cædes. Ea victores partim in laudem ac utilitatem sibi sumunt, partim Diis ex voto dedicabant. Ita vero qui subsecuti sunt. Græci, finita pugna, soliti armis hostes spoliare; troæo inde crecto, & manubiis in publicos privatosque usus ablatis. At PLATO. *ib. V. de Repub.* (β) censet illiberale esse & sordida avaritiæ, *πρᾶξις τε καὶ σμικρὰς*
δια-

(a) loca inf. sæp. alleg. (β) *Tom. II opp. pag.*
469. D.

διανοίας muliebris item atque humilis ingenii, mortuorum, præsertim Græcorum cadavera spoliare, exuviasque templis inferre. Quare & Lacedæmoniis hac re interdictum a Lycurgo; ut restatur ÆLIANUS lib. VI. (α) Οἷον οὐκ ἐξῆν ἀνδρὶ Λάκωνι οὐδὲ σκυλεύσει τὴν πολέμιον. Lacedæmonio ne manubias quidem hosti detrahare licebat. Quanquam non satis exacte cæsis Argivis ac Mantineis hoc observasse dicantur apud THUCYDIDEM libro V. (β)

§. II. Præter arma, etiam aurum, æs, ferrum ceteraque hostium bona in prædam venerunt; quippe quæ belli jure omnia victoribus cedunt: quemadmodum XENOPHON libro III (γ) *Pædia*, & PLATO libro I. de leg. (δ) pronunciant, πάντα τὰ τῶν νικωμένων ἀγαθὰ τῶν νικούντων γίνεσθαι. Omnia eorum qui victi sunt bona victoribus cedunt. Ipsi etiam hostes vivi prædæ partem constituerunt. Neque enim perpetuo occidebant; sed captivos servabant, & vel sibi servos retinebant, vel aliis divendebant. (ε)

§. III.

(α) cap. VI. pag. 345. (β) pag. 394. B. (γ) pag. 66. lin. 46. seqq. C pag. 64. lin. 3. seq. (δ) Tom. II opp. pag. 626. B. (ε) Vid. sup. lib. II. cap. XX. de servitute. §. L. II. pag. 259. seqq.

§. III. Reddebant etiam suis nume-
redemptionis pretio; uti Achilles uxore
Ectionis

- Ἀπλὸν λαβὼν ἀπὸ τοῦ ἀπύου

-, Dimisit liberatam accepto infini-
nito liberationis pretio:

l. VI. (α) Item *Iliad.* X. (β) Idem de
yfeide filia contendit Chryses *Iliad.*
(γ) & Priamus de filiis *Iliad.* XXII. (δ)
quoque apud posteriores Græcos,
o constituto pretio, hostes captivi
mebantur. Minam dixit ARISTO-
ES libro V. *Ethic.* cap. X. (ε) Νέμιμον
ἴαν λατρεῖν. Legitimum est captivum
redimere. Quod peculiariter obti-
ne inter Athenienses ac Lacedæmo-
ni memorizæ prodidit HERODOTUS. (ζ)

§. IV. In prædæ distributione magna
ta ratio æquitatis, ne quis justa por-
te fraudaretur. Ita factum ab Ulysse
preis Ciconibus:

ἄσπετος, ὡς μή τις μοι ἀπεμύδατος κτεῖν ἴοντι,
ἵκισιμος, ἢ ne quisquam mihi privatus
abiret parte equali:

3. IX. (η) Idemque repetitum in di-

L I

videnda

) Vers. 427. (β) Vers. 378. (γ) Vers. 20.
(δ) Vers. 49. seq. (ε) *Ibm.* III opp. pag. 87. E.
(ζ) *Erato* s. lib. VI. cap. 79. pag. 359. (η)
Vers. 42.

videnda præda venatus, *sub finem.* (α) Similiter Neleus Elidensibus ablata spolia

Δαιτυεύειν, μή τις οἱ ἀτιμώμενος κίω ἴσσι.

*Dividenda, ne quis sua fraudatus abiret
equali portione:*

Iliados *XI. (β) Quare Ulysses *Odyssæ*
XIII. (γ) ait, se Orsiloichum, Cretensis
regis filium, occidisse, quod se privare
vellet præda,

Οὐκ ἐγὼ με πέρισαι τῆς λείδος ἤθελε πέσαι.

§. V. Porro *prædam dividere* inter
milites *solitus princeps, exercitus dux*, ad
quem ideo singuli, quæ ceperant, de-
ferebant; quod Achilles ait (δ) se fe-
cisse, vastatis urbibus viginti & tribus,
quarum spolia tradiderit Agamemnoni,
eundem questus non satis juste distri-
buisse. Verum enim vero *princeps ex-
peditionis ex omni præda portionem aliquam
extra sortem auferebat.* Quemadmodum
Neleus

Ἐξέλετ' ἄσπετα πολλὰ, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε.

Multa exemit, reliquis populo reliquit:

Iliad. XI. (ε) Ulyssi quoque, ex præda
a Cyclope congesta, eximius cessit arces.

Ἀργείοις

(α) 1. *Odyss. lib. cit. Vers. 549.* (β) *Vers. 704.* (γ)
Vers. 262. (δ) *Iliad. IX. Vers. 328. seqq.* (ε)
Vers. 703.

Ἀρετὴν δ' ἑμοὶ οἶψ' ὑπερμήιδης ἐπῆρει
Μήλων δαιόμενων δέσσαν ἔξοχα.

Arietem autem soli mihi fortes socii.

Dividendis ovibus dederunt pra alia:

dyß. IX; (α) adeoque ex venatu decem habuit capreas, cum socii haberent novem,

- - ἑμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶψ. (β)

- - mihi vero decem elegerunt soli.

imili ratione apud HERODOTUM Callope, (γ) caeso Mardonio, cum praeda ritim distribueretur, Pausaniae Imperitori selectae mulieres, equi, talenta, imeli, aliaque extra sortem. Et apud Romanos veteres Tarquinius, capto Cornilo, Acrysiam insignem genere ac forma mulierem excepit ex praeda, extra sortem; in τῶν ἐφύρων Ταρκύνιος βασιλεὺς ἔξαιρετον λαμβάνει. it DIONYSIUS HALICARNASSEUS *Anquit. Rom. libro IV. (δ)*

§. VI. *Premia quoque rei bene gesta et praeda exempta amicis aliis, virisque virtutissimis: uti fecisse Agamemnonem ait Achilles Iliados IX: (ε)*

Ἄλλα δ' ἀριστέστοι δίδου γέλα χαῖ' βασιλεῦσι.

L I 2

Alia

(α) vers. 550. seq. (β) vers. 160. ejusd. libr. IX. Qδγβ. (γ) i. lib. IX. cap. 80. pag. 543. (δ) pag. 206. fin. (ε) vers. 334. ead. seqq.

Alia autem optimatibus dabat munera & regibus;

eoque modo ipse accepit Briseïdem. Sic Neoptolemus ejusdem filius post direptam Trojam

Μοῖρα γὰρ γέρας ἰσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὶς ἔβαινεν.

Portionem & donum bonum habens naves conscendit,

Odys. XI: (α) accepta Andromache, ut testatur JUSTINUS libro XVII. (β) The- Ieus quoque, secutus Herculem adversus Amazonas, γέρας ἀεικλίον Ἀνδρῶν ἔλαβεν, præmiū virtutis consecutus Antiopen: ait PLUTARCHUS in ejus Vita. (γ)

§. VII. Hac ratione duces soliti militibus præmia polliceri, ut ad bellica certamina vehementius concitarentur. Ita Hector spondet, se daturum spoliū dimidium ei, qui Patrocli cadaver ad- duxerit: *Iliad. XVII. (δ)* Agamemnon quoque Teucro munus honorarium pollicetur a capta Troja; tripodem, equos curules aut mulierem,

Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρῶτον ἐν χερσὶ δέσω,

Primo tibi post me præmiū honorarium in manus ponam:

Iliad. VIII. (ε) Apud VIRGILIUM Æneid. IX.

(α) *Vers. 533.* (β) *cap. III. comm. 6.* (γ) *Tom. I opp. p. 12. d.* (δ) *Vers. 229. seqq.* (ε) *9. 119.*

(a). Ascanius Niso promittit, se exturum ei ex præda arma Turni, alia- complura fortitudinis præmia con- urum. In iis etiam ponetur

- *campi quod rex habet ipse Latinus.*

ἢ περὶ τίμειος, quale apud HOMERUM ius fortissimo cuique viro decerni- ; peculiariter *Iliados* XX: (β) ubi illes petit ab Ænea, num ad se lendum venerit spe τιμίων a Tro- s promissi

ὅτι πρὸς τοὺς Τρῶας τίμειος τίμιον ἔσται ἄλλων, ἀλλὰ σφύταλῃς καὶ ἀρούρης, ὅσας γέμει ἱὸν ἐμὲ κτείνης;

In aliquem tibi Trojani agrum divisuri sunt eximium præ cæteris, omnimodum confitis arboribus & aratione, ut fruaris

i me interfeceris?

ant id genus alia pene infinita, non ut apud Græcos, sed apud Roma- aliosque populos, quibus, veluti bus, militum virtutem duces ac- derunt.

✱ ✱ ✱

✱ ✱

✱

LI 3

CAPUT

CAPUT DECIMUM SEPTIMI
De Pace & Fœderibus.

ΣΤΝΟΨΙC.

<i>Pacis internuntii</i> §. I.	<i>præprimi</i>
<i>Paciscendi ritus, ubi</i>	<i>Jovis nō</i>
<i>Victimæ immolatio</i>	§. VI.
§. II.	<i>Pacis conditione</i>
<i>Vini libationes</i> §. III.	<i>Paciscendi mo</i>
<i>Dextra</i> §. IV.	<i>μνησται</i>
<i>Deorum invocatio</i>	VIII.
§. V.	<i>Ufus</i> §. IX.

§. I.

Belli finis, eademque hujus
Pax. Ea constat vel armorum
cum hostibus domitis victori-
gem, quam volunt, ferunt: vel
certis conditionibus ab utraque parte
sito. Æquius hoc postremum, &
tutius, fiebat per Legatos; quales
laus & Ulysses, post aliquot certa
ab Agamemnone ad Priamum
qui, rebus repetitis, pacem postul-
quod intelligit Ποητα *Iliad.* III. (a)
Priamum introducit ita Helenam
quentem:

(a) Vers. 203. seq.

ἦ δὲ γὰρ καὶ δευρὸς ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
 Σειῶ ἔνec' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.

*Sic etenim et huc olim venit nobilis Ulysses,
 Tui caussa legatus, cum Menelao bellicoso.*

Idem notat *Iliad.* XI: (α) ubi ab Alexandro corruptus Antimachus dicitur Ulyssis: Menelao legatis restitisse in concione, victorque fuisse Trojanis, ut eos de medio tollerent: quod scelus in liberis Agamemnone vindicatur. Nimirum in *tribus locis ac temporibus sacri inviolabilese habiti, omnium gentium consensu, Legati.* *ua de causa δῖος divini dicti κήρυκες caduatores* ab HOMERO, (β) qui huc illuc publicis de causis a regibus ablegabantur. *h ipso etiam Mercurio eorum originem veteres duxerunt.* Lacedæmonii utique hac ratione Talthybio, κήρυκι Legato Agamemnonis divinos honores decreverunt, templumque religiose dedicaverunt; simulque apud ejus gentiles Talthybiadas nationis munus perpetuum esse voverunt; ut testatur HERODOTUS *Polybia*, (γ) & PAUSANIAS *Achaicis*. (δ)

§. II. Fœdera inter ipsos reges intrahebantur, sicuti videre est *Iliados*

L I-4

III,

(α) *Verf.* 123. *seq. coll. Verf.* 138. *seqq.* (β) *Iliad*

IV. *Verf.* 192. (γ) *s. lib.* VII. *cap.* 134. v. 424.

(δ) *s. lib.* VII. *cap.* 23. *fin. pag.* 584.

equidem religione sancitum scio, ne victima
vescerentur homines super qua iusjurandum
conceptum fuisset. Quem etiam morem
observatum scribit (α) in Olympiis,
ubi Athletæ ac Gymnastæ apud Hella-
nodicas jurabant ἐπὶ κέρει τομίων, super
exsecuti suis testibus.

§. III. Vinum deinde ab utraque
parte allatum, eoque misto, libationes e
phiala factæ; unde σπονδαί foedera vocata,
& ὑμνηταί dicti sœdipagi. Ex hoc ritu
apud VIRGILIUM *Æneid.* VIII. (β)

- - Paterasque tenentes

Stabant, & cæsâ jungebant sœdera portâ.
Ita significabant, sanguinem sœdifrago-
rum iri effusum; quemadmodum sibi
ac suis posteris imprecantur apud HO-
MERUM, *Iliad.* III: (γ)

Ὡδὲ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει ὡς ὅδε οἶνος.
Sic ipsorum cerebrum humi fluat sicut hoc
vinum,

§. IV. Dextras quoque jungere in fœ-
deribus erat moris. *Iliad.* II: (δ)

Ποῦ δὲ συνθεσίου τε καὶ ὄρκια βύσεται ἡμῖν;
Σπονδαί τ' ἄρηται, καὶ δεξιὰ, αἷς ἐπένθημι.
Quo jam pactæque & juramenta ibunt nobis?
Fœde-

(α) *ibidem.* (β) *Vers.* 640. *seq.* (γ) *Vers.* 300.
(δ) *Vers.* 339. & 341.

Fœderaque meri libatione sancita, & dextra, quibus confisi sumus.

Sic VIRGILIUS *Aeneid.* XI: (α)

- - Coëant in fœdera dextra.

Nempe dextra fidei symbolum ac arrua veteribus habita: ut ex Glauci ac Diomedis sponsione mutua liquet *Iliados* VI: (β)

Χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πύσσαντο.

Manusque mutuo prehenderunt, & fidem dederunt.

nde Achilles *lib.* XXIV, (γ) ut confirmaret securitatem Priamo,

Ἐλαβε δεξιτερὴν, μήπως δέσῃ ἐνὶ θυμῷ.

Prehendit dextram, ne forte timeret in animo.

Simili ratione ARISTOPHANES *Nubibus*: (δ)

Κῦσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὲς τὴν δεξιάν.

Osculare me, manumque mihi porrige dextram.

SCHOLIASTES: (ε) ἔθος ἦν, ἐπὶ πλείοι καὶ συνθήκῃς βεβαίαις τὰς δεξιάς δίδουαι ἀλλήλους. *Moris erat, ut in fidei fœderumque corroboracionem extræ mutuo sibi darent. Mos hic Persis maxime solennis, quibus dextram sanctissimam*

(α) *vers.* 292. (β) *vers.* 233. (γ) *vers.* 672. (δ) *vers.* 81. (ε) *ad b. l.*

Optimum fidei pignus fuisse tenet DIE-
DORUS SICULUS. (a)

§. V. *Dii vero sacris hujce ritibus*
Testes & Inspeciores advocabuntur, atque vin-
dices fœdificationum: quemadmodum Aga-
memnon invocat Jovem Op. Max.
Solem omnia videntem ac audientem,
Terram, Fluvios, Plutonem ac Proserpi-
nam, & si quod aliud est Numinum,
quæ sceleratos homines sub terra casti-
gant. (1) Cui non absumilis illa obte-
statio Enææ apud VIRGILIUM libro XII.
Æneid. (2) Quod in omnibus omnino
pactis obtinuit, ut non, nisi Diis testi-
buz, iurentur. Æneid. XXII: (3)

אשר יגזר ה' עליהם ויהיו כעמם ויהיו כעמם ויהיו כעמם
ועתה יגזר ה' עליהם ויהיו כעמם ויהיו כעמם ויהיו כעמם

Sei igitur deus reſtes faciendus: bi enim
optime

ತೆರಿಗೆ ಕಾಡು & ಮೈದಾನ ಸಸ್ಯಗಳು.

Similar Objects XIV: (1)

A'k' aye na' t'ape' m'at'at'. a'k' aye' t'ape'
M'at'at' a'k' aye' t'ape' m'at'at'.

Sed age hanc petitionem faciemus. et desuper

Testes anónimos de qui Olympos habitant:

ait Ulysses ad Eumachum.

§ VI.

(c) 34. IVL :ca. II. III. Part II. 222. 441. (d)

Handl. III. Ver. 275, 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076.

ॐ नमः शिवाय ॥ (३) नमः शिवाय ॥ (१)

Verf. 30. 7. 79.

Fœdera que meri libatione sancita, & dextra, quibus confisi sumus.

c VIRGILIUS *Aeneid.* XI: (α)

- Coëant in fœdera dextra.

empe dextra fidei symbolum ac arr-
i veteribus habita: ut ex Glauci ac
iomedis spônſione mutua liquet *Ilia-*
s VI: (β)

Χαίρας τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πρῶτοντο.

*Manusque mutuo prehenderunt, & fidem
dederunt.*

de Achilles *lib.* XXIV, (γ) ut confir-
aret securitatem Priamo,

Ἑλαβε δεξιτερὴν, μήπως δέσῃ ἐνὶ θυμῷ.

*Prehendit dextram, ne forte timeret in
animo.*

mili ratione ARISTOPHANES *Nubi-*
s: (δ)

Κῦσον με, καὶ τὴν χεῖρα δὲς τὴν δεξιάν.

*Osculare me, manumque mihi porrige dex-
tram.*

:HOLIASTES: (ε) ἔθος ἦν, ἐπὶ πλείοι καὶ συνθή-
ε βεβαίαιος τὰς δεξιάς δίδουαι ἀλλήλοις. *Moris*
t, ut in fidei fœderumque corroboracionem
etras mutuo sibi darent. Mos hic Persis
extime solennis, quibus dextram san-
ctissim-

(α) *Verſ.* 292. (β) *Verſ.* 233. (γ) *Verſ.* 672. (δ)
Verſ. 81. (ε) *ad b. l.*

Convolutens omnem perdat prolemque domumque.

Et notarunt Græcorum historici Philippo Macedoni, omnium Principum maxime perfido ac perjuro, pœnam a Numine immissam; quæ in omnem ejus posteritatem derivata. Quamobrem veteres Græci perjurium Deo soli puniendum reliquerunt, ut docet DEMOSTHENES in *Aristocratem*. (a) Unde etiam apud CICERONEM de leg. (ß) *Perjurii pœna divina exitium; humana dedecus.*

§. VII. Porro in fœderibus hoc primum statuebatur: *Ut res ablata restituerentur.* Itaque Agamemnon stipulatur Achivis reddi Helenam, omniaque, quæ cum ea abripuerat Paris. (γ) Accessit etiam multa, eaque singularis, a Primo Græcis persolvenda: nempe ad compensandos sumptus ac labores, quos expeditione sua sustinuerant Græci.

§. VIII. Cæterum peculiare in hoc fœdere fuit, quod singulari certamine, inter Alexandrum ac Menelaum, ita omne transigitur negotium, ut, uno occiso,

alter

(a) pag. 736. G. (ß) lib. II. cap. IX. Vol. IX. opp. pag. 3349. (γ) Iliad. III. Vers. 285.

§. VI. Ex omnibus vero Diis Jo-
 n præcipue in fœderum sanctione invocabant;
 ideo primum locum dedit Agame-
 ion. (a) Inde ὄχιος ille dictus, & ful-
 re armatus in eorum exitium, qui jureju-
 do fallerent. (b) Id vero certissimum
 debant, ut maxime differretur. Ita
 neque Agamemnon, postquam, vio-
 lo fœdere, Menelaum perfide vulne-
 set Pandarus, pronunciat: non irri-
 n fore juramentum, & agnorum san-
 cinem, libaminaque mero facta, ac
 xtras, quibus erant fisci. Etsi namque
 iter non statim in Trojanos animad-
 erat, sero tamen ei luituros poenam,
 in uxoribus ac filiis. (c) Ita in poste-
 etiam vindicatum perjurium, quem-
 modum Pythia Glaucō Epicydide re-
 ondit apud HERODOTUM Erato: (d)

Αἴμα' ὄρκου πᾶσις ἐστὶν ἀνώνυμος, οὐδ' ἐν γούρῳ,
 οὐδὲ πόδες κρατερὸς δὲ μετ' ἵππων ἴσθ' ἔχουσιν
 Συμμάχους ὄλεον γενέην, καὶ οἷον ἔσθ'.

Ast orci natus est, qui natus, qui
 Nullis est proinde, qui natus, qui

Castor.

PAUSA
 (2)
 cap. 8

§. IX. Sed *minus frequens ejusmodi belli compositio fuit*, sapius universæ acies concurrerunt, & internecione finem statuerunt. Nec doli ac technæ ad eum consequendum prætermissæ : quorum facundus parens ab HOMERO (a) laudatur Ulysses. Illius consilio equus ille ab Epeo fabricatus, quo conclusus ipse cum optimatibus Græcorum, Trojanam urbem occupavit, & ferro flammaque penitus delevit. Ita finis impositus bello Trojano, paxque hostium supremo excidio a Græcis constituta.

F I N I S.



(a) *Iliados* XI. Vers. 432. *Odysseas* VII. Vers. 161.
& alibi.



SPECIMEN

ANIMADVERSIONUM

I N

ANTIQUITATES HOMERICAS.

2. **I**N *immensam πολυδίαν inciderant*) Vid. infr. not. ad p. 7. cf. interim *Gyrald. Synt. I. p. 2. publicis monumentis sunt professi*) Qualia plura prostant apud Scriptores, Sacros æque ac profanos. Huc illud omnino pertinet, quod extat Aët. 17, 23. juxta repetita mentio occurrit apud *Clem. Alex. Strom. p. 588. & Isid. Pelus. lib. IV. Epist. 69.* Huc respexit iam *Minuc. Fel. Octav. 52.* ubi vid. *Elmenb. cf. præter asm. Schmidt. & Wolf. in Cur. Phil. ad h. l. atque B. de Idol. lib. I. cap. II. etiam Io. Bos. Dissert. de ara noti Dei. Adde tandem & Lucian. Philopatr. Tom. II. 780. Pausan. Eliac. cap. 14. & Diog. Laërt. Vit. Epicn. ubi refert, eum auctorem Atheniensibus fuisse, ob pestem averſam βαμὸς ἀνυπόμους* exstruerent *H. P. 5. Et qui eā puniunt defunctos*) Videtur etiam esse hic positum esse, nec sensum admittere, nisi *leſus* sub eā uti infr. p. 540. *principes fuerunt duodecim*) itidem *Aristidi* apud *Phor. Bibl. Gr. p. 1303. Aelian. H. lib. VIII. c. XII. Dion. Hal. A.R. lib. VII. p. 478. de Demosth. Eloq. p. 167. Pausan. Attic. c. 40. p. 96. regulis quoque mensibus horum Deorum aliquem præſte, tradit *Cal. Rhod. L. A. libro XXV. cap. 30. H. am sanctæ vero numerus hic duodenarius ab iis habet sit, vid. apud Aelian. V. H. lib. V. cap. XI. coll. I. lib. II. c. XIX. & not. utrobique; add. Salmas. ad 1. Epid. V. 1. Tom. I. p. 413. seq. Videtur etiam id præprie ἱερὸν dictum fuisse, quod fiebat his XII. Diis ita *Harpocr. uti censet Herodorus*) Quem etiam vid. c. 50. p. 109. Malignitatis autem hunc in eo arguit**

XXIV. unde Tribus suas denominarunt) Ac Tribus idem Erechtheis prima est in Inscript. *Sponis* Itin. T. p. 47. et si *Pausan.* alios *ἱερώνυμους* L. c. præminat. H. numero, ordine, nominibus, fati &c. Tribuum ticularum vid. *Harpocr.* vocc. *Ἐρώνυμοι* & *Στρατία* ἱερώνυμοι coll. ibid. *Maussac.* Plura tradunt *Menrsf.* de g. Ath. lib. I. c. VII. *Postell.* de Republ. Ath. cap. II. v. de Rep. Ath. lib. I. cap. II. & lib. II. c. II. *Pausanias* sibi ipsi conferendus Phoc. cap. 10. p. 9. *passim* *ἱεραγέβηλος* audis) Videt. Iliad. I, 370, XVI, 711. Od. XX, 278. Hymn. in Apoll. v. 134. &c. pollinis cognomina, eorumque varias interpretationes L. apud *Macrob.* Saturn. lib. I. c. XVII. Munera ejus in conjunctim tradit *Schol.* ad Iliad. I, 603. etiam si) Alia longe mens est *Platoni* lib. XII. de LL. T. p. 941. Constat tamen de re ipsa ex Hymn. in Merc. 7. cf. *Lucian.* Dial. Apoll. & Vulc. T. I. p. 198. & ad Iliad. XXIV, 24. ducere homines creditus in) Vid. insuper *Phurn.* c. 16, *Petron.* Sat. c. 140. coll. d. not. *Werner.* ad orcum abigere) Quod etiam tra-
Pausan. Arcad. c. 32. ubi idem & Jovis *ἄνακτος* in ferendis nunciis appellatur. H. addet plura ex *Virgil.* *neid.* IV, 238. seqq. *Neptunus mare sortitus est*) que tum internum, tum externum; vid. *Spanh.* ad *Istoph.* *Plut.* p. 253^a. H. *Certamina equestria*) *Pausan.* L. d. huc quoque citat Iliad. XXIII, 584. seq. H. *Ἴππας* hinc sæpe nominatur, ut apud *Aristoph.* *Nub.* v. 83. i tamen si *Schol.* & *Hesych.* voc. *ἵππιος προσιδὴν* con- as, tibi prorsus aliena suadent; notante etiam *Pa-*
an. ad *Harpocr.* pag. 47^a.
P. 10. *Sociam habens* *Εἰρώ*, *Bellonam*) *Homerus* etiam his Iliad. V, 333. *Venus amoris Dea*) Ea cur *Ἀφρο-*
dis dicatur, exponit *Enrip.* *Troad.* v. 984. seq. *Luna* *Ἰσις* ortus suis assignatus) Isque non hominum odo, sed & animalium reliquorum; *Virgil.* *Georg.* 60. coll. *Serv.* *Ovid.* III. *Fastor.* v. 255. seqq. Adco-
le obstetricandi arte eam quoque valuisse colligitur

ex Hymn. in Apoll. v. 115. seqq. vid. plur. *Nat. Com.* lib. III. c. XIII. & *Voss.* de Idol. lib. II. c. XVI. *Et reliquum*) cf. *Hesiod.* Theog. v. 901. *H.* quem citat in hanc rem *Strobaus* Scrm. IX.

P. 11. *Sed enim regiones quoque integra*) Loca vero terræ ei numini dicata, quæ huic essent convenientissima: montes & nemora Pan habuit, prata Nymphæ; *Dion. Hal.* lib. I. p. 30. *H.* *Platoni* hæc quoque Religio probatur lib. V. de LL. pag. 367. & *Ciceroni* lib. II. de LL. cap. XI. vid. & *Spanh.* ad Callim. pag. 370. *Argivi quidem*) Unde *Hæc A'gyia* & *Palaph.* dicitur c. XLIII. vid. & *nos.* ad Minuc. Felic. p. 235. *H.* adde *Strab.* lib. V. p. 215. *B.* Alia est Juno *A'gyonia* ab Eodem lib. VI. init. celebrata. vid. iterum *Spanh.* ad Callim. p. 372. sq. *Quo nomine &c.*) Id *Aristophan.* præsertim usu venit; q. v. *Nub.* v. 602. *Avib.* v. 828. coll. *Aristid.* Or. in Minerv. T. I. p. 21. fin. & *Cicer.* de N. D. lib. III. c. XXII.

P. 12. *Homero dicta passim*) Videl. Hymn. in Pallad. I. 1. & Hymn. II. 3. Idem valet *Πολιάς* apud *Aelian.* V. H. lib. II. c. IX. & *Aristoph.* *Avib.* v. 829. coll. *Schol.* in Sophocl. Philoctet. v. 133. At *Strabo* Minervæ templum & Poliadis ædem scorsim memorat lib. IX. pag. 396. A quod tamen vix dubium alicui movere poterit, qui conf. *Interpr.* *Aristoph.* ad Plut. v. 1194. & *Spanh.* ad Callim. pag. 390. seq. *Πολιάς inde dictus*) Plura Jovis cognomina tradit & exponit *Schol. Sophocl.* ad Ajac. vers. 490.

P. 13. *Subinde comites adjungit*) Lege *Ciceronem* de N. D. lib. II. c. LXVI. ubi totidem verba reperies. *Homeri* loca, quæ huc spectant, sunt de Ulyssæ quidem *Iliad.* II, 165. sqq. & *Iliad.* X, 274. (q. & tota fere *Odyssæa*; ubi Pallas tum Ulyssæ tum Telemachum constanter ubivis comitatur. vid. & *Iliad.* V, 1. 2. *Iliad.* II, 26. seq. *Iliados* I. vers. 414. seqq. & 503. seq. *Auctorem laudans Menandrum*) Comicum puta, cujus vid. *Fragm.* pag. 260. fin. Ejus verba etiam apud *Clem. Alex.* legere est, *Strom.* V. p. 610. C. *H.* Vide etiam h. d. r. *Alex. Genial.*

Genial. lib. VI. c. IV. f. 325^a. *observatores*) Unde in *Arriano* dicuntur in *Epiſt.* lib. I. cap. XIV. *Seneca* quoque *Epiſt.* 41. ait: *Sacer, intra nos ſpiritus ſedes, malorum bonorumque noſtrorum obſervator & cuſtos.* Eund. *epiſt.* 110. & *Cenſor.* de *Die Nat.* cap. III. *H. ſpræſtat ad mala*) Sequentia quoque verba digna ſunt hic legantur: *quibus aſſiſtentibus poſt mortem, auſerimur in meliorem vitam, aut condemnatur in ſeriores: per quos aut vacationem meremur, aut diſum in corpora. H.*

P. 14. *Creditum quoque &c.*) Vide hac de opinione *ſigent.* *Mythol.* lib. III. c. VII. *Alex. Genial.* lib. II. c. IX. f. 85^a. *Gyrald.* *Synt.* L. pag. 15. Præ omnibus ſatis ſi faciet *Hadr. Junius Animadv.* lib. IV. cap. XII. *Plut.* ſane huic debet *Feithius* noſter, cuſque ſcriptis æquæ liberaliter uſus fuiſſe videtur; quo nomine c. & in ſequentibus ſæpius a nobis conſerendus. *Sio ique Servius*) Cuius verba ita ſupple: *auris Memoria uſecrata eſt; frons Genio: digiti Minerva, genua Memoridia. H.* cf. Eund. ad *Aeneid.* III. 607.

P. 15. *uti dicitur Iliad. XXIV.*) *Locus* eſt utique viſu ignus. Ceterum quæ de *Niobes* liberis ibi narrantur tam legere poteris apud *Ovid.* *Met.* VI. fab. 4. *Hyd.* c. IX. *Pburn.* cap. 32. Quibuſcūm cf. *Plut.* de *Superſtit.* T. II. pag. 170. *Ac Apollinem quidem*) *Diſcrimen*, ſed non perpetuum. *Buphagum* *Dianæ ſagittis nſixum* memorat *Pauſan.* *Arcad.* c. 27. ſin. Eandem *Proſerpinam* ſibi mortem minari queritur *Tibullus* III. 5. *Calliſto* *Lycaonis filia* idem fatum experta, uti recte *Apollod.* lib. III. p. 165. m. *H.* *Pluribus h. d. r.* vid. *ſigent.* lib. L. c. XI. coll. *ibid.* not. & *Macrob.* *Saturn.* I. cap. XVII. *Ita quoque apud Pindarum*) cf. etiam *uſan.* *Corinth.* c. 26. A. *meminit Strabo &c.*) apud eum tamen nonniſi hæc nobis reperta, quæ lib. X. p. 5. B. de *Apolline* ac *Diana* commemorat: *quod peſtiferiales morbos, & mortes ſponte accidentes his diis uſtare ſoleant; τὰ λοιμικὰ δὲ πᾶσι καὶ τοὺς αὐτομά-*

suma : montes & nemora ran habuit, |
Dion. Hal. lib. I. p. 30. *H. Platoni* hæc
 probatur lib. V. de LL. pag. 67. & *Ca*
 LL. cap. XI. vid. & *Spanh.* ad Callim. pa
quidem) Unde *H'ra A'gyia* & *Palaph.* |
 vid. & *nor.* ad Minuc. Felic. p. 235. *H.*
 V. p. 215. *B.* Alia est Juno *A'gyonia* ab
 init. celebrata. vid. iterum *Spanh.* ad *Ci*
Quo nomine Ec.) Id *Aristophan.* præse
 q. v. Nub. v. 602. Avib. v. 828. coll. *Ar*
 nerv. T. I. p. 21. fin. & *Cicer.* de N. D. lib.

P. 12. *Homero dicta passim*) Videl. *H*
 I, 1. & Hymn. II, 3. Idem valet *πολιός* :
H. lib. II. c. IX. & *Aristoph.* Avib. v. 825
Sophocl. Philoctet. v. 133. At *Strabo M*
 & *Poliadis* ædem seorsim memorat lib.
 quod tamen vix dubium alicui moveri
 conf. *Interpr.* *Aristoph.* ad *Plut.* v. 1194
Callim. pag. 590. seq. *Πολιός* inde di
 vis cognomina tradit & exponit *Schol.* s
 vers. 490.

P. 13. *Subinde comites adjungit*) Leg
 N. D. lib. II. c. LXVI. ubi totidem verb

istro mox citr. etiam Iliad. II, 306. coll. ibid. *Schol.* ussam vero lucorum eorundemque originem evoluit *reegg.* Quæst. 48. ex *Tacito H.*

P. 18. περιβολον vocat Pollux) Cujus tamen vocis is non tantum est in sacris, quin & profanis. vid. *wpocr.* voc. ἱερὸς Ζεύς. Neque lucos modo, sed templa quoque, imò & singulas statuas tali septo circumdari oris erat; ceu patet ex *Pausan.* Corinth. c. 3. & 33. & cad. c. 37. p. 675. itemque *Varrone* de L. L. lib. VI. 58. H. in *luco Diana Seruatr.*) cf. *Aelian.* lib. V. c. VII. & ibi *Perizon. H.* Quos ad custodiam) vid. nos t. ad p. 35. in *Hebrais gentium obseq. moribus* &c.) ecimina vid. Jud. III, 7. 2. Reg. XVII, 10. coll. Exod. CXIV, 13. Deutr. XVI, 21. cf. quoque *Ripping.* Ant. m. libro I. cap. VIII. & *Lips.* ad *Tacit.* de Moribus rm. cap. 9. H.

P. 19. ἀπὸρ Dodonam illa quercus) sic olea Minervæ ra *Virg.* Georg. II, 181. Laurus Apollini &c. vid. *Spanh. Callim.* p. 398. seq. de Dodonæa quercu vid. nos infr. p. 127. templa) quæ primitus sepulcra fuisset tradit *m. Alex.* Protr. p. 29. cf. *Euseb.* Præp. Ev. lib. II, cap. pag. 71. Primus eorum fabricator fuisse dicitur aut oroneus Aegyptius, aut Metrops, aut Acacus apud nob. adv. Gentes lib. VI. p. 191. vid. *Dempst.* ad *Rosin.* I. c. II. ναὸς vocarunt) Differentiam inter vocc. is & θυμός tradit *Schol. Eur.* Hec. v. 146. παρὰ τὸ αὐτὸ) Quo facit *Pind.* Olymp. V. ubi Jupiter dicitur Κρόνιον ναίων λίπον.

spondere videtur huic vocabulo Hebr. מִיָּדָה, quod *viraculum* denotat, uti observ. *Brunings* Comp. Ant. xc. p. 196. H. ἱερὸδῶς) lege ἱερὸδῶς. *Herodorus* Σίμης) vid. *Uran.* c. 143. & 144. H.

P. 20. quibus omnia debent esse patentia) Eadem fere ins fuit *Xenoni* ac *Platoni* apud *Clem. Alex.* Strom. V. 184. & *Theodoret.* Tom. IV. p. 519. B. H. *Persarum* nio) qua de vid. *Strabo* lib. XV. p. 732. C. *Herod.* Clio

cap. 131. cf. *Pausan.* Achaic. c. 5. plura dabit *Briffon.* de R. P. lib. II. §. XXX. pag. 362. sqq. *H.* editio in loco) qualia Apollinem etiam adamasse dicit *Hom.* Hymn. in Eund. v. 144. sq. vid. & *Lucian.* de Sacrif. p. 367. adde *Hoffm.* de Templ. lib. I. c. V. p. 23. & *Spanh.* ad *Callim.* p. 370. apud Persas etiam hoc observare est: exemplum dedit Cyrus apud *Xenoph.* Pæd. VIII. p. 184. *H.* *Pausan.* in *Græc. urbibus*) vid. *Corinth.* c. 2. 31. &c.

P. 21. *τοῦτ' ὁρα*) vid. *Hesych.* voc. *ἱεράκιος* *Ζῆς*. Minervæ quoque templum in summo montis cacumine collocatum occurrit apud *Dion. Hal.* lib. I. p. 12.

P. 22. *Melanthe de Sacrif.*) Est hoc inter illa testimonia referendum, quæ cum ipsis sæpe observationibus ex *Nat. Com.* Noster excerptis, recto tamen hujus nomine; quod subinde facere illi amant, qui in antiquitate pervestiganda se primitivos fontes adiisse Lectoribus imponere volunt. Hujus ne volam quidem, vel aliud vestigium nobis reperire datum est, nisi apud eundem *Nat. Com.* lib. I. cap. X. p. 22. Ejusmodi quoque sunt *Promach.* *Heract.* & *Dionys. Thrax* infr. a Nostro ex Eodem citati; quos forte *Natur. Comiti* videre, nobis audire modo datum fuit. *ἀετός*, *aquilam*) Ita *Tacitus* Græcum reddidisse videtur *Hist.* III. cap. 71. fin. ubi *aquilas Capitolii fastigia sustinuisse ait.* *cujus passim mentio apud Pausan.*) vid. *Corinth.* cap. 7. pag. 126. fin. *Eliac.* Prior. c. 10. p. 398. sq. cf. *Lips.* ad *Tacit.* l. m. c.

P. 23. *Τέστον ἀπὸ τοῦ*) vid. *Pausan.* *Attic.* c. I. fin. ibid. c. 40. fin. & *Clem. Alex.* Strom. V. p. 559. fin. *H.* docet *Plutarchus*) adde *Porph.* de Amro Nymph. p. m. 251. *Clem. Alex.* Strom. VII. p. 724. *H.* vid. quoque *Vitruv.* lib. IV. c. V. & *Lips.* ad *Tacit.* *Hist.* III. c. 24. fin. *Promachidas* *Heract.* atque *Dionys. Thrax*) Malim legeres *Promathidas* vel *Promethidas* ex *Athemas* & *Schol. Apollon.* ad *Arg.* II, 817. vid. *Voss.* de *Hist. Græc.* pag. 408. *H.* cf. etiam quæ modo ad pag. 23. diximus. Testimonia modo allata rem satis probant: Tu eos, qui se videti nolunt, parum cura.

P. 24. *Ac tale Atheniens. struxit Aelianus Imper.)* gendum utique Aelius Hadrianus ex *Pausan.* Att. c. fin. Ejus templi, ni fallor, etiam meminit l. c. c. 5. 1. cf. *Gronov.* Præfat. in Feithium H. vid. & *Méhrs.* then. Att. lib. II. cap. XIII. & de Fort. Athen. cap. ult. *antheon Roma*) Quod Jovi Ultori ab Agrippa factum; *in.* H. N. lib. XXXVI, 15. ab Hadriano restauratum, ref. *Byntian.* in Ejus vita c. 19. H. *more Get. Grac. inscriptum esset*) Inscriptio hæc non fuit templi, quod Apoloni fuerat dicatum, sed donariorum, mensarum &c. d. Nostrium infr. pag. 86. cf. interim *Kuhn.* ad *Aelian.* bro I. cap. XX. H.

P. 25. *Qua ab Aegyptiis transit ad Græcos*) vid. h. d. r. *osser.* Arch. Gr. lib. II. cap. I. cf. Auctores supr. cit. ad 5. *affirmat Lucianus*) Testes hujus rei plures, vid. *Ierod.* Euterp. cap. 142. cf. quoque *Euseb.* P. E. lib. I. c. I. p. 17. D. & p. 29. (sq. *testis Varro*) Verba hæc quoque *August.* excerpta legas in Ejus *Fragm.* p. 46. seq.

P. 26. *Quod in ejus Vita laudat Plutarch.)* *adonis-ortu* græcus textus habet, quod male ab Interpr. per exaginta redditum, aliis quoque errandi occasionem fecit. Ceterum Numam hæc a Moysæ accepisse tradit *Clem. alex.* Strom. I. p. 304. D. Numam utique Pythagoricum abent, quorum apud Eundem symbolum extat: *Dei imaginem annulo non esse insculpendam*; Strom. V. ag. 559. C. vid. & *Max. Tyr.* Dissert. XXVIII. H. *Euseb. Chron. lib. II.*) in not. ad lit. (d) dele p. 108. vid. modo p. 47. sq. ubi de Cecrope potissima mentio. Accepimus ita hanc allegationem a B. Præceptore nostro, adposuimus eam, cum nondum nobis lectum esset Proœmium hujus secundi libri, ubi nuper demum nobis quasi aliud agentibus p. 55. hæc verba occurrerunt: *Hic (Cecrops) primus omnium locum nominavit; simulacra operit; aram statuit; victimas immolavit, nequam istiusmodi rebus in Græcia usquam visis.* Non videtur hic locus a *Menysio* observatus, qui de Reg. Ath. lib. I. cap. IX. & XII. multa de Cecropis institutis a 5 deque

10 ANIMADVERSIONES

deque ejus cum Moyse cœvitate differens, *Isidori* potius Hispalensis quam *Eusebii* meminit, ex quo tamen ille ipsissima hæc verba transcripsit libro VIII. Origin. cap. XI. col. 193.

P. 27. *Cujus moris est. Vestigium apud Phœnec.*) Eod. *Pausan.* teste l. & p. cit. H. *Eusebius lib. I. Præp. Ev. observat*) circa Phœnicum historiam, quam ex *Sanchuniarone* ejusque editore *Philoſo Byblis* eruit l. c. p. 33. A.

P. 28. *Testantur quam plurima apud Paus.*) Vide modo *Achaic. c. 21. p. 577. ibid. c. 26. p. 592. &c. ut tradit Harpocration*) voc. Δαιδάλου ποιήματα. ubi ἐπὶ τῶν ἀκριβοῦντων τὰς τέχνας. Plura non leguntur in Codd. expressis, quos vidimus, *Gronov. & Blancard.* Observatum quoque est a *Maussac. ad Harpocr.* l. c. in Vet. MS. alia de Dædalo ejusque operibus non inveniri. Ea vero, quæ *Scalig. ex Suid.* fonte desumpta, ad *Euseb. Chron. lib. II. p. 434.* apposuit verba, ibi ita leguntur: *Græci scribunt veterum simulacra τῶν ποσὶ συμβεβηκότα fuisse: primum autem omnium Dædalum διαβεβηκότα fecisse. Grammatici Παροιμιολογῆται, & Harpocration: Δαιδάλου ποιήματα. Εἰπὶ τῶν ἀκριβοῦντων τὰς τέχνας: ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ δημιουργοὶ συμμεμνηκότα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐποίουν. ὁ δὲ Δαίδαλος ἀνεπίτασεν αὐτοὺς καὶ τοὺς πόδας διέτησε.* Confer jam Nostrium; eodem uterque vitulo arasse videtur. Plura non addimus. lege *Scalig. pag. cit. integr.* & si tibi ad manus est *Palaphætus*, vid. c. 22. coll. ibid. not. qui & abs *Euseb.* hanc in rem cit. lib. II. *Chron. p. 109. & Pausan. Boeot. cap. 3. p. 716.* Δαίδαλος igitur modo simulacra denotant, ut testatur *Paus. l. m. c. modo, artificiosa quæcunque Iliad. V. 6. XIV, 179. &c.*

P. 29. *Sedenti Minerva simulacrum*) Quale etiam commemorat *Pausan. Att. c. 26. p. 62. & Junonis sedentis Corinth. c. 17. p. 148. lignea, quam ξίαντα dixerunt*) Præstat verò ξίανον pro quovis simulacro accipere; quandoquidem *Lucian. Pseudom. aurea & argentea ξίαντα memorat. Eurip. quoque Troad. v. 515. simpliciter dicit*

τὸδ' ἱερὸν ἀνάγεται ξίανον.

vel certe si ab aliis distinxeris quæ ἀγάλματα dici consue-

Ac tale Atheniens. struxit Aelianus Imper.)
 n utique Aelius Hadrianus ex *Pausan.* Att. c.
 Ejus templi, ni fallor, etiam meminit l. c. c. 5.
Irono6. Præfat. in Feithium H. vid. & *Meurf.*
 ite. lib. II. cap. XIII. & de Fort. Athen. cap. ult.
n Rome) Quod Jovi Ultori ab Agrippa factum;
 N. lib. XXXVI. 15. ab Hadriano restauratum, ref.
 r. in Ejus vita c. 19. H. *more Vet. Græc. inscri-*
ptæ) Inscriptio hæc non fuit templi, quod Apol-
 rat dicatum, sed donariorum, mensarum &c.
 strum infr. pag. 86. cf. interim *Kühn.* ad *Aelian.*
 cap. XX. H.

Qua ab Aegyptiis transit ad Græcos) vid. h. d. r.
 Arch. Gr. lib. II. cap. I. cf. Auctores supr. cit. ad
firmat Lucianus) Testes hujus rei plures. vid.
Euterp. cap. 142. cf. quoque *Euseb.* P. E. lib. I. c.
 . D. & p. 29. (sq. *testis Varro*) Verba hæc quoque
 β. excerpta legas in Ejus *Fragm.* p. 46. seq.

Quod in ejus Vita laudat Plutarch.) *ισδομ-*
ρæcus textus habet, quod male ab Interpr. per
 a redditum, aliis quoque errandi occasionem fe-
 erum Numam hæc a Moyse accepisse tradit *Clem.*
 rom. I. p. 304. D. Numam utique Pythagoricum
 quorum apud Eundem symbolum extat: *Dei*
m annulo non esse insculpendam; *Strom.* V.
 C. vid. & *Max. Tyr.* Dissert. XXVIII. H. *Euseb.*
ib. II.) in not. ad lit. (δ) dele p. 108. vid. modo
 . ubi de Cecrope potissima mentio. Accepimus
 : allegationem a B. Præceptore nostro, adposui-
 m, cum nondum nobis lectum esset Proœmi-
 us secundi libri, ubi nuper demum nobis quasi
 gentibus p. 55. hæc verba occurrerunt: *Hic* (Ce-
primus omnium lovem nominavit; simulacra
ram statuit; victimas immolavit, nequa-
stiusmodi rebus in Græcia usquam visis. Non
 hic locus a *Meursio* observatus, qui de Reg.
 . I. cap. IX. & XII. multa de Cecropis institutis
 a ; deque

Achaic. cap. 25. fin. & Arcad. cap. 13. init. ibique *Scheff. Vel usque ad nuptiarum tempus*) Sic virginis usque ad pubertatem durans Minervæ sacerdotium meminit *Pausan.* Arcad. c. 47. *Idem* quoque refert impuberis sacerdotium apud Eleatenses quinquenne Minervæ *Cranz.* accedente pubertate abrogandum *Phoc.* cap. 34. vid. & *Dion. Hal.* l. m. c. H. *potissimum successione*) vid. quæ contra hæc disputat *Spenc.* lib. I. c. VI. Sect. II. H.

P. 35. *solitos Veteres*) ante Romuli scil. ætatem H. *sed & subjungit*) imò alteri proponit, ceu ex ipsi *Dionys.* verbis patet; quæ cum perverse a Nostro adposita nobis visa sint, hic suo ordine disposita exhibemus; Romuli itaque circa sacra instituta sic refert: *Deinde cum aliis temere plerumque ac inconsiderate sacrorum antistites eligant, quidam licitatoribus hunc honorem proponentes, quidam sortibus committentes, ipse neque Venalia voluit esse sacerdotia, neque sorte distribuenda: sed lege sanxit, ut è singulis curiis legerentur bini annum egressi quinquagesimum, qui virgine ac genere præcellerent ceteros, opesque haberent sufficientes, & integro essent corpore &c.* Ex Eodem etiam observandum Sacerdotes Romanorum a Curiis electos esse, ab auguribus vero confirmatos lib. cit. p. 93. de modo per sortem eligendi sacerdotes vid. exempl. apud *Pausan.* Achaic. c. 25. fin. H. *sedes illi ac domicilia &c.*) Supra jam dixerat Noster sacerdotes ad custodiam lucorum, templorum &c. prope eadem habitasse; vid. p. 18. Ceterum diversa negotia in templis peragenda erant, quæ non omnia sacerdotibus conveniebant; hinc ζῆνοροι constituebantur, item τιμίται & ιεροφύλακες quibus templa exornanda, verrenda &c. commissa erant. vid. *Menand.* Fragm. p. 112. & *Suid.* voc. τίμιος & ζήνορος. cf. & *Aristot.* Polit. VI. c. VIII. T. III. p. 566. D.

P. 36. *reges sacrum obire ministerium* *Ant. Aristot.*) Id vero neque ex h. l. nec aliis exemplis probari poterit. Mandarunt reges sacrificia, non fecerunt. cf. *Nost.* *infr.* pag. 152. seq. H.

P. 37. *De Lustrationibus*) Distinctius hæc a Nostro tradenda fuissent, pro variis Lustrationum generibus, quibus varias etiam ceremonias adhibuerunt Græci æque ac Romani; quoad plerasque tamen sibi haud dissimiles. Lustrationes namque fuerunt *vel singulorum hominum, tum viventium, tum mortuorum; vel civitatum, domuum, regionum & agrorum*; aliz item *ad mundiciem, liz ad sacrum cultum* rite peragendum: de quibus sillatim dicendum foret, nisi compendii limites heic gredi nefas esse duceremus. vide modo Auctores a nobis collatos: cuncta cognosces. *Poster.* Archæol. lib. II. . IV. apud *Grenov.* Vol. XII. pag. 232. seqq. *Spencer.* de Lustrationibus Hebræorum quæ est Dissert. III. Lib. III. . I. *Natal. Com.* lib. I. c. IX. apud quos ipsa sæpius Nobri verba cum testimoniis allatis inveniuntur. adde & notas in *Plin.* H. N. lib. XXV. Sect. LIX. n. 4. & *Periz.* d *Aelian.* lib. VIII. c. V. n. 4. Reliqua, prout a Nostro nobis offeruntur, quæ animadversione digna maxime isæ sunt, brevi calamo persequemur.

P. 38. *Vestes munda*) de his vid. *Servius* ad *Acneid.* II; 169. *H.*

P. 39. *Vasa sacro usui destinata*) vid. not. *Scalig.* ad *Plaut.* Aulul. II, 3, 3. & *Captiv.* IV, 2, 81. *H.* Ejusmodi aut *xigipis*, lebetes; de quib. infr. ad p. 71. *ob igneam, & ait Proclus portionem, quam &c.*) Videndus hic *Proclus* de Sacrificio & Magia; quem libellum excerptit & latine vertit *Marssl. Ficinus* opp. fol. 1928. seq. cujus ab finem hæc verba leguntur: *Ergo sacerdotes per muniam rerum cognationem, compassionemque conduceant in unum, per repugnantiam expellebant, purificantes, cum oportebat, sulfure, atque asphalto, id est bitumine, aqua aspergentes marina, purificat enim sulfur quidem propter odoris acumen, aqua vero marina propter igneam portionem. & animalia diu in leorum cultu congrua adhibebant, ceteraque similiter.* Eundem citat *Spencer.* l. supr. cit. ejusque verba exhibet, quæ tamen eo tenore reperta non habeo. cf. *Hospin.* de Templ.

Templ. lib. II. c. 25. p. 278. *Menander*.) Ejus verba ex
Clem. Alex. Strom. VII. p. m. 713. sq. excerpta hæc sonant

Περιμαζάτωσαν σ' αἱ γυναῖκες ἐν κύβητι

Καὶ περιθίττωσαν ἀπὸ προῦν τριῶν

Ὑδατι περιρρῖναι, ἰμβάλων ἄλλας, φαίους.

Aspergant te mulieres in orbem circumlata

Et circumspersa tibi aqua è tribus fontibus,

Et purificabere, injectis sale & lentibus.

Videtur hunc maxime locum respexisse Noster, qui a
Clerico aliter lectus est in *Fragm.* ab *Eod.* collectis p. 120.
 confer vero not. *ibid.* unde de vera horum verborum
 lectione & interpretatione tibi constabit clarissime. Ce-
 terum, quod obiter observem, vox *περιμαζάτωσαν* a *πε-*
ριμάττω in lustrationibus solennis est, ritumque desi-
 gnat, quo id, quod rei lustrandæ adhibebant, in orbem
 ducebatur; unde *περιμαζάτωσαν* σι - - ὕδατι eadem
 fere locutio, quæ *Virgil.* in VI. *Aeneid.* v. 229. seq.

Idem ter socios pura circumtulit unda,

Spargens rare levi & ramo felicis olivæ,

ubi conf. *Serv.* Aqua porro pura adhibebatur ex fontibus,
 vel fluminibus recens haurita, *Virgil.* *Aeneid.* II, 719-
 IV, 635. VI, 635. seq.

P. 40. in *lustranda domo*) Hunc præsertim sulphuris
 usum commendat *Plin.* *Hist. Nat.* XXXV. cap. XV. am-
 plior tamen is est, uti exemplis constat, & in not. *ibid.*
 fusius probatur. *cujus singularem &c.*) vid. *Schol.* ad
Aristoph. *Pac.* vers. 926. & ad *Iliad.* I, 314. coll. *Etymol.*
 voc. ἀπολυμνίσω. Καὶ ὅτι πῦρ ἀγνιστικόν dicit *Eustath.* ad
Iliad. I, 52. hic est πῦρ ille καθαῖς apud *Eurip.* *Herc.*
fur. v. 928. *Sulphura cum tadus*) adde: & si foret hu-
 mida laurus. Laurus enim communissimum fere fuit
 adspergillum, quo lustrandos adspergebant; de qua plant.
 infr. ad p. 71. *qui se polluiscent sanguine*) Sic *Apollo*
 quoque ob eandem Pythonis ex mandato Jovis expiari
 apud *Helian.* V. H. lib. III. c. I. & *Hercules* lustrari vole-
 bat ob eandem liberorum *Eod.* ref. lib. IV. cap. V. coll.
ibid. *Perizon.* Idem occiso Caco dicitur ἀγνίσας τῷ πυ-

τρί

ἡρώων τὸν φόνον apud *Dion. Hal.* lib. I. p. 31. fin. Porro optandum, cædem expiatiuros cadaveris extremas partes trucidasse, & ex illis seipsem connexam ex collo suspensisse; vid. *Apostol.* Adag. XII, 42. & *Schott.* not. pag. 26. seq. H.

P. 42. apud *Apollonium*) Quocum cf. *Schol.* ad l. c. H. *ἑξ porcelli mactari sanguine*) fuerunt & mulieres *ἑχμῶν* dictæ, quæ sanguine victimæ perfundebant expiandos; vid. *Erymol.* h. v. *Agamemnonis iussu facta*) huiusmodi & illa Atheniensium ob effossa cadavera homicidia & trans finges projecta, quod facinus dein Nisææ alamisque amissio subsecuta erat, ut est apud *Plur. Sophon.* p. 84. C. *qua λῶμν Græcis dicta*) hæc de suo inruit Feithius; apud *Pausan.* non leguntur. H.

P. 43. *Plato Euryphr.*) vid. & *Polit.* T. II. p. 290 C. *veces quoque non sine sacrificiis fieri iubet Sallust. Davasc.* c. XVI. apud *Gale* pag. 272.

P. 45. *Θις, Θις pronunciare soliti*) vid. hic omnino *Isaiah.* ad Iliad. II, 478. seqq. & *Hesych.* h. v. cf. & *Briffon.* de Form. Solenn. lib. I. p. 80. *apud ipsum etiam Homer.* *videre est*) Forte sacrificia & libationes evcharisticas magis, quam verbales gratiarum actiones Noster espexit, quæ illis sunt rariores apud *Homerum*; nisi tales esse credas Iliad. XIII, 631. seqq. *Odyss.* I, 61. illius enensis est, quod describitur Iliad. XI, 726. seqq. cf. *Isaiah.* ad Iliad. XXII, 435. seq. Latinorum illustria huius rei exempla legimus apud *Briffon.* l. c. pag. 69. seq. & bro II. pag. 205.

P. 46. *novem tauros vocet*) Locus ad lit. (α) cit. fere unicus est in *Homero*, ubi Nestor solenne Palladi votum uncupasse dicitur. Insolitum sane & incongruum illud videret, si vel unquam ei novem tauros vovisse legeretur, qui utpote huic deæ nunquam offerebantur, sed iuvenea ut plurimum annicula, uti ex h. l. & ex voto *Dionedis* Iliad. X, 292. satis adpareret: qui locus infr. p. 63. ad lit. (λ) supplendus. *Schol. Homer.*) Apud quem tamen hæc verba nobis hæcenus non reperta.

...
sus magis constat versioni. *oculos man
attollebant*) facta tamen Homero etiam
superos & inferos differentia vid. Iliad. II
I, 350. seq. cf. *Schol.* ad loc. ex Iliad. IX.
Hom. locis) a quo *χῆρις ἀναχτῆν* comi
tes dicuntur; quod etiam ita exponit S.
257. exempla quoque vid. II. I, 450. III, 31

P. 49. *Θιὸν ἴδω* Homero aliiq. Poët
Iliad. V, 387. 868. Odyss. VI, 42. apud *ly
ἴδω* simulacra deorum denotant Paneg.
προσιεῖναι θεοῖς διῆτι) vel potius *περὶ
apud Aristoph.* avib. v. 855. Hoc sensu *Pa
parunt & Pollux* I, 25. vid. *Budai Comm*

P. 50. *Mos utique tristis, ut C.*) vid
I, 3, 10. exemplum quoque apud *Stilium*
74. seq. *Polybius*) cf. Eund. lib. III. c.
in *Arnob.* pag. 250. H.

P. 51. *Plulatus vero*) lege potius *ejul*
ita expl. *Schol.* ad Iliad. VI, 301. & *Hespe*
rum voces *ὀλολυγή, ὀλολυγμός* cum *ipſi
ζω* in faustis etiam imò quibusvis acclam.
pantur. vid. *Eurip.* Electr. v. 690. coll. *Se*

53. *Libamenta, suffitus & mola*) quod per *Δίω*, *Διὸς* & *ἱερὸν Διὸς* *λιβανωτὸν* conjunctim indicat *Ariz.* Nub. v. 425. conjungit pariter *Hesiod. Œg.* v. 334. *H. fœbat vino*) primum aqua, postea lacte, dein e, tandem vino. *Porphy.* de *Abst.* lib. II. §. 20. hæc *ἡπάλιν* *δυεῖας* apud *Dion. Halic.* lib. I. p. 26. vel *ἀπλῶς* simpliciter apud *Plut. Romul.* pag. 19. D alias *προθύματα*, scil. suffitus, qui ante ipsum sacrifici-
 1 fiebant vel placenta, uti exponit *Schol. Arist.* ad
 , v. 660. cf. & *Spanb.* ad h. l. *H. passim ab Homero*
) vid. *Iliad* I. 462. XVI, 230. seq. *Od.* III, 459. &c. *H.*
 54. *Uti constat ex multis Homeri locis*) qualia ubique
 in his paginis te circumstant. hinc *ἐκίδιον* & *λίσβιον*
 muniter pro *χίου* usurpantur; & a *λίσβιον* *sidorus* lati-
 libare, quod est fundere derivat, libro VI. *Orig.* c.

a *Nestore, iter ad Achill. suscepturo*) quod ta-
 ex *Homero* l. c. non constat; iter enim aliis susci-
 lum imperavit, libationi tamen non interfuit.

55. a quo *ritu*) vid. *excerps.* ex *Porph.* apud *Euseb.*
Œd. lib. I. c. IX. p. 29. A. *δυεῖας* & *δυεῖας*) lege
 1m. de postremo vid. *Iliad* VIII, 48. XXIII, 148. *Od.*
 vers. 363. *H.*

56. *quorum in libris nulla ejus &c.*) lege: *postea*
 ejus mentio reperitur.

57. *Hom. Schol.*) Adde & *Erymol.* v. *Οὐλοχέτας*,
 tiam rei causa reperitur. *H. προχέτας* quid sint &
 nodo huc pertineant, vid apud *Apollon.* Arg I. cf.
 101 ad Arg I, v. 409. *nulla sine mola falsa confici,*
 10) *τὸ ἐκ ἀσπίδος* quod abundat, dele. *ἰλλος* *frons* *ἑλπί-*
της.) testes hujus rei amplissimos produxit *Pfiff.*
Gr. lib. I. c. XXIV. p. 37. seqq. quos ibi vide.

58. *Plutarchus*) vid. *Eund. Romulo* T I. p. 23. *fin-*
ritum, in *Œlian.* lib. XI. c. V. & *Pausanias Ar-*
 1) En tibi integra ejus verba: *Eadem aetate & Ce-*
us aschens & *Lycanem* in *Arcadia* regnasse arbi-
 1 - - ille quum primus *lothem* cognomine *supre-*
appellasset, nihil *visa* *praditum* ei *immolandum*

IS ANIMADVERSIONES

δαίτι, sed liba tantum patria (παλαιοὶ ἐπισημαίνοντες Ἀττικοί) ut ad aram porrigerentur, sanxit. vid. & Spanh. ad Arist. Plant. v. 659. p. 260. Ceterum veterum sacrificiorum abstinentia, testis est & Empedocles apud Porphyry. lib. II. §. 21. vid. & Lamblich. de Vi: Pythag. c. II. & c. 28. Fuit & Delii Apollinis ara, in qua nulla sacrificia fiebant. vid. Macrobi. Saturn. III. c. VI. & Porphyry. l. c. §. 28. Simile Jovis apud Pausanias. Att. c. 26. vocabantur autem haec sacrificia pura, ἀγνά vid. Pollux L. II. & Kuhn. ibid. H. adde Procl. ad Hesiod. p. 80. ubi simul de vocibus θύω, ἱεῖν, ἱερῆν plura traduntur.

P. 60. *quam optima ac perfectissima) Aristoteles in Catech. scribit: mundum nihil diis offerendum, sed quod integrum ac perfectum sit; apud Athen. lib. XV. p. 674. (sceniasbes:) vid. & Schol. in Arist. Archon. v. 715. Videtur quoque probari solite, vid. Brissou. de Pura. lib. I. p. 14. ita ut si non stupuerint, apte probentur Arist. ad Aeneid. VI, 244.*

P. 61. verba Tertull. ita corrige: post *stabidosa* leg: *Scabrosa* pro *optimis* leg. *opimis*. post truncatis etc. (.) reliqua recte se habent. *Suidas*) cf. *Enud.* voc. *βοῦς* *Homerus tamen*) vid. *Odyss.* XXIII, 278. seq. XIII, 24. *Iliad.* I, 59. XI, 727. adde loca infr. pag. 63. ab Autore Notitia allegata &c. cf. *Plin.* lib. VIII. H. N. cap. 45. *ad alia quatuor animalia traducta*) cf. *Schol.* ad l. c. *Aristoph.* & *Spanh.* ibid. p. 264.

P. 62. *non erat mandandus bos*) id tamen non generatum sed tantum in funere *ἰαγίζω βοῦς ὅτι αὐτῷ*, ait *Plutarch.* cf. *Perizon.* in *Aelian.* lib. V. cap. XIV. & *Porter.* lib. II. c. IV. H. *habuerunt religioni*) vid. *Autor.* a *Schöff.* & *Kühn* ad *Aelianum* l. c. allegatos. H. *Nec vero promiscue Sc.*) vid. *Sallust.* *Damasc.* c. XVI. apud *Gale* p. m. 273.

P. 63. *Apud Pind.* ἀργαῖντις ταῦρε) leg. *ἀργαί* quod aliter exponendum juxta *Schmidt* in h. l. p. 318. *medabant juvencam Iliad.* XI.) lege *Iliad.* X. & in alleg. ad lit. (λ) supple: vers. 291. seq. vid. & *Turneb.* *Advers.* lib. XVIII. c. II. *Virgil.* *Aeneid.* VI, 38. P. 64

P. 64. *casta cervice Silius*) verba hæc leguntur libro II. v. 431. *intacta cervice* dixit *Virgil. Georg. IV. 540.*

351. *ita pro Martis Deus*) sic Marti equos sacrificarunt *Raiones* apud *Apollon.* Arg. II, 1180.

P. 66. *quos Σωμῶς aras Homerus vocat*) Observa hic *Σωμῶς*, *ἱεῖρας* &c. differentiam, quamvis ea non imper obtineat. *Altaria deorum celestium* sunt *Σωμῶς*, *ἱεῖρας* sacrificatum in *ἱεῖρας*, quod vero vocab. etiam in communi foco adhibet *Hom.* Iliad. X. 418. unde *Eu- p. Phoeniss.* v. 281. *Σωμῶς ἱεῖρας* conjungit ad *ἱεῖρας* designandas; *ibid.* tamen etiam Apollinis ara *ἱεῖρας*. & aras Cereris ac Proserp. apud *Euclid. Suppl.* v. 33. *Schol.* ad h. l. & contra *Σωμῶς* aras inferorum dicit *auson. Corinth.* c. 31. p. 183. *subterraneis* in *ἱεῖρας* fa- ciēbant. *Penatibus ἱεῖρας* dicatæ, quæ quomodo dif- fiant a *Σωμῶς* vid. in *Schol.* ad *Hesiod.* p. 157. cf. *Pol- lex I. 8. Porphy.* de *Antr. Nymph.* pag. 254. & not. ad *Eucl. Paneg.* p. 9. Differunt etiam aliquantum *aras* & *ἱεῖρας* apud Latinos. *Novimus enim, aras Diis esse su- peris & inferis consecratas: Altaria vero esse supe- rum tantum Deorum; qua ab altitudine constat esse ἱεῖρας;* ut ait *Serv.* ad *Virg. Ecl. V. 66. Parvo Diis peris altaria; terrestribus aras, inferis focos dicari* &c. *mat. in litore etiam maris*) Sic *Arrianus* de *Alexan- dro: Ἰδὲ τὴν ἐν τῇ ἑσθῇ τοῦ ἱεῖρας Διὸς ἐστὶν, καὶ ἱεῖρας, καὶ αὐτῇ τῇ ἱεῖρας α. τ. λ. de Exped. lib. I. p. 4. fin.*

P. 67. *qui navigaturi Neptuno supplicabant*) Hoc ex *pollonio* non probatur, apud quem ara Apollini extru- ti memoratur, libro I. Arg. vers. 403. *Σωμῶς ἱεῖρας*, quod *Stephanus* de *Apolline* in *Aste* urbe *Itæ* exponit *Thef. Tom. I. pag. 96. D. Alexander* vero medio mari Neptuno sacra facit apud *Arrian.* lib. I. p. 4. *H. Sæpe etiam in præceptis moribus*) vid. *pr.* pag. 21. seq.

P. 68. *in privatis adibus extruunt altaria*) *ἱεῖρας* proprie *ἱεῖρας*, uti supra notatum; quæ subindè synecdochice pro *ex* domo sumuntur. vid. *Schol.* ad *Eurip. Prol. Hec. v. 22.*



in medio domus) frustra hæc apud Po-
quo Jupiter Herceus nominatur in eo-
dam domus parte collocatur. vid.

Benardus Zieg. Etymol. & Fest. h. v. H
Hercei) id quoque innuit *Arri*
lib. I. p. 12. D. Altarium vero mate-
quale est apud *Schol. Apollon. Arg. I*
Horat. Carm. I. Od. XIX. cf. Potter. I

P. 70. *plene ab Homero descriptum*
Arg. I, 403. seqq. Eurip. Electr. v. 8
Romanis communi) Quocirca tamen
ferentia, quod Superis sacra factur
se purgarent; inferis vero, tantum
de *LL. libro II. c. X. & ibi Turneb. I*
v. 635. Macrob. Saturn. III, c. I. fin.

P. 71. *Laſabant manus*) vid. quæ
& *ſupr. p. 37. ſeq. notavimus. Accu-*
gulari quadam caſtimonia ſe ad ſa-
præparaverint; quod ita diſponit A-
XXXI. ubi de Barbaris ait: Σπουδὴν τε
καὶ ἀνὰ ἱεροῦ. ubi vid. Perizon. & Kühn
Epist. 121. ad Anaſtaſ. hydrocom. p. 2
her. in ſer. ad d. d. d. d. d. d. d. d. d. d. d.

ibitam denotat uti Od III, 440. *Athenao* polubrum X p. 408 C. vid. *Euſt.* ad Odyſſ. I, 36. p. 1400. lin. ſeq. *χίρην* utique differt a lebecē, *λίβαν* Græcis, uti indicat ad loc. pag. 1401. lin. 32. ſeqq. cf. quoque ad. & *Schol.* ad Iliad XXIV, 304. Cæterum in quavis in alia domo ad aram Penatis ejusmodi *χίρην* poſuiſſe colligimus ex *Eurip. Eleſtr.* v. 792. *quæ laureæ oliſta*) vid. *Virgil.* *Aencid.* VI. verſ. 229 *Porter.* o II. cap. IV. laurus etiam huic luſtrationi adhibetur. vid. *Theophr.* *Charact.* cap. 17. & ad *Eum Caſaub.* iun. lib. III. cap. I. *Clem. Alex.* p. 570. B H. *Athen.* s) cf. & *Euſt.* l. ſupr. c. ad Odyſſ. I.

72 apud *Euripidem*) vid. & *Ariſtoph. Pace* v. 959. *Schol.* eadem tradit *Porter.* l c. p. 232. B. *Ἀλαμύγανος* lege *τόνος* illud ex *Athenao* l. c. deſumptum, & proprie Latinis immolare) *Varro Fragm.* p. m. 63. *ia tanguntur mola ſalta*; *ἑὶ τὴν* immolata dicuntur. vid. & *Fest.* h. v. apud *Perott.* coll. 1158. lin. 37. & *Môls.* ibid. col. 1166. lin. 45. plur. *Briffon de form.* p. 28. *pilos è Viſtima fronte*) *ἀπαρχή* dicebantur. vid. *Meurf.* in *Lycophr.* v. 1193. & II mox all. gg. H. 73. Odyſſ. XIV.) *Virgilius* ita vertit:

*Et ſumma carpens media inter cornua ſetas,
Ignibus imponit ſacris libamina prima.*

eid VI, 245. ſeq. H. *Plinio libro XXVIII. cap. I.*) cap. II. vid. & teſtimon. *Homer.* in *Agamemnone* l. II, 412. ſeqq. in all. gat. ad lit. (d) lege 423. ſeq. s) 449. ſeq. adde *Salluſt. Damaſc. ſupr. cit. ad p. 43. 74. ſed ſtipite maſſarentur*) lege: *ſed ſtipite quo, maſſarent.* H. apud *Sueton.*) vid. & *Ovid. Met.* II, 625. H. *culiro ſuppoſito*) Lat. ſceſcēpita H. Nota: imperorum ſacrificiis in: ponebatur, in inferiorum ſup: batur. vid. *Turneb.* ad *Verſ.* lib. XV. cap. 12. & lib. cap. 21. *ſicbat hoc μαχαίρα*) vid. & *Ariſtophan.* verſ. 1017.

75. *cum ὀλοχόταις ſerebantur caniſtro*) quo non-jam & ipſum caniſtrum denotant. *Schol.* in *Apollon.*

P. 86. *Decimam partem argenti*) cf. exemplum C apud *Herod.* Clio cap. 89. τὰ γὰρ ἐν τοῖς πλουσιό-
 φθινα ἰδιόκτιστοι τοῖς θεοῖς ait *Harpocr.* voc. Δεκα-
 Quin pecunias antiqui diis consecrare solebant, vid. ad
Aelian. lib. XI. c. V. Ac Athenis quidem Minervae
 cimas, reliquis quinquagesimas fuisse consecratas,
 conjectura colligitur ex *Demosth.* in Timocr. p. m. 4
solebant autem elogia inscribere) Tales inscriptiones
 apud *Demosth.* adv. Aristocr. p. m. 428. A. & in Ti-
 p. 485 B. *Herod.* Clio c. 51. *Hesych.* v. Βασανίτας.
Hal. lib. I. p. 41. *Pausanias*) vid. inpr. *Eliac.* Prior
 19. 20 &c. *Phanias quoque*) apud *Athen.* lib. VI
 232. B. *Apollinis praesertim apud Delphos*) vid.
 lib. IX. p. 420. seq. *Aelian.* lib. VI. c. IX. H. ad
 rip. Jon. v. 1145. sqq. *Cyges Lydia rex*) vid. *Strabo*
Phanias Eref. & *Theopomp.*) apud *Athen.* lib. VI. p.

P. 88. *Honores sortiti, qui ἀμύμητοι δίδω*) Vo-
 etiam τῶν ἀμύμητων, quales Cranao decretos fuisse
 mus apud *Polyan.* lib. I. c. 18. inferiores hi utique
 sunt divinis, quod etiam *Vossius* probatum de
Idol. lib. I. c. XII. p. 96 Ceterum etiam vivis adhu-
 tales honores saepe conferebantur: vid. *Alex. Genia*
 VI. c. IV. fol. 325^b. Eos vero amplissime exponit
 seus apud *Eurip.* *Herc. fur.* v. 1320. seqq. vid. & I
 in *Aelian.* lib. V. c. XVII.

Pag. 89. *sed ὅς τις θύει*) sed & *Hephæstioni* &
θύει Oraculum iussit apud *Plut.* *Alex.* T. I. pag. 7
 itaque non semper hæc vocabulorum distinctio ob-
 adeo ut *θύει* etiam in sacris Heroum adhibitum
 vid. *Pausan.* *Lacon.* c. 12. p. 239.

P. 91. *Ita divinitatem aliquam*) Quod autem ex-
 num genere consecratos, sicut *Herculem* & ceteros,
 lex jubet, indicat omnium quidem animos immo
 esse, sed fortium bonorumque divinos, ait *Cicero* d
 lib. II. cap. XI. *libationes principem locum obtinet*
 Mixturam horum libaminum tradit *Barnes.* in *Eur*
Iphig. in *Taur.* v. 160. reliquos parentationis ritus

ad *Eund. Electr.* v. 409. seqq. unde *χαῖς* appellabam-
-) sic etiam *τυμβιῦσαι χαῖς* illi dicti, qui offerebant;
hecl. Electr. v. 407. quod *Schol.* ibid. exponit *ἐπιῦσαι*
ῥβθ. Tempus hujus *ἑταίριου* septem diebus defini-
m fuisse dicit *Hesych.* in *Ἀποφράδεις*.

P. 92. *Clidamus*) apud *Arben* lib. X. p. 410. A. ἀπό-
μα & quæ huc pertinent vid. ibid. pag. 409. & apud
ylasb. ad *Odys.* I. p. 1401. *Sanguinis magna habita-
tio*) vid. exempl. apud *Eurip.* *Electr.* v. 514. & *Silium*
pro XIII. vers. 438. *ut Pindarus*) vid. omn. *Erasmo*.
Imidr ad h. l. cf. & *Eurip.* *Troad.* v. 373. *Eo sine casa
stima*) homines quoque subinde honoris ergo ad tu-
ulum mactati, uti *Polyxena* ad sepulchrum *Achillis*
ad *Eurip.* *Hec.* v. 256. quamvis contra jus fasque Græ-
tum id factum esse queratur *Hecuba* ibid. v. 258.

P. 94. *si offerantur corona*) quem honorem *Achilli*
tulit *Alexander* apud *Arrian.* lib. I. p. 12. *Graci sa-
us τῶν ὠρείων ἀπαρχάς* - - offerebant) unde *ὠρείων
χαῖς* est *justa consequi* apud *Eurip.* *Suppl.* v. 175.

P. 96. *non exiguum religionis partem posuerunt*) hinc
avis illa querela apud *Eurip.* *Suppl.* Prolog. v. 16. seqq.

- - *πικρὸς δὲ τοὺς ὀλωλότας δορὶ*

Θάψαι θίλουσι τῶνδε μητίρην, χθονί.

Εἰργουσι δ' οἱ κερτοῦντες, οὐδ' ἀναιρίσιν

Δούμι θίλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θιῶν.

ut clauderentur) vid. *Kirchm.* de funer. lib. I. c. VI.
quò & vocabula huic ritui propria accipias.

P. 97. *alias pater & mater*) idque vicissim liberi pa-
tribus officium præstiterunt; uti videre est ex *Eurip.*
ec. v. 431. frater quoque fratris &c. in universum vero
domesticis & maxime propinguis id factum esse dicit
Hesych. in *Ὅσσι καὶ πατρὶσιν*.

Pag. 98. *λοιτρώχον*) legend. *λοιτρώχον*, quem alias
iam *ἱμυριβότην* & *αἰδωνά* ab hoc officio dixerunt;
versus ab eo, qui *ἄπυρος* dictus, quod igni nunquam
immovebatur. vid. *Im.* *Animadv.* lib. II. c. III.

P. 99. *ut Servius ex Ennio*) vid. & *Ennii* *Fragm.* ex
b s Annal.

Annal. lib. III. p. 54. *tum linco involutum*) cf. *Nicolaï* de Luſtu Græc. p. 64. ſeqq. punicea veſte involuti dicuntur milites ſtrenui Lacedæmoniorum apud *Ælium*. lib. VI. c. VI. *H.* Id vero uxorum præſertim erga maritos officium fuiſſe videtur ex *Eurip.* Troad. v. 368. involutos deinceps coronis ornabant. ex. vid. in Bruto apud *Dion. Hal.* lib. V. pag. 290. ſymbolum ejus apud *Clem. Alex.* Pæd. p. 181. D. plura apud *Nicol.* de Luſt. cap. VII. pag. 72. ſeqq. *Kirchm.* de funer. lib. I. c. XI. *Ubi alba veſtis, qua etiam &c.*) Parum de hujus loci emendatione ſolliciti fuerunt Editores, qui nos antecceſſerunt, nec *Gronovius*, ut vel ſenſum, vel ipſam hiftoriam aſſequatur. Quid? quod nec ipſe *Feithius* locum ex *Plutarcho* cit. inſpexiſſe videtur. Ibi nihil de Arati involutis, ſed de veſtibus Sicyoniorum Arato juſta facientium. En tibi *Plutarchi* verba: Κομωδίας δὲ τῆς μαυρίδας, οἱ τε Ἀχαιοὶ σιμικάντες ἕσθοντο, καὶ διαφερίντας μὲν Σικυόνας, μεταβαλόντες εἰς ἰορτὴν τὸ πίνθος, ὡς δὲ ἐκ τοῦ Ἀργίου τὸ νεκρὸν, ἐσιφαμμένοι καὶ λιχαιμοιοῦντες ὑπὲρ πάντων τῇ χορῶν εἰς τὴν πόλιν ἀνῆγον, κ. τ. λ. *Alato hoc oratio,* cum Achæi cuncti gaudiſſe ſunt, tum præcipue Sicyonii, qui, converſo luſtu in feſtum, protinus corpus ex Argiv. coronati & candidis amiſti veſtibus, inter carmina & tripudia in urbem ſuam deduxere &c. ad hujus mentem igitur ita apud Noſtrum legere debuiffes: Ubi alba veſtis; quibus etiam amiſti Sicyonii corpus Arati & Aegio in urbem ſuam intulerunt. Ceterum alba veſtum luſtui, tum gaudiis & feſtis convenientes fuiſſe exiſtimo; illud probat *Kirchm.* de funer. Rom. p. 79. hoc ex ipſis *Plut.* verbis coll. *Eod.* in Vit. Timol. p. 255. Aſatis patet. vid. *Nicol.* de Luſt. Gr. c. VIII. p. 95. ſeq. & nos inſtr. ad lib. III. c. V. *peculiariter texere*) ſic etiam Helena Clytemn. peplum funebre parare dicitur apud *Eurip.* Aſ. V.

P. 100. *Collocabant in atrio domus*) Domus & ipſaquædam luſtus ſigna præ ſe tulit. Vas quoddam aqua luſtrali repletum ad portam ſitum erat. vid. *Hoſſin.* de Templ. lib.

II. c. XXV. lauro quoque insignita erat, quæ etiam
vesta habebatur *Phurn.* c. 32. vel cupresso; *Servius* ad
Æl. Aencid. III, 681. vid. & *Jun.* Animadv. libro I. c.
L. tandem & capilli nonnunquam de ipsius defuncti
pite secti foribus appendi solebant; quæ fere omnia
imprehdit *Eurip.* *Alcest.* vers 92. seqq. *Hesychius*)
κ. Δι' in θυῶν cf. & *Schol.* ad *Iliad.* I. m. c.

P. 101. *πρίθων* Vocat) de qua vid. quoque *Iungerm.*
Poluc. III, 102. & VIII, 65. *Nicol.* de Luctu cap. VII.
24. *Quenst.* de Sepult. Vet. p. 97. *Kirchm.* de funer.
95. seqq. *erdiebantur solennem luctum*) ex. vid. et-
m *Iliad.* XIX, 213. *Eurip.* *Alcest.* v. 91. cf. *Brodaus* in
κ. ad *Epigr.* lib. I. p. 45. *Nicol.* cap. IX. §. 2. seqq. car-
em *funebre* *ἑρῆος*, *nuptiale* *ὑπναιος*, *sacrum* *ἰπυῖς*.
d. infr. p. 277. & 432.

P. 103. *ut ait Varro*) vid. *Euud.* de L. L. lib. VI. pag.
i. fin. *Kühn.* & *Periz.* ad *Aelian.* lib. VI. c. I. *Nicol.*
p. IX. §. 7. *tibia in funere usus*) vid. *Plato* *Minoc.*
• II. p. 315. D. *Nicol.* I. c. §. 1. & 2. *Kirchm.* lib. II. c. V.
ia complura doloris signa) de quibus *Noster* infr. lib.
I. cap. XV.

P. 104. *Antipater*) *Alcæi* hoc *Epigr.* est in *Pyladem.*
β' occisum Theramenem) Nil tale apud *Xenoph.* *Vive-*
re Theramenes, & ipse cum amicis homines illos pul-
tos subornabat, qui in navali Atheniensium prælio ad-
roginas civis submerfos & insepultos lugerent. *H.*
æmpl. hujus rei vid. & apud *Eurip.* *Alc.* v. 427. *cris*
abscissos) *Eurip.* *Troad.* v. 471. vid. & *Schol.* ad *So-*
cr. *Electr.* v. 51. cf. *Nicol.* cap. X. §. 2. Quæ vero de
mon tonsura hic & infr. I. c. a *Nostro* traduntur, ea
si solus suppeditasse videtur *Iunius* de *Coma* c. III.

P. 105. *ipse Achilles*) cf. I. c. v. 141. seq. *Plat.* *Tom.* I.
1704. fin. *apud Plutarch.*) vid. & *Aelian.* libro VII.
VIII. & ibi *Periz.* & *Scheff.* *H. in tumultu offerre*)
d. ex. apud *Pausan.* *Achaic.* c. 17. p. 566. locutiones hæ-
c quoque occurrunt apud *Eurip.* *Orest.* v. 471. 1185. 1181.
1186. seq. &c. *luctus tempus erat varium ac indefini-*
um) vid. *Kirchm.* lib. II. c. I.

P. 106.

duxit, sed liba tantum patria (πυλάγοις ὀρίαντων ὠκεῖαν Ἀττικὴν) ut ad aram porrigerentur, *sanxis. vid. & Spanb. ad Arist. Plur. v. 659. p. 260.* Ceterum veteri animalium sacrificio abstinuisse, testis est & *Empedocle apud Porphy. lib. II. §. 21. vid. & Iamblich. de Pythag. c. 11. & c. 28.* Fuit & Delii Apollinis ara, in qua nulla sacrificia fiebant. *vid. Macrob. Saturn. III. c. VI. & Porphy. l. c. §. 28.* Simile Jovis apud *Pans. Att. c. 26.* vocabantur autem hæc sacrificia *pura, ἀγνά vid. Pollux L. 26. & Kühn. ibid. H. adde Procl. ad Hesiod. p. 80. ubi simul de vocib. θύω, ῥίξω, ἔδω plura traduntur.*

P. 60. *quam optima ac perfectissima*) *Aristoteles in Conscr.* scribit: *mutuum nihil diu offerendum, sed quod integrum ac perfectum sit;* apud *Athen. lib. XV. p. 674. fin. Scholiastes:*) *vid. & Schol. in Arist. Acharn. v. 785. B.* Victimæ quoque probari solitæ, *vid. Brissin. de Form. lib. I. p. 14.* ita ut si non stupuerint, aptæ probentur *scr.* ad *Aeneid. VI, 244.*

P. 61. verba *Tertull.* ita corrige: post *subidosa* lege: *Et scabiosa.* pro *optimis* leg. *opimis.* post truncatis dele (.) reliqua recte se habent. *Suidas*) cf. *Euud. voc. Βού.* *Homerus tamen*) *vid. Odyss. XXIII, 278. seq. XIII, 24. Iliad. I, 39. XI, 727.* adde loca *infr. pag. 63.* ab Auctore Nostro allegata &c. cf. *Plin. lib. VIII. H. N. cap. 45. ad alia quævis animalia traducta*) cf. *Schol. ad l. c. Aristoph. & Spanb. ibid. p. 264.*

P. 62. *non erat mandandus bos*) id tamen non generatim sed tantum in funere *ἡναγίζω βοῦν ὅτε ἴαται,* ait *Plutarch. cf. Perizon. in Aelian. lib. V. cap. XIV. & Potter. lib. II. c. IV. H. habuerunt religioni*) *vid. Auctor. a Scheff. & Kühnio ad Aelianum l. c. allegatos. H. Nec vero promiscue &c.*) *vid. Sallust. Damaſc. c. XVI. apud Gale p. m. 273.*

P. 63. *Apud Pind. ἀγῶντις ταῦται*) leg. *ἀγῶνι* quod aliter exponendum juxta *Schmidt in h. l. p. 318.* *μά-
θabant juvencam Iliad. XI.)* lege *Iliad. X. & in alleg.* ad *lit. (λ)* supple: *vers. 291. seq. vid. & Turneb. Advers.* *lib. XVIII. c. 11. Virgil. Aeneid. VI, 38.*

Pag. 117. *elopium d. functi*) quocirca Eurip. monet
 'read. v. 375. *de mortuis nil nisi bene:*

Σιγῶν ἄμυνον τ' ἀχρεά.

audabantur etiam oratione qui pio patria fortiter pu-
 narunt. vi. 3. *Periz.* in *Aelian.* lib. VI. cap. VII. fin. *H.*
Plut. Camill. Tom. I. p. 133. B. *in opusculis Homeri*)
 gitur & hoc Epigr. apud *Plat.* Phædr. T. III. p. 264 D.
 d. & *Herod.* Vit. Homeri c. XI. & *Palamedis apud*
hilostr.) Scriptum erat Achillis; recte. vid. *Philostr.*
 v. IV. de V. A. cap. XVI. alias etiam ἐπισήματα tales
 columnæ vocantur, de quib. *Swid.* h. v. & *Perizon.* ad
Aelian. libro VIII. cap. IV.

P. 118. & *naves insculptas*) non ita legitur apud *Phi-*
str. l. c. At nautarum nauclerorumque sepulchris ele-
 dium quoddam insculptum ibi exhibet. q. v. Sic etiam
 iusaniz sepulcrum lapides incisi declarant apud *Thucyd.*
 v. I. p. 98. C. vid. alias ejusmodi columnæ apud *Phi-*
str. Icon. XXI. & *Eurip.* Troad. Aët. V. *Aepyri regis*
Bocotia) *Gronovius* in Præf. ad *Feith.* præse faciens
 meminisse *Aepyri regis in Bocotia, qui fuit in Arcadia.*
 Illur, aliosque fefellit. Saltem errorem Nostro impu-
 te, quo majorem Gronovius admittere nunquam potuit.
 equi si hoc voluisset dicere Feithius, forte, latina cal-
 na, scripsisset *regis Bocotia.* Mirum potius, Gronovium
 an meminisse *Bocotiam* Homeri esse partem secundam
 ori secundi, quæ ut clarius pateant, aliter in Nostro
 sposuimus. quod ipse vidisset; ait *Pausanias*) Malim
 e legas: quod ipse, vidisset se, ait *Pausanias.*

P. 119. fere extra urbes) cf. hic. *Pamcl.* ad *Tertull.*
 128. Ante Platonis vero tempora domi sepultum esse
 detur; in τῇ οἰκίᾳ dicit *Plato* Minoë Tom. II. p. 315. D.
 & *Sicyoniis* intra muros sepelire quemquam lex vetuit;
 uctore *Plus.* Arat. T. I. p. 1051. fin. *Dares Phrygius*)
 XXV. collocat *Pindarus*) cf. *Schmidt* ad h. l. p. 249.

P. 122. subinde *Homerus vocat*) vid. *Iliad.* XVI. 457.
 75. XXIII. 9 OJ. XXIV. 189. 295. &c. *Aelianus* vo-
 με τὰν τιλινταίων τιμὴν libro IV. cap. VII. H. & in
 sum-

Ἐξω.) ἰσὶα λίγεται ἢ ἔλθῃ κατωκίαια, ἀπὸ μέρους τὸ πρὸ π. τ. λ. *extra aulam*) non extra aulam, sed extra domum, ἔξω τοῦ περὶ τῆς αὐλῆς, non committendus itaque cum *Polluce*, quod & sequentia *Eustath* verba evidenter docent. cf. *Eust.* in *Iliad.* XXIV, 306. ubi plane ut *Pollus* loquitur. *H.* cf. *Periz.* ad *Aelian.* lib. III. c. IV. *Pellus in medio domus*) frustra hæc apud Pollucem quaesiveris, a quo Jupiter Herceus nominatur modo, non in certa quadam domus parte collocatur. vid. potius *Harpocr.* voc. Ἐρμῆος Ζεὺς. *Etymol. & Fest.* h. v. *H.* *factum ad aram domus Hercei*) id quoque innuit *Arrian.* de *Exped. Alex.* lib. I. p. 12. D. Altarium vero materia vel lapides erant, quale est apud *Schol. Apollon.* Arg. I. v. 1123. vel cespit *Horat. Carm.* I. Od. XIX. cf. *Potter.* lib II c. II. p. 204.

P. 70. *plene ab Homero describitur*) item ab *Apollon.* Arg. I. 403. seqq. *Eurip.* *Electr.* v. 800 seqq. *usu cum Romanis communis*) Quocirca tamen ea observatur differentia, quod Superia sacra facituri ablutione corporis se purgarent; inferis vero, tantum aspersione: vid. *Cic.* de *LL.* libro II. c. X. & ibi *Turneb.* *Ser.* in IV. *Aeneid.* v. 635. *Macrob. Saturn.* III. c. I. fin.

P. 71. *Lavabant manus*) vid. quæ modo ad p. præc. & *supr.* p. 37. seq. notavimus. Accedit, quod etiam singulari quadam castimonia se ad sacrum hoc officium præparaverint; quod ita disponit *Aelianus* lib II. cap. XXXI. ubi de Barbaris ait: θύουσί τε καθαροῦς, καὶ ἀντίπλου οἰκίῳ. ubi vid. *Perizon.* & *Kuhn.* *H.* ait *synsius*) *Epist.* 121. ad *Anast.* *hydrocom.* p. 258. B. locus ita habet: ὡς ἔστ' ἡ τὸ δημόσιον εἶδος οὐχ' ἥττορ, ἢ τὰ ἐν τοῖς προτεμνίσμασι χεῖρῶν, πόλιος καθαριῆς. *Quandò quidem publicus gladius non minus, quam aqua lustralis in templorum vestibulis collocata, civitatis est piaculum.* Ex conjectura tunc correximus *Fenthium*, antequam hunc locum inspicere nobis datum erat. Igitur nunc cum ira restitue: Imo & χεῖρῶν, *polubra* posita in templorum vestibulis &c. τὸ χεῖρῶν vero, minus usitatum *Homero*, subinde ipsam aquam lavandis manibus adhi-

adhibitam denotat uti Od III, 440. *Athenaeo* polubrum lib. X p. 408 C. vid. *Eust.* ad *Odyss.* I, 136. p. 1400. lin. 58. seq. *χίρην* utique differt a lebece, *λίβος* Græcis, uti *Idem* indicat ad loc. pag. 1401. lin. 32. seqq. cf. quoque *Eand. & Schol.* ad *Iliad* XXIV, 304. Cæterum in quavis etiam alia domo ad aram Penatis ejusmodi *χίρην* positum fuisse colligimus ex *Eurip. Electr.* v. 792. qui *lauro falcis olivæ*) vid. *Virgil.* *Aeneid.* VI. vers. 229 *Porter.* libro II. cap. IV. laurus etiam huic lustrationi adhibebatur. vid. *Theophr.* *Charact.* cap. 17. & ad *Eum Casaub.* *Asian.* lib. III. cap. I. *Clem. Alex.* p. 570 B H. *Athenæus*) cf. & *Eust.* l. *supr.* c. ad *Odyss.* I.

P 72 apud *Euripidem*) vid. & *Aristoph.* *Pace* v. 959. coll. *Schol.* eadem tradit *Porter.* l. c. p. 232. B. *Ἀλκυόνης γένος* lege *τόκος* illud ex *Athenaeo* l. c. desumptum. quod proprie Latinis immolare) *Varro Fragm.* p. m. 63. *hostia tanguntur mola salsa; & tum immolata dicuntur.* vid. & *Fest.* h. v. apud *Perott.* coll. 1158. lin. 37. & voc. *Mola.* ibid. col. 1166. lin. 43. plur. *Briffon de form.* lib. I p. 28. *pilos è Victimæ fronte*) *ἀπαρχή* dicebantur. vid. *Meurs.* in *Lycophr.* v. 1193. & ll mox all. gg. H.

P. 73. *Odyss.* XIV.) *Virgilius* ita vertit:

*Et summa carpens media inter cornua fetas,
Ignibus imponit sacris libamina prima.*

Aeneid. VI, 245. seq. H. *Plinio libro XXVIII. cap. I.*) lege cap. II. vid. & testimon. *Homer.* in *Agamemnone* *Iliad.* II, 412. seqq. in all. gat. ad lit. (d) lege 423. seq. ad (s) 449. seq. adde *Sallust.* *Damasc.* *supr. cit.* ad p. 43.

P. 74. *sed stipite mactarentur*) lege: *sed stipite quodam mactarent.* H. apud *Sueton.*) vid. & *Ovid. Metam.* II, 625. H. *cultro supposito*) Lat. *secespita* H. Nota: in superiorum sacrificiis inponebatur, in inferiorum supponebatur. vid. *Turneb.* *advers.* lib. XV. cap. 12. & lib. XIII. cap. 21. *sebat hoc μαχαίρα*) vid. & *Aristophan.* *Pace* vers. 1017.

P. 75. *cum ὀλοχόντις ferebantur canistro*) quo nonnunquam & ipsum canistrum denotant. *Schol.* in *Apollon.*

Arg. I, 409. H. in jugulatione peculiariter notandum) cf. *Pfess.* A. G. lib. I. c. XXVI. in libatione etiam ejusmodi intercedit distinctio. Etenim *funderere* quod in illa dicitur, est *supina manu libare: quod fit in sacri superni*. Vergere autem est conversa in sinistram partem manu ita fundere, ut patera convertatur: quod in infernis sacris fit; ut notat *Serv.* ad *Aeneid.* VI, 244.

P. 76. *Ἀττικὴ σφάγιον* vocatur) Hæc etiam tradit *Schol.* l. c. qui omnino videndus. Adde *Arist.* *Nub.* v. 1552. & *Lysistr.* v. 204. H. *ὁμοειπεῖν* vocat *Homerus*) causam addit *Schol.* ad l. c. vers. 461. H.

P. 77. *καλὸψος*; id h. l. non legitur, sed *καλὸς*. Alterum de adipe, quo victima cooperiebatur, legitur *Odyss.* XVII, 241.

P. 78. testatur *Pausan.* *Atticis*) vid. *Eund.* *Arcad.* c. 38 ubi legibus hic mos sancitus fertur in vetustissima totius orbis urbe Lycosura H. *assabantur* *Gerabur*) *πικρὰ βόλα* dicta *Iliad.* I, 463. add. *Schol.* H. ac in convivio manducabantur) nisi super illis juratum fuerit; ut *Noster inf.* docet pag. 337. H. Amazonas tamen, cum equos sacrificarent Marti, iisdem *pastas* quoque fuisse, vix crediderim. vid. *Apollon.* Arg. II, 1180. seq.

Pag. 79. *μύθον* *Aristotelis dictum*) deest in versione *Athen.* mentio *Aristotelis*, cujusmodi defectus & alibi subinde notavimus. *διδο* *Epicharmi*) apud *Athenæum* libro I. pag. 36. C.

P. 80. in solemnibus deorum Festis) Ea vid. apud *Pausan.* lib. II. cap. XX. *Hospin.* & *Ionston* de Festis Hebr. & Græcor. Ceterum usque adeo &c.) Huc etiam spectat *Thucyd.* libro VII. pag. 338. seq.

P. 81. diversis temporibus) Sic *Dionysia* incunte vere celebrata; ut testatur *Aristophan.* *Nub.* 295. cf. *Schol.* &c. *Φαλόρια* *Iliad.* IX.) vid. & *Eustath.* ad h. l. p. 772. lin. 21. seq. ex *Theocrito*) add. *Eund.* *Idyl.* X, 42. seq. ubi preces ad *Cererem* de messe funduntur. H.

P. 82. corona) Quarum usum nec apud antiquissimos Græcos obtinuissc ait *Clem. Alex. Padag.* lib. II. p. 181. B. nulla

nisi Deo datur) Sic coronâ ex aureis foliis Mi-
Athenis erat dedicata; ut est apud *Demosth.* in *Ti-*
Dianæ etiam apud *Aelian.* lib. V. c. XVI. *codem-*
modo interpretatur) Alii aliter. Quanquam enim
voc. ut plurimum in coronandi significatione usur-
nil vetat tamen, quo minus etiam aliquando quo-
modo exornare significet. vid. *Sophocl.* *Ajac.* v.
ibi *Camerar.*

1. Sic *Baccho solita*) vid. de ceteris *Clem. Alex. l.*
& *Pfeiff.* *Ant. Gr.* libro I. c. 34. p. 67. seq. in uni-
autem h. d. r. ita pronunciat *Artemid.* Ο' μιν
34. Στεφανίου θεῶς ἀνδρὶ καὶ παῖδι τοῖς περὶ
καὶ ἡμιόμοις ἰσίοις ἀγαθὸν πᾶσι. Coronare
tribus & ramis convenientibus & habitu sanctis
us bonum est. Succedunt vestes) vid. not. ad *Ti-*
3. 28. quarto quoque anno) ita legitur apud
v. l. c. sed Panathenæa alia quovis anno, alia
quoque anno celebrabantur, unde ex *Eodem* &
r. voc. Παναθήναια restitue quinto quoque anno
Aristoph. Ο' γιν. v. 828. H.

1. in delubris communibus) hæc verba huc non
nt; male distincta oratio. legendum potius ex
Plat. textu: textile ne operosius sis, quam & c.
verbat *Hesychius*) voc. Καταγυῖος. Mallem vero
scripsisset: Fissas autem fibulis connectebant
odi vestes, ne procacibus & lascivis manibus essent
æ; cf. *Hesych.* voc. γυῖος. & *Spanh.* ad *Callim.* p.
599. in quibus celebrati potissimum tripodes)
hic omnino *Hadr. lun.* *Animadv.* lib. II. c. III.
genus alia) vid. *Pausan.* *Att.* c. 27. & *Demosth.*
10cr.

1. in ludis) item carminibus, uti *Hesiodus:* vid. ad
Procl. & *Tzetzen* p. 142. & 144. detracta hosti-
polia quoque ferina, quoniam primum bellum
o fuit, postibus fanorum appendere moris erat.
Irsh. *Advers.* lib. XXI. c. III. ablata arma) iussu
nde dicta *Arrian.* de *Exped.* lib. I. p. 12.

de Republ. habuit ab Ascanio,) distinctio (,) post hunc ponenda.

P. 157. *Agri cultura reges ipsi erant insenti*) cf. Nostrum infr. libro IV. cap. I. §. V.

P. 162. *Porro Iustinus*) cf. & Brodaus in Epigram. libro II. pag. 220.

P. 164. *sacramenti obtinuerit vim*) ita Achilles Iliad. I. 235. per sceptrum iurat. cf. ibid. *Schol.* Eundemque ad Iliad. III. 218. *Poëta scribit Od. XI.)* cf. *Eust.* ad h. l.

P. 165. *Diadema etiam connotari vult Serv. fasci- lam*) *Servius* gestamen ibi per Diadema exponit. De fasciola nihil apud Eundem. Diadema autem fasciam appellant *Seneca* Epist. 80. *Cassaub. & Pitsc.* in *Suet. Jul. Cæsar.* cap. 79. Plura vid. apud *Brissou.* de R. P. lib. I. §. 54. *H. corona maxime fuit conspicua*) ita expl. *Hesych.* voc. Διάδημα. Hic honos significatus Alexandro ab Menoetio apud *Arrian.* lib. I. pag. 12. Archoonibus quoque corona assignatur apud *Aeschin.* in *Timarch.* pag. 173. B.

P. 166. *facilius indicare*) additque *Schol.* eam causam, quia voce eos coercere non poterat. H.

Pag. 168. *quos velut ἀπλοφάγους fuisse Hesych. censet*) *Θεράποντες* *Hesych.* vocantur *οἱ ἐν δευτέρῃ τάξει φίλοι* ut & *Erymol.* h. v. *Θεράποντα* vero Cretensium lingua scilicet *ἀπλοφάγον* dici, non vero abs *Homero* docet *Eust.* ad Iliad. XIX. vers. 143. H.

P. 169. *celebrati Κήρυκες praecones*) Et quidem Regibus singulis proprios Κήρυκας fuisse tradit *Schol.* ad Iliad. II. 183. seq. ubi Eurybates Κήρυξ vestem Ulyssis ferre dicitur. H. *Silentium indicabant*) vid. & Iliad. II. 280. & *Eurip.* *Hec.* vers. 528. seqq.

P. 171. *Caduceatorum functi munere*) vid. Nostrum infr. pag. 534. seq.

Pag. 172. *Soliti enim per urbes*) vid. h. d. r. *Pott.* *Arch. Græc.* lib. II. c. III. p. 218. seq. *dictas Herodotus*) vid. *Ionn.* *Animadv.* lib. V. c. 20. Plura fere Noster non profert, quæ ibi non legas. *Herodoti* locus hactenus no-

apud *Eund. Electr.* v. 409. seqq. unde *χοῖ* appellabatur) sic etiam *τυμβῖον* *χοῖ* illi dicti, qui offerebant; *Sophocl. Electr.* v. 407. quod *Schol. ibid.* exponit *ἐπίσται τέρβη*. Tempus huius *ἡμερησίου* septem diebus definitum fuisse dicit *Hesych.* in *Ἀποφράδης*.

P. 92. *Clidamus*) apud *Arben* lib. X. p. 410. A. ἀπὸ *νύμφης* & quæ huc pertinent vid. *ibid.* pag. 409. & apud *Eustath.* ad *Odyss.* l. p. 1401. *Sanguinis magna habitatio*) vid. excmpl. apud *Eurip. Electr.* v. 514. & *Silium* libro XIII. vers. 438. uti *Pindarus*) vid. *omn. Erasmo. Schmidt* ad h. l. cf. & *Eurip. Troad.* v. 373. *Eo sine casa visitata*) homines quoque subinde honoris ergo ad tumulum mactati, uti *Polyxena* ad sepulchrum *Achillis* apud *Eurip. Hec.* v. 256. quamvis contra jus fasque *Græcorum* id factum esse queratur *Hecuba* *ibid.* v. 258.

P. 94. *si offerantur corona*) quem honorem *Achilli* retulit *Alexander* apud *Arrian.* lib. I. p. 12. *Græci sapientis tamen ἀρεῖαν ὑπερχῆς* - - offerebant) unde ἀρεῖαν *τοῦ αἵ* est *iusta consequi* apud *Eurip. Suppl.* v. 175.

P. 96. *non exigua religionis partem posuerunt*) hinc gravis illa querela apud *Eurip. Suppl. Prolog.* v. 16. seqq.

- - *πικρὸς δὲ τοῖς ἰσχυροῖς δορὶ*

Θάψαι θίλουσι τῶνδε μητέρων, χθονί.

Κίχουσι δ' οἱ κερταῦντες, οὐδ' ἀναιρέσειν

Δούμαι θίλουσι, νόμιμα ἀτίζοντες θιῶν.

oculi clauderentur) vid. *Kirchm.* de *funer.* lib. I. c. VI. a quo & vocabula huic ritui propria accipias.

P. 97. *alii pater & mater*) idque vicissim liberi parentibus officium præstiterunt; uti videre est ex *Eurip. Hec.* v. 431. frater quoque fratri &c. in universum vero a domesticis & maxime propinguis id factum esse dicit *Hesych.* in *Ὅσσι καὶ θυγατέρεσσιν*.

P. 98. *λοιτρήχων*) legend. *λοιτροχῶν*, quem alias etiam *ἡμπυρεβότην* & *αἰθωνα* ab hoc officio dixerunt; diversus ab eo, qui *ἄπυρος* dictus, quod igni nunquam admovebatur. vid. *Ion.* *Animadv.* lib. II. c. III.

P. 99. *ubi Servius est Ennio*) vid. & *Ennii* *Fragm.* ex

Annal. lib. III. p. 54. *tum linceo involutum*) cf. *Nicolai* de Luctu Græc. p. 64. seqq. punicea veste involui dicuntur milites strenui Lacedæmoniorum apud *Aetion*. lib. VI. c. VI. *H.* Id vero uxorum præsertim erga maritos officium fuisse videtur ex *Eurip.* *Troad.* v. 368. involutos deinceps coronis ornabant. ex. vid. in *Bruto* apud *Dion. Hal.* lib. V. pag. 290. symbolum ejus apud *Clem. Alex.* *Pæd.* p. 181. D. plura apud *Nicol.* de Luct. cap. VII. pag. 72. seqq. *Kirchm.* de funer. lib. I. c. XI. *Vbi alba vestis; qua etiam &c.*) Parum de hujus loci emendatione solliciti fuerunt Editores, qui nos antecesserunt, nec *Gronovius*, ut vel sensum, vel ipsam historiam assequeretur. Quid? quod nec ipse *Feitzius* locum ex *Plutarcho* cit. inspexisse videtur. Ibi nihil de Arati involucri, sed de vestibus Sicyoniorum Arato iusta facientium. En tibi *Plutarchi* verba: Κατωδύσας δὲ τῆς παννύχας, οἱ τοὶ Ἀχαιοὶ σὺν παντί ἤνθησαν, καὶ διαφερόντως μὲν Σικανῶναι, μεταβαλόντες εἰς ἰσθμὸν τὸ πύθιον. ὡς δὲ ἐν τοῦ Ἀργίου τὸν παρὸν, ἰσθμιαῖοι καὶ λωχαιοῦντες ἐπὶ παλαιῶν καὶ χαρῶν εἰς τὴν πόλιν ἤνθηον, κ. τ. λ. *Alato* hoc oraculo, cum *Achai* cuncti gaudis sunt, tum præcipue *Sicyonii*, qui, converso luctu in festum, protinus corpus ex *Aegio*, coronati & candidis amicti vestibus, inter castrina *Stripadia* in urbem suam deduxere &c. ad hujus mentem igitur ita apud Nostrum legere debuisses: Ubi alba vestis; quibus etiam amicti *Sicyonii* corpus Arati ex *Aegio* in urbem suam intulerunt. Ceterum alba vestes tum luctui, tum gaudiis & festis convenientes fuisse existimo; illud probat *Kirchm.* de funer. Rom. p. 79. hoc ex ipsis *Plus.* verbis coll. *Eod.* in *Vit. Timol.* p. 255. A. satis patet. vid. *Nicol.* de Luct. Gr. c. VIII. p. 95. seq. & nos infr. ad lib. III. c. V. *peculiariter texere*) sic etiam *Helena Clytemn.* peplum funebre parare dicitur apud *Eurip.* *Æt.* V.

P. 100 *Collocabant in atrio domus*) Domus & ipsa quædam luctus signa præ se tulit. Vas quoddam aqua lustrali repletum ad portam situm erat. vid. *Hoffm.* de Templ. lib.

ib. II. c. XXV. lauro quoque insignita erat, quæ etiam anesta habebatur *Phurn.* c. 32. vel cupressu; *Servius* ad *Virgil.* *Aeneid.* III, 681. vid. & *Iun.* *Animadv.* libro I. c. IX. tandem & capilli nonnunquam de ipsius defuncti apite secti foribus appendi solebant; quæ fere omnia comprehendit *Eurip.* *Alcest.* vers 92. seqq. (*Hesychius*) 100. Δι' ἐν θυῶν cf. & *Schol.* ad *Iliad.* I. m. c.

P. 101. *πρίστειν vocat*) de qua vid. quoque *Iunerm.* ad *Polluc.* III, 102. & VIII, 65. *Nicol.* de *Luctu* cap. VII. §. 24. *Quæst.* de *Sepult.* Vet. p. 97. *Kirchm.* de *funer.* 1. 95. seqq. (*ordiebantur solennem luctum*) ex. vid. etiam *Iliad.* XIX, 213. *Eurip.* *Alcest.* v. 93. cf. *Brodans* in not. ad *Epigr.* lib. I. p. 45. *Nicol.* cap. IX. §. 2. seqq. *carmen funebre θῆνος, nuptiale ὀύρατος, sacrum ὀύρατος.* vid. *infr.* p. 277. & 432.

P. 103. *ut ait Varro*) vid. *Eund.* de *L.L.* lib. VI. pag. 16. fin. *Kühn.* & *Periz.* ad *Adrian.* lib. VI. c. I. *Nicol.* cap. IX. §. 7. *tibia in funere usus*) vid. *Plato* *Minoë.* F. II. p. 315. D. *Nicol.* l. c. §. 1. & 2. *Kirchm.* lib. II. c. V. *alia complura doloris signa*) de quibus *Noster* *infr.* lib. II. cap. XV.

P. 104. *Antipater*) *Alcæi* hoc *Epigr.* est in *Pyladem.* *post occisum Theramenem*) Nil tale apud *Xenoph.* *Vivæ* *Theramenes*, & ipse cum amicis homines illos pulatos subornabat, qui in navali *Atheniensium* prælio ad *Arginusas* cives submerfos & insepultos lugerent. *H.* *exempl.* huius rei vid. & apud *Eurip.* *Alc.* v. 427. *crines abscissos*) *Eurip.* *Troad.* v. 471. vid. & *Schol.* ad *Sophocl.* *Electr.* v. 51. cf. *Nicol.* cap. X. §. 2. *Quæ vero de comæ tonsura hic & infr.* l. c. a *Nostro* traduntur, capsi solus suppeditasse videtur *Iunius* de *Coma* c. III.

P. 105. *ipse Achilles*) cf. l. c. v. 141. seqq. *Plat.* *Tom.* I. p. 704. fin. *apud Plutarch.*) vid. & *Adrian.* libro VII. c. VIII. & ibi *Periz.* & *Scheff.* *H.* *in tumultu offurre*) vid. ex. apud *Pausan.* *Achaic.* c. 17. p. 566. locutiones hæc quoque occurrunt apud *Eurip.* *Orest.* v. 471. 1185. 1182. 1321. seqq. &c. *luctus tempus erat varium ac indefinitum*) vid. *Kirchm.* lib. II. c. I. P. 106.

P. 106. *Apollonium*) Verba hæc ita leguntur apud *Aust.* cit. lib. II. v. 839 seq. unde corrigas *Nicol.* c. I. §. 2.

P. 107. *De cadaſeris combuſtione* Originem & cauſam huius ritus tradunt *Eufst.* & *Schol.* ad *Iliad.* I. 32. & ex iis aliisque *Kirchm.* lib. I. c. I. p. 3. seqq. in cineris redigere erat moris) hinc forte voc. *Σάψας* & *ναῦρον* promiscue utitur *Hefych.* voc. *ἄδαντος*.

P. 108. *Quamquam nec ipse omni tempore*) adde: nec omnibus contigit. vid. *Hoeltz.* not. ad *Apollon.* pag. 125. cum lecto suo) de quo *Nicol.* c. VIII §. 6. in locum ubi erat comburendum) qui infr. designatur p. 119. efferebans) quod de die fiebat, non noctu; cuius rei cauſam tradit *Thom. Magiſt.* voc. *ἱεργυσίον*. cf. *Nicol.* cap. VII. §. 1. 2. *H.* in edita lignorum ſtruce) ubi quercus adhibebatur ſapiſſime, itemque cupreſſus, de hac *Iun.* Animadverſ. lib. I. c. 20. de illa *Eurip.* *Hec.* ſur. v. 242. ubi & lignatores ſpeciatiſſimè compellantur, ut & paſſim apud *Homer.* dein pyra a iuvenibus tædis pincis accenſa; ut apud *Eurip.* *Hec.* v. 574. &c.

P. 110. *Arma quoque in regnum conſecta*) vid. *Aelian.* lib. VII. c. VIII. & ibi not. add. *Camer.* ad *Sophocl.* p. m. 72.

P. 111. *Postquam flama*) lege *flamma.* & in alleg. ad lit. (δ) lege *Iliad.* XXIII, 220. ſeq.

P. 113. *in urnam reponebantur*) vid. *Schol.* ad *Iliad.* IV, 99. *H.* add. *Nicol.* c. XIII. §. 9.

P. 115. *De Sepultura*) Varios variarum gentium ritus hanc circa obſervatos vid. in not. ad *Aelian.* lib. IV. c. I. legem Solonis de ſepult. vid. apud *Plus.* *Sol.* p. 90. B. in ſoſſam) quocirca ſtudioſe curabant, ut, ſi fieri poterit, cognatorum tumulis inferrentur: uti *Oreſtes* apud *Eurip.* verſ. 1072. coll. 1060.

Σάψας τὴν κοινὴν πρὸς πύργου νόμον φέρον.
Sepultri vero occidentem ſolem ſpectabant, ex lege Athenienſium apud *Aelian.* lib. V. c. XIV. coll. *Eod.* lib. VII. cap. XIX. orientem juxta alios, vid. *Kühn.* ad I. m. c. & *Plus.* *Solon.* p. 83. E. *H.*

P. 116. *nisi injecta erat terra*) vid. *Kühn.* & *Perizon.* ad *Aelian.* lib. V. c. XIV.

Pag. 117. *elogium d. functi*) quocirca *Eurip.* monet
Troad. v. 375. *de mortuis nil nisi bene:*

Σιγῇ ἄμυνον τ' ἀρχά.

Laudabantur etiam oratione qui pro patria fortiter pugnavunt. vi. J. *Periz.* in *Aelian.* lib. VI. cap. VII. fin. *H.* cf. *Plut.* Camill. Tom. I. p. 133. B. in *opusculis Homeri*) legitur & hoc Epigr. apud *Plat.* Phædr. T. III. p. 264 D. vid. & *Herod.* Vit. Homeri c. XI. & *Palamedis apud Philostr.* Scriptum erat Achillis; recte. vid. *Philostr.* lib. IV. de V. A. cap. XVI. alias etiam ἐπισήματα tales columnæ vocantur, de quib. *Snid.* h. v. & *Perizon.* ad *Aelian.* libro VIII. cap. IV.

P. 118. & *naves insculptas*) non ita legitur apud *Philostr.* L. c. At nautarum nauclerorumque sepulchris elegidium quoddam insculptum ibi exhibet. q. v. Sic etiam *Pausanias* sepulcrum lapides incisi declarant apud *Tbucyd.* libro I. p. 98. C. vid. alias ejusmodi column. apud *Philostr.* Icon. XXI. & *Eurip.* *Troad.* Act. V. *Aepyri regis in Boeotia*) *Gronovius* in *Præf.* ad *Feith.* præse faciens meminisse *Aepyri regis in Boeotia, qui fuit in Arcadia.* fallitur, aliosque fecellit. Saltem errorem Nostro impurat, quo majorem *Gronovius* admittere nunquam potuit. Atqui si hoc voluisset dicere *Feithius*, forte, latina calens, scripsisset *regis Boeotia.* Mirum potius, *Gronovium* non meminisse *Boeotiam Homeri* esse partem secundam libri secundi, quæ ut clarius patefcant, aliter in Nostro disposuimus quod ipse vidisset; ait *Pausanias*) Malim hic legas: quod ipse, vidisset se, ait *Pausanias.*

P. 119. *ferè extra urbes*) cf. hic. *Pamel.* ad *Tertull.* p. 128. Ante *Platonis* vero tempora domi sepultum esse videtur; in τῇ οἰκίᾳ dicit *Plato* *Minoë* Tom. II. p. 315. D. At *Sicyonius* intra muros sepelire quemquam lex vetuit; Auctore *Plut.* *Arat.* T. I. p. 1051. fin. *Dares Phrygius*) c. XXV. collocat *Pindarus*) cf. *Schmidt* ad h. l. p. 249.

P. 122. *subinde Homerus vocat*) vid. *Iliad.* XVI, 457, 675. XXIII, 9. OJ. XXIV, 189. 295. &c. *Aelianus* vocat τὰν τιλωταίων τιμῶν libro IV. cap. VII. H. & in sum-

nonnullas Virgines nuptum finisimis
 - - atque ita Heleno, filio Priami re-
 singularem, regnum Chacum, &
 toris, quam & ipse matrimonio suo
 prada acceperat, uxorem tradidit. cf. d.
 319. de Nostio ipse iudicium ferre pot-
 nulla auctoritas, nec testimonium. In
 Lycurgi hanc circa instituta tradit.
 dcm. Republ. p. 534. hinc ἡβην & γάμ-
 rōp. Troad. Act. V. Idemque Helen-
 fuit ἡβην tempus esse, quo nuptiæ t-
 rentur:

ἡβην δ' εἰς ἡβην ἡλδιν ὡραίων
 quo magis pertinet Eust. expositio. Ne-
 bos Atheniensium, qui vinilem toga
 διαιτήριαν, i. e. *Stimula* celebravisse; tum
 dere solitos fuisse; prout ex Hesych. ol.
 .Coma, apud Gruter. T. V. p. 516. &
 p. 494. fin. αἰνιστήριαν dicit esse magni
 plenum, quod consurs comam Hercule
 libationem, iis qui consensuerunt, bi
 Ceterum non apud Athenienses modo
 quia & apud reliquos Græcos. conno

P. 141. *Calius quoque Aurelianus*) vid. *Casaub.* Animadv. in *Athenaeum* lib. XVI. c. V. p. m. 566. lin. 43.

P. 142. *περὶ πτωχῶν*) ita cum *Schmidt.* legimus, qui hanc lectionem probat & vindicat in not. ad h. l. p. 119. seq.

P. 144. *expressisse Homerum*) scil. Od IX. 114. seq. H; *primus regnandi posest. apud Grac. habuisse dicitur Hygino* ex *Hygin.* ita legend. *primus mortalium regnasse dicitur.* cf. not. ad tab. 143. H.

P. 145. *Nec multorum*) Græcorum tamen imperium in obsidione mixtum fuisse docet *Eustath.* ad Iliad. I. H, cf. ad loc. *Homer. Eurip. Androm.* vers. 472. sq. & Suppl. v. 404. Persis eadem ratio status complacuit; vid. *Herod. Thal.* pag. 195.

P. 145. *Conferet. autem populus sponte*) Magistratus vero inferiores alii sorte, alii suffragio eligebantur. vid. *Aeschin.* in *Timarch.* p. 173. C. *meritis essent illustres*) contra vero, qui corpore questum fecit, aut aliis vitiis insigniter obnoxius, dignitate magistratus arcebatur. *Aeschin.* l. c. pag. 103. B.

P. 147. *in ipso adeo Homero*) veluti quum sceptrum Agamemnon dicit

- - παρὰ τοὺς ἄφθιτον αἰς.

Iliad. II. vers. 46. cf. & de ejusd. sceptris hereditario l. c. vers. 101. seqq. H.

P. 149. *Διογενίς*) vid. *Camer.* ad *Soph.* p. m. 34. cf. etiam Iliad. II. 197. & 205, IX, 98. *Hesiod. Opay.* v. 96, quem cit. *Strobaus* Serm. 45. & *Schol.* ad Iliad. I. 176 *Diis ita simillimum Trajanum dixit Plinius Panegy.* pag. 8. ubi vid. not.

P. 150. *Non barbarica licentia* (Sc.) cf. *Perizon.* in *Aelian.* lib. II. c. XX. p. 101. H. *quod notat Homerus*) qui etiam ex hoc intelligendus, quando ipsi *πομπῆς λαῶν* reges atque duces sæpius dicuntur.

P. 153. *Reges sacrorum*) cf. hic *Plat.* Probl. Rom. 62. Tom. II. p. 279. C. *Vlpian.* in Orat. *Demosth.* in *Androt.* p. 208. B. & *Lyfia* Orat. p. 59. seq.

P. 156. *pollicetur Niso - campi*) supple: id campi &c.

de Republ. habuit ab Ascanio,) distinctio (.) post habuit ponenda.

P. 157. *Agri cultura reges ipsi erant intenti*) cf. Nostrium infr. libro IV. cap. I. §. V.

P. 162. *Porro iustitius*) cf. & Brodaus in Epigramm. libro II. pag. 220.

P. 164. *sacramenti obtinueris vim*) ita Achilles Iliad. I, 235. per sceptrum iurat. cf. ibid. Schol. Eundemque ad Iliad. III, 218. *Poëta scribit Od. XI.*) cf. Eust. ad h. l.

P. 165. *Diadema etiam connotari vult Serv. fasciolarum*) Servius gestamen ibi per Diadema exponit. De fasciola nihil apud Eundem. Diadema autem fasciam appellant Seneca Epist. 80. *Casaub. & Pitisc.* in Suet. Jul. Cæsar. cap. 79. Plura vid. apud Brissou. de R. P. lib. I. §. 54. *H. corona maxime fuit conspicua*) ita expl. Hesych. voc. Διάδημα. Hic honos significatus Alexandro ab Menoetio apud Arrian. lib. I. pag. 12. Archontibus quoque corona assignatur apud Aeschin. in Timarch. pag. 173. B.

P. 166. *facilius indicare*) additque Schol. eam causam, quia voce eos coercere non poterat. H.

Pag. 168. *quos velut ὀπλοφάγους fuisse Hesych. censet*) διεσπόντες Hesych. vocantur *ei in diutiora τάξιν φίλοι* ut & Etymol. h. v. διεσπόντες vero Cretensium lingua servum ὀπλοφάγον dici, non vero abs Homero docet Eust. ad Iliad. XIX. vers. 143. H.

P. 169. *celebrari Κήρυκες pracones*) Et quidem Regibus singulis proprios Κήρυκας fuisse tradit Schol. ad Iliad. II, 183. seq. ubi Eurybates Κήρυξ vestem Ulyssis ferre dicitur. H. *Silentium indicant*) vid. & Iliad. II, 280. & Eurip. Hec. vers. 528. seqq.

P. 171. *Caduceatorum functi munere*) vid. Nostrium infr. pag. 534. seq.

Pag. 172. *Soliti enim per urbes*) vid. h. d. r. Potter. Arch. Græc. lib. II. c. III. p. 218. seq. *dicitur Herodotus*) vid. Iam. Animadv. lib. V. c. 20. Plura fere Noster nos profert, quæ ibi non legas. *Herodoti* locus hactenus nobis

bis incognitus. Ceterum coquos etiam sacrificiorum ministerio adhibitos fuisse docet *Athenaeus* libro XIV. pag. 659. D. F.

P. 173. *μαρτυρίων καὶ βουτύπων*) Butypi familia Attica a Sopatro bovis percussore procreata. vid. *Porphyr.* de Abst. lib. II. §. 30. pag. 75. in *epulis heroicis operam praestant*) Plura h. d. r. Noster infr. p. 305. cf. interim *Athenaeus* lib. X. pag. 425. D. *Quamquam & ipsorum regum αὐτοδίακ. est videre*) cf. *Athen.* lib. XIV. p. 660. B.

P. 174. *αἰτιώμενος ἐπιτιμήσειν &c.*) Totidem fere verba apud *Κῆρυ.* in *Aelian.* lib. VII. c. V. 6n. *Αὐτὸν ἀνώνυμος*) Mimantem esse dicit *Gale* Mythogr. Græc. p. 704. ubi cum p. 712. locum hunc inveneris, ex eo nostram versionem ita emendes: *Thessali honestum putant equos & mulos ex armeno ablatos domare, bovesque parvos jugulare, & pelle detracta discindere.* in Græco lege. ἀγέλας λαβόντι, --- καὶ τὰς ἱεῖρας.

P. 176. *Atque ex hoc ritu*) Quod idem facit *Αὐτὸν* Vit. Homeri apud *Gale* pag. 380. H. *Βουλὴν γινώσκων*) Distinguit ideo βουλὴν & ἀγορὰν *Eustath.* ad Iliad. I. 144. atque: ἀγορὰν esse, cum populus univ ersus voce praeconis convocaretur; βουλὴν autem, cum soli selecti optimates consilio convenirent &c. H.

P. 177. *Stante eo*) ex quoque est Iliad. I. 58. ubi vid. *Eust.* Iungunt etiam verba facturi apud *Xenoph.* Hellen. I. pag. 346. cf. *Cicero* Brut. c. 77. & ibi *Corrad.* Armatos etiam subinde in concionem venisse Veteres docet *Eust.* ad Iliad. I. 194. H.

P. 178. *celebriore erat loco*) ita concio quoque habita ἐπὶ Πειράμω Δύρης Iliad II. 788. H. alias in foro; uti Iliad. XI. 806. Apud Athenienses vero cum in foro, tum in *Pnyce*, tum & in theatro conciones habebantur. vid. *Harpoer.* voc. πᾶνδημος A'φροδίτη. & *Polluc.* lib. VII. c. 10. cf. plur. *Potter* Arch. Gr. lib. I. c. XVII.

Pag. 179. *qua spectabant ad priuatos*) sic vigesima mensis die, qua secunda concio apud Athenienses habebatur, debita solveretenebantur ii, qui in πρε alieno versati; unde intelligendus *Aristoph.* Nub. vers. 16. seq. ubi debitor

- - - ἰγὼ δ' ἀπ' ἁμῶμαι
 ὀρῶν ἄγουσαι τὴν σιλήην ἡκάδας.

ubi cf. *Interpr.*

Pag. 180. *De judiciis*) Necessitatem horum adstruit *Plutarch.* Solon. p. 83. B. *judiciis in hanc rem consulentibus*) βασιλευταὶ illi dicti; juxta *Harpocr.* h. v. Apud Athenienses autem receptum more fuit, ut non promitterent omnes ad magistratum admitterent, ἀλλὰ τοῖς βελτίους, καὶ τοῖς ἰκανωτάτους, ἰφ' ἑκάστῳ τῇ ἕξει προκρίναντι. vid. *Isocr.* *Areopagit.* p. m. 285.

P. 132. *aliosque Veteres Grammat.*) vid. *Swid. & Varin.* voc. Βακχυλῆα H. *Singulare vero est*) Hæc ex *Eus.* Noster refert q. v. ad *Iliad.* XVIII. 507. seq. p. 113. lin. 7. seq. ubi plura reperies. H.

P. 184. *Athenaus scribit de Persarum rege &c.*) lege potius de regibus Persarum, quos ille dicit sub platæo & aurea vite &c. legatos audivisse & jus dixisse libro cit. p. 539. D. *Alexandro in hortis statum fuisse aureum solum & lectos argenteis fultos pedibus, in quibus sedens cum amicis, legationibus responsa dabat: ut idem refert ex Ephippo Olympio ibid. p. 537. D. in tabernaculo autem eidem erat aurea sella, in qua sedens jus dicebat;* uti legitur apud *Eund.* l. c. p. 539. E. *Gelonem ex versione sumsit Noster, Hieronem. vero præfert textus Græcus l. c. cap. XI. p. 530. A. H. unde & Homero &c.*) Ipsa quidem vox νόμος apud *Homerum* non obvia, nisi in *Hymn. in Apoll.* v. 20. quocum cf. *Swid. & Erymol.* voc. νόμος & νόμος, ubi *Apollo* cecinisse leges fertur. vid. *Pfeiff.* *Ant. Gr. lib. II. cap. 34. pag. 290. seq.* Leges enim positivæ illa temporis simplicitas non tenebat; illa namque in facta constituuntur, quoniam futura in incerto sunt: ut ait *Tacit. Annal. III. c. 69* Unde audiendus de illorum temporum statu *Iustin.* lib. I. cap. I. *Populus nullis legibus tenebatur: arbitria principum pro legibus erant.* cf. *Isocr. Paneg. p. m. 94. B.* Fuere tamen Cretensibus Minois *Homero* celebrati leges, juxta *Platon.* *Minoë.* vid. & *Aristot.* *Polit. lib. II. c. X.* Leges etiam

am Atheniensium ante Ogygis tempora refert *Plato* Timæo. H.

P. 185. *crimen homicidii*) Homicidiorum tria genera, de his tria Atheniensium dicasteria memorat *Aelian.* V. cap. 15. ubi vid. not. *Perizon. & Schefferi.* add. *usam.* Attic. cap. 28. *Polluc.* libro VIII. §. 118. seqq. H. *us pœna exilium*) Sic etiam Apollinis ob eadem Py-
nis novennale exilium memorat *Plutarch.* de Orac. f. Tom. II. p. 417. seq. p. 421. C. ex fide aliorum, ipsi ulosum. H. Herculi quoque Theseus suator est & au-
r, ut atrocissima liberorum cæde commissâ, Thebis ex-
eret, idque νόμῳ χάριν apud *Eurip.* Herc. tur. vers.
coll. vers 1277.

P. 187. *prisco ritu expiatum*) quam expiationem et-
Apollo subiisse dicitur ob eadem modo memora-
i. vid. nos supr. ad p 40. seq. ea vero narratio nimis
im ridicula videtur *Plutarch.* l. supr. cit. T. II. pag.

B. Idem vero deus, quum intercessionum patronus
eretur, ab illis qui eadem erant patraturi subinde in
illum vocatus: uti etiam Jupiter, Mercurius, Miner-
ke. vid. *Nar. Com.* libro I. cap. 18. p. 70. seq. Ipseque
illo cædes non culpandas responso suo ratas habuit,
improbavit; vid. *Aelian.* lib. III. c. XLIV.

P. 189. *Antiquissima utique homicidii poena*) Primum
cium Athenis habitum fuisse de homicidio Halirro-
, refert *Eustath.* ad Iliad. XVIII. 506. quos ideo Pa-
yrico suo celebrat *Isocr.* pag. 94. fin. Fuere tamen &
dam homicidia, quæ Draconis legibus exilio non
stabantur, quæ vid. in *Præteji* Jurispr. Vet. p. 29. H.

P. 190. *apud Demosthenem aliosque oratores Græcos*)
id igitur lex jubet fortuita cadu damnum? ad
um tempus, certo quopiam intervallo abesse & exu-
: dum aliquem e perempti familia exoraris. Tum
redire concessis, certo quodam ritu, non fortuito,
remere; sed & rem divinam facere, & expiari &
quodam ordine ac diligenter sancita præstare jus-
ex; *Demosth.* hæc sunt verba adv. Aristocr. p. m.

P. 216. *Hanc enim conjunct. nefariam habitam &c)* Concinit pariter Eurip. Andr. 173. 199. *nulla habita vario consanguinitas*.) qui sorores in matrimonium duxerunt αἰλίοι διδύη Hefsch. h. v. ex vid. apud Ovid. Epist. VIII, 28. & XI, 61. seq.

P. 217. *Helenus Andromachen Hectori nuptam*) vid. hic Iustin. XVII, III, 5. 199. ubi refert: Ex his (Pyrrhus) nonnullas Virgines nuptum finitimis regibus tradidit: — atque ita Heleno, filio Priami regis, ob industriam singularem, regnum Chacum, & Andromachen Hectoris, quam & ipse matrimonio suo in desponsione Trojana praeda acceperat, uxorem tradidit. cf. Serv. ad Aeneid. III, 319. de Nostro ipse iudicium ferre poteris. *Homeri* heic nulla auctoritas, nec testimonium. *laudatur* *pubertas*) Lycurgi hanc circa instituta tradit Xenoph. de Lacedaem. Republ. p. 534. hinc ἡβήη & γάμος conjungit. Eurip. Troad. Act. V. Idemque Helen. v. 12. clarius induit ἡβήη tempus esse, quo nuptiae tempestive celebrarentur:

ἵππιδ' ὅς ἐς ἡβήη ἡλθον ὠραίῳ γάμῳ.

quo magis pertinet Eust. expositio. Notandum hic ephēbos Atheniensium, qui virilem togam commutabant, οἰσθηρία, i. e. *similia* celebravisse; tumque caesariem tondere solitos fuisse; prout ex Hefsch. observat Iunius de Coma, apud Gruter. T. V. p. 516. *Atheniens* lib. XI. p. 494. fin. οἰσθηρία dicit esse *magnum poculum* *vinum plenum*, quod *tonsura comam* Herculis offerunt, & post libationem, *eis qui convenerunt*, bibendum tradunt. Ceterum non apud Atheniensies modo hic mos servatus, quin & apud reliquos Græcos, connotante Casaub. ad Theophrast. Charact. & ad Athen. l. c. cap. XIII. p. 513. Videtur ex hoc corrigendus Pollux, qui modo οἰσθηρία modo οἰσθηρία legit.

P. 218. *αἰσθηρία deformem*) Hinc etiam χαριζομένη forma viris portectura dicitur, cujus contrarium αἰσθηρία, quod ultimum exponit Harpocr. h. v. ubi plur. vid. Maussac *decimo quarto anno definitum*) cf. huc quoque Procl. ad Hesiod. p. 149. Harpocr. voc. Εὔπιδος ἡβήσας. & Steph. Sched. IV. apud Gruter. T. V. p. 166. 19.

P. 219. *parentum voluntate*) Consulebantur etiam quandoque auspicia, quod *Hesiodus* jubet *ἔργ. v. 801. ubi uxorē ducas*, inquit:

Οἰκίῳ κελύεαι, εἰ ἐκ' ἔργμασι τέττα ἄριστοι.

P. 221. *ἴδια dabat sponsæ*) vid. quoque illustre exempl. in prociis *Penelop.* *Od. XIII, 378.* Dos interdum data sponsæ, vel ejus parenti a sponso; vid. *Persæon.* ad *Ælian.* lib. IV. c. 1. H. adde *Κύβητ.* ad *Pausan.* *Lacon.* c. 12. p. 235. quod ad *Polluc. Hefych. & Schol.* II. IX, 140. notandum, qui *ἴδια* vel *ἰδια* (legitur enim promissive) communiter definiunt esse *dona*, *quæ ante nuptias sponsa dabantur a sponso.* *Afferebat a parentibus προῖκα*; quid vero hanc circa amplius a veteribus observatum sit, vid. apud *Harpocr.* voc. ἀπετιμῆσαι & ibi *Maussac.* Nimirum maritus pro accepta dote, quam pater virgini dabat, pignori vicissim dedit ἀποδιμήματα. unde sponsus, qui id pignus erōgabat ἀποδιμήν, qui vero accipiebant, virgo fuerit vel parentes ejus ἀποτιμᾶσθαι dicebantur. Προῖξ, ut ex *Eodem* observamus, vocata etiam fuit φερνή, quas quomodo reiciderit *Solon* vid. apud *Plut. Solon.* T. I. p. 88. C.

P. 222. *Scholastæς προῖκα intelligit & τὰ μίλια exponit &c.*) vid. *Eund.* ad *Od.* II. 166. ubi *ἴδια* dicit esse *dona*, *quæ a sponso virgini dabantur*, μίλια vero, *quæ a patre.* c. *Hefych.* voc. ἴδια. Huc pertinent quoque *διδίματα* sponsæ data; de quibus vid. *Schol. Iliad.* XVII. 593. & *Hefych.* h. v. item ἀνακαλωπτήρια dona, quæ sponsa dabantur, quando primum denudata, in conspectum viri producebatur; quod noctu ut plurimum fiebat, fabris ac tædis accensis. vid. *Harpocr.* h. v. & ibi *Maussac. Polluc.* lib. III. §. 36. sed hæc in iis tantum obtinuisse videntur, quas modo emptionis & venditionis in matrimonium duxerunt. vid. *Cassaub.* ad *Sueton.* Aug. c. 69. *dotem adventissimam &c.*) At dos *adventitia* non a patre, saltem non ex ejus facultatibus puellæ dabatur; sunt enim hæc bona, quæ aliunde acceperat, veluti ab amicis, modo hereditatis vel doni

gratuiti &c. *dos profectitia* vero est, quam patet de suis propriis filiz doti dedit, pecuniam modo, inodo agnos &c. unde virgo illa ἐπίκληρος, ἐπίπροκος dicebatur: nisi obstat *Schol. Aristoph. Avib. v. 1652. vid. Perizon. ad Ælian. lib. VI. c. IV. quæ enim abs Harpocr. voc. ἐπίδικος h. d. r. traduntur, haud parum abludunt; prout in eo notavit Maussac. l. c. qui & ibidem Cal. Rhodig. sententiam expendit, q. v. lib. XXVIII. Lect. Ant. c. XV. Et videtur hoc postulare τὸ Ἐπὶ.*) Nisi hoc forte ad δῶρον referendum; quod ex sq. vers. suspicor quidem, non vero constituo. Videtur tamen hæc ita quoque intellexisse *Schol. ad l. c. Iliad. IX. 147. sq.*

P. 223. *soluto matrimonio referre solita &c.*) Lex quoque apud Græcos: *Si quis dimiserit uxorem, reddat dotem*: quam refert *Demosth. in Neer. p. 869.* Hic vero tenendum: Si divortium citra mulieris culpam obtigisset, integra dos reperebatur. Quod si abs uxore quid delictum foret, in liberorum singulos ab marito sexta dotis retinebatur portio, usque ad dimidiam modo dotis partem.

P. 224. *In ades suas solenni ritu ducebat sponsus)* Quod fiebat tertio post celebrata sponsalia die: tot enim intercedebant, quorum primus dictus προαδός, secundus ἐπαύλιος, tertius ἀνακαλυπτήριος. alii aliter distinguunt vid. *Pfeiff A. Gr. lib. IV. c. XIV.*

P. 245. *Domus plerumque ποθῶ)* Huc spectant quoque illa *Terent. Adelph. Act. V. Sc. VII. v. 10. sqq.* atque ex hoc ritu cœlibes δαίκοι dicti; uti observ. *Periz. ad Ælian. lib. IV. c. XXVII. fin. in curru nimirum Gehi &c.) Eurip. Hel. v. 759. vid. cf. Pfeiff. l. c. cap. XV.*

P. 126. *Præferabantur de more lampades)* Ritus huius mentio ubi vis fere, apud *Eurip. præsertim obvia, quem vid. Troad. v. 200. sqq. mater queritur se filio non accendisse faces)* Hæc etenim id muneris sæpius sibi sumserunt; quod illis δαδυχὴν dictum: uti ex loco *Eurip. Phoeniss. v. 376. seq. observat Schol. Apollon. Arg. IV, 808.*

P. 227. *Cantus hymeneus dictus*) Vid. *Serv.* ad *Virgil.* *Ecl.* VIII, 30. fabulam Hymenzi plenius describit *Idem* ad IV. *Æneid.* v. 99. 127. cf. & *Lactant.* ad *Stat. Theb.* III. v. 183. *puella vero socia potiss. cantab.*) juvenes vero saltabant; uti *Iliad.* XVIII, 493. sq.

P. 229. *quod γάμος Homerus vocat*) quo sensu etiam in Sacris literis hæc vox usurparur; uti *Luc.* XIV, 8. at *Matth.* XXII, 10. locus nuptiarum eadem voce designatur. Quo fine vero epulæ nuptiales fiant, id clare indicat *Athenæus* lib. V. 185. B. ubi *Sic enim*, inquit, *moribus & legibus scitum est, ut in nuptiis epulum fiat; tum nuptiales deos ut veneremur, tum ut pro testimonio id sit.*

P. 231. *Postremum lecto geniali &c.*) Vid. quæ huc pertinent apud *Plutarch.* *Solon.* p. 39. C. *Dempst.* ad *Rosin.* lib. V. c. 37. p. 619. *Voss.* de *Idol.* lib. II. c. XXV. *Festus* vocc. *Cingulo nova nupta &c.* apud *Peross.* col. 1143. fin. & *Cal. Rhodig. Lect.* Ant. lib. XXVIII. c. 15. p. 1569.

P. 234. *mulieres haberent religioni*) vid. *Hætzl.* ad *Apollon.* Arg. p. 125. m.

P. 234. *Intemperantia quoque*) cf. *Cal. Rhodig.* lib. cit. c. 22. *Illud certe non est abs re dixisse, quod quæ uno viro contenta erant, quæque matronale decus servassent incolume, haud aliter quam pudica corona donabantur: quæ vero post viri obitum conjugium inisset, nisi post decimum mensem nupsisset, levis & impudica atque infamia iniusta putabatur: uti refert Alex. Genial. lib. IV. c. VIII. fol. 197b. sq.*

P. 235. *præiisse fertur Achis Perseis neptis*) ex *Pausan.* legend. *Argis*, nontamen personæ hoc nomen, in *Ap. p.* enim habet textus. *Gorgophone* illi nomen est, quæ *Perseis* filia ibid. dicitur. cf. *Cal. Rhod.* l. c. p. 1576.

P. 236. *Quo pertinas illud Petronii*) Tibi hoc ulterius investigandum committo testimonium, B. L. *Nevo-*lam ejus aut vestigium apud *Eundem* offendi.

P. 237. *Exemplo Ægypthus*) cf. *Serv.* ad *Æneid.* VI, 612.

612. adulterorum poenas apud varias gentes vid. in not. Scheff. ad *Ælian.* lib. XII. c. XII. cf. *Alex. Genial. lib.* III. c. 1. f. 176. & *Menand. fragm.* p. 136. Lapidatio quoque supplicii genus apud Græcos. vid. *Periz.* in *Ælian.* lib. V. c. XIX. H.

P. 139. apud *Orientales populos perantiqua*) vid. *Brunings* A. G. cap. VI. 28. & cap. XV. 13. H. quam deprehendens maritus) ex. vid. apud *Serv.* l. m. c. cf. & *Leg. Solonis* apud *Plus.* p. 90. C. *μειχάριον*) vid. *Brunings* l. m. c. p. 71. imo nec *licuit*) sed adultero ea cessit; uti liquet ex *Eurip.* *Electr.* v. 921. sqq.

P. 244. τὰς ἐκ παλαιῶν) adde ex *Polluce* III, 21. τὰς ἐκ ξένων, cf. *Pfeiff.* *Ant. Gr.* lib. II. c. XV. opponuntur hi τοῖς γυναικείοις, quorum iterum alii erant ἐπιγυνεοὶ, qui ex secundis nuptiis, παρόγονοι vero, & ἀπὸ γυναικείων qui ex primis nuptiis erant suscepti.

P. 245. in partem aliquam generum paternam hereditatis) νοθεῖα enim illis cesserunt; quæ sunt τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῶν διδόμενα. ἢ δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν. vid. omn. *Harpoer.* voc. νοθεῖα; Εἰ τιμὴν γὰρ τοῖς νόθοις ἐπίστυς τοῖς γυναικείοις, inquit *Schol.* ad II. VIII. 284. cf. *Eund.* ad XI, 490. & *Schol. Arist. Avib.* v. 1655. νοθεῖα χρήματα hæc dicit *Pollux* III, 21.

P. 246. de Liberorum educatione) Lectu sane dignissima sunt, quæ h. d. r. pronunciat *Eurip.* Hæc. fur. v. 25. sqq. Liberos vero etiam misericordiæ publicæ exponere, Græcis æque ac Romanis usitatum fuit. vide *Eurip.* *Phœniss.* v. 28. *Æschin.* adv. *Timocr.* p. 188t C. &c. *Singularis cura vet. Græc.*) quæ prima fere circa nominis impositionem versabatur. vid. *Aristoph.* *Nub.* v. 62. sqq. ubi cf. *Spanh.* decima illud die factum; juxta *Hesych.* vocc. δεκάτη θύομεν. Et nomina filiis imposita taxissime προληπτικῶς, ut iisdem nominibus suam de illis conceptam spem indicarent, nomenque illi, omneque haberent: quod innuit *Schol.* ad II. II, 494. ita *Oedipus* unde nomen acceperit, vid. apud *Eurip.* *Phœniss.* 28. Et nomina alia significantiora apud *Ennium* p. 246. *Herod.* *Chio* c. 40. *Terpsich.* c. 92. *Erato* c. 63. &c.

Electra.

Eleganter quoque nominis sui rationem innuit Polyxena, cum jam ad inferos esset transitura, ubi *multos hospites natura esset*, apud m. c. *Eurip.* *Hec.* v. 357. sqq. dein preces etiam subinde a parentibus emissæ, ut ipsorum exemplar imitarentur. vid. *Camer.* ad *Sophocl.* p. m. 69.

P. 248. *cujus rei exempla*) Tale est & apud *Arist.* *Nub.* v. 68. cf. *Camer.* ad *Sophocl.* p. 70.

P. 251. *Et Pindarum*) Idem & *Pausan.* testatur *Lacon.* c. 18. p. 255. fin.

P. 252. *Servius*) Parum tamen hic Nostro favet. Notanter enim monet, apud *Virgilium* l. c. *Qua* legendum esse, non *Quem*. Id est inquit *Servius*, *qua ipse fecit, qua ipse modulatus est.* Nec enim istum docuit, qui fuit temporibus *Didonis* &c.

P. 255. *Phocylides*) Eadem ex hoc transcripta legas in *Carm. Sibyll.* apud *Gale.* p. 210.

P. 257. *Æschin. in Timarch.*) vid. & *Demosth.* adv. *Timocr.* p. 75. C.

P. 260. *ut cogatur alienam telam texere*) Ita quoque statum scæminarum in servitute degentium in se lepingit *Hecaba* apud *Eurip.* *Troad.* v. 490. sqq. & *Polyxena* apud *Eund.* *Hec.* v. 362. sqq. serva quoque mulier, raso capite, aquam portans occurrit apud *Eund.* *Medr.* v. 107. sq.

P. 261. *Captos sapius moris erat in servis. dicende-)* facta prius eorum inter victores distributione, quæ plurimum sorte fiebat. vid. *Eurip.* *Troad.* v. 30. sqq. *ἐλάνθαντο δὲ ὅτε δὴ ξυνείποντο* (Græci) & *ἐλάνθαντο δὲ ὅτε δὴ ξυνείποντο*, *excitum urbis pati, in servitutem redigi* significat, apud *Socr.* *Areop.* p. m. 280.

P. 263. *In iis præcipue fuerunt Cares*) vid. *Philostr.* e. V. A. lib. III. c. 25. *Posner.* *Arch. Græc.* lib. II. c. I. p. 432. *Magna fuit*) In universum hinc maximum interesse discrimen inter ingenuum & servum atuit *Demosth.* quod quicquid servi commiserunt, corpore luere cogantur; adv. *Timocr.* p. 483. C. cf. & *Eurip.*

P. 290. *Ac ἔργατος quidem*) de hoc convivii genere vid. *Hesiod.* & *Schol.* p. 154. *Plato* de LL. XI. T. II. p. 914. *Camerar.* Quaest. promisc. Dec. III. c. X. apud *Grut.* T. IV. p. 125. sq. *Tomaf.* de Tessl. c. XVI. p. 81. sq.

P. 292. *Omninoque quodvis alio cibo*) vid. *Procl.* ad *Hesiod.* p. 80. & *Porphyr.* de Abstin. lib. II. §. 27. *ῥίτα* apud *Homerum* (& alios *Auct.* *phrasi*) vid. II. XVIII, 559. Od. XIV, 28. XVI, 454. *Eust.* ad Od. II, 56. & *Εἷδα δὲ πρὸς καίοντες*) *Lectio* hæc est *Eust.* l. c. *Schol.* & *Arbenaus* lib. IV. p. 179. C. legunt *Εἷδα* una voce.

P. 293. *quo non usi*) vid. *Porph.* de Abstin. l. c. §. 20. Reliqua omnia sunt ex *Arbenaus* l. c. desumpta.

P. 294. *Aristocritus*) apud *Schol.* *Aristoph.* ad *Vesp.* v. 842.

P. 296. *quas θεός & κλισμὸς Poëta vocat*) vid. & *Odys.* X. 233. cf. *Eustath.* ad Od. I, 145. & *Arbenaus* lib. V. p. 192. E.

Pi 299. *Nisi quod* (&c.) Hospitibus præ ceteris locus medius, seu præstantissimus fuit assignatus vid. *Tomaf.* de Tessleris Hospital. c. XIX. p. 91. *Περίοριον* interpret. *Eustathius*) quod alibi quoque de prima & dignissima sede adhibetur; vid. *Schol.* in *Aristoph.* *Equit.* v. 572. Orientalium more populorum eam *περίοριον* dixeris, uti *Luc.* XIV, 7.

P. 308. *ad λεβαντὸς manus*) læpius etiam post lotionem se oleo ungebant. vid. *Vales.* ad *Harpocr.* 100. *ἐπεκλειψάν.*

P. 303. *διανέμει* Homero *διπλὸς*) *Aelianus* *διανέμει* lib. VII. c. III. H. *At Achilles ipse*) vid. *Aelian.* l. m. c. II.

P. 305. *pueri adstantes*) Quo tamen etiam officii foemina sæpe functa; uti II. XI. v. 637. quemadmodum etiam in convivio Deorum Hebe dicitur nectar miscuisse II. II, 2. sq. *Ganymedes*. pocillator *Jovi* propinquus eoque nomine etiam ab *Eurip.* celebratus *Troad.* v. 820. sqq. Ceterum vulgo *κέρυνος* vocati apud *Arbenaus* lib. X p. 425. D. *Quatis Menelas filius*) & *Arbenaus* lib. X. p. 424. E. & lib. V. p. 192. C. *Distin-*

bucbans etiam pocula) In omni fere convivio tria pocula acceperunt, unum Iovis Olympii & Olympiorum Deorum, alterum Heroum, tertium Iovis Sarcatoris, Persefæ vid. Pollux lib. VI, 15. Hefych. voc. τριτοῦ κρατῖρ. cf. not Varior. ad Virgil. Æneid. I. 728. Is vero qui ad bibendum instigabat ἰφθυμῶς dictus, Athenæo teste lib. X. p. 425. B.

P. 306. Diomedes stimulasur ad prælium) Hectoris hæc potius verba sunt; ceu ex ipsa loci inspectione patet.

P. 307. idque exemplo Alexandri docet) Potter. Arch. Gr. p. 766. D. huc citat Athen. lib. X. c. IX. ubi tamen nondum repertum hæc exemplum. Quod ἐπιδῆξια dixerunt) vid. ad hæc quoque Athen. lib. XI. p. 463. ἐπιδῆξις συνπότης apud Polluc. VI. 28. est urbanus; contra, σκαίς in vitio ponitur ibid. §. 29. H.

P. 308. Critias epigr. in Anacr.) non adparet in Anthol. Græc. superest Athenæus, ex cuius fide cum Nostro id citavit Potter. Arch. Gr. p. 767.

P. 209. Linguas quidem secare &c.) Causam huius rei tradit Phurn. c. 16. cf. & Schol. Aristoph. in Plut. v. 1111. Ante discessum vero coronæ quoque mittebantur & unguenta. vid. Athen. lib. XIV. c. 10. Plutarch. Sympot. lib. III. Quæst. I. cf. plur. Pfeiff. Ant. Gr. lib. IV. c. XXXV. fin. Tomasin. de Tess. c. XVIII. p. 86. Tandem usitatiores convivorum ritus vid. apud Homer. Iliad. IX, 206. sqq. Od. I. XIV. &c.

P. 313. de Vestibus) Vestes habuerunt plures, quas per vices induebant. vid. Odyss. VIII, 249. cf. Periz. ad Aelium. lib. V. c. V. H.

P. 314. quod Ulysses Od. XIX.) vid. & Iliad. I, 42. sq. H.

P. 326. sicut Ulysses arcum intenturus itemque ne in curiū impediretur: vid. Iliad II, 183. coll. Schol. ibid.

P. 317. πῆπλοι) vid. d. h. v. Schol. ad Iliad. V, 194. XVI, 9. πῆπλοι vero ad II. II, 42.

P. 330. Deponbant cum parerent) Eamque Dianæ λουσιζάνη offerebant. vid. Schol. in Apollon. I Arg. v. 287. (quem numerum etiam ad lit. (η) legas)

Yoss. de Idol. lib. 1. p. 429. Nat. Com. lib. 1. c. XIII.

P. 321. *Inde Pausanias Atticis*) item *Aristid. in Panathen. vid. Meurs. Att. Lect. lib. II. c. XVII. Viri etiam cingebantur &c.*) vid. Nostr. infr. p. 464. *Zonæ virilis usum extra bellum indicat Basilus ad Gregor T. III. Opp. p. 45. C. his verbis: χιτῶν διὰ ζώνης προσεσπλύνει τὸ σῶματι. τὸ μὲν τοι ζῶμα μή τι ἄνω τῶν λαγόνων, γυναικῶδες γάρ. μή τι χαῦνον, ὥς διαρρῦν τὸν χιτῶνα, βλακικὴν γάρ. Tunica cinctæ adstricta sis corpori & appressa: Cinctus neque muliebrem in modum ilia exuperes, neque peralaxus fluxam tunicam efficias. Ex sacris monumētis*) vid. *Exod. XXVIII, 4. 39. XXIX, 5. 9. &c. cf. Braun. de Vest. Sacr. lib. II. c. III. §. 355. & 360.*

P. 323. *Et Philostratus narrat*) vid. *Eum de Vit. Apoll. lib. II. c. 20. cf. etiam lib. III. c. 15. Lacedæmonis quoque usu fuisse πέλας ad arcendas sagittas inquit Thucyd. lib. IV. p. 277. A. ubi cf. Schol. apud Vrsinum in antiquo denario*) in *Bellor. Imaginib. &c.* hæc Ulyssis imago non reperitur, quamvis in præf. *Vrsini* aliquod promittantur. Habes vero eam in *P. Montfauc. Ant. Expl. T. II.*

P. 325. ἄμπυξ) forte ἄμπυξ subinde idem, quod ῥεφάνη apud *Homerum*. Etenim hanc quoque inter ornamenta muliebria recenset *Il. XV, 597. vid. & Schol. ad Od. VIII, 267. Eurip. Troad. v. 750. cf. Polluc. lib. V. §. 95. & Nostr. infr. p. 329.*

P. 330. in alleg. ad lit. (γ) adde post lib. VIII, p. 191.

P. 331. *ἡμα πίδαλα Homerus vocat*) parabantur ea ex incisa pelle bovina bene colorata; uti *Eumæi Od. XIV, 24. Alias & ὑποδήματα dicta, quæ describit Procl. ad Hesiod. p. 124. Nimirum veteres illi &c.*) Præcipue id fecerunt Philosophi, Oratores & qui adstrictioris vitæ genus sectabantur. vid. *Arist. Nub. v. 103. & 362. deque hoc ἀνυποδησίως more Spanh. ad Callim. p. 728. ib.*

P. 332. *Ceterum σάδαλα*) Illud discrimen etiam apud *Homer.* observare est: ut cum *Minervam viro assimilatam πίδαλα* habuisse dicit *Od. XIII, 225.*

P. 333

β. ad Il. II. 11. *Schol.* ad Iliad. XXIII. 144. *Hesiod.* *ecog.* v. 346. sq. coll. *Schol.* fluvii hinc dicti καρυαῖς, quod nomen ipsis cum Phœbo commune. vid. *Iun.* m. c. Licitum quoque fuit, ut cōma per alios iteretur, quando spes erat nulla redeundi; quod colere est ex *Homeri* verbis de Achille Il. XXIII, 150. sq. P. 354. non tamen semper laudatum) Prolixius h. d. igit *Iunius* c. IV. pertinet huc quoque locus *Eurip.* *Or.* v. 1071. ubi cœu improbū & bonæ famæ minus aveniens Electra damnat in Clytæmnestræ matre, quod & absente.

ἐνθ' οὖν κατώτερα πλόκαμον ἐξήσκει κόμης,
*flavos crinium orbes ad speculi censuram studio-
 se componeret.*

Iterum *Iunium* c. VII, p. 531. in viris autem id diu maxime fuit damnatum; ut videre est & *Eust.* *Il.* XVII, 51. *Clem. Alex.* *Pædag.* lib. III. p. 224. A. *Il.* ad Gregor. T. III. p. 45. D. quibus cum omni-sonferas *Spanh.* ad *Callim.* p. 543. Ita *Θ Theſeus* κ) sunt hæc tum *Iunii* verba c. IV. p. 511. tum & *Isan.* *Attic.* c. 19. pr. vid. etiam *Images des Heros* fig. I. p. 3. operarii autem, ut *Pausan.* fert narra-interrogative locuti, ὅτι παρθένος ἐν ᾧ καὶ γάμος πλα-
 νησι μόνη; cur virgo nubilis sola oberrat?

β. 357. *murus ἔρκος*) pro quo & ἔρκος apud *Sophocl.* c. v. 108. vid. *Camerar.* *ibid.* p. 6. coll. *Act.* XX. *Eustathius*) ad Iliad. XXII, 66. p. 1257. lin. 18. cfi & *phr.* Chatact. c. V. & ibi *Casaub.*

β. 358. *Sequebatur αὐτῇ*) atrium, arcam, h. v. vertunt imi; apud Rom. ibi culina erat; unde *Θ atrium di-* *est*, quod atrum erat ex fumo; ut ait *Serv.* ad *Æneid.* *ro.* vid. & *Fest.* voc. atrium & *Arhen.* lib. V. p. 189. & ubi pro vestibulo hanc vocem accipias, quod sæ-
 obtinet. & primitiva ejusdem significatio esse vi-
 ut *Perizonio*, quem vid. omn. ad *Aelian.* lib. III. *V.* fin. ubi erat ara τοῦ Hercei) vid. nos supr. ad
 68. *Arhen.* l. m. c.

[illegible]

na apud *Eurip.* *Orest.* v. 108. cf. *Schol.* ibidem
9. lib. VI. c. 10. *Pfiff.* *Ant. Gr.* lib. II. c. LIII.
sqq.

5. γυναικωτικός) apud *Polluc.* & *Hesych.* legitur
ἄνδρ, unde forte apud alios γυναικωτικός. Hic
etus est apud *Corn. Nep.* Prooem. neque sedet
nisi in interiore parte adium, quæ gynæconi-
latur, quo nemo accedit, nisi propingua cogn-
nunctus. Hujus pars quædam erat Σάλαμος,
im proprie, alias παρδιών quoque dictum. vid.
Pfiff. l. m. c. p. 350. & *Poster. Arch. Gr.* lib.
XIII.

7. Morem hunc quoque obtinuisse patet apud
) Quod etiam innuit *Servator Matth.* X, 27.
æum hinc explicat & locutionem illam ἐνὶ δω-
uritati vindicat *Erasm. Schmid.* qui, h. d. r.
idendus.

8. Veruntamen magna fuit eorum humanitas
inc *Thucyd.* lib. I. p. 2. ait: ex omni fere Gra-
qui aut bello aut seditionibus suis sedibus ex-
ant, ad Athenienses tanquam maxime stabi-
cepisse. Quæ in re dissimiles ipsis Lacedæmonii,
facile peregrinos admiserunt, vid. *Porr. Arch.*
IV. c. XXI. *Perizon.* in *Aelian.* lib. IV. c. VI.
vero Germani, de quibus *Tacit.* c. 21. *Quem-*
mortalium arcere secūto nefas habetur: pro for-
is que paratis epulis excipit.

9. Deos horum curam gerere) quin & ipsos sæpe
ib peregrinantium specie oberrantes veneraban-
ales eos sæpe fingit *Homerus.* vid. utique *Tomasin.*

Hercules quoque vituperatur) vid. quoque *He-*
uerclas apud *Eurip.* *Hec.* v. 714. sq. *lorem pra-*
cf. Aelian. lib. IV. c. I. init. *H.* vid. & *Plato* de
im. II. p. 729. Eidem etiam *Minerva ξένιος*
a est apud *Pausan.* *Lacon.* c. XI. fin. vid. *To-*
de *Tesseris* c. VI.

10. sesse *Plutarcho*) itemque *Corn. Nepote* *Vit.*
l. VIII, 4. sqq. d 5 P. 371

legat, ubi sedem hujus rei præcipuam inveniet; sicut ad Odyss. I, 121. p. 1198. lin. 41. sqq.

P. 377. Porro in salut. vox sollemnis fuit χαῖρε) Cal quoque respondet Latinum Ave, in salutationibus præsertim matutinis usitatum. Usus hujus vocis magis expandit Eustath. ad I. ex Odyss. m. c. p. 1399. linea 14. sqq. his verbis: ὅτι ἔθος ἦν ἐπιφωνεῖν τοῖς ξυζήτοσι τὸ χαῖρε ζεῖν. ἐξ αὐτῶ δὲ λαβὼν τὴν ἀρχὴν τὴν χαῖρε, προσεγράψτε καὶ τῶν ἐπιστολῶν, παρὰ τοῖς ἑσπεροῖς. οἷον, ὁ δεινὰ τῷ δεινῷ, χαίρειν. cf. modo Aelian. lib. I, c. XXV. Quo etiam reipexit Martialis lib. V. Epigr. 52. ad Rufum:

Exprimere Ruse, fidicula licet cegant.

Ave Latinum, χαῖρε non potest Græcum.

Vid. etiam Lucian. Apologet. cf. Schol. & Spanh. ad Aristoph. Plut. v 322. Eadem quoque vox est valedicentium Od. III, 39. 59. Sophocl. Ajac. v. 875. Apollon. Arg. I. 910. &c. Accedebant sæpe oscula) Religionis hæc aliqua species; quandoquidem oscula in sacro adorationis ritu maxime usitata. vid. Briffon. de Form. lib. I. p. 37. sq. Tomasin. cap. VIII. & XXI. Ea tunc ab hospitibus, uti solet, mutuo data; videtur tamen, qui alterum hospitio exceperit, nisi supplex is advenisset, cum alloquendo & deosculando prævertisse: Od. XVI. 14. sqq. XXIII. 214. &c.

P. 379. quod & alibi factum ingredientibus) Exempla hujus rei rariora sunt, apud Homerum, nisi forte Iliad. IX, 666. sq. & ubi ob hospitis adventum Diis vinolibatum fuisse dicit; uti Od. VII, 164. sq. Alioquin id plerumque fiebat parato simul convivio. Od. III, 40. sq. XIV. 78. XVI, 52. &c. Porro ingressi hospites sæpe soliti lavare ac ungere) cf. huc Tomasin. c. XIII p. 52. qui ibid. & c. XVIII. p. 74. ex Homero insuperque observavit, ad abluendum corpus ac pedes calidam, gelidam vero manibus adhibitam fuisse. Reliquos, qui huc spectant ritus Noster supra tradidit hui. lib. c. IX.

P. 380. ita disponebantur ad convivium) In eo

sal utique primas obtinuit. Hoc enim amicitiae symbolum: hujus etiam consortio res contrahi solitæ. vid. *Tomasin.* c. XIII. p. 53. cf. *Eustath.* ad Il. I, 449. cujus verba latine legas apud *Cal. Rhodig.* lib. XII. cap. I. p. 607. sq. item *Potter.* lib. IV. c. XXI. p. 784. cf. & *Nostr.* supr. p. 274. sq. Inter epulandum moris erat hospitum, ut comederet blandis verbis adhortari; uti factum ab Eumæo ad Ulysses Odys. XIV, 80. vid. iterum *Tomas.* l. m. c. Post epulas, imo interjectis quandoque aliquot diebus, hospites unde & cuius rei causa venissent, quoque tenderent interrogabant: Od. XIV. 46. sq. Od. I, 269. & c. *Eurip.* Electr. v. 779. sq. quod observavit *Athenæus*) vid. omn. etiam *Spanh.* ad *Callim.* p. 531.

P. 381. *Discedentes hospites*) Discessum hospites ipsi petebant, quod fecit Ulysses Od. XIII, 38. sqq. *Telemachus* Od. XI, 64. sqq. alii. Nec detinere illos ulterius moris erat, postquam ut dimitterentur petierant; quod scite admodum & prudenter *Telemacho* declarat *Menelaus* Od. xv. 69. sqq. *Cumulabantur cibo, potu &c.*) vid. Od. III. 479. sqq. xv, 94. sq. Nolim vero huc quoque referre *ἐπιμύλια dulciaria*, quasi cibaria, quibus pueri, ut eos demulcerent, donabantur; uti visum est *Tomasino* c. XXVIII. p. 128. quandoquidem ea apud *Homerum*, quem ille huc testem citat, non nisi in nuptiis data. vid. *Nostr.* supr. p. 222. *praesertim hospitalibus muneribus*) Quibus accesserunt subinde amica quaedam monita ac praecepta, sive ad utilitatem, sive ad honoris speciem conferentia; item tabella hospitalitatis &c. de quibus vid. *Tomas.* l. m. c. p. 130. munera ista vero vel praesentibus data, vel absentibus etiam per internuntios; uti observat *Serv.* ad *Aeneid.* IX. 360.

P. 382. *De Supplicatione*) Auctores h. d. r. vid. *Alex.* Genial. lib. II. c. XIX. fol. 86. *Tomas.* c. IX. p. 39. sq. *Dalecamp.* ad *Plin.* H. N. lib. XI. c. 45. quibus adde, vel potius antepone *Hadr. Iunium Animadv.* lib. I. c. XI. & c. ut patet ex *Ulyssé*) Cui similis hac in æge Jason apud *Apollon.* Arg. III, 986. ubi ille ad puellam:

Ἄγε, φίλῃ:

Α'μφότερον δ' ἐκείνης ξυῖός τ' ἔτι ἐνθάδ' ἰνάν.
Equidem huc utrumque supplex & hostes accedi

P. 384. *Aliquando adjiciebans res carissimas* (Et
 & in judiciis, ubi desparata causa videbatur, liberos quo-
 que, uxores &c. concitandæ misericordiæ ergo produ-
 xerunt nonnunquam; id *Plato* docet in *Apolog.* Socra-
 tis. *Aristoph.* *Pluto.* &c. exemplo *Galbæ* in *Brut.* c. XIII.
Jason vero supplex apud *Appollon.* l. m. c. etiam *hæc*
 vocat *Proserpinam*:

Πρὸς αὐτῆς ἐκείνης μιλίσσασθαι ἀδ' τοιαύτην
 Καὶ δὴς, δὲ ξυῖοις ἐκείνοί το χυῖρ ἱππίζου.

Per i; s; tu te obsecro Proserpinam & parentes

Et locum qui hospites supplicesque mancipat.

P. 385. *Ceterum singulare est* (&c.) Id vero non
 videbitur illi, qui *Macedonum*, *Romanorum* aliarum-
 que gentium morem observaverit; qui si quid supplici-
 ter exposcerent, seminudi & interiore tantum tunica
 micti, quam *ἐχίσταρον* dixit *Athenam.* lib. XIII. p. 599.
F. obtestabantur. *Romani* nudo pectore &c. quæ tradit
Alex. Genial. l. c. fol. 86. b. cf. *Iun.* l. c. p. 374. Quod
 etiam spectat, quod *Plutarch.* *Alexandro* milites por-
 rogitantes supplicasse refert; in ejus *Vita T.* l. p. 704.
C. manus supinas protenderent) quem morem obsec-
 ravit quoque vetula illa apud *Petron.* c. 17. *Protende*,
inquiens, ad genua gestra supinas manus petoque
oro: Idem quoque de *Lica* dicit: *strepidas ad me su-*
pinas porrigit manus.

P. 386. *Censetur Grammatici* Verendum sane, ne
 mala fide ad istos a Nostro provocatum sit. Non est
 enim ne unicus quidem è tam multis quos vidimus
 qui in hujus rei testimonium jure vocari possit.

P. 387. *ἐπιτηρία* *Græci* dixerunt) Alii *ἐπιτιμία*, vid.
Eustach. ad II. XXII, 496. quasi *paciferum* ut dicit
Statius Theb. XII, 65. *Olivam* enim pro pacis sym-
 bolo habent. *Laurus* quoque a libris, quæ victoriæ,
 felicitatis & lætitiæ signum erat; de quibus sic cecinit
Statius Theb. XII, 498.

Helena apud *Eurip.* *Orest.* v. 108. cf. *Schol.* ibidem
Virtut. lib. VI. c. 10. *Pfeiff.* *Ant. Gr.* lib. II. c. LIII.
347. sqq.

P. 365. γυναικωνίτις) apud *Polluc.* & *Hesych.* legitur
γυναικωνίτις, unde forte apud alios γυναικωνίτις. Hic
us apertus est apud *Corn. Nep.* Prooem. neque sedet
hic nisi in interiore parte adium, qua gynaeconi-
appellatur, quo nemo accedit, nisi propingua cogna-
ne conjunctus. Hujus pars quædam erat Φάλαμος,
viculum proprie, alias παρθεῖον quoque dictum. vid.
rum *Pfeiff.* l. m. c. p. 350. & *Poster.* *Arch. Gr.* lib.
c. XIII.

P. 367. Morem hunc quoque obtinuisse patet apud
braos) Quod etiam innuit *Servator* *Matth.* X, 27.
em locum hinc explicat & locutionem illam ἐπὶ σω-
των puritati vindicat *Eras.* *Schmidt.* qui, h. d. r.
an. videndus.

P. 368. Veruntamen magna fuit eorum humanitas
) Hinc *Thucyd.* lib. I. p. 2. ait: ex omni fere Gra-
eos, qui aut bello aut seditionibus suis sedibus ex-
si erant, ad Athenienses tanquam maxime stabi-
se recepisse. Quæ in re dissimiles ipsi Lacedæmonii,
i non facile peregrinos admiserunt. vid. *Port.* *Arch.*
lib. IV. c. XXI. *Perizon.* in *Aelian.* lib. IV. c. VI.
niles vero Germani, de quibus *Tacit.* c. 21. *Quem-*
que mortalium arcere lecto nefas habetur: pro for-
na quisque paratis epulis excipit.

P. 369. Deos horum curam gerere) quin & ipsos sæpe
ros sub peregrinantium specie oberrantes veneraban-
, quales eos sæpe fingit *Homerus.* vid. utique *Tomasin.*
VIII. *Hercules* quoque vituperatur) vid. quoque *He-*
bz querelas apud *Eurip.* *Hec.* v. 714. sq. *losempra-*
me) cf. *Aelian.* lib. IV. c. I. init. *H.* vid. & *Plato* de
Tom. II. p. 729. Eidem etiam *Minerva* ἔκτος
juncta est apud *Pausan.* *Lacon.* c. XI. fin. vid. *To-*
asin. de *Tesseris* c. VI.

P. 370. teste *Plutarcho*) itemque *Corn. Nepose* *Vit.*
cemist. VIII, 4. sqq. d 5 P. 371

P. 371. *Porro carebant antiquissimi Græci &c.*) Imo, quod magis mireris, cauponariam exercere veteribus illis Græcis æque ac Romanis ignominiosum erat: uti constat ex *Platone* lib. II. de *LL.* & *Plutarch.* *Sympo.* lib. II. *Probl.* 19. citante *Tomasino* c. XXIX. pag. 1354 Hinc ergo utique repetenda hospitii & hospitalitatis origo. Indicat hoc quoque *Ovid.* *Metam.* VIII, 630. ubi de *Jove* & *Mercurio*:

Mille domos adiere, locum requiemque petentes;

Mille domos clausere sera: tamen una receptis.

Auxerunt hospitii necessitudinem frequentes hominum peregrinationes, & exilia ad investigandos aliarum gentium mores, ad spectandos ludos &c. sponte suscepta. vid. *Tomasin.* c. IV. p. 22. *Vocatur vero & is, qui alterum hospitio excipit, & is; qui hospitio ab altero excipitur, ξένος, i. e. hospes, proprie vero is, qui alterum suo hospitio excipit, ξενόδοχος appellatur.* vid. *Polit.* I, 74. de vocibus *Hospes*. *Hospitium &c.* & formulis huic rei propriis vid. *Tomasin.* c. IV, p. 23. sq. *in amicorum ades se recipiebant*) Hospitalitas subinde illis etiam exhibita, quibus ad eam jus non erat, imprimis post occasum solem vid. *Aelian.* lib. IV. c. I. & ibi *Perizon. H.* *Et quidem hac necessitudo &c.*) Unde *Cicero* ad *Famil.* *Epist.* XIII. *Aditum mihi hospitium cum Lisonis Lisonis filio.* Ibidem: *Cum Demetrio Megæ mihi vetustum hospitium est: familiaritas tanta cum Siculo nostro.*

P. 372. *Ea de causa antiqui moris fuit &c.*) Telsæ hospitalis formam describit *Schol.* *Eurip.* in *Médæam* v. 613. quam ex *Tomasin.* c. XVI. & *Iac. Nicolai Loëns.* *Mitcell.* lib. IV. c. 19. apud *Gruter.* T. V. pag. 431. ita latine refero: *Qui hospites invicem fieri solebant, ἀσέγγαλοι, h. e. talum quendam discindebant in duas partes æquas; unam ii, qui hospitium præbebant. sibi retinentes; alteram dantes ei, qui hospes fieri solebat: & si conigisset de cetero, uti alter alterum hospitium subiret, producentes dimidium tali, vendebant*

bant jura hospitalia. Tesseris porro istis Jovis hospitalis signum impressum fuisse; nonnulli colligunt ex illo *Plauti* Poen. Act. V. Sc. I, v. 22. *Deum hospitalem ut tesseram mecum fero.* Eam veto quum hospitium & amicitiam renunciare cui volebant, frangebant. *Plautus in Symposio*) Locus adhuc quærendus. vide inter *Plutarch.* Sympos. lib. V. c. VII. Tom. II. p. 582. A. cf. *Tomasini.* c. XVI. p. 64. & *Nicol. Lotens.* Miscell. l. I. c.

P. 373. *sed etiam inter civitates &c.*) Vid. *Tomasini.* IV. p. 2A sq. Exinde vero, quia nusquam facilius excipiebantur peregrini & exules quam Athenis, ea urbs *convictoria* dicitur *Aliano* lib. IV. c. VI. ubi vid. *Perizon. de Nicias*) quem nominat textus Græcus; & *Potter Nostro* simillimus lib. IV. c. XXI. col. 784. Alcibiadem vero latina versio habet. Ceterum *πρόξινος* est, si quis *publicam urbem legationem hospitio excipiat, in aliena esse civitate existens, ut ipsis ibidem hospitium, concessum Populi, & sedem in theatro procuret;* juxta *Polluc.* III. 59. cf. *Smith.* & *Hesych.* qui laxius eos describunt. Quos etiam pressius sequitur *Potter.* Archæol. lib. IV. c. XX. col. 784. sqq. de Proxenis etiam ritique vidend. *Crag.* de Republ. Laced. lib. II, c. 10. pud *Gronov.* Vol. V. col. 2378. Laudante quoque *Sero* ad *Polluc.* l. m. c.

P. 373. *Nampe dextra &c.*) Hinc eleganter *dextram ospitii insigne* dixit *Tacitus* lib. I. Histor. c. 54. *factum forsassis, vel quia dextra validior est sinistra, vel via supplicantes & miseris, quibus faciemus, dextra rigere solemus;* ut ait *Tomasini.* c. VIII. p. 36. qui de hoc ritu plenius ibid. agit.

P. 376. *Quem Eustath.* ait) De ipso hoc versu ubi iam id dicat *Eustathium* ulterius quærendum. Certe II. VI. ubi bis iste occurrit, ea mihi non reperta sunt verba. Apposui in subsidium alia loca, ubi de ipso ritu plura ille tradit. In eorum posteriore pro lin. 63 lege 36. In illis autem ubivis fere ad *Odysseam* lectorem tuum ab-

legat.

legat, ubi sedem hujus rei præcipuam inveniet; scilicet ad Odyss. l. 121. p. 1198. lin. 41. sqq.

P. 377. Porro in salut. vox solennis fuit χαῖρε) Cal quoque respondet Latinum Ave, in salutationibus præsertim matutinis usitatum. Utum hujus vocis magis expandit Eustath. ad l. ex Odyss. m. c. p. 1399. linea 14. sqq. his verbis: ὅτι ἔθος ἦν ἐπιφωνεῖν τοῖς ξυνομινοῖς τὸ χαῖρε ξῖνε. ἐξ αὐτῆς δὲ λαβὼν τὴν ἀρχὴν τὸ χαῖρε, προσηγάγοτο καὶ τῶν ἐπιστολῶν, παρὰ τοῖς ὑστεροῖς οἷον, ὁ δῖος τῷ Διὶ, χαίρειν. cf. modo Aelian. lib. 1. c. XXV. Quocetiam respexit Marcialis lib. V. Epigr. 52. ad Rufum:

Exprimere Rufe, fidicula licet cegant,

Ave Latinum, χαῖρε non potest Græcum.

Vid. etiam Lucian. Apologet. cf. Schol. & Spanh. ad Aristoph. Plut. v 322. Eadem quoque vox est valedicentium Od. III, 39. 59. Sophocl. Ajac. v. 875. Apollon. Arg. I. 910. &c. Accedebant sæpe oscula) Religionis hæc aliqua species; quandoquidem oscula in sacro adorationis ritu maxime usitata. vid. Briffon. de Form. lib. 1. p. 37. sq. Tomasin. cap. VIII. & XXI. Ea scire ab hospitibus, uti solet, mutuo data; videtur tamen, qui alterum hospitio excepit, nisi supplex is advenit, cum alloquendo & deosculando prævertisse: Od. XVI. 14. sqq. XXIII. 214. &c.

P. 379. quod & alibi factum ingrediensibus) Exempla hujus rei rariora sunt, apud Homerum, nisi forte Iliad. IX, 666. sq. & ubi ob hospitis adventum Diis vino libatum fuisse dicit; uti Od. VII, 164. sq. Alioquin id plerumque fiebat parato simul convivio. Od. III, 40. sq. XIV. 78. XXI, 57. &c. Porro ingressos hospites sæpe soliti ludare ac ungere) cf. huc Tomasin. c. XIII p. 52. qui ibid. & c. XVII. p. 74. ex Homero aliisque observavit, ad abluendum corpus ac pedes calidam, gelidam vero manibus adhibitam fuisse. Reliquos, qui huc spectant ritus Noster supra tradidit huj. lib. c. LX.

P. 380. ita disponebantur ad convivium) In co

sal utique primas obtinuit. Hoc enim amicitiae symbolum: hujus etiam consortio res contrahi solitæ. vid. *Tomasin.* c. XIII. p. 53. cf. *Eustath.* ad Il. I, 449. cujus verba latine legas apud *Cal. Rhodig.* lib. XII. cap. I, p. 607. sq. item *Potter.* lib. IV. c. XXI. p. 784. cf. & *Noter* supr. p. 274. sq. Inter epulandum moris erat hospitum, ut comederet blandis verbis adhortari; uti factum ab Eumæo ad Ulyssæm *Odyss.* XIV, 80. vid. iterum *Tomas.* l. m. c. Post epulas, imo interjectis quandoque aliquot diebus, hospites unde & cuius rei causa venissent, quoque tenderent interrogabant: *Od.* XIV, 46. sq. *Od.* I, 169. & c. *Eurip.* *Electr.* v. 779. (sq. *quod observavit Arbenans*) vid. omn. etiam *Spanh.* ad *Callim.* p. 331,

P. 381. *Discedentes hospites*) Discessum hospites ipsi petebant, quod fecit Ulysses *Od.* XIII, 38. sqq. *Telemachus* *Od.* XI, 64. sqq. alii. Nec detinere illos ulterius moris erat, postquam ut dimitterentur petierant; quod scite admodum & prudenter *Telemacho* declarat *Menelaus* *Od.* xv. 69. sqq. *Cumulabantur cibo, potu &c.*) vid. *Od.* III. 479. sqq. xv, 94. sq. Nolim vero huc quoque referre *ἐπιμύθια dulciaria*, quasi cibaria, quibus pueri, ut eos demulcerent, donabantur; uti visum est *Tomasino* c. XXVIII. p. 128. quandoquidem ea apud *Homerum*, quem ille huc testem citat, non nisi in nuptiis data. vid. *Nostr.* supr. p. 222. *praesertim hospitalibus muneribus*) Quibus accesserunt subinde amica quædam monita ac præcepta, sive ad utilitatem, sive ad honoris speciem conferentia; item tabella hospitalitatis &c. de quibus vid. *Tomas.* l. m. c. p. 130. munera ista vero vel præsentibus data, vel absentibus etiam per internuntios; uti observat *Serv.* ad *Aeneid.* IX. 360.

P. 382. *De Supplicatione*) Auctores h. d. r. vid. *Alex.* *Genial.* lib. II. c. XIX. fol. 86. *Tomas.* c. IX. p. 39. sq. *Dalecamp.* ad *Plin.* H. N. lib. XI. c. 45. quibus adde, vel potius antepone *Hadr. Junium Animadv.* lib. II. c. XI. & c. *ut patet ex Ulyssæ*) Cui similis hac in re *Jason* apud *Apollon.* *Arg.* III, 986. ubi ille ad puellam:

xere, quod est inanem operam sumere, & cursum & struere, quod effeceris. *In adibus*) in allegg. ad lit. (supple: Iliad. XXII, Ita Vestes ipsa a mulieribus ita Electra de se apud Eurip. in Tragœd. cognom. v. 30

αὐτὴ μὲν ἱμαχθεῖσα περισσὸν πῆλος,

Ipsa namque radiis elaboro peplos;

P. 420. *Vetus hic apud Romanos mos*) Neque enim omittendum, quondam uxores viris, & matres filii tunicas togasque facere, eaque acu & licio ac telitoxere consueſſe, summosque imperatores & duces necessarii ſape Veſtes contextas induiſſe: Aucto Alex. Genial. l. I. c. fol. 198. a Phrygiones vero illi qui piſtas veſtes intexebant, quod *Idem* ibid. obſi apud Aegyptios non idem mos ſervabatur; uti et ex Herod. Euterp. c. 35. p. 103.

P. 421. *Sic Simonides de Mulierib.)* v. 38. ſq. in ſolii collectione Sententiarum. Verba ejusdem ſicte

Qua ſervilia opera & laborem averſatur,

Neque molam attingeret, neque crabrum -- *Li*

Ceterum viros quoque molam exercuiſſe, eosque ignobiles, exemplo eſt Pittacus apud Aelian. lib. c. IV. ubi cf. Periz. & Kühn. Molarum vero & ſumum uſus apud Romanos ſerius invaluit; ut teſtatur Silius ad Aen. I, v. 183. & Alex. Genial. lib. III. fol. 138. a

P. 423. *Morem hunc etiam fuiſſe Athenienſ.* confirmat quoque Electra apud Eurip. v. 74. ſq. nominis Tragœd. ubi illa;

- - τὰ δόμοις δ' ἡμᾶς χεῖρόν

ἰδρυμένην.

- - Domestica vero nos decet

Adminiſtrare.

P. 424. *ingenuis puellis apud Athenienſes*) A vitui additis mulieribus id præcipue negotii fuit, ut capite raſo, ſqualido habitu & ſervili deſterrent, texerent, pinſerent, aquam aſportarent quod fere perpetuum eſt apud Eurip. vid. modo l. v. 107. ſq. & 309. ſq. coll. præcedd. P

1. hæc verba ita exponit: *fit ara desolabilis per servos, nec sunt communicanda ea, qua sacerdotum sunt, rebus.* Non enim latine sonant hæc verba, græcorum respondere minime, & a mente *Plutarchi*, quæ ex a verborum *εὐνομή* cognoscitur optime, prorsus na sunt. *Φύξιμος* enim, utut minus usitatum quam *ἄστυ*, non modo quod fugiendum est denotat, verum etiam ad quod confugere quis possit; uti dicitur *Φύξι- λειός*. & *Φύξιμος* proprie *Asylum* seu *refugium* dici- tor est *Pollux* I, 10. cf. *Od.* V, 359. Ceteroquin eum est, non in omnibus templis *Asyla* fuisse, sed in tantum, quibus id consecrationis lege concessum erat; tradit *Serv.* ad *Æneid* II, 761. quod & *Tacitus* te- lse videtur, quum *Tibersi* tempore crevisse, ait, *Græ- per urbes licentiam atque impunitatem Asyla stan- di*; lib. III. *Annal.* c. 58. & speciatim servis quan- a templa interdicta fuere; quale erat illud *Matutæ*, e *Leucothea* Græcis dicta, quod *Cheroneæ*, adeoque *usarcho* patrum erat, ubi ædituus anre eiusdem fo- stans, accepto flagello edicebat, ne quis servus in- t, ne qua serva &c. quod refert ipse *Plutarch.* *Quæst.* m. 16. p. 267. D. plura autem fuerunt ipsis servis essu libera; quæ vid. apud *Alex.* *Genial.* lib. III, c. 1. fol. 159b. sq. cf. *Kühn.* ad *Pollux.* I, 10. *Lipsius* ad *vs.* I. m. c.

2. 193. *ipsis etiam Hebræis*) Apud eos enim, præter- in homicidii causa, quibusdam altare securitatem stitit, aliis urbes refugii, qua proprie *Asyla* dictæ. *Golden.* de *Jure Nat. & Gent.* lib. IV, c. II.

3. 194. *hunc affectum ponit Homerus*) Ac non nisi *Patroclo* lacrymas reprehendit *Achilles* II. XVI, 7. q. *Agamemnone*) vid. *Iliad.* VIII. 245. in *Nearchi Arthia obitu*) quem tamen modo suspicabatur *Ale- ider*; non enim revera tum obicerant isti: ut ex ipsis *riani* verbis patet. apud *Euripidem Helena*) ad lit.) in alleg. supplæ: v. 986. seq. cf. *Euud.* *Alcest.* v. 1. seqq.

quod intelligi vult *Psaltes* LXXIV, 2. *asseruisti* Virgam hereditariis tuis; q. d. partem tuam in hereditunda familia tibi sorte datam, quam perpetuo possideas.

P. 407. *Et Augia* κληρος) Unde proverb. Augia stabulum repurgare, quod vid. apud *Erasm.*

P. 408. *Et pecunia* Latinis inde dicta) *Varro* in lib. II. de R. R. quæ huc faciunt verba, hæc sunt: *Igitur est scientia pecoris parandi, ac pascendi, ut fructum quam possint maxime capiantur ex ea, a quibus ipsa pecunia nominata est. Nam omnis pecunia, pecum fundamentum. Et Augia apud Theocritum*) in alleg. ad liq. (δ) adde: *Idyl. XXV. Caterum in re rustica principes etiam Viri*) de *Laërtis αὐτοβύλια* vid. *Aelian.* lib. VII, c. V. & ibi not. *Perizon.* & *Scheff.* H. cf. *Nostr.* supr. p. 174. quocum velim conferas *Cal. Rhodig.* lib. XVIII, c. 36. & *Barnes.* ad *Eurip.* *Electr.* v. 785. *ex sacris Historiis*) Videtur sane cum ipsis humanæ vitæ primordiis hoc vitæ genus extitisse; exempla *Adam*, *Caïn*, *Abel* & reliqui Patriarchæ; quod filii *Israhel* coram *Pharaone* proficentur, *Gen. XLVI. 34. & XLIX. 3.* vid. *Herdegg.* *Hist. Patr. Exerc. I. §. 31. & præcipue V. 11. 12.*

P. 409. *Apud Romanos quoque*) Sic *Q. Cincinnatus* ab aratro ad dictatorem vocatus, postquam domitio hostibus triumphans urbem inivit, licet non ex imperii Majestate, aratrum tamen sumere, & agrum colere non dubitavit; quod refert *Alex. Genial.* lib. III, cap. XI. fol. 138 b. sq. ubi plura tum Romanorum tum Græcorum exempla. de *Abdolomino* quoque huc cf. *Cæsar.* IV.

P. 416. *Hanc quoque Homericis Herolibus* (Ec.) Antiquissimum enim bellum venatio, unde inter viri fortis & qui magni aliquid aspirat exercitia hoc quoque refert *Eurip.* *Suppl.* v. 885. sqq. Et *Xenoph.* de *Venatu* p. 768. lin. 32. ait: ἰγὰρ μὲν οἱ παλαιῶν τοῖς τίσις μὲν καταφροσὶν κυνηγεσίῳ, μηδὲ τῆς ἄλλης παιδείας. ἐν τούτοις γὰρ γίγνεται τὰ ὡς τὸν πόλεμον ἀγαθοί, οἷς τε τὰ ἄλλα ἐξ οὗ ἀνάγκη καλῶς τοῖσι καὶ λίσσιν καὶ πρᾶττιν. κ. τ. λ. usum hujus exercitii in bello *Idem* plenius ostendit. p.

785. sq. Ex *Eodem* observatur quatuor fuisse venatorum genera, *Investigatorum*, qui animalium vestigia investigant: *Indicatorum*, qui latibula noverunt: *Insidiatorum*, qui insidias & casses animalibus parant: *Alatorum* vero, qui equo succussanti, sensimque insultanti animalia terrent, ne aliorum quam per medias tendiculas fugam arripiant. cf. *Stevvech.* ad *Veges.* lib. I, p. 24. Not. ad *Aeneid.* IV, 121. de Venantium habitu armis &c. vid. *Polluc.* lib. V, 17. sqq. & qui copiosissime h. d. r. agit *Iac. Ouzel.* ad *Minuc. Felic.* p. 113. sqq.

P. 417. in *ducenda lana*) Quippe, ut ait *Alex. Genial.* IV, c. VIII. p. 198.^a *apud matronas quondam lavificium magna laudi fuit, lanamque fecisse mulierem, iudicicia & probitatis signum erat.* Quemadmodum quoque Sabini convenere cum Romanis, ne aliam operam viris uxores, quam lavificium praeferrent; ut refert *Plutarch.* *Romul.* T. I. p. 26. C. & p. 30. A. cf. *Alex. Genial.* l. m. c.

P. 418. *uxor Leontiadis*) sic utique legendum pro *Lecatiadis*; cui fidem quoque facit *Thucyd.* lib. II, p. 100. C. *Telam vero Helena quoque texuit*) Et *Strepsiadis* ista uxor huic operi intenta dicitur apud *Aristoph.* *Nub.* v. 53. ubi vid. *Schol. & Spanh.* *Helenæ, Penelopes, Calypsonis & Citces* hac in re exempla quoque adducit *Eustath.* II, I, 31. p. 30. Ex autem stantes vel ambulantes olim texebant, quarum figuram delineatam vide apud *Braun.* de *Vest. Hebr.* *Aegyptia* vero quaedam prima sedens telam tractabat; vid. *Eustath.* l. I, p. 31. Certa quoque cubacula quarumvis ædium his negotiis erant destinata: unde *Pollux* memorato *Gynæceo*, illico subiungit *ἱπῶν, ταλασιγυρῶν οἶκον, σιτοποιῶν* & inter præcipuas domus partes easdem recenset. lib. I, §. 30. vid. & *Potter.* lib. IV, c. XIII. p. 637. C. & corrige.

P. 419. *Denique nota tela Penelopes*) Quo ipso opere procos suos hæc maxime luisse dicitur *Odyss.* II, 94. sqq. *ad Vestem funebrem illa*) scil. *Penelopes tela*; cf. l. m. c. p. 99. Hinc natum adagium: *Penelopes telam rete-*

xere, quod est inanem operam sumere, & rursus destruere, quod effeceris. *In edibus*) in allegg. ad lit. (1) supple: Iliad. XXII, *Ita Vestes ipsa a mulieribus rexia*) Ita Electra de se apud Eurip. in Tragœd. cognom. v. 307.

αὐτὴ μὲν ἐμφοχθῆσα καλοῖσιν πῖπλος,

Ipsa namque radiis elabore peplos.

P. 420. *Vetus hic apud Romanos mos*) Neque enim omittendum, quondam uxores viris, & matres filiis, tunicas togasque facere, eaque acu & licio ac telum intaxere consueſſe, summosque imperatores & duces a necessariis saepe Vestes contextas induisse: Auctor est Alex. Genial. l. f. c. fol. 198. a Phrygiones vero illi dicti, qui pictas vestes intexebant, quod *Idem* ibid. observat. apud Aegyptios non idem mos servabatur; uti constat ex Herod. Euterp. c. 35. p. 103.

P. 421. *Sic Simonides de Mulierib.)* v. 58. sq. in Hertelii collectione Sententiarum. Verba ejusdem sic reddas:

Qua servilia opera & laborem adversatur,

Neque molam attingeres, neque crubrum -- Levaret.

Ceterum viros quoque molam exercuisse, eosque haud ignobiles, exemplo est *Pistacus* apud *Aelian.* lib. VII, c. IV. ubi cf. *Periz.* & *Kühn.* Molarum vero & pistorum usus apud Romanos serius invaluit; ut testatur *Servius* ad Aen. I, v. 183. & *Alex. Genial.* lib. III. c. XI fol. 138. a

P. 423. *Morem hunc etiam fuisse Atheniens.)* Id confirmat quoque Electra apud Eurip. v. 74. (q. hujus nominis Tragœd. ubi illa:

- - τὰ δόμοις δ' ἡμᾶς χερσὶν

ἔχουσιν ἔτι.

- - Domestica vero nos decet

Administrare.

P. 424. *ingenuis puellis apud Athenienses)* Ast servituti addictis mulieribus id præcipue negotii datum fuit, ut capere raso, squalido habitu & servili domum verterent, texerent, pinserent, aquam asportarent &c. quod fere perpetuum est apud Eurip. vid. modo Electr. v. 107. sq. & 309. sq. coll. præcedd.

P. 425

P. 425. *delectabilis* & *Soluptatis gratia compa-*
vata) *Museam*, ait *Plato*, *concinnitatis opificem homi-*
nibus a diis datam, non *luxus gratia* & *pruritus au-*
rium. apud *Plutarch.* de *superst.* T. II. p. 167. [B. conf,
Arist. *Polit.* lib. VIII. c. III. T. III. p. 603. A. quem
 sub oculis habuisse videtur *Alex.* *Genial.* lib. II. c. XXV.
 fol. 97 a. *qua unum idemque esse tradit Pollux*) Vide
 contra hæc *Perizon.* in *Aelian.* lib. III. c. XXXII. p.
 261 b. ubi nominatim h. in r. *Nostrium* refutavit. H.
 Pro eo quidem facit *Eustath.* ad II. XVIII. 569. Ait non
 video, quodnam ex hoc *Pollucis* loco argumentum
 identitatis *Noster* exculpat, quum nuda modo nomina
 horum instrumentorum ibidem recenscantur.

P. 426. *Intendebantur hac septem chordis*) Earum in
infima vira, *summa* autem *ὀψάτη* dicebatur vid. *Aelian.*
 lib. IX. c. XXXVI. & ibid. *Periz.*

P. 430. *Καία ἀνδρῶν*) cf. iterum *Aelian.* I. c. cap.
 XXXVIII. & ibi *Periz.* H. de rebus quibusque memora-
 bilibus) Aut enim deorum laudes, aut virorum illustrium
 facta cecinerunt. Atque utinam exstarent illa carmina,
 qua multis saculis ante suam ætatem in epulis esse can-
 titata a singulis convivis de clarorum virorum laudi-
 bus, in *Origines* scriptum reliquit *Cato* ! ait *Brutus*
 apud *Cicer.* de *Clar. Orar.* c. XIX. Posterioribus autem
 seculis in quotidianis conviviiis *Scolia* cantabant, refer-
 ratis ad sacrificiales epulas Deorum hymnis, qui a
 quotidiano inter liberiora pocula usu contaminari vi-
 lebantur. vid. *Porter.* lib. IV. c. XX, p. 773.

P. 452. *Paan Appollini dicatus est*) Placet has hymno-
 num species copiosius ex *Alex.* recensere *Genial.* lib. IV.
 : XVII. f. 226b. *Hypingos Diana*, *Appollini Paan* &
Prosoedia. *Dionysio dithyrambus*, *Cereri Iulus*, *Veneri*
Eroticus, i. e. *amatorius*; præter quos fuere, *prosoedion*,
hyporchema & *stafimon*. corrige igitur versionem, & pro
Veneri lege *Dianæ*; cf. & ipsum *Pollucem* & *Nasal.*
Don. lib. IV. c. X. p. m. 357. His sacris adde alias
 quoque odas usu tritas ex *Eustath.* ad *Iliad.* XVIII. 569.

p. 1164. ex quibus potissimum notes *ἱερὸὶ λόγοι* ἔδῃ, ἢ τὰς ἀλυσὺς, ἔστι τὸν καὶ ἀλλοις ἐν τῶν παλαιῶν ἀναλίσκῃ. Hinc plana tibi fient ea, quæ disputat *Perizon.* ad *Actian.* lib. VII. c. IV. *Porro erat antiquis Hieronymus* Cf. *Athenianum* lib. XIV. p. 624. A. 633. C. &c.

P. 434. *Hinc Orpheus, Musæ, Linus* *Ἰδαρυία*) Videndus de his *Strabo* lib. X. p. 471. coll. *Eod.* p. 467. seq.

P. 435. *ait Athenæus*) Vidit sane hujus locum, eumque explicavit *Eustath.* ad *Iliad.* XII. p. 900. lin. 22. seq. *Ceterum tritus fuit vulgo Musica usus in conviviis*) Quod etiam innuit *Enrip.* *Medea* v. 190 seqq. qui locus de vero Musices usu omn. videndus. cf. *Plutarch.* de *Musica* p. 1146. E.

P. 437. *Affinis cantici saltatio*) Adcoque Musices eam esse speciem dicit *Pollux* lib. IV. §. 95. ejusque peritia non minus ac ipsa Musica præclara res habita, auctore *Athen.* lib. I. p. 12. B. ἢ τοῖς χόροις) lege: χοροῖς.

P. 438. *In Deorum quoque sacris*) Sane ut in religionibus saltaretur hæc ratio est, inquit *Serv.* ad *Eccl.* V. 73. *quod nullam majores nostri partem corporis effe- luerunt, qua non sentiret religionem. Nam cantus ad animam, saltatio, ad mobilitatem pertinet corporis.* vid. & *Alex.* *Genial.* lib. IV. c. XVII. fol. 126. b

P. 439. *in honorem deorum choreas* Cf.) vid. *Plat.* de *LL.* lib. VIII. *Iliad.* I, 472. seqq. *Hymn.* in *Apoll.* v. 149. *Apollon.* *Arg.* II, 703. seqq. *Strabo* lib. X. p. 467. C. *Faber* lib. I. c. IV. *Perizon.* in *Actian.* lib. III. c. III. &c. *Duum generum saltationes*) vid. *Auid.* voc. *Ὀρχήσις*. cf. *Schol.* ad *Iliad.* XVI, 617. *Hieron.* *Mercurial.* *Rei Gymnast.* lib. II. c. III. quem etiam citat *Faber* *Agonist.* lib. I. c. XII. p. 74. *Κορίνθιας*) unde saltatio *κωρίνθια* *Polluc.* lib. IV. 105. describitur a *Fabr.* I. c. ejusque specimen edidit *Hippoclidæ* apud *Herodot.* *Erato.* pr. fin.

P. 440. *quam πύστιχον dixerunt*) vid. de hac *Spach.* ad *Callim.* p. 22. *Perizon.* in *Actian.* lib. III. c. VIII. & *Auctores* in *Fabri* *Agonist.* lib. I. c. XV. fin. ad marg.

hæc *bellicrepa saltatio* dicta, tum quia armati saltant, tum quod ea bellicum quoddam exercitium erat, ut ibi Noster statim in seqq. tradit. vid. *Fest.* h. v. d. *Peross.* col. 1135. lin. 39. sqq. Usus hujus saltationis obtinebat præcipue in Panathenæis minoribus & adicorum fistularumque concentum habebat. vid. *Athen.* XIV. p. 629. sq. qui & ibid. p. 631. Adolescentes os saltasse tradit. cf. etiam *Fabr.* lib. Lc. XII. p. 72. 343. *saltus, cursus, iactus, luctus, pugillatus*) in ludos Græci voce πένταθλος, Lat. *Quinquertio* innot utplurimum. Is vero ab antiquis Scriptoribus infertur diversimode; ut in *Simonidis* aliquo Epigram. Anthol. lib. I. c. I. epigr. 8.

Ἰσθμία καὶ Πυθαῖ Διοφῶν ὁ φίλος ἐνίκη

Ἄλμα, ποδασίη, δίσκος, ἄκον, δέματος, πάλη.

i & apud *Sophocl. Schol.* Electr. v. 685. πένταθλον ita tibi, quod sit ἄλμα, δίσκος, ἄκον, δέματος, πάλη. Si per πάλην *pugillatum* intelligas, recte scista habent; mod' *Idem* addit: ταῦτα ἐν μοῇ τις ὑμνίζετο ἡμίση. quidem præter eum nemo dixerit unquam. vid. *Fabr.* l. c. 31. p. 201. sqq. *Scalig.* de Re Poët. lib. I. c. XXII. § 444. *cujus meministi Hemerus Iliad. IX.*) Tale d' ibi frustra quaesiveris. Nec vereor *Strabonis* hic se pronunciare: ὅτι μίμηται τῶτον Ὀμηρος εὐδίδε ἱστῶν τιῶν ἐπιστασίον. Neque horum meministi *Homerus* usquam; sed aliorum quorundam funebrium *monitionem* facit: uti legitur lib. VIII. p. 335. A. Nisi impicum illud certamen innuunt verba *Poëta Iliad.*

697. sqq. ad quæ vid. omn. *Scholiast.* cf. *Fabr.* A. lib. II. c. IX. p. 267. *qua complectens Lucianus*) & *hæc* Epigrammate quodam, quod in *Anthol.* primo comparat. Specialiora de solennibus hæc ludis heic ferre nil attinet; quandoquidem post *Alex. Genial.* V. c. VIII. *Castellanum* & *Maurisium* in *Græcia Lusa*, quæ notatu maxime digna sunt, sufficienti apparatus exhibet *Posser.* lib. II. c. XXII. sqq. *Scaliger* de Poët. lib. I. c. XXIII. seqq. *Natalis Comes* lib. V.

Mythol. c. I. ad IV. qui postremus *Fabro* etiam test. p. 24. in marg. de sacris istis agonibus plurima perquam diligenter ac icite attulit.

P. 445. *Et forte jacta*) Locum innuit Noster Iliad. XXIII, 352. sqq. Idem & alibi obtinuit; ut in ludis Delphicis, de quibus vid. *Sophocl.* Electr. v. 710. seq. d. *Fabr.* lib. I. c. XXIV. p. 158. sq. ἰφιδρος autem ille dictus, cui forte par non contigit; qui adeo aliis certantibus residebat, & postea cum victore defesso congregiebatur. vid. *Fabr.* l. c. *Schol.* & *Camerar.* ad *Sophocl.* Ajax. v. 611. sq. *Cursus erat alius pedestris*) Cursu in Olympico certamine primi certarunt Curetes; uti refert *Pausan.* Arcad. c. 2. Cursorum pedestrium præmium Homericis & superioribus temporibus quodnam fuerit ipse innuit *Poeta* Iliad. XXII. 159. sq. ubi cf. *Eustath.* *Equis curru junctis certarunt complures*) Primus equos quadrigis junxit Erichthonius, auctore *Aeliano* lib. III. c. XXXVIII. adde *Periz.* & *Kuhn.* ad h. l. H. Bigis vehi Atheniensibus magis usitatum. Erat inter insignia eorum atque ornamenta ξύς, *trabea*, cf. *Harpocr.* h. v. & *Theocrit.* Idyl. II, 74. & victores per effracta mœnia excipiebantur; quæ omnia *Aristoph.* Nub. v. 69. sq. his verbis innuisse videtur

ὅταν σὺ, μέγας ὢν, ἄρμ' ἰλαύνῃς περὶ πύλιν,
ὥσπερ μεγακλῆς ξύσιδ' ἔχων. — —

vid. *Schol.* & *Spanh.* ad h. l. Curule ejusmodi certamen etiam amplissime describitur in loco *Sophocl.* supr. indicato v. 699. sqq. *quod κλητίδιον dixerunt*) Ex, qui privis equis currebant κίλητις vocati; unde priscum Celeris nomen. vid. *Scalig.* de Re Poët. lib. I. c. 22. p. 85.

P. 446. *Demetrius memoria prodidit* *Et c.*) Juxta *Eustath.* hæc potius ita legenda: *de Demetrio quoque proditum est, ipsum vidisse Et c.* *Desultores Romani vocabantur*) Græci ἀποβάτας & παραβάτας; illud Atticis, hoc Poëtis magis proprium. vid. *Harpocr.* voc. ἀποβάτας cf. *Mausac.* & *Pules.* ἀναβάτας huc quoque refert ex *Pausan.* *Faber Agonist.* lib. I. c. 26. p. 171. *ut est apud Sex-*

tum

sum Pompejum) voc. *Paribus equis*. [apud Peross. col. 1184. lin. 3.

P. 447. *uter prior adversariorum humi posterneret*) aut lege *posterneretur*, aut supple *alterum* vel simile quid. *Lusta* vero duplex fuit, alia *erecta*, alia *volutaria*, quarum posteriorem forte innuit *Eustath.* ad *Iliad.* VIII. 356. illa vero pugilibus magis propria. vid. quoque *Faber* lib. I. c. X. p. 57. & c. XII. p. 66.

P. 448. *postea castus fuerunt in usu*) Si pro ipso loro hanc vocem accipere velis, tutius foret legere *cestus*, quod a Græco *αἰσθῆ* *cingulum* deducit *Scaliger* de Re Poët. l. m. c. p. 84. sin minus, & instrumentum pugilum, quo quis *caditur* intelligas, legendum utique *castus* & Latina tunc ipsi origo est. Hoc vero discrimen non semper obtinet; vid. *Fest.* h. v. & *Rigalt.* ad *Onofandr.* *Strateg.* p. m. 37. sqq.; cf. h. d. r. *Fabr.* lib. I. c. IX. fin. *Turneb.* adversar. lib. IV. c. IV. *media corporis parte emgebantur*) Ex hoc ritu Timocratem incusat *Aeschines* in adv. hunc Orat. quod pugilem in concione agens nudatus toto corpore comparuerit, cingulum istud *Homero* ζώνη, aliis περιζώνιον dicitur; ut exponit *Schol.* ad *Iliad.* XXIII, 683. *qui* & *Historiam* hujus rei persequitur ubi vero pro *Ὀρίππῳ* legend. *Ὀρίππῳ* cf. *Eustath.* ad eund. loc. *Fabr.* lib. II. c. II. p. 216. sq. post hunc *Orisippum* Athletas solitos fuisse se totos denudare tradit *Schol.* *Thucyd.* lib. I. p. 5. vid. & *Perizon.* in *Aelian.* lib. III. c. 38. p. 269.

P. 450. *Ceterum erant* & *alia* & c.) Vid. *Ciceron.* de Orator. lib. III. c. XV. de ludo ἀγωναίων præcipue *Hadr. Iunium* Animadversor. lib. II. c. IV.

P. 452. *quorum reliqua omnia fuerunt προγυμνάσματα* *præexercitamenta* & *præludia*) vid. quomodo hæc comprobant *Plato* de LL. lib. VIII. *Lucianus* *Anacharsi.* & *Faber* *Agonist.* lib. II. c. II. cf. quæ supr. de pyrriche dicta sunt ad p. 440. & *optimus* quisque dicitur ἄριστος, *qui* & c.) Consentit *Schol.* *Iliad.* II, 404. ubi ἀρίστους exponit τὸς ἐν τῷ πολέμῳ ἀρίστους. *arma perperno* ὅστις erat moris) contra quoque in eos, qui arma
coctam

coram hoste abiecerant, graviter animadversum. vid. *Plat.* lib. de LL. T. II. p. 944. *Arist.* Vesp. v. 27.

P. 454. *Multerum quoque raptus sepe bellum peperit*) alias variorum bellorum causas vid. apud *Aelian.* lib. XII. c. LIII. Res uxoria Delphos olim gravissimis turbis implicuit & hereditatis paternæ divisio Hestiam, civitatem Eubœæ variis motibus concussit; auctore *Plin.* H. N. lib. XXXII I. c. I. cit. in Not. *Kenig.* ad *Aelian.* l. m. c. ubi plura ejusm. cf. *Isocr.* Nicel. p. m. 66. B. Notissimum quoque Sabinorum cum Romanis eandem ob causam bellum: de quo vid. *Dionys.* *Halic.* lib. I. p. 104. sq. gentes autem sacras, uti Dodonæos &c. bello nullus petebat; Auctore Eod. *Dionys.* l. c. p. 15. Bellum quoque justum nullum putabatur, nisi prius solenniter indictum. Id factum, cum præter alia prisca temporibus hæta, sequentibus vero Gallinæus in fines hostium per facialem projiceretur. vid. *Rigalt.* ad *Onosandr.* Strat. p. 23. plura apud *Strabonem* ad *Veget.* lib. I. p. m. 20.

P. 456. *Ægre utique multi ad Trojam profecti*) Ea de causa tentare prius solebant duces multitudinem, sponte an coacti pugnaturi essent. vid. *Schol.* ad *Iliad.* II, 73. *H. cum Nestore*) Moris enim utique erat, ut Rhetores subinde atque viros dicendi peritos emitterent ad conducendos milites, qui utpote ad eos persuadendos plurimum valerent. vid. *Olympiodor.* apud *Rigalt.* ad *Onosandr.* l. m. c.

P. 458. *De Galea, Thorace &c.*) Vid. plura apud *Mann.* Quæst. per Epist. lib. III. c. VI. apud *Gruter.* T. IV. p. 304. de Galeis commentarii instar est *Celeberr. Wiseri* Nostri Dissert. de Galeis Veterum. *Post nomen remansit, licet Variata materia*) Idem indicant verba græca *Eusarh.* ad *Iliad.* III. 336. p. 427. quæ exscripsit *Varinus* ex hoc supplendus, connotante *Celeb. Wittero* l. c. cap. II. p. 7.

P. 459. *Erant ei plerumque impositi λόφοι seu crista*) Tales etiam in Samnitum armatura refert *Liv.* lib. I. c. 40.

40. *Galea nimirum cristata, qua speciem magnitudinis corporum adderens.* Ubi simul aliquis cristarum sus indicatur, quæ alias etiam ad ornatum & ad terrorem faciebant, vid. Dissert. p. 19. sq.

P. 460. *ut Caribus apud Plutarch.*) Quos etiam huius rei inventores faciunt *Schol. Thucyd.* lib. I. p. 5. (*) alii ab Excell. *Wissero*, nunquam nisi pia cum veneratione a me dimittendo, allegati; Dissert. m. c. cap. III.

17. cf. *Stechsch.* ad *Veget.* p. 61. *Casaub.* ad *Suer. Cæf.*

24. & Dissert. cit. p. 9. ubi etiam de setis equinis requisita maximè loca leguntur. *ἀσπὸς* aliis idem est *ἀσπὸς φάλος* dicitur; ab aliis vero hæc distinguuntur. *gē* ibid. p. 15. sq. & *Posser.* lib. III. c. IV. p. 444. alea vero cristata carens *Homero* dicitur *καταίτινξ* *Iliad.* 257. sqq. qua de cf. *Eustath.* & *Schol.* ad h. l. Adde et leguntur in absolutissima Dissert. p. 22. sq. quæ, si de alearum variis partibus, ornamentis & usu vario optima quævis discere velis, omnino suo loco conferenda.

P. 461. *Pectori circumponebatur thorax*) Thorax verotticus præstantissimus habebatur. vid. *Aelian.* lib. III.

XXIV. *Pollux* lib. I. §. 149. *H. Thoracis itaque partes fuerunt dua lamina aenea fibulis iuncta; una, qua versus tuebatur, altera, qua ventriculum;*) quam descriptionem nobis suppeditat *Pausanias* *Phocic.* c. XXIV. 836. quem locum respexit utique, sed male citavit *Posser.* lib. III. c. IV. p. 447. *Et partem quidem anticam* ita pergit *Pausan.*) *γούλα, posticam προσῆγοι* (nisi

gend. *προσῆγοι*. vid. not. ibid.) *Vocabant. Plenum thorax const.* ex solido metallo, velut are) Quod pro de heroicis modo temporibus intelligendum. *Κατὰ ἱμῆτι*, inquit *Pausan.* l. m. c. *σπάνιον τῶν θωράκων χῆμα ἦν τέτων, τὸ δὲ ἀρχαῖον ἰφίκεν αὐτῆς.*

P. 462. *Alias etiam ex lino; Iliad, II.*) Versum quic citatur spurium esse, nec ullum linei Thoracis usum fuisse asserit *Schol.* ad *Iliad.* II. 528. fuit tamen eorum iniquius; uti *Amphius* *ἀνοδάρεξ* dicitur *Iliad.* II. 830. sagittarii his instructi vid. iter. *Schol.* l. c. V. 529. *H.*

μάχης

*Et prius est repperitum in equi conscendere coëssat,
Et moderatiter hunc franis dextraque vigere,
Quam biyugo currum belli tentare pericla.*

Sed plusquam probabile videtur, (*Posseri* hæc sunt verba lib. III. c. III.) tempore belli Trojani morem equitandi & ex equo pugnandi a Græcis nondum receptum esse; quandoquidem *Heroës apud Homerum* (cujus auctoritas hæc in re apud nos plurimum valere debet) *semper in prælium inducuntur currum, non equis, velti.*

P. 500. *Ejusmodi fuit argo πεινηδράγας ut ex Argonaut. numero constat*) Idem quoque *Posser.* perhibet lib. III. c. XIV. p. 510. sed, uti Nostro quoque visum est, non nominato aliquo auctore. *Plinius* lib. VII. c. ult. *Josonem* oblonga navi vectum esse tradit. *Argonautarum* numerum quinquaginta & quatuor fuisse tradit *Nas. Com.* lib. VI. c. X. cf. *Ennd.* l. c. VIII. p. 381.

P. 501. *naöes dicta Pistrix*) Lectio hæc non æque probata, ac *Pristis*, ut ex cit. *Virgilii* locis adparet. Et *pristis* de navi, *pistrix* de bellua dicitur vid. *Serv.* ad *Aeneid.* III. 427. cf. *Not. Clar. Viror.* ad *Hygin.* fab. 273. p. 323 a. *Alex.* ramen *Genial.* lib. VII. videtur etiam *Pistrix* legisse: qui cap. II. p. 170 a. huc omni. conferendus.

P. 562. *Ceterum hæc porissimum Sc.*) Vide de his acrostoliis etiam *Cal. Rhodig.* p. 145. *C. Apollin.* *Interpr.* lib. I. v. 1089. & *Scheff.* de *Milit. Nav.* lib. II. c. 6. Est & aliquid ex re nautica apud *Procl.* ad *Homod.* p. 141. pr.

P. 507. *Nec fecus fecere obsecr*) Eisdem quoque in more fuit, τῇ μὲν ἡμίρᾳ καπνὸν ἀπὸ τῶν τυχεῶν διαγρῆν, τῇ δὲ νυκτὶ φλόγα, τὴν ἀπὸ τῶν περιείκτων βούδων καὶ συμμάχων ἐπιπαλμῶν ut ait *Schol.* ad *Iliad.*
XVIII

XVIII, 207, in navalis quoque praelio in nocte lumen in die fumus insidias adveniensque hostium & occulta consilia plerumque indicabant; *Alex. Genial.* lib. VI. cap. II. p. 179 a.

P. 509. *Scholiasse sament Gule*) Idem l. m. c. etiam dicit: ἐδίπνω γὰρ ἢ ἐνὶ θυμῷ σαλπικτίζε.

P. 510. *cujus mors notatur Iliad. II.*) Pluribus de ea disceptatur apud *Eustath.* ad loc. a Nostro indicatum. Ad hujus quoque tumulum Alexander sacra fecit apud *Arrian.* lib. I. p. 12. B.

P. 511. *habebant in more cibum capere*) Quem περ ἄριστον vel ἀνέριστον intelligi vult *Perizon.* in *Ælian.* lib. XI. c. XIX. Notat hunc etiam ritum *Lucianus* Parasito: Πρώτον μὲν ἀριστοποιησάμενος ἔξισιν ἐνὶ τῇ πρὸ εἰσοδείῃ, κατόπιν καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ἀξιοί. *Primum quidem postquam prandium sumscrat, tum demum exis in aciem, sicut etiam Ulysses praecepit.* Locum innuit *Homeri* a Nostro quoque observatum *Iliad. XIX. 160.* seq. Idem & apud *Persas* obtinuit: quod fere perpetuum est apud *Xenoph.* vid. modo *Pæd.* lib. V. pag. 97.

P. 512. Κατὰ πλῆθος) Sic acies laxatis ordinibus disposita & late fusa videtur dicta ἐν πλείῳ ex *Pausan.* *Messen.* cap. 11. p. 306.

P. 514. *Inde quoque sacerdotes ac Vates in exercitu habebant.*) Vid. h. d. r. *Rigalt.* ad *Orosiandr.* p. 48. *aliisque divinationibus*) veluti quoque ex flamma sacrificiali; *Eurip.* *Suppl.* v. 155. *Et moris fuit ut Vates (Sc.)* Verba hac fere sunt *Diogeniani* Cent. VII. A. dag. 15. cf. & *Schol.* ad *Eurip.* *Phœniss.* v. 1386. Πυρρὸς iste vates dictus, juxta *Suid.* h. v.

P. 516. *Et Principes fortissimi πρόμαχοι audire gebant*) Id quod etiam primum inter viri fortis laudes ponit *Tyrtæus* *Carm.* l. v. 16.

ὅς τις αὐτῆς διαβὰς ἐν πρώτοις μίγῃ
ibi omnino πρόμαχοις legendum videtur. Quod ut
f per

prædæ Diis cremare solebant priores
Strabon. ad *Veget.* lib. II. pag. 125.
observanda vid. ibid. pagg. seqq.

P. 531. *Neaptolemus ejusdem filius*
dromachen cecidisse dicit *Iustinus* li
comm. 5. cf. *Virgil.* *Aen.* III. 295.
l. c. v. 319. imo & *Nostr.* supr. 217. & 21

P. 535. *Qua de causa Diis divini*
rant quoque ἄνθρωποι ἀνδραγαθήματα, καὶ
ταχέως ἀδελφῶν ἑαυτῶν ὅτι ὅπου ὅπου
εἰς τὴν πόλιν ἔρχονται; ait *Pollux* lib. VIII.
illud ple. umque senes & graves ætate
de πρεσβυτέρων ἑαυτῶν ἑαυτῶν ἑαυτῶν
primos hac in re nominat *Pollux*
Gestamen ipsorum erat κηρύκειον ε.
cf. *Plin.* lib. XXIX. cap. III. quocum
obsidionem in urbem hostilem mitte
rendæ causa; exempl. apud *Curtium*
flav. *Iliad.* II, 103. *Iliad.* III, 20.
XI, 123. (seqq. *Ab ipso etiam Mer*
nem veteres deduxerunt) Eosque
& Jovis cura atque tutela esse credid
lib. III. cap. VII. p. 471. H. *Fœdera*
contrahuntur) Fœdera Græcis ο
λόγων, vel ἔργων, vel χυρῶν uti not

cæſorum cadaveribus a Græcis æque ac Romanis obſervatum ſit, pluribus tradit. *Quos ὑποσπώνδης νεκροὺς θάκοντι.*) Explicare hinc poteris illud *Eurip.* *Phœniſſæ* v. 245.

πίπτειδ' αὖ μιντοὶ μητρὶ, καὶ πίπτειδ' ἄρ' αὖ
ἄτις μ' ἔπεισι δὴ ὑπὸ σπώνδῃ μολοῖν.

Confido quidem matri & non confido ſimul

Qua perſuaſit mihi ut per inducias huc venirem.

Vid. de re ipſa quoque *Porti* Comment. in *Xenoph.* p. 9. ſin. *Perizon.* & *Kühn.* in *Actian.* lib. XII. c. XXVII.

P. 515. *Arma hoſtibus detracta*) Res ſacras vero captarum urbium viſtores inviolatas reliquerunt. Teſtis eſt præ cæteris *Euſtaſh.* ad *Iliad.* I. Eſt quoque illuſtre h. r. exemp. apud *Actian.* lib. III. cap. XXVI. H. Præda vero bellica abſ *Homero* his fere vocibus designatur, λάφυρα. σπῦλα. ἵμαρα &c. ac λάφυρα quidem *Camerarius* ait ſignificare ea, quæ vivis, σπῦλα vero, quæ mortuis erepta ſunt: ad *Sophocl.* *Ajac.* p. 34. quocum cf. *Potter.* lib. III. c. XII. *Euſtaſthio* videntur hæc eadem fuiſſe; ἱππὶ σπῦλον τὸ λάφυρον inquit ad *Iliad.* IV, 105. λάφυροι autem proprie dici vult ἱππὶ τῇ κυνῶν καὶ λύκων καὶ ταύτων ζῶντι παρὰ ἄλλων ad *Iliad.* I, 129. *Scholiaſtes* ad *Iliad.* XIV, 499. σπῦλα & κνέων ἀγρεύματα eodem loco habet; ut & ἵμαρα *Iliad.* VI, 68. coll. *Eod.* ad l. c. v. 480. cf. item *Camerar.* ad *Soph.* *Ajac.* p. 25.

P. 528. *cæteraque hoſtium bona*) Mulieres quoque bello captæ cum præda reliqua victoribus diſtribuebantur. vid. *Iliad.* IX, 128. ſeqq. *Eurip.* *Androm.* v. 155. &c. cf. *Noſtr.* ſupr. p. 260. & infr. p. 532. de agro hoſtili ejuſque diſſione, quæ apud Athenienſes præſertim obtinuit, vid. Not. noſtr. ſupr. ad pag. 466. adde not. ad *Polluc.* VIII, 136.

P. 529. *In præda diſtributione*) De qua vid. omn. *Stroph.* *Schediaſm.* apud *Gruter.* Tom. V. p. 141. Ex iis vero quæ ſupra jam a Noſtro tradita ſunt p. 85. ſq. heic repetendum, quod Diis etiam quædam, imo po-

cissima prædæ portio tributa fuerit: *Decorum enim templa hostilibus spoliis, tanquam trophæis exornare gusti moris erat*; Alex. Genial. lib. V. cap. XXIV. fol. 304 a. cf. Virgil. Aeneid. III, 287. seq. VII, 183. seqq. Turneb. Advers. lib. XIV. cap. II. & c. partem quoque prædæ Diis cremare solebant præci Romanorum, vid. Steubach. ad Veget. lib. II. pag. 125. & quæ alia hæc observanda vid. ibid. pagg. seqq.

P. 531. *Neoptolemus ejusdem filius*) Sed Heleno Andromachen celsisse dicit Iustinus lib. XVII. cap. III. comm. 5. cf. Virgil. Aen. III. 295. seqq. & Serv. ad l. c. v. 319. imo & Nostr. supr. 217. & ad eam Notas nostr.

P. 535. *Qua de causa Divi divini dicti ænéides*) Ε-rant quoque ἄστυλοι inviolabiles, καὶ ἐξὴν αὐτοῖς πα-
ταχέως ἀδύσιν ἵνασι & quocunque illes tuto profi-
scisci licebat; ait Pollux lib. VIII. pag. 159. Manus
illud ple. umque senes & graves ætate viri obicunt; un-
de περιβιπῶν iplis quoque nomen est: quos etiam
primos hac in re nominat Pollux l. m. c. 5. 137.
Gestamen ipsorum erat κηρύκειον caducens ibid. 138.
cf. Plin. lib. XXIX. cap. III. quocum etiam sæpe ante
obsidionem in urbem hostilem mittebantur pacis offe-
rendæ causâ; exempl. apud Curtium III, L 6. & Eu-
stath. Iliad. II, 103. Iliad. III, 205. seq. coll. Iliad.
XI, 123. (seqq. Ab ipso etiam Mercurio eorum frig-
nem veseres deduxerunt) Eosque adeo sub Mercurii
& Jovis cura atque tutela esse crediderunt. vid. Paster.
lib. III. cap. VII. p. 471. H. *Fœdera inter ipsos reges
contrahebantur*) Fœdera Græcis συνθήκαι, sunt vel
λόγων, vel ἱερῶν, vel χυρῶν uti notat Schol. Aristoph.
Acharn. v. 307. H.

P. 538. *Vinum deinde &c.*) Hæ quoque libationes
vino mero fiebant; uti videre est ex Iliad. II, 341. coll.
Schol. H. Sanguinis etiam humani gustu fœdera quan-
doque & societates initæ apud quasdam gentes. vid.
Ouzel. & Minuc. Felic. p. 195. seq. unde σπονδαί fa-
dera vocata) & πρεσβύτεροι σπονδοφάται, item qui pacem
pæ-

petebant *σπονδῆς αἰτήσαι* dicti; quicquid pacto stipulatum fuerit, *ὑποσπονδῆς* vid. *Eurip.* *Phoeniss.* 164. *ὑπὸ σπονδῆς* vid. *supr.* ad p. 526. cf. *Polluc.* lib. VIII. 139. *Dexteras quoque jungere in fœderibus erat moris*) *Tacitus* *Annal.* XII. *Mos est regibus, quoties in societatem cœnunt, implicare dexteras.* cf. *Isidor.* *Orig.* lib. XI. cap. I. p. m. 264, 30. *Alex.* *Genial.* lib. II. cap. 19. fol. 86b.

P. 540. *ut non nisi testibus Diis inirentur*) exempl. vid. etiam apud *Apollon.* *Arg.* II. 717. seqq. reliquos ritus simul conjungit *Orpheus* *Arg.* v. 308. seqq. juris jurandi formula hæc fere erat: *Εἴ μιν ταῖς ἑνδύκαις, καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖςδε, δικαίως καὶ δίδωμι.* *Strabo* *his pactionibus & fœderibus jure ac sine dolo.* Hæc quotannis renovata ab utraque parte atque ex lapideis columnis suspensa asservabatur: quæ in pace *Lacedæmonii* cum *Atheniensibus* inita amplissime tradit *Thucyd.* lib. V. p. 356. D. cf. *Corn. Nepos.* *Agessil.* c. II, 4.

P. 541. *legem præcipue in fœderum sanctione inobservabant*) Hujus etiam simulacra antiquitus adhibuerunt: quod cum tædiosum est, præcipue quando fiebant fœdera cum longe positis gentibus, inventum est ut sceptrum tenentes, quasi imaginem simulacri redderent *Jovis*. Sceptrum enim ipsius est imperium. Hunc morem ex *Servio* huc annotare visum est, quem tradit ad *Æneid.* XII, 206. ubi *Virgilius* *Homeri* verba, quibus *Achilles* ad sceptrum jurat II. l. 234. sqq. præse admodum & eleganter expressit.

P. 544. *hoc primum statuebatur, ut res ablata redderentur*) Idem observarunt quoque *Lacedæmonii* & *Athenienses* in illa solenniter inita pace apud *Thucyd.* l. *supra* c.

P. 544. *sapius universa acies concurrerunt, & inter-*



9. *Sacrificia, Haruspicina Auguria &c. ut bona omina obtinerentur ; vel jam obtenta viderentur.*

10. *Introitus in Templi περίβολον, s. sacrum septum.*

11. *Cella, in qua sedentes Consultores Pythiae responsa audiebant,*

12. *Fons Castalius, ex qua Pythia hauriebat aquam fatidicam, ante introitum ad adyta.*

13. *Templi προύλαιον, s. πρόναος.*

14. *Cella, in quibus tam Pythia, quam Sacerdotes atque antistites morabantur.*

15. *Ipse Templi περίβολος, s. sacrum septum.*

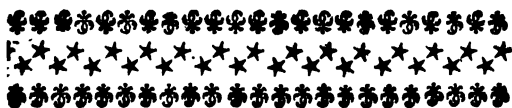
16. *Circulus collium ac monticulorum, quibus Templum ab inferiori parte obseptum sonitus ibi factos multiplicatos atque adductos reddebat.*

17. *Pedes montis Parnassi rupium, qui huc maxime faciebant.*

18. *Urbs ipsa Delphorum pro parte procul in conspectu.*



INDEX



INDEX

Rerum & Verborum.

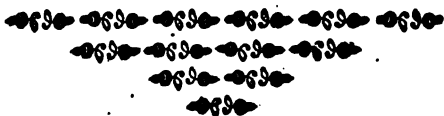
meris additæ sunt literæ A. & F.
 rum hæc Feithii textum, illa Animad-
 versiones designat: quod & in al-
 tero, qui sequitur Indice
 velim observes.

A.

<i>bantes tergo comati</i>	f. 353
<i>Abluebant corpus Superis sacra facturi</i>	A 20.
<i>si dispositio</i>	f. 511. seq. A. 81
<i>stolia</i>	f. 502. A. 80
<i>alteram in matrimonio retinere Romanis non</i>	f. 240
<i>mit</i>	f. 240
<i>adulter in matrimonium sumere cogeba-</i>	A. 44
<i>or</i>	f. 240
<i>literarum dotes marito cefferunt</i>	f. 239
<i>terii poena pecunia aliquando redempta</i>	Adul-
	f 5



9. *Sacrificia, Haruspicina Auguria &c. ut bona omina obtinerentur ; vel jam obtenta viderentur.*
10. *Introitus in Templi περίβολον, s. sacrum septum.*
11. *Cella, in qua sedentes Consultores Pythia responsa audiebant,*
12. *Fons Castalius, ex qua Pythia hauriebat aquam fatidicam, ante introitum ad adyta.*
13. *Templi προύλαιον, s. πρόναος.*
14. *Cella, in quibus tam Pythia, quam Sacerdotes atque antistites morabantur.*
15. *Ipsa Templi περίβολος, s. sacrum septum.*
16. *Circulus collium ac monticulorum, quibus Templum ab inferiori parte obseptum sonitus ibi factos multiplicatos atque adductos reddebat.*
17. *Pedes montis Parnassi rupium, qui huc maxime faciebant.*
18. *Urbs ipsa Delphorum pro parte procul in conspectu.*





INDEX

Rerum & Verborum.

Jumeris additæ sunt literæ A. & F.
 uarum hæc Feithii textum, illa Animad-
 versiones designat: quod & in al-
 tero, qui sequitur Indice
 velim observes.

A.

A bantes tergo comati	f. 353
A bluebant corpus Superis sacra facturi	A 20.
sciei dispositio	f. 511. seq. A. 81
icrostolia	f. 502. A. 80
Idulteram in matrimonio retinere Romanis non licuit	f. 240
- adulter in matrimonium sumere cogeba- tur	A. 44
Idulterarum dotes marito cefferunt	f. 240
Idulterii poena pecunia aliquando redempta	f. 239
f 5	Adul-

INDEX.

<i>Adulterii poena capitalis</i>	f. 239.
- - - apud varias gentes	A. 44
<i>Ælius Hadrianus Athenis templum exstruxit &</i> <i>quale ?</i>	f. 24. A. 9
<i>Ærarium quis primus condiderit ?</i>	f. 159
<i>Æris usus antiquior ferri</i>	f. 483
<i>Ἄελιοι quinam dicti ?</i>	A. 40
<i>Ἀετός</i>	f. 22. A. 8
<i>Ἀγάλμα</i>	f. 31
<i>Aglaurus Cecropis filia Minerva sacerdos</i>	A. 11
<i>Agni Mercurio & Nymphis oblati</i>	f. 64
<i>Ἀγορά differt ἀβυλή & quomodo ?</i>	A. 35
<i>Agrorum quedam portiones Diis consecrata</i>	f. 16
- - - dedicationis & consecrationis modus	A. 6
- - - ea sæpius non colebantur	f. 17
- - - quorundam fructus collecti & in sacros usus repositi	ibid.
- - - Principibus etiam datæ	f. 155
- - - fortissimo cuique viro in præmium sæ- pius decreta	f. 533
<i>Agrorum termini divini & religiose habiti</i>	f. 402. A. 67
<i>Agros hostiles dividendi mos apud Athenien- ses</i>	A. 67
<i>Αἰπόλος & αἰπόλος αἰγῶν</i>	A. 38
<i>Αἶψα</i>	A. 56
<i>Ἀκράτισμα</i>	A. 47. 81
	Α' M

INDEX.

<i>τιμῶν, ἀποτιμᾶσθαι, ἀποτιμήματα</i>	A. 41
<i>is falsa lustrationibus adhibita</i>	f. 39
<i>in dulcis sale injecto in eundem usum</i>	ibid.
<i>- lustrali vas quoddam repletum ante omum defuncti luctus signum</i>	A. 26
<i>is simplicissimus & primus omnium potus</i>	f. 276
<i>is primitus libationes fiebant</i>	A. 17
<i>- pura è fonte recens hausta in purgatio- ibus</i>	A. 14
<i>- marina ablutioni adhibita</i>	f. 243
<i>- calida corpori ac pedibus abluendis in- ruiit</i>	seq. A. 60
<i>- gelida abluendis manibus</i>	ibid.
<i>- tepida vulneribus abluendis</i>	f. 521
<i>is e fonte afferre mulierum opus & qua- um?</i>	f. 423. A. 70
<i>- in refocillationem spiritum agentium adhibebant</i>	f. 522
<i>& altare differunt & quomodo?</i>	A. 19
<i>supplicum refugium & servorum</i>	f. 392
	A. 64
<i>- Heroibus etiam exstructa</i>	f. 94
<i>is manu tenere, floribus & series ornare sup- licum mos</i>	f. 392. A. 64
<i>ignoti Dei</i>	f. 2. A. 1
<i>vid. etiam Altare</i>	
<i>um est bonus est mulis</i>	f. 403
	arbores

INDEX.

<i>Animalium oblatione hominum antiquissimi ab-</i> <i>stinuerunt</i>	A. 18
<i>Animalia quaedam certis diis propria, nec alia</i> <i>immolata</i>	f. 62
<i>Anniversaria sacra</i>	f. 90
<i>Ἀνυποδυσίας mos quibusnam olim in usu fuerit?</i>	A. 50
<i>Annulorum usus Homeri tempore ignotus</i>	f. 329
<i>Ἄοικοι coelibes dicti & cur?</i>	A. 42
<i>Ἀπαρχαί</i>	A. 21
<i>Ἀποβάται</i>	A. 74
<i>Ἀπόγονοι</i>	A. 44
<i>Apollo unde dictus?</i>	A. 6
- - - <i>leges cecinisse fertur</i>	A. 36
- - - <i>ab iis, qui eadem erant patraturi, sepe</i> <i>in auxilium vocatus, & cur?</i>	A. 37
- - - <i>caedes non culpandas reponso suo ratas</i> <i>habuit</i>	ibid.
- - - <i>κρυετρόφος unde dictus</i>	A. 55
- - - <i>ἐκατηβόλος & ἐκηβόλος</i>	f. 9. A. 3
<i>Apollinis alia cognomina eorumque expositio</i>	A. 3
- - - <i>Delii ara incruenta</i>	A. 18
- - - <i>officia</i>	f. 8. seq
- - - <i>in hominum vitam potestas</i>	f. 15
- - - <i>Pythii oraculum celeberrimum</i>	f. 127
<i>Apollini pestilenciales morbi &c. imputati</i>	A. 5
- - - <i>quanam animalia immolata</i>	f. 63
<i>Ἀποδείξεις Græcorum</i>	A. 2
	Ἀπο-

INDEX.

<i>τιμῶν, ἀποτιμᾶσθαι, ἀποτιμήματα</i>	A. 41
<i>ia falsa lustrationibus adhibita</i>	f. 39
<i>a dulcis sale injecto in eundem usum</i>	ibid.
<i>- lustrali vas quoddam repletum ante omum defuncti luctus signum</i>	A. 26
<i>a simplicissimus & primus omnium potus</i>	f. 276
<i>â primitus libationes fiebant</i>	A. 17
<i>- pura è fonte recens hausta in purgatio- ibus</i>	A. 14
<i>- marina ablutioni adhibita.</i>	f. 243 seq.
<i>- calida corpori ac pedibus ablucendis in- ruiit</i>	A. 60
<i>- gelida ablucendis manibus</i>	ibid.
<i>- tepida vulneribus ablucendis</i>	f. 521
<i>um e fonte asferre mulierum opus & qua- um?</i>	f. 423. A. 70
<i>- in refocillationem spiritum agentium ibibebant</i>	f. 522
<i>& altare differunt & quomodo?</i>	A. 19
<i>supplicum refugium & servorum</i>	f. 392
	A. 64
<i>- Heroibus etiam exstructa</i>	f. 94
<i>s manu tenere, floribus & series ornare sup- plicum mos</i>	f. 392. A. 64
<i>ignoti Dei</i>	f. 2. A. 1
<i>vid. etiam Altare</i>	
<i>um est bonus est mulis</i>	f. 403
	arbores

INDEX.

<i>Arbores in Deorum honorem plantata</i>	f. 17
<i>Arborum cultus</i>	ibid.
<i>Arcus abs humero suspendebant</i>	f. 477
<i>Arcus tendendi modus</i>	ibid.
<i>Arcuum materia</i>	ibid.
<i>Argenti hostibus ablati decima diis consecrata</i>	f. 86. A. 24
<i>Argivorum scuta præstantissima</i>	A. 78
<i>Argo navis πεινηκότοπος</i>	f. 500. A. 80
<i>Argonautarum numerus</i>	A. ibid.
<i>- - princeps & dux Jason</i>	A. ibid.
<i>Ἀριστὴς quinam dicti?</i>	A. 75.
<i>Ἀριστοὶ quinam & unde sic appellati?</i>	f. 452
	A. 75
<i>Ἀριστον cibus matutinus</i>	A. 47. 81
<i>Arma perpetuo ferre Græci solebant & cur?</i>	f. 452
<i>- - - cum mortuo in rogum conjecta</i>	f. 110
<i>- - - splendentia veteres adamabant</i>	f. 485. seq.
<i>- - - eorum materia</i>	f. 482. 485
<i>- - - in eorum abjectionem graviter anim-</i>	
<i>adversum</i>	A. 76
<i>Armati in concionem venire nonnulli</i>	A. 35
<i>Asyla Græcorum & Hebræorum</i>	A. 65
<i>- - - non ubique nec in omnibus templis</i>	ibid.
<i>erant</i>	ibid.
<i>- - - constituendi libertas quando maxime</i>	ibid.
<i>creverit?</i>	ibid.

INDEX.

<i>Asperserunt modo corpus Inferis sacra facturi</i>	A. 20
<i>Assyriorum mos vendendi procis virgines</i>	A. 39
<i>Athenæ καὶνὴ ἰστὰ unde dictæ?</i>	A. 59
<i>Athenienses cicadas aureas capillitio inferebant</i>	f. 352
<i>Athenienses Διοκίδα μωρὸς αἰσῶσι</i>	f. 2
- - <i>Epimenidis consilio βασιλεὺς ἀνθρώπων</i> <i>exstruxerunt.</i>	A. 1.
- - <i>apud eos Ara ignoti Dei</i>	f. 2. A. 1
<i>Incipio se veteres exercebant</i>	f. 413
<i>Ives in cibo habebant</i>	f. 272
<i>Iugæ opes</i>	f. 407. seq.
<i>Iugæ stabulum repurgare., proverbium</i>	A. 68
<i>Iuguria ex avium volatu ac cantu</i>	f. 128
- - <i>quenam iis auctoritas fuerit?</i>	f. 134
- - <i>in contrahendo matrimonio quoque con-</i> <i>sulta</i>	A. 41
<i>ἰὺλῃ</i>	f. 68. 358. A. 55
<i>Iuriga officium sibi principes sæpe præstant.</i>	f. 495
<i>Iuris Memoria Sacra</i>	A. 5
<i>ἰὺτοχαίρια lugentium, ejusque exempla</i>	f. 400
	A. 67
<i>ἰὺτρυγία principum virorum</i>	A. 68
- - <i>Thessalorum</i>	f. 174. A. 35
	B.
<i>Iacchi munera</i>	f. 10
- - <i>simulacro cornua adjici solita</i>	A. 47
	Bacchus

INDEX.

<i>Cananea terra Judaeis sorte distributa</i>	A . 67
<i>canes ad domus portas excubabant</i>	f. 357
- - - <i>quomodo inde dicti</i>	ibid.
- - - <i>venatici</i>	f. 412
- - - <i>mensales s. τραπεζῖται</i>	f. 413
<i>cantus cum cithara sono jungi solebat</i>	f. 428
<i>Cantu quanam res celebrata?</i>	f. 429. sq. A. 71
<i>Cantus frequens in deorum sacris</i>	f. 431
<i>Capilli quanam laudati?</i>	f. 351
<i>Capilli nonnunquam artificiose crispati</i>	ibid.
<i>Capillis aurum implexum</i>	f. 352
<i>Capillorum anteriora quidem resecebant</i>	f. 353

vid. etiam in Coma

<i>Capra Jovi immolata</i>	f. 62
<i>Capti in praelio pretio quandoque redempti</i>	f. 529
<i>Caput humanum Jovi sacrum</i>	f. 14.
<i>capite nudo veteres incesse- runt ut plurimum</i>	f. 324
- - - <i>sordibus conspurcato lugebant</i>	f. 396
<i>Cares homines serviles</i>	f. 263
- - <i>cristatarum galearum inventores</i>	A. 77
- - - <i>ἀλεκτροῦντες dicti</i>	f. 460
<i>Carne assa & elixa veteres vescabantur</i>	f. 270
- - - <i>animalium provec- toris aetatis in ci- bo usi</i>	f. 271
<i>Casei usus antiquis haud ignotus</i>	f. 273
<i>Castimonia, preparatio ad rem sacram faci- undam</i>	A. 20 casto.

INDEX.

<i>navigantium patroni</i>	f. 10
<i>quomodo munita?</i>	f. 505
<i>viriam exercere antiquitus ignominio-</i>	A. 58
<i>instituta sacra</i>	f. 26. A. 9. 17
<i>Romanorum unde nomen adepti?</i>	A. 74
<i>in luctu discriptæ</i>	A. 66
<i>vid. Castus</i>	
<i>ululantium vox, ejusque varius usus</i>	f. 377. A. 60
<i>de fabro ferrario</i>	f. 484
<i>ἡκαῖ loculi poculorum ancorum</i>	f. 282
<i>ἡ τῶν Græci cur?</i>	A. 78
<i>ἡ δαι femina quænam dicta?</i>	A. 40
<i>ἡ αἰσχύν precari</i>	A. 16
	f. 330
	f. 426
<i>ἡ τῶν Homero minus usitatum quid de-</i>	A. 20. sq.
<i>in adibus ubinam posita?</i>	A. 21
<i>- differt a λίσνης & quomodo?</i>	ibid.
<i>Achillis præceptor</i>	f. 251
<i>ecce antiquis ignota</i>	f. 330
<i>armatis etiam abs Homero tribuitur</i>	f. 313. 462
<i>vestis & pars lecti</i>	f. 315. 335. sq.
<i>rum citharæ quarundam denominatio</i>	A. 71
<i>Græcorum</i>	f. 268. seqq.
g 2	anti-

INDEX.

- - - antiquissimorum hominum	A. 46.	α
Cibi sumendi tempus	f. 285. seq.	
- - - reliquia quomodo & in quem finem asservata?	f. 312	α
Cincinnos amabant veteres	f. 351	
- - - maxime Athenienses	A. 54	α
- - - instar cornu effigiabant	f. 352	
Cincti quinam dicti?	A. 78	
Cinctus Marti assignatus	f. 14	
Cingebantur viri milites praesertim apud Ori- entales	f. 321	α
cingere, pro arma induere	f. 465	α
cingulum gestamen Heroum & pugnantium	f. 464	
- - - commisso praelio deponebant	f. 465	
cithara septem chordis intendebatur	f. 426	
- - - non differt a λύρα & φέρμυξ	ibid.	
civitatem communi jure inhabitare homines quando ceperunt	f. 144	
Civitatibus olim singulis reges constituti	ibid.	
clamor bellicus pugnantium	f. 516	α
- - - Barbarorum	f. 517	
Classicum quomodo datum?	A. 82	α
clava usus in bello	f. 481	
clypeorum figura	f. 468. A. 78	
vide reliqua in Scutum		
Cena veterum lautior quam prandium	f. 287. seq.	α
- - - etymon hujus vocis	f. 288. seq.	α
	colo-	

INDEX.

<i>phoniorum in coma alenda & ornanda lu-</i>	
<i>us</i>	f. 352. A. 54
<i>in tractare fœminarum</i>	f. 417
<i>et Helena pretiosus</i>	f. 418
<i>- - inter apparatus nuptialem</i>	f. 421
<i>et studio quinam maxime dediti fuerant?</i>	A. 53
<i>- Studium in viris sæpius damnatum</i>	f. 354. A. 55
<i>et flavus color in pretio habitus & ideo flu-</i>	
<i>iose quæsitus</i>	A. 53. f. 350
<i>et in luctu quomodo violabant</i>	f. 103
	f. 395. A. 66
<i>- - cadaveri injiciebant</i>	f. 104
<i>- - cadaveris domui appendebant in lu-</i>	
<i>us signum</i>	A. 27
<i>- - fluminibus dicabant</i>	f. 353. seq.
	A. 54. seq.
<i>- - mittebant absentes</i>	A. 55
<i>- - decoris gratia alebant</i>	f. 349
<i>hustionis ante sepulturam causa & origo</i>	
	A. 28
<i>iones ubinam habitæ? & speciatim apud</i>	
<i>Athenienses</i>	f. 178. A. 35
<i>- de quibusnam rebus habitæ?</i>	f. 176
	179
<i>- quomodo habitæ?</i>	f. 177. seq.
<i>ionem armati frequentabant</i>	A. 35
<i>io secunda apud Athenienses qua mensis die</i>	
	hab-

INDEX.

<i>habita & quid ibi consultum?</i>	A. 35
- - - <i>pro concione verba facientium habitus & status</i>	A. ibid.
<i>concubinas habere consuetum</i>	f. 241
- - - <i>Græci ægre admiserunt</i>	f. 242
<i>convivarum numerus indefinitus</i>	f. 295
<i>conviviorum Sacrorum Deos credebant participes</i>	f. 79
- - - <i>tria genera</i>	f. 290
- - - <i>causa præcipua quænam?</i>	f. 292
- - - <i>quædam portio Diis assignata</i>	f. ibid.
<i>convivia a principibus præsertim viris instituta</i>	f. 293
- - - <i>ad ea si quis invitaretur, honori datum</i>	f. 295
- - - <i>in eis προσέτιον observabant</i>	f. 299
- - - <i>varia colloquia ferebantur</i>	f. 308
- - - <i>in noctem sæpe protracta</i>	f. 311
- - - <i>sedentes ut plurimum celebrabant</i>	f. 296
<i>Convivium ferale τάφος dictum</i>	f. 123
<i>Convivis certa portio attributa</i>	f. 302. sq.
- - - <i>liberum erat discessum petere</i>	f. 309
<i>conviva [de sua portione aliis etiam largiebatur]</i>	f. 304
- - - <i>ante noctem ut plurimum discedebant</i>	f. 309. A. 49
- - <i>quid in discessu observaverint?</i>	f. & A. ib.
<i>Cœquorum ministerium in sacrificiis</i>	A. 35

INDEX.

<i>ua bovis immolandi auro obducta</i>	f. 64
- <i>Bacchi simulacro adjici solita</i>	A. 47
<i>ibus boum antiqui pro poculis usi</i>	f. 282
<i>sare quid?</i>	A. 23
<i>ia apud antiquissimos Græcorum in usu non erunt</i>	A. 22
- <i>diis donata</i>	f. 82
- <i>singulis diis diversa</i>	f. 83. A. 23
- <i>diis solis tributa</i>	f. 82. 166
- <i>inter regum insignia</i>	f. 166
<i>re victorum præmia & quales?</i>	f. 444
<i>ia in convivis</i>	A. 49
- <i>in supplicationibus</i>	A. 63
- <i>mulierum ornamentum</i>	f. 329. A. 50
- <i>mortuorum</i>	A. 26
<i>ris humani partes Deorum tutelæ assi-</i>	
<i>ata</i>	f. 14
<i>r, ejusque vocis etymon</i>	f. 280
<i>res vino coronare quinam mos?</i>	f. 280. sq.
<i>uses Minois legibus parvare</i>	A. 36
<i>rum in galeis quisnam usus</i>	A. 77
<i>um euntium ritus</i>	f. 333. A. 51
<i>r in sacrificiis Superiorum victima im-</i>	
<i>nebatur</i>	A. 21
- <i>Inferorum supposebatur</i>	ibid.
<i>es unde dicti?</i>	A. 54
- <i>primi cursu certant</i>	A. 74
<i>ssus luctus insigne</i>	A. 27

INDEX.

<i>Curru modo nupta ad ades mariti vehebant</i>	A. 42
<i>Curvus bellici quomodo ornati & instructi</i>	f. 492
<i>- quot & quomodo equis juncti</i>	ibid. & 494
<i>Cursorum pedestrium premia</i>	A. 74
<i>Cynici inhospitales</i>	f. 368
D.	
<i>Δαδρυῖν</i>	A. 42
<i>Dadali opera</i>	f. 28. A. 10
<i>Δαιδαλα artificiosa quacunq̃ue</i>	A. ibid.
<i>Damones</i>	f. 13
<i>Δαίται cur lit̃ae sapius dicantur</i>	f. 303
<i>Δαιτρός, δαιτύμων</i>	ibid.
<i>Decima pars argenti hostibus ablati Diis con-</i> <i>secrata</i>	f. 86
<i>Deditionis signa</i>	A. 83
<i>Δεκάβοιον nummus</i>	f. 201
<i>Deductio modo nupta è domo patris quomodo</i> <i>facta?</i>	A. 42
<i>Δελφίονες δαι</i>	f. 306
<i>Delphici templi opes</i>	f. 87
<i>Δίμνια</i>	f. 334
<i>Desultores equites</i>	f. 446
<i>Διμήτιρος ἀκτὴ</i>	f. 10
<i>Dea Eleusinia</i>	A. 6
<i>- - - ager iis sacer & alia</i>	f. 17. A. ibid.
<i>Dei cognitio naturalis</i>	f. 1
<i>Deorum nomina unde & quomodo inuenta</i>	f. 3
<i>- - - ignotorum ara</i>	f. 2. A. 1
<i>- - - diver-</i>	

INDEX.

- - -	<i>diversitas</i>	f. 5. seq.
- - -	<i>genealogia</i>	f. 6. seq.
- - -	<i>singulorum officia</i>	f. 8. seqq.
Dii anonymi		f. 3
Dii Magni XII.		f. 5. seq.
- - -	<i>singulis duodecim mensibus praefecti</i>	A. 1
- - -	<i>Tutelares</i>	f. 11
Dius decima argenti hostibus abrepti consecrata		f. 86. A. 24
- - -	<i>subterraneis ubinam sacrificatum</i>	A. 19
- - -	<i>terrae quaedam loca, at non promiscue dicata</i>	A. 4
- - -	<i>nil mutilum offerendum</i>	A. 18
Dextra partes semper fausta		f. 128
Dextra mundi pars quam a Graecis & Romanis habita?		f. 129. A. 31
Dextra hospites excepti		f. 375.
Dextra cur hospitii insigne		A. 59
- - -	<i>fidei symbolum</i>	f. 539.
Dextram prehendentes se mutuo alloquebantur amici		f. 376
- - -	<i>jungebant in pangendis fœderibus</i>	f. 538. A. 85
Diadema		f. 165. A. 34
Διακόπων in conviviiis		A. 48
Διανύμων		ibid.
Diana officia.		f. 10
- - -	<i>λυσιζώνη mulieres parturientes zonam offerebant</i>	A. 49

INDEX.

- - -	<i>potestas in vitam humanam</i>	f. 14. seq. A. 5
<i>Digiti Minervæ dicati</i>		f. 14
<i>Διονυσίου reges unde dicti?</i>	f. 149. A. 33	
<i>Dionysia quando celebrata?</i>	A. 22	
<i>Διονυσίου reges unde?</i>	f. 149	
<i>Δίος</i>	f. 298	
<i>Discedere ante noctem e convivio apud quos-</i> <i>dam lege cautam</i>	f. 310	
<i>Discedentes convivia quid observaverint?</i>	f. 309. A. 49	
<i>Discessum ipsi convivia petebant</i>	f. ibid. A. 61	
<i>Disci ludus frequens</i>	f. 446	
<i>Discincti quinam dicti?</i>	A. 78	
<i>Diversoria antiquitus nulla</i>	f. 371. A. 58	
<i>Divinationis varii modi</i>	f. 126. seqq. A. 30	
<i>Divitiæ veterum in quonam consistebant</i>	f. 202. 405	
<i>Dodonaum oraculum antiquissimum</i>	f. 127	
- - - <i>responsa e quercu dedit</i>	f. ibid. A. 30	
<i>Domi aliquando sepultum</i>	A. 29	
<i>Dominorum in servos ampla potestas</i>	f. 264	
	A. 45	
<i>Domuum forma apud antiquos</i>	f. 357. seqq.	
- - - <i>materia, partes earumque series</i>	f. ibid. A. 56	
<i>Domus lugentis signa</i>	A. 26. seqq.	
<i>Donaria cum sacrificiis juncta</i>	f. 52	
- - - <i>varia diis dicata</i>	f. 82. seqq.	
	<i>Dona.</i>	

INDEX.

<i>Donariis</i> elogia inscribi solita, ejusque rei e- xempla	f. 86. A. 24
<i>Donationes</i> mortis causa	f. 209
<i>Δῶρα</i> quem habeant respectum ad <i>Doctas</i>	f. 53
<i>Dormientes</i> humi substraverunt capiti herbas	f. 339
<i>Dorsum</i> Plutoni sacrum	f. 14
<i>Dos</i> adventitia & profectitia	A. 41. seq.
- - - sponso data	f. 221
- - - quando & quomodo referri solita	f. 223. A. 42
<i>Dotes</i> adulterarum mariti lucrabantur	f. 240
- - - sine dote filia etiam elocata, qua <i>δράσθαι</i> dicta	f. 208
<i>Duces</i> copias suas tentare solebant ante pugnam	A. 76
- - - oratione vel aliis modis animum mi- litibus addebant	f. 515
- - - in praelio occisi a toto hostili exercitu male habiti	f. 523. seq.
<i>Duodenarius</i> deorum numerus sancte admodum habitus	A. 1

E.

<i>Ebrietatem</i> heroës etiam vitio habuerunt	f. 284
<i>Εἷς</i> & <i>ἰδὺς</i> promiscue legitur	A. 41
<i>Εἷς</i> quid?	f. 205. 221
<i>Educationem</i> liberorum summopere curabant	f. 246
<i>Graci</i>	- - - ma-

INDEX.

- - - matres precipue sibi sumjerunt	f. 247
Εἰρασιώνη	A. 63
Εἰκατέβλος cur Apollo dictus?	f. 9
Εἰκατόμβαι	f. 65. seq.
Εἰκατόμβοις nuptius	f. 200
Εἰλεεύ	f. 516
Eleusinia Dea &c. vid. in Dea	
Ελικας	f. 327
Εναγίζω	f. 88
Εταρα	A. 83
Ενσπονδον	A. 85
Εγχευτρίσσαι mulieres in lustrationibus adhibita	A. 15
Επαύλιος dictus secundus post nuptias celebratus dies	A. 42
Ephoborum apud Athenienses mos celebrandi οἰ- νισήρια	A. 40
Εφιδρος	A. 74
Επίγονοι qui?	A. 44
Επιδέξις συμπότης & ἐπιδέξια	f. 307. A. 49
Επὶ δωμάτων locutio Græca	A. 57
Επίκληρος virgo quæ?	A. 42. 67
Επιμείλια	A. 61
Επιμύλιος ὄδι	A. 72
Επίπροικον	f. 222
Επίπροικος virgo quæ?	A. 42
Epirotæ sal ac mare ignorabant	f. 275
Επισήματα	A. 29
	Ε' πηι-

INDEX.

ἱπιδναί . λιβανωτόν	A. 17
ἱεροποι genii	A. 5
τυμβάδες	f. 137
ἥρωες Heroës apud Athenienses	f. 7. A. 3
ἴσος Ulyssis	f. 544
ἵorum usus	f. 489. A. 67
- - ornamenta	f. ibid. sq.
- nomina literis insculptis significata	A. 79
- cibus	f. 491
ἵος quis junxerit primus quadrigis	A. 74
ἵς non nisi curru junctis an olim pugnatum?	f. 492. A. 79. sq.
ἵος quale convivium	f. 290. sq. A. 48
ἵchtheus divinis honoribus affectus	f. 7
- - ejus tribus prima apud Atheniens.	A. 3
ἵchthonius primus quadrigis vetus	A. 74
ἵος Ζεὺς	f. 12
- - ejus ara ubinam in adibus posita?	f. 68. 358.
ἵατα	f. 327
ἵπτολις Minerva	f. 12
ἵερισμα	f. 286
ἵ focus penatis subinde pro tota domo	A. 19
ἵαται ara inferorum Deorum dicta	A. libid.
ἵ σαρκος vestis quanam?	f. 313. sq. A. 62
ἵ ubi noctu facta	f. 507
ἵ oratorum usus in bello	f. 508
F.	
ἵ in nuptiis	f. 226
	Femo-

INDEX.

<i>Femora in luctu casa</i>	f. 399
<i>Ferarum carnes in cibo fuerunt</i>	f. 271. sq.
<i>Feris petra refugium</i>	f. 392. A. 64
<i>Ferentarii</i>	A. 79
<i>Ferri usus recentior aris</i>	f. 483
<i>Festis diebus otium ab omni labore</i>	f. 80
<i>Festivitates post messem frequentes</i>	f. 81
<i>Flamma sacrificialis omina dedit ante pugnam</i>	A. 81
<i>Fluvii unde $\kappa\upsilon\pi\omicron\tau\epsilon\omicron\varsigma\omicron\varsigma$ dicti?</i>	A. 55
<i>Fluviis se ablueri soliti</i>	f. 344
<i>- - - comam alere & fluviiis abscindere moris erat</i>	f. 353. A. 54. sq.
<i>- - - tauri immolati</i>	f. 63
<i>Foco assidere supplicum mos</i>	f. 391. A. 64
<i>Fœdera sanguinis humani gustu quandoque inita</i>	A. 84
<i>- - - variis ritibus contracta</i>	f. 536. sqq.
<i>- - - pangentes Jovem invocabant</i>	f. 541
<i>- - - quibus conditionibus inita</i>	f. 542
<i>- - - nonnisi diis testibus pacta</i>	f. 540. A. 85
<i>- - - jurejurando confirmata</i>	A. ibid.
<i>Fores quomodo clausæ?</i>	f. 366
<i>Fosse a tergo copiarum structæ & cur?</i>	f. 515
<i>Foveæ in sacris Inferorum & Heroum</i>	f. 95
<i>Frenorum materia</i>	f. 489. seq.
<i>Frons sacra Genio</i>	f. 14
<i>Fructus agrorum sacrorum in sacros usus repositi</i>	f. 17
	Fru-

INDEX.

<i>ructus in cibo</i>	f. 273
<i>fulgur ominosum</i>	A. 31
<i>animus ab obsessis quando & cur excitatus</i>	A. 80
- - in navali prelio quid indicaverit ?	A. 81
<i>unda descriptio</i>	A. 79
<i>unda in bello quinam usi</i>	f. 479. A. ibid.
<i>undere in libationibus</i>	A. 22
<i>unerandi religio</i>	f. 96. sqq.
- - ritus	f. 109. sqq.
<i>unus adipe oblinire singulare erat</i>	f. 109. sq.
<i>uneris combustio quomodo peracta</i>	f. 107
	seqq.
<i>turta Græcis frequentia</i>	f. 191
<i>turta heroës etiã sibi laudi ducebant</i>	f. ibid.
- - quibusdam in locis permissa	f. 193
- - quis primus docuerit	f. 9. & 193
<i>turto ablata quomodo repetita</i>	f. 194. sq.
	G.
<i>salea in tegendo capite usus</i>	f. 322
- - usus in bello	f. 458
- - materia	ibid. & seq.
- - figura	f. 459
- - quomodo corpori adligata	f. 460
<i>tuos quid ?</i>	f. 229. A. 43
<i>tuena in luctu descripta</i>	f. 397
<i>tueni quales Diis</i>	f. 13
- - <i>ἐπίτροποι</i> dicti	A. 5
- - ei frons hominis sacra	f. 14. A. ibid.
	Gen-

INDEX.

<i>Gentes sacras nullus bello petebat</i>	A. 71	-
<i>Genua supplicationi & Misericordia sacra</i>	L. 1	-
- - - quomodo supplices venerati sint?	52. A. 1	Hæst
- - -	388. 390. A. 61	-
<i>Genubus patrum impositi pusiones indebant</i>	L. 1	-
- - -	249. seq.	Heb
<i>Ἡσας Principum</i>	f. 155	Heb
- - - Σαρύττων sepultura	f. 121	-
<i>Germani hospitalitate celebres</i>	A. 57	Hel.
<i>Gladio quando pugnatum</i>	f. 474	Hel.
<i>Gladus unde suspensus</i>	f. 475	Hel.
- - - ejus ornamentum	ibid.	Heb
<i>Γοιυηρετίη & γυράζειαι voces solennes in supplicatione</i>	A. 63	-
<i>Gorgophone prima secundas nuptias contraxit</i>	A. 43	-
<i>Græcorum imperium in obsidione mixtum</i>	A. 33	-
- - - erga peregrinos hospitalitas	A. 56. 57	-
<i>Γυραικοῦντις</i>	A. 57	-

H.

<i>Hæreditario jure parentum bona in liberos derivanda</i>	f. 211	-
- - - liberis deficientibus proxime cognati succedebant	f. 213. seq.	-
<i>Hæreditas sorte distributa & æqualiter</i>	f. 212	-
<i>Hæsta columnis ædiam suspensa</i>	f. 362	-
- - - nomine omnia arma subinde veniunt	f. 471. seq.	-
- - -	ma	-

INDEX.

- materia	f. 472
- forma	ibid.
um duplex genus	f. 474
rigendis σωπότηρ inseruiit	f. 473
defessi innitebantur	ibid.
- prisce reges pro sceptris usi	f. 162. sq.
rum Asyla	A. 65
cum Græcis multi ritus communes	f. 33. A. 66. &c.
nendi arte celebris	f. 418
arta apud Homerum	A. 38, fin.
is hostium cadaveribus primus sepulta-	
concessit	A. 82
is qualis inter Deos locus	f. 7
qualis cultus exhibitus?	f. 88. sqq.
vivis aliquando divini honores ha-	
	A. 24
ἱερόνυμοι apud Atheniens.	f. 7. A. 3
Mercurio & Nymphis mactati	f. 64
tiorum varia genera & de iis dicasteria	
Athenienses	A. 37
le ad principis alicujus viri ades consu-	
solebant	f. 186
dii pœna exilium	f. 185
aliquando pretio redempta	f. 189
in causa primum Athenis judicium ha-	
	A. 37
	Ho-

INDEX.

<i>Homicidia quædam Draconis lege non puniuntur</i>	A. 37
<i>ob Homicidium exulanti redditus quando & quomodo concessus?</i>	A. ibid.
<i>Hospes quis dictus?</i>	A. 58
<i>Hospitalia munera varia</i>	f. 203. seq. 381
<i>- - - presentibus data, absentibus missa</i>	A. 61
<i>Hospitalis juris Jupiter custos</i>	f. 369
<i>Hospitalis tesserae usus</i>	f. 372
<i>- - - descriptio</i>	A. 58
<i>Hospitii & Hospitalitatis origo unde repetenda</i>	A. ibid.
<i>Hospitii jura Græcis semper commendatum</i>	f. 368
<i>- - - inter quosnam observatum</i>	f. 373
<i>- - - necessitudo qualis?</i>	A. 58
<i>- - - renunciatio quomodo facta</i>	A. 59
<i>Hospitalitas quibus maxime exhibita</i>	A. 58
<i>Hospites excipiendi modus</i>	f. 374. seqq.
<i>- - - epulis tractandi</i>	A. 61
<i>- - - dimittendi</i>	ibid.
<i>Hospitibus cur divinus sæpe honor habitus?</i>	A. 57
<i>- - - quinam locus in conviviiis assignatus?</i>	A. 43
<i>Humandi mos pervetustus</i>	f. 108
<i>Hymeneus</i>	f. 227. A. 27. 43
<i>Hymnus cantus sacer</i>	A. 27
<i>Hymnorum quinam cuique Deo proprii</i>	f. 452. A. 71
	119

INDEX

I.

Ἰερὰ ἄλλα <i>quænam dicta?</i>	A. 23. fin.
Ἰερῶν	f. 292
Ἰερύειν	ibid.
Ἰερύς & μάρτις <i>nonnunquam conjuncti</i>	f. 131
Ἰερὸν <i>quid proprie dictum?</i>	A. 1
Ἰεροσκόποι	f. 132
Ἰεροφύλακας	A. 12
<i>Ignis usus in expiationibus</i>	f. 40
- - - <i>in terrendis & capiendis leonibus</i>	f. 412
Ἰκτερία	f. 387
Ἰκτερίαι λευκοσφειῖς	A. 63
<i>Imperium quisque olim in suam familiam exercuit</i>	f. 143
- - - <i>Græcorum in obsidione mixtum</i>	A. 33
<i>Incantationis effectus</i>	f. 139
- - - <i>Antidotum</i>	f. 140
- - - <i>usus in propellendis morbis</i>	f. 141
<i>Inferorum Sacra</i>	f. 91. seqq.
<i>Inferis sacra. facientes aspersi modo, non abluti</i>	A. 20
<i>Inscriptiones donariorum</i>	A. 24
<i>Inferiorum quid</i>	f. 470
Ἰππιος ποσειδῶν <i>unde?</i>	A. 3
<i>Juba equorum quomodo colligata</i>	f. 490
- - - <i>quomodo nitidior facta</i>	f. 491
<i>Judicia quomodo & ubi habita</i>	f. 180. seqq.
	A. 35
	Judi-

INDEX.

<i>Judicii locus circulo comprehensus</i>	f. 181
- - - <i>apud Athenienses</i>	A. 35
<i>Judiciorum necessitas</i>	A. 36
<i>Judicium in judiciis sedes</i>	f. 181
- - - <i>miserecordia quomodo captata</i>	A. 62
- - - <i>insigne, sceptrum</i>	f. 181
- - - <i>gestamen, baculus</i>	f. 182
- - - <i>præmium pro sententia optime pro-</i> <i>lata</i>	f. 183
<i>Juno A'ryla ab Argivis culta</i>	A. 4
- - - <i>differt ab A'ryoria</i>	ibid.
<i>Junonis sedentis simulacrum</i>	A. 10
- - - <i>sacerdotes</i>	A. 11
<i>Jupiter vita humana & tempestatum mode-</i> <i>rator</i>	f. 8
- - - <i>πολλὺς unde dictus</i>	f. 12
- - - <i>ἔργειος</i>	f. ibid. & 86
- - - <i>hospitalis juris observator & custos</i>	f. 370. seq.
- - - <i>supplicum patronus</i>	f. 383
- - - <i>perjurii ultor & hoc nomine in fede-</i> <i>ribus pangendis invocatus</i>	f. 541
<i>Jovi in excelsis sacra facta</i>	f. 21. seq.
- - - <i>varia animalia oblata</i>	f. 63
<i>Jovis Dodonæi oraculum e quercu</i>	A. 30
<i>Juvenca Minerva oblata</i>	f. 63
<i>Juvenes in nuptiis saltare soliti</i>	A. 43
- - - <i>rogum facibus puniceis accendere</i>	A. 28
	Karv-

INDEX.

K.

καλύπτρα	f. 324
καρόνες	f. 470
καταΐτιξ	A. 77
καίρεισθαι	A. 66
κέλευτες α κλητίζειν	f. 445. A. 74
κρατοφύς Bacchus pingitur & cur?	f. 282. A. 47
κράτες	A. 75
κέρυκες ministri regum	f. 169
κέρυκων officia	ibid. & seqq.
- . speciatim in bello & ante obsidio. em	A. 84
- . in pangendis fœderibus	f. 535
- . gestamen, κηρύκειον s. caduceus	A. 84
- . dignitas & ἀσουλία	f. 535. A. 84
- . familia quedam nobilis apud Athenienses	f. 173
- . in mactandis victimis adhibita opera	f. 173
vid. etiam in Praecones.	
κληρυχία & κληρύχοι apud Atheniens.	A. 67
κλισίαι tentoria	A. 506
κλισμός	f. 298. A. 48
κοππατίας equi nomen	A. 79
κορυνῆται quinam & unde dicti?	f. 481
κρήδεμον	f. 326
κυβισῆρες & κυβίσησις	f. 439. A. 72
κυνήν, κυνῆ de galea	f. 458

INDEX.

L.

- Lacedæmonii minus hospitales* A. 57
 - - - *an & quatenus cum silentio prælum iniisse dicendi* f. 517. A. 82
Lacessere se mutuo solebant in præliis f. 519
Lactis usus antiquis in libationibus A. 17
 - - - *Hippomolgis familiaris* f. 273
Lactabant matres ipsæ liberos f. 247. seq.
Lacrymas fortissimi quique in luctu fundebant f. 394
 - - - *in Patroclo reprehendit Achilles* A. 65
Lampadum usus in nuptiis f. 226. A. 42
 - - - *in conviviiis longius in noctem protrahitis* f. 311
Lanam ducere mulierum opus f. 417. sq. A. 69
Lapidatio adulterorum supplicium A. 44
Lapides rudes simulacrorum olim loco habiti f. 26
Λάφυα A. 83
Lavare manus quoties & quando soliti Veteres f. 37. seq. 71. 300
Lavare vasa sacro usui destinata moris erat f. 37
 - - - *vestes sæpius lavare solitæ mulieres* f. 348
 - - - *hospites mulierum opus* f. 379. sq.
 - - - *se frequentissime solebant veteres* f. 341
Lauri usus in lustrationibus A. 14
 - - - *in supplicationibus ejusque symbolum* A. 62
 - - - *in*

INDEX.

- - - in luctu?	A. 27
Αἶψα differt a χέρι & quomodo	A. 21
Lectorum materia	f. 334. seq.
- - - forma	f. 337
- - - lecto ferali corpus mortui linteo involutum imponebatur	f. 99
Legati publici quo loco habiti?	f. 535
- - a Mercurio originem suam repetunt	ibid.
Leges positivæ heroum tempore nullæ & cur?	A. 36
- - - fuerunt Atheniensibus ante Ogygis tempora	A. 37
Leo igne maxime terretur & capitur	f. 412
Leoninam pellem heroës sæpe gestarunt	f. 462. sq.
Levis armaturæ milites quibusnam armis instructi?	A. 79
Leucotheæ templum servis inaccessum, vid. in Matutæ	
Lex Divina de non obturando bovis trituran- tis ore	A. 67
Libare a λιβω	A. 17
Libatum antiquitus vino & quali?	f. 53. A. 84
Libaminum mixtura in parentationib.	A. 24. fin.
Libationes eucharisticæ quando fuscæ	A. 15
- - - frequentes in mortuorum sacris	f. 91
- - - in pangendis fœderibus	A. 84
- - - variis ritibus peractæ	f. 54
- - - cum precibus ut plurimum junctæ	f. ibid.
Liberis quando & quomodo nomina imposita	A. 44
b 4	Libe-

INDEX.

<i>Liberorum erga parentes officia</i>	f. 253. seqq.
<i>Liberos exponere quibusn. consuetum olim?</i>	A. 44
<i>Linguas incidebant eloquentia cultores, maxime apud Athenienses</i>	f. 309. A. 49
<i>Linum adhibitum ad lecti stratum</i>	f. 338. A. 51
<i>Λιαι Jovis filia supplicum vindices</i>	f. 383
<i>Loca terra diis haud promiscue dedicata</i>	A. 4
<i>Locuples etymon</i>	f. 407
<i>Λόφος</i>	f. 459. A. 77
<i>Lucina officia</i>	f. 10. A. 3
<i>Lucta inter certamina ludicra</i>	f. 447
<i>- - - quotuplex?</i>	A. 75
<i>Luctantes nudi media tantum corporis parte cincti</i>	f. 448. seq.
<i>- - - quando primum totos sese nudaverint?</i>	A. 75
<i>Lucus gentilium</i>	f. 17
<i>Lucorum forma</i>	ibid.
<i>- - - causa & origo</i>	A. 7
<i>Ludi quinam abs Homero memorati?</i>	A. 73
<i>- - - varii generis apud veteres</i>	f. 443. seqq.
<i>- - - in deorum maxime honorem institui</i>	ibid.
<i>- - - in hospitis nobilioris gratiam</i>	f. 444
<i>- - - funebres</i>	f. 124. 444. seqq.
<i>- - - pueriles</i>	f. 450
<i>Ludorum praesides</i>	f. 444. seqq.
<i>Lugebant mortuum voce, tibiis &c.</i>	f. 101. sq.
<i>Lugendi tempus</i>	f. 105
	<i>Lugen-</i>

INDEX.

<i>argentium ritus</i>	f. 394. fqq.
- - <i>Græcis cum Hebrais quoad maximam partem communes</i>	A. 66
- - <i>αὐτοχρησία frequens</i>	f. 400. A. 67
<i>astus signa varia</i>	f. 103. A. 26. fqq.
<i>lumen noctu accendere solebant obsessi & cur?</i>	A. 80
- - <i>etiam in navali prælio</i>	A. 81
<i>ustrandi quinam?</i>	f. 40
<i>ustratio magica</i>	A. 32
<i>ustrationum varia genera</i>	A. 13
- - <i>variæ causæ</i>	f. 42
<i>ὤψα; φόβου; ξ, κιδάρις an differant?</i>	f. 425
	A. 71
<i>Pycurgus quot annis pubertatem definiverit</i>	A. 40
<i>Pythimache Minervæ sacerdos</i>	A. 11
M.	
<i>μάχαιρας gladiatorum vaginis appensæ</i>	f. 476
- - <i>cultri usum præstabant</i>	ibid.
<i>Magia frequens & varius usus</i>	f. 135. A. 32
<i>Magi apud Persas omni sacræ rei faciendæ intererant</i>	f. 69
<i>Magistratus inferiores quomodo electi</i>	A. 33
<i>Magistratus dignitate quinam exclusi</i>	ibid.
<i>Manes Dii</i>	f. 91
<i>Μάρτυς quinam dicti?</i>	f. 126
<i>Manus supinas supplices protendebant</i>	f. 385
	A. 62
- - <i>velatas habebant</i>	f. 386. A. 63
b 5	Manus

INDEX.

<i>Manus dextra, vid. Dextra</i>	
<i>Manum dextram precipue osculabantur supplices</i>	A. 64
<i>Martis belli cura</i>	f. 9
<i>Matrimonia parentum voluntate contracta & consultis nonnunquam auspiciis</i>	f. 219. A. 41
<i>Matuta templum servis adire interdictum</i>	A. 65
<i>Medicam artem heroës etiam exercuerunt</i>	f. 522
<i>Mel in libationibus olim adhibitum</i>	A. 17
<i>Mel & oleum in funeris combustione</i>	f. 110
<i>Memoriæ auris sacra</i>	A. 5
<i>Mensa variis ferculis referta reperiebantur in Templis</i>	f. 79
- - quotidiana quomodo tersa ac polita?	f. 301
- - - singulis convivis adposita?	f. ibid.
- - - secunda lautiores	A. 46
<i>Mensam linteis non sternebant</i>	f. 302
<i>Mensarum forma</i>	f. 301
- - - Materia	ibid.
<i>Mentum supplices tangebant & cur?</i>	f. 389
	A. 63
<i>Mentum attingere non cuivis licuit</i>	A. ibid.
<i>Mercatura prisca in permutatione rerum</i>	f. 197. seqq.
<i>Mercenariorum opera</i>	f. 265
<i>Mercurii officia</i>	f. 9
<i>Mercurius ἡγέτωρ ἐνέλεον dictus?</i>	ibid.
- - - furum Deus	ibid.

INDEX.

<i>Jovis διακονες in perferendis nunciis</i>	A. 3
<i>Legatorum & Praconum parens</i>	f. 538
<i>ta alterius diis exponebant, qui pro dio</i>	
<i>ecabantur</i>	A. 16
<i>utebantur, indulgentes genio</i>	f. 284
<i>em sequebantur plurimae festivitates</i>	f. 81
<i>morphosis magica</i>	f. 139
	f. 79
<i>z atticum numisma</i>	A. 38
<i>rvæ officia</i>	f. 10
- <i>Templum quoddam in summo montis</i>	
<i>camine</i>	A. 8
- <i>juvenca immolata</i>	f. 63
- <i>olea sacra</i>	A. 7
- <i>urbium cura demandata</i>	f. 12
- <i>ερυσίπτολις nomen</i>	f. ibid.
- <i>unde πολιᾶδος nomen</i>	A. 4
<i>os primus piraras persecutus</i>	f. 195
<i>yas primus ararium exstruxit</i>	f. 159
<i>iricordiæ genua sacrata</i>	A. 5
- <i>in judicibus commovendæ ergo quid</i>	
<i>ictum nonnunquam vid. Judicium</i>	
<i>α παρδινική</i>	f. 320
- <i>armatorum</i>	f. 464. A. 78
<i>stheus equos ornandi peritia clarus</i>	A. 79
<i>αγρία</i>	f. 239. A. 44
<i>a falsæ quomodo confectæ</i>	f. 56. seq.
- <i>usus earum in sacris</i>	f. 57. seq.

• • • tergo

INDEX.

- - - tergo & capiti victima imposita	f. 70	M
<i>Molere solebant fœmina</i>	f. 42	M
- - - & viri	A. 70	
<i>Molarum & pistorum usus serius invaluit</i>	quod	M
<i>Romanos</i>	A. ibid.	
<i>Moly magia antidotum</i>	f. 140	
<i>Monarchia Homero placet</i>	f. 146	
<i>Monomachia: à sæpe belli contentio dirempta</i>	f. 50	M
<i>Montes Pan habuit</i>	A. 4	
- - - omnes Jovis nomine appellati & c.	f. 23	M
<i>Mortem sibi lugentes quandoque consciverunt</i>	f. 400	
<i>Mortuis oculi clausi & a quibus</i>	f. 97. A. 25	
<i>de Mortuis non nisi bene</i>	A. 29	M
<i>Mulier adultera cessit adultero</i>	A. 44	M
<i>Mulieres bello capta victoribus distributa</i>	A. 83	
<i>Mulierum raptus causa sæpe bellorum</i>	f. 454. 59.	
<i>Mulierum arcta coërcitio</i>	A. 56	
- - - operibus certa quædam conclavia designata in ædibus	A. 69	
<i>Mundi insigniores partes pro numinibus habitas</i>	f. 129	M
- - - dextra pars oriens, sinistra occidens	f. 129	M
<i>Munera & donaria quo sensu a Latinis usurpata</i>	f. 53	M
- - - hospitalia	f. 203. 381	
- - - qui acceperunt, vicem subinde reddiderunt	A. 39	M
	Musa	

INDEX.

<i>larum officia</i>	f. 10
<i>sica veteribus in deliciis</i>	f. 432
- <i>omnis sapientia magistra putabatur</i>	f. 434
<i>sica usus in conviviiis</i>	f. 435. A. 72
- <i>in castris</i>	f. 436
- <i>in agris</i>	ibid.
- <i>instrumenta varia</i>	f. 425
<i>sici veterum sapientiae laude clari</i>	f. 433
- <i>virtutum magistri</i>	f. 434
<i>silum Diis non offerendum</i>	A. 18
N.	
<i>differt a Βωμὸς</i>	f. 19
- <i>ejus etymon</i>	A. 7
<i>tribus frequenter dimicatum</i>	A. ibid.
<i>vium forma</i>	f. 497
- <i>nomina unde desumpta</i>	f. 499
- <i>species</i>	f. 501
- <i>ad Trojam perductarum numerus</i>	f. 499
- <i>varii colores & imagines pictae</i>	f. 500
- <i>Dii tutelares, in iis collocati</i>	f. 501. seq.
<i>ta cur dicatur lib. XI. Odyss.</i>	f. 136. A. 32
<i>tuni officia</i>	f. 9
<i>tuno in medio mari sacra facta ab Alexan-</i>	
<i>ro</i>	A. 19
<i>oris votum Palladi nuncupatum</i>	f. 45. sq.
	A. 15
<i>alia & νηφάλιοι θυοίαι</i>	A. 17
<i>bes fabula multis memorata</i>	A. 5
	NISU

INDEX.

<i>Nati filii e pellicibus suscepti</i>	f. 243. seq.
- - - magna cura educati	f. 245
- - - hereditatis partem nati	f. ibid.
<i>Natura</i>	A. 44
<i>Nomina mortuorum sepulchris inscripta</i>	f. 118
<i>Nomen vox Homero non usitata</i>	A. 36
<i>Nummis figura bovis impressa</i>	f. 201
<i>Nummi Homero inde dicti</i>	A. 38
<i>Nummorum exigua copia olim</i>	f. 201
<i>Nuptia emptionis & venditionis quadam specie</i>	
habita a nonnullis	f. 207. A. 39
- - - sacerdotibus haud interdicta	A. 11
- - - institutis quoque certaminibus contracta	f. 208
- - - inter quasvis personas contracta, parentibus tantum exceptis	f. 216
<i>Nuptiarum tempus</i>	f. 217
- - - ritus	f. 224. seqq.
<i>Nuptiales epule quo fine celebratae</i>	A. 43
<i>Nuptias secundas inire religioni ducebant</i>	f. 233
- - - lasciviae signum	f. 234
- - - non tamen interdictum penitus	f. 235
<i>Nuptiis secundis quae abstinebant matronae, multo</i>	
honore tractabantur	A. 43
- - - absente marito se tradere quando licitum?	f. 236
<i>Nutricum opera veteres etiam usque</i>	f. 249
<i>Nymphis prata sacrata</i>	A. 40
O.	
<i>Obsessi quomodo auxilium expetierint a consiliariis?</i>	A. 80. fin.

INDEX.

<i>Occidens sinistra mundi pars</i>	f. 129.
<i>Decrearum usus antiquis haud ignotus</i>	f. 465. seq.
<i>- - fibulae argenteae adligamentum</i>	f. 466
<i>Oculos morientis quinam clausserint</i>	f. 96. A. 25.
<i>Θιυσίαι a quibus & quomodo celebrata?</i>	A. 40
<i>Θιυσίοι</i>	f. 126. 128.
<i>Θιυσική augurandi peritia</i>	f. 128
<i>Olea Minervæ sacra</i>	A. 7.
<i>Olea ramus in supplicatione</i>	f. 386. seq.
<i>Olei rosacei usus in ungendo</i>	f. 347
<i>- - - usus in combustione funeris</i>	f. 110
<i>Olera in cibo olim</i>	f. 273
<i>Olivæ symbolum</i>	A. 62.
<i>- - - usus in supplicatione</i>	ibid.
<i>- - - in lustrationibus</i>	f. 71
<i>Θ'ολυγή, θ'ολυγός & ἑλλούω in faustis etiam</i>	A. 16
<i>Θ'ολυγμός mulieribus peculiaris in supplicationibus</i>	f. 51. A. ibid.
<i>Olympici certaminis an & quatenus ab Homero mentio facta?</i>	A. 73
<i>Θ'υισίοι</i>	f. 130
<i>Oratione funebri quinam laudati?</i>	A. 29
<i>Ὅτις δίνας</i>	A. 64
<i>Ὅπλα ἱερὰ quanam dicta?</i>	A. 23.
<i>Ὅπλοφόροι</i>	f. 168. A. 34
<i>Ὁφθαλμός in conviviiis quinam dictus?</i>	A. 49
<i>Opulenti quomodo dicti?</i>	A. 67
<i>Orchomenon αἰσουλίας nomine celebrat Hom.</i>	f. 159
<i>Ori-</i>	

INDEX.

<i>Oriens dextra mundi pars</i>	f. 129
<i>Ὀρμιος Jupiter unde dictus ?</i>	f. 541
<i>Ὀρμος</i>	f. 328
<i>Orsippus luctantibus, ut se totos denudarent, occasionem fecit</i>	A. 75
<i>Os & reliqua mortui membra decore composita</i>	f. 96
<i>Osculis amici excepti</i>	f. 377. A. 60
<i>Oscula variis corporis partibus inficta</i>	f. 377
<i>Ossa mortui extincto rogo collecta</i>	f. 112
- - - in urnam reposita	f. 113
- - - terræ mandata	f. 114
<i>Ostreorum captura mentio apud Homerum</i>	f. 414
<i>Ὀδόν</i>	f. 326
<i>Ὀργάς</i>	A. 6
<i>Ovis Minervæ oblata</i>	f. 64
<i>Ούλαι</i>	f. 56. seq.
<i>Ούλοχύται</i>	A. 21
<i>Ὀχύς</i>	f. 460
<i>Ὠμοδότην</i>	f. 76

P.

<i>Pedagogia veteribus in puerorum educatione etiam adhibiti</i>	f. 251
<i>Παιῶνες</i>	f. 432. Pz
<i>Παιῶναι πινίκιον canere soliti victores</i>	A. 81. Pe
<i>Παμακίδης</i>	f. 241. Pc
<i>Pan montes & nemora habuit sibi sacrata</i>	A. 4. Pe
<i>Παναθήναια quando celebrata ?</i>	f. 84. A. 21. Pe
<i>Panis Græcorum</i>	f. 268

- - - a m

INDEX.

<i>a mulieribus paratus</i>	f. 421
<i>canistris offerre moris erat convivis</i>	f. 269
	f. 251
	f. 250
<i>desultores</i>	A. 74
<i>rhedarius</i>	f. 495
<i>officia</i>	f. 10
<i>mes anniversaria apud Romanos</i>	f. 94
<i>earum tempus</i>	A. 25
<i>imprecationes liberis graves</i>	f. 253
<i>malefacta in liberis quandoque pu-</i>	f. 258
	A. 57
	f. 490
	f. 493
	ibid.
	f. 402
<i>nibus stipati</i>	f. 405
<i>sa semper res habita</i>	A. 86
<i>bello petitur</i>	ibid.
<i>precibus a Numinibus efflagitata a</i>	ibid.
<i>itiones præcipuæ</i>	f. 542
<i>ptano sacrum</i>	f. 14
<i>indebant lugentes</i>	f. 398
<i>nde dicta</i>	f. 408
<i>recurio dicati</i>	f. 14

i . . . attin-

INDEX.

<i>Pedes attingebant supplicantes & cur?</i>	A. 63
- - - <i>mortui portam versus protensi & cur?</i>	f. 100
<i>Πέδιλα eorum materia</i>	A. 50
- - - <i>alias ὑποδήματα</i>	ibid.
- - - <i>differentia inter ea & σάνδαλα</i>	ibid.
<i>Πεδίον terra Eleusiniis deabus sacrata</i>	A. 6
<i>Πέλαιοι</i>	A. 18
<i>Pellium usus in lectis</i>	f. 337. seq.
- - - <i>in vestitu</i>	f. 463
<i>Περπύβωλα</i>	A. 22
<i>Penatum officia</i>	f. 13
<i>Penelope castitatis laude celebris</i>	f. 236
- - - <i>telâ suâ procos lusit</i>	A. 69. fin.
- - - <i>ab Ulyssæ repudiata fertur a nonnullis</i>	f. 237. seq.
<i>Penelopes telam retexere, proverb.</i>	A. 69. seq.
<i>Πένταθλος varie describitur</i>	A. 73
<i>Penus cura penes mulieres</i>	f. 423
<i>Pepla supplicantes mulieres ferre solita</i>	f. 51
- - - <i>item genibus applicare</i>	ibid.
<i>Πέπλος</i>	f. 317. seq.
<i>Περὶβολος</i>	f. 18. A. 7
<i>Περὶμάττω, vox in lustrationibus solennis</i>	A. 14
<i>Perjurii pœna qualis?</i>	f. 541. seq.
- - - <i>Deo soli relinquenda</i>	f. 542
<i>Φάλος</i>	A. 77
<i>Pharetra cum arcu ab humeris suspensa</i>	f. 477
<i>Φᾶρος</i>	f. 317
	Φαίρι

INDEX.

νή	A. 41
ξυμος & φύξιμος <i>Asylum</i>	A. 65
ενικες mercatura in Gracia auctores	f. 197.
	A. 38
- - Piratica celebres	f. 197
αιγξ, χίδαρις & λύρα an differant?	f. 425.
	seq. A. 71
ironens homines in civitatem primus com- pulsit	f. 144
- - primus regnasse apud Gracos dicitur	ibid.
ygēs servile hominum genus	f. 263
ygiones quinam dicti &	A. 70
πύτων ἀρχός <i>Mercurius</i>	f. 9
ι ludentes saltabant	f. 439
ι hodierni nullum apud Homerum exemplum	f. 322
- loco quidnam veteres adhibuerint?	ibid.
οι Lacedæmonis quemnam usum præstite- runt	A. 50
ος e fronte viſtimate exſectos in ignem conj- iebant	f. 73
atas primus persecutus est Minos	f. 195
atui addicti veteres	f. 413. sq.
cibus vescebantur veteres	f. 272
illum sponsæ ante thalamum oblatum	f. 422
lrix vid. Pristis	
etro chordæ tangebantur	f. 427
- - ejus forma	f. 428

INDEX.

Πάδαμοι & πλοχομοί	f. 351
- - - differant & quomodo	A. 54
Pocula libationibus adhibita	f. 54. A. 11
- - - majora & pleniora viris principibus honoris erga data	f. 305
- - - exhauriebant genio indulgentes	f. 283
- - - quotnam in quovis convivio exhausti	A. 49
Poculo hospites excepti	f. 379
- - - dimissi	f. 381
- - - dextra tradito, ab bibendum sese inti- tabant	f. 306
Poculorum forma	f. 283
- - - materia	f. 282
- - - ornatus	f. 283
- - - aneorum loculi quomodo dicti?	f. 282
Πολιάς Minerva cur dicta?	A. 4
Πολιεύς Jupiter, & cur?	f. 12
Πολιῦχος Minerva ab Argivis culta	f. 11
Πολύαργες, πολυβῦται, πολύμηλοι opulenti	f. 406
	A. 67
Polygamia apud Græcos frequens	f. 244
Polyxena unde nomen?	A. 45
Πυστιδᾶν ἱππιος	A. 3
Præceptores variis artibus pueros erudiebant	f. 251
Præcones silentium indicebant	f. 169
- - - quinam plerumque fuerint	A. 84
- - - a, Mercurio originem suam repe- bant	vid. & κήρυκες. A. 84

INDEX.

<i>Præda a victoribus sibi vindicata</i>	f. 527
- - - <i>Diis sæpe consecrata</i>	ibid. & A. 83
- - - <i>& cremata nonnunquam</i>	A. 84
<i>Præda nomine quid venerit?</i>	f. 528. A. 83
- - - <i>pars melior Duci cessit</i>	f. 530
- - - <i>captatio illiberale a quibusdam ha-</i> <i>bitum</i>	f. 527. seq.
- - - <i>Lacedæmoniis interdicta</i>	f. 528
- - - <i>divisio quomodo facta</i>	f. 529
<i>Premia bellica ex præda sæpius exempta</i>	f. 531
- - - <i>animum militibus addendi causa pro-</i> <i>posita</i>	f. 532
- - - <i>victorum in ludis sacris</i>	f. 444
- - - <i>in cursu pedestri</i>	A. 74
<i>Præstites Dii</i>	f. 13
<i>Prandium veterum minus lautum</i>	f. 291
<i>Præta Nymphis dicata</i>	A. 4
<i>Præces varia</i>	f. 44
- - - <i>parentum pro liberis</i>	A. 45
- - - <i>sacrificia diis oblata nonnunquam ex-</i> <i>ponebant</i>	f. 47. seq.
- - - <i>ubi solenniter fusæ?</i>	f. 49
<i>Precantium status & gestus</i>	f. 48. sq. A. 16
<i>Pristis & Pistrix quid & quomodo differant?</i>	A. 80
<i>Πρηντῆρες quinam dicti?</i>	f. 196
<i>Προαίλις primus, post celebrata sponsalia dies</i>	A. 42
<i>Πρόδρομοι</i>	A. 44
<i>Proditicinis reos sepelire nefas</i>	A. 30

INDEX.

<i>Προδία in conviviis observata</i>	f. 299. A. 48
<i>Προίξ</i>	f. 221. seq.
<i>Προξενία</i>	f. 373
<i>Πρόξενος</i>	A. 59
<i>Propinandi modus</i>	f. 307
<i>Πρόδοσις</i>	f. 101. A. 27
<i>Προδύματα</i>	A. 17.
<i>Πρόμαχοι audire gestierunt viri fortes</i>	f. 516
	A. 81. sq.
<i>Προσίναι & προσίσθαι δίοις</i>	A. 16
<i>Proserpina munera</i>	f. 10
<i>Protesilai mors Homero notata</i>	f. 510
<i>- - - a quibusdam diversimode relata</i>	A. 81
<i>Προτίσθαι</i>	f. 100. seq.
<i>Πρωτοκλισία</i>	A. 48
<i>Pubertatis tempus utriusque sexus</i>	f. 218. A. 40
<i>- - - a Lycurgo quomodo definitum</i>	A. ibid.
<i>Puella ἀλφεισίβοιαί quanam dicta?</i>	f. 207. A. 39
<i>- - - ἐπίκληροι</i>	A. 67
<i>Pugilatus inter ludicra certamina</i>	f. 447
<i>Pugiles quomodo certarunt</i>	f. 448
<i>- - - quando toti denudati</i>	A. 75
<i>Pugna quando terminata</i>	f. 519
<i>- - - φύλοπις unde dicta?</i>	f. 518. seq.
<i>Pugnâ terminatâ, quid factum</i>	A. 82
<i>- - - ad pugnam sorte designati</i>	f. 519
<i>Pugnam ineuntium mos sumendi cibum</i>	f. 511
	A. 81
<i>- - - fundendi præces & concipiendi vota</i>	
f. 514	- - - con.

INDEX.

- - - consulendi auspicia	f. ibid. A. 81
<i>Pulvere se volutabant lugentes</i>	f. 399. seq.
<i>Πυλαῖοι canes unde dicti?</i>	f. 357
<i>Pyra e quonam ligno constructa</i>	f. 108. seq.
	A. 28
- - - a quibus & quomodo accensa	A. ibid.
<i>Πυρρῶτος in bello quinam?</i>	f. 514. A. 81
<i>Pyrrishica saltatio</i>	f. 440
- - - a quibus auctoribus descripta	A. 72. sq.
- - - cui usui destinata	A. 73
<i>Pythagoraeorum lectisternium</i>	A. 51
<i>Πυρροῦ πρῶτη & secunda in Homero</i>	A. 32

Q.

<i>Quadrigarum usus Homeri tempore jam obtinuit</i>	f. 495
<i>Quercus rogo construendo adhibita</i>	A. 28
- - <i>Jovis Dodonai fatidica</i>	f. 127. A. 30

R.

<i>Ramum olivæ manu vel ore pratendebat supplicantes</i>	f. 387. A. 63
<i>ῥαῖν καὶ ῥαῖν de quibus dictum?</i>	f. 58. A. 18
<i>Reges sacrorum apud Athenienses & Romanos</i>	f. 153
<i>Reges sacerdotio quando & quatenus functi</i>	f. 36. A. 12
- - a populo lecti	f. 146
- - successione ad regnum pervenerunt	f. 147
- - oraculi jussu aliquando constituti	f. 148

INDEX.

- - - agricultura ipsi nonnunquam operam dederunt	f. 157
Regibus agri certa portio in dominium data	f. 155
- - - tributa persoluta	f. 158
Regum officia	f. 152. seq.
- - - potestas limitata	f. 150
- - - maxima in bello	f. 152
- - - in sacris	f. 153
- - - comitatus olim exiguus	f. 167
- - - ministri <i>κέρυκας</i>	f. 169. A. 34
- - - singulis regibus proprii	A. ibid.
- - - insignia	f. 160. seqq.
- - - vestis purpurea	f. 166
- - - Diadema	f. 165
- - - partes in judiciis	f. 183
- - - <i>αὐτοκράτωρ</i>	f. 173. sq.
Regina dirimendis litibus quoque vacabant	f. 184
<i>Ρήτρα</i>	f. 335
Res publica a victoribus non violata	A. 83
Rhetores sæpe ad conducendos milites cum aliis emissi & cur?	A. 76
Rogo mortui impositi & cremati, ejusque rei causa & origo	f. 108. sq. A. 28
- - - varia munera imposita & simul cre- mata	f. 110
- - - ardente mortuum supremum compel- labant	f. 111
Rogum quinam accendebant & quomodo?	A. 28
- - - quomodo exstinguebant	f. 111. sq.

INDEX.

<i>Rusticæ rei viri Principes etiam studuerunt</i>	f. 408
- - - <i>studium quando cœpit</i>	A. 68
S.	
<i>Sabinorum bellum cum Romanis unde ortum</i>	A. 76
- - - <i>cum Romanis conventio de mulierum opera lanificio præstanda</i>	A. 69
<i>Sacerdotio fœminæ ac mares functi</i>	f. 33. A. 11
- - - <i>etiam matrimonio juncti</i>	ibid.
- - - <i>& virgines</i>	f. 34
- - - <i>filii sæpiissime modo successionis admoti</i>	f. 34
<i>Sacerdotum habitatio & domicilium</i>	f. 35
- - - <i>sors & opes</i>	f. 36
<i>Sacrificia & donaria sæpe cuncta</i>	f. 52
- - - <i>ἀγνά quanam dicta?</i>	A. 18
- - - <i>vetustissima unde desumpta?</i>	f. 58
- - - <i>jam oblata in precibus sæpe commem- morabant</i>	f. 47. seq.
- - - <i>eucharistica</i>	A. 15
- - - <i>magica</i>	f. 135. seq.
<i>Sacrificandi ritus</i>	f. 70. seqq.
<i>Sal symbolum amicitiae</i>	A. 61
- - - <i>quinam ignorabant</i>	f. 275
- - - <i>in convivio hospitali primas tenuit</i>	ibid.
- - - <i>ejus usus in contrahendo</i>	ibid.
- - - <i>in cibo</i>	f. 274
i 5	Saltan-

INDEX.

<i>Saltandi peritia magni aestimata</i>	A. 72
<i>Saltatio Musica species</i>	A. 72
- - - <i>cum cantu conjuncta</i>	f. 437
- - - <i>frequens in convivis</i>	ibid.
- - - <i>in Deorum sacris</i>	f. 438. A. 72.
- - - <i>ejus varii modi</i>	f. 439
- - - <i>inter bellica exercitia</i>	f. 441
- - - <i>mollitiei signum quandoque</i>	f. 442
<i>Saltuarius</i>	f. 402
<i>Samphoras equi nomen</i>	A. 79
<i>Sandala & πέδιλα differunt</i>	A. 50
- - - <i>mulierum calceamenta</i>	f. 332. A. 50
<i>Sanguinis in sacris Inferorum magna ratio habita</i>	f. 92
- - - <i>humani gustu fœdera nonnunquam contracta</i>	A. 84
<i>Saxa manu vibrata in bello</i>	f. 479
- - - <i>ex urbis obsessæ muris</i>	f. 480
<i>Σαυωτής, ejusque usus in erigendis hastis</i>	f. 472. seq.
<i>Σκαίδς συμπότης</i>	A. 49
<i>Sceptrum insigne regum</i>	f. 160
- - - <i>juramenti vim obtinuit</i>	f. 164.
- - - <i>in fœderibus Jovis signum, per quod juratum</i>	A. 34
- - - <i>vocis Etymon</i>	f. 160
- - - <i>materia diversa</i>	f. 161
- - - <i>antiquissimum erat hasta</i>	f. 162
	See-

INDEX.

<i>Sceptro quando utebantur</i>	f. 163. seq.
<i>Stolia</i>	A. 71
<i>Scuta sinistra manu tenebant</i>	f. 469
- - - loro ex humeris suspendebant	ibid.
<i>Scutis Atheniensium noctua insculpta</i>	A. 79
<i>Scutorum usus</i>	f. 466
- - - materia	ibid.
- - - figura	f. 468. A. 78
- - - ornatus	f. 487. fq.
<i>Sedes circa parietes adium disposita</i>	f. 358. 360
- - - varie exornata	f. 361
<i>Senatores regibus adjuncti</i>	f. 176
<i>Sepulchra extra urbem</i>	f. 119
- - - statuis ornata	f. 117
<i>Sepulti quorsum spectabant</i>	A. 28
<i>Sepultura γίγας Δαμόντων dicta</i>	f. 122
- - - τελευταία τιμή	A. 29
- - - proditiōis reis denegata	A. 30
- - - carere pro summo infortunio habitum	f. 122
- - - carentium animas incertis sedibus vagari creditum est	f. 122
<i>in Sepulturam negligentes graviter animadversum apud Athenienses</i>	A. 30
<i>Servi plerumque bello capti</i>	f. 259
- - - a pradonibus etiam abrepti	f. 262
- - - nonnunquam aliis divenditi	f. 261
- - - eorum maximum requisitum	A. 46
- - - quando libertate donati	f. 265

Ser-

INDEX.

<i>Servis templa quadam aditu interdicta</i>	A. 65
- - - <i>ad aras confugere licitum</i>	A. 64
- - - <i>libertate desperata quid lege concessum</i>	A. 46
<i>Sicyoniis intra muros sepelire quemquam vetitum fuit</i>	A. 29
<i>Silentium a quibus & quomodo indictum</i>	f. 169
<i>Simulacra primis temporibus ignota</i>	f. 25
- - - <i>lapides rudes primitus erant</i>	f. 26
- - - <i>diversa diversis numinibus affixa</i>	f. 27
- - - <i>antiquissima pedibus indistincta</i>	f. 28
- <i>a Dedalo artificiosam speciem nata</i>	f. ibid.
- - - <i>alia stantia alia sedentia</i>	f. 28
- - - <i>supplices prensare atque exornare soliti</i>	A. 64
<i>Simulacris sublati simul templa deserta</i>	f. 50
<i>Simulacrorum materia</i>	f. 29
- - - <i>ab Homero non distincte indicata</i>	A. 31
- - - <i>eburnea quomodo a pernicie conservata</i>	A. 11
<i>Sinistra pars mundi occidens</i>	f. 129
<i>Sinistræ partes infastæ</i>	f. 128. seq.
<i>Sirenum cantus quomodo interpretandus</i>	f. 135
<i>Σισυράι in lectisternio</i>	A. 51
<i>Σκῦλα</i>	A. 83
<i>Somnia ominosa habita</i>	f. 130. A. 31
- - - <i>ad</i>	

INDEX.

- - -	<i>ad Jovem potissimum relata</i>	A. ibid.
- - -	<i>eorum terra mater</i>	A. ibid.
<i>Sors</i>	<i>adhibita in distributione hereditatis</i>	f. 212
- - -	<i>agri hostilis</i>	A. 67
- - -	<i>in committendis certatoribus</i>	f. 445
		A. 74
<i>Sortiendi</i>	<i>modus</i>	f. 213
<i>Sortes</i>	<i>antiquæ è ligno factæ</i>	f. 212
<i>Σπίδων</i>		A. 17
- - -	<i>cum λαίβειν communiter pro χέειν</i>	ibid.
<i>Spolia</i>	<i>hostibus detracta quandoque Diis dedicata</i>	A. 83. seq.
- - -	<i>ferina a templis etiam suspensa</i>	A. 23
<i>Σφάγιον</i>		f. 76
<i>Statuæ</i>	<i>sepulcris impositæ</i>	f. 117
<i>Στεροτυπία</i>	<i>luculentium mos</i>	A. 66
<i>Sternutationes</i>	<i>faustæ vel infastæ</i>	f. 132 seq.
- - -	<i>in sternutatione cur salutemur?</i>	A. 31
<i>Subligaculorum</i>	<i>usus</i>	f. 331
<i>Successionis</i>	<i>jus aliquando neglectum</i>	f. 147
<i>Suffitus</i>	<i>usus</i>	f. 54. sq.
- - -	<i>omina quandoque dedit</i>	f. 131
<i>Sulphur</i>	<i>in lustrationibus</i>	f. 39
- - -	<i>ejus usus</i>	A. 14
<i>Supercilia</i>	<i>Junoni sacra</i>	f. 14
<i>Superis</i>	<i>sacra facituri totum corpus abluebant</i>	A. 20
<i>Suppellex</i>	<i>ædium splendida</i>	f. 360
<i>Supplicationes</i>	<i>diis quando factæ</i>	f. 44. sq.
		- - - per

INDEX.

- - - per Jovem facta	f. 383. seq.	Tela
- - - per cara quacunque	f. 384	- -
- - - de supplicatione Auctores consilii	A. 61	hi
Supplicantium mulierum mores	f. 50. seq.	Tapet.
- - - cum hospitibus par necessitudo	f. 383	Tapet.
- - - preces exaudienda	f. 383	Tapet.
- - - gestus & ritus apud Græcos	f. 385. seq.	Temp.
- - - apud varias gentes	A. 62. 64	Temp.
Συνδύκαι quotuplices ?	A. 84	- -

T.

Talenta aurea qualia	f. 201	Ten
Talis pueri, viri juramentis fallendi. proverbium	f. 451	Ten
Talorum ludus puerilis	f. 450	Te
Tapetes villosi in lectis	f. 336. seq.	-
Τάφος epulum funerale	f. 123	7
Tauri παμμέλαρες & ἀργάντες Neptuno oblatis	f. 63	
- - - pellibus Heroës induti	f. 463	
Testa antiquorum plana	f. 366. seq.	
- - - in iis degere Græcorum mos & Hebræorum	f. 367. A. 57	
Τελαμών	f. 469	
Telam texere mulierum opus	f. 417	
- - - texentium status & habitus	A. 69	

Tela

INDEX.

<i>veterum ferrea</i>	f. 478
- <i>venenata in pralio nonnunquam ad-</i> <i>bita</i>	ibid.
<i>vn, τήκω, earumque vocum etymon</i>	f. 16.
	A. 6
<i>vos pramium viri fortis</i>	f. 533
<i>itai</i>	A. 12
<i>pestatam moderamen penes Jovem</i>	f. 8
<i>pla veteribus qualia</i>	f. 19. seqq.
- <i>olim vacua</i>	f. 25
- <i>sepulchra</i>	A. 7
- <i>sublatis simulacris simul deserta</i>	f. 50
<i>plorum primus fabricator</i>	A. 7
<i>oria castrensia</i>	f. 506
<i>vini divini habiti</i>	f. 402. A. 67
- <i>religiose observati</i>	f. ibid.
<i>vini custodes</i>	f. ibid.
- <i>sacra</i>	ibid.
<i>a pulverulenta se volutabant lugentes</i>	f.
	399. A. 66
<i>a somniorum mater</i>	A. 31
<i>ra hospitalis usus, materia & forma</i>	A. 58
- <i>figura</i>	A. 59
<i>ram hospitalem fregisse quid?</i>	ibid.
<i>ami mulierum</i>	f. 364. A. 57
- <i>virorum</i>	f. 365
- <i>quonam usu</i>	ibid.
<i>ora festum Cereris quando & quomodo ce-</i> <i>ratum</i>	A. 22
	The-

INDEX.

<i>Themidis officia</i>	f. 10. seq.	
<i>Theologia gentilis origo & prisca facies</i>	f. 4	
	A. 72	
<i>Θεός, etymon</i>	f. 3	
<i>Θεός, Θεός quinam soliti pronunciare</i>	f. 45	
<i>Θεῶν & ἀθανάτων ἴδος cælum</i>	f. 47	
<i>Θεράποντες Cretensium lingua ἑπλοφόροι</i>	A. 34	
<i>Thermarum frequens usus</i>	f. 344	
<i>Thessalorum αὐτοργία</i>	f. 174. A. 35	
<i>Thorax quinam præstantissimus</i>	A. 77	
- - - <i>cujus formæ?</i>	f. 461	
- - - <i>qua materia</i>	f. & A. ibid.	
<i>Thoracis partes earumque denominatio</i>	A. 77	
<i>Thraces rapaces</i>	A. 38	
- - - ἀκροκόμοι	A. 54	
<i>Θρήμματα sponsa data</i>	A. 41	
<i>Θρήνος carmen funebre</i>	A. 27	
<i>Θρήνους</i>	f. 297	
<i>Θρόνος</i>	f. 296. seq. A. 43	
<i>Θύειν</i>	f. 88. A. 17. 18. 24	7
<i>Θυσιαῖοι</i>	f. 131	
<i>Θυήντα & θυάδα altaria & templa dicta</i>	f. 55	Va
<i>Thuris usus quando invaluit</i>	f. 55. seq.	Va.
<i>Tiresias vates</i>	f. 128. 136	
<i>Tibiæ ocreis munitæ</i>	f. 331	Ve.
<i>Tonitru omina dedit</i>	f. 130. A. 31	
<i>Tripodes Diis consecrati</i>	f. 84. A. 23	Ve
- - - <i>Apollini præcipue</i>	f. 84. seq.	Ve
- - - <i>victriciis præmio dati</i>	A. 30	Ve
- - -	et quæ	

INDEX.

- a quibus donati	f. 85. A. 23
uratum est bobus	f. 404
urandi modus	A. 67
anum bellum multi egre secuti	f. 456
anorum exercitus	f. 457
- obsidio quare in decimum annum pro-	
acta	f. 504
Troicis temporibus nondum inventa	A. 81
- qualem habuerit usum in obsidione	f. 508. seq.
uli variis in locis	f. 119
- uni eidemque variis exstructi	f. 121
- vacui absentibus	ibid.
ulis cognatorum inferri studiose curabant	
orientes	A. 28
ulos vastare dementis	A. 30
- ad eos homines quoque mactati	A. 25
elares dii	f. 11. 13
navibus eorum imagines	f. 501. sq.
θεοι καὶ ἄνθρωποι ποταμὸν διέττι?	A. 25.

V.

ca sterilis inferis oblata	f. 64
es quo loco habiti a nonnullis	f. 134
in exercitu adhibiti & quo fine?	f. 514
atu veteres delectati	f. 410. 415
- - ejus causa bellum	f. 416
antium arma	f. 411
atici canes	f. 412
atio bellum antiquissimum	A. 68
	Vena-

INDEX.

<i>Venatio viri fortis exercitium</i>	A. 68
<i>Venatorum quatuor genera</i>	A. 69
<i>Venus cur A'q'edirn dicta?</i>	A. 3
- - - <i>ejus officia</i>	f. 10
- - - <i>aurea statua quadam & argentea</i>	A. 11
<i>Verba pro concione facientium habitus</i>	f. 177
	A. 35
<i>Vergere in libationibus quid?</i>	A. 22
<i>Vesta in Sacris & conviviis quo loco habuit</i>	f. 293. seq.
<i>Vestes diis appensae & quomodo</i>	f. 83. seq. A. 23
- - - <i>inter hospitalia munera</i>	f. 203. A. 39
- - - <i>regiae purpuratae</i>	f. 166
- - - <i>nuptiales</i>	f. 230
- - - <i>a dormituris exuta & e trabe suspensa</i>	f. 333
- - - <i>sapius lotae</i>	f. 348
- - - <i>albæ ubinam adhibitæ</i>	A. 26
- - - <i>a fœminis ut plurimum textæ & con-</i>	
<i>sute</i>	f. 419. A. 70
- - - <i>ferales</i>	f. 99. seq. A. 26
- - - <i>e Gymnasio frequenter ablatae</i>	A. 31
<i>Victima quales</i>	f. 59. seq.
- - - <i>probari solita & quomodo</i>	A. 11
- - - <i>quenam ex animalibus iis adhibitæ</i>	f. 61
- - - <i>ubi immolatae</i>	f. 66. seq.
- - - <i>quibus ritibus mactatae</i>	f. 70. seq.
- - - <i>earum coxæ Diis oblatae</i>	f. 71
- <i>partes quaedam in convivio consumptæ</i>	f. 72
- - - <i>immolantur</i>	immolantur

INDEX.

- - - immolanda per urbem solenniter ducta. f. 172
- - humane in sacris inferorum f. 136
- - in fœderibus mactata, in cibum non venerunt f. 537
- Victorum premia. vid. Præmia.
- Victores in prælio. vid. νικῶντες ἐν πρὸς
- Vini usus f. 277
 - interdictus apud quasdam gentes A. 46
 - mulieribus Romanorum f. 277
 - - pueris usque ad 18. annum a Platone f. ibid. seq.
- Vinum puerulis propinatum ibid.
 - - quomodo conservatum f. 278
 - - vetustum in pretio f. 279
 - - nigri coloris Homero maxime celebratum ibid.
 - - Maroneum ibid.
 - - Pramnium f. 280
 - - aqua temperatum ibid.
 - - convivis affusum & a quibus f. 305. A. 48
- Vulvatus Græcis mulieribus quando usitatus, vid. Supplicantium mulierum mores
- μυρῶν f. 432. A. 27
- Unctionis frequens & varius usus f. 341. A. 51
 - exempla an in Iliade reperiantur? A. 51
 - - usus quando obtinuit f. 341. seq.
 - - in excipiendis & dimittendis hospitibus f. 379. seq.

INDEX.

<i>Vota precibus subinde addita</i>	f. 45. sq.
- - <i>summa religione persoluta</i>	f. 46
ὑπαῖδρα	f. 23
ὑπερῶν	f. 363. A. 56
ὑποδήματα	A. 50
ὑπόσπονδοι νεκροῖ	f. 526. A. 83.
ὑπόσπονδος	A. ibid.
<i>Urbium cura Minerva commissa</i>	f. 12
- - <i>Jovi quoque tributa</i>	ibid.
<i>Urbibus olim munimenta nulla</i>	f. 503
<i>Ursina pelle heroës induti</i>	f. 463
<i>Virginum & mulierum conclavia</i>	A. 56
- - <i>arcta coërcitio</i>	ibid.
<i>Vulcano quænam attributa</i>	f. 9
<i>Vulnerati in prælio curati & quomodo</i>	f. 520.
	seqq.

X.

Ξανδίῳ & Ξανδῆς	A. 53
Ξένος, Ξενοδόχος	A. 58
<i>Xerxes semel tantum in die cibum sumere con-</i>	
<i>sueverat</i>	A. 47
Ξόανον	f. 29. A. 10
- - <i>differt ab ἀγάλμα & quomodo</i>	A. 10. sq.
ξύσις	A. 74

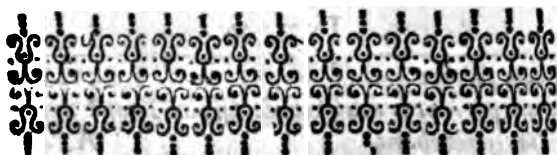
Z.

Ζάχοροι	A. 12
Ζεύγη	f. 490
	Zonam

INDEX.

<i>Zonam solvere quid?</i>	f. 231. sq.
<i>Zonam parientes mulieres depositam Dianā</i> λυσί-	
<i>ζώνη</i> offerebant	A. 49
<i>Zonæ virilis extra bellum quinam usus</i>	A. 50
<i>ζώνη & ζώνη</i> synonyma nonnullis	A. 78
<i>ζώνη & ζώνη</i>	f. 319
- - armatorum	f. 464. A. 78





Index Auctorum,

Et locorum quorundam præcipuorum, quorum illustrationem & emendationem aliquam ex hoc opusculo petere possis. Reliqua, ne qua hæc eorum multitudo obruerentur, consulto omisimus.

ÆLIANI *Historia animalium.* ed. Tanaq. Fabri.

ÆLIANI *Variæ Historiæ.* ed. Kühn. & Perizon.

ÆSCHINES, *cum Demosth.* ed. Wechel. 1604.
in Animadv. aliquoties Basileensis adhibita
ex off. Hervag. 1572.

ÆSCHYLUS, *cum Schol.* ed. Henr. Steph.

ALEXANDRI ab ALEXANDRO, *Dies Geniales.*
ed. Wechel.

AMMIANUS MARCELLINUS, ed. Jac. Gro-
nov. Lugd. Bat. 1693.

ANACREON, ed. Tanaq. Fabri.

APOLLO-

INDEX AUCTORUM.

- APOLLODORUS**, *Commelin.* 1599.
APOLLONII *Histor. Mirab. in Meursii Auct. Hist. Mirab. Lugd. Bat.* 1622.
APOLLONII *Argonautica. ed. Heltzlini Lugd. Bat.* 1641. *Lib. IV*, 704 seq. *F. 42.*
APOSTOLIUS, *in Proverb. Grac. Scriptor. Ant-
 uverp. ex off. Plant.* 1612.
APULEJUS, *ed. Elmenhorst. apud Wechel.*
ARISTIDES, *ed. Paul. Steph.* 1604.
ARISTOPHANES, *Ludolpb. Küsteri.*
Plut. v. 820. F. 61. Neb. v. 14. A. 53.
v. 16. A. 35. seq. v. 69. seq. A. 74.
v. 81. F. 539. v. 177. seqq. A. 32.
Vesp. v. 841. sq. F. 293. Bib. v. 1109.
F. 22.
ARISTOTELES, *ed. Paris.* 1654.
Polit. lib. VI. c. VIII. F. 32. A. 11.
ARNOBIUS, *ed. Lugd. Bat.* 1651.
ARRIANUS *in Epictetum. ed. Cantabr.* 1654.
ARRIANUS *de Expedit. Alexandri M. ed.*
Henr. Steph. in Indicis F. 512.
ARTEMIDORUS, *cum Not. Rigalt. Lutet.* 1603.
ATHENÆUS, *ex off. Commelin.* 1598.
lib. I. A. 51. ejus versio lib. XI. p. 476.
suppl. A. 47.
Biblia Sacra.
Psalms. LXXIV, 2. A. 68. Matth. X,
27. A. 57. XXII, 10. A. 43. XXII,

INDEX AUCTORUM.

ἔργ. v. 250. A. 2.

HESYCHIUS. *Hagenae* 1521.

voc. ἱππιος τοσσίδων. A. 3.

HIERONYMUS, ed. Froben. *Basil.* 1553.

HOMERUS, ed. cum Eustath. cum Schol. & Lederlini. *Iliad.* α. 39. F. 82. A. 23. v. 470. & similes F. 281. β. v. 204. seqq. locus festivus. F. 145. *Bocotia* cum Thucyd. comparatur F. 497. v. 529. F. 462. coll. A. 77. v. 701. F. 225. δ. 192. F. 535. v. 297. seqq. F. 511. seq. v. 436. F. 516. ζ. 305. F. 12. 3. 185. F. 494. seq. v. 232. F. 281. ι. v. 147. seq. F. 222. A. 42. v. 203. F. 283. seq. κ. 153. F. 472. seq. v. 156. F. 337. v. 265. F. 322. λ. 385. F. 352. μ. 4. seqq. F. 506. v. 239. seq. F. 129. v. 416. seqq. F. 506. σ. 593. F. 207. χ. 468. seqq. F. 325. *Odyss.* α. 225. seq. F. 290. sq. β. 431. F. 281. γ. 48. loc. festiv. F. 44. 3. 363. F. 21. ι. 231. F. 292. coll. A. 48. v. 393. F. 484. seq. λ. 568. F. 164. ς. 599. F. 286. *Batrachom.* v. 179. F. 88. *Hymn. in Vener.* v. 58 F. 21. v. 119. F. 207.

HYGINUS, in *Mythogr. Lat. cum Not. Var. Amsl.* 1681.

ISIDORI HISPALENSIS *Originum Libri.* *Basil.* 1577.

ISIDORUS PELUSIOTA, *Parif.* 1638.

ISOCRA

INDEX AUCTORUM.

DIOSCORIDES,

ENNII Fragmenta. *Amst.* 1707.

Epigrammata VET. GRÆC. ed. *Wechel.* 1600.

ETYMOLOGUS *Aldi, Venet.* 1549.

EURIPIDES, *Barnesii.*

Phæniss, v. 245. A. 83. Suppl. v. 175.

A. 25. Danaë v. 92. A. 53.

EUSEBII Chronicon. *cum Not. Scaligeri.*

EUSTATHIUS in Homerum. ed. *Romana.*

ad Iliad. V, 158. F. 214. ad Od. III,

466. F. 346. seq.

FABRI Agonisticon. *Lugd.* 1595.

FABRICII Biblioth. Græca.

Vol. I. p. 306. Index Auctor. ab Eustathio allegg. examinatur A. 52.

GALENI opera Græc. *Basil.* 1538. *Latin. Venet.* 1586. edit VI.

GELLI Noctes Atticæ. *cum not. Varior.* 1666.

GREGORIUS NAZIANZ. *Colon.* 1590.

GRONOVIIUS in Præf. ad Feith. *notatus A.* 29.

GYRALDI Hist. Deorum. *Basil. per Oporin.*

HARPOCRATION, ed. *Blancardi. Lugd. Bat.* 1683.

voc. Δαιδάλε ποιήματα. A. 10. coll. F. 28.

HEIDEGGERI Hist. Patriarch *Tigur.* 1729.

HERODIANUS, ed. *Baltb. Schoid. Argent.* 1662.

HERODOTUS, *Thom. Gale. Londin.* 1679.

Clio. c. 144. F. 85.

HESIODUS, *Dan. Heinsii ex offic. Plant.* 1603.

INDEX AUCTORUM.

- NONNI Dionysiaca. *ed. Wechel.* 1610.
 ONOSANDRI Strategicus. *cum not. Rigalt. Paris.* 1599.
 OPIANUS, *ex offic. Plantin.* 1597.
 ORPHEI Argonautica. *cum vers. & not. Eschenbachii Traj. ad Rhen.* 1689
 OVIDIUS, *cum not. Varior. Amst.* 1727.
 PALÆPHATUS, in Thom. Gale Mythogr. Græc.
 PAUSANIAS, Kühnii. *Lips.* 1696.
 Attic. c. 5. A. 3. coll. F. 7.
 PERSIUS, Casauboni.
 Sat. V, 138. F. 275.
 PETRONIUS, Burmanni.
 PEUCERUS de Divinationibus. *ed. Wechel.* 1607
 PFEIFFERI *Antiquit. Græc.*
 lib. I. c. 39. A. 64. seq.
 PHILO JUDÆUS, *Paris. ex offic. Turneb.* 1552.
 PHILOSTRATORUM opera. *ed. Olearii.*
 PHOCYLIDES, *ed. Lips.* 1603
 PHOTII Biblioth. Græc. *Rothom.* 1653.
 PINDARUS, *Erasm. Schmid. & aliquoties Henr. Steph. Pyth. Od. III. A. 33. coll. F. 142.*
 PLATÓ, *Henr. Steph.*
 de LL. apud Cicer. lib. II. c. XVIII. F. 30.
 de Votis sub fin. T. II. F. 53.
 PLAUTUS *cum not. Varior.*
 PLINII Historia naturalis. *ex officin. Hack.*
 1669. lt. edit. Paris. 1689.

INDEX AUCTORUM.

lib. XXXI. c. VI. F. 346.

PLINII Panegyricus. *cum not. Varior. ex off. Hack. 1675.*

PLINII Epistolæ. *ed. Thomassii. Lips. 1675.*

PLUTARCHUS *cum Vers. Xylandri. ap. Wechel. Vit. Numæ. A. 9. coll. F. 26. de Superstit. A. 64. seq. Sympof. lib. VIII. Quæst. VIII. F. 59.*

POLLUX, *ed. Lederlini.*

POLYÆNUS, *cum not. Varior. Lugd. Bat. 1690.*

POLYBIUS, *cum not. Varior. Amst. 1670.*

PORPHYRIUS, *Cantabr. 1655.*

PROCOPIUS, *in Tom. I. Scriptor. Histor. Byzant. Venet. 1729.*

Q. SMYRNÆUS f. CALABER, *Troja Expugnata. Francof. 1614.*

SALLUSTIUS, *cum not. Varior. Lugd. Bat. 1659.*

SCHOLIASTES

Aristophanis, *neb. v. 83. A. 3.*

Homeri, *Iliad. ↓. 683. emend. A. 75.*

ω. 802. F. 123. seq.

Sophoclis, *Electr. v. 685. A. 73.*

SENECA Rhetor, *cum not. Varior. Amst. 1672.*

SILIUS ITALICUS, *ed. Drackenb. Traj. ad Rhen. 1717.*

SOPHOCLES, *Paul. Steph. 1603.*

SOZOMENUS, *Valesii.*

STATI.

INDEX AUCTORUM.

STATIUS, *cum not. Varior. Lugd. Bat.* 1671.

STOBÆUS *ed. Wechel.* 1581.

STRABO, *edit. Paris.* 1620.

lib. IX. A. 4.

SUETONIUS, *Grævii. Traj. ad Rben.* 1672.

Cesar. c. 24. F. 460.

SUIDAS, *Genev.* 1659.

SYNESIUS, *Dion. Petavii. Paris.* 1640.

TACITUS, *Lipsii ex offic. Plantin.*

de Morib. Germ. c. 9. F. 18.

TERENTIUS, *ed. Bæcleri.*

TERTULLIANUS, *Pamelii.*

de Idololatr. c. III. F. 26.

THEOCRITUS, *Oxon. é theatr. Scheld.* 1699.

Idyl. VIII, 1. F. 218. XIII, 74. F. 500.

XV, 26. F. 80. XXVII, 65. F. 247.

THEOPHRASTI *Characteres. cum Comment.*

Casaub. Brunsv. 1659.

THUCYDIDES, *Henr. Steph.*

TIBULLUS, *ed. vid. in CATULLUS.*

TOMASINUS de Tesseris. *Utini.* 1647.

TURNEBUS, *Argentor.* 1600.

VALERIUS FLACCUS, *ed. Burmanni, Leida*
1724.

VALERIUS MAXIMUS, *edit. Torrenii, Leida*

1726. & cum not. Varior. Lugd. Bat. 1655.

VARRO *edit. Durdrecht.*

VEGETIUS, *cum Comment. Steuveh. Lugd.*

Bat. 1592.

VIRGIL.

INDEX AUCTORUM.

VIRGILIUS, cum not. Serv. Donat. & Varior.

Aeneid. I, 420. seq. P. 55.

VITRUVIUS, ed. Jo. de Laët Amst. 1649.

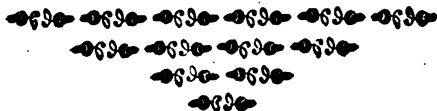
XENOPHON, Henr. Steph.

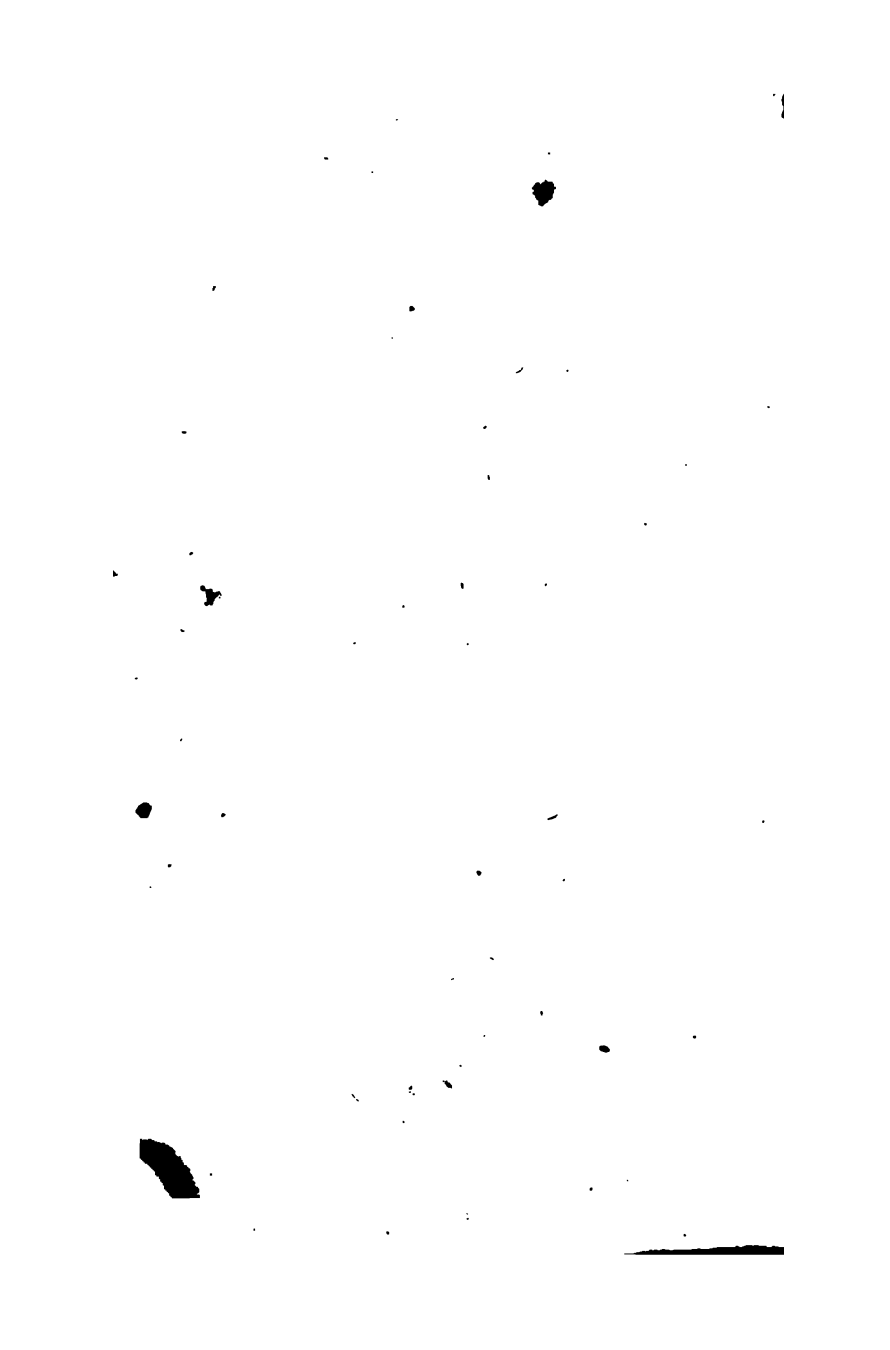
ZENOBIUS ed. vid. in APOSTOLIUS.

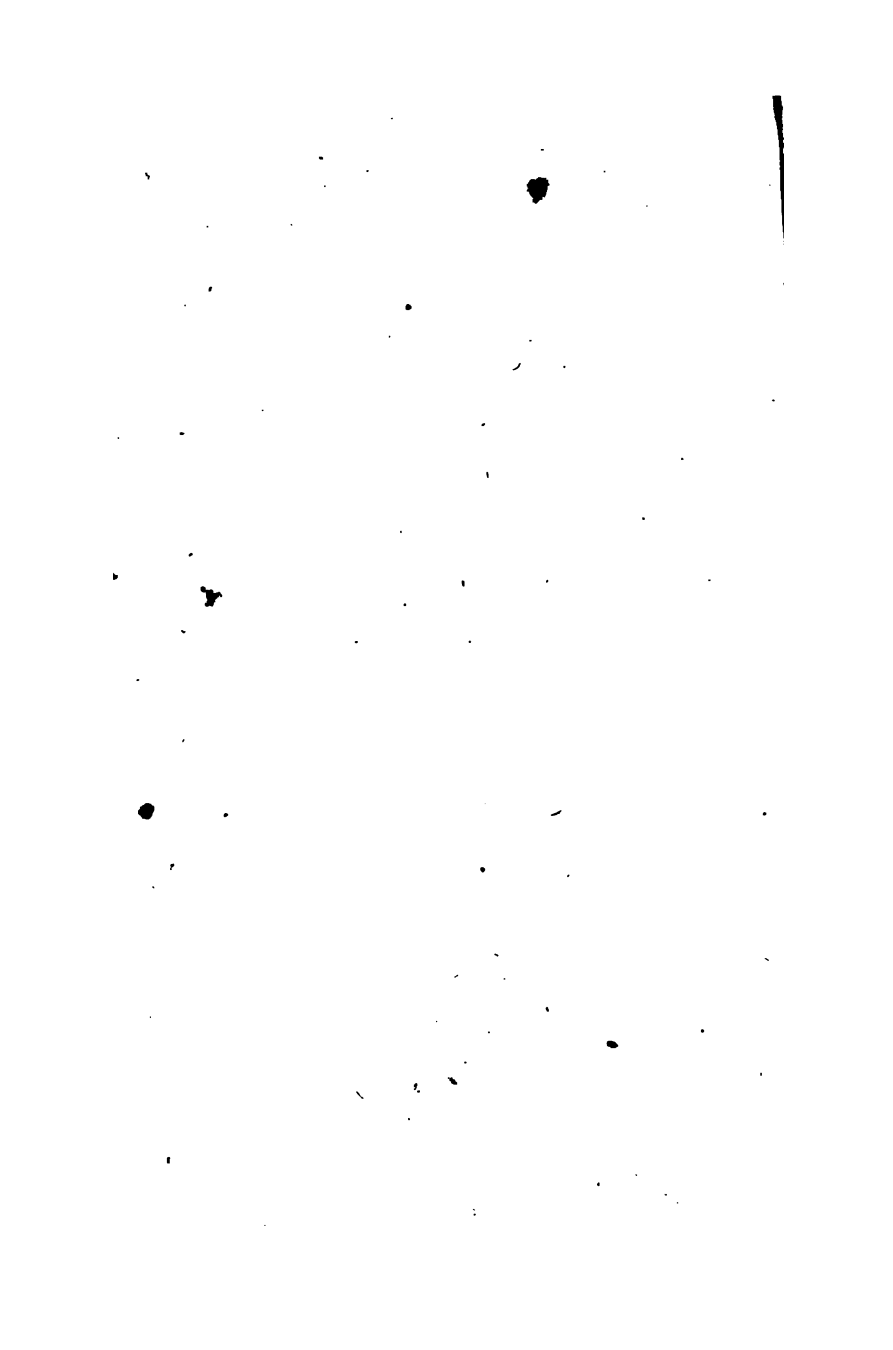
F I N I S.

CORRIGENDA.

Pag. 63. lin. 2. leg. πνταστ. pag. 64. in alleg. ad (β) pro 4. 7. leg. 47. pag. 80. ad (β) pro Ill. leg. II. p. 316. lin. 13. pro αἰ leg. αἰ. p. 444. lin. 10. leg. ἀλυμπίαισι in Animadversionib. p. 8. lin. 21. pro Natur. leg. Natal. p. 16. lin. 12. leg. χείρας p. 27. lin. 14. leg. ὕμνος. lin. 7. a fin. leg. Plut p. 38. lin. 20. leg. P. 198. p. 42. lin. 7. leg. p. 226. p. 46. lin. 4. leg. Liberaban. p. 48. lin. 22. leg. πρῶτον. lin. 24. leg. p. 300. p. 48. lin. 19. leg. 309. p. 50. lin. 20. leg. aliquot. p. 65. lin. 9. à fin. leg. quæ p. 67. lin. 23. post Schmidii del. s. p. 43. lin. 9. leg. 443. p. 49. lin. 19. pro 209. leg. 309. ibid. lin. 3. ab ult. pro 330. leg. 230. p. 78. lin. 6. a fin. leg. Aigiv. in Indice post Bacchus leg. κερκετοφύης.



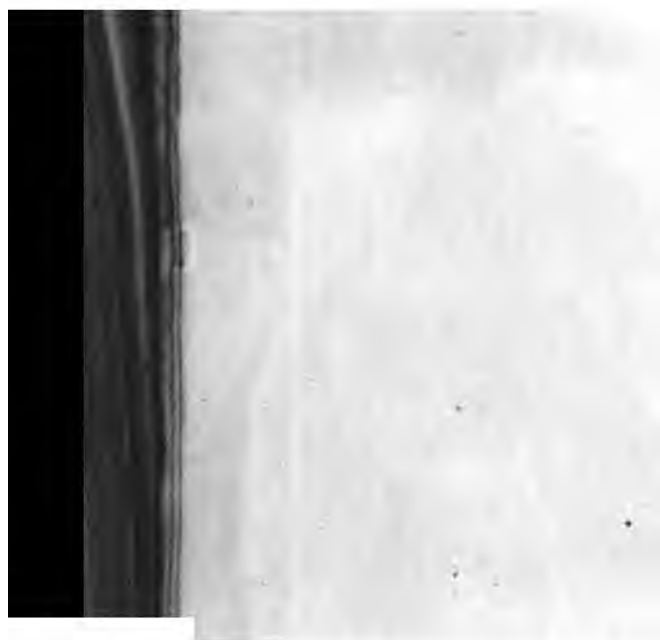












226

